

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-26-22

Druk nr 2152

Warszawa, 31 marca 2022 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 306) wprowadza się następujące zmiany:

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

- 1) rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd do Spraw Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w sprawie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463, Dz. Urz. UE L 245 z 29.09.2003, str. 4, Dz. Urz. UE L 100 z 08.04.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 07.07.2007, str. 59, Dz. Urz. UE L 60 z 05.03.2008, str. 17, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 12.11.2014, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2015, str. 24, Dz. Urz. UE L 35 z 10.02.2017, str. 10, Dz. Urz. UE L 117 z 05.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241 oraz Dz. Urz. UE L 231 z 06.09.2019, str. 1);
- 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 1);
- 3) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2017, str. 65, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 272 z 31.10.2018, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 3);
- 4) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27);
- 5) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylającego dyrektywę 2001/82/WE (Dz. Urz. UE L 4 z 07.01.2019, str. 43 oraz Dz. Urz. UE L 180 z 21.05.2021, str. 3);
- 6) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2122 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do niektórych kategorii zwierząt i towarów zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej i w odniesieniu do określonych kontroli bagażu osobistego pasażerów i małych przesyłek towarów wysyłanych do osób fizycznych i nieprzeznaczonych do wprowadzenia do obrotu oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 (Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 45 oraz Dz. Urz. UE L 427 z 30.11.2021, str. 149).

²⁾ Niniejszą ustawą:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27).”;

2) w art. 1:

a) uchyla się pkt 2 i 3,

b) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) zasady wykonywania zadań przez Inspekcję, w szczególności przeprowadzania kontroli, w tym kontroli urzędowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE)

1) zmienia się ustawy: ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, ustawę z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt, ustawę z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, ustawę z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia oraz ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej;

2) uchyla się ustawę z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej oraz ustawę z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu.

nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.³⁾), zwanych dalej „kontrolami urzędowymi”, oraz wykonywania innych czynności w rozumieniu art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia, zwanych dalej „innymi czynnościami urzędowymi”.”;

3) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) prawodawstwo weterynaryjne – przepisy Unii Europejskiej dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego w zakresie weterynarii, w tym przepisy o kontrolach urzędowych w zakresie weterynarii, a także przepisy wdrażające lub wykonujące te przepisy, w tym zwłaszcza przepisy o produktach pochodzenia zwierzęcego, ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, a także o ochronie zwierząt;
- 2) przesyłka – przesyłkę w rozumieniu art. 3 pkt 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27.

- Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”;
- 3) przywóz – wprowadzenie na terytorium Unii lub wprowadzenie do Unii w rozumieniu art. 3 pkt 40 rozporządzenia 2017/625;
- 4) tranzyt – tranzyt w rozumieniu art. 3 pkt 44 rozporządzenia 2017/625.”;
- 4) w art. 3:
- a) w ust. 1 w pkt 2 w lit. b kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:
- „c) przywożonych produktów złożonych określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 47 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2017/625.”,
- b) w ust. 2 w pkt 4:
- lit. a otrzymuje brzmienie:
- „a) kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych,”,
- uchyla się lit. b,
- c) w ust. 4 po wyrazie „oraz” skreśla się wyraz „jednostek”,
- d) w ust. 6 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) kontroli urzędowej, o której mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, dotyczącej środków transportu, w tym okrętów i statków powietrznych, wykorzystywanych do przewozu zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego lub produktów złożonych określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 47 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2017/625, na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz wojsk obcych;
- 2) kontroli urzędowej zakładów zaopatrujących lub ubiegających się o zaopatrywanie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w produkty pochodzenia zwierzęcego.”;
- 5) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Organy Inspekcji, przy wykonywaniu swoich zadań, współpracują z właściwymi organami prokuratury i administracji rządowej, jednostkami samorządu terytorialnego oraz organami samorządu lekarsko-weterynaryjnego.”;
- 6) uchyla się art. 4a;

7) w art. 5:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Zadania organów Inspekcji wykonują:

1) pracownicy Inspekcji oraz osoby wyznaczone do wykonywania określonych czynności będący:

a) urzędowymi lekarzami weterynarii w rozumieniu art. 3 pkt 32 rozporządzenia 2017/625,

b) urzędowymi pracownikami pomocniczymi w rozumieniu art. 3 pkt 49 rozporządzenia 2017/625,

c) pracownikami wyznaczonymi przez właściwe organy w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/624 z dnia 8 lutego 2019 r. dotyczącego szczególnych przepisów w dziedzinie przeprowadzania kontroli urzędowych dotyczących produkcji mięsa oraz obszarów produkcyjnych i obszarów przejściowych w odniesieniu do żywych małży zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 1, z późn. zm.⁴⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/624”;

2) pracownicy Inspekcji niebędący osobami, o których mowa w pkt 1;

3) osoby wyznaczone do wykonywania czynności o charakterze pomocniczym, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 6 pkt 1.

3. Osoby, o których mowa w ust. 2, wyznaczone do wykonywania określonych czynności wykonują powierzone czynności pod nadzorem i w imieniu organów Inspekcji.”,

b) uchyla się ust. 4 i 5;

8) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej oraz udostępnia na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ten organ informacje określone w art. 4 ust. 4 lit. a i b rozporządzenia 2017/625 w odniesieniu do organów wykonujących zadania określone w ustawie.”;

9) w art. 7a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

⁴⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 307 z 01.09.2021, str. 1.

„1. Organem doradczo-opiniodawczym Głównego Lekarza Weterynarii w zakresie funkcjonowania laboratoriów do celów kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych określonych w rozporządzeniu 2017/625 jest Rada do spraw Laboratoriów.”;

10) art. 8a otrzymuje brzmienie:

„Art. 8a. Do postępowań w sprawach:

- 1) o których mowa w art. 15f ust. 1, art. 15i ust. 3 i art. 25a ust. 3,
- 2) dotyczących uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 15f ust. 1, art. 15i ust. 3 i art. 25a ust. 3 oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji

– nie stosuje się przepisów art. 29 i art. 32 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24).”;

11) w art. 11 w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W ramach granicznego inspektoratu weterynarii funkcjonują punkty kontroli granicznej w rozumieniu art. 15a ust. 1.”;

12) w art. 13:

a) w ust. 1 po pkt 11 dodaje się pkt 11a i 11b w brzmieniu:

„11a) opracowuje projekt planu awaryjnego, o którym mowa w art. 115 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, w zakresie żywności pochodzenia zwierzęcego, żywności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. b, oraz pasz i przedkłada go do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa;

11b) jest instytucją łącznikową, o której mowa w art. 103 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, w zakresie zadań organów Inspekcji oraz wykonuje w tym zakresie obowiązki państwa członkowskiego, o których mowa w art. 103 ust. 3 rozporządzenia 2017/625;”;

b) po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania pojedynczego organu określone w art. 4 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2017/625 w obszarze określonym w art. 1 ust. 2:

- 1) lit. a rozporządzenia 2017/625 – w zakresie dotyczącym żywności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, z wyjątkiem przepisów mających na celu zapewnienie uczciwych praktyk handlowych, ochrony interesów konsumentów i zapewnienia im prawa do informacji oraz przepisów dotyczących wytwarzania materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością;

- 2) lit. c–f rozporządzenia 2017/625.”,
- c) uchyla się ust. 2–8,
- d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Główny Lekarz Weterynarii składa, do dnia 30 czerwca, ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa sprawozdanie z realizacji zadań Inspekcji w roku ubiegłym.”;

- 13) po art. 14 dodaje się art. 14a–14c w brzmieniu:

„Art. 14a. 1. W zakresie zadań Inspekcji powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli urzędowych i wykonywania innych czynności urzędowych wykonuje zadania właściwego organu określone w rozporządzeniu 2017/625 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie rozporządzenia 2017/625 w zakresie kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

2. Główny Lekarz Weterynarii, wojewódzki, powiatowy i graniczny lekarz weterynarii wykonują zadania właściwego organu określone w art. 5 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia 2017/625 w odniesieniu do osób, o których mowa w art. 5 ust. 2.

Art. 14b. Powiatowy lekarz weterynarii wydaje zaświadczenia o spełnianiu:

- 1) minimalnych standardów co do higieny i warunków utrzymania zwierząt w gospodarstwie w zakresie niezbędnym do ubiegania się lub otrzymania pomocy finansowej albo dofinansowania ze środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOiGR);
- 2) warunków utrzymywania zwierząt gospodarskich w zakresie niezbędnym do ubiegania się lub otrzymania pomocy finansowej ze środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).

Art. 14c. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w art. 93–95, art. 97–101, art. 173 oraz art. 181–185 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1,

z późn. zm.⁵⁾) oraz przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia.”;

14) po art. 15 dodaje się art. 15a–15j w brzmieniu:

„Art. 15a. 1. Główny Lekarz Weterynarii jest organem właściwym w zakresie wyznaczenia punktów kontroli granicznej, o których mowa w art. 59 rozporządzenia 2017/625, w których przeprowadza się kontrolę zwierząt i towarów, zwanych dalej „punktami kontroli granicznej”, oraz wycofania, zawieszenia lub ponownego wyznaczenia punktów kontroli granicznej.

2. Główny Lekarz Weterynarii informuje Komisję Europejską o każdej zmianie dokonanej w infrastrukturze lub funkcjonowaniu punktu kontroli granicznej.

3. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi i udostępnia na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ten organ aktualny wykaz wyznaczonych punktów kontroli granicznej.

Art. 15b. 1. Graniczny lekarz weterynarii jest właściwym organem do przeprowadzania kontroli urzędowych oraz wykonywania innych czynności urzędowych dotyczących:

- 1) zwierząt i towarów w punkcie kontroli granicznej niezależnie od tego, czy te zwierzęta i towary podlegają kontroli, o której mowa w art. 47 ust. 1 lit. a, b oraz d–f rozporządzenia 2017/625;
- 2) środków transportu, o których mowa w art. 44 ust. 4 lit. a rozporządzenia 2017/625.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 65 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, kontrolę urzędową zwierząt i towarów, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. a, b oraz d–f rozporządzenia 2017/625, a także inne czynności urzędowe w odniesieniu do takich zwierząt i towarów wykonuje:

- 1) graniczny lekarz weterynarii – w przypadku gdy zwierzęta lub towary znajdują się w miejscu objętym terytorialnym zakresem działania tego granicznego lekarza weterynarii;
- 2) powiatowy lekarz weterynarii – w przypadku gdy zwierzęta lub towary znajdują się w miejscu położonym poza terytorialnym zakresem działania granicznego lekarza weterynarii.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2017, str. 65, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 272 z 31.10.2018, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 3.

3. Graniczny lekarz weterynarii przeprowadzający kontrole urzędowe i inne czynności urzędowe w portach morskich współpracuje z organami celnymi w zakresie tych kontroli i czynności, w szczególności informuje naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego dla portu morskiego o terminie, w tym o godzinie i miejscu planowanej kontroli. Graniczny lekarz weterynarii przeprowadza takie kontrole i wykonuje takie czynności w portach morskich w sposób pozwalający na zachowanie terminów, o których mowa w art. 60 ust. 2–5 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 422, z późn. zm.⁶⁾).

Art. 15c. Zarządzający przejściami granicznymi są obowiązani do nieodpłatnego udostępnienia pomieszczeń biurowych, laboratoryjnych, socjalnych oraz powierzchni magazynowych dla zatrzymanych przesyłek, które spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt lub o ochronie zdrowia publicznego.

Art. 15d. Przesyłkę zwierząt, o których mowa w art. 15b ust. 1 pkt 1, transportuje się pod dozorem celnym do punktu kontroli granicznej lub stacji kwarantanny, jeżeli przepisy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt lub o ochronie zdrowia publicznego obowiązujące w państwach członkowskich Unii Europejskiej tak stanowią.

Art. 15e. 1. Jeżeli przepisy obowiązujące na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej albo przepisy państwa miejsca przeznaczenia przewidują poddanie przesyłki zwierząt kwarantannie lub izolacji, to kwarantanna lub izolacja odbywa się:

- 1) w zatwierdzonej stacji kwarantanny znajdującej się:
 - a) w państwie pochodzenia przesyłki zwierząt,
 - b) na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 2) w gospodarstwie miejsca przeznaczenia przesyłki zwierząt.

2. Jeżeli graniczny lekarz weterynarii nakaże, w drodze decyzji administracyjnej, kwarantannę lub izolację przesyłki zwierząt, to w zależności od stwierdzonego ryzyka odbywają się one w jednym z następujących miejsc:

- 1) w punkcie kontroli granicznej lub w jego pobliżu;
- 2) w gospodarstwie miejsca przeznaczenia przesyłki zwierząt;

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 464, 694, 802, 815, 954, 1003, 1005, 1718, 2076 i 2105.

3) w stacji kwarantanny znajdującej się w pobliżu gospodarstwa miejsca przeznaczenia przesyłki zwierząt.

3. Nadzór nad stacją kwarantanny sprawuje graniczny lekarz weterynarii, a jeżeli stacja kwarantanny znajduje się poza obszarem właściwości tego lekarza – właściwy powiatowy lekarz weterynarii.

Art. 15f. 1. Właściwym organem do uznania składu, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2124 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących kontroli urzędowych przesyłek zwierząt i towarów w transzycie, przeładunku i w trakcie dalszego transportu przez terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenia Komisji (WE) nr 798/2008, (WE) nr 1251/2008, (WE) nr 119/2009, (UE) nr 206/2010, (UE) nr 605/2010, (UE) nr 142/2011, (UE) nr 28/2012, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/759 i decyzję Komisji 2007/777/WE (Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 73, z późn. zm.⁷⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/2124”, wycofania tego uznania lub tymczasowego zawieszenia tego uznania jest graniczny lekarz weterynarii albo powiatowy lekarz weterynarii, właściwi ze względu na miejsce położenia tego składu.

2. Uznania, wycofania uznania lub tymczasowego zawieszenia uznania, o których mowa w ust. 1, dokonuje się w drodze decyzji administracyjnej. Uznania składu dokonuje się na wniosek podmiotu prowadzącego ten skład.

3. Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) jest organem właściwym w zakresie realizacji zadań, o których mowa w art. 25 rozporządzenia 2019/2124;
- 2) może wyznaczyć system informacyjny inny niż system, o którym mowa w art. 131 rozporządzenia 2017/625, w celu powiadamiania o przesyłkach, o których mowa w art. 16 rozporządzenia 2019/2124, oraz innych przesyłkach, w przypadku gdy przepisy Unii Europejskiej tak stanowią.

Art. 15g. Koszty związane z dojazdem do miejsc dokonywania czynności wynikających z zastosowania środków, o których mowa w art. 66–69 i art. 71 rozporządzenia 2017/625, ponosi osoba odpowiedzialna za przesyłkę.

⁷⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 434 z 23.12.2020, str. 3.

Art. 15h. Kontrole urzędowe mrożonego tuńczyka, który nie został odgłowiony lub wypatroszony i który został wyładowany bezpośrednio w portach Unii Europejskiej ze statku rybackiego pływającego pod banderą państwa trzeciego, przeprowadza w zakładzie przetwórczym powiatowy lekarz weterynarii zgodnie z przepisami rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2126 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących określonych kontroli urzędowych odnoszących się do niektórych kategorii zwierząt i towarów, środków stosowanych po przeprowadzeniu tych kontroli oraz niektórych kategorii zwierząt i towarów zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 104, z późn. zm.⁸⁾).

Art. 15i. 1. W zakresie produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów złożonych i produktów uzyskanych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 7, oraz zwierząt domowych, o których mowa w art. 11 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2122 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do niektórych kategorii zwierząt i towarów zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej i w odniesieniu do określonych kontroli bagażu osobistego pasażerów i małych przesyłek towarów wysyłanych do osób fizycznych i nieprzeznaczonych do wprowadzenia do obrotu oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 (Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 45, z późn. zm.⁹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/2122”, zadania właściwego organu określone w art. 8 i art. 12 rozporządzenia 2019/2122 wykonuje wojewoda.

2. Organ celny albo organ administracji rządowej upoważniony do wykonywania niektórych zadań organów celnych zgodnie z przepisami prawa celnego jest właściwym organem, o którym mowa w art. 9 i art. 10 rozporządzenia 2019/2122.

3. Zgody, o której mowa w art. 6 ust. 2 rozporządzenia 2019/2122, udziela powiatowy lekarz weterynarii.

4. Produkty pochodzenia zwierzęcego, produkty złożone i produkty uzyskane z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 7 rozporządzenia 2019/2122, oraz małe przesyłki tych produktów, o których mowa w art. 10 rozporządzenia

⁸⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 19 z 24.01.2020, str. 66.

⁹⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 427 z 30.11.2021, str. 149.

2019/2122, niespełniające wymagań określonych w rozporządzeniu 2019/2122, przekazane przez podróżnych lub operatora świadczącego usługi pocztowe organom, o których mowa w ust. 2, do unieszkodliwienia są przechowywane, transportowane i niszczone zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.¹⁰⁾).

5. Koszty zniszczenia produktów i przesyłek określonych w ust. 4 ponosi organ celny albo organ administracji rządowej upoważniony do wykonywania niektórych zadań organów celnych zgodnie z przepisami prawa celnego.

Art. 15j. Organy celne obejmują procedurę dopuszczenia do obrotu przesyłkę objętą monitorowaniem z punktu kontroli granicznej przybycia do Unii Europejskiej do zakładu w miejscu przeznaczenia wyłącznie po przedstawieniu ostatecznie wypełnionego wspólnego zdrowotnego dokumentu wejścia potwierdzającego, że przesyłka dotarła do miejsca przeznaczenia i została objęta nadzorem właściwego powiatowego lekarza weterynarii.”;

15) w art. 16:

a) w ust. 1:

– w pkt 1:

– – lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) sprawowania nadzoru nad ubojem zwierząt gospodarskich kopytnych, drobiu, zajęczaków i zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, o których mowa w ust. 1.2–1.4 i 1.6 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia

¹⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 276 z 20.10.2010, str. 33, Dz. Urz. UE L 216 z 14.08.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 86, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 130 z 28.05.2018, str. 11, Dz. Urz. UE L 294 z 21.11.2018, str. 44 oraz Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 1.

zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.¹¹⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 853/2004”, w tym badania dobrostanu zwierząt po ich przybyciu do rzeźni, badania przedubojowego i poubojowego, oceny mięsa i nadzoru nad przestrzeganiem w czasie uboju przepisów o ochronie zwierząt,”

– – lit. g–j otrzymują brzmienie:

- „g) sprawowania nadzoru nad punktami odbioru mleka, przetwórstwem mleka oraz przechowywaniem produktów mleczarskich i wystawiania wymaganych świadectw zdrowia,
- h) sprawowania nadzoru nad wyładowywaniem ze statków rybackich, w tym statków chłodni, statków zamrażalni i statków przetwórni, produktów rybołówstwa, nad obróbką, przetwórstwem i przechowywaniem tych produktów oraz ślimaków i żab, a także wystawiania wymaganych świadectw zdrowia,
- i) sprawowania nadzoru nad przetwórstwem i przechowywaniem jaj konsumpcyjnych i produktów jajecznych oraz wystawiania wymaganych świadectw zdrowia,
- j) pobierania próbek do badań w zakresie:
 - bezpieczeństwa żywności,
 - innym niż określony w tirecie pierwsze,”

– – w lit. m średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. n w brzmieniu:

¹¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 27, Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 83, Dz. Urz. UE L 320 z 18.11.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 281 z 25.10.2007, str. 8, Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 8, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 178 z 09.07.2009, str. 25, Dz. Urz. UE L 314 z 01.12.2009, str. 8, Dz. Urz. UE L 159 z 25.06.2010, str. 18, Dz. Urz. UE L 46 z 19.02.2011, str. 14, Dz. Urz. UE L 327 z 09.12.2011, str. 39, Dz. Urz. UE L 8 z 12.01.2012, str. 29, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 160 z 12.06.2013, str. 15, Dz. Urz. UE L 220 z 17.08.2013, str. 14, Dz. Urz. UE L 69 z 08.03.2014, str. 95, Dz. Urz. UE L 175 z 14.06.2014, str. 6, Dz. Urz. UE L 307 z 28.10.2014, str. 28, Dz. Urz. UE L 67 z 12.03.2016, str. 22, Dz. Urz. UE L 144 z 07.06.2017, str. 37, Dz. Urz. UE L 285 z 01.11.2017, str. 3, Dz. Urz. UE L 285 z 01.11.2017, str. 10, Dz. Urz. UE L 45 z 17.02.2018, str. 47, Dz. Urz. UE L 197 z 03.08.2018, str. 15, Dz. Urz. UE L 239 z 24.09.2018, str. 41, Dz. Urz. UE L 42 z 13.02.2019, str. 35, Dz. Urz. UE L 43 z 14.02.2019, str. 39, Dz. Urz. UE L 43 z 14.02.2019, str. 40, Dz. Urz. UE L 43 z 14.02.2019, str. 42, Dz. Urz. UE L 43 z 14.02.2019, str. 43, Dz. Urz. UE L 43 z 14.02.2019, str. 44, Dz. Urz. UE L 43 z 14.02.2019, str. 45, Dz. Urz. UE L 43 z 14.02.2019, str. 46, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241, Dz. Urz. UE L 434 z 23.12.2020, str. 10, Dz. Urz. UE L 297 z 20.08.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27.

- „n) kontroli pasz, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, przeznaczonych do wywozu oraz wystawiania wymaganych świadectw zdrowia;”,
- pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) wyznaczać osoby niebędące pracownikami Inspekcji, spełniające wymagania w zakresie kwalifikacji, do wykonywania:
- a) czynności określonych w art. 18 ust. 2 i 4 rozporządzenia 2017/625 jako urzędowi pracownicy pomocniczy w rozumieniu art. 3 pkt 49 rozporządzenia 2017/625,
 - b) kontroli urzędowych, o których mowa w art. 18 ust. 7 lit. i rozporządzenia 2017/625, jako pracownicy wyznaczeni przez właściwe organy w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia 2019/624,
 - c) czynności o charakterze pomocniczym określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 6 pkt 1.”,
- b) ust. 1c otrzymuje brzmienie:
- „1c. Do lekarzy weterynarii, o których mowa w ust. 1a, przepisy ust. 2, 3 i 4–5a stosuje się odpowiednio.”,
- c) po ust. 2a dodaje się ust. 2b i 2c w brzmieniu:
- „2b. Po wyznaczeniu do wykonywania czynności, o którym mowa w ust. 1, wyznaczony lekarz weterynarii składa powiatowemu lekarzowi weterynarii oświadczenie, że nie zachodzą okoliczności powodujące wątpliwości co do bezstronnego wykonywania czynności objętych wyznaczeniem oraz że nie pozostaje w konflikcie interesów w związku z wykonywaniem tych czynności, a także:
- 1) o niewykonywaniu zajęć zarobkowych albo
 - 2) o wykonywaniu zajęć zarobkowych, podając informacje dotyczące:
 - a) czynności wykonywanych w ramach tych zajęć,
 - b) podmiotu, na rzecz którego te zajęcia wykonuje, oraz odpowiednio miejsca lub obszaru ich wykonywania,
 - c) okresu wykonywania tych zajęć.
- 2c. W przypadku zmiany danych zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 2b, wyznaczony lekarz weterynarii składa powiatowemu lekarzowi weterynarii oświadczenie o zmianie tych danych. Oświadczenie to zawiera aktualne dane i jest składane w terminie 7 dni od dnia zmiany tych danych.”,

d) po ust. 3a dodaje się ust. 3b i 3c w brzmieniu:

„3b. Lekarzom weterynarii, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 1a, wyznaczonym przez powiatowego lekarza weterynarii, a także podmiotom prowadzącym zakład leczniczy dla zwierząt, z którymi zawarto umowę, o której mowa w ust. 3, powiatowy lekarz weterynarii zwraca koszty dojazdów na obszarze objętym terytorialnym zakresem działania tego organu, zrealizowanych samochodem osobowym, motocyklem lub motorowerem, do miejsc wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1:

1) lit. a–c oraz d – z wyłączeniem nadzoru nad przeprowadzeniem uboju zwierząt w rzeźni, w której ubój i obróbka poubojowa odbywają się przy użyciu automatycznego przesuwu taśmy,

2) lit. e, j, k oraz m, a także pkt 1a

– na warunkach stosowanych przy podróżach służbowych pracowników zatrudnionych w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej i określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

3c. Zwrot kosztów dojazdów, o którym mowa w ust. 3b, nie przysługuje w przypadku, gdy powiatowy lekarz weterynarii zapewnił środek transportu umożliwiając dojazd związany z wykonywaniem czynności.”,

e) w ust. 5 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) gdy zachodzą okoliczności powodujące wątpliwości co do bezstronnego wykonywania czynności objętych wyznaczeniem lub osoba wyznaczona pozostaje w konflikcie interesów w związku z wykonywaniem tych czynności, lub nie złożyła oświadczenia, o którym mowa w ust. 2c;”,

f) po ust. 5a dodaje się ust. 5b–5d w brzmieniu:

„5b. Podmiot jest obowiązany do złożenia powiatowemu lekarzowi weterynarii, na wniosek tego organu, w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego wniosku, oświadczenia zawierającego dane określone w ust. 2b o zajęciach zarobkowych wykonywanych na rzecz tego podmiotu przez lekarza weterynarii, który złożył powiatowemu lekarzowi weterynarii oświadczenie, w przypadku, o którym mowa w ust. 2c, lub jest wyznaczony przez ten organ do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1.

5c. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2b, 2c i 5b, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający

oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

5d. Kwalifikacje lekarzy weterynarii i innych osób wyznaczonych do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d–f, lit. j tiret pierwsze i lit. l oraz pkt 2 lit. a i b, są określone w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 18 ust. 7 lit. j rozporządzenia 2017/625.”,

g) w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zakres czynności wykonywanych przez osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c, oraz kwalifikacje tych osób,”;

16) po art. 18a dodaje się art. 18b w brzmieniu:

„Art. 18b. 1. Urzędowe zatrzymanie, o którym mowa w art. 137 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2017/625, następuje w drodze decyzji administracyjnej określającej sposób postępowania z zatrzymanymi zwierzętami lub towarami oraz termin, do którego te zwierzęta lub towary zostały zatrzymane.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. Stroną postępowania, o którym mowa w ust. 1, jest posiadacz zwierząt lub towarów podlegających urzędowemu zatrzymaniu.”;

17) w art. 19:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej pracownika Inspekcji oraz rodzaje zabezpieczeń tej legitymacji przed przerobieniem lub podrobieniem, mając na względzie potrzebę zapewnienia identyfikacji pracowników Inspekcji uprawnionych do przeprowadzania kontroli w imieniu Inspekcji, a także zastosowanie takich zabezpieczeń tej legitymacji, które uniemożliwią jej przerobienie lub podrobienie.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Pracownicy Inspekcji, osoby, o których mowa w art. 16, art. 18 lub art. 20, a także osoby wykonujące pracę w krajowych laboratoriach referencyjnych w rozumieniu art. 100 rozporządzenia 2017/625 oraz laboratoriach urzędowych w rozumieniu art. 37 rozporządzenia 2017/625 chronią poufność informacji

uzyskanych podczas wykonywania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych, o których mowa w art. 8 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2017/625.”,

c) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 3, może odbywać się także w obecności pracowników wojewódzkiego inspektoratu weterynarii lub Głównego Inspektoratu Weterynarii.”;

18) w art. 19b:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) okresowe – na podstawie planów kontroli sporządzanych przez powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii lub Głównego Lekarza Weterynarii;”;

b) uchyla się ust. 2 i 3;

19) w art. 19c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kontrolę przeprowadza się w obecności podmiotu kontrolowanego albo osoby przez niego upoważnionej, a w razie ich nieobecności – w obecności innego pracownika podmiotu kontrolowanego.”;

20) w art. 19d w ust. 1 w pkt 5 po wyrazach „ich zakresu” skreśla się wyrazy „i skutków”;

21) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. 1. Uprawnienia, o których mowa w art. 19 ust. 3, przysługują:

- 1) ekspertom Komisji Europejskiej oraz innych państw członkowskich przeprowadzającym kontrole, o których mowa w art. 116 rozporządzenia 2017/625;
- 2) pracownikom Inspekcji upoważnionym przez Głównego Lekarza Weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii, powiatowego lekarza weterynarii lub granicznego lekarza weterynarii przeprowadzającym audyty, o których mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, lub dokonującym ustaleń, o których mowa w art. 27 ust. 2, art. 31 i art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 224).

2. Kontrole, o których mowa w art. 116 rozporządzenia 2017/625, przeprowadza się w obecności pracowników Inspekcji upoważnionych przez Głównego Lekarza Weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii, powiatowego lekarza weterynarii lub granicznego lekarza weterynarii.

3. Audyty, o których mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, i dokonywanie ustaleń, o których mowa w art. 27 ust. 2, art. 31 i art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011

r. o kontroli w administracji rządowej, przeprowadza się w obecności pracowników upoważnionych przez podmiot kontrolowany.”;

22) w art. 21 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W rzeźniach korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych lub w art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, za pomieszczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1, uznaje się także wydzielone i odpowiednio wyposażone miejsce lub miejsca.”;

23) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. Wojewódzki lekarz weterynarii podaje do publicznej wiadomości na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ten organ informacje określone w art. 11 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, w tym przekazuje w terminie do ostatniego dnia lutego informacje dotyczące kontroli urzędowych przeprowadzonych na obszarze województwa w poprzednim roku kalendarzowym.

2. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii w terminie do dnia 31 stycznia dane niezbędne do przygotowania informacji dotyczących kontroli urzędowych przeprowadzonych na obszarze województwa w poprzednim roku kalendarzowym, o których mowa w ust. 1.”;

24) w art. 24:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pomieszczeniu, o którym mowa w załączniku III w sekcji I w rozdziale II w ust. 9 rozporządzenia nr 853/2004, udostępnianym pracownikom Inspekcji lub osobom wyznaczonym na podstawie art. 16 i art. 18 przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego lub”;

b) ust. 2–4 otrzymują brzmienie:

„2. Pomieszczenie określone w ust. 1, w którym jest przeprowadzane badanie laboratoryjne mięsa na obecność włośni, zwane dalej „pracownią badania mięsa na obecność włośni”, powiatowy inspektorat weterynarii wyposaża w odczynniki i sprzęt niezbędny do prawidłowego przeprowadzenia tego badania, zapewniając ich stałą dostępność i przydatność zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/1375 z dnia 10 sierpnia 2015 r. ustanawiającym szczególne przepisy

dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośni (*Trichinella*) w mięsie (Dz. Urz. UE L 212 z 11.08.2015, str. 7, z późn. zm.¹²⁾).

3. Kierownik zakładu higieny weterynaryjnej lub osoba przez niego upoważniona kontroluje, czy w pracowni badania mięsa na obecność włośni są spełniane wymagania w zakresie systemu zarządzania wskazanego w art. 37 ust. 4 lit. e rozporządzenia 2017/625.

4. Kierownik zakładu higieny weterynaryjnej o stwierdzeniu naruszenia wymagań w zakresie systemu zarządzania wskazanego w art. 37 ust. 4 lit. e rozporządzenia 2017/625 w pracowni badania mięsa na obecność włośni przez:

- 1) osobę wyznaczoną na podstawie art. 16 lub art. 18,
 - 2) pracownika Inspekcji
- informuje powiatowego lekarza weterynarii i wojewódzkiego lekarza weterynarii.”;

25) w art. 25:

- a) w ust. 1 wyrazy „rozporządzeniu nr 882/2004,” zastępuje się wyrazami „rozporządzeniu 2017/625”,
- b) w ust. 2:
 - w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„laboratoria urzędowe w rozumieniu art. 37 rozporządzenia 2017/625, obejmujące.”,
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) krajowe laboratoria referencyjne w rozumieniu art. 100 rozporządzenia 2017/625.”,
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Główny Lekarz Weterynarii jest właściwym organem w sprawach:
 - 1) wyznaczenia laboratorium urzędowego w rozumieniu art. 37 rozporządzenia 2017/625 w odniesieniu do laboratoriów, o których mowa w ust. 2 pkt 1, i cofnięcia takiego wyznaczenia;
 - 2) czasowego wyznaczenia laboratorium urzędowego w rozumieniu art. 42 rozporządzenia 2017/625 i cofnięcia takiego wyznaczenia;

¹²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 338 z 15.10.2020, str. 7 oraz Dz. Urz. UE L 104 z 25.03.2021, str. 36.

- 3) wyznaczenia laboratorium urzędowego zgodnie z art. 37 ust. 2 rozporządzenia 2017/625;
 - 4) o których mowa w art. 38 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2017/625.”,
 - d) w ust. 6 wyrazy „krajowe albo wspólnotowe laboratorium referencyjne” zastępuje się wyrazami „krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej”,
 - e) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Jeżeli brak jest krajowego laboratorium referencyjnego i laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej, które można wyznaczyć do przeprowadzenia wymaganych badań laboratoryjnych na podstawie ust. 6, Główny Lekarz Weterynarii, po zasięgnięciu opinii Rady do spraw Laboratoriów, wyznacza do przeprowadzenia tych badań inne laboratorium urzędowe w rozumieniu art. 37 rozporządzenia 2017/625 znajdujące się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA.”,
 - f) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Laboratoria urzędowe są poddawane w zakresie stosowanych metod badawczych regularnym badaniom biegłości lub międzylaboratoryjnym badaniom porównawczym przeprowadzanym przez krajowe laboratorium referencyjne, a gdy brak jest takiej możliwości – przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA.”;
- 26) w art. 25a:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kierownik laboratorium, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. d, ubiegającego się o status laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych w zakresie określonych kierunków i metod dla celów kontroli urzędowych składa do Głównego Lekarza Weterynarii wnioski w tym zakresie, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej.”,
 - b) w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) opinię w sprawie spełniania przez laboratorium wymagań określonych w art. 37 ust. 4 lit. a–e rozporządzenia 2017/625, wydaną nie wcześniej niż w roku poprzedzającym rok złożenia tego wniosku, do której dołącza się raport krajowego laboratorium referencyjnego właściwego dla danego kierunku

badania, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA;

- 3) kopię raportu z badań biegłości lub międzylaboratoryjnych badań porównawczych przeprowadzonych w roku poprzedzającym rok złożenia tego wniosku przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej.”,

c) ust. 3–6 otrzymują brzmienie:

„3. Główny Lekarz Weterynarii zatwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, laboratorium ubiegające się o status laboratorium zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych w zakresie określonych kierunków i metod wskazanych we wniosku.

4. Laboratorium, które uzyskało status laboratorium, o którym mowa w ust. 1:

- 1) bierze udział w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, o których mowa w art. 38 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, przeprowadzanych przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, w terminach określonych w harmonogramie opracowanym przez krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego laboratorium referencyjnego – nie rzadziej niż raz na 4 lata w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych przeprowadzanych przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej;
- 2) poddaje się kontroli właściwego dla danego kierunku badań krajowego laboratorium referencyjnego, w tym kontroli niezapowiedzianej.

5. Laboratorium, które uzyskało status laboratorium, o którym mowa w ust. 1, w terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, o których mowa w ust. 4 pkt 1,

wyniku niezgodnego z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziło te badania, lub wyniku wątpliwego podlega ponownemu badaniu, będącemu badaniem biegłości lub międzylaboratoryjnym badaniem porównawczym, przeprowadzanemu przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej.

6. Główny Lekarz Weterynarii, w drodze decyzji administracyjnej, cofa laboratorium zatwierdzenie do przeprowadzania badań laboratoryjnych w zakresie określonych kierunków i metod, jeżeli:

- 1) krajowa jednostka akredytująca, o której mowa w art. 37 ust. 4 lit. e rozporządzenia 2017/625, cofnęła lub zawiesiła posiadaną przez laboratorium akredytację lub
- 2) laboratorium:
 - a) dwukrotnie w kolejnych badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych nie uzyskało wyników zgodnych z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziło te badania, lub nie poddało się badaniu biegłości lub międzylaboratoryjnemu badaniu porównawczemu, o których mowa w ust. 4 pkt 1, lub ponownemu badaniu, o którym mowa w ust. 5, lub
 - b) uchyla się od poddania się kontroli, o której mowa w ust. 4 pkt 2, albo w wyniku takiej kontroli stwierdzono, że laboratorium nie spełnia warunków niezbędnych do przeprowadzania badań, lub
 - c) używa do diagnostyki in vitro wyrobów stosowanych w medycynie weterynaryjnej, które nie znajdują się w wykazie wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 76a ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, lub

- d) nie przekazało niezwłocznie wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 25d ust. 1, lub
 - e) nie przekazało powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na lokalizację laboratorium oraz powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce pobrania próbki informacji, o których mowa w art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, lub
- 3) nie zostały podjęte działania naprawcze, o których mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia 2017/625.”,
- d) dodaje się ust. 10 i 11 w brzmieniu:
- „10. Wniosek o ponowne zatwierdzenie laboratorium do przeprowadzania badań laboratoryjnych w zakresie określonych kierunków i metod, w stosunku do którego została wydana decyzja, o której mowa w ust. 6, składa się zgodnie z ust. 1 i 2 nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy od dnia, w którym ta decyzja stała się ostateczna.
11. Do wniosku o zmianę w zakresie metody badań określonej w decyzji, o której mowa w ust. 3, stosuje się przepis ust. 2.”;
- 27) w art. 25b:
- a) w ust. 1 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) określone w art. 101 ust. 1 rozporządzenia 2017/625 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 101 ust. 2 rozporządzenia 2017/625;”,
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań sprawuje nadzór nad laboratoriami urzędowymi w zakresie prawidłowości wykonywania przez nie badań, przeprowadzając kontrolę, w szczególności sprzętu i odczynników stosowanych do tych badań, udziału w badaniach porównawczych oraz wyboru metod do akredytacji. Kontrolę przeprowadza się nie rzadziej niż raz na 3 lata, również na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii.”,
 - c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Audyt laboratorium urzędowego, o którym mowa w art. 39 rozporządzenia 2017/625, przeprowadza:

- 1) Główny Lekarz Weterynarii we współpracy z krajowym laboratorium referencyjnym właściwym dla danego kierunku badań;
 - 2) krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii.”,
- d) w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) określi, które laboratoria są krajowymi laboratoriami referencyjnymi, o których mowa w art. 100 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, a w przypadku gdy dla każdego z laboratoriów referencyjnych Unii Europejskiej zostanie określone więcej niż jedno krajowe laboratorium referencyjne – także sposób współpracy tych laboratoriów, mając na względzie wykonywane przez te laboratoria zadania, a także zapewnienie efektywnej współpracy tych laboratoriów oraz koordynację ich zadań i współpracy z innymi krajowymi laboratoriami referencyjnymi i laboratoriami referencyjnymi Unii Europejskiej;”;
- 28) w art. 25f:
- a) użyte:
- w ust. 4 pkt 2 oraz ust. 6 i 7 wyrazy „wspólnotowe laboratorium referencyjne” zastępuje się wyrazami „laboratorium referencyjne Unii Europejskiej”,
 - w ust. 5 i 7 wyrazy „krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne” zastępuje się wyrazami „krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej”,
- b) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:
- „7a. Laboratorium wpisane do rejestru poddaje się kontroli właściwego dla danego kierunku badań krajowego laboratorium referencyjnego, w tym kontroli niezapowiedzianej przeprowadzanej również na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, w zakresie prawidłowości wykonywania badań, obejmującej w szczególności kontrolę stosowanego sprzętu i odczynników oraz udziału w badaniach porównawczych.”,
- c) w ust. 8 w pkt 2:
- lit. a i b otrzymują brzmienie:
- „a) nie poddało się badaniom, o których mowa w ust. 6 lub 7, lub dwukrotnie w kolejnych badaniach biegłości nie uzyskało wyników zgodnych z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub

laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziło te badania, lub

- b) nie przekazało powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na lokalizację laboratorium oraz powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce pobrania próbki informacji, o których mowa w art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, lub”;

– dodaje się lit. c w brzmieniu:

- „c) nie poddało się kontroli, o której mowa w ust. 7a, albo w wyniku takiej kontroli stwierdzono, że laboratorium nie spełnia warunków niezbędnych do przeprowadzenia badań.”;

29) w art. 25g:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Koszty udziału laboratorium w badaniach biegłości i międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych oraz koszty audytów laboratorium, o których mowa w art. 39 rozporządzenia 2017/625, i kontroli przeprowadzanych przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań ponosi podmiot prowadzący laboratorium.”;

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wpływy z tytułu organizowania badań biegłości, międzylaboratoryjnych badań porównawczych, audytów i kontroli przeprowadzanych przez krajowe laboratoria referencyjne stanowią dochód budżetu państwa.”;

30) uchyla się rozdział 3;

31) rozdział 4 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 4

Opłaty

Art. 30. 1. Inspekcja pobiera opłaty za przeprowadzanie kontroli urzędowych w przypadkach, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. a, b oraz d–f i art. 65 ust. 2 rozporządzenia 625/2017, dotyczących przesylek:

- 1) bydła (*Bos taurus*, *Bos indicus*, *Bison bison*, *Bison bonasus* i *Bubalus bubalis*), świń, owiec, kóz, królików i dzików, wolno żyjących (dzikich) przeżuwaczy, koniowatych w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia

- zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, drobiu w rozumieniu art. 4 pkt 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”), a także zajęczaków i ptaków niebędących ptakami bezgrzebieniowymi, zaliczanych do zwierząt łownych lub zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych w rozumieniu ust. 1.5 lub 1.6 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004 – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części I w lit. a;
- 2) zwierząt innych niż określone w pkt 1 – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części I w lit. b;
 - 3) mięsa, z wyłączeniem mięsa, o którym mowa w pkt 5 – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części II;
 - 4) produktów rybołówstwa w rozumieniu ust. 8.1 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004 – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części III;
 - 5) produktów mięsnych w rozumieniu ust. 7.1 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004, mięsa pozyskanego z drobiu w rozumieniu ust. 1.3 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004, mięsa króliczego, mięsa pozyskanego ze zwierząt łownych w rozumieniu ust. 1.5 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004 i mięsa pozyskanego ze zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych w rozumieniu ust. 1.6 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004 – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części IV;
 - 6) produktów pochodzenia zwierzęcego innych niż określone w pkt 3–5 – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części V;
 - 7) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i pasz – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części VI;

- 8) zwierząt i produktów z państw trzecich w tranzycie lub przeładunku – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części VII.

2. Przeliczenia równowartości euro na złote dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym opłata jest pobierana.

Art. 31. 1. Inspekcja pobiera opłaty w wysokości ustalonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 34 ust. 1, z tym że w przypadkach, w których mają zastosowanie podwyżki albo obniżki opłat przewidziane w ust. 5 i art. 32 ust. 1–5 – po zastosowaniu takich podwyżek albo obniżek – za:

- 1) kontrolę zwierząt i produktów przeznaczonych do wywozu, handlu lub przemieszczania w celach niehandlowych albo umieszczenia na rynku krajowym, jeżeli przepisy odrębne wymagają zaopatrzenia ich w dokument wystawiony przez urzędowego lekarza weterynarii;
- 2) przeprowadzanie kontroli urzędowych i wykonywanie innych czynności urzędowych w przypadkach, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. a, b oraz d–f i art. 65 ust. 2 rozporządzenia 625/2017, dotyczących przesyłek innych niż określone w art. 30 ust. 1 oraz w przypadku zwierząt określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 48 lit. b rozporządzenia 625/2017;
- 3) nadzór nad przeprowadzeniem uboju zwierząt gospodarskich kopytnych, drobiu, zajęczaków i zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, o których mowa w ust. 1.2–1.4 i 1.6 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004;
- 4) oględziny tusz zwierząt łownych, o których mowa w ust. 1.5 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004, wraz z ewentualnym badaniem narządów wewnętrznych i badaniem na obecność włośni;
- 5) badanie mięsa zwierząt łownych, o których mowa w ust. 1.5 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004;
- 6) nadzór nad:
 - a) rozbiorem mięsa,
 - b) produkcją mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych, mięsa oddzielonego mechanicznie oraz produktów mięsnych,

- c) porcjowaniem, pakowaniem i przepakowywaniem mięsa, mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych, mięsa oddzielonego mechanicznie i produktów mięsnych,
- d) punktami odbioru mleka oraz przetwórstwem mleka,
- e) przetwórstwem, pakowaniem i przepakowywaniem jaj konsumpcyjnych oraz przetwórstwem, pakowaniem lub przepakowywaniem produktów jajecznych,
- f) pozyskiwaniem, obróbką lub przechowywaniem materiału biologicznego, jaj wylęgowych drobiu lub jaj i gamet przeznaczonych do celów hodowlanych,
- g) pozyskiwaniem, składowaniem lub przetwarzaniem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych,
- h) obrotem, pośrednictwem w tym obrocie i przewozem zwierząt, miejscami gromadzenia, skupu lub sprzedaży zwierząt, punktami kontroli, targowiskami, a także wystawami, pokazami lub konkursami zwierząt,
- i) wyladowywaniem albo pierwszą sprzedażą produktów rybołówstwa ze statków rybackich,
- j) obróbką, przetwórstwem ryb, skorupiaków, mięczaków, żab lub produktów pochodzących z ryb, skorupiaków, mięczaków i żab oraz wyladowywaniem produktów rybołówstwa ze statków przetwórni,
- k) przechowywaniem mięsa, mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych, mięsa oddzielonego mechanicznie, produktów mięsnych, produktów mlecznych, jaj konsumpcyjnych, produktów jajecznych, ryb, skorupiaków, mięczaków, żab oraz produktów pochodzących z ryb, skorupiaków, mięczaków i żab,
- l) działalnością związaną ze sprzedażą bezpośrednią,
- m) wytwarzaniem, wprowadzaniem do obrotu i transportem pasz i pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu oraz warunkami przechowywania lub sprzedaży tych pasz,
- n) prowadzeniem działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej,
- o) porcjowaniem, pakowaniem i przepakowywaniem miodu,
- p) produkcją żywności znajdującej się w rolniczym handlu detalicznym,
- q) obrotem hurtowym produktami leczniczymi weterynaryjnymi prowadzonym w hurtowniach farmaceutycznych tych produktów,

- r) obrotem detalicznym produktami leczniczymi weterynaryjnymi prowadzonym w zakładach leczniczych dla zwierząt i ilością produktów leczniczych weterynaryjnych stosowanych w tych zakładach,
 - s) obrotem detalicznym produktami leczniczymi weterynaryjnymi wydawanymi bez przepisu lekarza sprawowanym u przedsiębiorców prowadzących działalność w tym zakresie po zgłoszeniu wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii,
 - t) produkcją wysoko rafinowanego siarczanu chondroityny, kwasu hialuronowego, innych produktów z hydrolizowanych części, chitozanu, glukozaminy, podpuszczki, karuku i aminokwasów,
 - u) produkcją żelatyny i kolagenu;
- 7) kontrolę statków rybackich, w tym statków chłodni, statków zamrażalni i statków przetwórci;
- 8) złożenie wniosku:
- a) o wydanie decyzji, o której mowa w art. 25a ust. 3,
 - b) o wydanie zatwierdzenia, o którym mowa w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 572),
 - c) o którym mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1753 oraz z 2022 r. poz. ...),
 - d) o zatwierdzenie zakładu, o którym mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego,
 - e) o nadanie zakładowi uprawnienia, o którym mowa w art. 21a ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego,
 - f) o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2021 r. poz. 278 oraz z 2022 r. poz. ...),
 - g) o wydanie pozwolenia weterynaryjnego na przywóz przesyłki zwierząt lub produktów, jeżeli przepisy odrębne przewidują obowiązek uzyskania takiego pozwolenia,
 - h) o wydanie świadectwa zatwierdzenia środka transportu przeznaczonego do długotrwałego transportu zwierząt;
- 9) wydanie decyzji, o której mowa w art. 35 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie

przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 1);

- 10) kontrolę urzędową, o której mowa w art. 79 ust. 2:
 - a) lit. b rozporządzenia 2017/625,
 - b) lit. c rozporządzenia 2017/625;
- 11) kontrolę oczyszczania lub odkażania środków transportu używanych do przewozu zwierząt gospodarskich powracających na terytorium Unii Europejskiej z państw trzecich, nakazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;
- 12) kontrolę środków transportu, o których mowa w art. 44 ust. 4 lit. a rozporządzenia 2017/625;
- 13) badania próbek pobranych:
 - a) w trakcie postępowania związanego z wykryciem substancji niedozwolonych,
 - b) w ramach nadzoru, jeżeli wyniki badań tych próbek wykażą naruszenie przepisów lub są niezbędne do wydania świadectwa zdrowia albo wynikają ze szczególnych wymagań państwa, dla którego jest przeznaczony dany produkt,
 - c) w związku z wykonywaniem czynności, o których mowa w pkt 1 i pkt 6 lit. i,
 - d) w trakcie kontroli urzędowej, o której mowa w art. 79 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2017/625.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3–5 i pkt 6 lit. a–k oraz m, obejmują także wystawianie wymaganych dokumentów.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 3–5, obejmują także nadzór nad warunkami przechowywania tusz i mięsa.

4. Opłatę, o której mowa w ust. 1 pkt 3, ponosi podmiot prowadzący rzeźnię – w przypadku gdy w tej rzeźni dokonano uśmiercenia zwierząt albo przeprowadzono badanie poubojowe.

5. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 7, związane z kontrolą statków rybackich, w tym statków chłodni, statków zamrażalni i statków przetwórni, przeprowadzaną za granicą podwyższa się o koszty przemieszczenia się na dany statek i powrotu z tego statku.

Art. 32. 1. Opłaty, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1, za kontrolę świń przeprowadzaną w gospodarstwie, w którym jest utrzymywane nie więcej niż 50 świń, pobiera się w wysokości obniżonej o 75%, jednak nie niższej niż 40 zł.

2. Opłaty za czynności, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 3 i 5, w przypadku gdy mięso pochodzące z uboju albo badane zostało pozyskane na użytek własny, pobiera się w wysokości obniżonej o 75%, jednak nie niższej niż 40 zł.

3. Opłaty za czynności, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 3–5, wykonywane w rzeźni oraz opłaty ponoszone przez podmiot prowadzący rzeźnię zgodnie z art. 31 ust. 5, jeżeli w tej rzeźni w poprzednim roku kalendarzowym poddano ubojowi nie więcej niż:

- 1) 1000 jednostek przeliczeniowych zwierząt gospodarskich kopytnych lub kopytnych zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych,
- 2) 150 000 sztuk drobiu,
- 3) 100 sztuk ptaków bezgrzebieniowych

– pobiera się w wysokości obniżonej o 75%, jednak nie niższej niż 40 zł.

4. Opłaty za nadzór, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 6 lit. a–c, wykonywany w zakładzie, w którym jest prowadzona wyłącznie działalność w zakresie produkcji mięsa bez kości, mięsa z kością, mięsa mielonego lub surowych wyrobów mięsnych, jeżeli w tym zakładzie w poprzednim roku kalendarzowym w tygodniu średnio wyprodukowano nie więcej niż 5 ton mięsa bez kości lub równoważną ilość mięsa z kością lub nie więcej niż 7,5 tony łącznie mięsa mielonego i surowych wyrobów mięsnych, pobiera się w wysokości obniżonej o 75%, jednak nie niższej niż 40 zł.

5. Opłaty za nadzór, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 6 lit. a–e oraz j, wykonywany w zakładzie, w którym jest prowadzona produkcja wyłącznie gwarantowanych tradycyjnych specjalności wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 343 z 14.12.2012, str. 1, z późn. zm.¹³⁾), lub produktów tradycyjnych wpisanych na listę, o której mowa w art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach

¹³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40 oraz Dz. Urz. UE L 435 z 06.12.2021, str. 262.

tradycyjnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 224), pobiera się w wysokości obniżonej o 75%, jednak nie niższej niż 40 zł.

6. Jednostka przeliczeniowa, o której mowa w ust. 3 pkt 1, oznacza:

- 1) sztukę bydła powyżej 3. miesiąca życia albo konia – stanowiącą 1 jednostkę przeliczeniową;
- 2) sztukę bydła do 3. miesiąca życia albo kopytnego zwierzęcia dzikiego utrzymywanego w warunkach fermowych – stanowiącą 0,5 jednostki przeliczeniowej;
- 3) świnie:
 - a) powyżej 100 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,20 jednostki przeliczeniowej,
 - b) od 15 do 100 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,15 jednostki przeliczeniowej,
 - c) poniżej 15 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,05 jednostki przeliczeniowej;
- 4) owcę albo kozę powyżej 15 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,10 jednostki przeliczeniowej;
- 5) owcę albo kozę do 15 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,05 jednostki przeliczeniowej.

Art. 33. Opłaty, o których mowa w art. 30 ust. 1 i art. 31 ust. 1, są uiszczane:

- 1) gotówką w miejscu i czasie wykonywania czynności będących przedmiotem opłaty, z wyłączeniem opłat określonych w art. 31 ust. 1 pkt 3 i pkt 6 lit. a, albo
- 2) przelewem na rachunek bankowy inspektoratu kierowanego przez organ Inspekcji, w imieniu którego czynności będące przedmiotem opłaty zostały wykonane, w terminie 14 dni od dnia wykonania tych czynności, a w przypadku opłat, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 3 i pkt 6 lit. a – za czynności wykonane w danym miesiącu kalendarzowym w terminie 14 dni od ostatniego dnia tego miesiąca.

Art. 34. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat, o których mowa w art. 31 ust. 1, nie wyższe jednak niż 10 000 zł, mając na względzie zapewnienie, aby kwota pobieranej opłaty odpowiadała średnim kosztom ponoszonym przez Inspekcję na wykonanie czynności, za które jest pobierana dana opłata, a w przypadku opłat określonych w art. 31 ust. 1 pkt 6 lit. l, n oraz p – aby kwota

pobieranej opłaty odpowiadała 25% średnich kosztów czynności wymienionych w tych przepisach, a także aby wysokość tych kwot nie była niższa niż 40 zł.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa:

- 1) uwzględnia jako koszty ponoszone przez Inspekcję koszty określone w art. 81 rozporządzenia 2017/625, a w odniesieniu do czynności innych niż kontrole urzędowe określone w tym przepisie – koszty wykonywania takich czynności odpowiadające kategoriom kosztów określonym w art. 81 rozporządzenia 2017/625;
- 2) może zróżnicować wysokość stawek opłat w ramach poszczególnych rodzajów czynności określonych w art. 31 ust. 1, mając na względzie zapewnienie, aby kwota opłaty odpowiadała średnim kosztom ponoszonym przez Inspekcję na wykonanie czynności, za które jest pobierana dana opłata;
- 3) uwzględnia wpływ, jaki na koszty ponoszone przez Inspekcję mają rodzaj i rozmiar działalności oraz czynniki ryzyka, o których mowa w art. 82 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2017/625 .

Art. 34a. Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) udostępnia na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ten organ w terminie do dnia 30 czerwca za poprzedni rok informacje, o których mowa w art. 85 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, dotyczące organów, o których mowa w art. 5 ust. 1;
- 2) przeprowadza konsultacje, o których mowa w art. 85 ust. 3 rozporządzenia 2017/625.

Art. 34b. Wojewódzkie inspektoraty weterynarii mogą pozyskiwać środki finansowe z tytułu sprzedaży usług zleconych, zwłaszcza w zakresie badań laboratoryjnych przeprowadzanych w celu zapewnienia ochrony zdrowia publicznego.

Art. 34c. Opłaty, o których mowa w art. 30 ust. 1 i art. 31 ust. 1, oraz świadczenia pieniężne z tytułu sprzedaży usług zleconych, o których mowa w art. 34b, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 34d. Do należności pieniężnych z tytułu opłat, o których mowa w art. 30 ust. 1 i art. 31 ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

- 32) w art. 36 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „weterynaryjnej kontroli granicznej” zastępuje się wyrazami „kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych wykonywanych w punkcie kontroli granicznej”;
- 33) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. 1. Kto:

- 1) udaremnia lub utrudnia działalność organów Inspekcji lub osób, o których mowa w art. 5 ust. 2,
 - 2) będąc obowiązany do złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 16 ust. 2c lub 5b, nie składa takiego oświadczenia
- podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

2. Kto:

- 1) będąc obowiązany do wykonania nakazu określonego w art. 18 ust. 1, nie wykonuje tego nakazu,
- 2) będąc podmiotem odpowiedzialnym za przesyłkę zwierząt albo towarów, z wyłączeniem produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów złożonych i produktów uzyskanych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 7 rozporządzenia 2019/2122, oraz małych przesyłek tych produktów, o których mowa w art. 10 rozporządzenia 2019/2122:
 - a) nie informuje o zamiarze przywozu lub tranzytu zwierząt albo towarów przez punkt kontroli granicznej zgodnie z wymaganiami, o których mowa w art. 56 ust. 4 rozporządzenia 2017/625,
 - b) nie udostępnia dokumentów i nie składa wyjaśnień związanych z przeprowadzaniem kontroli urzędowej lub wykonywaniem innych czynności urzędowych w punkcie kontroli granicznej zgodnie z art. 49 ust. 1 rozporządzenia 2017/625 lub w uznanych składach zgodnie z przepisami sekcji 2 rozdziału IV rozporządzenia 2019/2124,
 - c) nie wprowadza przesyłki zwierząt albo towarów do zadeklarowanego miejsca przeznaczenia wskazanego w dokumentach, o których mowa w art. 50 rozporządzenia 2017/625

– podlega karze grzywny.

3. Orzekanie w sprawach o czyny określone w ust. 1 i 2 następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”;

- 34) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. Kto, przywożąc lub dokonując tranzytu przesyłki zwierząt albo towarów, nie przedstawia takiej przesyłki do kontroli urzędowej lub w celu wykonania innych czynności urzędowych w punkcie kontroli granicznej zgodnie z art. 47 ust. 5 rozporządzenia 2017/625 lub w uznanych składach zgodnie z art. 27 ust. 1 rozporządzenia

2019/2124, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku nr 1 do ustawy w pkt 2:
 - a) uchyla się lit. c,
 - b) w lit. g kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h oraz i w brzmieniu:

„h) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 1),
 - i) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27).”;
- 2) użyte w art. 1 pkt 3 lit. c, art. 42 ust. 1 pkt 4 i ust. 6 pkt 1a, art. 44 ust. 1 pkt 8, 9 i 12 oraz ust. 1a pkt 3 i 5, art. 45 ust. 1 pkt 7, art. 46 ust. 3 pkt 7, art. 52 ust. 2, art. 52c ust. 1 pkt 1 oraz art. 85 ust. 1 pkt 5, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „środki żywienia zwierząt” zastępuje się użytym w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazem „pasze”;

3) w art. 2:

a) po pkt 8 dodaje się pkt 8a i 8b w brzmieniu:

„8a) kontrola – kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”;

8b) inne czynności urzędowe – inne czynności urzędowe w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia 2017/625;”;

b) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) przesyłka – przesyłkę w rozumieniu art. 3 pkt 37 rozporządzenia 2017/625;”;

c) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) przywóz – wprowadzanie na terytorium Unii lub wprowadzenie do Unii w rozumieniu art. 3 pkt 40 rozporządzenia 2017/625;”;

d) po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a) tranzyt – tranzyt w rozumieniu art. 3 pkt 44 rozporządzenia 2017/625;”;

e) pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) państwo trzecie – terytorium niewymienione w załączniku I do rozporządzenia 2017/625;”;

f) pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19) świadectwo zdrowia – świadectwo urzędowe w rozumieniu art. 3 pkt 27 rozporządzenia 2017/625 poświadczające stan zdrowia zwierzęcia lub

zwierząt, stan zdrowotny stada, z którego zwierzęta pochodzą, albo jakość zdrowotną niejadalnego produktu pochodzenia zwierzęcego;”;

- 4) w rozdziale 1 po art. 3a dodaje się art. 3b w brzmieniu:

„Art. 3b. Powiatowy lekarz weterynarii wykonuje zadania właściwego organu określone w rozporządzeniu 2017/625 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie rozporządzenia 2017/625 w zakresie kontroli oraz innych czynności urzędowych, chyba że ustawa stanowi inaczej.”;

- 5) w art. 13:

- a) w ust. 1:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dopuszcza się przywóz zwierząt kopytnych, ptaków, zwierząt akwakultury, małp (*Simiae* i *Prosimiae*), pszczoł (*Apis mellifera*), trzmieli, zającowatych, norek, lisów, psów, kotów, fretek i salamander wyłącznie z tych państw trzecich lub ich części, które znajdują się na listach ogłaszanych przez Komisję Europejską, jeżeli:”;

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przesyłka zwierząt jest zaopatrzona w oryginał świadectwa zdrowia;”;

- b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) być sporządzone co najmniej w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym jest przeprowadzana kontrola w punkcie kontroli granicznej lub miejscu innym niż punkt kontroli granicznej;”;

- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zwierzęta inne niż określone w ust. 1 mogą być przywożone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa końcowego przeznaczenia, jeżeli na ten przywóz zostało wydane pozwolenie Głównego Lekarza Weterynarii, a przesyłka zwierząt jest zaopatrzona w oryginał świadectwa zdrowia wystawionego przez urzędowego lekarza weterynarii tego państwa trzeciego, z którego są wysyłane zwierzęta.”;

- d) w ust. 7:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) określenie gatunku, rodzaju i liczby przywożonych zwierząt, przy czym w przypadku zwierząt określonych w przepisach wydanych w trybie art. 48

lit. b rozporządzenia 2017/625 liczbę przywożonych zwierząt określa się, jeżeli jest to możliwe;”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) określenie przejścia granicznego, z wyłączeniem zwierząt określonych w przepisach wydanych w trybie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625;”,

– dodaje się pkt 5–8 w brzmieniu:

„5) określenie zamierzonego terminu wwozu zwierząt;

6) określenie zamierzonego sposobu wykorzystania zwierząt określonych w przepisach wydanych w trybie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625;

7) podanie miejsca przeznaczenia zwierząt określonych w przepisach wydanych w trybie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625;

8) wskazanie terminu przeprowadzenia działań związanych z celami naukowymi – w przypadku zwierząt określonych w przepisach wydanych w trybie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625.”,

e) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W pozwoleniu określa się szczegółowe wymagania zdrowotne dla zwierząt będących przedmiotem przesyłki, a w przypadku zwierząt określonych w przepisach wydanych w trybie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625 dodatkowo określa się:

1) sposób postępowania z tymi zwierzętami, w szczególności ze zwierzętami wykorzystywanymi do celów naukowych i zwierzętami, które nie zostały wykorzystane do tych celów;

2) termin przeprowadzenia działań związanych z celami naukowymi.”;

6) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. Podmiot przywożący zwierzęta określone w przepisach wydanych w trybie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625, który uzyskał pozwolenie, o którym mowa w art. 13 ust. 4:

1) zgłasza powiatowemu lekarzowi weterynarii przywóz przesyłki w terminie do dnia następującego po dniu dostarczenia zwierząt objętych tą przesyłką;

2) informuje powiatowego lekarza weterynarii o przeprowadzeniu działań związanych z celami naukowymi.

2. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, lub po upływie terminu, o którym mowa w art. 13 ust. 9 pkt 2, przeprowadza

kontrolę w celu sprawdzenia, czy sposób postępowania ze zwierzętami jest zgodny ze sposobem określonym w pozwoleniu, o którym mowa w art. 13 ust. 4.”;

7) w art. 15:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dopuszcza się przywóz niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego, jeżeli:”;

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przesyłka produktów jest zaopatrzona w oryginał świadectwa zdrowia.”;

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) być sporządzone co najmniej w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym jest przeprowadzana kontrola w punkcie kontroli granicznej lub miejscu innym niż punkt kontroli granicznej.”;

8) w art. 16 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przesyłka tego materiału jest zaopatrzona w oryginał świadectwa zdrowia wystawionego przez urzędowego lekarza weterynarii państwa, z którego przywieziono ten materiał, albo kopię tego świadectwa potwierdzoną zgodnie z art. 50 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, a także we wspólny zdrowotny dokument wejścia wystawiony przez granicznego lekarza weterynarii.”;

9) art. 18a otrzymuje brzmienie:

„Art. 18a. Dopuszcza się tranzyt zwierząt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie z państw trzecich lub ich części, które znajdują się na listach ogłaszanych przez Komisję Europejską, jeżeli:

1) są spełnione wymagania zdrowotne dla zwierząt określone przy transycie danego gatunku zwierząt;

2) przesyłka zwierząt jest zaopatrzona w oryginał świadectwa zdrowia.”;

10) w art. 19 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dopuszcza się handel zwierzętami, z wyłączeniem koniowatych i zwierząt akwakultury, jeżeli są spełnione wymagania zdrowotne dla zwierząt określone dla handlu danym gatunkiem zwierząt lub ze względu na przeznaczenie tych zwierząt, w tym:”;

11) w art. 20 uchyla się ust. 2;

12) w art. 22:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dopuszcza się handel niejadalnymi produktami pochodzenia zwierzęcego, jeżeli:”,

b) uchyla się ust. 3;

13) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szczegółowe wymagania weterynaryjne dla handlu czynnikami chorobotwórczymi, z wyłączeniem immunologicznych produktów leczniczych weterynaryjnych dopuszczonych do obrotu na podstawie przepisów prawa farmaceutycznego, określa prawodawstwo weterynaryjne.”;

14) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Art. 23a. Podmiot, któremu zostały dostarczone zwierzęta, produkty lub czynniki chorobotwórcze, zgłasza niezwłocznie dostarczenie tych zwierząt, produktów lub czynników chorobotwórczych powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce ich dostarczenia.”;

15) art. 24a otrzymuje brzmienie:

„Art. 24a. 1. Powiatowy lekarz weterynarii przeprowadza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej kontrolę spełniania wymagań weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, które są określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 576/2013”.

2. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia niespełnienia wymagań określonych w rozporządzeniu nr 576/2013 wydaje decyzję o zastosowaniu środków przewidzianych w rozporządzeniu nr 576/2013 oraz nadzoruje jej wykonanie.”;

16) po art. 24a dodaje się art. 24aa w brzmieniu:

„Art. 24aa. 1. Wymagania weterynaryjne dla przemieszczanych z państwa trzeciego lub jego terytorium zwierząt domowych towarzyszących podróżnym z gatunków, o których mowa w załączniku I w części B rozporządzenia nr 576/2013, są określone w art. 14 rozporządzenia nr 576/2013.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania weterynaryjne dla przemieszczanych z państwa trzeciego lub jego terytorium zwierząt z gatunków, o których mowa w załączniku I w części B rozporządzenia nr 576/2013, w tym maksymalną liczbę tych zwierząt, jaka może towarzyszyć właścicielowi w rozumieniu art. 3 lit. c rozporządzenia nr 576/2013 lub

osobie upoważnionej w rozumieniu art. 3 lit. d rozporządzenia nr 576/2013 podczas pojedynczego przemieszczenia o charakterze niehandlowym, oraz wzory świadectw zdrowia dla tych zwierząt, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia zwierząt oraz zdrowia publicznego.”;

17) w art. 24b:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Organy celne przeprowadzają kontrolę, o której mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia nr 576/2013, w punktach wjazdu podróżnych w rozumieniu art. 3 lit. k rozporządzenia nr 576/2013, zwanych dalej „punktami wjazdu podróżnych”.

2. Do przemieszczania w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, o których mowa w art. 5 ust. 4 rozporządzenia nr 576/2013, stosuje się przepisy o wymaganiach weterynaryjnych przy przywozie zwierząt, a to przemieszczanie podlega kontrolom przewidzianym w przepisach rozporządzenia 2017/625.”,

b) uchyla się ust. 3,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Organ celny w przypadku stwierdzenia niespełniania wymagań przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym z państwa trzeciego lub jego terytorium niezwłocznie powiadamia o tym powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce położenia punktu wjazdu podróżnych.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4e w brzmieniu:

„4a. Organ celny, w przypadku gdy kontrola:

1) dokumentacji, o której mowa w art. 34 rozporządzenia nr 576/2013, wykaże braki formalne lub

2) tożsamości wykaże niezgodności w zakresie oznakowania zwierzęcia – po konsultacji z powiatowym lekarzem weterynarii właściwym ze względu na miejsce położenia punktu wjazdu podróżnych, a jeżeli to konieczne – po wysłuchaniu właściciela lub osoby upoważnionej, wydaje decyzję o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 35 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 576/2013, i nadzoruje wykonanie tej decyzji.

4b. Do konsultacji nie stosuje się przepisów art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego.

4c. Konsultacja może odbywać się ustnie, telefonicznie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) lub innych środków łączności.

4d. Szczegółowy sposób przeprowadzania konsultacji określa porozumienie zawarte między wojewódzkim lekarzem weterynarii a dyrektorem izby administracji skarbowej, właściwymi terytorialnie dla danego punktu wjazdu podróżnych.

4e. Decyzji, o której mowa w ust. 4a, nie wydaje się, jeżeli właściciel albo osoba upoważniona odstąpi od przemieszczenia zwierzęcia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku, o którym mowa w ust. 4, z zastrzeżeniem ust. 4a i 4e:

- 1) niezwłocznie udaje się do punktu wjazdu podróżnych;
- 2) wydaje decyzję o zastosowaniu środków przewidzianych w rozporządzeniu nr 576/2013 oraz nadzoruje wykonanie tej decyzji.”,

f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Powiatowy lekarz weterynarii nie wydaje decyzji o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 35 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 576/2013, jeżeli organ celny już zastosował ten środek.”,

g) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Zwierzęta domowe towarzyszące podróżnym w przypadku niespełniania wymagań, o których mowa w ust. 4, do czasu zastosowania środków, o których mowa w art. 35 ust. 1 rozporządzenia nr 576/2013, przetrzymuje się pod dozorem organów celnych.

7. Zarządzający punktem wjazdu podróżnych w przypadku stwierdzenia niespełnienia wymagań przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym udostępnia nieodpłatnie pomieszczenie przystosowane do przetrzymywania tych zwierząt.”,

h) ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9. Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii informacje, o których mowa w art. 37 rozporządzenia nr 576/2013, oraz przekazuje Komisji Europejskiej adres tej strony;
- 2) przekazuje Komisji Europejskiej informacje, o których mowa w art. 42 rozporządzenia nr 576/2013.

10. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz punktów wjazdu podróźnych oraz warunki i sposób współpracy organów Inspekcji Weterynaryjnej z organami celnymi przy kontroli przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróźnym, mając na względzie zapewnienie sprawnego przeprowadzania kontroli przez te organy oraz ochronę zdrowia zwierząt.”;

- 18) po art. 24b dodaje się art. 24ba i art. 24bb w brzmieniu:

„Art. 24ba. 1. Główny Lekarz Weterynarii może wydać zezwolenie na przemieszczenie zwierząt, o którym mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 576/2013.

2. Zezwolenie wydaje się w drodze decyzji.

3. W zezwoleniu określa się punkt wjazdu inny niż punkt wjazdu podróźnych, przez który zwierzęta mogą być przemieszczane.

4. Wniosek o wydanie zezwolenia składa się nie później niż na 2 dni przed dniem zamierzonego przemieszczenia zwierząt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres właściciela albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu przemieszczającego zwierzęta;
- 2) określenie liczby przemieszczanych zwierząt;
- 3) nazwę państwa pochodzenia przemieszczanych zwierząt;
- 4) określenie punktu wjazdu, o którym mowa w ust. 3, i zamierzonego terminu przemieszczenia zwierząt.

Art. 24bb. 1. Główny Lekarz Weterynarii może wydać zezwolenie na przemieszczenie zwierząt domowych towarzyszących podróźnym, o którym mowa w art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 576/2013.

2. Zezwolenie wydaje się w drodze decyzji po uzgodnieniu z powiatowym lekarzem weterynarii właściwym dla miejsca przeznaczenia zwierząt miejsca oraz warunków kwarantanny zwierząt.

3. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 2, może odbywać się ustnie, telefonicznie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną lub innych środków łączności.

4. Do uzgodnienia, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się przepisów art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego.

5. Wniosek o wydanie zezwolenia składa się nie później niż na 14 dni przed dniem zamierzonego przemieszczenia zwierząt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres właściciela przemieszczanych zwierząt;
- 2) określenie gatunku i liczby przemieszczanych zwierząt;
- 3) nazwę państwa pochodzenia przemieszczanych zwierząt;
- 4) nazwy państw, przez które zwierzęta będą przemieszczane;
- 5) określenie punktu wjazdu podróżnych i zamierzonego terminu przemieszczenia zwierząt;
- 6) miejsce przeznaczenia przemieszczanych zwierząt.

7. Do wniosku, o którym mowa w ust. 5, dołącza się kopie dokumentów pozwalających na ustalenie statusu epizootycznego zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, które mają zostać przemieszczone, w tym zaświadczeń o wykonanych szczepieniach, wyników badań diagnostycznych w kierunku chorób zakaźnych zwierząt, książeczki zdrowia i zaświadczenia o stanie zdrowia wystawionego przez lekarza weterynarii w państwie trzecim.

8. Koszty działań określonych w zezwoleniu ponosi właściciel lub osoba upoważniona.

9. O przybyciu zwierzęcia na miejsce przeznaczenia właściciel lub osoba upoważniona niezwłocznie powiadamia powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeznaczenia zwierzęcia.”;

19) art. 24c otrzymuje brzmienie:

„Art. 24c. 1. Koszty działań podjętych w wyniku wydania decyzji, o których mowa w art. 24a ust. 2, art. 24b ust. 4a i ust. 5 pkt 2, w tym koszty przetrzymywania zwierząt i opieki nad tymi zwierzętami, ponosi właściciel lub osoba upoważniona.

2. Organ, który wydał decyzje wymienione w art. 24a ust. 2 i art. 24b ust. 4a i ust. 5 pkt 2, ustala, w drodze decyzji, wysokość kosztów, o których mowa w ust. 1.

3. Decyzjom, o których mowa w art. 24a ust. 2 i art. 24b ust. 4a i ust. 5 pkt 2, oraz decyzji w sprawie wysokości kosztów, o której mowa w ust. 2, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.”;
- 20) w art. 24d w ust. 1 i 2 oraz w ust. 7 w pkt 3 w lit. b i w art. 24e w ust. 2 i 3 wyrazy „rozporządzenia 998/2003” zastępuje się wyrazami „rozporządzenia nr 576/2013”;
- 21) w art. 24f:
- a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Oznakowania, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 576/2013, dokonuje.”;
- b) uchyla się ust. 2;
- 22) art. 24h otrzymuje brzmienie:
„Art. 24h. Minister właściwy do spraw rolnictwa, z własnej inicjatywy lub na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, może wystąpić do Komisji Europejskiej z wnioskiem, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 576/2013.”;
- 23) w art. 26a w ust. 6 w pkt 1 i 2 wyrazy „ , urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „lub urzędowego lekarza weterynarii”;
- 24) po art. 26g dodaje się art. 26ga w brzmieniu:
„Art. 26ga. Do podmiotu będącego odbiorcą przesyłki produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, który został wskazany w świadectwie zdrowia lub innym dokumencie towarzyszącym przesyłce jako odbiorca tych produktów, stosuje się art. 23a.”;
- 25) po art. 28 dodaje się art. 28a w brzmieniu:
„Art. 28a. Do podmiotu będącego odbiorcą koniowatych przemieszczanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z innych państw członkowskich Unii Europejskiej, który został wskazany w świadectwie zdrowia towarzyszącym przesyłce koniowatych jako odbiorca tych koniowatych, stosuje się art. 23a.”;
- 26) po art. 40a dodaje się art. 40b w brzmieniu:
„Art. 40b. Do podmiotu będącego odbiorcą zwierząt akwakultury przemieszczanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z innych państw członkowskich Unii Europejskiej, który został wskazany w świadectwie zdrowia lub innym dokumencie towarzyszącym przesyłce zwierząt akwakultury jako odbiorca tych zwierząt, stosuje się art. 23a.”;

27) w art. 43a w ust. 4 wyrazy „wspólnotowe laboratorium referencyjne” zastępuje się wyrazami „laboratorium referencyjne Unii Europejskiej”;

28) w art. 46 ust. 3a i 3b otrzymują brzmienie:

„3a. Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazów, o których mowa w ust. 3 pkt 8b, 8c, pkt 8d lit. c, pkt 8e i 9, przysługuje ze środków budżetu państwa zwrot kosztów faktycznie poniesionych w związku z realizacją tych nakazów.

3b. W przypadku wydania nakazów, o których mowa w ust. 3 pkt 8, 8h i 8j–8l, właściciele lub posiadacze gruntów, których dotyczą te nakazy, oraz osoby trzecie są obowiązani do powstrzymania się od podejmowania czynności utrudniających lub uniemożliwiających realizację tych nakazów.”;

29) art. 53 otrzymuje brzmienie:

„Art. 53. 1. Posiadacze zwierząt, z których lub od których pozyskuje się żywność, prowadzą w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Głównego Lekarza Weterynarii dokumentację określoną:

1) w art. 108 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylającego dyrektywę 2001/82/WE (Dz. Urz. UE L 4 z 07.01.2019, str. 43), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/6”, która oprócz danych wymienionych w art. 108 ust. 2 lit. a–d oraz f–i rozporządzenia 2019/6 zawiera:

- a) numer serii podanego zwierzętom produktu leczniczego,
- b) nazwy substancji czynnych podanego zwierzętom produktu leczniczego,
- c) w odniesieniu do podanych zwierzętom weterynaryjnych produktów leczniczych zaliczonych zgodnie z art. 34 rozporządzenia 2019/6 do produktów wydawanych na receptę weterynaryjną – dodatkowo:
 - postać farmaceutyczną i moc tego produktu,
 - liczbę i wielkość opakowań tego produktu,
 - zastosowany schemat dawek tego produktu,
 - ostrzeżenia niezbędne do zapewnienia właściwego stosowania tego produktu, w tym – jeżeli to konieczne – niezbędne do prawidłowego stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych,
 - informację o zastosowaniu tego produktu zgodnie z art. 107 ust. 3 albo 4, art. 113 albo art. 114 rozporządzenia 2019/6 – w przypadku takiego zastosowania tego produktu,

- potwierdzenie przez posiadacza zwierząt, że przepisane lub nabyte weterynaryjne produkty lecznicze zostaną zastosowane zgodnie z zaleceniami lekarza weterynarii;
- 2) w art. 102 ust. 1 lit. e oraz f rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, z późn. zm.⁵⁾), która zawiera:
- a) datę i godzinę wykonania czynności lekarsko-weterynaryjnych,
 - b) rozpoznanie albo wstępne rozpoznanie choroby zwierząt,
 - c) zabiegi lecznicze lub zalecenia lekarskie,
 - d) zabiegi profilaktyczne,
 - e) wyniki badań.
2. Wpisu w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 1, danych wymienionych:
- 1) w art. 108 ust. 2 lit. a–d oraz f–i rozporządzenia 2019/6 i w ust. 1 pkt 1 – dokonuje:
- a) lekarz weterynarii w dniu podania zwierzętom produktu leczniczego, a posiadacz zwierząt zatwierdza ten wpis – w przypadku gdy weterynaryjny produkt leczniczy został podany przez lekarza weterynarii świadczącego usługi weterynaryjne w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt,
 - b) posiadacz zwierząt w dniu podania zwierzętom produktu leczniczego – w przypadku innym niż określony w lit. a;
- 2) w ust. 1 pkt 2:
- a) lit. a–c – dokonuje lekarz weterynarii w dniu wykonania dokumentowanej czynności, a posiadacz zwierząt zatwierdza ten wpis,
 - b) lit. d oraz e – dokonuje:
 - lekarz weterynarii w terminie 5 dni od dnia wykonania zabiegu profilaktycznego albo uzyskania przez niego wyniku badania, a posiadacz zwierząt zatwierdza ten wpis – w przypadku zabiegów profilaktycznych, które zostały wykonane przez lekarza weterynarii świadczącego usługi weterynaryjne w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt, oraz badań, które zostały zlecone przez takiego lekarza weterynarii,

- posiadacz zwierząt w terminie 5 dni od dnia wykonania zabiegu profilaktycznego albo uzyskania przez niego wyniku badania – w przypadku innym niż określony w tiret pierwsze.

3. Główny Lekarz Weterynarii udostępnia nieodpłatnie system teleinformatyczny, o którym mowa w ust. 1:

- 1) posiadaczom zwierząt, z których lub od których pozyskuje się żywność;
- 2) lekarzom weterynarii posiadającym prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii w Rzeczypospolitej Polskiej lub w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 3) podmiotom prowadzącym zakłady lecznicze dla zwierząt.

4. Podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt wskazuje w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 1, jacy lekarze weterynarii świadczą usługi w ramach tego zakładu leczniczego dla zwierząt.

5. Podmioty, o których mowa w ust. 3, uzyskują dostęp do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, po potwierdzeniu przez nich swojej tożsamości przy użyciu indywidualnych loginu i hasła.

6. Główny Lekarz Weterynarii nadaje każdemu z podmiotów, o których mowa w ust. 3, indywidualne login i hasło, o których mowa w ust. 5.

7. Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) obsługuje system teleinformatyczny, o którym mowa w ust. 1, pod względem technicznym i organizacyjnym oraz zapewnia funkcjonowanie tego systemu;
- 2) jest administratorem danych zgromadzonych w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 1, w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.¹⁴⁾).”;

30) w art. 57 ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

¹⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 35.

„7. Minister właściwy do spraw rolnictwa wprowadza program, o którym mowa w ust. 5, po jego zatwierdzeniu pod względem technicznym i zaproponowaniu do współfinansowania przez Komisję Europejską – zgodnie z ust. 2.1 akapit czwarty lit. a załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/690 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego program na rzecz rynku wewnętrznego, konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym małych i średnich przedsiębiorstw, dziedziny roślin, zwierząt, żywności i paszy, oraz statystyk europejskich (Program na rzecz jednolitego rynku) oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 99/2013, (UE) nr 1287/2013, (UE) nr 254/2014 i (UE) nr 652/2014 (Dz. Urz. UE L 153 z 03.05.2021, str. 1) – w drodze rozporządzenia, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, mając na względzie ochronę zdrowia publicznego, poprawę sytuacji epizootycznej państwa oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

8. Główny Lekarz Weterynarii nadzoruje realizację programów, o których mowa w ust. 1, a w odniesieniu do programu współfinansowanego ze środków pochodzących z Unii Europejskiej:

- 1) zawiera z Komisją Europejską umowę o udzielenie dotacji, o której mowa w ust. 2.1 akapit piąty załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/690 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego program na rzecz rynku wewnętrznego, konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym małych i średnich przedsiębiorstw, dziedziny roślin, zwierząt, żywności i paszy, oraz statystyk europejskich (Program na rzecz jednolitego rynku) oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 99/2013, (UE) nr 1287/2013, (UE) nr 254/2014 i (UE) nr 652/2014;
 - 2) informuje Komisję Europejską o postępach w realizacji tego programu zgodnie z obowiązującymi przepisami Unii Europejskiej.”;
- 31) w art. 85:
- a) w ust. 1:
 - pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) będąc lekarzem weterynarii świadczącym usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej wbrew obowiązkowi nie dokonuje w terminie wpisu w dokumentacji określonej w art. 53 ust. 1 lub dokonuje wpisu w tej dokumentacji w sposób nieprawidłowy,”

- pkt 7 otrzymuje brzmienie:
 - „7) będąc posiadaczem zwierząt, z których lub od których pozyskuje się żywność, nie prowadzi dokumentacji określonej w art. 53 ust. 1 lub prowadzi tę dokumentację w sposób nieprawidłowy, lub wbrew obowiązkowi nie dokonuje w terminie wpisu w tej dokumentacji lub dokonuje wpisu w tej dokumentacji w sposób nieprawidłowy”,
- b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:
 - „1a. Kto:
 - 1) uchyła się od obowiązku ochronnego szczepienia psów przeciwko wściekliznie, a w przypadku wprowadzenia obowiązku ochronnego szczepienia kotów przeciwko wściekliznie – od tego obowiązku,
 - 2) dokonuje przemieszczenia w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym bez spełnienia warunków określonych w art. 6 lub art. 10 rozporządzenia nr 576/2013
 - podlega karze grzywny.”;
- 32) w art. 85aa:
 - a) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:
 - „2b. Kto, wbrew nakazowi określonymu w art. 13a ust. 1, nie przekazuje powiatowemu lekarzowi weterynarii zgłoszenia lub informacji, o których mowa w tym przepisie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do dwukrotności kwoty przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.”,
 - b) w ust. 3 wyrazy „1–2a” zastępuje się wyrazami „1–2b”;
- 33) w art. 85ca wyrazy „1–2a” zastępuje się wyrazami „1–2b”.

Art. 3. W ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2021 r. poz. 1542) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 17 w ust. 3a pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) uboju na terenie gospodarstwa bydła do dwunastego miesiąca życia, świń, owiec i kóz, w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny zgodnie z przepisami o produktach pochodzenia zwierzęcego – zniszczenia kolczyka lub duplikatu kolczyka oraz kolczyka lub duplikatu kolczyka zawierającego elektroniczny identyfikator dokonuje posiadacz tych zwierząt.”;
- 2) w art. 22 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Posiadacz zwierzęcia gospodarskiego, które jest przywożone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego i które pozostaje na terytorium Unii Europejskiej, jest obowiązany oznakować to zwierzę i fakt oznakowania oraz wwozu tego zwierzęcia zgłosić kierownikowi biura w terminie 7 dni od dnia przeprowadzenia kontroli urzędowej, o której mowa w tytule II w rozdziale V rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.³⁾), nie później jednak niż przed dniem opuszczenia przez to zwierzę gospodarstwa przeznaczenia, chyba że miejscem przeznaczenia jest rzeźnia, a uboju tego zwierzęcia dokona się w terminie:”.

Art. 4. W ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1753) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 1 do ustawy w pkt 1:

- a) uchyla się lit. b i c,
- b) dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr

1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27);”;

2) w art. 1:

a) w ust. 1:

– w pkt 1:

– – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„właściwość organów w zakresie higieny produktów pochodzenia zwierzęcego, a także żywności zawierającej jednocześnie środki spożywcze pochodzenia niezwierzęcego i produkty pochodzenia zwierzęcego, znajdujące się w rolniczym handlu detalicznym, określonych w przepisach:”;

– – uchyla się lit. c,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wymagania, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego i przez te produkty w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 852/2004 i rozporządzenia nr 853/2004 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tych rozporządzeń, w tym wymagania, jakie powinny być spełnione przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny”;

– uchyla się pkt 4,

b) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) kontroli urzędowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz

zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.³⁾), zwanych dalej „kontrolami urzędowymi”, oraz innych czynności urzędowych w rozumieniu art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia, zwanych dalej „innymi czynnościami urzędowymi”, w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego, a także żywności zawierającej jednocześnie środki spożywcze pochodzenia niezwierzęcego i produkty pochodzenia zwierzęcego, znajdujące się w rolniczym handlu detalicznym;”,

- po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) kontroli urzędowych w zakresie określonym w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/1375 z dnia 10 sierpnia 2015 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośni (*Trichinella*) w mięsie (Dz. Urz. UE L 212 z 11.08.2015, str. 7, z późn. zm.¹²⁾), zwanym dalej „rozporządzeniem 2015/1375”;”;

- 3) w art. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „zwanego dalej „rozporządzeniem nr 999/2001”.”;;

- 4) w art. 5:

- a) pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) produkcja mięsa przeznaczonego na użytek własny – pozyskiwanie poza rzeźnią mięsa utrzymywanych w gospodarstwie cieląt do dwunastego miesiąca życia, świń, owiec, kóz, drobiu, zajęczaków oraz zwierząt dzikich

utrzymywanych w warunkach fermowych albo pozyskiwanie w wyniku odstrzału mięsa zwierząt łownych, przeznaczonego na własne potrzeby;”;

b) w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) zakład – przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 852/2004.”;

5) w art. 6:

a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 1,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) rozporządzenia 2015/1375;”;

– w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„art. 3 pkt 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”, w zakresie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych dotyczących:”;

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Powiatowy lekarz weterynarii w zakresie określonym w ustawie i nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 852/2004, rozporządzenia nr 853/2004, rozporządzenia 2015/1375 i rozporządzenia 2017/625 oraz w przepisach wydanych w trybie tych rozporządzeń wykonuje czynności związane ze sprawowaniem nadzoru nad bezpieczeństwem:”;

6) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Powiatowy lekarz weterynarii albo urzędowy lekarz weterynarii z upoważnienia powiatowego lekarza weterynarii wydają decyzje administracyjne lub wykonują czynności w celu realizacji zadań wynikających z przepisów rozporządzenia nr 999/2001, rozporządzenia nr 852/2004, rozporządzenia nr 853/2004, rozporządzenia 2015/1375, rozporządzenia 2017/625 lub z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie tych rozporządzeń.”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Decyzje administracyjne, o których mowa w ust. 1:

- 1) wydaje się z urzędu, chyba że prawodawstwo weterynaryjne lub przepisy dotyczące bezpieczeństwa żywności stanowią inaczej;
- 2) określają termin usunięcia niezgodności – w przypadku ich stwierdzenia.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sprawy rozstrzygane w drodze decyzji administracyjnych przez powiatowego lekarza weterynarii albo urzędowego lekarza weterynarii z upoważnienia powiatowego lekarza weterynarii, wskazując, które z tych decyzji są wydawane na wniosek, w tym treść tych wniosków, mając na względzie zapewnienie przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, w jednolity sposób na obszarze całego kraju oraz realizację celów określonych w przepisach, o których mowa w ust. 1.”,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, podwyższyć progi określone:

- 1) w art. 7 ust. 1 lit. a rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/624 z dnia 8 lutego 2019 r. dotyczącego szczególnych przepisów w dziedzinie przeprowadzania kontroli urzędowych dotyczących produkcji mięsa oraz obszarów produkcyjnych i obszarów przejściowych w odniesieniu do żywych małży zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 1, z późn. zm.¹⁵⁾), mając na

¹⁵⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 307 z 01.09.2021, str. 1.

względnie konieczność spełnienia warunku, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. b tego rozporządzenia;

- 2) w art. 13 ust. 1 lit. a rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/627 z dnia 15 marca 2019 r. ustanawiającego jednolite praktyczne rozwiązania dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 2074/2005 w odniesieniu do kontroli urzędowych (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 51, z późn. zm.¹⁶⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/627”, mając na względzie konieczność spełnienia warunku, o którym mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia 2019/627.”;

7) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004, art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004, art. 144 lub art. 145 rozporządzenia 2017/625 wynika obowiązek podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwy organ, urzędowego lekarza weterynarii lub osoby niebędące urzędowymi lekarzami weterynarii określonych zadań lub czynności w zakresie higieny lub kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje zadań lub czynności określonych w tych przepisach, wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, urzędowych lekarzy weterynarii lub osoby niebędące urzędowymi lekarzami weterynarii, lub sposób wykonywania tych zadań lub czynności lub
- 2) szczegółowe wymagania dotyczące higieny lub kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, w zakresie przekazanym do uregulowania przez Rzeczpospolitą Polską lub państwa członkowskie Unii Europejskiej

¹⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 325 z 16.12.2019, str. 183, Dz. Urz. UE L 427 z 17.12.2020, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 339 z 24.09.2021, str. 84.

– mając na względzie realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej w zakresie prawa żywnościowego, w tym zapewnienie bezpieczeństwa żywności oraz skutecznej kontroli tej żywności, a także zapobieżenie zagrożeniom dla zdrowia publicznego wynikającym z produkcji lub wprowadzania na rynek żywności oraz ograniczanie lub eliminowanie tych zagrożeń.”;

8) art. 8b otrzymuje brzmienie:

„Art. 8b. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004, art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004 lub art. 144 lub art. 145 rozporządzenia 2017/625 wynika możliwość podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwy organ, urzędowego lekarza weterynarii lub osoby niebędące urzędowymi lekarzami weterynarii określonych zadań lub czynności w zakresie higieny lub kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje zadań lub czynności określonych w tych przepisach, wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, urzędowych lekarzy weterynarii lub osoby niebędące urzędowymi lekarzami weterynarii, lub sposób wykonywania tych zadań lub czynności lub
- 2) szczegółowe wymagania dotyczące higieny lub kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, w zakresie, w jakim dopuszcza się możliwość wprowadzenia regulacji przez państwo członkowskie Unii Europejskiej

– mając na względzie realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej w zakresie prawa żywnościowego, w tym zapewnienie bezpieczeństwa żywności oraz skutecznej kontroli tej żywności, a także zapobieżenie zagrożeniom dla zdrowia publicznego wynikającym z produkcji lub wprowadzania na rynek żywności oraz ograniczanie lub eliminowanie tych zagrożeń.”;

9) w art. 11a dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw rolnictwa może określić maksymalną liczbę zwierząt poddawanych ubojowi w roku kalendarzowym w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny w odniesieniu

do każdego posiadacza tych zwierząt oraz zakres i sposób dokumentowania liczby tych zwierząt, biorąc pod uwagę ochronę zdrowia publicznego.”;

10) po art. 11a dodaje się art. 11b w brzmieniu:

„Art. 11b. Niedopuszczalne jest wprowadzanie na rynek mięsa przeznaczonego na użytek własny i żywności zawierającej takie mięso.”;

11) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. 1. Przepisy rozporządzenia 2017/625 w zakresie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego oraz przepisy Unii Europejskiej wydane w trybie rozporządzenia 2017/625 stosuje się odpowiednio do kontroli wymagań, o których mowa w art. 11–14.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w zakresie nieuregulowanym w przepisach, o których mowa w ust. 1, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje czynności wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, urzędowych lekarzy weterynarii lub osoby niebędące urzędowymi lekarzami weterynarii w ramach kontroli urzędowych lub innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, i sposób przeprowadzania kontroli urzędowych lub wykonywania innych czynności urzędowych, w tym prowadzenia dokumentacji związanej z kontrolami urzędowymi lub innymi czynnościami urzędowymi, mając na względzie zapewnienie właściwego wykonywania tych czynności.”;

12) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. 1. Główny Lekarz Weterynarii może opracować projekt pilotażowy, o którym mowa w art. 18 ust. 9 rozporządzenia 2017/625, zwany dalej „projektem pilotażowym”.

2. Projekt pilotażowy zawiera co najmniej wskazanie:

- 1) zakresu kontroli urzędowych odnoszących się do produkcji mięsa objętych projektem pilotażowym;
- 2) czasu trwania projektu pilotażowego;
- 3) praktycznych rozwiązań dotyczących przeprowadzania kontroli urzędowych odnoszących się do produkcji mięsa objętych projektem pilotażowym.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, projekt pilotażowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego

części, mając na względzie zapewnienie realizacji celów rozporządzenia 2017/625, w tym bezpieczeństwo żywności.”;

13) w art. 17 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Dopuszcza się ubój na terenie gospodarstwa bydła do dwunastego miesiąca życia, świń, owiec, kóz, drobiu, zajęczaków oraz zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych w celu produkcji mięsa na użytek własny.”;

14) po art. 17 dodaje się art. 17a i art. 17b w brzmieniu:

„Art. 17a. Dopuszcza się wysyłanie produktów, o których mowa w ust. 10.1 załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001, zgodnie z tym przepisem.

Art. 17b. Główny Lekarz Weterynarii jest organem właściwym w sprawach:

- 1) uznania za przedział w rozumieniu art. 1 pkt 3 rozporządzenia 2015/1375 gospodarstw stosujących kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich – jeżeli są spełnione warunki określone w załączniku IV do rozporządzenia 2015/1375;
- 2) usunięcia gospodarstwa z przedziału w rozumieniu art. 1 pkt 3 rozporządzenia 2015/1375 – w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 4 rozporządzenia 2015/1375;
- 3) powiadamiania Komisji Europejskiej i pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej o stosowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odstępstwa, o którym mowa w art. 3 ust. 3 rozporządzenia 2015/1375;
- 4) przedkładania Komisji Europejskiej rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia 2015/1375;
- 5) informowania Komisji Europejskiej i pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej o uzyskaniu dodatniego wyniku badania na obecność włośni u świni pochodzącej z gospodarstwa urzędowo uznanego za gospodarstwo stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich zgodnie z art. 12 ust. 2 lit. e rozporządzenia 2015/1375.”;

15) w art. 19:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot zamierzający prowadzić działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego jest obowiązany przed uzyskaniem pozwolenia na budowę zakładu lub zarejestrowaniem tego zakładu sporządzić projekt technologiczny zakładu i przesłać go wraz z wnioskiem o zatwierdzenie tego

projektu powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na planowane miejsce prowadzenia tej działalności.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wniosek zawiera:

- 1) informacje o zakresie i wielkości produkcji oraz rodzaju produktów pochodzenia zwierzęcego, które mają być produkowane w zakładzie;
- 2) wskazanie, z których krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, zakład zamierza korzystać – w przypadku zakładów korzystających z tych krajowych środków dostosowujących.”,

c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Do zmiany sposobu użytkowania zakładu lub jego części, w szczególności zakresu i wielkości produkcji lub wyposażenia części produkcyjnych zakładu, stosuje się przepisy ust. 1–2.

4. Przepisów ust. 1–2 nie stosuje się do statków rybackich, w tym statków przetwórczych, statków chłodni i statków zamrażalni, gospodarstw, na terenie których dokonuje się uboju zwierząt w celu pozyskania mięsa na użytek własny, oraz podmiotów zamierzających prowadzić działalność w zakresie transportu lub produkcji podstawowej, lub rolniczego handlu detalicznego produktami pochodzenia zwierzęcego lub żywnością, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, lub sprzedaży bezpośredniej, lub działalność marginalną, lokalną i ograniczoną, o której mowa w art. 1 ust. 5 lit. b (ii) rozporządzenia nr 853/2004.”;

16) w art. 20:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzi:

a) rejestr zakładów obejmujący zakłady:

- będące gospodarstwami, na terenie których dokonuje się uboju zwierząt pochodzących z innych gospodarstw w celu pozyskania mięsa na użytek własny,
- prowadzące sprzedaż bezpośrednią produktów pochodzenia zwierzęcego,

- które podlegają rejestracji zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004, w tym prowadzące rolniczy handel detaliczny produktami pochodzenia zwierzęcego lub żywnością, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, i zakłady prowadzące działalność marginalną, lokalną i ograniczoną oraz zakłady, dla których zatwierdzenie jest wymagane zgodnie z art. 6 ust. 3 lit. c rozporządzenia nr 852/2004, i zakłady zatwierdzone zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004, ze wskazaniem zakładów zatwierdzonych korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004,
- b) wykaz podmiotów podlegających rejestracji, z wyłączeniem podmiotów prowadzących działalność w zakładach podlegających zatwierdzeniu w trybie i na zasadach określonych w art. 148 ust. 2–5 rozporządzenia 2017/625,
- c) wykaz zakładów zatwierdzonych w trybie i na zasadach określonych w art. 148 ust. 2–5 rozporządzenia 2017/625, ze wskazaniem zakładów zatwierdzonych korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, oraz zakładów korzystających z odstępstw, o których mowa w ust. 4.3 lit. a i c załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001;”,
- w pkt 2 lit. e otrzymuje brzmienie:
 - „e) zawieszenia rejestracji lub zatwierdzenia;”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Decyzje administracyjne w sprawie zawieszenia rejestracji lub zatwierdzenia, cofnięcia zatwierdzenia i wykreślenia z rejestru podlegają natychmiastowemu wykonaniu.”,
- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
 - „3a. Decyzje administracyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b–d, w sprawie zatwierdzenia zakładów korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3

rozporządzenia nr 853/2004, zawierają wskazanie, z których krajowych środków dostosowujących zakład korzysta.”;

17) w art. 21:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wniosek o wpis do rejestru zakładów albo wniosek o zatwierdzenie zakładu i wpis do rejestru zakładów składa się w formie pisemnej w terminie co najmniej 30 dni przed dniem rozpoczęcia planowanej działalności.”,

b) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię, nazwisko, numer PESEL, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy oraz numer identyfikacyjny REGON, jeżeli taki numer został nadany;”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wskazanie, czy i z jakich krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, zakład zamierza korzystać.”,

c) po ust. 3a dodaje się ust. 3b i 3c w brzmieniu:

„3b. W przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lub 1a, podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze składa oświadczenie o zmianie tych danych niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia powstania zmiany. Przepis ust. 3a stosuje się.

3c. Niezwłocznie po otrzymaniu oświadczenia, o którym mowa w ust. 3b, jednak nie później niż w terminie 5 dni od dnia jego otrzymania, powiatowy lekarz weterynarii aktualizuje dane objęte tym oświadczeniem odpowiednio w rejestrze zakładów, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a, w wykazie podmiotów podlegających rejestracji, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. b, lub w wykazie zakładów zatwierdzonych, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. c.”;

18) w art. 21a:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, nadaje się na wniosek podmiotu prowadzącego zakład złożony w formie pisemnej po przeprowadzeniu kontroli i stwierdzeniu, że zakład spełnia wymagania wskazane i określone przez dane państwo

trzecie przewidziane dla danego rodzaju produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego.”,

- b) w ust. 3 wyraz „uzyskanie” zastępuje się wyrazem „nadanie”,
- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. W przypadku kontroli przeprowadzanej przez właściwy organ państwa trzeciego, o której mowa w ust. 3, podmiot, który złożył wniosek, o którym mowa w ust. 1a, lub podmiot, któremu nadano uprawnienie do produkcji na rynek danego państwa trzeciego, udostępnia pomieszczenia zakładu do kontroli, chyba że ten podmiot przekazał powiatowemu lekarzowi weterynarii, w formie pisemnej, informację o nieudostępnieniu pomieszczeń zakładu do kontroli.

3b. Organy Inspekcji Weterynaryjnej mogą przeprowadzać kontrole poprzedzające kontrole właściwych organów państwa trzeciego w zakresie spełniania przez zakłady, o których mowa w ust. 3a, wymagań określonych przez dane państwo trzecie lub przeprowadzać takie kontrole na wniosek danego państwa trzeciego.”,

- d) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Koszty kontroli, o których mowa w ust. 3, oraz kontroli przeprowadzanych przez właściwy organ państwa trzeciego mających na celu utrzymanie uprawnienia zakładu do produkcji na rynek danego państwa trzeciego ponosi podmiot prowadzący zakład:

- 1) który złożył wniosek do powiatowego lekarza weterynarii o nadanie uprawnienia do produkcji na rynek państwa trzeciego,
- 2) któremu nadano uprawnienie do produkcji na rynek danego państwa trzeciego – chyba że te koszty są ponoszone przez państwo trzecie lub ten podmiot przekazał informację, o której mowa w ust. 3a, przed upływem 14 dni przed planowaną datą rozpoczęcia kontroli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się w terminie:

- 1) 30 dni od dnia złożenia przez podmiot wniosku o nadanie uprawnienia po przeprowadzeniu kontroli w zakładzie; w uzasadnionych przypadkach ten termin może być wydłużony;
- 2) 14 dni od dnia uzyskania przez powiatowego lekarza weterynarii informacji o uzyskaniu przez zakład zatwierdzenia przez właściwy organ państwa trzeciego – w przypadku, o którym mowa w ust. 3.”;

- 19) w art. 21b wyraz „pierwotnej” zastępuje się wyrazem „podstawowej”;
- 20) po art. 21c dodaje się art. 21d i art. 21e w brzmieniu:

„Art. 21d. 1. Podmiot prowadzący działalność w zakresie wyładunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub dokonujący pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa co najmniej na 24 godziny przed planowanym wyładunkiem lub planowaną pierwszą sprzedażą informuje powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia tych czynności o zamiarze ich przeprowadzenia.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) weterynaryjny numer identyfikacyjny podmiotu;
- 2) czas i miejsce planowanych czynności;
- 3) szacowaną wagę wyładowywanych lub sprzedawanych produktów rybołówstwa.

Art. 21e. 1. W odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego, które pochodzą z państw członkowskich Unii Europejskiej i są wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze, któremu te produkty zostały dostarczone, prowadzi listę dostaw tych produktów. Lista dostaw zawiera co najmniej datę i rodzaj dostarczonych produktów pochodzenia zwierzęcego oraz nazwę i adres podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze, który dostarczył te produkty.

2. Listę, o której mowa w ust. 1, przechowuje się przez rok, licząc od końca roku kalendarzowego, za który została sporządzona.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1, informują powiatowego lekarza weterynarii, na jego żądanie, o dostarczeniu produktów pochodzących z innego państwa członkowskiego w zakresie, jaki jest niezbędny do przeprowadzania kontroli urzędowej, w tym przedstawiają listę, o której mowa w ust. 1.”;

- 21) w art. 22:

- a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przekazuje wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii i Głównemu Lekarzowi Weterynarii informacje zawarte w rejestrze i wykazach, o których mowa w art. 20 ust. 1, w tym informacje o każdej zmianie stanu faktycznego lub prawnego ujawnionego w tym rejestrze albo w tych wykazach;”;

- b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wykaz zatwierdzonych zakładów, ze wskazaniem zakładów zatwierdzonych korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art.

13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, oraz zakładów korzystających z odstępstw, o których mowa w ust. 4.3 lit. a oraz c załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001;”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Główny Lekarz Weterynarii udostępnia na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Weterynarii uaktualnione wykazy, o których mowa w ust. 2.”;

22) w art. 23:

a) użyty w ust. 1 i 2, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyraz „uchybień” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „niezgodność”,

b) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Powiatowy lekarz weterynarii cofa, w drodze decyzji, uprawnienia do produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego na rynek państwa trzeciego, jeżeli właściwy organ państwa trzeciego wycofa zatwierdzenie, o którym mowa w art. 21a ust. 3, lub podmiot nie udostępnił pomieszczeń zakładu do kontroli, o której mowa w art. 21a ust. 3a.

7. Decyzja, o której mowa w ust. 6, podlega natychmiastowemu wykonaniu.”;

23) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Art. 23a. 1. Dopuszcza się przywóz produktów pochodzenia zwierzęcego, w odniesieniu do których w przepisach rozporządzenia 2017/625 nie zostały ustanowione weterynaryjne wymagania przywozowe, pod warunkiem że dla tych produktów zostały ustalone krajowe warunki tego przywozu.

2. Główny Lekarz Weterynarii przedstawia ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa propozycję wprowadzenia krajowych warunków przywozu, o których mowa w ust. 1, w zakresie:

- 1) rodzaju produktu pochodzenia zwierzęcego, w odniesieniu do którego mają zostać ustalone krajowe warunki przywozu,
- 2) wykazów państw oraz części państw trzecich lub zakładów, z których produkt, o którym mowa w pkt 1, może być przywożony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3) wzoru świadectwa zdrowia dla produktu, o którym mowa w pkt 1,
- 4) wymagań, jakie ma spełnić dany produkt, o którym mowa w pkt 1, lub wymagań, jakie mają być spełnione przy produkcji tego produktu

– z podaniem przyczyn, ze względu na które jest konieczne ustalenie krajowych warunków przywozu oraz ich wpływu na handel tymi produktami i przywóz tych produktów.

3. Produkty pochodzenia zwierzęcego, w odniesieniu do których zostaną ustalone krajowe warunki przywozu, o których mowa w ust. 1, mogą być wprowadzane na rynek wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, krajowe warunki przywozu, o których mowa w ust. 1, mając na względzie zapobieżenie zagrożeniom dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt wynikającym z wprowadzania na rynek określonych produktów pochodzenia zwierzęcego.”;

24) w art. 24:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) powiadamiania, przyjmowania zawiadomień i przekazywania uwag zgodnie z:

a) art. 13 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 852/2004 – w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b,

b) art. 10 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 853/2004;”;

– uchyla się pkt 2–4,

b) w ust. 2:

– pkt 2–4 otrzymują brzmienie:

„2) przyjmowania notyfikacji dotyczących wykazów zakładów, o których mowa w art. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 2019/625 z dnia 4 marca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do wymogów dotyczących wprowadzania do Unii przesyłek niektórych zwierząt i towarów przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 18, z późn. zm.¹⁷⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/625”;

¹⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 176 z 05.06.2020, str. 15 oraz Dz. Urz. UE L 120 z 08.04.2021, str. 6.

- 3) powiadamiania oraz składania oświadczeń, o których mowa w art. 11 ust. 2 rozporządzenia 2019/625;
- 4) uzgadniania z właściwą władzą:
 - a) państwa trzeciego wymagań weterynaryjnych, jakie powinny być spełnione przy wywozie do tego państwa produktów pochodzenia zwierzęcego, w zakresie nieokreślonym w przepisach Unii Europejskiej,
 - b) państwa członkowskiego Unii Europejskiej warunków wysyłki produktów, o których mowa w ust. 10.1 załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001;”;
- dodaje się pkt 5–7 w brzmieniu:
 - „5) opracowania oceny rozwiązań przyjętych w projektach pilotażowych i przekazania wyników tej oceny Komisji Europejskiej zgodnie z art. 18 ust. 9 rozporządzenia 2017/625;
 - 6) informowania Komisji Europejskiej i innych państw członkowskich o postępie naukowym i technologicznym zgodnie z art. 6 rozporządzenia 2019/627;
 - 7) uzgadniania z państwami członkowskimi Unii Europejskiej języka, w jakim będą uzupełniane dokumenty, o których mowa w art. 39 ust. 6 rozporządzenia 2019/627.”;
- 25) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:

„Art. 24a. 1. W przypadku gdy poważne ryzyko dla zdrowia ludzi lub zwierząt, o którym mowa w art. 53 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002, jest związane z produktami pochodzenia zwierzęcego lub produktami złożonymi określonymi w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 47 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2017/625, podlegającymi kontrolom urzędowym lub innym czynnościom urzędowym w punkcie kontroli granicznej, Główny Lekarz Weterynarii może wystąpić do Komisji Europejskiej o przyjęcie środków określonych w art. 53 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 dotyczących takich produktów.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 54 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 178/2002, gdy Komisja Europejska nie podjęła działań na skutek wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, zawiesić lub ograniczyć przywóz lub wprowadzanie na rynek produktów pochodzenia

zwierzęcego lub produktów złożonych, o których mowa w ust. 1, pochodzących z danego państwa lub jego części lub przewożonych przez dane państwo lub jego część, lub ustanowić szczególne wymagania dla takich produktów, mając na względzie zapewnienie ochrony przed poważnym ryzykiem dla zdrowia ludzi lub zwierząt, o którym mowa w art. 53 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002.

3. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje innym państwom członkowskim Unii Europejskiej oraz Komisji Europejskiej informacje, o których mowa w art. 54 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 178/2002, dotyczące wprowadzenia środków, o których mowa w ust. 2.”;

26) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. 1. Kto:

- 1) prowadzi produkcję w zakładzie bez uzyskania wpisu do rejestru zakładów w trybie i na zasadach określonych w art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004 oraz w art. 20 i art. 21,
- 2) prowadzi produkcję w zakładzie bez uzyskania zatwierdzenia albo warunkowego zatwierdzenia tego zakładu w trybie i na zasadach określonych w art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004 lub art. 6 ust. 3 lit. c rozporządzenia nr 852/2004 oraz w art. 20 i art. 21,
- 3) wprowadza na rynek żywność pochodzącą z zakładu, o którym mowa w pkt 1 i 2, bez uzyskania przez ten zakład wpisu do rejestru zakładów, zatwierdzenia albo warunkowego zatwierdzenia,
- 4) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego, które pochodzą z państwa trzeciego nieznajdującego się w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 126 i art. 127 rozporządzenia 2017/625 lub z zakładu nieznajdującego się w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 126 i art. 127 rozporządzenia 2017/625 lub które nie spełniają pozostałych wymagań określonych w art. 126 rozporządzenia 2017/625 lub dotyczących higieny w odniesieniu do takich produktów określonych w rozporządzeniu nr 852/2004 lub rozporządzeniu nr 853/2004,
- 5) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego, które nie spełniają wymagań określonych w rozporządzeniu nr 1760/2000 w zakresie obowiązkowego etykietowania wołowiny,
- 6) nie spełnia wymagań określonych w art. 18 rozporządzenia nr 178/2002,

- 7) nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 3 lub art. 5, lub w załączniku I lub II rozporządzenia nr 852/2004,
- 8) nie spełnia wymagań określonych w art. 3 ust. 2 lub w załączniku II w sekcji II w ust. 2 i 3 lub w sekcji III, lub w załączniku III rozporządzenia nr 853/2004,
- 9) nie spełnia wymagań w zakresie znakowania produktów pochodzenia zwierzęcego znakiem jakości zdrowotnej albo znakiem identyfikacyjnym określonych w art. 5 lub w załączniku II w sekcji I rozporządzenia nr 853/2004, lub w art. 48 lub w załączniku II rozporządzenia 2019/627,
- 10) nie spełnia przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego wymagań określonych w art. 8 lub art. 9, lub w załączniku V, lub w załączniku VIII w rozdziale C rozporządzenia nr 999/2001, mających zastosowanie do:
 - a) rzeźni, w której jest prowadzony ubój przeżuwaczy, lub zakładu, w którym jest prowadzony rozbiór mięsa przeżuwaczy, lub
 - b) innych zakładów produkujących produkty pochodzenia zwierzęcego,
- 11) prowadząc przedsiębiorstwo spożywcze, skupuje surowe mleko lub siarę od podmiotów prowadzących gospodarstwo produkcji mleka, w odniesieniu do których została wydana przez powiatowego lekarza weterynarii decyzja administracyjna o zawieszeniu dostaw – w przypadku, o którym mowa w art. 50 ust. 2 rozporządzenia 2019/627,
- 12) wprowadza na rynek surowe mleko lub siarę z gospodarstwa produkcji mleka, w odniesieniu do którego została wydana przez powiatowego lekarza weterynarii decyzja administracyjna o zawieszeniu dostaw – w przypadku, o którym mowa w art. 50 ust. 2 rozporządzenia 2019/627,
- 13) uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, w zakresie bezpieczeństwa żywności,
- 14) nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 9a ust. 1 i 2,
- 15) nie spełnia wymagań weterynaryjnych przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego lub dotyczących produktów pochodzenia zwierzęcego:
 - a) wprowadzanych na rynek, w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 852/2004 i rozporządzenia nr 853/2004 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tych rozporządzeń, a także w zakresie, w

jakim przepisy te upoważniają państwo członkowskie Unii Europejskiej do wydania odrębnych regulacji prawnych, lub

- b) przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej, lub
 - c) produkowanych w zakładzie, w którym jest prowadzona działalność marginalna, lokalna i ograniczona, w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 852/2004 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia, lub
 - d) o tradycyjnym charakterze,
- 16) nie spełnia wymagań higienicznych przy produkcji lub wprowadzaniu na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, lub dotyczących tych produktów lub żywności, określonych w krajowych środkach dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004,
 - 17) nie spełnia wymagań higienicznych przy produkcji lub wprowadzaniu na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, lub dotyczących tych produktów lub żywności, produkowanych w ramach rolniczego handlu detalicznego,
 - 18) nie dopełnia obowiązku określonego w art. 6 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 19 ust. 3, lub art. 21a ust. 6,
 - 19) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego wyprodukowane w zakładach zatwierdzonych z surowców niepochodzących z zakładów zatwierdzonych, z wyłączeniem produktów produkcji podstawowej,
 - 20) nie spełnia wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa na użytek własny lub wbrew zakazowi określonemu w art. 11b wprowadza na rynek mięso przeznaczone na użytek własny lub żywność zawierającą takie mięso,
 - 21) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane ze zwierząt lub od zwierząt, którym podawano produkty lecznicze, jeżeli te produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskano przed upływem okresu karencji określonego dla danego produktu leczniczego,
 - 22) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego będące zwierzętami, którym podawano produkty lecznicze, jeżeli zwierzęta te wprowadzono na rynek przed upływem okresu karencji określonego dla podanego produktu leczniczego,

- 23) nie zapewnia spełnienia wymagań w zakresie konstrukcji, rozplanowania i wyposażenia zakładu w odniesieniu do zakładu zatwierdzonego, który korzysta z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004,
- 24) nie spełnia wymagań dotyczących sposobu postępowania w przypadku stwierdzenia obecności substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego,
- 25) nie informuje o planowanym wyładunku produktów rybołówstwa lub planowanej pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa, o których mowa w art. 21d ust. 1, powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia tych czynności

– podlega karze pieniężnej.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1 i 5 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 200 zł do 5000 zł;
- 2) pkt 2 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
 - a) od 1000 zł do 10 000 zł, jeżeli naruszenie trwa do 30 dni,
 - b) powyżej 10 000 zł do 33 000 zł, jeżeli naruszenie trwa powyżej 30 dni do 6 miesięcy,
 - c) powyżej 33 000 zł do 66 000 zł, jeżeli naruszenie trwa powyżej 6 miesięcy;
- 3) pkt 3 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
 - a) od 200 zł do 1000 zł, jeżeli wprowadzona na rynek żywność pochodzi z zakładu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, który nie uzyskał wpisu do rejestru zakładów,
 - b) od 1000 zł do 20 000 zł, jeżeli wprowadzona na rynek żywność pochodzi z zakładu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, który nie uzyskał zatwierdzenia albo warunkowego zatwierdzenia;
- 4) pkt 4 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 2000 zł do 66 000 zł;
- 5) pkt 6 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 200 zł do 20 000 zł;
- 6) pkt 7 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
 - a) od 500 zł do 10 000 zł, jeżeli nie zostały spełnione wymagania określone w rozporządzeniu nr 852/2004 w załączniku I lub załączniku II w rozdziale III, VIII lub XII,

- b) od 1000 zł do 33 000 zł, jeżeli nie zostały spełnione wymagania określone w art. 4 ust. 3 lub art. 5 rozporządzenia nr 852/2004, lub w rozporządzeniu nr 852/2004 w załączniku II w rozdziale I, II, IV–VII i IX–XI;
- 7) pkt 8 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
 - a) od 5000 zł do 33 000 zł, jeżeli nie zostały spełnione wymagania określone w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku II w sekcji II w ust. 2 lub w sekcji III,
 - b) od 500 zł do 1000 zł, jeżeli urzędowy lekarz weterynarii nie został powiadomiony o niespełnieniu wymagań dotyczących zwierząt wprowadzanych do pomieszczeń rzeźni zgodnie z wymogiem określonym w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku II w sekcji II w ust. 3,
 - c) od 500 zł do 10 000 zł, jeżeli nie zostały spełnione wymagania określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004 lub w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III, stanowiące zagrożenie dla zdrowia publicznego,
 - d) od 10 000 zł do 66 000 zł, jeżeli nie zostały spełnione wymagania określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004 lub w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III, stanowiące poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego;
- 8) pkt 9 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 1000 zł do 30 000 zł;
- 9) pkt 10 lit. a – wysokość kary pieniężnej wynosi:
 - a) od 500 zł do 5000 zł, jeżeli liczba przeżuwaczy wynosi do 20 sztuk tygodniowo,
 - b) powyżej 5000 zł do 20 000 zł, jeżeli liczba przeżuwaczy wynosi powyżej 20 do 100 sztuk tygodniowo,
 - c) powyżej 20 000 zł do 66 000 zł, jeżeli liczba przeżuwaczy wynosi powyżej 100 sztuk tygodniowo;
- 10) pkt 10 lit. b – wysokość kary pieniężnej wynosi od 5000 zł do 66 000 zł;
- 11) pkt 11 i 12 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 500 zł do 13 000 zł;
- 12) pkt 13 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 2000 zł do 35 000 zł;
- 13) pkt 14 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 5000 zł do 35 000 zł;
- 14) pkt 15–17 i 23 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 200 zł do 15 000 zł;
- 15) pkt 18 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 200 zł do 2000 zł;
- 16) pkt 19 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
 - a) od 1000 zł do 5000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi do 1000 kg,

- b) powyżej 5000 zł do 15 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 1000 kg do 2500 kg,
 - c) powyżej 15 000 zł do 30 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 2500 kg;
- 17) pkt 20 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
- a) od 1000 zł do 5000 zł, jeżeli zostały wprowadzone na rynek mięso przeznaczone na użytek własny lub żywność zawierająca takie mięso,
 - b) od 100 zł do 2000 zł, jeżeli nie zostały spełnione wymagania weterynaryjne przy produkcji mięsa na użytek własny;
- 18) pkt 21 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
- a) od 1000 zł do 5000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi do 1000 kg,
 - b) powyżej 5000 zł do 15 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 1000 kg do 2500 kg,
 - c) powyżej 15 000 zł do 30 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 2500 kg;
- 19) pkt 22 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
- a) od 1000 zł do 5000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi do 500 kg,
 - b) powyżej 5000 zł do 15 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 500 kg do 1000 kg,
 - c) powyżej 15 000 zł do 30 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 1000 kg;
- 20) pkt 24 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 1000 zł do 30 000 zł;
- 21) pkt 25 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 500 zł do 30 000 zł.”;
- 27) w art. 27 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Wymierzając karę pieniężną, o której mowa w art. 26, powiatowy lekarz weterynarii bierze pod uwagę:
- 1) rodzaj, zakres lub stopień stwierdzonych naruszeń;
 - 2) wielkość produkcji w zakładzie, którego dotyczy naruszenie, oraz rodzaj produkowanych w tym zakładzie produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b;
 - 3) stopień spowodowanego zagrożenia dla bezpieczeństwa żywności lub zdrowia publicznego;

- 4) dotychczasową działalność podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze, w tym liczbę wcześniej stwierdzonych naruszeń tego samego rodzaju co naruszenie, w następstwie którego ma być wymierzona kara pieniężna;
- 5) stopień przyczynienia się podmiotu, na który jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia;
- 6) działania podjęte przez podmiot dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia.

3. Termin zapłaty kary pieniężnej upływa 14 dnia od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.”;

- 28) uchyla się art. 28;
- 29) w art. 36 w pkt 2 wyrazy „853/2004 i rozporządzeniu nr 854/2004” zastępuje się wyrazami „852/2004 i rozporządzeniu nr 853/2004”.

Art. 5. W ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2021 r. poz. 278) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku nr 1 do ustawy:
 - a) w ust. 1:
 - uchyla się pkt 8,
 - pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz.

UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27) w zakresie dotyczącym pasz;”;

– dodaje się pkt 16 i 17 w brzmieniu:

„16) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1793 z dnia 22 października 2019 r. w sprawie tymczasowego zwiększenia kontroli urzędowych i środków nadzwyczajnych regulujących wprowadzanie do Unii niektórych towarów z niektórych państw trzecich, wykonującego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 i (WE) 178/2002 oraz uchylającego rozporządzenia Komisji (WE) nr 669/2009, (UE) nr 884/2014, (UE) 2015/175, (UE) 2017/186 i (UE) 2018/1660 (Dz. Urz. UE L 277 z 29.10.2019, str. 89, z późn. zm.¹⁸⁾);

17) rozporządzenia Komisji (UE) 2020/354 z dnia 4 marca 2020 r. ustanawiającego wykaz planowanych zastosowań pasz przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych i uchylającego dyrektywę 2008/38/WE (Dz. Urz. UE L 67 z 05.03.2020, str. 1).”;

b) w ust. 2 uchyla się pkt 6;

2) w art. 1 w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG

¹⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 11 z 15.01.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 144 z 07.05.2020, str. 13, Dz. Urz. UE L 353 z 23.10.2020, str. 4, Dz. Urz. UE L 129 z 15.04.2021, str. 119 oraz Dz. Urz. UE L 387 z 03.11.2021, str. 78.

(rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”;

- 3) w art. 2 uchyla się pkt 1 i 2;
- 4) w art. 4:
 - a) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) laboratorium urzędowe – laboratorium określone w art. 37 rozporządzenia 2017/625”;
 - b) uchyla się pkt 19;
- 5) w art. 5 w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 183/2005 lub art. 145 rozporządzenia 2017/625 wynika obowiązek podjęcia lub wykonania przez właściwy organ określonych zadań lub czynności w zakresie higieny lub urzędowej kontroli pasz, określa, w drodze rozporządzenia:”;
- 6) w art. 6 w ust. 3, w art. 7 w ust. 1, w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 3, w art. 19 oraz w art. 21 w ust. 5 wyrazy „nr 882/2004” zastępuje się wyrazami „2017/625”;
- 7) w art. 7 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) urzędową kontrolą pasz i innymi zadaniami określonymi w rozporządzeniu 2017/625 oraz w przepisach wydanych w trybie rozporządzenia 2017/625, w tym stosowaniem środków, o których mowa w art. 138 rozporządzenia 2017/625”;
- 8) w art. 10 w ust. 2:
 - a) pkt 1b otrzymuje brzmienie:

„1b) numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer PESEL – w przypadku gdy wnioskodawca nie posiada numeru identyfikacji podatkowej (NIP), albo numer identyfikacji podatkowej nadany w kraju pochodzenia wnioskodawcy – w przypadku gdy wnioskodawca nie posiada obywatelstwa polskiego”;
 - b) w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) rodzaju i zakresu działalności, która ma być wykonywana, w tym działań podejmowanych za pomocą środków porozumiewania się na odległość”;
- 9) w art. 12 w ust. 1 uchyla się pkt 1;
- 10) w art. 13:
 - a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 5 i 6,

- pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:
 - „7) informowania Komisji Europejskiej i współpracy z tą Komisją oraz innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej – w przypadku stwierdzenia działań sprzecznych z prawem paszowym zgodnie z art. 108 rozporządzenia 2017/625;
 - 8) podejmowania działań i współpracy w zakresie określonym w art. 116 i art. 119 rozporządzenia 2017/625 oraz informowania Komisji Europejskiej i współpracy z tą Komisją – w przypadku przeprowadzania kontroli, o której mowa w art. 124 rozporządzenia 2017/625, przez państwa trzecie;”,
- uchyla się pkt 9,
- w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:
 - „11) przekazywania informacji, o których mowa w art. 10 rozporządzenia nr 178/2002 i art. 12 rozporządzenia nr 183/2005.”,
- b) uchyla się ust. 2;
- 11) uchyla się art. 14;
- 12) w art. 42 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Urzędową kontrolę pasz i pasz leczniczych przeprowadza się na podstawie zintegrowanego wieloletniego krajowego planu urzędowej kontroli, o którym mowa w art. 109 ust. 1 rozporządzenia 2017/625.”;
- 13) w art. 45 ust. 2–4 otrzymują brzmienie:
 - „2. Zadania krajowych laboratoriów referencyjnych określone w art. 101 ust. 1 rozporządzenia 2017/625 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 101 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, wykonywane w ramach nadzoru sprawowanego przez Inspekcję Weterynaryjną nad wytwarzaniem i stosowaniem pasz, w tym pasz leczniczych oraz obrotem nimi, są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa.
 - 3. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje informacje, o których mowa w art. 100 ust. 4 rozporządzenia 2017/625.
 - 4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, krajowe laboratoria referencyjne będące krajowymi laboratoriami referencyjnymi, o których mowa w art. 100 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, działające w zakresie innym niż określony w przepisach o Inspekcji Weterynaryjnej, a w przypadku gdy dla każdego laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej zostanie określone więcej niż jedno

krajowe laboratorium referencyjne – także sposób współpracy tych laboratoriów, mając na względzie zadania określone w art. 101 ust. 1 rozporządzenia 2017/625 wykonywane przez te laboratoria i spełnianie przez te laboratoria wymagań określonych w art. 100 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2017/625, a także zapewnienie efektywnej współpracy tych laboratoriów oraz koordynację ich zadań i współpracy z innymi krajowymi laboratoriami referencyjnymi i laboratoriami referencyjnymi Unii Europejskiej.”;

14) w art. 46 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzane na obszar celny Unii Europejskiej pasze lub pasze lecznicze podlegają kontroli urzędowej przeprowadzanej przez granicznego lekarza weterynarii zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale V rozporządzenia 2017/625 oraz ustawą.”;

15) w art. 47:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Graniczny lekarz weterynarii albo powiatowy lekarz weterynarii po przeprowadzeniu kontroli urzędowej pasz innych niż wymienione w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2017/625.”;

b) w ust. 3 oraz w art. 48 w ust. 2 i 3 wyrazy „kontrola graniczna” zastępuje się wyrazami „kontrola urzędowa”;

16) w art. 53 w ust. 1 pkt 31 i 32 otrzymują brzmienie:

„31) nie informuje właściwego granicznego lekarza weterynarii o przybyciu przesyłki pasz podlegającej wzmożonej kontroli urzędowej w sposób określony w art. 56 ust. 4 rozporządzenia 2017/625,

32) narusza zabezpieczenia przesyłki pasz podlegającej wzmożonej kontroli urzędowej przed uzyskaniem wyników kontroli bezpośredniej przesyłki, o której mowa w art. 65 rozporządzenia 2017/625, lub wprowadza do obrotu te pasze przed uzyskaniem pozytywnych wyników tej kontroli”.

Art. 6. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2020 r. poz. 2021 oraz z 2022 r. poz. 24 i 138) w art. 88 w ust. 4 wyrazy „oraz minister właściwy do spraw rolnictwa, każdy w zakresie swoich kompetencji, opracowują plany awaryjne, o których” zastępuje się wyrazami „w zakresie swoich kompetencji opracowuje plan awaryjny, o którym”.

Art. 7. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1923 oraz z 2022 r. poz. 91 i 655) w załączniku do ustawy w części III w ust. 44 w kolumnie czwartej dodaje się pkt 15 i 16 w brzmieniu:

- „15) zezwolenie, o którym mowa w art. 24ba ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421 oraz z 2022 r. poz. ...)
- 16) zezwolenie, o którym mowa w art. 24bb ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt”.

Art. 8. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24) w art. 62 w ust. 2 uchyla się pkt 4 i 5.

Art. 9. 1. Graniczne posterunki kontroli w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy uchylanej w art. 22 pkt 1 zatwierdzone i funkcjonujące przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się punktami kontroli granicznej, o których mowa w art. 59 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.³⁾), w których przeprowadza się kontrolę zwierząt i towarów, wyznaczonymi na podstawie art. 15a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Składy celne i magazyny zatwierdzone decyzją, o której mowa w art. 24 ust. 4 ustawy uchylanej w art. 22 pkt 1, uważa się za składy uznane decyzją, o której mowa w art. 15f ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 10. Rada do spraw Laboratoriów, o której mowa w art. 7a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, staje się Radą do spraw Laboratoriów, o której mowa w art. 7a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 11. Operacyjny plan awaryjny, o którym mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.¹⁹⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 3, t. 45, str. 200), opracowany przez:

- 1) Głównego Lekarza Weterynarii na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5 i zatwierdzony uchwałą Rady Ministrów,
- 2) ministra właściwego do spraw rolnictwa na podstawie art. 88 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 6

– przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowuje moc do czasu zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw rolnictwa operacyjnego planu awaryjnego, o którym mowa w art. 115 ust. 1 rozporządzenia wymienionego w art. 9 ust. 1, na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 11a ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 12. 1. Lekarze weterynarii wyznaczeni do wykonywania czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, składają oświadczenie:

- 1) o którym mowa w art. 16 ust. 2b ustawy zmienianej w art. 1, albo
- 2) że zachodzą okoliczności powodujące wątpliwości co do bezstronnego wykonywania czynności objętych wyznaczeniem lub że pozostają w konflikcie interesów w związku z wykonywaniem tych czynności

– w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do niezłożenia oświadczenia stosuje się przepis art. 16 ust. 5 pkt 4a ustawy zmienianej w art. 1.

¹⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 136 z 24.05.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 56 z 29.02.2008, str. 4, Dz. Urz. UE L 97 z 09.04.2008, str. 85, Dz. Urz. UE L 201 z 30.07.2008, str. 29, Dz. Urz. UE L 278 z 21.10.2008, str. 6, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 29 z 03.02.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 58 z 03.03.2011, str. 29, Dz. Urz. UE L 228 z 03.09.2011, str. 8, Dz. Urz. UE L 168 z 28.06.2012, str. 24, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 22 z 27.01.2017, str. 10, Dz. Urz. UE L 33 z 08.02.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 195 z 27.07.2017, str. 9, Dz. Urz. UE L 348 z 29.12.2017, str. 34, Dz. Urz. UE L 36 z 09.02.2018, str. 15, Dz. Urz. UE L 43 z 16.02.2018, str. 6, Dz. Urz. UE L 43 z 16.02.2018, str. 8, Dz. Urz. UE L 75 z 19.03.2018, str. 18, Dz. Urz. UE L 77 z 20.03.2018, str. 4 oraz Dz. Urz. UE L 264 z 23.10.2018, str. 20.

Art. 13. 1. Rejestr, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy zmienianej w art. 4, staje się rejestrem, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Wykaz, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1:

- 1) lit. b ustawy zmienianej w art. 4, staje się wykazem, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. b,
- 2) lit. c ustawy zmienianej w art. 4, staje się wykazem, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. c

– ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 14. Do wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy postępowań w sprawach określonych:

- 1) w art. 25a ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się przepisy art. 25a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 2) w art. 7, art. 19, art. 21, art. 21a i art. 23 ustawy zmienianej w art. 4 stosuje się przepisy art. 7, art. 19, art. 21, art. 21a i art. 23 ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 3) w art. 10 ustawy zmienianej w art. 5 stosuje się przepisy art. 10 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 15. Do kontroli przeprowadzanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 16. Legitymacje służbowe pracowników Inspekcji Weterynaryjnej wydane przed dniem 1 stycznia 2024 r. zachowują ważność przez okres, na który zostały wydane, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2024 r.

Art. 17. 1. Podmioty prowadzące działalność na podstawie decyzji, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. a–d ustawy zmienianej w art. 4, wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, składają powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia działalności oświadczenie zawierające dane, o których mowa w art. 21 ust. 2 pkt 1 i 1a ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Podmioty prowadzące działalność na podstawie decyzji, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. b–d ustawy zmienianej w art. 4, w składanym oświadczeniu informują także

o korzystaniu ze środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.²⁰⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319).

3. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Oświadczenie stanowi podstawę dokonania zmian:

- 1) w rejestrze zakładów, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a,
 - 2) w wykazie podmiotów podlegających rejestracji, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. b,
 - 3) w wykazie zakładów zatwierdzonych, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. c
- ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 18. Podmioty, które prowadzą w dniu wejścia w życie ustawy działalność na podstawie wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiającego wymagania dotyczące higieny pasz (Dz. Urz. UE L 35 z 08.02.2005, str. 1, z późn. zm.²¹⁾), lub zatwierdzenia, o którym mowa w art. 10 tego rozporządzenia, przekazują powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia działalności informacje o rodzaju i zakresie działalności wykonywanej za pomocą środków porozumiewania się na odległość, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 19. Decyzje wydane na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 22 pkt 1 wygasają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 20. Rejestr, o którym mowa w art. 29 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 22 pkt 2, przechowuje się przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

²⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 153 z 12.06.2008, str. 42, Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 7, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 160 z 12.06.2013, str. 19, Dz. Urz. UE L 222 z 17.08.2016, str. 114 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 3.

²¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 77 z 16.03.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 278 z 23.10.2015, str. 5, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241 oraz Dz. Urz. UE L 264 z 17.10.2019, str. 45.

Art. 21. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 57 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc i mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu.

Art. 22. Traci moc:

- 1) ustawa z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 260);
- 2) ustawa z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2021 r. poz. 1161).

Art. 23. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2022 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 17 lit. a oraz art. 2 pkt 29 i pkt 31 lit. a, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.

UZASADNIENIE

Potrzeba opracowania projektowanej ustawy wynika z konieczności zapewnienia stosowania przepisów:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”, oraz
- 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 576/2013”.

Głównym celem projektowanej ustawy jest określenie zadań i kompetencji w odniesieniu do realizacji zobowiązań wynikających z rozporządzenia 2017/625 w obszarze:

- 1) ochrony zdrowia zwierząt;
- 2) bezpieczeństwa:
 - a) produktów pochodzenia zwierzęcego,
 - b) żywności zawierającej jednocześnie środki spożywcze pochodzenia niezwierzęcego i produkty pochodzenia zwierzęcego znajdujące się w rolniczym handlu detalicznym w rozumieniu art. 3 ust. 3 pkt 29b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2020 r. poz. 2021, z późn. zm.), zwanym dalej „rolniczym handlem detalicznym”,

- c) środków spożywczych zawierających zarówno produkty pochodzenia roślinnego, jak i przetworzone produkty pochodzenia zwierzęcego (produkty złożone).

Niezależnie od zapewnienia prawidłowego stosowania rozporządzenia 2017/625 projektowana ustawa zmienia także przepisy ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1753), m.in. w celu nowelizacji przepisów dotyczących produkcji mięsa na użytek własny, uszczegółowienia przepisów dotyczących produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych na rynki państw trzecich, nowelizacji przepisów dotyczących kar pieniężnych.

Dodatkowo projektowana ustawa ma na celu ułatwienie gromadzenia przez Inspekcję Weterynaryjną danych dotyczących stosowania przeciwdrobnoustrojowych produktów leczniczych. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylające dyrektywę 2001/82/WE (Dz. Urz. UE L 4 z 07.01.2019, str. 43), zwane dalej „rozporządzeniem 2019/6”, w art. 57 nakłada na państwa członkowskie Unii Europejskiej (UE) obowiązek gromadzenia danych dotyczących przeciwdrobnoustrojowych produktów leczniczych stosowanych u zwierząt w celu umożliwienia bezpośredniej lub pośredniej oceny stosowania takich produktów u zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, na poziomie gospodarstw. Szczegółowe zasady takiego gromadzenia danych zawarto w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2021/578 z dnia 29 stycznia 2021 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 w odniesieniu do wymogów dotyczących gromadzenia danych na temat wielkości sprzedaży przeciwdrobnoustrojowych produktów leczniczych oraz ich stosowania u zwierząt (Dz. Urz. UE L 123 z 09.04.2021, str. 7). Art. 14 tego rozporządzenia nakłada obowiązek utworzenia w państwach członkowskich systemów gromadzenia danych dotyczących stosowania przeciwdrobnoustrojowych produktów leczniczych. Systemy te powinny być częściowo lub w pełni zautomatyzowane tak, aby w sposób ciągły pozwalały na gromadzenie danych dotyczących stosowania przeciwdrobnoustrojowych produktów leczniczych u zwierząt. W tym celu państwa członkowskie powinny opracować rozwiązania w zakresie oprogramowania komputerowego, które mają ułatwić gromadzenie takich danych oraz wspierać zapewnianie jakości oraz kontrolę poprawności i jakości danych. Zgodnie z art. 15 tego rozporządzenia począwszy od dnia 30 września 2024 r. państwa przekazują Europejskiej Agencji Leków roczne sprawozdania zawierające te dane. Obecnie dokumentacja

dotycząca prowadzonego leczenia jest gromadzona na poziomie gospodarstw w postaci papierowej. Dodatkowo gromadzenie takiej dokumentacji papierowej i jej przechowywanie przez okres co najmniej 5 lat stanowi obciążenie dla hodowców zwierząt.

Ponadto proponowane w projekcie ustawy zmiany mają na celu usprawnienie realizacji zadań przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, jak również wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych wynikłych w toku stosowania zmienianych ustaw.

W projekcie przewiduje się nowelizację następujących ustaw:

- 1) ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 306);
- 2) ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421);
- 3) ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2021 r. poz. 1542);
- 4) ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego;
- 5) ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2021 r. poz. 278);
- 6) ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia;
- 7) ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1923, z późn. zm.).

Jednocześnie proponuje się uchylenie:

- 1) ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 260);
- 2) ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2021 r. poz. 1161).

I. Zmiany w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej

Pierwsza ze zmian wprowadzanych w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej polega na dodaniu do tytułu tej ustawy odnośnika informującego o tym, że ustawa ta będzie służyła stosowaniu rozporządzenia 2017/625 (art. 1 pkt 1 projektu ustawy).

W związku z zakresem przedmiotowym rozporządzenia 2017/625 było konieczne uchylenie art. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej stanowiących, że ustawa określa zasady współpracy organów Inspekcji Weterynaryjnej z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej odpowiedzialnymi za stosowanie prawodawstwa weterynaryjnego lub przepisów dotyczących bezpieczeństwa żywności oraz Komisją Europejską, a także zasady wystawiania świadectw zdrowia. Obecnie zasady te określa rozporządzenie 2017/625, dlatego należało wyeliminować z prawodawstwa krajowego przepisy regulujące ww. kwestie w celu uniknięcia podwójnych regulacji oraz niezgodności przepisów krajowych z przepisami rozporządzenia 2017/625 i aktami prawnymi wydanymi na jego podstawie (art. 1 pkt 2 pkt a i b projektu ustawy). W celu doprecyzowania zakresu spraw regulowanych ustawą z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej w art. 1 dodano pkt 4 wskazujący, że ustawa określa zasady wykonywania zadań przez Inspekcję Weterynaryjną, w szczególności zasady przeprowadzania kontroli, w tym kontroli urzędowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, oraz wykonywania innych czynności urzędowych w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia 2017/625.

Zmiana brzmienia art. 2 wynika z propozycji uchylenia ustawy z dnia 23 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej i zawarcia w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej regulacji mających na celu zapewnienie stosowania przepisów rozporządzenia 2017/625 oraz niektórych aktów delegowanych lub wykonawczych wydanych na podstawie rozporządzenia 2017/625 w zakresie zasad przeprowadzania kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych w odniesieniu m.in. do produktów pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu art. 3 pkt 19 rozporządzenia 2017/625, przywożonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państw trzecich. Tym samym powstała konieczność objaśnienia użytych w ustawie określeń odnoszących się do ww. zakresu regulacji, tj. „przesyłka”, „przywóz” i „tranzyt”, które zgodnie z projektowanym brzmieniem art. 2 ust. 2 pkt 1–3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej należy rozumieć zgodnie ze znaczeniem nadanym im w rozporządzeniu 2017/625. Dla zapewnienia przejrzystości art. 2 został podzielony na dwa ustępy. Ustęp pierwszy odpowiada dotychczasowej treści art. 2, z tym że w proponowanym brzmieniu nie odnosi się już do przepisów o weterynaryjnej kontroli granicznej oraz przepisów o kontroli weterynaryjnej w handlu w związku z przewidzianym w projekcie ustawy uchyleniem obu tych ustaw (art. 1 pkt 3 projektu ustawy).

Projekt ustawy zakłada także nowelizację art. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej. Pierwsza z wprowadzanych zmian uzupełnia katalog zadań Inspekcji Weterynaryjnej realizowanych w celu zapewnienia ochrony zdrowia publicznego przez dodanie przepisu dotyczącego zadań z zakresu bezpieczeństwa produktów złożonych określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 47 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2017/625, tj. przywożonych produktów złożonych podlegających kontrolom urzędowym w punktach kontroli granicznej (art. 1 pkt 4 lit. a projektu ustawy). Obecnie obowiązek przeprowadzania przez organy Inspekcji Weterynaryjnej weterynaryjnej kontroli granicznej produktów złożonych jest wywodzony *a contrario* z przepisu art. 73 ust. 1 lit. c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia ustanawiającego organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej organami urzędowej kontroli żywności w zakresie bezpieczeństwa żywności w odniesieniu do żywności zawierającej jednocześnie środki spożywcze pochodzenia niezwierzęcego i produkty pochodzenia zwierzęcego, o której mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 853/2004”, produkowanej i wprowadzanej do obrotu lub wywożonej do państw trzecich, przywożonej z tych państw w zakresie nieobjętym decyzją Komisji 2007/275/WE z dnia 17 kwietnia 2007 r. dotyczącą wykazu zwierząt i produktów mających podlegać kontroli w punktach kontroli granicznej na mocy dyrektyw Rady 91/496/EWG i 97/78/WE (Dz. Urz. UE L 116 z 04.05.2007, str. 9, z późn. zm.) oraz powrotnie wywożonej do tych państw, z wyłączeniem żywności znajdującej się w rolniczym handlu detalicznym. W odniesieniu do żywności złożonej objętej ww. decyzją jest właściwa Inspekcja Weterynaryjna. Właściwość organów Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie produktów złożonych podlegających kontroli urzędowej w punktach kontroli granicznej zostanie wyrażona *expressis verbis* w projektowanym przepisie art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej. Natomiast w odniesieniu do produktów złożonych, które zgodnie z przepisami UE są zwolnione z kontroli w punktach kontroli granicznej, przyjmuje się, że będą one poddawane kontroli urzędowej – tak samo jak w dotychczasowym stanie prawnym – przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Kolejna ze zmian wprowadzanych w art. 3 polega na nadaniu nowego brzmienia ust. 2 pkt 5 lit. a i uchyleniu lit. b (art. 1 pkt 4 lit. b tiret pierwsze i drugie projektu ustawy). Proponuje się rozszerzenie zakresu przedmiotowego lit. a, tak aby mieścił w sobie przeprowadzanie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w całym zakresie zadań Inspekcji Weterynaryjnej. W konsekwencji przyjęcia takiej koncepcji lit. b w tym przepisie stała się zbędna i należało ją uchylić.

Projekt ustawy przewiduje także nadanie nowego brzmienia art. 3 ust. 6 pkt 1 i 2 (art. 1 pkt 4 lit. c projektu ustawy), przy czym zmiana ta służy głównie dostosowaniu ww. przepisu do nomenklatury stosowanej w rozporządzeniu 2017/625. W tym celu w pkt 1 określenie „weterynaryjnej kontroli granicznej” zostało zastąpione określeniem „kontrola urzędowa, o której mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2017/625”, natomiast w pkt 2 określenie „kontrola” – określeniem „kontrola urzędowa”. Dodatkowo pkt 1 uzupełniono o kontrole dotyczące produktów złożonych określonych w przepisach UE wydanych na podstawie art. 47 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2017/62. Zmiana ta służy zapewnieniu spójności z projektowanym art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (art. 1 pkt 4 lit. a projektu ustawy).

Zmiana brzmienia art. 4 ust. 1 projektu ustawy służy zapewnieniu ściślejszej współpracy organów Inspekcji Weterynaryjnej i prokuratury – organu ochrony prawnej (art. 1 pkt 5 projektu ustawy). Dotychczasowe brzmienie przepisu nie uwzględniało współpracy z prokuraturą, która w przeciwieństwie do Policji nie wchodzi w skład struktur administracji publicznej. Konieczność uwzględnienia w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej podstawy prawnej umożliwiającej wzmocnienie współpracy ww. organów była podnoszona przez Inspekcję Weterynaryjną.

W art. 1 pkt 6 projektu ustawy zaproponowano uchylenie art. 4a zawierającego upoważnienie ustawowe dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, warunków i sposobu współpracy organów Inspekcji Weterynaryjnej z organami celnymi, w tym przy kontroli przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym.

Nowelizacja art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej przewidziana w art. 1 pkt 7 lit. a projektu ustawy służy usystematyzowaniu podmiotów realizujących zadania Inspekcji Weterynaryjnej w związku z wprowadzeniem w rozporządzeniu 2017/625 oraz rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/624 z dnia 8 lutego 2019 r. dotyczącym szczególnych przepisów w dziedzinie przeprowadzenia

kontroli urzędowych dotyczących produkcji mięsa oraz obszarów produkcyjnych i obszarów przejściowych w odniesieniu do żywych małży zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem 2017/625”, nowych kategorii podmiotów zaangażowanych obok urzędowych lekarzy weterynarii w wykonywanie zadań związanych z kontrolami urzędowymi i innymi czynnościami urzędowymi, tj. odpowiednio „urzędowych pracowników pomocniczych” oraz „pracowników wyznaczonych przez właściwe organy”. W punkcie pierwszym wymieniono podmioty zdefiniowane w przepisach UE, przy czym mogą być nimi zarówno pracownicy Inspekcji Weterynaryjnej, jak i osoby niezatrudnione w jej strukturach. Punkt drugi wymienia pracowników Inspekcji Weterynaryjnej nienależących do żadnej z ww. kategorii osób. Punkt trzeci wymienia natomiast osoby wyznaczone do wykonywania czynności pomocniczych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej. Pracownicy ci, choć wykonują czynności o charakterze pomocniczym, nie są urzędowymi pracownikami pomocniczymi w rozumieniu art. 3 pkt 49 rozporządzenia 2017/625. Zgodnie z projektowanym brzmieniem pkt 3 do wykonywania czynności pomocniczych będzie można wyznaczyć także lekarzy weterynarii. Obowiązujący obecnie przepis art. 5 ust. 2 pkt 2 ogranicza krąg osób, które mogą zostać wyznaczone do wykonywania czynności pomocniczych, jedynie do osób niebędących lekarzami weterynarii, co może powodować trudności w doborze osób do wykonywania takich czynności.

Celem zmiany przepisu art. 5 ust. 3 jest wyłącznie dostosowanie jego treści do nowego brzmienia ust. 2 (art. 1 pkt 7 lit. b projektu ustawy).

Projekt ustawy zakłada uchylenie przepisu art. 5 ust. 4 stanowiącego, że lekarze weterynarii i inne osoby zatrudnione w Inspekcji Weterynaryjnej oraz lekarze weterynarii wyznaczeni do wykonywania określonych czynności są urzędowymi lekarzami weterynarii. Tym samym w myśl ustawy każdy zatrudniony w strukturach Inspekcji Weterynaryjnej lekarz weterynarii jest uznawany za urzędowego lekarza weterynarii – niezależnie od powierzonych mu zadań (art. 1 pkt 7 lit. c projektu ustawy). Uchylenie omawianego przepisu służy zapewnieniu spójności prawa krajowego z art. 3 pkt 32 rozporządzenia 2017/625, zgodnie z którym urzędowy lekarz weterynarii oznacza lekarza weterynarii wyznaczonego przez właściwe organy, będącego ich pracownikiem lub nie, odpowiednio wykwalifikowanego do przeprowadzania kontroli urzędowych i innych

czynności urzędowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz stosownymi przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2.

W związku z uchyceniem rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 206, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 75) posługującego się pojęciem „zatwierdzonego lekarza weterynarii” art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej stracił swoje uzasadnienie i dlatego należało go uchylić (art. 1 pkt 7 lit. c projektu ustawy).

Dodanie art. 5a w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej stanowi wykonanie art. 4 ust. 4 rozporządzenia 2017/625 nakładającego na państwa członkowskie obowiązek informowania Komisji Europejskiej o danych kontaktowych organów odpowiedzialnych za organizowanie i przeprowadzanie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych dla każdego z obszarów regulowanych przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, oraz o danych kontaktowych pojedynczych organów wyznaczonych przez państwo członkowskie odpowiedzialnych za koordynowanie współpracy i kontaktów z Komisją i innymi państwami członkowskimi w związku z kontrolami urzędowymi i innymi czynnościami urzędowymi przeprowadzanymi w każdym z obszarów regulowanych przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2. Zgodnie z projektowanym przepisem organem odpowiedzialnym za realizację ww. obowiązków informacyjnych będzie Główny Lekarz Weterynarii (art. 1 pkt 8 projektu ustawy).

Nadanie nowego brzmienia art. 7a ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej służy jego dostosowaniu do obowiązującego stanu prawnego. Istotą zmiany jest zastąpienie zawartego w przepisie odesłania do uchylonego rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 882/2004”, odesłaniem do rozporządzenia 2017/625 (art. 1 pkt 9 projektu).

W związku z przeniesieniem do ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej części regulacji zamieszczonych dotychczas w uchylanej ustawie z dnia

27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej art. 8a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej zawierający katalog spraw, do których nie stosuje się przepisów art. 29 i art. 32 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162, z późn. zm.) oraz działu III ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541), uzupełniono o sprawy odpowiadające sprawom wskazanym w art. 30a ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej, do których nie stosuje się przepisów art. 32 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. W związku z powyższym katalog z art. 8a pkt 1 i 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej uzupełnia się o sprawy określone w projektowanym art. 15f ust. 1, a także art. 15i ust. 3 tej ustawy (art. 1 pkt 10 projektu ustawy).

Użyte w art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej określenie „graniczne posterunki kontroli”, wprowadzone do krajowego porządku prawnego ustawą z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej, wdrażającą w tym zakresie dyrektywę Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich (Dz. Urz. WE L 24 z 30.01.1998, str. 9, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 22, str. 247), stało się nieaktualne w związku z wejściem w życie rozporządzenia 2017/625, które uchyliło ww. dyrektywę oraz zastąpiło określenie „graniczny posterunek kontroli” określeniem „punkt kontroli granicznej”. Projektowane brzmienie art. 11 ust. 3 uwzględnia obowiązującą obecnie nomenklaturę. Zrezygnowano także z zawartego w obowiązującym brzmieniu art. 11 ust. 3 odesłania do przepisów odrębnych dotyczących zatwierdzania granicznych posterunków kontroli, ponieważ odpowiadające im przepisy kompetencyjne dotyczące wyznaczania punktów kontroli granicznej zostały zawarte w projektowanym art. 15a ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (art. 1 pkt 11 oraz art. 1 pkt 14 projektu ustawy).

Dodanie pkt 11a w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (art. 1 pkt 12 lit. a projektu ustawy) służy realizacji art. 115 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, przez wskazanie organów odpowiedzialnych za realizację zadań związanych z opracowaniem planu awaryjnego dotyczącego żywności pochodzenia zwierzęcego, żywności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, oraz pasz. Projekt planu awaryjnego

będzie opracowywany przez Głównego Lekarza Weterynarii (żywność złożona wyprodukowana w ramach rolniczego handlu detalicznego), a następnie przekazywany do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa. Jednocześnie przyjęto rozwiązanie zapewniające integrację planu awaryjnego w zakresie dotyczącym ww. żywności i pasz, obecnie bowiem dla pasz i żywności są opracowywane osobne operacyjne plany awaryjne na podstawie przepisów różnych ustaw, tj. art. 88 ust. 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia oraz art. 14 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach, wykonujących postanowienia art. 13 ust. 1 uchylonego już rozporządzenia nr 882/2004, przy czym w pierwszym przypadku plan awaryjny opracowuje minister właściwy do spraw rolnictwa, w drugim natomiast Główny Lekarz Weterynarii. Główny Lekarz Weterynarii posiada kompetencje i doświadczenie w opracowywaniu i realizowaniu planów gotowości zwalczania poszczególnych chorób zakaźnych zwierząt. Ponadto Inspekcja Weterynaryjna w ramach prowadzonego nadzoru posiada informacje z zakresu bezpieczeństwa żywności pochodzenia zwierzęcego, jak również powinny zostać opracowane procedury czy wytyczne dotyczące postępowania tej Inspekcji w przypadku stwarzania przez żywność poważnego zagrożenia dla zdrowia ludzi. W związku z powyższym proponuje się, aby – podobnie jak obecnie w przypadku pasz – projekt planu awaryjnego dotyczącego żywności pochodzenia zwierzęcego oraz żywności złożonej wyprodukowanej w ramach rolniczego handlu detalicznego był opracowywany przez Głównego Lekarza Weterynarii.

Dodanie pkt 11b w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (art. 1 pkt 12 lit. a projektu ustawy) służy realizacji art. 101 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2017/625, przez powierzenie Głównemu Lekarzowi Weterynarii roli instytucji łącznikowej w zakresie zadań Inspekcji Weterynaryjnej oraz wskazania tego organu jako odpowiedzialnego za przekazanie Komisji Europejskiej i innym państwom członkowskim danych kontaktowych instytucji łącznikowej (w zakresie zadań Inspekcji Weterynaryjnej) oraz informowanie o zmianach tych danych. Wyznaczenie Głównego Lekarza Weterynarii jako organu właściwego do ww. spraw jest uzasadnione zadaniami realizowanymi przez ten organ, polegającymi m.in. na koordynacji i kontroli wykonywania zadań przez wojewódzkich, powiatowych i granicznych lekarzy weterynarii.

Dodanie ust. 1c w art. 13 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (art. 1 pkt 12 lit. a projektu ustawy) służy realizacji art. 4 ust. 2 lit. b rozporządzenia

2017/625, przez wskazanie Głównego Lekarza Weterynarii jako organu wykonującego zadania pojedynczego organu w obszarze właściwym dla Inspekcji Weterynaryjnej, tj. w obszarze określonym w art. 1 ust. 2 lit. c (w części niedotyczącej przepisów mających na celu zapewnienie uczciwych praktyk handlowych, ochrony interesów konsumentów i zapewnienia im prawa do informacji oraz przepisów dotyczących wytwarzania materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością) oraz lit. c–f rozporządzenia 2017/625. Podobnie jak w przypadku zmiany omówionej w poprzednim akapicie wyznaczenie Głównego Lekarza Weterynarii jako pojedynczego organu odpowiedzialnego za koordynowanie współpracy i kontaktów z Komisją Europejską i innymi państwami członkowskimi w związku z kontrolami urzędowymi i innymi czynnościami urzędowymi przeprowadzanymi w zakresie zadań Inspekcji Weterynaryjnej jest uzasadnione zwierzchnią rolą tego organu w strukturach Inspekcji Weterynaryjnej.

Kolejna ze zmian w obrębie art. 13 polega na uchyleniu jego ust. 2–8 określających zadania Głównego Lekarza Weterynarii w zakresie współpracy z Komisją Europejską i innymi państwami członkowskimi, stanowiących wdrożenie do prawa krajowego przepisów dyrektywy Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym, mającej na względzie budowę rynku wewnętrznego (Dz. Urz. WE L 395 z 30.12.1989, str. 13, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 214). W związku z uchyleniem ww. dyrektywy przez rozporządzenie 2017/625 i uregulowaniem kwestii pomocy i współpracy transgranicznej w przepisach tytułu IV rozporządzenia 2017/625 należało uchylić przepisy krajowe regulujące ten sam obszar (art. 1 pkt 12 lit. c projektu ustawy). W dalszym ciągu wiodącą będzie tutaj jednak rola Głównego Lekarza Weterynarii, który zgodnie z projektowanym art. 13 ust. 1 pkt 11b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej został wyznaczony jako instytucja łącznikowa pełniąca rolę punktu kontaktowego, odpowiedzialna za ułatwienie wymiany informacji między właściwymi organami zgodnie z art. 104–107 rozporządzenia 2017/625.

Proponuje się również nadanie nowego brzmienia art. 13 ust. 9 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (art. 1 pkt 12 lit. d projektu ustawy) w celu zmiany terminu składania przez Głównego Lekarza Weterynarii rocznego sprawozdania z działalności Inspekcji Weterynaryjnej. Zgodnie z obecnym brzmieniem tego przepisu Główny Lekarz Weterynarii w terminie do dnia 30 kwietnia składa ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa sprawozdanie z realizacji zadań Inspekcji

Weterynaryjnej w roku ubiegłym. Główny Lekarz Weterynarii zwrócił się do ministra właściwego do spraw rolnictwa z prośbą o przesunięcie terminu składania sprawozdania na dzień 30 czerwca, uzasadniając swój wniosek obciążeniem Inspekcji Weterynaryjnej różnego rodzaju sprawozdawczością przypadającą na pierwszy kwartał każdego roku, w tym obowiązkiem złożenia do Komisji Europejskiej sprawozdań z realizacji programów zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, co uniemożliwia realizację obowiązku przewidzianego w art. 13 ust. 9 w wyznaczonym przez ten przepis terminie. W związku z powyższym podjęto decyzję o zmianie omawianego przepisu przez wskazanie nowego terminu składania sprawozdania, tj. do dnia 30 czerwca.

Dodawany art. 14a określa w ust. 1 właściwość powiatowego lekarza weterynarii w zakresie wykonywania zadań Inspekcji Weterynaryjnej. Zgodnie z projektowanym przepisem, jeżeli przepis odrębny nie stanowi inaczej, tj. nie wskazuje właściwości innego organu, zadania właściwego organu określone w rozporządzeniu 2017/625 w zakresie kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych wykonuje powiatowy lekarz weterynarii (art. 1 pkt 13 projektu ustawy). Takim przepisem odrębnym jest np. projektowany ust. 2 art. 14a, który stanowi, że zadania właściwego organu określone w art. 5 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia 2017/625 wykonują wszystkie organy Inspekcji Weterynaryjnej, tj. Główny Lekarz Weterynarii, wojewódzcy, powiatowi i graniczni lekarze weterynarii (art. 1 pkt 13 projektu ustawy).

Projektowany art. 14b nie wprowadza nowych rozwiązań, a stanowi jedynie powtórzenie art. 29a zawartego w uchylanym rozdziale 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej i jest to jedyny przepis tego rozdziału zachowany w mocy. Uznano, że przeniesienie regulacji art. 29a do innej jednostki redakcyjnej będzie rozwiązaniem zapewniającym większą przejrzystość i komunikatywność nowelizowanej ustawy niż pozostawienie rozdziału 3 z jedynym tylko zachowanym w mocy przepisem (art. 1 pkt 13 projektu).

Dodanie art. 14c wynika z konieczności jak najszybszego umożliwienia rejestracji zakładów lub podmiotów, a także zatwierdzenia zakładów w związku z rozpoczęciem stosowania przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, z późn. zm.).

W związku z uchynieniem ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej do ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej dodano

przepisy art. 15a–15j mające na celu dostosowanie polskiego prawodawstwa do przepisów rozporządzenia 2017/625 oraz przepisów wydanych w trybie rozporządzenia 2016/625 w zakresie przywozu zwierząt i towarów z państw trzecich (art. 1 pkt 14 projektu ustawy). Przedmiotowe przepisy ustanawiają przede wszystkim właściwość organów Inspekcji Weterynaryjnej – Głównego Lekarza Weterynarii, granicznych lekarzy weterynarii i powiatowych lekarzy weterynarii – w zakresie urzędowej kontroli ww. zwierząt i towarów. Główny Lekarz Weterynarii będzie właściwy m.in. w zakresie wyznaczania punktów kontroli granicznej, graniczni lekarze weterynarii – w zakresie kontroli zwierząt i towarów znajdujących się w miejscu objętym terytorialnym zakresem działania danego granicznego lekarza weterynarii, natomiast powiatowi lekarze weterynarii – w zakresie kontroli zwierząt i towarów znajdujących się w miejscu położonym poza terytorialnymi zakresami działania granicznych lekarzy weterynarii. Proponuje się również wskazanie organu właściwego do uznania składów, w których czasowo są przetrzymywane przesyłki towarów pochodzących z państw trzecich – kompetencje te uzyska powiatowy lekarz weterynarii lub graniczny lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce położenia takiego składu. Dodatkowo wskazuje się właściwość organów celnych, organów administracji rządowej upoważnionych do wykonywania niektórych zadań organów celnych zgodnie z przepisami prawa celnego oraz wojewodów w zakresie urzędowych kontroli przesyłek towarów, które stanowią część bagażu osobistego pasażerów i są przeznaczone do osobistej konsumpcji lub do własnego użytku.

Kolejna ze zmian została wprowadzona na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii wskazującego na potrzebę uzupełnienia przepisów art. 16 ust. 1 pkt 1 lit. g–i ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej o możliwość wystawiania świadectw zdrowia przez lekarzy weterynarii wyznaczonych do wykonywania zadań Inspekcji Weterynaryjnej w celu usprawnienia przeprowadzania kontroli wywozowych i obsługi wysyłek eksportowych w przypadkach, w których z przyczyn finansowych lub organizacyjnych istotnie jest ograniczona możliwość wykonywania tych zadań przez etatowych pracowników Inspekcji Weterynaryjnej (art. 1 pkt 15 lit. b podwójne tiret drugie projektu ustawy).

W art. 16 ust. 1 pkt 1 dodano również lit. n umożliwiającą wyznaczanie lekarzy weterynarii do sprawowania kontroli pasz, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, przeznaczonych do wywozu oraz wystawiania wymaganych świadectw zdrowia (art. 1 pkt 15 lit. b podwójne tiret trzecie projektu

ustawy). Zmiana ta została wprowadzona z uwagi na rosnący eksport pasz oraz wymienionych produktów, co jest związane m.in. z opuszczeniem przez Wielką Brytanię Unii Europejskiej, który powoduje konieczność certyfikowania większej liczby przesyłek pasz i wymienionych produktów przez urzędowych lekarzy weterynarii.

Zmiana art. 16 ust. 1c ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej ma na celu wyeliminowanie wątpliwości dotyczących zakresu jego stosowania. W projektowanym brzmieniu art. 16 ust. 1c wskazano jednoznacznie, że przepisy ust. 2, 3 i 4–5a stosuje się odpowiednio do lekarzy weterynarii, o których mowa w ust. 1a. W obowiązującym brzmieniu ust. 1c brak takiego odesłania (art. 1 pkt 15 lit. b projektu ustawy).

Dodanie w art. 16 ust. 2b, 2c, ust. 5 pkt 4a, ust. 5b i 5c ma na celu umożliwienie wywiązania się przez organy Inspekcji Weterynaryjnej z nałożonego na właściwe organy państw członkowskich w art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2017/625 obowiązku zapewnienia, aby pracownicy przeprowadzający kontrole urzędowe i inne czynności urzędowe byli wolni od konfliktu interesów. Nie ulega wątpliwości, że kontrole urzędowe powinny być przeprowadzane przez pracowników wolnych od konfliktu interesów, którzy nie znajdują się w sytuacji bezpośrednio lub pośrednio wpływającej na ich zdolność do bezstronnego wykonywania obowiązków służbowych w ramach kontroli urzędowej lub na postrzeganie tej zdolności przez inne osoby. W związku z powyższym w wymienionych ust. 2b–2f dodanych w art. 16 przewidziano składanie przez wyznaczonych lekarzy weterynarii, pod rygorem odpowiedzialności karnej, oświadczeń dotyczących wykonywania przez nich innych zajęć zarobkowych. Dane zawarte w tych oświadczeniach pozwolą powiatowym lekarzom weterynarii ocenić, czy w odniesieniu do danej osoby wyznaczonej zachodzą okoliczności powodujące wątpliwości co do bezstronnego wykonywania czynności objętych wyznaczeniem lub konflikt interesów w związku z wykonywaniem tych czynności. W przypadku stwierdzenia wystąpienia takich okoliczności lub konfliktu interesów albo niezłożenia wymienionego oświadczenia powiatowy lekarz weterynarii będzie mógł uchylić decyzję w sprawie wyznaczenia danej osoby i rozwiązać zawartą z nią umowę.

W art. 16 dodano ust. 4a i 4b dotyczące zwrotu kosztów dojazdu do miejsc wykonywania niektórych czynności urzędowych przez lekarzy weterynarii wyznaczonych przez powiatowego lekarza weterynarii (art. 1 pkt 15 lit. d projektu ustawy). Regulacja w tym zakresie w dotychczasowym stanie prawnym jest zawarta w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 16 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji

Weterynaryjnej. Przeniesienie tej regulacji do ustawy jest związane z potrzebą ograniczenia zwrotu kosztów dojazdu do kosztów przejazdów na krótkich odcinkach położonych na obszarze objętym terytorialnym zakresem działania danego powiatowego lekarza weterynarii. W obecnym stanie prawnym zwrotowi podlegają również koszty dojazdów na długich, nawet 200-kilometrowych trasach, w przypadku lekarzy weterynarii, którzy zamieszkują w takich odległościach od miejsc wykonywania czynności urzędowych.

W art. 19 dodano ust. 2a zawierający upoważnienie ustawowe dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia, w drodze rozporządzenia, wzoru legitymacji służbowej pracownika Inspekcji Weterynaryjnej oraz rodzajów zabezpieczeń tej legitymacji przed przerobieniem lub podrobieniem. Dotychczas wzór legitymacji służbowej nie był określony w przepisach powszechnie obowiązujących. Proponowane upoważnienie ustawowe umożliwi określenie zabezpieczeń tej legitymacji przed przerobieniem lub podrobieniem zgodnych z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1660, z późn. zm.). Minister właściwy do spraw rolnictwa przedłożył ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych informację o wzorze legitymacji służbowej pracownika Inspekcji Weterynaryjnej w trybie art. 78 ust. 1 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych. Z informacji przekazywanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych wynika, że legitymacja ta zostanie zakwalifikowana jako dokument publiczny kategorii trzeciej w zestawieniu, o którym mowa w art. 78 ust. 2 wymienionej ustawy.

Nadano nowe brzmienie art. 19 ust. 5 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej w celu zapewnienia stosowania art. 8 rozporządzenia 2017/625 (art. 1 pkt 24 projektu ustawy). Projektowany przepis stanowi realizację nałożonego na państwa członkowskie w art. 8 ust. 1 rozporządzenia 2017/625 obowiązku ustanowienia obowiązków w zakresie poufności personelu i innych osób zatrudnionych w trakcie przeprowadzania kontroli urzędowych i wykonywania innych czynności urzędowych. Ponadto Główny Lekarz Weterynarii wnosił o uchylenie określonego w tym przepisie zakazu przekazywania informacji i dokumentów dotyczących kontroli między organami Inspekcji Weterynaryjnej, który istotnie utrudniał prawidłowe prowadzenie działań przez te organy (art. 1 pkt 17 lit. b projektu ustawy).

Dodanie ust. 8 w art. 19 ma na celu wprowadzenie do krajowego porządku prawnego wyraźnej podstawy prawnej do obecności organów Inspekcji Weterynaryjnej wyższego

szczebla podczas kontroli przeprowadzanych przez powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii lub granicznego lekarza weterynarii. Zapewnienie takiej możliwości jest uzasadnione koniecznością nadzoru nad realizacją zadań przez Inspekcję Weterynaryjną niezależnie od tego, czy odbywa się w trybie ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 224), czy w ramach audytów wewnętrznych, o których mowa w art. 6 rozporządzenia 2017/625. W obecnym stanie prawnym podmioty nadzorowane przez Inspekcję Weterynaryjną często kwestionują legitymację przedstawicieli organów wyższego szczebla do obecności podczas kontroli przeprowadzanej przez organ sprawujący nadzór nad tymi podmiotami, odmawiając im także wstępu na teren prowadzonego zakładu (art. 1 pkt 17 lit. c projektu ustawy).

Zmiany w zakresie art. 19b polegające na nadaniu nowego brzmienia ust. 1 pkt 1 mają na celu uwzględnienie także Głównego Lekarza Weterynarii jako organu sporządzającego plany kontroli. Na podstawie planu kontroli sporządzonego przez ten organ są bowiem prowadzone kontrole podmiotów mających uprawnienia eksportowe na rynek, np. USA czy Izraela (art. 1 pkt 18 lit. a projektu ustawy). Z kolei uchylenie ust. 2 i 3 ma na celu wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych dotyczących przeprowadzania przez organy Inspekcji Weterynaryjnej kontroli doraźnych, które są w istocie przeprowadzane nie tylko na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, lecz także z własnej inicjatywy przez właściwy organ, np. w przypadku powzięcia informacji o nieprawidłowościach w działalności podmiotu znajdującego się pod jego nadzorem (art. 1 pkt 18 lit. b projektu ustawy).

Nowelizacja art. 19c ust. 1 służy realizacji przyjętej w art. 9 ust. 4 rozporządzenia 2017/625 zasady przeprowadzania kontroli urzędowych bez wcześniejszego uprzedzenia. Obecnie obowiązujące brzmienie art. 19c ust. 1 istotnie utrudnia realizację tej zasady, zakłada bowiem konieczność przeprowadzania kontroli w obecności kierownika podmiotu kontrolowanego albo osoby przez niego upoważnionej. Proponowane brzmienie tego przepisu umożliwi przeprowadzanie kontroli także w przypadku nieobecności ww. osób, a w obecności dowolnego pracownika kontrolowanego podmiotu (art. 1 pkt 19 projektu ustawy).

Nowe brzmienie art. 19d ust. 1 pkt 5 nie przewiduje już obowiązku zawierania w protokole kontroli opisu skutków nieprawidłowości stwierdzonych w wyniku kontroli. Wymóg ten w sposób istotny utrudnia sporządzenie protokołu kontroli, często bowiem na etapie sporządzania protokołu nie jest możliwe poznanie rzeczywistych skutków

nieprawidłowości, gdyż skutki te mogą jeszcze nie wystąpić lub mieć jedynie charakter potencjalny. Istotą kontroli jest ustalenie stanu faktycznego i porównanie go ze stanem pożądanym określonym w prawodawstwie weterynaryjnym oraz dokonanie oceny i podjęcie działań wynikających z ustaleń kontroli. Protokół kontroli powinien więc ograniczać się do opisu stwierdzonego w wyniku kontroli stanu faktycznego, w tym ujawnionych nieprawidłowości i ich zakresu. Właściwym miejscem na ewentualne opisanie skutków nieprawidłowości wydaje się być uzasadnienie zaleceń pokontrolnych podejmowanych w wyniku ustaleń kontroli. Należy także podkreślić, że ewentualny brak skutków nieprawidłowości nie ma znaczenia dla oceny zgodności działań kontrolowanego podmiotu z wymogami prawodawstwa weterynaryjnego (art. 1 pkt 20 projektu ustawy).

Dodanie przepisu art. 21 ust. 1a służy dostosowaniu wymagań w zakresie udostępniania pracownikom Inspekcji Weterynaryjnej lub osobom wyznaczonym na podstawie art. 16 i art. 18 pomieszczeń biurowych, laboratoryjnych, socjalnych i magazynowych przez podmioty prowadzące rzeźnie korzystające z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004. Mając na uwadze skalę produkcji w takich zakładach, przyjęto rozwiązanie, zgodnie z którym zamiast ww. pomieszczeń można będzie udostępniać wydzielone i odpowiednio wyposażone miejsce lub miejsca (art. 1 pkt 22 projektu).

W dodawanym art. 21a uregulowano sprawy związane z gromadzeniem i podawaniem do wiadomości publicznej informacji określonych w art. 11 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, w tym terminy podawania do wiadomości publicznej tych informacji. Informacje te będą podawali do publicznej wiadomości wojewódzcy lekarze weterynarii. W odniesieniu do informacji określonych w art. 11 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia 2017/625 wojewódzcy lekarze weterynarii są lepiej przygotowani do ich przygotowywania i ogłaszania niż powiatowi lekarze weterynarii z uwagi na fakt, że są w dużo większym stopniu zaangażowani w sprawy o charakterze systemowym dotyczące organizacji i przeprowadzania kontroli urzędowych (art. 1 pkt 23 projektu ustawy).

Zmiana w art. 24 ust. 4 modyfikuje zakres obowiązków kierownika zakładu higieny weterynaryjnej w zakresie powiadamiania powiatowego lekarza weterynarii oraz wojewódzkiego lekarza weterynarii w przypadku stwierdzenia naruszeń w pracowni badania mięsa na obecność włośni. Wprowadzona zmiana zwiększa możliwość nadzoru powiatowego lekarza weterynarii nad osobami wyznaczonymi zgodnie z art. 16 lub art. 18 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej oraz pracownikami tej

Inspekcji, a ponadto zwiększa nadzór wojewódzkiego lekarza weterynarii nad powiatowym lekarzem weterynarii w przypadku konieczności wprowadzenia działań korygujących. Powyższa zmiana sprzyja zwiększeniu nadzoru nad bezpieczeństwem żywności (art. 1 pkt 24 lit. b projektu ustawy).

Projekt ustawy w art. 1 pkt 25–30 przewiduje także zmiany w zakresie funkcjonowania laboratoriów. Wprowadzono zmiany dostosowawcze polegające na aktualizacji odesłań do aktów prawnych zgodnie z obecnie obowiązującym prawem (przyporządkowano właściwe artykuły rozporządzenia 2017/625 do art. 24–25g ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej), zastąpiono określenie „laboratoria wspólnotowe Unii Europejskiej” określeniem „laboratoria referencyjne Unii Europejskiej” stosowanym w rozporządzeniu 2017/625, a ponadto, wprowadzając stosowne zmiany w art. 25 i art. 25a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, przewidziano zgodnie z przepisami rozporządzenia 2017/625 możliwość sprawdzania i potwierdzania biegłości laboratoriów urzędowych za pomocą międzylaboratoryjnych badań porównawczych.

Projekt ustawy przewiduje nadanie nowego brzmienia art. 25 ust. 3 przez wskazanie Głównego Lekarza Weterynarii jako organu właściwego w sprawach dotyczących wyznaczania, czasowego wyznaczania oraz zapewnienia odpowiednich rozwiązań w laboratoriach urzędowych w zakresie wynikającym z art. 37, art. 38 i art. 42 rozporządzenia 2017/625.

Nowe brzmienie art. 25a ust. 3 wynika z konieczności wskazania w decyzji administracyjnej Głównego Lekarza Weterynarii nie tylko kierunku badań, ale również metody badawczej. Doprecyzowanie ma szczególne znaczenie dla Inspekcji Weterynaryjnej z uwagi na konieczność wykonywania badań urzędowych metodami określonymi przez właściwe laboratoria referencyjne.

Przez nadanie nowego brzmienia art. 25a ust. 4 pkt 2 doprecyzowano obowiązki laboratoriów zatwierdzonych w zakresie wizyt kontrolnych będących integralną częścią nadzoru sprawowanego przez Głównego Lekarza Weterynarii.

Nowe brzmienie art. 25a ust. 6 pkt 2 lit. e oraz art. 25f ust. 8 pkt 2 lit. b uwzględnia konieczność przekazywania przez laboratorium informacji o wynikach badania nie tylko powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce lokalizacji laboratorium, ale także powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu dla miejsca pobrania próbki.

W art. 25a dodano ust. 10 doprecyzowujący termin ponownego zatwierdzenia laboratorium, któremu Główny Lekarz Weterynarii cofnął takie zatwierdzenie, oraz ust. 11 określający wymagania, których spełnienie jest konieczne w przypadku wystąpienia przez laboratorium z wnioskiem o zmianę metody określonej w decyzji zatwierdzającej laboratorium.

W art. 25b dodano ust. 2a służący stosowaniu art. 39 rozporządzenia 2017/625 w zakresie przeprowadzenia audytów w laboratoriach urzędowych w ramach nadzoru sprawowanego przez Głównego Lekarza Weterynarii.

W art. 25f dodano ust. 7a określający obowiązki dotyczące wizyt kontrolnych przeprowadzanych w laboratoriach wpisanych do rejestru.

Zmiany w art. 24–25g ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (zawarte w art. 1 pkt 25–30 projektu ustawy) mają charakter dostosowawczy do przepisów rozporządzenia 2017/625 oraz umożliwiają skuteczniejsze sprawowanie nadzoru przez Inspekcję Weterynaryjną.

Nowelizacja przepisów dotyczących opłat za czynności urzędowe

W projektowanej ustawie w art. 1 pkt 31 przewidziano także rozwiązania służące dostosowaniu przepisów rozdziału 4 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej dotyczącego opłat za czynności urzędowe wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną w związku z wejściem w życie rozporządzenia 2017/625, a w szczególności przepisów tytułu II rozdziału VI rozporządzenia 2017/625.

W przypadku czynności urzędowych wykonywanych przez Inspekcję Weterynaryjną, które obejmuje rozdział I załącznika IV do rozporządzenia 2017/625, tj. czynności dotyczących przesyłek zwierząt i towarów wprowadzanych do UE, zastosowano rozwiązanie, o którym mowa w art. 79 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2017/625. Rozwiązanie to polega na wprowadzeniu stawek opłat za wykonywanie tych czynności w wysokości określonej w wymienionym załączniku do rozporządzenia 2017/625. Stawki opłat określono wprost w przepisach projektowanej ustawy, odsyłając do przepisów załącznika IV do rozporządzenia 2017/625. Z uwagi na fakt, że stawki w załączniku IV do rozporządzenia 2017/625 zostały określone w euro, w przepisach ustawy określono również sposób przeliczania kwot w euro na złote. W celu zagwarantowania, że wysokość tych opłat będzie odpowiadała wysokości opłat określonej w załączniku IV do rozporządzenia 2017/625, do opłat tych nie będą doliczane żadne dodatkowe należności,

np. z tytułu zwrotu kosztów dojazdu urzędowego lekarza weterynarii lub użytych przez niego materiałów.

Wysokość pozostałych opłat zostanie określona na zasadach uregulowanych w art. 79 ust. 1 lit. a w związku z art. 82 ust. 1 rozporządzenia 2017/625 w wysokości odpowiadającej średnim kosztom wykonania tych czynności, o których mowa w art. 81 rozporządzenia 2017/625. Przyjęto rozwiązanie stanowiące kombinację metod opisanych w art. 82 ust. 1 lit. a oraz b rozporządzenia 2017/625. Stawki opłat będą wyliczane na podstawie całkowitych, faktycznych kosztów poniesionych przez Inspekcję Weterynaryjną w związku z kontrolami urzędowymi w okresie referencyjnym zgodnie z art. 81 lit. a–g rozporządzenia 2017/625. Opłaty będą pobierane od podmiotów podlegających kontrolom urzędowym za faktycznie przeprowadzoną czynność kontrolną według ustalonych stawek.

Proponowana górna granica stawki 10 000 zł została oszacowana w sposób gwarantujący, że nie zostanie przekroczona. Stanowi ona wielokrotność najwyższej stawki opłaty za czynności urzędowe, która została wyliczona na podstawie danych Inspekcji Weterynaryjnej, a wynika ze stawki wskazanej w załączonym do projektu ustawy na etapie uzgodnień międzyresortowych materiale informacyjnym – projekcie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie ustalania i wysokości opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną oraz sposobu i miejsc pobierania tych opłat.

Określenie wysokości tych opłat, a także szczegółowego sposobu ich ustalania nastąpi w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw rolnictwa wydany na podstawie art. 34 ust. 1 zmienianej ustawy. Przyjęto zasadę, że do danej opłaty nie będą doliczane faktyczne koszty wykonywania określonych czynności, dojazdu urzędowego lekarza weterynarii lub użytych materiałów. Wyjątek stanowi regulacja zawarta w projektowanym art. 30 ust. 4 zmienianej ustawy, zgodnie z którą do opłat związanych z kontrolą statków rybackich za granicą będą doliczane koszty przemieszczenia się na ten statek i powrotu z tego statku. Odmienny system, którego podstawą byłyby faktyczne koszty wykonania poszczególnych kontroli lub czynności urzędowych, wymagałby albo posiadania ustalonych dla całej Inspekcji Weterynaryjnej przeliczników kosztowych dla każdego z pojedynczych składników kosztów (np. kosztu określonego materiału), albo prowadzenia na bieżąco kalkulacji na podstawie rzeczywistych kosztów ich zakupu. Byłby to zatem system złożony i kosztowny w realizacji.

Niższe opłaty będą pobierane wyłącznie w przypadkach, w których taką możliwość przewidują art. 79 ust. 3 lit. a oraz b rozporządzenia 2017/625 dotyczące zakładów o małej wydajności lub stosujących tradycyjne metody w produkcji, przetwarzaniu i dystrybucji. Przypadki, w których będą pobierane niższe opłaty, zostały określone w art. 32 i art. 34 ust. 1 zmienianej ustawy. Wysokość tych opłat będzie równa 25% średnich kosztów ponoszonych przez Inspekcję Weterynaryjną na wykonanie danych czynności urzędowych, lecz nie mniej niż 40 zł.

Minister właściwy do spraw rolnictwa podejmuje działania na rzecz rozwoju małych form działalności rolniczej w celu skrócenia łańcuchów dostaw przy jednoczesnym wzroście pozycji rolnika, zwiększeniu jego dochodowości, jak również jakości produktów i ich rozpoznawalności przez konsumenta końcowego, któremu są bezpośrednio sprzedawane. Kierunek zmian zmierzających do rozwoju głównie lokalnych form działalności rolniczej w zakresie produkcji, przetwarzania i sprzedaży produktów pochodzenia zwierzęcego został zintensyfikowany w 2015 r. Od tego czasu Polska w coraz większym stopniu korzysta z odstępstw, na jakie pozwalają przepisy weterynaryjne prawa UE. Model krótkich łańcuchów dostaw wypisuje się także w potrzebę dywersyfikacji źródeł pozyskiwania żywności. Doświadczenia związane z epidemią koronawirusa udowodniły, jak ważna jest różnorodność form działalności producentów, którzy wytwarzają żywność. Występujące na terenie Republiki Federalnej Niemiec w dużych rzeźniach ogniska koronawirusa sparaliżowały ciągłość pozyskiwania żywności w takich zakładach, co przełożyło się na złą sytuację producentów żywca i spadek cen. Sytuacja ta zagroziła także bezpieczeństwu żywnościowemu tego kraju.

Polski model dywersyfikacji działalności polegającej na pozyskiwaniu produktów pochodzenia zwierzęcego stanowi alternatywę dla dużych zakładów i jest jednocześnie zabezpieczeniem interesu rolnika – pierwszego ogniwa w produkcji. Małe formy produkujące żywność mają jednak – związane z odstępstwami, z jakich korzystają – ograniczenia. Ograniczenia te odnoszą się albo do limitu zwierząt poddawanych ubojowi czy produkowanych z tych zwierząt produktów, albo do zmniejszonego zasięgu terytorialnego sprzedaży takich produktów. Reasumując, ograniczenia te nie pozwolą takim zakładom lub podmiotom konkurować na rynku z wielkimi przedsiębiorstwami.

Realizacja polityki rozwoju krótkich łańcuchów dostaw, ograniczenia wynikające z prowadzenia takiej działalności, jak również konieczność dywersyfikacji produkcji żywności pochodzenia zwierzęcego jest przyczyną, dla której stawka opłat za nadzór

organów urzędowej kontroli żywności pochodzenia zwierzęcego powinna zostać obniżona o 75%, z tym że określona opłata nie będzie wynosiła mniej niż 40 zł.

Każda opłata, również opłata obniżona o 75%, nie będzie mogła wynosić mniej niż 40 zł. Ustalono, że kwota 40 zł stanowi próg opłacalności pobierania opłaty przez organy Inspekcji Weterynaryjnej z uwagi na koszty obsługi każdej wpłaty z tego tytułu. Próg ten ustalono na podstawie następujących danych:

- 1) czas pracy niezbędny do wystawienia dokumentów, wykonania czynności kancelaryjnych oraz procedur księgowo-sprawozdawczych (ewidencja wpływu, potwierdzenie wpłaty, księgowanie, przelew, sprawozdawczość) wynosi ok. 40–45 min. łącznie;
- 2) przeciętny koszt 1 godziny pracy w Inspekcji Weterynaryjnej jest równy 56,40 zł.

W projektowanej ustawie wprowadzono nowe opłaty niepobierane na podstawie dotychczasowych przepisów ustawy oraz przepisów wydanych na podstawie art. 33 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej za wykonywanie następujących czynności urzędowych:

- 1) nadzoru nad:
 - a) porcjowaniem, pakowaniem i przepakowywaniem mięsa, mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych, mięsa oddzielonego mechanicznie oraz produktów mięsnych,
 - b) przechowywaniem mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych oraz mięsa oddzielonego mechanicznie,
 - c) pakowaniem lub przepakowywaniem jaj konsumpcyjnych oraz produktów jajecznych,
 - d) obrotem, pośrednictwem w tym obrocie i przewozem zwierząt oraz punktami kontroli,
 - e) wprowadzaniem do obrotu i transportem pasz i pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu oraz warunkami ich przechowywania lub sprzedaży,
 - f) prowadzeniem działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej,
 - g) porcjowaniem, pakowaniem i przepakowywaniem miodu,
 - h) produkcją żywności znajdującej się w rolniczym handlu detalicznym,

- i) obrotem hurtowym produktami leczniczymi weterynaryjnymi prowadzonym w hurtowniach farmaceutycznych produktów leczniczych weterynaryjnych,
 - j) obrotem detalicznym produktami leczniczymi weterynaryjnymi prowadzonym w zakładach leczniczych dla zwierząt i ilością stosowanych w tych zakładach produktów leczniczych weterynaryjnych,
 - k) obrotem detalicznym produktami leczniczymi weterynaryjnymi wydawanymi bez przepisu lekarza sprawowanym u przedsiębiorców mogących prowadzić działalność w tym zakresie po zgłoszeniu wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii,
 - l) produkcją wysoko rafinowanego siarczanu chondroityny, kwasu hialuronowego, innych produktów z hydrolizowanych części, chitozanu, glukozaminy, podpuszczki, karunku i aminokwasów,
 - m) produkcją żelatyny i kolagenu;
- 2) kontroli statków chłodni i statków zamrażalni;
- 3) za złożenie wniosku:
- a) o wydanie decyzji, o której mowa w art. 25a ust. 3,
 - b) o wydanie zatwierdzenia, o którym mowa w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 572),
 - c) o którym mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1753),
 - d) o zatwierdzenie zakładu, o którym mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego,
 - e) o nadanie zakładowi uprawnienia, o którym mowa w art. 21a ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego,
 - f) o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach,
 - g) o wydanie pozwolenia weterynaryjnego na przywóz przesyłki zwierząt lub produktów, jeżeli przepisy odrębne przewidują obowiązek uzyskania takiego pozwolenia,
 - h) o wydanie świadectwa zatwierdzenia środka transportu przeznaczonego do długotrwałego transportu zwierząt;

- 4) wydanie decyzji, o której mowa w art. 35 ust. 1 lit. a, b oraz c rozporządzenia nr 576/2013;
- 5) kontrolę urzędową, o której mowa w art. 79 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2017/625;
- 6) kontrolę urzędową, o której mowa w art. 79 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2017/625;
- 7) kontrolę oczyszczania lub odkażania środków transportu używanych do przewozu zwierząt gospodarskich, powracających na terytorium Unii Europejskiej z państw trzecich, nakazanego w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;
- 8) kontrolę środków transportu, o których mowa w art. 44 ust. 4 lit. a rozporządzenia 2017/625;
- 9) badanie próbek:
 - a) w związku z nadzorem nad wyładowywaniem albo pierwszą sprzedażą produktów rybołówstwa ze statków rybackich,
 - b) pobranych w trakcie kontroli urzędowej, o której mowa w art. 79 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2017/625.

Wprowadzenie opłat wymienionych w pkt 5 i 6 stanowi realizację obowiązku wprowadzonego na podstawie art. 79 ust. 2 lit. b oraz c rozporządzenia 2017/625.

Pozostałe opłaty wymienione powyżej zostały wprowadzone z uwagi na pracochłonność i koszty wykonywania tych czynności oraz potrzebę zapewnienia budżetowi państwa środków na ich wykonanie.

Jednocześnie zrezygnowano z następujących opłat określonych w dotychczasowych przepisach:

- 1) za kwarantannę zwierząt (dotychczasowy art. 30 ust. 1 pkt 5 lit. i ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej);

w Rzeczypospolitej Polskiej brak pomieszczeń spełniających wymagania weterynaryjne do przeprowadzania w nich kwarantanny zwierząt, dlatego też opłata ta w praktyce i tak nie byłaby pobierana;
- 2) za nadzór nad wytwarzaniem pasz nieprzeznaczonych do obrotu, zawierających dodatki paszowe z grup antybiotyków, kokcydiostatyków i innych produktów leczniczych i stymulatorów wzrostu oraz warunkami ich przechowywania

(dotychczasowy art. 30 ust. 1 pkt 5 lit. i ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej);

obecnie jest zabronione stosowanie zarówno antybiotyków, jak i symulatorów wzrostu, a według danych w 2019 r. kwota należności z tytułu tych opłat wyniosła poniżej 1 tys. zł.

Ponadto zrezygnowano z odrębnej opłaty za prowadzenie monitorowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w ich wydzielinach i wydalinach, w tkankach lub narządach zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt oraz w paszach uregulowanej w dotychczasowym art. 30 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej. Niemniej w tym wypadku koszty takiego monitorowania zostały dodane do kosztów kontroli urzędowych, za których przeprowadzenie będą pobierane opłaty, obejmujących takie monitorowanie. W związku z powyższym te opłaty będą odpowiednio wyższe.

Opłaty za nadzór nad przechowywaniem różnych kategorii żywności pochodzenia zwierzęcego, w dotychczasowych przepisach określone osobno dla każdej z tych kategorii, zostały połączone w jedną opłatę w projektowanym art. 31 ust. 1 pkt 6 lit. k. Zmiana ta odzwierciedla zamysł, zgodnie z którym ta opłata ma być pobierana wyłącznie w przypadku, gdy przechowywanie żywności pochodzenia zwierzęcego jest prowadzone jako odrębna działalność, np. w chłodniach składowych. Nie będzie ona natomiast pobierana, gdy przechowywanie żywności jest koniecznym elementem innej działalności, której przedmiotem jest żywność, np. polegającej na pozyskiwaniu, produkcji lub przetwarzaniu żywności. W tym ostatnim przypadku opłaty za nadzór nad działalnością danego rodzaju, np. rozbiorem mięsa, produkcją mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych, przetwórstwem mleka czy pakowaniem jaj, będą uwzględniały również koszty związane z nadzorem nad warunkami przechowywania żywności będącej przedmiotem tej działalności. W przypadku gdy czynność, za którą jest pobierana opłata, została określona w taki sposób, że mogłyby powstać wątpliwości, czy obejmuje ona nadzór nad warunkami przechowywania określonych produktów, np. w przypadku opłaty za nadzór nad przeprowadzeniem uboju zwierząt gospodarskich oraz opłaty za badanie mięsa zwierząt łownych, będzie miał zastosowanie projektowany art. 31 ust. 2, zgodnie z którym wymienione opłaty obejmują także nadzór nad warunkami przechowywania mięsa.

W przypadku uboju zwierząt z konieczności opłata będzie pobierana od podmiotu prowadzącego rzeźnię zgodnie z projektowanym art. 31 ust. 5 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej. Wymieniona opłata dotychczas była pobierana od posiadacza zwierząt. Rozwiązanie to ma motywować zainteresowane podmioty do przestrzegania przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt i przez to ograniczyć przypadki transportu do rzeźni zwierząt nienadających się do transportu.

Ponadto dostosowano brzmienie projektowanych przepisów zawartych w art. 31 w ust. 1 pkt 3–5 zmienianej ustawy do określeń stosowanych w rozporządzeniu nr 853/2004. Przed wejściem w życie rozporządzenia nr 853/2004 obowiązywała ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. poz. 288, z późn. zm.), która posługiwała się pojęciem zwierząt rzeźnych oraz szerszym niż obecnie pojęciem zwierząt łownych, które obejmowało także obecną kategorię zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych w rozumieniu ust. 1.6 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004.

W projektowanej ustawie zrezygnowano z normy prawnej zawartej w dotychczasowym art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, ponieważ ten przepis jest niejasny z uwagi na fakt, że nie została w nim określona kwota bazowa, którą należy podwyższyć o 100%, lub sposób jej ustalania.

W projektowanym art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej określono sposoby i miejsca pobierania opłat. Regulacja w tym zakresie była zawarta w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw rolnictwa wydanym na podstawie art. 33 ww. ustawy.

W projektowanym art. 34a pkt 1 uregulowano organ właściwy do udostępniania informacji, o których mowa w art. 85 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, a także tryb tego udostępniania. W pkt 2 tego przepisu określono organ właściwy do przeprowadzania konsultacji, o których mowa w art. 85 ust. 3 rozporządzenia 2017/625.

W art. 34b przewidziano, że wojewódzkie inspektoraty weterynarii mogą pozyskiwać środki finansowe z tytułu sprzedaży usług zleconych. W porównaniu do dotychczasowej regulacji w tym zakresie zawartej w art. 31a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej w art. 34b pominięto usługi w zakresie prowadzenia szkoleń i egzaminów. Ustalono bowiem, że usługi w tym zakresie nie są świadczone.

Projektowany art. 34d stanowi, że do należności z tytułu opłat stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Opłaty pobierane przez Inspekcję

Weterynaryjną wynikają z wydawanych w postępowaniu administracyjnym decyzji albo są pobierane bez konieczności wydania decyzji. Co do zasady opłaty pobierane za czynności Inspekcji Weterynaryjnej podlegają egzekucji administracyjnej bez konieczności wydania decyzji administracyjnej jako obowiązki z zakresu administracji rządowej wynikające bezpośrednio z przepisu prawa (art. 3 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479)). Stanowi to podstawę obowiązku zapłaty opłaty za czynności Inspekcji Weterynaryjnej, który powstaje z mocy prawa w chwili wykonania czynności podlegającej opłacie. W przypadku kwestionowania wysokości powstałych opłat przez stronę opłaty mogą wynikać z decyzji właściwego organu Inspekcji (co potwierdza orzecznictwo sądów administracyjnych). Zatem każda niezapłacona opłata pobierana przez Inspekcję Weterynaryjną może być egzekwowana w trybie postępowania egzekucyjnego w administracji. Ponadto opłaty za czynności Inspekcji Weterynaryjnej stanowią należność budżetową o charakterze publicznoprawnym, co oznacza, że charakter omawianych opłat przesądza o szczególnym trybie ich ustalania albo określania uregulowanym w art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, z późn. zm.). Zgodnie z tym przepisem do spraw dotyczących tego typu należności, nieuregulowanych w tej ustawie, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540, z późn. zm.).

Przepisy karne

Dodatkowo art. 1 pkt 33 i 34 projektu ustawy wprowadza do ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej przepisy dotyczące kar przeniesione z uchylanej ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej, przy czym wprowadzono zmiany w odniesieniu do art. 46 i art. 47 tej uchylanej ustawy.

W art. 37 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej proponuje się wprowadzenie zmian, które umożliwią nadanie organom Inspekcji Weterynaryjnej uprawnień do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za czyny dotychczas określone w art. 47 ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej. Dotychczasowe doświadczenia Inspekcji Weterynaryjnej związane z nieprzestrzeganiem przez podmioty odpowiedzialne za przesyłkę przepisów ww. ustawy wskazują, że możliwe do zastosowania zgodnie z tą ustawą sankcje nie są odpowiednio skuteczne i odstraszające, a w pewnych przypadkach również nieproporcjonalne do popełnionego czynu. Zgłaszane przez granicznych lekarzy weterynarii naruszenia prawa, o których

mowa w art. 47 ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej, są najczęściej umarzane przez prokuraturę, mimo że istnieje prawdopodobieństwo, że konsekwencją danego czynu może być zagrożenie zdrowia i życia ludzi lub zwierząt. Niektóre czyny wymienione w art. 47 ww. ustawy, które zgodnie z obecnym jej brzmieniem należy traktować jako przestępstwo, np. takie jak brak wcześniejszego poinformowania o zamiarze przywozu lub przewozu zwierząt lub towarów przez punkt kontroli granicznej albo brak złożenia wyjaśnień lub dokumentów do prowadzanego postępowania w zakresie kontroli granicznej, powinny być ze względu na wagę przewinienia traktowane jako wykroczenia. Ponadto należy mieć na uwadze, że jednoznaczne przesądzenie, że czyny, o których mowa w ww. art. 2 pkt 33 projektu, są wykroczeniami, a nie przestępstwami przyczyni się do odciążenia sądów orzekających w postępowaniu karnym. Jednocześnie proponowana zmiana kwalifikacji czynu przez umożliwienie nadania granicznym lekarzom weterynarii uprawnień do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego w znaczny sposób powinna wpłynąć na nieuchronność kary. Zamiast umorzenia postępowania lub długotrwałej procedury sądowej będzie możliwe prowadzenie znacznie skuteczniejszego i prostszego postępowania mandatowego, które będzie pełniło zarówno rolę prewencyjną, jak i edukacyjną. Kwestie te były wielokrotnie podnoszone przez organy Inspekcji Weterynaryjnej. Ponadto uzyskanie ww. uprawnień przez granicznych lekarzy weterynarii jest niezbędne do prawidłowego wykonywania art. 138 i art. 139 rozporządzenia 2017/625.

Natomiast w nowym art. 37a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej proponuje się rozszerzenie katalogu sankcji za nieprzedstawienie przesyłki do kontroli urzędowej lub wykonania innych czynności urzędowych, tj. czyn określony dotychczas w art. 46 ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej, o karę ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

II. Zmiany w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt

Zmiana ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt wynika z konieczności wprowadzenia do polskiego porządku prawnego postanowień rozporządzenia 2017/625 w zakresie kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa regulującego zdrowie zwierząt, w tym regulacji mających na celu zapobieganie ryzyku

dla zdrowia ludzi i zwierząt stwarzanemu przez produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne oraz ograniczenie takiego ryzyka.

Biorąc pod uwagę założenia zawarte w przepisach UE, zgodnie z którymi podmioty prowadzące działalność, w szczególności w ramach łańcucha rolno-spożywczego, powinny spełniać na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji wymagania mające znaczenie dla prowadzonej przez nie działalności, właściwe organy państw członkowskich powinny być uprawnione do przeprowadzania kontroli urzędowych na ww. etapach oraz upoważnione do stosowania środków w celu wyegzekwowania spełniania tych wymagań.

W związku z powyższym w projektowanej ustawie wskazano, że – co do zasady – organem właściwym w zakresie kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. d oraz e rozporządzenia 2017/625, jest powiatowy lekarz weterynarii (art. 3 pkt 4 projektu ustawy).

Dodatkowo projektowana ustawa ujednolica definicje pojęć, którymi posługuje się ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, dostosowując je do definicji wprowadzonych w rozporządzeniu 2017/625 (art. 3 pkt 3 i 10 projektu ustawy).

W art. 3 pkt 10 wprowadzono zmianę polegającą na zastąpieniu weterynaryjnego świadectwa przekroczenia granicy wspólnym zdrowotnym dokumentem wejścia zgodnie z przepisami rozporządzenia 2017/625.

Zmiana wprowadzona w art. 2 pkt 5 lit. a projektu ustawy dotycząca art. 13 ust. 1 zmienianej ustawy polega na dodaniu salamander do wyliczenia gatunków zwierząt ujętych w tym artykule. Zmiana ta wynika z faktu, że w prawie UE zostały wprowadzone wymagania dla przywozu zwierząt tego gatunku.

Projektowane przepisy zawarte w art. 2 pkt 6 i 7 projektu ustawy dotyczące art. 13 i art. 13a zmienianej ustawy dotyczą procedury przywozu zwierząt określonych w przepisach wydanych w trybie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625, przeznaczonych do wykorzystania w celach naukowych.

W ww. artykułach określono m.in. procedurę wydania przez Głównego Lekarza Weterynarii pozwolenia na przywóz tych zwierząt, informacje, które powinny zostać zawarte we wniosku o wydanie pozwolenia, terminy, w których podmiot przywożący zwierzęta jest obowiązany powiadamiać powiatowego lekarza o przybyciu przesyłki zwierząt oraz o zakończeniu działań, w związku z którymi zwierzęta zostały

przywiezione. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy terytorialnie ze względu na miejsce przybycia przesyłki zgodnie z przepisami rozporządzenia 2017/625 będzie dokonywał kontroli zwierząt niezwłocznie po otrzymaniu powiadomienia od podmiotu, zarówno po przybyciu przesyłki do miejsca ostatecznego przeznaczenia, jak i po zakończeniu działań naukowych.

Obecnie zwierzęta, o których mowa w art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625, wyłączone z zakresu stosowania art. 47 rozporządzenia 2017/625 są określone w art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2122 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do niektórych kategorii zwierząt i towarów zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej i w odniesieniu do określonych kontroli bagażu osobistego pasażerów i małych przesyłek towarów wysyłanych do osób fizycznych i nieprzeznaczonych do wprowadzenia do obrotu oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 (Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 45) i obejmują zwierzęta bezkręgowce, z wyłączeniem pszczoł miodnych, trzmieli oraz mięczaków należących do typu *Mollusca* i skorupiaków należących do typu *Crustacea*.

Zmiany zaproponowane w artykułach zawartych w rozdziale 4a „Wymagania weterynaryjne przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym oraz zasady identyfikacji tych zwierząt” (art. 2 pkt 15–21 projektu ustawy) mają na celu dostosowanie przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt do przepisów rozporządzenia nr 576/2013. Obowiązujące w tym zakresie przepisy ustawy zawierają odesłania do rozporządzenia (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym, i zmieniającego dyrektywę Rady 92/65/EWG (Dz. Urz. UE L 146 z 13.06.2003, str. 1). W związku z faktem, że przedmiotowe rozporządzenie przestało obowiązywać z dniem 28 grudnia 2014 r. i zostało zastąpione rozporządzeniem nr 576/2013, należy dokonać zmian w odpowiednich artykułach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, m.in. w celu nadania kompetencji właściwym organom, określenia procedur, które zostały wprowadzone w rozporządzeniu nr 576/2013, a także wprowadzenia sankcji, które będą stosowane w przypadku naruszenia przepisów rozporządzenia nr 576/2013.

Zgodnie z art. 18 rozporządzenia nr 576/2013, w przypadku gdy państwo członkowskie zezwala na wszczepianie transponderów przez osoby inne niż lekarze weterynarii, należy ustanowić minimalne kwalifikacje dla tych osób. Przyjęto założenie, że kwalifikacje nabywane przez techników weterynarii w toku kształcenia zgodnie ze standardem kształcenia zawartym w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego (Dz. U. poz. 991) są wystarczające, aby upoważnić osoby, które je zdobyły, do wszczepiania transponderów zwierzętom. Upoważnienie, o którym mowa powyżej, jest zawarte w art. 24f ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

W art. 24aa w ust. 2 (art. 2 pkt 16 projektu ustawy) wprowadzono fakultatywne upoważnienie ustawowe, zgodnie z którym minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wymagania weterynaryjne dla przemieszczanych z państwa trzeciego lub jego terytorium zwierząt z gatunków określonych w załączniku I w części B rozporządzenia nr 576/2013, wzorów świadectw zdrowia dla tych zwierząt oraz maksymalnej liczby zwierząt z tych gatunków, które mogą zostać przemieszczone jednorazowo. Zgodnie z art. 5 ust. 5 rozporządzenia nr 576/2013 Komisja Europejska jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych w celu określenia maksymalnej liczby zwierząt domowych należących do gatunków określonych w części B załącznika I, które mogą podlegać przemieszczaniu o charakterze niehandlowym. Na podstawie art. 14 rozporządzenia nr 576/2013 w takiej sytuacji jest możliwe stosowanie przepisów krajowych, z tym że nie mogą być one bardziej rygorystyczne niż przepisy stosowane do przywozu do UE z państw trzecich zgodnie z dyrektywą 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiającą wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG (Dz. Urz. WE L 268 z 14.09.1992, str. 54, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 13, str. 154) lub z dyrektywą Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób (Dz. Urz. UE L 328 z 24.11.2006, str. 14, z późn. zm.). Zgodnie ze stanowiskiem przedstawionym w Sprawozdaniu Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady

dotyczącym wykonania art. 5 rozporządzenia nr 576/2013 w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych (COM(2018)88 final), Komisja nie zamierza korzystać z uprawnienia przekazanego jej na mocy art. 5 ust. 5 rozporządzenia nr 576/2013.

W art. 24b ust. 4a (art. 2 pkt 17 lit. d projektu ustawy) przewiduje się nadanie organowi celnemu kompetencji do wydawania decyzji administracyjnej w ściśle określonych przypadkach, tj. po stwierdzeniu niezgodności w wyniku kontroli dokumentów oraz identyfikacji. Decyzje będą wydawane po konsultacji z powiatowym lekarzem weterynarii oraz – w razie potrzeby – po wysłuchaniu wyjaśnień właściciela w rozumieniu art. 3 lit. c rozporządzenia nr 576/2013 lub osoby upoważnionej w rozumieniu art. 3 lit. d rozporządzenia nr 576/2013. Konsultacja organów będzie prowadzona na zasadach określonych w porozumieniu zawartym między wojewódzkim lekarzem weterynarii oraz dyrektorem izby administracji skarbowej, właściwymi terytorialnie dla danego punktu wjazdu, o którym mowa w projektowanym art. 24b ust. 4d ustawy.

Na podstawie art. 24ba (art. 2 pkt 18 projektu ustawy) Główny Lekarz Weterynarii uzyska kompetencję do wydawania, w drodze decyzji administracyjnej, pozwolenia, o którym mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 576/2013. Takie pozwolenie będzie uprawniało do przemieszczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zarejestrowanych psów wojskowych lub poszukiwawczych i ratowniczych przez inny punkt wjazdu niż punkty wjazdu określone w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 1 lutego 2016 r. w sprawie wykazu przejść granicznych, na których organy celne przeprowadzają kontrolę przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym (Dz. U. poz. 190). W art. 24ba również została określona procedura, zgodnie z którą jest możliwe uzyskanie ww. pozwolenia. Ze względu na potrzebę uproszczenia tej procedury, a tym samym umożliwienie sprawnego prowadzenia działań w sytuacjach kryzysowych, przewiduje się, że wydanie pozwolenia, o którym mowa powyżej, będzie zwolnione z opłaty skarbowej.

Ponadto w art. 24bb (art. 2 pkt 18 projektu ustawy) przyznaje się Głównemu Lekarzowi Weterynarii kompetencję do wydania pozwolenia, o którym mowa w art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 576/2013, na przemieszczenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zwierząt domowych, które nie spełniają warunków określonych w art. 6, art. 9, art. 10 i art. 14 rozporządzenia nr 576/2013. Sytuacje, w których może zachodzić potrzeba wydania takiej decyzji, mogą mieć miejsce np. w przypadku wystąpienia kataklizmów albo trwania działań wojennych na obszarze państwa trzeciego. Pozwolenie będzie

wydawane po porozumieniu z powiatowym lekarzem weterynarii właściwym terytorialnie dla miejsca, w którym przemieszczone zwierzę będzie poddawane kwarantannie pod urzędowym nadzorem zgodnie z art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 576/2013. Ze względu na potrzebę uproszczenia procedury przewiduje się, że wydanie pozwolenia, o którym mowa powyżej, będzie zwolnione z opłaty skarbowej.

Przepis art. 24c (art. 2 pkt 19 projektu ustawy) dostosowano ze względu na zmiany wprowadzone w art. 24b ust. 4a i 5 zmienianej ustawy, a także w związku z regulacjami art. 35 ust. 3 rozporządzenia nr 576/2013, zgodnie z którymi środki, o których mowa w art. 35 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 576/2013, stosuje się na koszt właściciela zwierzęcia bez możliwości uzyskania przez właściciela lub osobę upoważnioną jakiegokolwiek rekompensaty finansowej.

W art. 2 w pkt 28 projektu ustawy przewidziano zmianę przepisów art. 46 ust. 3a i 3b, których obecne brzmienie zostało nadane ustawą z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia zwalczania chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 148). Proponowana zmiana art. 46 ust. 3a polega na dodaniu w tym przepisie odesłania do ust. 3 pkt 8c, tj. rozszerzeniu katalogu czynności, za których realizację – w przypadku gdy taki obowiązek zostanie nałożony rozporządzeniem wojewody – będzie przysługiwać zwrot faktycznie poniesionych kosztów, o wykładanie mat dezynfekcyjnych, a także ich utrzymywanie po wyłożeniu w stanie zapewniającym skuteczne działanie środka dezynfekcyjnego. Obecnie zwrot kosztów za realizację ww. czynności przysługuje w przypadku, gdy obowiązek ten wynika z rozporządzenia powiatowego lekarza weterynarii. Proponowana zmiana ma zapewnić spójność w tym zakresie i zapewnić zwrot faktycznie poniesionych kosztów tej czynności niezależnie od tego, czy obowiązek jej wykonania został przewidziany w rozporządzeniu – akcie prawa miejscowego powiatowego lekarza weterynarii czy wojewody. Zmiana ust. 3b ma na celu zastąpienie zawartego w nim odesłania do ust. 1 odesłaniem do ust. 3.

W art. 2 w pkt 29 wprowadza się zmiany dotyczące prowadzenia dokumentacji leczenia zwierząt. Zmiany te są związane z planowanym stworzeniem i wdrożeniem systemu teleinformatycznego gromadzenia i obiegu danych przeznaczonego dla Inspekcji Weterynaryjnej pod nazwą: „System Informatyczny Inspekcji Weterynaryjnej – IW-System”. Zgodnie z przyjętym założeniem jednym z modułów tego systemu ma być elektroniczna książka leczenia zwierząt – moduł gromadzenia danych dotyczących stosowania m.in. przeciwdrobnoustrojowych produktów leczniczych stosowanych u zwierząt, z których lub od których pozyskuje się żywność, który ma ułatwić kontrolę

stosowania produktów leczniczych u takich zwierząt. Elektroniczna książka leczenia zwierząt będzie obowiązkowo prowadzona przez każdego posiadacza zwierząt, z których lub od których pozyskuje się żywność, z tym że w określonych przypadkach wpisów będą dokonywali lekarze weterynarii świadczący usługi weterynaryjne na rzecz tych posiadaczy zwierząt. Wprowadzenie elektronicznej książki leczenia zwierząt zapewni dostępność dla celów kontroli urzędowych pełnej informacji dotyczącej stosowania produktów leczniczych u wymienionych zwierząt. Wdrożenie wymienionego modułu systemu ułatwi kontrolę nad ilością i rodzajami stosowanych produktów leczniczych oraz sposobem leczenia. Zgodnie z założeniami systemu w sytuacji nieprzestrzegania obowiązujących przepisów dotyczących stosowania produktów leczniczych u zwierząt system automatycznie ma przekazywać alerty do właściwych organów.

W zakresie nadzoru nad obrotem i zużyciem weterynaryjnych produktów leczniczych Inspekcja Weterynaryjna posiada kompetencje określone w przepisach ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1977, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz rozporządzeń wykonawczych wydanych na podstawie przepisów ww. ustaw. Prawo UE regulujące zagadnienia nadzoru nad obrotem i użyciem weterynaryjnych produktów leczniczych obejmuje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylające dyrektywę 2001/82/WE (Dz. Urz. UE L 4 z 07.01.2019, str. 43, z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem 2019/6”, oraz 3 rozporządzenia delegowane i 5 rozporządzeń wykonawczych wydanych na podstawie rozporządzenia 2019/6.

Dotychczas pozyskiwane dane dotyczyły wielkości sprzedaży środków przeciwdrobnoustrojowych i pochodziły z hurtowni farmaceutycznych produktów leczniczych weterynaryjnych. Nie było natomiast możliwe zbieranie danych o stosowaniu tych środków, gdyż dokumentacja leczenia zwierząt była prowadzona w postaci papierowej.

Rozporządzenie 2019/6 nakłada na państwa członkowskie obowiązek gromadzenia danych o stosowaniu środków przeciwdrobnoustrojowych. Gromadzenie danych na poziomie unijnym ma służyć określeniu tendencji i zidentyfikowaniu ewentualnych czynników ryzyka, które mogą doprowadzić do opracowania środków ograniczających ryzyko wynikające z oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, a także spowodować ograniczenie ich stosowania.

Zgodnie z publikowanymi corocznie raportami Europejskiej Agencji Leków (EMA), Polska znajduje się na wysokiej pozycji wśród państw członkowskich UE pod względem wysokiego zużycia środków przeciwdrobnoustrojowych. Mając świadomość zagrożeń, które niesie za sobą nieodpowiedzialne stosowanie tych środków, należy dołożyć starań, aby ograniczyć ich zużycie oraz zjawisko antybiotykoodporności.

Takie działania będą oznaczały poprawę bezpieczeństwa polskiej żywności dla konsumentów oraz wzrost jej konkurencyjności.

Zaproponowane przepisy przewidują uwzględnienie w dokumentacji leczenia zwierząt danych wymienionych w art. 105 ust. 5 lit. f–i oraz k–m i art. 108 ust. 2 lit. a–d oraz f–i rozporządzenia 2019/6, a także następujących danych:

1) data i godzina wykonania czynności lekarsko-weterynaryjnych;

dane w tym zakresie będą wykorzystywane do kontroli przez organy Inspekcji Weterynaryjnej prawidłowości stosowania przez lekarzy weterynarii weterynaryjnych produktów leczniczych; ww. dane pozwolą również na automatyczne ustalanie przez system teleinformatyczny okresu karencji na dany produkt leczniczy;

2) rozpoznanie albo wstępne rozpoznanie choroby;

przy pomocy tych danych będzie można prowadzić analizy przesłanek do stosowania produktów leczniczych w kontekście ich nieuzasadnionego (bez wyraźnych wskazań) użycia; dodatkowo będzie można filtrować stwierdzanie chorób innych niż choroby kategorii A, choroby kategorii B i choroby kategorii C, o których mowa w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2018/1882 z dnia 3 grudnia 2018 r. w sprawie stosowania niektórych przepisów dotyczących zapobiegania chorobom oraz ich zwalczania do kategorii chorób umieszczonych w wykazie oraz ustanawiającym wykaz gatunków i grup gatunków, z którymi wiąże się znaczne ryzyko rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w tym wykazie (Dz. Urz. UE L 308 z 04.12.2018, str. 21), szczególnie przy eksporcie do części krajów świata wymagających szczególnych zasad ochrony zdrowia zwierząt;

3) numer serii zastosowanego produktu leczniczego;

dane w tym zakresie są konieczne z uwagi na obowiązek corocznego przekazywania informacji o używanych w Polsce produktach przeciwdrobnoustrojowych do Europejskiej Agencji Leków;

4) stosowane zabiegi lecznicze i profilaktyczne;

na podstawie tych danych będą zbierane informacje i tworzona baza danych, np. szczepień przeciwko chorobom zwierząt, które mogą mieć wpływ na handel zwierzętami;

5) zalecenia lekarskie;

mają one na celu wskazanie właścicielowi zwierzęcia, jakie działanie i środki ostrożności, np. przy pozyskiwaniu produktów z leczonego zwierzęcia, muszą być przedsięwzięte, aby nie stwarzać zagrożenia dla zdrowia publicznego;

6) wyniki wszystkich badań specjalistycznych wykonywanych na zwierzętach;

te dane pozwolą na kontrolę lekarzy weterynarii w zakresie np. prawidłowego postępowania przed podaniem produktu leczniczego mającego wpływ na zdrowie publiczne oraz przy postępowaniu w zakresie zwalczania chorób zakaźnych zwierząt;

7) potwierdzenie przez posiadacza zwierząt, że przepisane lub nabyte weterynaryjne produkty lecznicze zostaną zastosowane zgodnie z zaleceniami lekarza weterynarii;

potwierdzenie to ma skłaniać lekarzy weterynarii i posiadaczy zwierząt do skuteczniejszej komunikacji na temat procesu terapeutycznego, m.in. w celu zapobiegania zagrożeniu dla zdrowia publicznego powodowanego przez pozostałości substancji niedozwolonych występujące w tkankach zwierząt poddanych ubojowi w związku ze stosowaniem u tych zwierząt produktów leczniczych.

W art. 2 pkt 30 projektu ustawy wprowadzono dwie zmiany związane z wejściem w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/690 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego program na rzecz rynku wewnętrznego, konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym małych i średnich przedsiębiorstw, dziedziny roślin, zwierząt, żywności i paszy, oraz statystyk europejskich (Program na rzecz jednolitego rynku) oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 99/2013, (UE) nr 1287/2013, (UE) nr 254/2014 i (UE) nr 652/2014 (Dz. Urz. UE L 153 z 03.05.2021, str. 1). Pierwszą z tych zmian jest aktualizacja odesłania do tego rozporządzenia, które jest zawarte w art. 57 ust. 7 zmienianej ustawy. Druga ze zmian przewiduje nowe zadanie dla Głównego Lekarza Weterynarii polegające na zawieraniu z Komisją Europejską umów o

udzielenie dotacji, o których mowa w ust. 2.1 akapit piąty załącznika I do ww. rozporządzenia.

Ponadto w projekcie ustawy w celu skutecznego egzekwowania obowiązków wynikających z projektowanych przepisów wprowadzono zmiany w art. 85 ust. 1 pkt 4 i 7, ust. 1a i art. 85aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (art. 2 pkt 31 i 32 projektowanej ustawy).

III. Zmiana w ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt

Zmiana brzmienia art. 17 ust. 3a pkt 3 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt jest konsekwencją zmiany art. 17 ust. 1a ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego polegającej na dopuszczeniu do uboju na użytek własny bydła do dwunastego miesiąca życia (dotychczas możliwy był ubój cieląt do szóstego miesiąca życia).

Zmiana art. 22 ust. 1 ww. ustawy jest związana z koniecznością usunięcia w tym przepisie niestosowanego w rozporządzeniu 2017/625 określenia „weterynaryjna kontrola graniczna” określeniem „kontrola urzędowa” stosowanym w przepisach rozporządzenia 2017/625.

IV. Ustawa z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego

Projekt wprowadza zmiany, których celem jest w szczególności:

- 1) zapewnienie efektywnego i jednolitego stosowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisów rozporządzenia 2017/625 oraz przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia;
- 2) nowelizacja przepisów dotyczących produkcji mięsa na użytek własny;
- 3) umożliwienie korzystania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z odstępstw, o których mowa w pkt 4.3 lit. a oraz c i pkt 10.1 załącznika V do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 999/2001”;
- 4) uszczegółowienie przepisów dotyczących produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych na rynki państw trzecich;

- 5) wdrożenie do polskiego porządku prawnego przepisów rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1375 z dnia 10 sierpnia 2015 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośni (*Trichinella*) w mięsie (Dz. Urz. UE L 212 z 11.08.2015, str. 7, z późn. zm.) w zakresie odstępstw od badania mięsa na obecność włośni;
- 6) nowelizacja przepisów w zakresie kar pieniężnych;
- 7) uregulowanie w przepisach krajowych kwestii dotyczących przywozu produktów pochodzenia zwierzęcego z państw trzecich;
- 8) uregulowanie kwestii prowadzenia przez przedsiębiorstwa listy dostaw produktów pochodzenia zwierzęcego, które pochodzą z państw członkowskich UE i są wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 9) zapewnienie prawidłowego stosowania przepisom art. 53 i art. 54 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 178/2002”.

Ponadto proponowane w projekcie zmiany mają na celu usprawnienie realizacji zadań przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, jak również wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych wynikłych w toku stosowania zmienianej ustawy.

Ad pkt 1 – zmiany przewidziane w art. 4 pkt 1, 2, 5, 6–8, 11–12, 16, 23 i 24 projektu ustawy

Przedmiotowe zmiany mają na celu wdrożenie do prawa krajowego przepisów rozporządzenia 2017/625 w odniesieniu do przeprowadzania przez Inspekcję Weterynaryjną urzędowych kontroli lub innych czynności urzędowych w zakresie bezpieczeństwa żywności w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego, a także żywności zawierającej jednocześnie środki spożywcze pochodzenia niezwierzęcego i produkty pochodzenia zwierzęcego, znajdujące się w rolniczym handlu detalicznym.

Mając na uwadze uchylene rozporządzenia nr 882/2004 oraz rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w

odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi, których przepisy wykonuje lub wdraża ustawa z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, jest konieczne wprowadzenie zmian w odniesieniu do niektórych przepisów tej ustawy. W związku z powyższym w projekcie ustawy określono przede wszystkim właściwość organów Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego, a także żywności zawierającej jednocześnie środki spożywcze pochodzenia niezwierzęcego i produkty pochodzenia zwierzęcego, znajdujące się w rolniczym handlu detalicznym, wskazanych w przepisach rozporządzenia 2017/625 oraz przepisach UE wydanych w trybie rozporządzenia 2017/625 w zakresie, w jakim dotyczą bezpieczeństwa żywności.

W art. 4 pkt 6 lit. c projektu ustawy proponuje się zmiany polegające na dodaniu w ustawie w art. 7 ust. 5, który zawiera upoważnienie ustawowe, zgodnie z którym minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, w związku z art. 7 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2019/624 oraz art. 13 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/627 z dnia 15 marca 2019 r. ustanawiającego jednolite praktyczne rozwiązania dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 2074/2005 w odniesieniu do kontroli urzędowych (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 51), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/627”, może podwyższyć progi określone w ww. przepisach.

Zgodnie z odstępstwem przewidzianym w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2019/624, w rzeźniach lub zakładach obróbki dziczyzny o niskiej wydajności produkcyjnej badanie poubojowe może być przeprowadzane przez urzędowych pracowników pomocniczych na odpowiedzialność urzędowego lekarza weterynarii. Osoby te będą mogły przeprowadzać czynności związane z ubojem lub z obróbką dziczyzny w rzeźni o niskiej wydajności lub w zakładzie obróbki dziczyzny o niskiej wydajności, które dokonują uboju lub obróbki mniej niż 1000 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza rocznie lub mniej niż 150 000 sztuk drobiu, zajęczaków i drobnej zwierzyny łownej rocznie. Jednocześnie przepisy tego artykułu przewidują możliwość podwyższenia przez właściwy organ ww. progów produkcyjnych. Dodany przepis art. 7 ust. 5 pkt 1 służy wykonaniu art. 7 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2019/624, umożliwiając podwyższenie w

drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw rolnictwa wskazanych wyżej progów produkcyjnych.

Natomiast zgodnie z odstępstwem przewidzianym w art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 2019/627, właściwe organy mogą zezwolić w zakładach o określonej zdolności produkcyjnej, aby badanie poubojowe było opóźnione o maksymalnie 24 godziny od uboju lub przybycia zwierząt do zakładu obróbki dziczyzny, w przypadku gdy ani urzędowy lekarz weterynarii, ani urzędowy pracownik pomocniczy nie są obecni w zakładzie obróbki dziczyzny lub w rzeźni podczas uboju i obróbki poubojowej. Dodanie przepisu w art. 7 ust. 5 pkt 2 służy wykonaniu art. 13 ust. 2 rozporządzenia 2019/627, umożliwiając podwyższenie w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw rolnictwa progów produkcyjnych określonych w art. 13 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2017/625.

W art. 4 pkt 12 i pkt 24 lit. b tiret drugi projektu ustawy proponuje się uregulowanie kwestii dotyczących możliwości opracowania projektów pilotażowych, o których mowa w art. 18 ust. 9 rozporządzenia 2017/625. Jako organ uprawniony do opracowania projektów pilotażowych wskazano Głównego Lekarza Weterynarii. Określono także obligatoryjne elementy projektu pilotażowego, tj. zakres kontroli urzędowych odnoszących się do produkcji mięsa objętych tym projektem, czas jego trwania oraz wskazanie praktycznych rozwiązań dotyczących przeprowadzania kontroli urzędowych odnoszących się do produkcji mięsa objętych tym projektem. Proponuje się, aby projekt pilotażowy był wprowadzany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części rozporządzeniem. W tym celu przewidziano fakultatywne upoważnienie ustawowe do wydania przez ministra właściwego do spraw rolnictwa takiego rozporządzenia.

Ad pkt 2 – Zmiany przewidziane w art. 4 pkt 4 lit. a, pkt 9–10 i 13 projektu ustawy

Przedmiotowe zmiany mają na celu:

- 1) dopuszczenie do uboju w gospodarstwie, w ramach produkcji mięsa na użytek własny, bydła w wieku do 12. miesiąca życia (aktualnie dopuszcza się ubój w przypadku bydła jedynie cieląt do 6. miesiąca życia). Podejmując decyzję o podwyższeniu wieku bydła dopuszczonego do uboju w ramach produkcji mięsa na użytek własny do 12. miesiąca życia, brano pod uwagę w szczególności kwestie dotyczące wymagań w zakresie badania tusz bydła w kierunku gąbczastych encefalopatii (BSE), kwestie zagospodarowania materiału szczególnego ryzyka, konieczność zapewnienia bezpieczeństwa osób dokonujących takiego uboju, a także

potencjalne ryzyko wprowadzenia na rynek tak pozyskanego mięsa. Zgodnie z przepisami decyzji wykonawczej Komisji (UE) nr 2017/1396 z dnia 26 lipca 2017 r. zmieniającej załącznik do decyzji 2007/453/WE w odniesieniu do statusu BSE Polski i niektórych regionów Zjednoczonego Królestwa (Dz. Urz. UE L 197 z 28.07.2017, str. 9) Polska została zaliczona do grupy państw o nieznacznym ryzyku BSE, czego konsekwencją jest między innymi inne niż dotychczas definiowanie tkanek uznawanych za materiał szczególnego ryzyka w przypadku bydła. Aktualnie w przypadku bydła w wieku do 12. miesiąca życia pochodzącego z Polski nie ma tkanek, które byłyby uznawane za materiał szczególnego ryzyka. Uprzednio, tj. zanim Polska została uznana za państwo o nieznacznym ryzyku BSE, w przypadku bydła do 12. miesiąca życia za materiał szczególnego ryzyka były uznawane takie tkanki jak: migdałki, ostatni czterometrowy odcinek jelita cienkiego, jelito ślepe i krezka. W związku z powyższym nie będzie, w przypadku dopuszczenia do uboju na użytek własny bydła do 12. miesiąca życia, problemów, jakie mogłyby wynikać z obowiązku właściwego zagospodarowania tkanek, które uznaje się za materiał szczególnego ryzyka. Ponadto w przypadku pochodzącego z Polski bydła w wieku do 12. miesiąca życia, które planuje się dopuścić do uboju w ramach produkcji mięsa na użytek własny, co do zasady nie jest konieczne wykonywanie badań laboratoryjnych w kierunku BSE zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 31 grudnia 2020 r. w sprawie wprowadzenia programu zwalczania gąbczastej encefalopatii bydła na 2021 r. (Dz. U. poz. 59). Tym samym tusza takiego bydła może zostać poddana rozbiorowi niezwłocznie po dokonaniu uboju. Osoba pozyskująca na własne potrzeby mięso od takiego bydła będzie więc także zwolniona z kosztów takiego badania, gdyż jego wykonywanie nie będzie konieczne. Niezależnie od powyższego, w przypadku bydła poddawanego ubojowi w Polsce, a pochodzącego z państw członkowskich UE i państw trzecich lub ich regionów o kontrolowanym lub nieokreślonym ryzyku występowania BSE, nadal obowiązują dotychczasowe wymogi dotyczące badań laboratoryjnych w kierunku BSE i zagospodarowania materiału szczególnego ryzyka. Ponadto uśmiercanie bydła w wieku do 12. miesiąca życia w warunkach domowych stwarza mniejsze ryzyko dla bezpieczeństwa wykonującego tego rodzaju czynność przyuczonego ubojowca niż uśmiercanie bydła starszego, a zwłaszcza samców tego gatunku. Dodatkowo prawdopodobieństwo zagospodarowania przez rolnika we własnym zakresie mięsa od bydła w takim wieku jest wyższe niż mięsa pochodzącego ze sztuk starszych, w odniesieniu do których można byłoby się spodziewać potencjalnych prób

wprowadzenia nadmiaru mięsa na rynek w sposób sprzeczny z przepisami prawa żywnościowego;

- 2) doprecyzowanie przepisów dotyczących produkcji mięsa na użytek własny przez wskazanie, że pozyskiwanie przez rolników mięsa na własny użytek z utrzymywanych przez nich w gospodarstwie zwierząt dotyczy sytuacji, gdy ubój zwierzęcia ma miejsce w gospodarstwie, czyli odbywa się poza rzeźnią. Zaproponowane w art. 4 pkt 4 lit. a projektu ustawy nowe brzmienie definicji produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny ma na celu uniknięcie w przyszłości wątpliwości interpretacyjnych w zakresie zasad dotyczących pozyskiwania mięsa na własne potrzeby. Propozycja dotycząca doprecyzowania definicji „produkcji mięsa na użytek własny” jest odpowiedzią na pisma kierowane przez posiadaczy zwierząt zawierające prośby o jednoznaczne określenie zasad dotyczących pozyskiwania mięsa na własny domowy użytek;
- 3) doprecyzowanie przepisów dotyczących produkcji mięsa na użytek własny w celu poprawy nadzoru Inspekcji Weterynaryjnej nad taką produkcją. Mając na uwadze wnioski skierowane przez Najwyższą Izbę Kontroli¹⁾ do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi dotyczące m.in. poprawy efektywności nadzoru Inspekcji Weterynaryjnej nad ubojem zwierząt na użytek własny, a także uwagi Głównego Lekarza Weterynarii, proponuje się wprowadzić w zmienianej ustawie przepis zakazujący wprowadzania na rynek mięsa przeznaczonego na użytek własny i żywności zawierającej takie mięso. Zgodnie z obecnym stanem prawnym istnieje zakaz wprowadzania na rynek takiego mięsa, ale wynika on z zakresu definicji: „produkcja mięsa na użytek własny”, a nie z bezpośrednio sformułowanego w ustawie zakazu. Celem wprowadzenia tego przepisu jest jasne wskazanie, że wprowadzanie na rynek takiego mięsa i żywności zawierającej takie mięso jest niezgodne z obowiązującym prawem, co ma bezpośredni związek z prewencją rozprzestrzeniania się wirusa afrykańskiego pomoru świń. Za złamanie tego zakazu proponuje się również wprowadzenie kary pieniężnej. Ponadto proponuje się wprowadzić fakultatywne upoważnienie ustawowe dla ministra właściwego do spraw rolnictwa, które umożliwi, jeżeli zajdzie taka konieczność, określenie w rozporządzeniu maksymalnej liczby zwierząt poddawanych ubojowi w okresie roku kalendarzowego w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny, a także

¹⁾ Wystąpienie pokontrolne z 28 grudnia 2015 r., znak: KRR.410.007.01.2015,P/15/050; Kkp-093-12/15.

zakresu i sposobu dokumentowania tej liczby. Liczba poddawanych ubojowi zwierząt dotyczyłaby zwierząt gospodarskich (nie proponuje się limitów odnośnie do zwierząt łownych, ponieważ myśliwych obowiązują limity polowań wynikające z przepisów prawa łowieckiego pozostających w kompetencji ministra właściwego do spraw środowiska). W fakultatywnym upoważnieniu proponuje się również, mając na uwadze potrzebę wzmocnienia nadzoru Inspekcji Weterynaryjnej nad ubojem zwierząt na użytek własny, umożliwienie określenia w rozporządzeniu formy potwierdzania niektórych wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny.

Ad pkt 3 – zmiany przewidziane w art. 4 pkt 6 lit. a, pkt 14, pkt 16 lit. a tiret pierwsze, pkt 21 lit. b i pkt 24 lit. b projektu ustawy

Przedmiotowe zmiany mają na celu umożliwienie korzystania z odstępstwa przewidzianego w:

- 1) pkt 4.3 lit. a i c załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001, tj. umożliwienie oddzielania mięsa od głowy u bydła lub usuwania rdzenia kręgowego w przypadku owiec i kóz w zakładach rozbioru, a nie tylko w rzeźni;
- 2) pkt 10.1 załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001, tj. wysyłanie głów i niepodzielonych tusz bydła, owiec i kóz zawierających określony materiał niebezpieczny do innego państwa członkowskiego UE.

Zgodnie z przepisami określonymi w pkt 8 załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001, co do zasady, oddzielanie mięsa od głowy u bydła w wieku powyżej 12 miesięcy powinno odbywać się w rzeźni. Jednakże, zgodnie z pkt 4.3 lit. c załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję zezwalającą na oddzielanie mięsa od głowy u bydła w zakładach rozbioru zgodnie z przepisami ustanowionymi w pkt 9 tego załącznika.

Podobnie odnośnie do usuwania rdzenia kręgowego w przypadku owiec i kóz zgodnie z przepisami pkt 4 załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001, co do zasady, taka czynność powinna odbywać się w rzeźni. Jednakże, zgodnie z pkt 4.3 lit. a załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001, państwa członkowskie UE mogą podjąć decyzję zezwalającą na usuwanie rdzenia kręgowego w przypadku owiec i kóz w zakładach rozbioru.

Od 2001 r. w Polsce jest prowadzony regularny monitoring zgodnie z wymaganiami rozporządzenia nr 999/2001. Badania są prowadzone zgodnie z wymaganiami zawartymi

w Kodeksie zdrowia zwierząt lądowych OIE. Pierwszy przypadek BSE wykryto w Rzeczypospolitej Polskiej w 2002 r. W tym też roku ogólna liczba wykrytych przypadków BSE wyniosła 4. W 2003 r. wykryto dalszych 5 przypadków, a w 2004 r. – 11 przypadków. W 2005 r. wykryto ogółem 20 przypadków BSE, co stanowi największą liczbę przypadków BSE wykrytych rocznie w Polsce. Od 2006 r. ta liczba wyraźnie spadała, aż do 2011 r. W 2006 r. stwierdzono 10 przypadków BSE, w 2007 r. – 9 przypadków, w 2008 r. – 5 przypadków, w 2009 r. – 4 przypadki, w 2010 r. – 2 przypadki, w 2011 r. – 1 przypadek, w 2012 r. – 3 przypadki, natomiast w 2013 r. – 1 przypadek. W latach 2014–2018 nie stwierdzono żadnego przypadku BSE. W 2019 r. stwierdzono 1 przypadek atypowej formy BSE.

Od 2017 r. Polska zgodnie z przepisami decyzji wykonawczej Komisji (UE) nr 2017/1396 z dnia 26 lipca 2017 r. zmieniającej załącznik do decyzji 2007/453/WE w odniesieniu do statusu BSE Polski i niektórych regionów Zjednoczonego Królestwa (Dz. Urz. UE L 197 z 28.07.2017, str. 9) została uznana za państwo o znikomym ryzyku wystąpienia BSE. Mając na uwadze powyższe, przyjęto, że zastosowanie przedmiotowego odstępstwa nie powinno stanowić zagrożenia dla bezpieczeństwa żywności i bezpieczeństwa epizootycznego państwa.

Natomiast odnośnie do trzęsawki owiec i kóz dostępne badania nie wskazują na możliwość przenoszenia czynników chorobotwórczych na ludzi. W związku z powyższym przy analogicznym postępowaniu z tuszami owczymi i kozimi (tusze mogą opuścić rzeźnię dopiero po uzyskaniu ujemnych wyników badań laboratoryjnych w kierunku tego czynnika) również i to zagrożenie dla bezpieczeństwa żywności i bezpieczeństwa epizootycznego państwa jest bardzo znikome.

Dodatkowo z informacji przekazanych przez Głównego Lekarza Weterynarii wiadomo, że korzystaniem z odstępstwa przewidzianego w pkt 4.3 lit. c załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001 w 2018 r. zainteresowanych było 14 podmiotów zajmujących się produkcją mięsa.

W związku z powyższym proponuje się, do katalogu aktów prawnych wymienionych w art. 7 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, dodać rozporządzenie nr 999/2001, co w konsekwencji umożliwi uregulowanie w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw rolnictwa wydanym na podstawie art. 7 ust. 4 ww. ustawy kwestii wydawania przez powiatowych lekarzy weterynarii zgody na zastosowanie w zakładach odstępstwa przewidzianego w pkt 4.3 lit. a oraz c załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001.

Ponadto proponuje się, aby w wykazie zakładów zatwierdzonych prowadzonym przez powiatowego lekarza weterynarii oraz Głównego Lekarza Weterynarii była zamieszczona informacja, że dany zakład korzysta z odstępstwa przewidzianego w pkt 4.3 lit. a oraz c załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001.

W związku z ww. zmianą przepisów proponuje się również zmianę w art. 20 ust. 1 pkt 1 oraz art. 22 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego mającą na celu wskazanie w wykazach prowadzonych przez Inspekcję Weterynaryjną zakładów korzystających z przedmiotowego odstępstwa.

W projekcie ustawy proponuje się umożliwienie polskim przedsiębiorstwom korzystania z odstępstwa przewidzianego w pkt 10.1 załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001 (wysyłka głów i niepodzielonych tusz bydła, owiec i kóz zawierających określony materiał niebezpieczny do innego państwa członkowskiego UE po tym, jak państwo to zgodzi się przyjąć ten materiał oraz zatwierdzi warunki wysyłania i transportu). Niemniej jednak, aby wysyłka taka mogła się odbyć zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 999/2001, kwestie te muszą być uregulowane w prawie krajowym. Proponuje się, aby wszystkie szczegółowe kwestie dotyczące handlu takimi produktami z państwami członkowskimi UE były uzgadniane przez Głównego Lekarza Weterynarii z właściwymi organami danego państwa członkowskiego UE zainteresowanego przywozem takich produktów.

Ad pkt 4 – zmiany przewidziane w art. 4 pkt 18 i 22 projektu ustawy

Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, jeżeli państwo trzecie uzależnia wysyłkę produktów pochodzenia zwierzęcego do tego państwa od nadania zakładowi uprawnienia do produkcji na rynek tego państwa trzeciego, powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, nadaje zakładowi takie uprawnienie po złożeniu odpowiedniego wniosku przez zainteresowany podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze.

Ponadto zgodnie z ww. przepisami Główny Lekarz Weterynarii jest organem właściwym w zakresie uzgadniania z właściwą władzą państwa trzeciego wymagań weterynaryjnych, jakie powinny być spełnione przy wywozie do tego państwa produktów pochodzenia zwierzęcego, w zakresie nieokreślonym w przepisach UE.

Składane przez ww. podmioty do powiatowych lekarzy weterynarii wnioski o nadanie przedmiotowych uprawnień często wymagają podjęcia współpracy przez organy Inspekcji Weterynaryjnej z organami państw trzecich w celu ustalenia wymagań

wywozowych, eksportowych świadectw zdrowia dla produktów pochodzenia zwierzęcego oraz uzgodnienia terminu wizyt w poszczególnych zakładach. W wielu przypadkach mimo dwustronnych ustaleń harmonogramu oraz przebiegu i tematu audytu inspektorów z państw trzecich mających na celu nadanie uprawnień na te rynki polskim zakładom podmioty pierwotnie zgłaszające swój udział składają rezygnację. Wielokrotnie miało to miejsce na kilka dni przed rozpoczęciem kontroli lub już w czasie jej trwania, co stawia stronę polską w niekorzystnym świetle, daje obraz lekceważącego traktowania partnera handlowego oraz zmusza zakłady, które poddały się kontroli zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami, do ponoszenia zwiększonych wydatków związanych z podziałem kosztów stałych związanych z kontrolą mniejszej liczby podmiotów. Taka sytuacja miała miejsce w odniesieniu do kontroli inspektorów USA (sektor mięsa drobiowego), inspektorów z Chińskiej Republiki Ludowej, Singapuru, Wietnamu i innych państw trzecich lub Unii Celnej. Z doświadczeń Głównego Lekarza Weterynarii wynika, że to zwykle te same zakłady w sposób nierzetelny podchodzą do kontroli organów państw trzecich, zaś organy Inspekcji Weterynaryjnej pozostają bezsilne wobec takich nagłych rezygnacji.

Proponowane zmiany w art. 21a i art. 23 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego mają na celu ograniczenie występowania wyżej opisanych sytuacji, gdy podmioty nagle rezygnują z ubiegania się o nadanie lub utrzymanie uprawnień, o które wcześniej wnioskowały. Proponuje się zatem wprowadzić regulacje stanowiące, że:

- 1) zakład, który złożył pisemną deklarację poddania się kontroli, ma obowiązek uczestniczyć w tej kontroli, chyba że przed planowanym terminem przeprowadzenia kontroli złoży do powiatowego lekarza weterynarii pisemną informację o nieudostępnieniu pomieszczeń zakładu do tej kontroli;
- 2) koszty kontroli mającej na celu nadanie uprawnień na rynki trzecie oraz kontroli przeprowadzanych przez właściwy organ państwa trzeciego mających na celu utrzymanie uprawnienia do produkcji na rynek danego państwa trzeciego ponosi zakład, który złożył pisemny wniosek do powiatowego lekarza weterynarii o nadanie uprawnienia do produkcji na rynek państwa trzeciego lub który potwierdził zamiar poddania się kontroli mającej na celu utrzymanie uprawnienia do produkcji na rynek danego państwa trzeciego, chyba że:
 - a) są one ponoszone przez państwo trzecie lub
 - b) zakład powiadomi powiatowego lekarza weterynarii o nieudostępnieniu pomieszczeń zakładu do kontroli lub rezygnacji z ubiegania się o nadanie lub

- utrzymanie uprawnienia, w terminie 14 dni przed planowaną datą rozpoczęcia kontroli;
- 3) powiatowy lekarz weterynarii cofa uprawnienia do produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego na rynek państwa trzeciego, gdy:
 - a) zakład nie poddał się kontroli przeprowadzanej przez właściwy organ tego państwa lub organy Inspekcji Weterynaryjnej, od której jest uzależnione utrzymanie tych uprawnień,
 - b) właściwy organ państwa trzeciego w wyniku przeprowadzonej kontroli cofnie zatwierdzenie;
 - 4) organy Inspekcji Weterynaryjnej mogą przeprowadzać kontrole poprzedzające kontrole właściwych organów państwa trzeciego w zakresie spełniania przez zakłady odpowiednich wymagań określonych przez to państwo trzecie lub przeprowadzać takie kontrole na wniosek tego państwa.

Jednocześnie proponuje się doprecyzowanie kwestii wydawania decyzji przez powiatowego lekarza weterynarii o nadaniu zakładowi uprawnień do produkcji na rynek państwa trzeciego. Sprecyzowano procedurę i przesłanki do wydania decyzji o nadaniu uprawnień do produkcji na rynek państwa trzeciego, tzn. określono, że nadanie uprawnień odbywa się na pisemny wniosek podmiotu prowadzącego zakład i następuje po przeprowadzeniu kontroli i stwierdzeniu, że zakład spełnia wymagania określone przez dane państwo trzecie. Ponadto sprecyzowano przesłankę do nadawania ww. uprawnień, gdy państwo trzecie uzależnia nadanie uprawnienia od wyników kontroli zakładu przeprowadzonej przez właściwy organ tego państwa, tj. wskazanie, że decyzja powiatowego lekarza weterynarii o nadaniu uprawnień jest wydawana po uzyskaniu przez zakład zatwierdzenia przez właściwy organ państwa trzeciego.

Proponuje się, aby decyzje dotyczące wycofania uprawnień do produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego na rynek państwa trzeciego w przypadku niespełnienia określonych wymagań podlegały natychmiastowemu wykonaniu, a także aby 14-dniowy termin wydania decyzji przez powiatowego lekarza weterynarii był liczony od dnia przekazania temu organowi informacji o uzyskaniu przez zakład zatwierdzenia przez właściwy organ państwa trzeciego, a nie od dnia złożenia wniosku przez podmiot.

Dodatkowo na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii proponuje się wprowadzenie możliwości wydłużenia terminu przeznaczonego na wydanie decyzji w sprawie nadania zakładowi uprawnienia do produkcji na rynek państwa trzeciego. W uzasadnionych przypadkach termin ten będzie mógł być przedłużony do dwóch miesięcy zgodnie z

zasadą określoną w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa”, dla załatwiania spraw szczególnie skomplikowanych.

Ponadto wprowadzono zmiany stylistyczne mające na celu ujednolicenie stosowanego nazewnictwa przez konsekwentne zastosowanie zwrotów „nadanie uprawnień” i „uzyskanie zatwierdzenia”. Proponuje się też zastąpienie wyrazów „uchybień” użytych w art. 23 ust. 1 i 2 zmienianej ustawy wyrazami „niezgodności”. Proponowana zmiana ma na celu wprowadzenie w ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego terminologii zgodnej z tą używaną w rozporządzeniu 2017/625.

Ad pkt 5 – zmiany przewidziane w art. 4 pkt 2 lit. b, pkt 5 lit. a i pkt 14 projektu ustawy

W projekcie ustawy zaproponowano przepisy mające na celu wdrożenie do polskiego porządku prawnego przepisów rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1375 z dnia 10 sierpnia 2015 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośni (*Trichinella*) w mięsie (Dz. Urz. UE L 212 z 11.08.2015, str. 7, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2015/1375”, w zakresie uznawania przedziału znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za przedział stosujący kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich w odniesieniu do ryzyka zakażenia włośniem krętym świń utrzymywanych w tych pomieszczeniach oraz w zakresie odstępstw od badania mięsa na obecność włośni. Ponadto w związku z uchYLENIEM rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi, na podstawie którego zostało wydane rozporządzenie 2015/1375, było konieczne wprowadzenie zmian mających na celu wskazanie organów Inspekcji Weterynaryjnej jako organów właściwych do wykonywania urzędowych kontroli i innych czynności urzędowych wynikających z tego rozporządzenia.

Należy zauważyć, że zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 2015/1375 „kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich” oznaczają rodzaj hodowli zwierząt, w którym świnie są nieprzerwanie przetrzymywane w warunkach kontrolowanych przez przedsiębiorstwa sektora spożywczego w odniesieniu do żywienia i pomieszczeń dla zwierząt. Natomiast „przedział” oznacza grupę gospodarstw stosujących kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich. Wszystkie gospodarstwa stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich w jednym państwie

członkowskim mogą być uznane za jeden przedział. W załączniku IV do rozporządzenia nr 2015/1375 wskazano ponadto warunki, jakie muszą być spełnione, aby można było uznać dane gospodarstwo lub przedział za gospodarstwo lub przedział stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich.

Należy zauważyć, że zgodnie z obecnym stanem prawnym, tj. rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 października 2006 r. w sprawie określenia spraw rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych przez powiatowego lekarza weterynarii albo urzędowego lekarza weterynarii z upoważnienia powiatowego lekarza weterynarii (Dz. U. z 2016 r. poz. 874), organem właściwym do uznawania, w drodze decyzji administracyjnej, gospodarstwa lub przedziału za stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich jest powiatowy lekarz weterynarii. Jednakże podkreślenia wymaga, że ze względu na swoją właściwość miejscową określoną w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 25 sierpnia 2004 r. w sprawie terytorialnego zakresu działania oraz siedzib powiatowych i granicznych lekarzy weterynarii (Dz. U. z 2021 r. poz. 2244) powiatowy lekarz weterynarii nie może wydawać decyzji administracyjnych w zakresie uznawania przedziału za stosujący kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich w przypadku, gdy w skład takiego jednego przedziału wchodzi gospodarstwa znajdujące się na terenie dwóch lub więcej powiatów. Mając na uwadze powyższe, proponuje się w dodanym art. 17c zmienianej ustawy wskazać, że Główny Lekarz Weterynarii jest organem właściwym w sprawach uznania grupy gospodarstw stosujących kontrolowane warunki w pomieszczeniach gospodarskich za przedział w rozumieniu przepisów rozporządzenia nr 2015/1375 i usunięcia danego gospodarstwa z takiego przedziału.

Ponadto w celu wdrożenia odstępstwa z art. 3 ust. 3 rozporządzenia nr 2015/1375 (zwolnienie z badania na obecność włośni tusz i mięsa świń domowych, jeżeli zwierzęta pochodzą z gospodarstwa lub przedziału oficjalnie uznanych za gospodarstwo lub przedział stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach) proponuje się wprowadzić w ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego przepis, zgodnie z którym Głównemu Lekarzowi Weterynarii zostanie przyznana kompetencja organu odpowiedzialnego w sprawach powiadamiania Komisji Europejskiej oraz pozostałych państw członkowskich UE o stosowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tego odstępstwa. Dodatkowo proponuje się wskazać Głównego Lekarza Weterynarii jako właściwego organu do przedkładania rocznego sprawozdania

zawierającego informacje, o których mowa w rozdziale II załącznika IV do rozporządzenia nr 2015/1375, zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia nr 2015/1375.

Jednocześnie w projekcie ustawy proponuje się wskazać, w celu zapewnienia stosowania art. 12 ust. 2 lit. e rozporządzenia nr 2015/1375, że organem odpowiedzialnym za informowanie Komisji Europejskiej i pozostałych państw członkowskich UE o uzyskaniu dodatniego wyniku badania na obecność włośni u świni pochodzącej z gospodarstwa urzędowo uznanego za gospodarstwo stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich jest Główny Lekarz Weterynarii.

Ad pkt 6 – zmiany przewidziane w art. 4 pkt 26–28 projektu ustawy

Nowelizacja przepisów o administracyjnych karach pieniężnych jest uzasadniona w szczególności z uwagi na wprowadzenie do Kpa rozdziału IVa zawierającego normy w zakresie nakładania lub wymierzania administracyjnych kar pieniężnych lub udzielanie ulg w ich wykonaniu. Zgodnie z art. 189a § 1 Kpa w sprawach nakładania lub wymierzania administracyjnej kary pieniężnej lub udzielania ulg w jej wykonaniu stosuje się przepisy działu IVa Kpa. Stosownie natomiast do art. 189a § 2 Kpa, w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych:

- 1) przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej,
 - 2) odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia,
 - 3) terminów przedawnienia nakładania administracyjnej kary pieniężnej,
 - 4) terminów przedawnienia egzekucji administracyjnej kary pieniężnej,
 - 5) odsetek od zaległej administracyjnej kary pieniężnej,
 - 6) udzielania ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej
- przepisów działu IVa w tym zakresie nie stosuje się.

W związku z powyższym, uwzględniając przepisy działu IVa Kpa, w projektowanym przepisie (art. 4 pkt 27 projektu ustawy) proponuje się regulację wyłącznie w zakresie przesłanki wymiaru kary pieniężnej. W pozostałym zakresie będą miały zastosowanie przepisy działu IVa Kpa.

Nowelizacja przepisów o administracyjnych karach pieniężnych jest także uzasadniona uwagami zgłoszonymi przez Rządowe Centrum Legislacji w toku prac legislacyjnych nad projektem aktualnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie wysokości kar pieniężnych za naruszenia

przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. poz. 1182). Z tych uwag wynika, że w przepisach ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego brak przepisów materialnych, które określałyby przesłanki, jakimi powiatowy lekarz weterynarii miałby się kierować, wymierzając karę pieniężną określoną w ww. rozporządzeniu w tzw. „widełkach” za naruszenia tego samego rodzaju, co jest elementem niezbędnym do zindywidualizowania kary w przypadku naruszeń tego samego rodzaju i miarkowania jej wysokości w zależności od okoliczności, jakie wystąpiły w konkretnym przypadku. Oznacza to, że w ww. rozporządzeniu wysokość kar powinna zostać określona w sposób sztywny, który nie daje możliwości powiatowemu lekarzowi weterynarii wymierzania ich za naruszenia tego samego rodzaju w sposób uznaniowy. Uwzględniając ww. rekomendacje, można rozważyć następujące rozwiązania:

- 1) preredagowanie treści upoważnienia ustawowego zawartego w art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego w sposób wyraźnie pozwalający ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa na określenie w rozporządzeniu wysokości kar pieniężnych za naruszenia w sposób „widełkowy”, na co – zdaniem Rządowego Centrum Legislacji – nie pozwala aktualne brzmienie tego upoważnienia albo
- 2) całkowitą rezygnację z ww. przepisu upoważniającego i wyszczególnienie wszystkich rodzajów naruszeń, z którymi wiąże się odpowiedzialność administracyjna skutkująca wymierzeniem odpowiedniej kary pieniężnej, w treści samej ustawy na wzór przepisów art. 103 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia.

W art. 4 pkt 26 projektu ustawy przyjęto drugie z możliwych rozwiązań, tj. zrezygnowano z przepisu upoważniającego zawartego w art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego. Przy podejmowaniu decyzji o przyjęciu ww. rozwiązania brano pod uwagę m.in. fakt, że aktualnie katalog deliktów administracyjnych stanowiących podstawę nałożenia kary pieniężnej polegających na działaniu lub zaniechaniu zawiera art. 26 ust. 1 tej ustawy. Poszczególne rodzaje naruszeń zostały jednak dodatkowo sprecyzowane w przepisach rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi wydanego na podstawie ww. przepisu upoważniającego. Jakkolwiek ww. rozporządzenie dokonało wyszczególnienia konkretnych naruszeń mieszczących się w ramach deliktów administracyjnych ogólnych wymienionych w ustawie, takiego rozwiązania nie można raczej uznać za regulację normującą jedynie obowiązki organizacyjne czy też szczegóły proceduralne. Co prawda takie działanie miało zapewne

na celu ochronę ustawy przed zamieszczaniem w niej zbyt szczegółowych unormowań, niemniej jednak może zaistnieć sytuacja faktyczna, w której czyn podmiotu wypełniający znamiona deliktu określone w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego nie będzie wymieniony wśród naruszeń wskazanych w przepisach stosowanego rozporządzenia. Nie sposób jest bowiem sprecyzować wszystkich rodzajów tych naruszeń w treści rozporządzenia. Rozwiązanie przyjęte w projekcie ustawy ma na celu usunięcie możliwości pojawienia się potencjalnych wątpliwości interpretacyjnych.

W związku z powyższym w projekcie ustawy w art. 4 pkt 26 wyszczególniono rodzaje naruszeń, z którymi jest związana odpowiedzialność administracyjna skutkująca wymierzeniem kary pieniężnej. Wymienione rodzaje naruszeń wraz z odpowiadającymi im wysokościami kar pieniężnych – co do zasady – są analogiczne do rodzajów naruszeń i wysokości kar pieniężnych, określonych w obowiązującym rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie wysokości kar pieniężnych za naruszenia przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego. W projektowanej ustawie poszczególne naruszenia zostały pogrupowane, jeżeli dotyczyły podobnego zakresu lub tematyki. Ponadto wprowadzono nowe rodzaje naruszeń wynikające z proponowanych w projekcie ustawy nowych regulacji prawnych czy też ze zgłoszonych na wcześniejszym etapie prac przez Głównego Lekarza Weterynarii propozycji w odniesieniu do podmiotów wprowadzających na rynek albo skupujących surowe mleko i siarę. Wprowadzono również zmiany wynikające z konieczności uzupełnienia lub aktualizacji dotychczasowych przepisów. Proponowane przepisy karne obejmują kary pieniężne za następujące naruszenia:

- 1) niespełnianie wymagań określonych w art. 18 rozporządzenia nr 178/2002 (art. 26 ust. 1 pkt 6 – proponowana wysokość kary pieniężnej od 200 zł do 20 000 zł);
- 2) skupowanie przez przedsiębiorstwo spożywcze surowego mleka lub siary od podmiotów prowadzących gospodarstwo produkcji mleka, w odniesieniu do których została wydana decyzja administracyjna powiatowego lekarza weterynarii o zawieszeniu dostaw – w przypadku, o którym mowa w art. 50 ust. 2 rozporządzenia 627/2019 (art. 26 ust. 1 pkt 11 – proponowana wysokość kary pieniężnej od 500 zł do 13 000 zł);
- 3) wprowadzanie na rynek surowego mleka lub siary z gospodarstwa produkcji mleka, w odniesieniu do którego została wydana decyzja administracyjna powiatowego lekarza weterynarii o zawieszeniu dostaw – w przypadku, o którym mowa w art. 50

ust. 2 rozporządzenia 627/2019 (art. 26 ust. 1 pkt 12 – proponowana wysokość kary pieniężnej od 500 zł do 13 000 zł);

- 4) niespełnianie wymagań higienicznych przy produkcji lub wprowadzaniu na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b zmienianej ustawy, lub dotyczących tych produktów lub żywności, produkowanych w ramach rolniczego handlu detalicznego (art. 26 ust. 1 pkt 17 – proponowana wysokość kary pieniężnej od 200 zł do 15 000 zł);
- 5) nieinformowanie powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia czynności o zamiarze wyładunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa lub zamiarze sprzedaży, o których mowa w art. 21d ust. 1 zmienianej ustawy (art. 26 ust. 1 pkt 27 – proponowana wysokość kary pieniężnej od 500 zł do 30 000 zł).

Wysokości kar pieniężnych za poszczególne naruszenia zostały wyszczególnione w projekcie ustawy w art. 4 pkt 27 (art. 26 ust. 2 zmienianej ustawy) w postaci „widełek” zawierających minimalną i maksymalną wysokość kary pieniężnej, analogicznie do przepisów obowiązującego rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie wysokości kar pieniężnych za naruszenia przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego.

W trakcie opracowywania omawianych przepisów wzięto także pod uwagę propozycję rezygnacji z nadania decyzjom o wymierzeniu kar pieniężnych rygoru natychmiastowej wykonalności (art. 4 pkt 27 projektu ustawy). Takie rozwiązanie spowoduje, że z jednej strony podmiot ukarany będzie miał możliwość bardziej efektywnego wykorzystania przysługujących mu narzędzi ochrony prawnej, a z drugiej zobowiązany organ administracji publicznej (powiatowy lekarz weterynarii) uniknie sytuacji, w której będzie konieczne dokonanie zwrotu wymierzonej kary pieniężnej w sytuacji uchylecia wydanej decyzji administracyjnej w wyniku pozytywnego rozpatrzenia złożonego odwołania. Konsekwencją przyjęcia ww. rozwiązania jest także nowelizacja art. 27 ust. 3 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (art. 6 pkt 27 projektu ustawy) regulującego termin zapłaty wymierzonej kary pieniężnej. Termin ten powinien być liczony od dnia, w którym decyzja powiatowego lekarza weterynarii w sprawie wymierzenia kary pieniężnej stała się ostateczna, a nie od dnia doręczenia decyzji, jak ma to miejsce obecnie. Zgodnie z art. 130 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania decyzja – co do zasady – nie podlega wykonaniu. Wykonanie decyzji zostaje również wstrzymane w wyniku odwołania. Zasady te nie znajdują jednak zastosowania,

jeżeli dana decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu z mocy ustawy. Art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego zawiera takie unormowanie, stanowiąc, że decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej podlega natychmiastowemu wykonaniu. Mamy tu więc do czynienia z sytuacją, gdy wykonaniu podlega decyzja, która nie jest jeszcze ostateczna. Termin zapłaty wymierzonej kary pieniężnej wynosi 14 dni od dnia doręczenia decyzji w tej sprawie (art. 27 ust. 3 zmienianej ustawy). Biorąc po uwagę, że wysokość kar pieniężnych wymierzonych przez powiatowego lekarza weterynarii może być znaczna, w niektórych przypadkach wykonanie takiej decyzji może spowodować nieodwracalne skutki finansowe dla ukaranego podmiotu, łącznie z utratą płynności finansowej, a nawet, w skrajnych przypadkach, koniecznością rezygnacji z prowadzenia działalności. Jednocześnie ukarany podmiot, mimo przysługującego mu prawa odwołania do organu wyższego stopnia w administracyjnym toku instancji, w sytuacji konieczności natychmiastowego wykonania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej dysponuje mniej skutecznymi narzędziami ochrony prawnej niż ma to miejsce w przypadku decyzji, którym nie nadano takiego charakteru.

Ad pkt 7 – zmiany przewidziane w art. 4 pkt 23 projektu ustawy

W art. 4 pkt 23 projektu ustawy proponuje się uregulować kwestie przywozu z państw trzecich niezharmonizowanych produktów pochodzenia zwierzęcego. Komisja Europejska w celu wyjaśnienia zasad przywozu niezharmonizowanych produktów pochodzenia zwierzęcego na terytorium UE opracowała przewodnik (Key questions related to import requirements and the new rules on food hygiene and official food controls – ostatnia wersja SANCO/1446/2005 Rev.2014), który jest dostępny na stronach internetowych Komisji Europejskiej. W przedmiotowym przewodniku Komisja Europejska wyjaśniła, że w przypadku produktów pochodzenia zwierzęcego warunki przywozu są w pełni zharmonizowane dla określonego typu produktów pochodzenia zwierzęcego, w przypadku gdy na poziomie UE zostały ustanowione:

- 1) wykazy państw trzecich i części państw trzecich, z których przywóz jest dozwolony;
- 2) wzór świadectwa zdrowia towarzyszący takim przesyłkom;
- 3) wykazy zakładów w państwach trzecich, z których przywóz jest dozwolony – w przypadku gdy przepisy UE wymagają utworzenia takich wykazów.

Jest możliwe, że polskie podmioty będą zainteresowane przywozem do Polski produktów zwierzęcych, dla których ww. wykazy państw trzecich, wzory świadectw zdrowia lub

wykazy zakładów (jeżeli są wymagane), jak również wymagania dotyczące ich bezpieczeństwa zdrowotnego nie zostały ustanowione na poziomie UE.

Należy podkreślić, że zgodnie z ogólnymi zasadami obowiązującymi w przepisach UE to podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze przywożące żywność pochodzenia zwierzęcego z państw trzecich mają obowiązek zapewnić, żeby taka żywność spełniała wymagania określone w przepisach UE. Natomiast obowiązkiem właściwych organów w państwach trzecich jest sprawdzenie, czy podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze wysyłające do UE swoje produkty są w stanie zapewnić, aby te produkty spełniały wymagania określone w przepisach UE.

W związku z powyższym w odniesieniu do ww. produktów pochodzenia zwierzęcego, dla których warunki przywozu nie zostały określone w przepisach UE, państwa członkowskie UE mogą ustanowić i stosować krajowe warunki przywozowe. Jednakże takie przepisy krajowe muszą zostać notyfikowane zgodnie z procedurą określoną w dyrektywie (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

Mając na uwadze powyższe, proponuje się wprowadzenie art. 23a do ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, w którym przyznaje się kompetencje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa do określenia, w drodze rozporządzenia, weterynaryjnych wymagań przywozowych dla produktów pochodzenia zwierzęcego, jeżeli te wymagania nie zostały ustanowione w przepisach UE. Jednocześnie proponuje się, aby to Główny Lekarz Weterynarii przedstawiał ministrowi propozycję takich weterynaryjnych wymagań przywozowych.

Należy mieć na uwadze, że produkty pochodzenia zwierzęcego, dla których zostaną ustalone krajowe przepisy przywozowe, będą mogły być wprowadzane na rynek wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Ad pkt 8 – zmiana przewidziana w art. 4 pkt 20 projektu ustawy

W art. 4 pkt 20 projektu ustawy wprowadzono zmianę zawierającą propozycję dodania art. 21e do ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego. Przedmiotowa zmiana ma na celu wskazanie, że w przypadku produktów pochodzenia zwierzęcego, które pochodzą z państw członkowskich UE i są wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze,

któremu te produkty zostały dostarczone, prowadzi listę dostaw tych produktów. Ponadto w tym przepisie wskazuje się, że podmiot jest obowiązany do przechowywania ww. listy dostaw przez rok, licząc od końca roku kalendarzowego, za który została sporządzona. Dodatkowo podmiot ten informuje powiatowego lekarza weterynarii, na jego żądanie, o przybyciu produktów pochodzących z innego państwa członkowskiego UE w takim zakresie, jaki jest niezbędny do przeprowadzania kontroli urzędowej.

Należy zauważyć, że zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia nr 178/2002 podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze powinien móc zidentyfikować każdą osobę, która dostarczyła środek spożywczy lub substancję przeznaczoną do dodania do żywności. Dodatkowo w tym celu podmiot ten powinien również utworzyć systemy i procedury umożliwiające przekazanie takich informacji na żądanie właściwych władz. Zgodnie z art. 29 ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze zajmujące się handlem są obecnie obowiązane do prowadzenia rejestru dostaw produktów, które pochodzą z państw członkowskich UE.

W związku z powyższym stworzenie przez podmioty takiej listy nie będzie dla nich znacznym obciążeniem, a znacznie usprawni wykonywanie urzędowych kontroli przez organy Inspekcji Weterynaryjnej.

Ad pkt 9 – zmiany przewidziane w art. 4 pkt 25 projektu ustawy

Zmiana zaproponowana w art. 4 pkt 25 projektu ustawy zawiera propozycję dodania art. 24a do ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego w celu wdrożenia przepisów art. 53 i art. 54 rozporządzenia nr 178/2002 w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego lub produktów złożonych przywożonych z państw trzecich. Proponowane zmiany przyznają kompetencje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa oraz Głównemu Lekarzowi Weterynarii w odniesieniu do działań, które mogą być podjęte przez te organy w związku z takimi produktami, które mogą zagrażać zdrowiu ludzi lub zdrowiu zwierząt. Proponuje się, aby w przypadku gdy Komisja Europejska nie podejmie tymczasowych środków, o których mowa w art. 53 rozporządzenia nr 178/2002, minister właściwy do spraw rolnictwa mógł, w drodze rozporządzenia, zawiesić lub ograniczyć przywóz lub wprowadzanie na rynek albo ustanowić szczególne wymagania dla wymienionych produktów, które mogą zagrażać zdrowiu ludzi lub zdrowiu zwierząt i pochodzą z danego państwa trzeciego, zgodnie z art. 54 rozporządzenia nr 178/2002. Natomiast Główny Lekarz Weterynarii byłby właściwym organem w zakresie występowania do Komisji Europejskiej o podjęcie

działań określonych w art. 53 rozporządzenia nr 178/2002 oraz informowania tej Komisji i innych państw członkowskich UE o przyjęciu ww. rozporządzenia.

Dodatkowo należy zauważyć, że kwestie dotyczące ryzyka związanego z żywnością wprowadzaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z innych państw członkowskich UE są uregulowane w art. 35 ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu, która zostanie uchylona zgodnie z art. 22 pkt 2 projektu ustawy. Natomiast kwestie dotyczące ryzyka związanego z wprowadzaniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej żywności z państw trzecich są uregulowane w art. 38 ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej, która zostanie uchylona zgodnie z art. 22 pkt 1 projektu ustawy.

Ponadto w projekcie ustawy proponuje się następujące zmiany mające na celu usprawnienie realizacji zadań przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, jak również wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych wynikłych w toku stosowania zmienianej ustawy, w tym wprowadzenie definicji:

- 1) w art. 4 pkt 4 lit. b proponuje się zdefiniowanie pojęcia „zakład” przez odesłanie do pojęcia „przedsiębiorstwo” określonego w art. 2 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 852/2004”;
- 2) w art. 4 pkt 6 lit. b proponuje się wprowadzenie możliwości wskazywania w decyzji administracyjnej terminu usunięcia uchybień, co jest istotne ze względu na możliwość egzekwowania przez organy Inspekcji Weterynaryjnej spełniania wymagań przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego. Należy zauważyć, że możliwość wskazania terminu usunięcia stwierdzonych uchybień w decyzji administracyjnej została określona dla służb kontrolnych w przepisach krajowych, np. w przepisach ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 195, z późn. zm.). W projektowanej ustawie proponuje się przyjąć analogiczne rozwiązanie. Wprowadzenie przepisu umożliwiającego wskazanie w decyzji administracyjnej terminu usunięcia niezgodności ma na celu przyspieszenie i zwiększenie efektywności wykonywania przez strony decyzji wydawanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej. Decyzja, w której wskazano termin wykonania nałożonego obowiązku, powoduje, że wiadomo, od kiedy strona postępowania

pozostaje w zwłoce w wykonaniu tego obowiązku, a w konsekwencji istnieje wyraźna cezura, po której organ administracyjny może wszcząć postępowanie egzekucyjne. Należy podkreślić, że sposób egzekwowania przez organy Inspekcji Weterynaryjnej nałożonych obowiązków nie zmieni się i będzie się odbywał zgodnie z przepisami o egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym zawartymi w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479);

- 3) w art. 4 pkt 15 proponuje się zmianę, która ma na celu doprecyzowanie i uporządkowanie kwestii związanych z wymaganiami wynikającymi z rozpoczynania prowadzenia działalności w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego.

W art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego proponuje się doprecyzować, że podmiot zamierzający prowadzić działalność w zakresie produktów pochodzenia zwierzęcego przed rozpoczęciem planowanej działalności, tj. przed uzyskaniem pozwolenia na budowę lub przed zarejestrowaniem, jest obowiązany sporządzić projekt technologiczny zakładu i przesłać go wraz z wnioskiem o zatwierdzenie do właściwego powiatowego lekarza weterynarii. Przedmiotowa propozycja ma na celu doprecyzowanie i wyeliminowanie wątpliwości podmiotów zamierzających rozpocząć działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, na jakim etapie należy sporządzić i przesłać do zatwierdzenia projekt technologiczny zakładu.

Ponadto w art. 19 ustawy proponuje się również dodać ust. 1a, w którym zostaną doprecyzowane kwestie związane z wymaganiami, jakie powinien spełniać wniosek o zatwierdzenie projektu technologicznego zakładu składany przez podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze do właściwego powiatowego lekarza weterynarii. Proponuje się, aby ten wniosek zawierał informacje o zakresie i wielkości produkcji oraz rodzaju produktów pochodzenia zwierzęcego, które mają być produkowane w danym zakładzie. Dodatkowo proponuje się wprowadzić obowiązek wskazywania w tym wniosku, z których krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, zakład zamierza korzystać. Wymóg ten będzie dotyczył tych podmiotów, które zamierzają korzystać z odstępstw wskazanych np.:

- a) w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie niektórych wymagań weterynaryjnych, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego w rzeźniach o małej zdolności produkcyjnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1287),
- b) w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie niektórych wymagań weterynaryjnych, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego w określonych zakładach o małej zdolności produkcyjnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1286) oraz
- c) w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 grudnia 2019 r. w sprawie niektórych wymagań weterynaryjnych, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego w rzeźniach o małej zdolności produkcyjnej, położonych na terenie gospodarstw (Dz. U. z 2020 r. poz. 56).

Przedmiotowa propozycja ma na celu ułatwienie powiatowym lekarzom weterynarii oceny poprawności projektu technologicznego zakładu złożonego przez podmiot do zatwierdzenia i w konsekwencji wydanie decyzji zatwierdzającej ten projekt.

W związku z ww. zmianą przepisów proponuje się również zmianę w art. 20 ust. 1 pkt 1 oraz art. 22 pkt 2 ustawy z dnia 26 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego mającą na celu uzupełnienie rejestrów i wykazów prowadzonych przez Inspekcję Weterynaryjną o zakłady korzystające z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004;

- 4) w art. 4 pkt 17 lit. b proponuje się zmianę, która ma na celu zobowiązanie podmiotów do wskazywania we wniosku o wpis do rejestru zakładów albo wniosku o zatwierdzenie zakładu i wniosku o wpis do rejestru zakładów numeru PESEL albo numeru identyfikacyjnego REGON, jeżeli numer taki został nadany.

Jak wynika z dotychczasowych doświadczeń, sprawne wyszukiwanie w rejestrach prowadzonych przez powiatowych lekarzy weterynarii podmiotów przy wykorzystaniu imienia i nazwiska albo nazwy podmiotu czy też adresu nastręcza niekiedy trudności. Zamieszczenie w rejestrze podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną niepowtarzalnego numeru PESEL albo numeru REGON znacznie usprawni identyfikację podmiotów nadzorowanych i pozwoli na skuteczne powiązanie danego podmiotu z działalnością prowadzoną na terenie całej Polski. Dodatkowo uzupełnienie informacji zawartych w rejestrze podmiotów

prowadzących działalność nadzorowaną o numer PESEL usprawni typowanie gospodarstw do kontroli wymogów wzajemnej zgodności. Typowanie rolników do kontroli wymogów wymaga posiadania przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (ARiMR) oraz Inspekcję Weterynaryjną informacji umożliwiających identyfikację rolnika, który jest zarówno beneficjentem płatności bezpośrednich, jak i podlega nadzorowi. W związku z powyższym zaproponowano, aby numer PESEL stanowił podstawę umożliwiającą właściwą identyfikację przez bazę danych ARiMR gospodarstwa, w którym została przeprowadzona przez Inspekcję Weterynaryjną kontrola wymogów;

- 5) w art. 4 pkt 18 lit. c proponuje się zmianę mającą na celu nałożenie na podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze obowiązku złożenia oświadczenia o zmianie danych, w przypadku gdy zmiana dotyczy danych, o których mowa w art. 21 ust. 2 pkt 1 lub 1a, tak aby organy Inspekcji Weterynaryjnej dysponowały aktualnymi danymi o podmiotach nadzorowanych. Podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze może być stroną przyszłego postępowania administracyjnego. Dysponowanie aktualnymi danymi o podmiocie, np. o miejscu zamieszkania czy adresie, jest niezbędne w celu prowadzenia postępowania i skutecznego doręczenia pism wydawanych w toku takiego postępowania. Natomiast wskazanie terminu, w jakim mają być zgłaszane zmiany, usprawni ich pozyskiwanie;
- 6) w art. 4 pkt 19 proponuje się zmianę dotyczącą art. 21b ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego w celu dostosowania terminologii stosowanej w tym przepisie do przepisów unijnych, tj. rozporządzenia nr 178/2002 oraz rozporządzenia nr 852/2004, w odniesieniu do pojęcia „produkcja pierwotna” oraz „surowiec”. W przepisach ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, np. w art. 19 ust. 4, art. 20 ust. 4, występuje termin „produkcja podstawowa”, podobnie jak w rozporządzeniu nr 178/2002, które zawiera definicję „produkcji podstawowej” w art. 3 pkt 17. Z uwagi na powyższe użyte w art. 21b ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego wyrażenie: „pierwotnej” proponuje się zastąpić wyrażeniem: „podstawowej”;
- 7) w art. 4 pkt 20 proponuje się zmianę (dodanie art. 21d) polegającą na wprowadzeniu regulacji dotyczącej obowiązku zgłaszania powiatowemu lekarzowi weterynarii planowanego wylądunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub zamiaru dokonania pierwszej sprzedaży tych produktów. Należy wskazać, że obowiązujące

przepisy nie nakładają na podmioty obowiązku zgłaszania faktu wyładunku ze statku i pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa. Zgodnie z przepisami art. 67 rozporządzenia 2019/627 urzędowe kontrole w zakresie produkcji i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa obejmują m.in. systematyczną kontrolę warunków podczas wyładunku ze statku i podczas pierwszej sprzedaży. Kontrola warunków podczas wyładunku ze statku i podczas pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa powinna być systematyczna i prowadzona na podstawie analizy ryzyka. Tym samym Inspekcja Weterynaryjna nie posiada danych dotyczących planowanych wyładunków ze statku i pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa, a w konsekwencji powiatowi lekarze weterynarii nie są w stanie opracować rzetelnej i pełnej analizy ryzyka oraz sprawować efektywnego nadzoru nad wyładunkiem ze statku i pierwszą sprzedażą produktów rybołówstwa. Ponadto zgodnie z przepisami rozporządzenia 2017/625 podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze w zakresie, w jakim jest to niezbędne do przeprowadzenia kontroli urzędowych lub innych czynności urzędowych, jeżeli wymagają tego właściwe organy, umożliwiają właściwym organom dostęp do swoich dokumentów i wszelkich innych odpowiednich informacji. Proponuje się zatem wprowadzić przepis, w którym na podmioty zajmujące się taką działalnością zostanie nałożony obowiązek zgłoszenia właściwemu miejscowo powiatowemu lekarzowi weterynarii planowanego wyładunku ze statku produktów rybołówstwa lub zamiaru dokonania pierwszej sprzedaży tych produktów co najmniej na 24 godziny przed planowanym terminem wykonania tej czynności. Zgłoszenie to powinno zawierać informacje o przewidywanej wadze produktów rybołówstwa oraz określać dokładny czas i miejsce dokonania czynności, jak również weterynaryjny numer identyfikacyjny podmiotu w celu jego szybszej identyfikacji. Proponuje się również wprowadzenie możliwości nałożenia przez organy Inspekcji Weterynaryjnej kary pieniężnej w przypadku nieprzestrzegania ww. wymagań.

V. Zmiany w ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach

Większość projektowanych zmian w ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach służy dostosowaniu jej przepisów do aktualnego stanu prawnego przez zastąpienie odesłań do uchylonego rozporządzenia nr 882/2004 oraz aktów wydanych w trybie rozporządzenia nr 882/2004 odesłaniami do rozporządzenia 2017/625 oraz aktów delegowanych i wykonawczych wydanych na jego podstawie.

W tym celu w odnośniku nr 1 do tytułu informującym o aktach prawnych, których wykonaniu służy nowelizowana ustawa, należy uchylić pkt 8 odsyłający do rozporządzenia nr 882/2004 (art. 5 pkt 1 lit. a tiret pierwsze projektu ustawy). W celu zachowania chronologicznego układu aktów prawnych zamieszczonych w odnośniku odesłanie do rozporządzenia zastępującego rozporządzenie nr 882/2004, tj. rozporządzenia 2017/625, zamieszczono w pkt 15 w miejsce rozporządzenia Komisji (WE) nr 669/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwiększonego poziomu kontroli urzędowych przywozu niektórych rodzajów pasz i żywności nie pochodzących od zwierząt i zmieniającego decyzję 2006/504/WE (Dz. Urz. UE L 194 z 25.07.2009, str. 11, z późn. zm.) (art. 5 pkt 1 lit. a tiret drugie projektu). W tym odnośniku dodano także pkt 16 odsyłający do rozporządzenia zastępującego ww. rozporządzenie 669/2009, tj. rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1793 z dnia 22 października 2019 r. w sprawie tymczasowego zwiększenia kontroli urzędowych i środków nadzwyczajnych regulujących wprowadzanie do Unii niektórych towarów z niektórych państw trzecich, wykonującego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 i (WE) 178/2002 oraz uchylającego rozporządzenia Komisji (WE) nr 669/2009, (UE) nr 884/2014, (UE) 2015/175, (UE) 2017/186 i (UE) 2018/1660 (Dz. Urz. UE L 277 z 29.10.2019, str. 89, późn. zm.) oraz pkt 17 odsyłający do rozporządzenia Komisji (UE) 2020/354 z dnia 4 marca 2020 r. ustanawiającego wykaz planowanych zastosowań pasz przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych i uchylającego dyrektywę 2008/38/WE (Dz. Urz. UE L 67 z 05.03.2020, str. 1), które uchyliło dyrektywę Komisji 2008/38/WE z dnia 5 marca 2008 r. ustanawiającą wykaz planowanych zastosowań pasz zwierzęcych do szczególnych potrzeb żywieniowych (Dz. Urz. UE L 62 z 06.03.2008, str. 9, z późn. zm.) (art. 5 pkt 1 lit. 1 a tiret trzecie projektu). Dodatkowo, mając na uwadze uchylenie ww. dyrektywy, było konieczne także uchylenie ust. 2 pkt 6 w odnośniku nr 1 do tytułu ustawy (art. 5 pkt 1 lit. b projektu ustawy).

Zmiany przepisów polegające na zastąpieniu odesłań do uchylanego rozporządzenia nr 882/2004 odesłaniami do zastępującego rozporządzenia 2017/625 wprowadzono w art. 1 pkt 1 lit. c (art. 5 pkt 2 projektu ustawy), w art. 6 ust. 3, art. 7 ust. 1 i ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w ust. 3, art. 19, art. 21 ust. 5, art. 46 ust. 1 (art. 5 pkt 6 projektu ustawy).

Uchylenie art. 2 pkt 1 i 2 jest konsekwencją uchylenia ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej oraz ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (art. 5 pkt 3 projektu).

W art. 4 pkt 14 dostosowano definicję pojęcia „laboratorium urzędowe” przez zastąpienie odesłania do art. 12 rozporządzenia nr 882/2004 odesłaniem do art. 37 rozporządzenia 2017/625 (art. 5 pkt 4 lit. a projektu ustawy).

Uchylono art. 4 pkt 19, który w zakresie definicji określenia „podmiot odpowiedzialny za przesyłkę” odsyłał do przepisów o weterynaryjnej kontroli granicznej (art. 5 pkt 4 lit. b projektu).

W art. 5 ust. 2 odesłanie do art. 62 ust. 3 rozporządzenia nr 882/2004 zastąpiono odesłaniem do regulującego analogiczny obszar art. 145 rozporządzenia 2017/625 (art. 5 pkt 5 projektu ustawy).

W art. 7 ust. 2 pkt 2 odesłania do art. 54 rozporządzenia nr 882/2004 oraz przepisów wydanych w trybie rozporządzenia nr 882/2004 zastąpiono odesłaniami do rozporządzenia 2017/625, art. 138 oraz przepisów wydanych w trybie rozporządzenia 2017/625 (art. 5 pkt 7 projektu ustawy).

W projekcie przewidziano zmiany w zakresie wymagań formalnych, jakie powinien spełniać wniosek o zatwierdzenie albo rejestrację zakładów (art. 5 pkt 8 lit. a i b projektu ustawy). Zmiana art. 10 ust. 2 pkt 1b jest podyktowana koniecznością dostosowania tego przepisu do przepisów regulujących zasady ewidencji oraz identyfikacji podatkowej, zgodnie z którymi osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej oraz niebędące płatnikiem składek ubezpieczeniowych lub zarejestrowanymi podatnikami podatku VAT zostały zwolnione z posiadania numeru identyfikacji podatkowej (NIP). W takich przypadkach identyfikatorem podatkowym jest numer PESEL. Przepis art. 10 ust. 2 pkt 1b w swoim dotychczasowym brzmieniu wymagał, aby wniosek zawierał: „numer identyfikacji podatkowej albo numer identyfikacji podatkowej nadany w kraju pochodzenia wnioskodawcy – w przypadku gdy wnioskodawca nie posiada obywatelstwa polskiego”. Proponuje się więc nowe brzmienie przepisu, zgodnie z którym będzie możliwe złożenie wniosku zawierającego: „numer PESEL lub numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer identyfikacji podatkowej nadany w kraju pochodzenia wnioskodawcy – w przypadku gdy wnioskodawca nie posiada obywatelstwa polskiego”. Kolejna zmiana polega na uzupełnieniu art. 10 ust. 2 pkt 2 lit. a o wyraźne wskazanie, że wniosek powinien zawierać oprócz rodzaju i zakresu działalności, która ma być

wykonywana, także określenie działań podejmowanych za pomocą środków porozumiewania się na odległość, co służy stosowaniu art. 15 ust. 5 lit. b rozporządzenia 2017/625, zgodnie z którym podmioty przekazują właściwym organom m.in. informacje o działalności, jaką prowadzą, w tym o działaniach podejmowanych za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Zmiana pozwoli uniknąć wątpliwości interpretacyjnych w zakresie obowiązku rejestracji przedsiębiorstw oferujących pasze do sprzedaży przez Internet. Przedsiębiorstwa prowadzące tego rodzaju działalność, choć nie jest ona wyraźnie określona w rozporządzeniu nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiającym wymagania dotyczące higieny pasz (Dz. Urz. UE L 35 z 08.02.2005, str. 1, z późn. zm.), mieszczą się w zakresie definicji przedsiębiorstwa paszowego, a tym samym mają do nich zastosowanie wymogi określone w prawie paszowym, w tym wymóg rejestracji (art. 5 pkt 8 lit. b projektu ustawy).

Uchylenie art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach wskazującego ministra właściwego do spraw rolnictwa jako organ właściwy w sprawach przekazywania informacji, o których mowa w art. 35 ust. 2 rozporządzenia nr 882/2004, art. 10 rozporządzenia nr 178/2002 i art. 12 rozporządzenia nr 183/2005, jest związane z projektowanym art. 13b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej ustanawiającym Głównego Lekarza Weterynarii instytucją łącznikową, o której mowa w art. 103 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, oraz organem wykonującym obowiązki państwa członkowskiego, o których mowa w art. 103 ust. 3 rozporządzenia 2017/625, tj. przekazującym Komisji Europejskiej i innym państwom członkowskim dane kontaktowe instytucji łącznikowej oraz informującym o zmianach tych danych. Mając na uwadze ww. rozwiązania przewidziane w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej oraz w związku z tym, że obowiązek określony w art. 103 ust. 3 rozporządzenia 2017/625 odpowiada obowiązkowi przewidzianemu w art. 35 ust. 2 rozporządzenia nr 882/2004, podjęto decyzję o uchyleniu art. 12 ust. 1 pkt 1 (art. 5 pkt 9 projektu ustawy), przy jednoczesnym przeniesieniu obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 10 rozporządzenia nr 178/2002 i art. 12 rozporządzenia nr 183/2005 na Głównego Lekarza Weterynarii (art. 5 pkt 10 lit. a tiret czwarte projektu ustawy).

Przepis art. 13 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach nakłada na Głównego Lekarza Weterynarii obowiązek powiadamiania Komisji Europejskiej i innych państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie, o którym mowa w art. 21 ust. 4 oraz art. 23 ust. 7 uchylonego rozporządzenia nr 882/2004. Przepisom tym odpowiadają obecnie art. 74 i art. 66 ust. 5 rozporządzenia 2017/625, do wykonania których nie są konieczne

dotatkowe regulacje w ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach. Podobnie jest w przypadku art. 13 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach, który wskazuje Głównego Lekarza Weterynarii jako organ właściwy w sprawach podejmowania współpracy z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej w przypadkach określonych w art. 37–39 rozporządzenia nr 882/2004. Obecnie obszar ten jest uregulowany przepisami art. 105–107 rozporządzenia 2017/625, do wykonania których są wystarczające przepisy kompetencyjne, których wprowadzenie do ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej przewidziano w projekcie ustawy. W związku z powyższym należało uchylić art. 13 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (art. 5 pkt 10 lit. a tiret pierwsze projektu ustawy).

W art. 13 ust. 1 pkt 7 odesłanie do art. 40 uchylonego rozporządzenia nr 882/2004 zastąpiono odesłaniem do odpowiadającego mu art. 108 rozporządzenia 2017/625. Podobną zmianę wprowadzono w art. 13 ust. 1 pkt 8, w którym odesłania do art. 45 i art. 52 rozporządzenia 882/2004 zastąpiono odesłaniami do regulujących analogiczne obszary przepisów art. 116, art. 119 i art. 124 rozporządzenia 2017/625 (art. 5 pkt 10 lit. a tiret drugie projektu).

Projekt ustawy przewiduje także uchylenie art. 13 ust. 1 pkt 9 wskazującego Głównego Lekarza Weterynarii jako organ właściwy w zakresie obowiązku powiadamiania Komisji Europejskiej zgodnie z art. 5 ust. 4 rozporządzenia nr 882/2004 (zamiar delegowania przez państwo członkowskie zadań kontrolnych na rzecz określonego organu kontrolnego). Z uwagi na brak podobnego obowiązku w rozporządzeniu 2017/625 przepis krajowy służący jego realizacji stał się bezprzedmiotowy i należało go uchylić (art. 5 pkt 10 lit. a tiret trzecie projektu ustawy).

W związku z projektowanym art. 13b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej służącym wykonaniu przepisów art. 103 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2017/625, zastępujących dotychczasowe regulacje art. 35 rozporządzenia nr 882/2004, odrębny przepis kompetencyjny w ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach wskazujący organ wyznaczony do kontaktów z Komisją Europejską i innymi państwami członkowskimi w zakresie spraw dotyczących pasz stał się zbędny i należało go uchylić (art. 5 pkt 10 lit. b projektu ustawy).

Uchylenie art. 14 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach przewidziane w art. 5 pkt 11 projektu ustawy wynika ze zmian wprowadzanych w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej polegających na dodaniu w tej ustawie art. 13 ust. 1 pkt 11a (art. 1 pkt 12 lit. a projektu ustawy) i ustanowieniu jednej podstawy prawnej do

opracowania planu awaryjnego, o którym mowa w art. 115 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, dotyczącego zarówno żywności pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, jak i pasz. Obecnie plan awaryjny dotyczący pasz oraz plan awaryjny dotyczący żywności pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, stanowią osobne dokumenty opracowywane na podstawie przepisów odrębnych ustaw, tj. ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach oraz ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia. W związku z wprowadzeniem przepisów kompetencyjnych dotyczących opracowania planu awaryjnego do ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej należało uchylić art. 14 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach. Ww. zmiana będzie skutkować także uproszczeniem trybu zatwierdzania planu awaryjnego, który nie będzie już wymagał podjęcia uchwały przez Radę Ministrów. Projekt planu awaryjnego dotyczącego pasz i żywności znajdującej się pod nadzorem Inspekcji Weterynaryjnej będzie opracowywany przez Głównego Lekarza Weterynarii, a następnie zatwierdzany przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

W art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach odesłanie do art. 41 rozporządzenia nr 882/2004 zastąpiono odesłaniem do regulującego analogiczny obszar art. 109 ust. 1 rozporządzenia 2017/625 (art. 5 pkt 12 projektu ustawy). Podobnie w art. 45 ust. 2 odesłanie do art. 33 ust. 2 rozporządzenia nr 882/2004 zastąpiono odesłaniem do odpowiadającego mu art. 101 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, w ust. 3 odesłania do art. 33 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia nr 882/2004 zastąpiono odpowiednio odesłaniami do analogicznych regulacji zawartych w art. 100 ust. 1, art. 101 ust. 1 oraz art. 100 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2017/625, w ust. 4 odesłanie do art. 33 ust. 4 rozporządzenia nr 882/2004 zastąpiono odesłaniem do art. 100 ust. 4 rozporządzenia 2017/625 (art. 5 pkt 13 projektu ustawy).

W projekcie przewidziano również nadanie nowego brzmienia art. 46 ust. 1, art. 47 ust. 1 i 3 oraz art. 48 ust. 2 i 3, przy czym zmiany te służą dostosowaniu ww. przepisów do nomenklatury stosowanej w rozporządzeniu 2017/625 i polegają na zastąpieniu określenia „kontrola graniczna” terminem „kontrola urzędowa”. W art. 46 ust. 1 wprowadzono także zmianę dotyczącą zamieszczonego w przepisie odesłania, zastępując je odesłaniem do rozdziału V rozporządzenia 2017/625. Dodatkowo doprecyzowano przepis art. 47 ust. 1 w celu określenia rodzaju pasz, po przeprowadzeniu kontroli których

jest wystawiany dokument, o którym mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (art. 5 pkt 14, 15 i 16 projektu ustawy).

W art. 53 ust. 1 pkt 31 i 32 odesłania do art. 6 uchylonego rozporządzenia Komisji (WE) nr 669/2019 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwiększonego poziomu kontroli urzędowych przywozu niektórych rodzajów pasz i żywności nie pochodzących od zwierząt i zmieniającego decyzję 2006/504/WE zastąpiono odesłaniami do regulacji zawartych w rozporządzeniu 2017/625, tj. do art. 56 ust. 4 i art. 65 (art. 5 pkt 16 projektu ustawy).

VI. Zmiany w ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej

Art. 8 projektowanej ustawy rozszerza katalog czynności urzędowych zwolnionych z opłaty skarbowej przez dodanie w załączniku do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej pkt 16 i 17 odnoszących się do wydania pozwoleń, o których mowa w art. 24ba oraz art. 24bb ustawy zmienianej w art. 2 projektu ustawy, tj. pozwoleń na przemieszczenie:

- 1) zarejestrowanych psów wojskowych lub poszukiwawczych i ratowniczych przez inny punkt wjazdu niż punkty wjazdu określone przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi²⁾;
- 2) zwierząt domowych, które nie spełniają warunków określonych w art. 6, art. 9, art. 10 i art. 14 rozporządzenia nr 576/2013.

Mając na względzie, że potrzeba wydania ww. pozwoleń staje się aktualna, np. w przypadku wystąpienia kataklizmów bądź trwania działań wojennych na obszarze państwa trzeciego, projektodawca w celu zapewnienia sprawnego działania w sytuacjach kryzysowych zwolnił czynność urzędową polegającą na wydaniu przedmiotowych pozwoleń z opłaty skarbowej, upraszczając tym samym procedurę ich wydawania.

VII. Zmiany w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia

Przepis art. 88 ust. 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia wskazuje organy odpowiedzialne za opracowanie planów awaryjnych, o

²⁾ Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 1 lutego 2016 r. w sprawie wykazu przejść granicznych, na których organy celne przeprowadzają kontrolę przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym.

których mowa w art. 13 rozporządzenia nr 882/2004. Zgodnie z ww. przepisem plany te są opracowywane w zakresie posiadanych kompetencji przez ministra właściwego do spraw zdrowia oraz ministra właściwego do spraw rolnictwa. Dodatkowo w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach wskazano, że operacyjny plan awaryjny, o którym mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 882/2004, opracowuje Główny Lekarz Weterynarii i uzgadnia go z ministrem właściwym do spraw rolnictwa, a następnie ten plan jest zgodnie z ust. 3 zatwierdzany przez Radę Ministrów. Tym samym inna jest obecnie podstawa prawna do opracowania planu awaryjnego dotyczącego żywności – w tym przypadku właściwy jest minister właściwy do spraw rolnictwa, a inna w odniesieniu do planu awaryjnego dotyczącego pasz.

W związku z powyższym w art. 1 pkt 12 projektu ustawy zaproponowano dodanie pkt 11a w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, w którym wskazuje się Głównego Lekarza Weterynarii jako organ odpowiedzialny za opracowanie projektu planu awaryjnego, o którym mowa w art. 115 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, dotyczącego:

- 1) żywności pochodzenia zwierzęcego;
- 2) żywności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej;
- 3) pasz.

Zgodnie z projektowanym przepisem opracowany przez Głównego Lekarza Weterynarii projekt planu awaryjnego będzie zatwierdzany przez ministra właściwego do spraw rolnictwa. Przepis zawiera odesłanie do art. 115 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, z którego wynika obowiązek opracowania przez państwa członkowskie planów awaryjnych dotyczących żywności i pasz – wcześniej obowiązek ten był określony w art. 13 rozporządzenia nr 882/2004.

W związku z uregulowaniem zagadnień związanych z opracowywaniem projektu planu awaryjnego oraz zatwierdzaniem planu awaryjnego w projektowanym art. 13 ust. 1 pkt 11a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej konieczne stało się uchylenie art. 14 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach oraz dostosowanie art. 88 ust. 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, tak aby stanowił on podstawę prawną wyłącznie do opracowania planu awaryjnego przez ministra do spraw zdrowia w zakresie kompetencji tego ministra.

VIII. Zmiany w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców

Uchylenie w art. 62 ust. 2 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców zawierających odesłania do ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej oraz ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu, które zgodnie z art. 22 projektowanej ustawy tracą moc z dniem jej wejścia w życie, wynika z konieczności wyeliminowania z porządku prawnego odesłań do nieobowiązujących aktów prawnych.

IX. Przepisy epizodyczne, dostosowujące, przejściowe i końcowe

W art. 9 ust. 1 uregulowano kwestię przekształcenia granicznych posterunków kontroli w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej, funkcjonujących przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, w punkty kontroli granicznej, o których mowa w art. 59 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, w których przeprowadza się kontrolę zwierząt i towarów, wyznaczone na podstawie art. 15a ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej.

W art. 9 ust. 2 uregulowano status składów celnych i magazynów funkcjonujących przed wejściem w życie projektowanej ustawy, tj. zatwierdzonych na podstawie przepisów uchylanej ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej. Przyjęto rozwiązanie zapewniające zachowanie uprawnień powstałych w czasie obowiązywania ww. ustawy. Dotychczasowe składy celne i magazyny staną się wraz z wejściem w życie projektowanej ustawy składami celnymi uznanymi decyzją, o której mowa w projektowanym art. 15f ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej.

Przepis art. 10 służy wyeliminowaniu wątpliwości dotyczących ciągłości kadencji Rady do spraw Laboratoriów w związku ze zmianą brzmienia art. 7a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej. Projektowany przepis rozstrzyga jednoznacznie, że omawiana nowelizacja nie będzie miała wpływu na czas trwania kadencji Rady do spraw Laboratoriów powołanej na podstawie dotychczasowych przepisów.

Zgodnie z przepisem przejściowym sformułowanym w art. 11 projektu ustawy do czasu zatwierdzenia operacyjnego planu awaryjnego na podstawie nowych przepisów, tj. projektowanego art. 13 ust. 1 pkt 11a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, dotychczasowe operacyjne plany awaryjne pozostają w mocy.

W art. 12 ust. 1 projektu ustawy uregulowano wpływ znowelizowanej ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej na stosunki powstałe pod działaniem

dotychczasowych przepisów dotyczących wyznaczania lekarzy weterynarii niebędących pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej do wykonywania ustawowych zadań tej Inspekcji. W związku z wprowadzeniem rozwiązań mających na celu zapewnienie bezstronnego wykonywania tych zadań, tj. obowiązku złożenia przez wyznaczonego lekarza weterynarii oświadczenia, o którym mowa w projektowanym art. 16 ust. 2b i 2c ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (art. 1 pkt 15 lit. c projektu ustawy), było konieczne rozstrzygnięcie, czy obowiązek ten rozciąga się także na lekarzy weterynarii wyznaczonych do wykonywania tych czynności przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy. W celu zapewnienia takich samych gwarancji w zakresie bezstronnego wykonywania zadań przez wszystkich lekarzy weterynarii podjęto decyzję, że lekarze weterynarii wyznaczeni przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy będą składali oświadczenie, o którym mowa w projektowanym art. 16 ust. 2b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, albo oświadczenie, że zachodzą okoliczności powodujące wątpliwości co do bezstronnego wykonywania czynności objętych wyznaczeniem lub że pozostają w konflikcie interesów w związku z wykonywaniem tych czynności. Na złożenie oświadczenia przewidziano termin 14 dni od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. Zgodnie z art. 12 ust. 2 projektu ustawy, w przypadku niezłożenia oświadczenia będzie stosowany projektowany przepis art. 16 ust. 5 pkt 4a ww. ustawy dający powiatowemu lekarzowi weterynarii możliwość uchylenia decyzji o wyznaczeniu i rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym. Do uchylenia decyzji i rozwiązania umowy w przypadku złożenia przez lekarza weterynarii oświadczenia, które w swojej treści będzie informować o okolicznościach powodujących wątpliwości co do bezstronnego wykonywania czynności objętych wyznaczeniem lub pozostawaniu w konflikcie interesów w związku z wykonywaniem tych czynności, nie jest potrzebny przepis szczególny. W takim przypadku jest bowiem spełniona wprost przesłanka określona w projektowanym art. 16 ust. 5 pkt 4a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej.

Przepis art. 13 ust. 1 przesądza, że rejestr, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy zmienianej w art. 4, staje się rejestrem, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą. Przepis art. 13 ust. 2 projektu ustawy ma na celu natomiast przesądzenie, że w związku z nowelizacją przepisu art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. b i c ustawy zmienianej w art. 4 skutkującą jedynie zmianą nazw wykazów, o których mowa w tych przepisach, wykazy te stają się wykazami, o których mowa w tych przepisach w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą.

W art. 14 projektu ustawy rozstrzygnięto o stosowaniu nowych przepisów do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy, w celu rozstrzygnięcia wątpliwości w tym zakresie. Dlatego też w sprawach prowadzonych na wniosek będzie konieczne uzyskanie przez organy Inspekcji Weterynaryjnej tych danych, które podmiot będzie obowiązany umieścić we wniosku w związku z wejściem w życie projektowanej ustawy.

Przepis przejściowy zamieszczony w art. 15 projektu ustawy stanowi, że do kontroli wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy stosuje się przepisy dotyczące zasad przeprowadzania kontroli i wykonywania innych czynności urzędowych zawarte w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej. Stosowanie nowych przepisów jest uzasadnione datą, od której jest stosowane rozporządzenie 2017/625, i zasadą pierwszeństwa przepisów Unii Europejskiej przed prawem krajowym.

W art. 16 projektu przewidziano możliwość stosowania legitymacji służbowych pracowników Inspekcji Weterynaryjnej wydanych przed dniem 1 stycznia 2024 r. w okresie, na który zostały wydane, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2024 r. Przepis ten ma umożliwić stopniową i planową wymianę tych legitymacji w 2024 r. na legitymacje wydane według wzoru określonego zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 19 ust. 2a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej.

W art. 17 uregulowano sytuację podmiotów prowadzących działalność na podstawie decyzji, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. a–d ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, wydanej przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy w związku ze zmianami w zakresie informacji, jakie należy zamieścić we wniosku o wpis do rejestru zakładów lub o zatwierdzenie zakładu i wpis do rejestru zakładów, danych zamieszczanych w rejestrze zakładów, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a, w wykazie podmiotów podlegających rejestracji, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, oraz w wykazie zakładów zatwierdzonych, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego. W celu ujednolicenia zakresu informacji zawartych w ww. rejestrze i wykazach w odniesieniu do wszystkich wpisanych do nich podmiotów było konieczne opracowanie przepisów przejściowych zobowiązujących podmioty wpisane do ww. rejestru i wykazów przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy do przekazania powiatowemu lekarzowi weterynarii dodatkowych informacji. Mając na uwadze znaczenie ww. rejestru

i wykazów, przyjęto rozwiązanie, zgodnie z którym podmioty będą obowiązane do złożenia oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Konieczność złożenia ww. oświadczenia zaistnieje także w przypadku, gdy doszło do zmiany danych podmiotu, w celu wyeliminowania rozbieżności z danymi zawartymi w ww. rejestrze i wykazach. Mając na uwadze, że nałożony obowiązek nie stanowi istotnego obciążenia dla podmiotów sektora spożywczego, określony w art. 1 ust. 1 projektu ustawy termin 6 miesięcy na złożenie oświadczenia należy uznać na wystarczający.

W związku z przewidzianą w projekcie nowelizacją art. 10 ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (art. 5 pkt 8 lit. b projektu ustawy), a tym samym wprowadzeniem obowiązku zamieszczania we wniosku o wpis do rejestru zakładów albo wniosku o zatwierdzenie zakładu informacji o działaniach podejmowanych za pomocą środków porozumiewania się na odległość, w projektowanym art. 18 rozstrzygnięto, że informacje te będą musiały zostać przekazane także przez podmioty, które prowadzą taką działalność, a które zostały wpisane do rejestru lub zatwierdzone przed wejściem w życie nowych przepisów. Mając na uwadze, że nałożony obowiązek nie stanowi istotnego obciążenia dla podmiotów sektora paszowego, określony w art. 18 projektu ustawy termin 6 miesięcy na jego realizację należy uznać na wystarczający.

Art. 19 projektu ustawy służy wyeliminowaniu z obrotu prawnego decyzji administracyjnych wydanych na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej. Przepis ten implementował do krajowego porządku prawnego art. 13 dyrektywy Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich (Dz. Urz. WE L 24 z 30.01.1998, str. 9, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 22, str. 247), który wymagał uzyskania, przez podmioty gospodarcze zaopatrujące środki transportu morskiego w komunikacji międzynarodowej w produkty do konsumpcji przez załogę i pasażerów, pozwolenia na prowadzenie takiej działalności. W związku z uchyleniem ww. dyrektywy przez rozporządzenie 2017/625, a jednocześnie brakiem takiego obowiązku w przepisach rozporządzenia 2017/625 oraz w przepisach wydanych w trybie rozporządzenia 2017/625, decyzje te stały się bezprzedmiotowe i należało je wyeliminować z obrotu prawnego.

Art. 20 projektu ustawy służy zabezpieczeniu przechowywania rejestrów dostaw z innych państw członkowskich Unii Europejskiej prowadzonych na podstawie art. 29 ust. 1

ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu. Zgodnie z art. 21 ust. 2 tej ustawy dokumenty dotyczące dostaw należy przechowywać przez okres roku od dnia dokonania dostawy. Przepis ten znajduje odpowiednie zastosowanie także do rejestrów, o których mowa w jej art. 29 ust. 1. Brak przepisu przejściowego skutkowałby zniesieniem obowiązku przechowywania rejestrów z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy. Obowiązek prowadzenia listy dostaw z innych państw członkowskich UE, ograniczony jednak tylko do produktów pochodzenia zwierzęcego, przewidziano w projektowanym art. 21e ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (art. 4 pkt 20 projektu ustawy).

W projektowanym art. 21 ust. 1 rozstrzygnięto o czasowym utrzymaniu w mocy rozporządzeń Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi wydanych na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt. Z uwagi na liczbę aktów wykonawczych wydanych na podstawie ww. przepisu proponuje się, aby obowiązywały one do dnia wydania nowych aktów wykonawczych, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. Przewidziano także możliwość zmiany tych utrzymanych czasowo w mocy rozporządzeń.

W projektowanym art. 21 ust. 2 rozstrzygnięto o utrzymaniu w mocy rozporządzeń Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi wydanych na podstawie art. 57 ust. 7 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt. Na podstawie tych rozporządzeń zostały wprowadzone, na czas określony nieprzekraczający jednak 2022 r., programy dotyczące zwalczania chorób zakaźnych zwierząt. Programy te powinny być realizowane przez okres, na który zostały wprowadzone. W związku z powyższym w wymienionym art. 21 ust. 2 nie określono maksymalnego okresu obowiązywania przedmiotowych rozporządzeń. Jednocześnie zachowano możliwość zmiany utrzymanych w mocy rozporządzeń.

Uchylenie ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej

Proponowane zmiany w zakresie spraw uregulowanych dotychczas w ustawie z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej mają na celu zapewnienie stosowania przepisów rozporządzenia 2017/625 oraz niektórych aktów delegowanych lub wykonawczych wydanych na podstawie rozporządzenia 2017/625 w zakresie zasad przeprowadzania kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych w odniesieniu m.in. do produktów pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu art. 3 pkt 19 ww.

rozporządzenia, przywożonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państw trzecich.

Ustawa z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej wdrażała do prawa krajowego m.in. przepisy dyrektyw:

- 1) Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich i zmieniającej dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG (Dz. Urz. WE L 268 z 24.09.1991, str. 56, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 12, str. 58);
- 2) Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich. Wymienione dyrektywy zostały uchylone przez rozporządzenie 2017/625, a sprawy uregulowane w tych dyrektywach są objęte przedmiotem regulacji rozporządzenia 2017/625.

Dodatkowo należy uwzględnić niektóre przepisy Unii Europejskiej wydane na podstawie rozporządzenia 2017/625, których zakres stosowania pokrywa się w pewnej części z zakresem stosowania przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej, tj.:

- 1) rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2122 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do niektórych kategorii zwierząt i towarów zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej i w odniesieniu do określonych kontroli bagażu osobistego pasażerów i małych przesyłek towarów wysyłanych do osób fizycznych i nieprzeznaczonych do wprowadzenia do obrotu oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 – w zakresie osobistych przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego oraz bezpośredniego przemieszczania produktów pochodzenia zwierzęcego i produktów złożonych przeznaczonych do spożycia przez załogę i pasażerów z jednego międzynarodowego środka transportu na inny międzynarodowy środek transportu;
- 2) rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2124 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących kontroli urzędowych przesyłek zwierząt i towarów w tranzycie, przeładunku i w trakcie dalszego transportu przez terytorium

Unii oraz zmieniające rozporządzenia Komisji (WE) nr 798/2008, (WE) nr 1251/2008, (WE) nr 119/2009, (UE) nr 206/2010, (UE) nr 605/2010, (UE) nr 142/2011, (UE) nr 28/2012, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/759 i decyzję Komisji 2007/777/WE (Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 73) – w zakresie uznawania składów do składowania przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych;

- 3) rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2126 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących określonych kontroli urzędowych odnoszących się do niektórych kategorii zwierząt i towarów, środków stosowanych po przeprowadzeniu tych kontroli oraz niektórych kategorii zwierząt i towarów zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 104) – w zakresie kontroli mrożonego tuńczyka wyladowywanego bezpośrednio w portach Unii ze statku rybackiego pływającego pod banderą państwa trzeciego.

W związku z powyższym nie znajduje uzasadnienia utrzymywanie w mocy odrębnej ustawy zawierającej wyłącznie regulacje mające na celu zapewnienie stosowania przepisów rozporządzenia 2017/625 w zakresie zasad przeprowadzania kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych w odniesieniu do towarów przywożonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państw trzecich. Projektowana ustawa przewiduje wprowadzenie wymienionych regulacji w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej. Z uwagi na powyższe jest konieczne uchylenie ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (art. 22 pkt 1 projektu ustawy).

Uchylenie ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu

W związku z tym, że znaczna część przepisów ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu stanowi powtórzenie regulacji zawartych w rozporządzeniu 2017/625, jest niezbędne uchylenie tej ustawy (art. 22 pkt 2 projektu ustawy).

Ustawa z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu wdraża do prawa krajowego m.in. przepisy dyrektywy Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego (Dz. Urz. WE L 395 z 30.12.1989, str. 13,

z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 214), a ta dyrektywa została uchylona przepisami rozporządzenia 2017/625.

Projekt ustawy jest objęty przepisami prawa UE.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Ponadto projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie z dniem 1 czerwca 2022 r. z uwagi na regulacje mające znaczenie dla prowadzenia działalności gospodarczej, w szczególności dotyczące zmian w rozdziale 4 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, tj. opłat za czynności urzędowe wykonywane przez tę Inspekcję. Zmiany te mają na celu dostosowanie krajowych regulacji do zasad pobierania opłat uregulowanych przepisami tytułu II rozdziału VI rozporządzenia 2017/625. Proponowany termin wejścia w życie ustawy określony w art. 22 projektu jest zgodny z uchwałą nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych.

Przepisy art. 1 pkt 17 lit. a oraz art. 2 pkt 29 i pkt 31 lit. a projektu wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.

Wymieniony art. 1 pkt 17 lit. a dotyczy określenia nowego wzoru legitymacji służbowej pracownika Inspekcji Weterynaryjnej obejmującego zabezpieczenia przed podrobieniem lub przerobieniem. Opóźnienie wejścia w życie tego przepisu ma na celu przygotowanie nowego wzoru tej legitymacji służbowej z uwzględnieniem trybu określonego w ustawie z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych.

Wymienione w art. 2 pkt 29 i pkt 31 lit. a projektu dotyczą utworzenia elektronicznej książki leczenia zwierząt. Opóźnienie wejścia w życie tych przepisów jest konieczne, aby zapewnić odpowiedni okres na przygotowanie i wdrożenie systemu teleinformatycznego, w którym będzie prowadzona ta elektroniczna książka leczenia zwierząt.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Projektowana ustawa nie będzie miała bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

Projektowana ustawa nie jest sprzeczna z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. Proponowane ograniczenia i obowiązki administracyjne wobec przedsiębiorców są proporcjonalne i uzasadnione. Jednocześnie regulacje projektowanej ustawy w takim samym stopniu dotyczą dużych przedsiębiorców, średnich przedsiębiorców, jak i mikroprzedsiębiorców. Tym samym wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało negatywnego wpływu na sytuację ekonomiczną i konkurencyjność mikroprzedsiębiorców.

Projekt ustawy został zamieszczony w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pod numerem UC59.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Lech Kołakowski – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Krystian Popławski – Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii tel. 22 623 18 43 adres e-mail: sekretariat.dhz@minrol.gov.pl	Data sporządzenia 28 lutego 2022 r. Źródło Inne Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UC59

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W dniu 15 marca 2017 r. Parlament Europejski i Rada (UE) przyjęły rozporządzenie 2017/625 w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem 2017/625”.

Zgodnie z art. 167 rozporządzenia 2017/625 wiąże ono w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich co do zasady od dnia 14 grudnia 2019 r.

Szczegółowy przegląd prawodawstwa krajowego wykazał konieczność wprowadzenia zmian, głównie w przepisach regulujących zadania Inspekcji Weterynaryjnej, których propozycje zostały ujęte w treści projektu ustawy.

Projekt ustawy poza zmianami dostosowawczymi krajowego prawodawstwa, zmierzającymi do ułatwienia stosowania rozporządzenia 2017/625 oraz przewidującymi – w granicach swobody, którą unijny prawodawca dał państwom członkowskim w zakresie kształtowania polityki krajowej – częściowe wyłączenia z jego bezpośredniego stosowania w zakresie pobierania opłat w celu pokrycia kosztów kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych, ma także na celu rozwiązanie m.in. następujących problemów:

- 1) braku możliwości korzystania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z fakultatywnych odstępstw, o którym mowa w pkt 4.3 lit. a i c oraz pkt 10.1 załącznika V do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 999/2001”. Zgodnie z ww. odstępstwem z pkt 4.3 lit. a i c załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001 państwa członkowskie Unii Europejskiej (UE) mogą podjąć decyzję zezwalającą na oddzielanie mięsa od głowy u bydła oraz usuwanie rdzenia kręgowego w przypadku owiec i kóz w zakładach rozbioru wyznaczonych specjalnie do tego celu pod pewnymi warunkami. Natomiast odstępstwo z pkt 10.1 załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001 dotyczy możliwości wysyłki głów i niepodzielonych tusz bydła, owiec i kóz zawierających określony materiał niebezpieczny do innego państwa członkowskiego UE (projekt realizuje w tym zakresie wnioski zgłaszane przez podmioty zajmujące się produkcją mięsa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zainteresowane korzystaniem z przedmiotowych odstępstw);
- 2) braku możliwości dokonywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uboju w gospodarstwie w ramach produkcji mięsa na użytek własny bydła w wieku powyżej 6 miesięcy (projekt realizuje w tym zakresie postulaty zgłaszane przez rolników);
- 3) braku odpowiednio szczegółowych procedur dotyczących uzyskiwania przez polskie zakłady produkujące żywność pochodzenia zwierzęcego uprawnień do produkcji na rynek danego państwa trzeciego, w tym braku rozwiązań, które mogłyby zmniejszyć ryzyko wycofania się w ostatniej chwili podmiotów zgłaszających

udział swojego zakładu w audytach inspektorów z państw trzecich w ramach procedury uzyskiwania przez zakłady produkujące żywność pochodzenia zwierzęcego uprawnień do wysyłki produktów do danego państwa trzeciego;

- 4) niespójności regulacji z zakresu kar pieniężnych zawartych w przepisach ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1753) z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.) (Kpa), w związku z wprowadzeniem do Kpa norm w zakresie nakładania lub wymierzania administracyjnych kar pieniężnych lub udzielania ulg w ich wykonaniu (dział IVa Kpa);
- 5) braku odpowiednich regulacji w przepisach krajowych dotyczących przywozu z państw trzecich produktów pochodzenia zwierzęcego, dla których nie określono weterynaryjnych wymagań przywozowych w przepisach UE.

Niepodjęcie działań legislacyjnych, które ułatwią stosowanie przepisów rozporządzenia 2017/625, może doprowadzić do wdrożenia przez Komisję Europejską procedur w związku z niedostosowaniem prawa polskiego do przepisów UE, a to może doprowadzić do zastosowania sankcji ze strony UE.

Ponadto jest wymagane dostosowanie przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421), zwanej dalej „ustawą”, do przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 576/2013”. Obowiązujące w tym zakresie przepisy ustawy zawierają odesłania do rozporządzenia (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym, i zmieniającego dyrektywę Rady 92/65/EWG (Dz. Urz. UE L 146 z 13.06.2003, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 39, str. 75).

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylające dyrektywę 2001/82/WE (Dz. Urz. UE L 4 z 07.01.2019, str. 43), zwane dalej „rozporządzeniem 2019/6”, w art. 57 nakłada na państwa członkowskie UE obowiązek gromadzenia danych dotyczących przeciwdrobnoustrojowych produktów leczniczych stosowanych u zwierząt w celu umożliwienia bezpośredniej lub pośredniej oceny stosowania takich produktów u zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, na poziomie gospodarstw. Szczegółowe zasady takiego gromadzenia danych zawarto w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2021/578 z dnia 29 stycznia 2021 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 w odniesieniu do wymogów dotyczących gromadzenia danych na temat wielkości sprzedaży przeciwdrobnoustrojowych produktów leczniczych oraz ich stosowania u zwierząt (Dz. Urz. UE L 123 z 09.04.2021, str. 7). Artykuł 14 tego rozporządzenia nakłada obowiązek utworzenia w państwach członkowskich systemów gromadzenia danych dotyczących stosowania przeciwdrobnoustrojowych produktów leczniczych. Systemy te powinny być częściowo lub w pełni zautomatyzowane tak, aby w sposób ciągły pozwalały na gromadzenie danych dotyczących stosowania przeciwdrobnoustrojowych produktów leczniczych u zwierząt. W tym celu państwa członkowskie powinny opracować rozwiązania w zakresie oprogramowania komputerowego, które mają ułatwić gromadzenie takich danych oraz wspierać zapewnianie jakości oraz kontrolę poprawności i jakości danych. Zgodnie z art. 15 rozporządzenia począwszy od dnia 30 września 2024 r. państwa przekazują Europejskiej Agencji Leków roczne sprawozdania zawierające te dane. Obecnie dokumentacja dotycząca prowadzonego leczenia jest gromadzona na poziomie gospodarstw w postaci papierowej. Dodatkowo gromadzenie takiej dokumentacji papierowej i jej przechowywanie przez okres co najmniej 5 lat stanowi obciążenie dla hodowców zwierząt.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowane rozwiązania to:

- 1) wskazanie organów, którym zostaną przyznane kompetencje i które będą właściwe do wykonywania zadań określonych w przepisach rozporządzenia 2017/625 w zakresie ochrony zdrowia zwierząt oraz bezpieczeństwa:
 - a) produktów pochodzenia zwierzęcego,
 - b) żywności zawierającej jednocześnie środki spożywcze pochodzenia niezwierzęcego i produkty pochodzenia zwierzęcego znajdujące się w rolniczym handlu detalicznym w rozumieniu art. 3 ust. 3 pkt 29b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2020 r. poz. 2021, z późn. zm.),
 - c) środków spożywczych zawierających zarówno produkty pochodzenia roślinnego, jak i przetworzone produkty pochodzenia zwierzęcego (produkty złożone);
- 2) określenie wysokości opłat za kontrole urzędowe i inne czynności urzędowe wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną, w tym przypadków, w których zmniejsza się kwotę pobieranych opłat wraz ze wskazaniem wartości procentowej tego pomniejszenia, a także zasad dotyczących przejrzystości w zakresie pobierania opłat, w celu zapewnienia zgodności z rozdziałem VI rozporządzenia 2017/625;

projekt ustawy przewiduje pobieranie niższych opłat w przypadkach, w których taką możliwość przewidziano w art. 79 ust. 3 lit. a i b rozporządzenia 2017/625, a mianowicie za nadzór wykonywany w zakładach uznanych za zakłady o małej wydajności i w zakładach stosujących tradycyjne metody w produkcji, przetwarzaniu i dystrybucji;

- 3) dostosowanie przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt do przepisów rozporządzenia nr 576/2013;
- 4) umożliwienie, przez wprowadzenie odpowiednich zmian w przepisach ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, uregulowania w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw rolnictwa wydanego na podstawie art. 7 ust. 4 ww. ustawy kwestii wydawania przez powiatowych lekarzy weterynarii zgody na zastosowanie w zakładach odstępstwa przewidzianego w pkt 4.3 lit. a i c załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001, a także umożliwienie polskim przedsiębiorstwom korzystanie z odstępstwa przewidzianego w pkt 10.1 załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001;
- 5) umożliwienie dokonywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uboju w gospodarstwie w ramach produkcji mięsa na użytek własny bydła w wieku do 12. miesiąca życia (realizacja postulatów zgłaszanych przez rolników);
- 6) doprecyzowanie wymagań i procedur dotyczących produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych na rynki państw trzecich, w tym dotyczących nadawania uprawnień do produkcji na te rynki, m.in. przez wskazanie, że podmiot prowadzący zakład, któremu nadano uprawnienia do produkcji na rynek danego państwa trzeciego lub ubiega się o nadanie takich uprawnień, ponosi koszty kontroli inspektorów z państwa trzeciego, jeżeli nie później niż 14 dni przed planowanym terminem rozpoczęcia kontroli przez tych inspektorów nie złoży pisemnej informacji o nieudostępnieniu pomieszczeń zakładu do kontroli;
- 7) nowelizacja przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego w zakresie kar pieniężnych polegająca na rezygnacji z przepisu upoważniającego ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia, w drodze rozporządzenia, wysokości kar pieniężnych za dane naruszenia i wprowadzeniu regulacji w tym zakresie do ww. ustawy, a także uregulowaniu w tej ustawie przesłanek wymiaru kar pieniężnych; przy czym do tych kar pieniężnych będą miały zastosowanie przepisy działu IVA Kpa, z wyłączeniem przepisów dotyczących wymiaru kar pieniężnych;
uregulowanie w przepisach krajowych kwestii dotyczących przywozu niezharmonizowanych produktów pochodzenia zwierzęcego z państw trzecich. W związku z powyższym proponuje się przyznanie ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa kompetencji do określania, w drodze rozporządzenia, weterynaryjnych wymagań przywozowych dla produktów pochodzenia zwierzęcego, jeżeli nie zostały one ustanowione w przepisach UE; produkty pochodzenia zwierzęcego, dla których zostaną ustalone krajowe przepisy przywozowe, będą mogły być wprowadzane na rynek wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Planowane narzędzia interwencji – uchylenie lub dokonanie zmian w:

- 1) ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 306);
- 2) ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;
- 3) ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2021 r. poz. 1542);
- 4) ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego;
- 5) ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2021 r. poz. 278);
- 6) ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia;
- 7) ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1923, z późn. zm.);
- 8) ustawie z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (uchylenie);
- 9) ustawie z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (uchylenie).

Oczekiwane efekty:

- 1) zapewnienie niewymagającego stosowania reguł interpretacyjnych i tabeli korelacji stosowania postanowień rozporządzenia 2017/625 oraz rozporządzenia nr 576/2013;
- 2) powstawanie nowych zakładów rozbioru mięsa, w których będzie dokonywane oddzielanie mięsa od głowy u bydła lub usuwanie rdzenia kręgowego w przypadku owiec i kóz, albo rozszerzenie dotychczasowej działalności przez obecnie funkcjonujące zakłady rozbioru mięsa o oddzielanie mięsa od głowy u bydła lub usuwanie rdzenia kręgowego w przypadku owiec i kóz. Możliwość wysyłki głów i niepodzielonych tusz bydła, owiec i kóz zawierających określony materiał niebezpieczny do innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego UE pozwoli rozszerzyć działalność polskim rzeźniom. Zmiany te korzystnie wpłyną na zwiększenie konkurencyjności wymienionych zakładów na rynku. Wprowadzenie tej regulacji ograniczy również marnowanie żywności;
- 3) możliwość dokonywania w gospodarstwach uboju bydła w wieku od 6. do 12. miesiąca życia w celu pozyskania mięsa na użytek własny ułatwi rolnikom pozyskiwanie mięsa na własne potrzeby ze zwierząt utrzymywanych w ich gospodarstwach. W przypadku bydła w wieku do 12. miesiąca życia pochodzącego z Polski nie ma tkanek, które byłyby uznawane za materiał szczególnego ryzyka. W związku z powyższym nie będzie w odniesieniu do takiego uboju problemów, jakie mogłyby wynikać z naruszenia obowiązku

właściwego zagospodarowania tkanek, które uznaje się za materiał szczególnego ryzyka, a także nie będzie konieczne wykonywanie badań laboratoryjnych w kierunku BSE. Tym samym tusza pozyskana z takiego zwierzęcia będzie mogła zostać poddana rozbiorowi niezwłocznie po dokonaniu uboju, natomiast osoba pozyskująca mięso na własne potrzeby będzie zwolniona z kosztów takiego badania. Ponadto poddawanie ubojowi bydła w wieku do 12. miesiąca życia w warunkach domowych stwarza mniejsze ryzyko dla bezpieczeństwa wykonującego tę czynność przyuczonego ubojowca niż uśmiercanie bydła starszego, zwłaszcza samców tego gatunku. Dodatkowo prawdopodobieństwo zagospodarowania przez rolnika we własnym zakresie mięsa pozyskanego z bydła w takim wieku jest wyższe niż mięsa pochodzącego ze sztuk starszych, w odniesieniu do którego można się spodziewać potencjalnych prób wprowadzenia na rynek w sposób sprzeczny z przepisami prawa żywnościowego;

4) produkcja żywności na rynek państw trzecich:

- a) ograniczenie występowania sytuacji, gdy podmioty bez uprzedzenia rezygnują z uczestnictwa zakładu w kontroli przeprowadzanej w celu nadania uprawnień, o których nadanie same wcześniej wnioskowały, co stawia stronę polską w niekorzystnym świetle, daje obraz lekceważącego traktowania partnera handlowego oraz zmusza zakłady, które poddały się kontroli zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami, do ponoszenia zwiększonych wydatków związanych z podziałem kosztów stałych związanych z kontrolą na mniejszą liczbę podmiotów,
- b) usprawnienie pracy i wzmocnienie nadzoru Inspekcji Weterynaryjnej, dzięki sprecyzowaniu procedury nadawania uprawnień do produkcji na rynek państw trzecich (złożenie wniosku, kontrola w zakładzie, nadanie uprawnień), wprowadzeniu bardziej realistycznych terminów wydawania przez powiatowych lekarzy weterynarii decyzji dotyczących nadania uprawnień do produkcji na rynek państw trzecich, precyzyjnemu wskazaniu przesłanek do cofnięcia uprawnień do produkcji na rynek państw trzecich oraz przyznaniu decyzjom dotyczącym wycofania uprawnień rygoru natychmiastowej wykonalności, a także dzięki wprowadzeniu przepisu, który umożliwia przeprowadzanie kontroli poprzedzających kontrolę właściwych organów państwa trzeciego;

5) nowelizacja przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego w zakresie kar pieniężnych powinna przyczynić się do uniknięcia problemów dotyczących stosowania tych przepisów;

6) uregulowanie w przepisach krajowych kwestii dotyczących przywozu niezharmonizowanych produktów pochodzenia zwierzęcego z państw trzecich umożliwi w przypadku pojawienia się zainteresowania przywozem do Polski produktów pochodzenia zwierzęcego, dla których wykazy państw trzecich, wzory świadectw zdrowia lub wykazy zakładów (jeżeli są wymagane), jak również wymagania dotyczące ich bezpieczeństwa zdrowotnego nie zostały ustanowione na poziomie UE, uregulowanie tych kwestii przez ministra właściwego do spraw rolnictwa w drodze rozporządzenia.

Utworzenie elektronicznego modułu służącego dokumentowaniu leczenia zwierząt (elektroniczna książka leczenia zwierząt – eKLZ) z jednej strony pozwoli na wypełnienie nałożonego na państwa członkowskie w przepisach rozporządzenia 2019/6 obowiązku gromadzenia i łatwego dostępu do danych o stosowaniu przeciwdrobnoustrojowych produktów leczniczych, a z drugiej strony zniesie obowiązek gromadzenia dokumentacji papierowej leczenia zwierząt stanowiący obciążenie dla posiadaczy zwierząt. Ponadto dzięki powstaniu eKLZ Inspekcja Weterynaryjna uzyska dane, które pozwolą na weryfikację, w jaki sposób są stosowane przeciwdrobnoustrojowe produkty lecznicze w odniesieniu do poszczególnych lekarzy, grup zwierząt, obszarów terytorialnych itp. Pozwoli to na lepsze ukierunkowanie kontroli. Wykrycie ewentualnych nieprawidłowości i ich eliminacja pozwoli na obniżenie zużycia antybiotyków w hodowli zwierzęcej, a tym samym wpłynie na poprawę bezpieczeństwa żywności pochodzenia zwierzęcego, a także zmniejszenie ryzyka powstawania oporności drobnoustrojów, której narastanie stanowi istotne zagrożenie również dla zdrowia ludzi.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

1. Zapewnienie stosowania rozporządzenia 2017/625 – nie badano.
2. Zapewnienie stosowania rozporządzenia nr 576/2013 – nie badano.
3. Oddzielanie mięsa od głowy u bydła i rdzeni kręgowych u owiec i kóz poza rzeźnią, w której dokonano uboju – odstępstwa, o których mowa w pkt 4.3 lit. a i c załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001, są stosowane w następujących państwach UE/OECD:
 - 1) odstępstwo z pkt 4.3 lit. a – Hiszpania, Szwajcaria, Czechy, Estonia, Słowenia, Szwecja;
 - 2) odstępstwo z pkt 4.3 lit. c – Holandia, Czechy, Słowenia, Belgia.
4. Możliwość wysyłki głów i niepodzielonych tusz bydła, owiec i kóz zawierających określony materiał niebezpieczny do innego państwa członkowskiego UE – odstępstwo, o którym mowa w pkt 10.1 załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001 – nie badano.
5. Ubój na użytek własny w zakresie pozyskiwania mięsa z bydła na własne potrzeby rolnika – Węgry wprowadziły możliwość uboju bydła do 30. miesiąca życia, Portugalia – do 12. miesiąca życia, Czechy – do 24. miesiąca życia,

Dania – nawet powyżej 72. miesiąca życia; zakaz uboju bydła na użytek własny obowiązuje np. we Francji i w Słowenii. 6. Produkcja żywności na rynek państw trzecich – nie badano. 7. Regulacje z zakresu kar pieniężnych – nie badano. 8. Przywóz niezharmonizowanych produktów pochodzenia zwierzęcego z państw trzecich – nie badano.			
4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Liczba siedzib stad posiadających bydło	332 114	Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (ARiMR) – dane według stanu bazy Systemu Identyfikacji i Rejestracji Zwierząt (IRZ) na dzień 28.02.2021 r. (https://www.arimr.gov.pl/identyfikacja-i-rejestracja-zwierzat/system-identyfikacji-i-rejestracji-zwierzat.html)	Możliwość dokonywania uboju w gospodarstwie bydła w wieku do 12. miesiąca życia z przeznaczeniem pozyskanego w ten sposób mięsa na własne potrzeby.
Inspekcja Weterynaryjna	322 organy	Przepisy dotyczące Inspekcji Weterynaryjnej	Wprowadzenie instrumentów umożliwiających wzmocnienie nadzoru nad podmiotami w zakresie bezpieczeństwa żywności, w tym między innymi: – możliwość wskazywania w decyzji administracyjnej terminu usunięcia uchybień, ze względu na konieczność egzekwowania przez organy Inspekcji Weterynaryjnej spełniania wymagań przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, – objęcie nadzorem nowych rodzajów działalności, tj. zakładów rozbioru mięsa, w których będzie przeprowadzane oddzielanie mięsa od głowy u bydła lub usuwanie rdzenia kręgowego – w przypadku owiec i kóz, – realizacja obowiązku przekazywania Komisji Europejskiej informacji z zakresu wskazanego w przepisach (Główny Lekarz Weterynarii). Ponadto Główny Lekarz Weterynarii będzie wykonywał zadanie polegające na przeprowadzaniu audytów laboratoriów urzędowych, o którym mowa w art. 39 rozporządzenia 2017/625.

			Wprowadzenie nowego wzoru legitymacji służbowej pracownika Inspekcji Weterynaryjnej, z zabezpieczeniami przed podrobieniem lub przerobieniem. Utworzenie systemu teleinformatycznego obsługującego eKLZ. Pozyskiwanie danych z poziomu gospodarstw o ilości i rodzaju stosowanych produktów leczniczych weterynaryjnych. Generowanie raportów dotyczących stosowania przeciwdrobnoustrojowych produktów leczniczych u zwierząt. Przekazywanie Europejskiej Agencji Leków danych dotyczących stosowania przeciwdrobnoustrojowych produktów leczniczych u zwierząt.
Krajowe laboratoria referencyjne	19	Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 kwietnia 2012 r. w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 256, z późn. zm.) oraz rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 czerwca 2008 r. w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych właściwych do prowadzenia badań pasz (Dz. U. poz. 758)	Rozszerzenie kompetencji krajowych laboratoriów referencyjnych właściwych dla danego kierunku badań w zakresie dotyczącym przeprowadzania: audytów laboratoriów urzędowych oraz kontroli laboratoriów wpisanych do rejestru. Ponadto w zakresie kontroli laboratoriów urzędowych doprecyzowano wymagania odnośnie do częstotliwości przeprowadzania kontroli.
Laboratoria zatwierdzone (art. 25a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej); laboratoria wpisane do rejestru (art. 25e ww. ustawy)	57; 178	„Rejestry i wykazy laboratoriów i pracowni laboratoryjnych” udostępnione na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii	Wprowadzenie obowiązku: – przekazywania przez laboratoria informacji o wynikach badania zarówno powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce lokalizacji laboratorium, jak i powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce pobrania próbek, – poddawania się przez laboratoria wpisane do rejestru kontroli właściwego dla danego kierunku badań krajowego laboratorium referencyjnego oraz doprecyzowanie ww. obowiązku w odniesieniu do laboratoriów zatwierdzonych, w zakresie kontroli niezapowiedzianych. Ponadto dla laboratoriów zatwierdzonych dookreślono: wymagania w zakresie zawartości składanych wniosków oraz czas, po upływie którego jest możliwe ubieganie się o ponowne zatwierdzenie.

Powiatowi lekarze weterynarii	35 powiatowych lekarzy weterynarii właściwych terytorialnie ze względu na lokalizację punktów wjazdu podróży do wydawania decyzji na podstawie przepisów rozporządzenia nr 576/2013	Inspekcja Weterynaryjna	Wydanie decyzji administracyjnej w przypadku, gdy organ celny stwierdzi niezgodność z warunkami określonymi w przepisach rozporządzenia nr 576/2013, a zakres tych nieprawidłowości będzie wykraczał poza kompetencje organu celnego do wydania takiej decyzji.
Urzędy celno-skarbowe	13 urzędów celno-skarbowych	Inspekcja Weterynaryjna	Przeprowadzanie kontroli dokumentów i kontroli identyfikacyjnych przemieszczanych zwierząt. Wydanie decyzji administracyjnej o zastosowaniu środka z art. 35 ust. 1 lit. a rozporządzenia 576/2013, gdy organ celny stwierdzi niezgodność z warunkami określonymi w przepisach, w przypadkach określonych w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.
Podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze produkujące żywność pochodzenia zwierzęcego, w tym rzeźnie i zakłady rozbioru mięsa	7215 przedsiębiorstw produkujących produkty pochodzenia zwierzęcego (zakłady zatwierdzone)	Inspekcja Weterynaryjna	Możliwość lub konieczność stosowania się do rozwiązań rekomendowanych w projekcie ustawy, w tym m.in.: – powstawanie nowych zakładów rozbioru mięsa, w których będzie przeprowadzane oddzielanie mięsa od głowy u bydła lub usuwanie rdzenia kręgowego w przypadku owiec i kóz albo rozszerzanie dotychczasowej działalności przez funkcjonujące zakłady rozbioru mięsa o oddzielanie mięsa od głowy u bydła lub usuwanie rdzenia kręgowego w przypadku owiec i kóz, – doprecyzowanie i uporządkowanie procedur uzyskiwania uprawnień do produkcji żywności na rynek państw trzecich pozytywnie wpłynie na możliwości rozwoju podmiotów podejmujących produkcję żywności na rynek państw trzecich.
Sądy	Sądy powszechne: – sądy apelacyjne – 11, – sądy okręgowe – 45, – sądy rejonowe – 318	GUS – Rocznik Statystyczny Rzeczypospolitej Polskiej 2019	Przedmiotowa regulacja będzie miała korzystny wpływ na pracę sądów, ponieważ zmiana kwalifikacji czynów z art. 47 ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej spowoduje przyznanie

			organom Inspekcji Weterynaryjnej uprawnień do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za czyny określone w tym artykule, co może odciążyć sądy orzekające w postępowaniu karnym, jak również wpłynąć na nieuchronność kary.
Posiadacze zwierząt, z których lub od których pozyskuje się żywność	ok. 560 tys.	Dane ARiMR	Zmiana formy posiadanej dokumentacji leczenia zwierząt z papierowej na elektroniczną. Będzie to równoznaczne ze zniesieniem obciążenia związanego z obowiązkiem gromadzenia takiej dokumentacji w postaci papierowej i przechowywania tej dokumentacji przez okres co najmniej 5 lat.
Lekarze weterynarii wolnej praktyki	ok. 20 tys.	Dane Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej	Zmiana formy dokumentowania czynności lekarsko-weterynaryjnych dotyczących zwierząt, z których lub od których pozyskuje się żywność, z dotychczasowej postaci papierowej na postać elektroniczną.
Zakłady lecznicze dla zwierząt	ok. 7,4 tys.	Dane Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej	Zmiana formy dokumentowania czynności lekarsko-weterynaryjnych dotyczących zwierząt, z których lub od których pozyskuje się żywność, z dotychczasowej postaci papierowej na postać elektroniczną. Przekazywanie Inspekcji Weterynaryjnej danych dotyczących stosowania przeciwdrobnoustrojowych produktów leczniczych u zwierząt.
Dostawcy systemów informatycznych do zakładów leczniczych	6	Analiza rynku przeprowadzona przez Główny Inspektorat Weterynarii	Możliwość dostosowania dostarczanych przez te podmioty systemów informatycznych do współdziałania z eKLZ.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został przekazany do konsultacji publicznych z następującymi podmiotami:

- 1) Animal By Products – Polski Związek Przetwórców;
- 2) Związek Postępowych Gmin Żydowskich „Beit Polska”;
- 3) Biuro Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 4) Business Centre Club;
- 5) Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych;
- 6) Federacja Gospodarki Żywnościowej RP;
- 7) Federacja Związków Kółek i Organizacji Rolniczych RP;
- 8) Federacja Związków Pracodawców – Dzierżawców i Właścicieli Rolnych;
- 9) Forum Związków Zawodowych;
- 10) Fundacja „Zwierzęta i My”;
- 11) Fundacja Międzynarodowy Ruch na Rzecz Zwierząt VIVA!;

- 12) Fundacja PEGASUS;
- 13) Gmina Wyznaniowa Starozakonnych w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 14) Instytut Ochrony Roślin – Państwowy Instytut Badawczy;
- 15) Instytut Zootechniki – Państwowy Instytut Badawczy;
- 16) Islamskie Zgromadzenie Ahl-ul-Bayt;
- 17) Izba Gospodarcza Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz;
- 18) Izraelicka Niezależna Gmina Wyznaniowa w Poznaniu;
- 19) Klub „Gaja” Stowarzyszenie Ekologiczno-Kulturalne;
- 20) Konfederacja „Lewiatan”;
- 21) Krajowa Federacja Hodowców Drobiu i Producentów Jaj, Federacja Przedsiębiorców Polskich;
- 22) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 23) Krajowa Izba Lekarsko–Weterynaryjna;
- 24) Krajowa Izba Producentów Drobiu i Pasz;
- 25) Krajowa Rada Drobiarstwa – Izba Gospodarcza w Warszawie;
- 26) Krajowa Rada Izb Rolniczych;
- 27) Krajowa Rada Spółdzielcza;
- 28) Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt;
- 29) Krajowy Związek Grup Producentów Rolnych – Izba Gospodarcza;
- 30) Krajowy Związek Pracodawców – Producentów Trzody Chlewnej;
- 31) Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych;
- 32) Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych;
- 33) Liga Muzułmańska w RP;
- 34) Muzułmański Związek Religijny w Rzeczypospolitej Polskiej Najwyższe Kolegium;
- 35) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”;
- 36) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Solidarność’80;
- 37) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”;
- 38) Ogólnopolski Związek Producentów Drobiu POLDRÓB;
- 39) Ogólnopolski Związek Zawodowy Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej;
- 40) Ogólnopolski Związek Zawodowy Pracowników Inspekcji Weterynaryjnej;
- 41) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 42) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych;
- 43) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Techników Weterynarii „ESKULAP”;
- 44) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki „Medicus Veterinarius”;
- 45) Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Zwierząt – OTOZ „Animals”;
- 46) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych OPZZ;
- 47) POLKARMA – Polskie Stowarzyszenie Producentów Karmy dla Zwierząt Domowych;
- 48) Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka;
- 49) Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców;
- 50) Polska Izba Mleka;
- 51) Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego;
- 52) Polska Izba Przemysłu Farmaceutycznego i WYROBÓW MEDYCZNYCH POLFARMED;
- 53) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych LEWIATAN;
- 54) Polska Liga Ochrony Zwierząt;
- 55) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
- 56) Polski Klub Wyścigów Konnych;
- 57) Polski Związek Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego;
- 58) Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”;
- 59) Polski Związek Hodowców i Producentów Zwierząt Futerkowych;
- 60) Polski Związek Hodowców Koni;

- 61) Polski Związek Łowiecki;
- 62) Polski Związek Owczarski;
- 63) Polski Związek Zawodowy Rolników;
- 64) Polski Związek Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu;
- 65) Polskie Stowarzyszenie Producentów i Importerów Leków Weterynaryjnych „POLPROWET”;
- 66) Polskie Towarzystwo Nauk Weterynaryjnych;
- 67) Polskie Zrzeszenie Producentów Bydła Mięsnego;
- 68) Porozumienie Zielonogórskie – Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia;
- 69) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 70) Rada Federacji Branżowych Związków Producentów Rolnych;
- 71) Rada Gospodarki Żywnościowej;
- 72) Rada Dialogu Społecznego;
- 73) Sekcja Krajowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Weterynarii;
- 74) Sekretariat Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”;
- 75) Stowarzyszenie Jedności Muzułmańskiej;
- 76) Stowarzyszenie Muzułmańskie AHMADIYYA;
- 77) Stowarzyszenie Producentów Trzody Chlewnej „Podlasie”;
- 78) Stowarzyszenie Przyjaciół Zwierząt „AMICUS”;
- 79) Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 80) Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami;
- 81) Towarzystwo Przyjaciół Zwierząt „AMICUS”;
- 82) Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego (UPEMI);
- 83) Unia Polskiego Przemysłu Chłodniczego;
- 84) Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej;
- 85) Związek Gmin Wyznaniowych Żydowskich w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 86) Związek Polskie Mięso;
- 87) Związek Powiatów Polskich;
- 88) Związek Pracodawców Przemysłu Utylizacyjnego;
- 89) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 90) Związek Rzemiosła Polskiego;
- 91) Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników;
- 92) Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 93) Związek Zawodowy Rolnictwa „SAMOOBRONA”;
- 94) Związek Zawodowy Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”;
- 95) Związek Zawodowy Rolników „OJCZYŻNA”;
- 96) Związek Zawodowy Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”;
- 97) Związek Zawodowy Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”.

Termin wyznaczony tym podmiotom na zgłoszenie uwag do projektu ustawy wynosił 30 dni od dnia otrzymania tego projektu.

Projekt ustawy nie został przekazany do zaopiniowania Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Regulacja dotycząca danych osobowych zawarta w art. 4 pkt 17 lit. b tiret pierwsze projektu ustawy dotycząca podawania numeru PESEL we wniosku o wpis do rejestru zakładu albo zatwierdzenie zakładu, o których mowa w art. 21 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, jest analogiczna do wprowadzonej w 2016 r. regulacji zawartej w art. 5 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt wprowadzającej obowiązek podawania numeru PESEL we wniosku składanym przez podmiot zamierzający prowadzić działalność nadzorowaną w rozumieniu tej ustawy.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z 2019 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0 2022	1 2023	2 2024	3 2025	4 2026	5 2027	6 2028	7 2029	8 2030	9 2031	10 2032	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	88,325	151,596	150,717	150,707	150,707	150,707	150,707	150,707	150,707	150,707	150,707	1 596,294
budżet państwa	88,325	151,596	150,717	150,707	150,707	150,707	150,707	150,707	150,707	150,707	150,707	1 596,294
JST	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Wydatki ogółem	0,419	0,922	2,100	2,053	2,053	2,053	2,053	2,053	2,053	2,053	2,053	19,865
budżet państwa	0,419	0,922	2,100	2,053	2,053	2,053	2,053	2,053	2,053	2,053	2,053	19,865
JST	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Saldo ogółem	87,906	150,674	148,617	148,654	148,654	148,654	148,654	148,654	148,654	148,654	148,654	1 576,429
budżet państwa	87,906	150,674	148,617	148,654	148,654	148,654	148,654	148,654	148,654	148,654	148,654	1 576,429
JST	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Źródła finansowania	I. Projektowana regulacja ma wpływ na wysokość wydatków z budżetu państwa. Skutki w tym zakresie będą spowodowane kosztami: 1) utworzenia elektronicznej książki leczenia zwierząt – eKLZ, w ramach planowanego „Systemu Informatycznego Inspekcji Weterynaryjnej – IW-System”; 2) wydawania legitymacji służbowych pracownika Inspekcji Weterynaryjnej w związku z wprowadzeniem od dnia 1 stycznia 2025 r. obowiązku posiadania legitymacji sporządzonych zgodnie z nowym wzorem, uwzględniającym zabezpieczenia legitymacji przed podrobieniem lub przerobieniem. Ad 1. Utworzenie eKLZ I etap IW-Systemu dotyczy budowy trzech modułów: eKLZ, dziennik badania przed- i poubojowego oraz rejestry podmiotów nadzorowanych. Budżet I etapu (trzech ww. modułów) to ok. 26,166 mln zł, co oznacza koszt wytworzenia pojedynczego modułu w wysokości ok. 8,722 mln zł. Planowanym źródłem finansowania I etatu IW-Systemu są środki unijne, pozyskane z Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa. Zgodnie z zasadami współfinansowania: – 15,37% budżetu projektu stanowi współfinansowanie strony polskiej, które zapewnia budżet państwa (ok. 1,341 mln zł z kosztu wytworzenia pojedynczego modułu, z czego 419 tys. zł zostanie wydane <u>w 2022 r.</u>, a 922 tys. zł <u>w 2023 r.</u>), – 84,63% budżetu projektu to środki unijne (7,381 mln zł). <u>Lata 2024–2032</u> – utrzymanie I etapu Systemu: utrzymanie roczne I etapu IW-Systemu to koszt ok. 6,150 mln zł, co oznacza, że koszt utrzymania pojedynczego modułu wyniesie rocznie ok. 2,050 mln zł. Utrzymanie Systemu będzie realizowane w drodze zakupu usług zewnętrznych ze środków budżetu państwa. Ad 2. Od dnia 1 stycznia 2025 r. będzie obowiązywał obowiązek używania legitymacji służbowych pracownika Inspekcji Weterynaryjnej sporządzonych zgodnie z nowym wzorem, uwzględniającym zabezpieczenia legitymacji przed podrobieniem lub przerobieniem. W Inspekcji Weterynaryjnej jest zatrudnionych ok. 5820 pracowników (źródło danych: sprawozdanie statystyczne RRW 3 za rok 2020 sporządzone przez Głównego Lekarza Weterynarii). Koszt jednego blankietu legitymacji służbowej sporządzonego zgodnie z											

dotychczasowymi przepisami to 9 zł brutto. Założono, że legitymacja służbowa sporządzona zgodnie z projektowaną ustawą będzie kosztowała 11 zł brutto.

Wymiana legitymacji służbowych będzie odbywała się w 2024 r., w tym roku zostaną zatem poniesione koszty w wysokości równej iloczynowi liczby pracowników Inspekcji Weterynaryjnej oraz kosztu tej legitymacji, które wyniosą ok. 64 020 zł brutto. Od tej kwoty należy odjąć koszty, które byłyby poniesione w 2024 r. na wymianę legitymacji służbowych, gdyby w dalszym ciągu obowiązywał dotychczasowy stan prawny – koszty te oszacowano jako iloczyn 25% liczby pracowników Inspekcji Weterynaryjnej oraz 9 zł brutto (przy założeniu, że wymianie uległoby w tym roku 25% legitymacji służbowych). Kwota tych kosztów wyniosłaby 13 950 zł brutto (5820 zł x 24% x 9 zł brutto). W wyniku tych obliczeń otrzymano kwotę ok. 50 070 zł brutto, o którą wzrosną wydatki w 2024 r. z uwagi na wprowadzenie nowego wzoru i zabezpieczeń legitymacji służbowych pracowników Inspekcji Weterynaryjnej.

Założono, że w latach 2025–2032 wymianie będzie ulegało średnio ok. 25% legitymacji rocznie, co spowoduje dodatkowe koszty równe iloczynowi 25% liczby pracowników Inspekcji Weterynaryjnej oraz kwoty 2 zł brutto. Koszty te będą wynosiły 2910 zł brutto rocznie.

II. Skutki finansowe po stronie **dochodów budżetu państwa** będą wynikać:

1) z przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, tj. rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 grudnia 2013 r. w sprawie sposobu ustalania i wysokości opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną oraz sposobu i miejsc pobierania tych opłat;

2) z wpływów podatkowych z tytułu podatku VAT związanych z utworzeniem i utrzymaniem IW-Systemu;

3) z dodatkowych wpływów podatkowych z tytułu podatku VAT związanych z zakupem blankietów legitymacji służbowych pracowników Inspekcji Weterynaryjnej wykonanych według nowego wzoru.

Ad 1. Planowany termin wejścia w życie ustawy i rozporządzeń wydanych na jej podstawie to 1 czerwca 2022 r. Skutki finansowe w roku 0 obejmują 7 miesięcy 2022 r. (czerwiec–grudzień).

Tabela: Zestawienie wysokości opłat pobranych w 2019 r. przez Inspekcję Weterynaryjną oraz opłat, które byłyby pobrane przy zastosowaniu nowego systemu.

Dane za 2019 r. w tys. zł		
Oplata pobierana za/od	Należności powiatowych inspektoratów weterynarii i wojewódzkich inspektoratów weterynarii (według deklaracji)	Oplaty, które byłyby pobrane przy nowym systemie
	345 777	496 100
WIW i PIW łącznie	329 764	479 549
badania (z wyłączeniem PCR wg nowego systemu)	4003	19 045
żywność, w tym	260 673	280 552
sprzedaż bezpośrednia	184	70
działalność marginalna, lokalna i ograniczona	0	576
produkcja żywności znajdującej się w rolniczym handlu detalicznym	0	298
ubój zwierząt – uśmiercenie lub badanie poubojowe w rzeźni	208 469	202 561
ogłędziny i badanie mięsa zwierząt łownych	1264	2017
punkty skupu mleka i przetwórstwo mleka	2905	4736
jaja konsumpcyjne i produkty jajeczne – przetwórstwo, pakowanie i przepakowywanie	107	681

statki i produkty rybołówstwa	2701	2845
Przechowywanie	2355	3714
miód, kwas hialuronowy	0	31
zatwierdzenie zakładu	0	563
zatwierdzenie projektu technologicznego	0	609
rozbiór mięsa	42 688	44 957
produkcja, pakowanie, przepakowywanie mięsa	0	16 894
zwierzęta, w tym	44 775	152 366
przemieszczenia niehandlowe zwierząt towarzyszących	0	24
obserwacje w kierunku wścieklizny		
wydanie decyzji w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych	0	101
materiał biologiczny, w tym	167	238
podmioty objęte dotychczasowymi opłatami z poz. 16 i 17 tabeli stanowiącej załącznik 1 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie sposobu ustalania i wysokości opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną, sposobu i miejsc pobierania tych opłat oraz sposobu przekazywania informacji w tym zakresie Komisji Europejskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 388), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie opłat”	167	0
podmioty nieobjęte dotychczasowymi opłatami z poz. 16 i 18 tabeli stanowiącej załącznik 1 do rozporządzenia w sprawie opłat – podmioty obrabiające i przechowujące jaja wylęgowe oraz jaja i gamety, inne podmioty niż pozyskujące ww. materiał	0	0
kontrola zwierząt – przemieszczenia, w tym	40 537	143 643
transport, skup zwierząt	4071	7972
podmioty objęte dotychczasowymi opłatami z poz. 22 tabeli stanowiącej załącznik 1 do rozporządzenia w sprawie opłat	4071	0
podmioty nieobjęte dotychczasowymi opłatami z poz. 22 tabeli stanowiącej załącznik 1 do rozporządzenia w sprawie opłat – podmioty działające w obszarze obrotu, pośrednictwa w obrocie, przewozu zwierząt oraz prowadzące punkty kontroli	0	0
wydanie świadectwa zatwierdzenia środka transportu przeznaczonego do długotrwałego transportu zwierząt	0	388
pasze, uboczne produkty pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne	1635	2116
uppz i pp	687	878
pasze i pasze lecznicze, w tym zatwierdzenie, o którym mowa w art. 79 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2017/625	948	1238
Wspólne	0	20 170

kontrola produktów – handel, wywóz, rynek krajowy	0	11 175
kontrola niewynikająca z planu (art. 79 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2017/625)	0	8673
nadanie uprawnienia do eksportu do państwa trzeciego	0	322
produkty lecznicze weterynaryjne (wojewódzkie inspektoraty weterynarii)	0	1550
kontrole w granicznych inspektoratach weterynarii (załącznik IV rozporządzenia 2017/625, zmiana: materiał biologiczny oraz pasze i pasze lecznicze niezawierające materiałów zwierzęcych, nowe: produkty złożone oraz kontrole dezynfekcji)	15 990,00	16 446,00
załącznik IV rozporządzenia 2017/625 (bez tranzytu)	11 581	12 247
słoma i siano oraz pasze i pasze lecznicze pochodzenia niezwierzęcego	4131	3644
materiał biologiczny	20	5
produkty złożone	0	15
kontrole środków transportu	0	171
tranzyt	258	364
GIW	23,38	105,00
dotychczasowe opłaty skarbowe (laboratoria, pasze oraz scenariusze występów zwierząt określone w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt – Dz. U. z 2022 r. poz. 572)	1	22
pozwolenie na przywóz zwierząt	22	62
pozwolenie na przywóz próbek badawczych i diagnostycznych	0	21
Opłaty, z których zrezygnowano	18 678	3750
ubój z konieczności	205	0
ubój mięsa na użytek własny – gospodarstwo i odstrzał	4481	3750
pobranie próbek do badania w kierunku przenośnych gąbczastych encefalopatii przeżuwaczy (TSE) testem diagnostycznym – za 1 próbkę – poz. 34 tabeli stanowiącej załącznik 1 do rozporządzenia w sprawie opłat	16	0
monitorowanie występowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych oraz skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt oraz w paszach – poz. 30 tabeli stanowiącej załącznik 1 do rozporządzenia w sprawie opłat	13 766	0
Pozostałe	210	0
Z tytułu planowanego pobierania opłat, których stawki zostaną określone w rozporządzeniu, które zostanie wydane na podstawie projektowanego art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o		

Inspekcji Weterynaryjnej, przewiduje się zwiększenie rocznych szacunkowych dochodów budżetu państwa o 87,688 mln zł w 2022 r. oraz o 150,323 mln zł rocznie w latach 2023–2032.

Do obliczenia stawek opłat przyjęto następujące założenia przekazane przez Główny Inspektorat Weterynarii:

1. Do analiz wykorzystano dane dotyczące 2019 r.
2. Wysokość opłat ustalono na podstawie:
 - 1) przeciętnego czasu pracy poświęconego na wykonywanie czynności objętej opłatą, uwzględniającego także czas pracy pracowników pomocniczych i administracyjnych oraz
 - 2) przeciętnego kosztu 1 godziny pracy, który uwzględnia:
 - a) czas pracy pracowników inspektoratów – wynik mnożenia przeciętnego zatrudnienia w 2019 r. w przeliczeniu na pełnozatrudnionych (zgodnie ze sprawozdaniem Rb-70 za 2019 r.) oraz 2008 godzin (liczba godzin roboczych 1 etatu w 2019 r.),
 - b) zakładany czas pracy osób wyznaczonych,
 - c) koszty kontroli i czynności urzędowych określone zgodnie z art. 81 rozporządzenia 625/2017 ustalone na podstawie sprawozdania Rb-28 (wydatki i zobowiązania w odniesieniu do osób wyznaczonych, składek oraz kosztów pozostałych powiatowych inspektoratów weterynarii i wojewódzkich inspektoratów weterynarii) oraz informacji z Głównego Inspektoratu Weterynarii dotyczących Głównego Lekarza Weterynarii, granicznych lekarzy weterynarii, powiatowych i wojewódzkich lekarzy weterynarii, obejmujące:
 - koszty personelu (pracowników i osób wyznaczonych) wskazane w art. 81 lit. a rozporządzenia 625/2017 (wynagrodzenia pracowników, w tym pracowników pomocniczych i administracyjnych, zaangażowanych w przeprowadzanie kontroli urzędowych, kosztów ich zabezpieczenia społecznego, emerytalnego i ubezpieczenia),
 - koszty pozostałe wskazane w art. 81 lit. b–g rozporządzenia 625/2017 (b – koszty pomieszczeń i wyposażenia, w tym koszty konserwacji i ubezpieczenia oraz innych powiązanych kosztów, c – koszty materiałów eksploatacyjnych i narzędzi, d – koszty usług, którymi jednostki upoważnione obciążają właściwe organy w związku z kontrolami urzędowymi przekazanymi do wykonania jednostkom upoważnionym, e – koszty szkolenia pracowników, o których mowa w lit. a, z wyłączeniem szkoleń koniecznych do uzyskania kwalifikacji niezbędnych, aby być zatrudnionym przez właściwe organy, f – koszty podróży pracowników, o których mowa w lit. a, i związane z nimi koszty utrzymania, g – koszty pobierania próbek oraz laboratoryjnych analiz, badań i diagnostyki naliczane przez laboratoria urzędowe za wykonanie tych zadań).

W kosztach kontroli i czynności urzędowych nie uwzględniono niżej wymienionych wydatków i zobowiązań powiatowych inspektoratów weterynarii i wojewódzkich inspektoratów weterynarii, związanych ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt:

- a) utylizacja zwierząt, produktów, ściółki, pasz, sprzętu, odpadów laboratoryjnych,
- b) dezynfekcja (gospodarstwa, wyposażenia, maty),
- c) odszkodowania, nagrody i zapomogi,
- d) aktywne poszukiwanie padłych dzików,
- e) bezpieczne usuwanie zwłok padłych dzików (w tym dojazd na miejsce ich znalezienia, załadunek, transport do wskazanego miejsca i unieszkodliwienie zwłok),
- f) polowania i odstrzał sanitarny dzików,
- g) odstrzał lisów i dostarczanie ich przez myśliwych do badań,
- h) zakup szczepionki przeciwko wściekliznie lisów wolno żyjących,
- i) rozrzucenie i wyłożenie ręczne szczepionki,
- j) inne drobne koszty, np. koszty odłowni żywołownych do odłowu dzików i obsługa odłowni czy koszty wydruków ulotek.

Zgodnie z przyjętą metodologią oraz dostępnymi danymi obliczono przeciętny koszt godziny pracy w Inspekcji Weterynaryjnej, który wynosi 56,40 zł.

3. W przyjętych rozwiązaniach podstawowa stawka minimalnej opłaty wynosi 112,80 zł, na co składa się czas niezbędny do przeprowadzenia czynności urzędowej i czas dojazdu.

	Ad 2. Wpływy podatkowe z tytułu podatku VAT związane z utworzeniem i utrzymaniem IW-Systemu wyniosą 637 tys. zł w 2022 r., 1273 tys. zł w 2023 r. oraz 383 tys. zł rocznie w latach 2024–2032. Ad 3. Dodatkowe wpływy podatkowe z tytułu podatku VAT związane z zakupem blankietów legitymacji służbowych pracowników Inspekcji Weterynaryjnej wyniosą 11 015 zł w 2024 r. oraz 640 zł rocznie w latach 2025–2032.																																			
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Koszty IW-Systemu Utworzenie eKLZ – lata 2022 i 2023 Koszt wytworzenia pojedynczego modułu (ok. 8,722 mln zł) składa się z: – kosztu usług, zakupów i dostaw, – kosztów pracy osób zatrudnionych na umowę o pracę. Podział kosztów przedstawia się następująco: <table><tr><th>Pozycja</th><th>2022 r. w mln</th><th>2023 r. w mln</th><th>Razem w mln</th></tr><tr><td>Koszt łączny wytworzenia pojedynczego modułu</td><td>2,725</td><td>5,997</td><td>8, 722</td></tr><tr><td>Współfinansowanie polskie (15,37%)</td><td>0,419</td><td>0,922</td><td>1,341</td></tr><tr><td>1) Pojedynczy moduł – usługi/zakupy/dostawy</td><td>2,269</td><td>5,454</td><td>7,722</td></tr><tr><td>Współfinansowanie polskie – usługi/zakupy/dostawy (15,37%)</td><td>0,349</td><td>0,838</td><td>1,187</td></tr><tr><td>2) Pojedynczy moduł – praca</td><td>0,456</td><td>0,544</td><td>1</td></tr><tr><td>Współfinansowanie polskie – praca (15,37%)</td><td>0,070</td><td>0,084</td><td>0,154</td></tr></table> Utrzymanie eKLZ – lata 2024–2032 Utrzymanie systemu wiąże się z koniecznością zlecenia usług utrzymania serwerów, utrzymania i rozwoju aplikacji oraz wsparcia użytkowników końcowych (help desk). Koszt łączny ww. prac oszacowano na kwotę ok. 6,150 mln zł rocznie, co oznacza koszt utrzymania pojedynczego modułu w wysokości ok. 2,050 mln zł rocznie. Będzie to wydatek budżetu państwa, którego część wróci do budżetu w postaci podatku VAT.								Pozycja	2022 r. w mln	2023 r. w mln	Razem w mln	Koszt łączny wytworzenia pojedynczego modułu	2,725	5,997	8, 722	Współfinansowanie polskie (15,37%)	0,419	0,922	1,341	1) Pojedynczy moduł – usługi/zakupy/dostawy	2,269	5,454	7,722	Współfinansowanie polskie – usługi/zakupy/dostawy (15,37%)	0,349	0,838	1,187	2) Pojedynczy moduł – praca	0,456	0,544	1	Współfinansowanie polskie – praca (15,37%)	0,070	0,084	0,154
Pozycja	2022 r. w mln	2023 r. w mln	Razem w mln																																	
Koszt łączny wytworzenia pojedynczego modułu	2,725	5,997	8, 722																																	
Współfinansowanie polskie (15,37%)	0,419	0,922	1,341																																	
1) Pojedynczy moduł – usługi/zakupy/dostawy	2,269	5,454	7,722																																	
Współfinansowanie polskie – usługi/zakupy/dostawy (15,37%)	0,349	0,838	1,187																																	
2) Pojedynczy moduł – praca	0,456	0,544	1																																	
Współfinansowanie polskie – praca (15,37%)	0,070	0,084	0,154																																	
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe																																				
Skutki																																				
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)																												
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2021 r.)	duże przedsiębiorstwa, w tym:	-87,598	-150,168	-150,168	-150,168	-150,168	-150,168	-1 589,279																												
	sektor żywnościowy	-11,023	-18,897	-18,897	-18,897	-18,897	-18,897	-199,991																												
	sektor zwierząt	-62,647	-107,395	-107,395	-107,395	-107,395	-107,395	-1 136,597																												
	sektor materiału biologicznego	-0,041	-0,071	-0,071	-0,071	-0,071	-0,071	-0,748																												
	sektor uppz i pp	-0,112	-0,191	-0,191	-0,191	-0,191	-0,191	-2,024																												
	sektor paszowy	-0,169	-0,290	-0,290	-0,290	-0,290	-0,290	-3,072																												
	sektor produktów leczniczych weterynaryjnych	-0,904	-1,550	-1,550	-1,550	-1,550	-1,550	-16,408																												
	importerzy	-0,302	-0,517	-0,517	-0,517	-0,517	-0,517	-5,472																												
	różne sektory (opłaty wspólne, w tym za badania laboratoryjne)	-12,400	-21,257	-21,257	-21,257	-21,257	-21,257	-224,967																												
	sektor mikro-, małych i średnich	-0,444	-0,761	-0,761	-0,761	-0,761	-0,761	-8,050																												

	przedsiębiorstw, w tym:							
	sprzedaż bezpośrednia	0,066	0,114	0,114	0,114	0,114	0,114	1,250
	działalność marginalna, lokalna i ograniczona	-0,336	-0,576	-0,576	-0,576	-0,576	-0,576	-6,097
	produkcja żywności znajdującej się w rolniczym handlu detalicznym	-0,174	-0,298	-0,298	-0,298	-0,298	-0,298	-3,155
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w tym:	0,354	0,606	0,606	0,606	0,606	0,606	6,414
	właściciele przemieszczający zwierzęta towarzyszące oraz których zwierzęta poddawano obserwacji w kierunku wścieklizny	-0,073	-0,125	-0,125	-0,125	-0,125	-0,125	-1,323
	osoby pozyskujące mięso na użytek własny (z uboju w gospodarstwie lub odstrzału zwierząt łownych)	0,426	0,731	0,731	0,731	0,731	0,731	7,737
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	1) możliwość powstawania nowych przedsiębiorstw lub rozszerzenia dotychczasowej działalności istniejących przedsiębiorstw w zakresie prowadzenia rozbioru mięsa (w zakładach rozbioru mięsa oddzielanie mięsa od głowy u bydła lub usuwanie rdzenia kręgowego w przypadku owiec i kóz); 2) produkcja żywności na rynek państw trzecich – doprecyzowanie i uporządkowanie procedur uzyskiwania uprawnień do produkcji żywności na rynek państw trzecich pozytywnie wpłynie na możliwości rozwoju podmiotów podejmujących taką działalność.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	1) możliwość powstawania nowych przedsiębiorstw lub rozszerzenia dotychczasowej działalności istniejących przedsiębiorstw w zakresie prowadzenia rozbioru mięsa (w zakładach rozbioru mięsa oddzielanie mięsa od głowy u bydła lub usuwanie rdzenia kręgowego w przypadku owiec i kóz); 2) produkcja żywności na rynek państw trzecich – doprecyzowanie i uporządkowanie procedur uzyskiwania uprawnień do produkcji żywności na rynek państw trzecich pozytywnie wpłynie na możliwości rozwoju podmiotów podejmujących taką działalność.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wejście w życie projektowanych regulacji powinno przyczynić się do zwiększenia ochrony zdrowia i życia obywateli w związku z uporządkowaniem istniejących instrumentów umożliwiających wzmocnienie nadzoru Inspekcji Weterynaryjnej nad produkcją i wprowadzaniem na rynek żywności. Zmiana przepisów dotyczących pozyskiwania mięsa na użytek własny rozszerzająca katalog zwierząt, które mogą podlegać ubojowi na użytek własny o bydło w wieku od 6. do 12. miesiąca życia, pozytywnie wpłynie na gospodarstwa domowe rolników utrzymujących bydło.						

	Osoby niepełno- sprawne oraz osoby starsze	Brak wpływu.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	W części dotyczącej <u>skutków w ujęciu pieniężnym</u> ujęto skutki związane ze zmianą systemu pobierania opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną. W porównaniu do obecnie obowiązującego systemu pobierania opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną najważniejsze zmiany dotyczą: 1) zmiany obciążeń w rzeźniach wynikających ze zmiany stawek oraz rezygnacji z dodatkowej opłaty za pobranie próbek do badania w kierunku przenośnych gąbczastych encefalopatii przeżuwaczy (ok. 16 tys. zł). Spadek obciążeń dotyczy przede wszystkim rzeźni drobiu oraz większości kategorii wagowych świń, a wzrost – z pewnymi wyjątkami wagowymi i czasowymi – rzeźni bydła, zwierząt jednokopytnych, owiec i kóz, dzikich zwierząt kopytnych utrzymywanych w warunkach fermowych i strusi; 2) rezygnacji z odrębnej opłaty za monitorowanie występowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych oraz skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt oraz w paszach (ok. 13 766 tys. zł łącznie od wszystkich podmiotów objętych opłatą); koszty takiego monitorowania zostały dodane do kosztów kontroli urzędowych, za przeprowadzenie których będą pobierane opłaty obejmujące takie monitorowanie (te opłaty będą odpowiednio wyższe); 3) zmiany sposobu rozliczania oględzin tusz zwierząt łownych oraz badania mięsa takich zwierząt (wzrost obciążeń z 1264 tys. zł do 2017 tys. zł); 4) zmiany sposobu rozliczania nadzoru nad punktami odbioru mleka (zwiększenie stawki za pierwszą godzinę oraz zmniejszenie stawki za kolejne godziny) oraz przetwórstwem mleka (wprowadzenie stawki za tonę oraz opłaty minimalnej); te zmiany spowodują wzrost obciążeń dla podmiotów (wzrost opłat z 2905 tys. zł do ok. 4736 tys. zł); 5) zmiany sposobu rozliczania nadzoru nad przetwórstwem jaj konsumpcyjnych (wprowadzenie stawki za tonę i opłaty minimalnej) oraz rozszerzenia zakresu nadzoru o pakowanie i przepakowywanie jaj oraz pakowanie i przepakowywanie produktów jajecznych (wzrost opłat z 107 tys. zł do 681 tys. zł); 6) wprowadzenia stawki minimalnej za nadzór nad rozbiorem mięsa, nadzór nad wyładowywaniem ze statków rybackich albo pierwszą sprzedażą produktów rybołówstwa, nadzór nad obróbką, przetwórstwem ryb, skorupiaków, mięczaków, żab lub ich produktów oraz wyładowywaniem ze statku przetworni produktów rybołówstwa; 7) zwiększenia stawki za pierwszą godzinę nadzoru nad przechowywaniem produktów pochodzenia zwierzęcego (wzrost opłat z 2355 tys. zł do 3714 tys. zł); 8) wprowadzenia nowej opłaty za nadzór nad porcjowaniem, pakowaniem i przepakowywaniem miodu, nadzór nad produkcją wysoko rafinowanego siarczanu chondroityny, kwasu hialuronowego, innych produktów z hydrolizowanych części, chitozanu, glukozaminy, podpuszczki, karuku i aminokwasów oraz nadzór nad produkcją żelatyny i kolagenu (ok. 31 tys. zł łącznie); 9) wprowadzenia nowej opłaty za nadzór nad produkcją mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych, mięsa oddzielonego mechanicznie i produktów mięsnych oraz nadzór nad porcjowaniem, pakowaniem i przepakowywaniem mięsa, mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych, mięsa oddzielonego mechanicznie oraz produktów mięsnych (ok. 16 894 tys. zł rocznie); 10) wprowadzenia nowej opłaty za złożenie wniosku o zatwierdzenie zakładu (ok. 563 tys. zł) oraz za zatwierdzenie projektu technologicznego (ok. 609 tys. zł); 11) zmiany stawek za badania laboratoryjne; 12) wprowadzenia stawek określonych w rozdziale I załącznika IV rozporządzenia 625/2017 w odniesieniu do kontroli urzędowych przesyłek produktów i zwierząt wprowadzanych do UE, zmniejszenia stawki opłaty za kontrole przesyłek materiału biologicznego (spadek z ok. 20 tys. zł do 5 tys. zł rocznie) oraz łącznej sumy opłat za przesyłki słomy i siana oraz pasz i pasz leczniczych niezawierających materiałów pochodzących z tkanek zwierząt (stawka wzrosła w odniesieniu do najmniejszych przesyłek), oraz wprowadzenia nowych opłat za przesyłki produktów złożonych (ok. 15 tys. zł), oraz kontrole środków transportu powracających na terytorium UE (171 tys. zł);	

- 13) zmiany sposobu naliczania opłat za przeprowadzanie kontroli zwierząt przeznaczonych do wywozu, handlu albo umieszczenia na rynku krajowym – z opłaty za zwierzę na opłatę za godzinę kontroli (wzrost łącznych opłat z ok. 40 mln zł do ok. 144 mln zł);
- 14) podniesienia stawki za pierwszą godzinę kontroli i obniżenia stawki za kolejne godziny – w przypadku nadzoru dotyczącego materiału biologicznego, jaj wylęgowych drobiu, jaj i gamet przeznaczonych do celów hodowlanych, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych;
- 15) rozszerzenia katalogu podmiotów objętych opłatą oraz podniesienia stawek za godzinę nadzoru nad obrotem, pośrednictwem w tym obrocie i przewozem zwierząt, miejscami gromadzenia, skupu lub sprzedaży zwierząt, punktami kontroli, targowiskami, a także wystawami, pokazami lub konkursami zwierząt;
- 16) rozszerzenia katalogu czynności objętych opłatą oraz podniesienia stawek za godzinę nadzoru nad wytwarzaniem, wprowadzaniem do obrotu i transportem pasz i pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu oraz warunkami ich przechowywania lub sprzedaży;
- 17) wprowadzenia opłaty za wydanie świadectwa zatwierdzenia środka transportu przeznaczonego do długotrwałego transportu zwierząt;
- 18) wprowadzenia oddzielnej opłaty za przeprowadzanie kontroli produktów przeznaczonych do wywozu, handlu albo umieszczenia na rynku krajowym (ok. 11 175 tys. zł łącznie);
- 19) wprowadzenia opłaty za zatwierdzenie, o którym mowa w art. 79 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2017/625, oraz za kontrole, o których mowa w art. 79 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2017/625;
- 20) wprowadzenia opłat związanych z obrotem produktami leczniczymi weterynaryjnymi (ok. 1550 tys. zł);
- 21) wprowadzenia opłat za czynności w miejsce opłat skarbowych (10 zł) i związanego z tym wzrostu stawek w odniesieniu do:
 - a) wydania decyzji, o której mowa w art. 25a ust. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (wzrost stawki do ok. 195 zł),
 - b) wydania zatwierdzenia, o którym mowa w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (wzrost stawki do ok. 64 zł),
 - c) złożenia wniosku, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (wzrost stawki do ok. 169 zł);
- 22) zmiany wysokości opłaty za wydanie pozwolenia weterynaryjnego na przywóz przesyłki zwierząt oraz uzależnienie tej wysokości od liczby gatunków zwierząt objętych wnioskiem o wydanie tego pozwolenia;
- 23) wprowadzenia opłaty za wydanie pozwolenia weterynaryjnego na przywóz próbek badawczych i diagnostycznych;
- 24) wprowadzenia opłaty za złożenie wniosku o nadanie zakładowi uprawnienia, o którym mowa w art. 21a ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego;
- 25) zróżnicowania stawek w zależności od pory dnia, w której są wykonywane czynności (stawki za czynności wykonywane w godzinach 22.00–6.00 będą wyższe o 15%, a stawki za czynności wykonywane w soboty, niedziele i święta będą wyższe o 20%).

Wpływ na funkcjonowanie małych i średnich przedsiębiorstw uwzględnia wpływ na podmioty działające w obszarach rolniczego handlu detalicznego (wzrost obciążeń o ok. 298 tys. zł), sprzedaży bezpośredniej (spadek obciążeń z ok. 184 tys. zł do ok. 70 tys. zł) oraz działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej (wzrost obciążeń o ok. 576 tys. zł).

Uznano, że nie wystąpią skutki finansowe dla podmiotów prywatnych projektowanej regulacji w zakresie dotyczącym eKLZ:

- 1) koszty posiadaczy zwierząt: brak;
- 2) koszty lekarzy weterynarii wolnej praktyki: brak;
- 3) koszty zakładów leczniczych dla zwierząt: brak;

	przekazywanie danych dotyczących stosowania przeciwdrobnoustrojowych produktów leczniczych stosowanych u zwierząt będzie możliwe do realizacji bezpośrednio w bezpłatnie udostępnianym systemie GLW; 4) koszty dostawców oprogramowania do lecznic: <u>brak</u>; dostosowanie systemów obsługujących zakłady lecznicze nie będzie obowiązkowe. Zgodnie z informacjami uzyskanymi od producentów oprogramowania koszt dostosowania jest standardowym elementem tworzenia produktu ułatwiającego obsługiwany podmiotom wykonywanie nałożonych na nie zadań. Zgodnie z informacjami GUS podanymi na stronie: https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/nauka-i-technika-spoleczenstwo-informacyjne/spoleczenstwo-informacyjne-w-polsce-w-2019-roku,2,9.html# „w 2019 r. przynajmniej jeden komputer w domu posiadało 83,1% gospodarstw domowych z co najmniej jedną osobą w wieku 16–74 lata. Wskaźnik ten z roku na rok systematycznie zwiększa się (...)”. Zakłada się, że zakup i wymiana sprzętu komputerowego u posiadaczy zwierząt nie będzie wymuszona wprowadzeniem eKLZ, tylko innymi, niezależnymi od eKLZ zmianami w funkcjonowaniu społeczeństwa (np. wprowadzeniem nauki zdalnej w szkołach). Dostęp do Internetu, zgodnie z materiałem informacyjnym GUS pt.: „Społeczeństwo informacyjne w Polsce w 2020 roku” (https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/nauka-i-technika-spoleczenstwo-informacyjne-w-polsce-w-2020-roku,1,14.html), nie będzie istotną barierą w korzystaniu z eKLZ, gdyż: 1) „w 2020 r. odsetek podmiotów mających szerokopasmowy dostęp do Internetu przekraczał 98%, przy czym posiadały go prawie wszystkie duże podmioty”; 2) „w 2020 r. dostęp do Internetu w domu posiadało 90,4% gospodarstw domowych. Odsetek ten był wyższy o 3,7 p. proc. niż w poprzednim roku.”.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

☐ tak
☐ nie
☒ nie dotyczy

☒ zmniejszenie liczby dokumentów
☐ zmniejszenie liczby procedur
☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne:

☐ zwiększenie liczby dokumentów
☒ zwiększenie liczby procedur
☒ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

☐ tak
☐ nie
☒ nie dotyczy

Komentarz:

Produkcja żywności na rynek państw trzecich:

- zwiększenie liczby procedur – w przypadku wycofania się podmiotu z procedury uzyskania uprawnień do produkcji żywności na rynek państwa trzeciego wprowadza się obowiązek złożenia do powiatowego lekarza weterynarii pisemnej rezygnacji z przeprowadzenia kontroli w zakładzie w celu uzyskania uprawnienia do produkcji na rynek państwa trzeciego przed planowanym terminem rozpoczęcia kontroli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- wydłużenie czasu na załatwienie sprawy – ustawowo wprowadza się możliwość przedłużenia postępowania przy wydawaniu decyzji przyznającej uprawnienia do produkcji żywności na rynek państw trzecich oraz wydłużenie terminu wydania takiej decyzji, gdy jest ona uzależniona od zatwierdzenia zakładu przez właściwy organ państwa trzeciego (termin 14 dni będzie liczony od dnia przekazania przez zakład takiej decyzji państwa trzeciego, a nie od dnia złożenia przez podmiot wniosku o nadanie uprawnień).

Nastąpi zmiana formy dokumentacji dotyczącej leczenia zwierząt z papierowej na elektroniczną (eKLZ), prowadzoną w systemie teleinformatycznym.

9. Wpływ na rynek pracy

Brak wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☒ zdrowie
Omówienie wpływu	Zdrowie – wzmocnienie nadzoru organów Inspekcji Weterynaryjnej nad podmiotami w zakresie bezpieczeństwa żywności.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozwiązanie problemów wskazanych w części 1 niniejszego dokumentu, z wyłączeniem ostatniego akapitu tej części, nastąpi w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy oraz przepisów wykonawczych w niej przewidzianych. W tym zakresie wykonanie projektowanej ustawy nie będzie wymagało innych istotnych działań o charakterze organizacyjnym. Rozwiązanie problemu wskazanego w części 1 w ostatnim akapicie niniejszego dokumentu będzie wymagało wytworzenia i wdrożenia systemu teleinformatycznego, w którym będzie prowadzona eKLZ. Działania te zostaną wykonane w okresie od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy do końca 2023 r. Projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem 1 czerwca 2022 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 17 lit. a oraz art. 2 pkt 29 i pkt 31 lit. a, które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na zakres regulacji projektu nie ma możliwości wskazania mierników ewaluacji. Efekty wdrożenia projektu będą monitorowane.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

RAPORT Z KONSULTACJI

projektu ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw

(pozycja UC59 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów)

Projekt ustawy pismem z dnia **24 maja 2021 r.** został skierowany do konsultacji publicznych i opiniowania.

Stanowisko lub opinię w sprawie projektu zajęły następujące podmioty:

- 1) Polskie Stowarzyszenie Producentów Karmy dla Zwierząt Domowych POLKARMA;
- 2) Krajowa Rada Izb Rolniczych;
- 3) Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna;
- 4) Krajowa Rada Drobiarstwa – Izba Gospodarcza;
- 5) Ogólnopolski Związek Zawodowy Pracowników Inspekcji Weterynaryjnej;
- 6) Porozumienie Zielonogórskie – Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia;
- 7) Polskie Stowarzyszenie Producentów i Importerów Leków Weterynaryjnych „POLPROWET”;
- 8) Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych;
- 9) Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców.

Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie” poinformowała, że nie zgłasza uwag do projektu rozporządzenia. Pozostałe podmioty zgłosiły uwagi do projektu.

Poniższa tabela zawiera szczegółowe zestawienie zgłoszonych uwag:

	Treść uwagi ¹⁾	Stanowisko Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
1 Polskie Stowarzyszenie Producentów Karmy dla Zwierząt Domowych POLKARMA		
	Stowarzyszenie zgłosiło postulat zmiany art. 16 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej polegającej na wprowadzeniu możliwości wyznaczania do kontroli karmy dla zwierząt wywożonej do Zjednoczonego Królestwa i wystawiania świadectwa zdrowia na przesyłkę takiej karmy. Postulat ten był związany z faktem, że Zjednoczone Królestwo miało wprowadzić od 1 października 2021 r. wymóg zaopatrywania przesyłek takiej karmy świadectwem zdrowia wystawionym przez urzędowego lekarza weterynarii.	Uwaga uwzględniona. W art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej dodano lit. n przewidującą możliwość wyznaczenia lekarza weterynarii wolnej praktyki do kontroli pasz, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, przeznaczonych do wywozu, oraz wystawiania wymaganych świadectw zdrowia.
2 Krajowa Rada Izb Rolniczych		
1)	Rada zakwestionowała wprowadzenie nowych opłat nie pobieranych na podstawie obecnej ustawy, a także nie wynikających z przepisów rozporządzenia (UE) 2017/625, np. za nadzór nad przewozem zwierząt oraz transportem pasz i warunkami ich przechowywania. Wskazano, że opłaty te obciążą <i>de facto</i> rolnika w niższej cenie za żywca albo wyższej cenie za paszę.	Uwaga nieuwzględniona. Wprowadzenie kwestionowanych opłat jest podyktowane pracochłonnością i kosztami wykonywania czynności objętych tymi opłatami oraz potrzebą zapewnienia budżetowi państwa odpowiednich zasobów na ich wykonywanie.
2)	Wskazano, że ograniczenie maksymalnej liczby zwierząt poddawanych ubojowi w ciągu roku w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny, jeżeli takie ograniczenie byłoby zasadne, powinna być wprowadzone w ustawie, a nie w akcie wykonawczym do ustawy. Krajowa Rada sprzeciwiła się wprowadzeniu przedmiotowego ograniczenia.	Uwaga nieuwzględniona. Pojęcie produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny zostało zdefiniowane w ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego. Rozporządzenie ministra, jeśli zostanie wydane na podstawie fakultatywnego upoważnienia ustawowego, określające maksymalną liczbę zwierząt poddawanych ubojowi w roku kalendarzowym, w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny

¹⁾ Uwagi nie zawsze są prezentowane w dosłownym brzmieniu – liczne uwagi skrócono, zachowując ich treść.

		w odniesieniu do każdego posiadacza tych zwierząt, będzie musiało być zgodne ze wspomnianą definicją produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny. Wymienione upoważnienie ustawowe będzie mogło być wykonane dla ułatwienia nadzoru organów Inspekcji Weterynaryjnej nad liczbą ubijanych zwierząt w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny, w zależności od aktualnej oceny zagrożeń związanych z taką produkcją dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt.
3)	Uznano, że ustanawianie przepisu zakazującego wprowadzania na rynek mięsa przeznaczonego na użytek własny i żywności zawierającej takie mięso, np. dla dorosłych dzieci, na pewno nie spowoduje skrócenia łańcucha żywnościowego, oraz poinformowano, że propozycja wprowadzenia kary za naruszenie tego zakazu wzbudziła sprzeciw środowiska rolniczego.	Uwaga nieuwzględniona. Kwestionowany przepis nie wprowadza nowego zakazu. Zgodnie z obecnym stanem prawnym obowiązuje już zakaz wprowadzania na rynek takiego mięsa, ale wynika on z zakresu definicji: „produkcja mięsa na użytek własny”, a nie bezpośrednio sformułowanego w ustawie zakazu. Celem wprowadzenia przedmiotowego przepisu jest jasne wskazanie, że wprowadzanie na rynek takiego mięsa i żywności zawierającej takie mięso jest niezgodne z obowiązującym prawem oraz prewencja rozprzestrzeniania się wirusa afrykańskiego pomoru świń (ASF).
4)	Wnioskowano o zmianę projektowanej treści art. 17 ust. 3a pkt 3 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt poprzez wydłużenie do 24 miesięcy limitu wieku bydła, które może być ubijane w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny.	Uwaga nieuwzględniona. Projektowany art. 17 ust. 3a pkt 3 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt podnosi wiek bydła, które można ubić w gospodarstwie w ramach produkcji mięsa na użytek własny, do 12. miesiąca życia (z obecnych 6 miesięcy). Podejmując decyzję o podwyższeniu wieku bydła dopuszczonego do uboju brano pod uwagę w szczególności kwestie dotyczące wymagań w zakresie badania tusz bydła w kierunku gąbczastych encefalopatii (BSE) i zagospodarowania materiału szczególnego ryzyka (w przypadku bydła powyżej 12 miesięcy życia niektóre części ciała stanowią materiał szczególnego ryzyka, który

		podlega szczególnym wymaganiom w zakresie jego zagospodarowania), konieczność zapewnienia bezpieczeństwa osób dokonujących takiego uboju, a także potencjalne ryzyko wprowadzenia na rynek tak pozyskanego mięsa, wyższe w przypadku bydła w wieku powyżej 12. miesiąca życia.
3 Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna		
1)	Izba zaproponowała zmianę art. 16 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej zmierzającą do wprowadzeniu normy prawnej, zgodnie z którą wykonywanie czynności urzędowych przez osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii mogłoby być kwalifikowane z punktu widzenia przepisów podatkowych i przepisów o ubezpieczeniach społecznych również jako wykonywanie działalności gospodarczej, jeśli taką podstawę opodatkowania lub podlegania ubezpieczeniom społecznym wybierze osoba wyznaczona.	Sprawy dotyczące kwalifikacji na gruncie przepisów podatkowych i przepisów o ubezpieczeniach społecznych czynności urzędowych wykonywanych przez osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii nie należą do zakresu regulacji ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, ani innych ustaw zaliczanych do prawa weterynaryjnego.
2)	Negatywnie oceniono umożliwienie wyznaczania lekarzy weterynarii do wykonywania czynności pomocniczych w zakresie rutynowego badania poubojowego.	Uwaga nieuwzględniona. Badanie poubojowe może być wykonywane przez lekarza weterynarii albo przez urzędownego pracownika pomocniczego w rozumieniu art. 3 pkt 49 rozporządzenia 2017/625, pod nadzorem urzędownego lekarza weterynarii lub, w przypadku gdy zastosowano wystarczające zabezpieczenia, na odpowiedzialność urzędownego lekarza weterynarii. Minimalne wymagania dotyczące kwalifikacji urzędownych pracowników pomocniczych określono w załączniku II w rozdziale II rozporządzenia (UE) 2019/624. W związku z powyższym projektowana ustawa nie reguluje tych spraw.
3)	Oceniono, że nie jest zasadne wprowadzanie maksymalnego limitu godzin pracy w miesiącu dla wyznaczonych lekarzy weterynarii, ponieważ rozwiązanie to może doprowadzić do paraliżu działalności Inspekcji Weterynaryjnej, z uwagi na wynikające z jego wprowadzenia	Uwaga uwzględniona. Maksymalny limit godzin pracy w miesiącu dla wyznaczonych lekarzy weterynarii, który znalazł się w treści projektu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie warunków i wysokości

	trudności z dostosowaniem wykonywania czynności przez wyznaczonych lekarzy weterynarii do zmiennego natężenia działalności podmiotów nadzorowanych.	wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii, stanowiącego materiał informacyjny dołączony do projektu ustawy, został wykreślony z tego projektu rozporządzenia i nie został przeniesiony do projektowanej ustawy.
4)	Zaproponowano wprowadzenie płatnych nadgodzin dla pracowników Inspekcji Weterynaryjnej.	Uwaga nieuwzględniona. Płatne nadgodziny pracowników Inspekcji Weterynaryjnej zróżnicowałyby sytuację prawną w tym zakresie pracowników Inspekcji i pozostałych pracowników służby cywilnej.
5)	Zaproponowano rozszerzenie zakresu regulacji projektu ustawy o regulacje dotyczące dostosowania polskiego porządku prawnego w związku z wejściem w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”), z uwagi na efekty synergii, które powinny występować w pewnych obszarach w związku ze stosowaniem przepisów tego rozporządzenia oraz przepisów rozporządzenia (UE) 2017/625.	Uwaga nieuwzględniona. Dostosowanie polskiego porządku prawnego w związku z wejściem w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 będzie przedmiotem odrębnych prac legislacyjnych. Połączenie tych prac przedłużyłoby prace nad regulacjami objętymi przedmiotowym projektem ustawy.
4 Krajowa Rada Drobiarstwa – Izba Gospodarcza		
	Rada zgłosiła uwagi do projektowanych przepisów dotyczących wprowadzenia nowej kategorii produktów, określonych jako preparaty adaptacyjne weterynaryjne.	Uwaga uwzględniona. W związku z licznymi uwagami dotyczącymi Rozdziału 9b „Zasady wprowadzania do obrotu i używania preparatów adaptacyjnych stosowanych w medycynie weterynaryjnej” zgłaszanymi przez różne podmioty, regulacje dotyczące preparatów weterynaryjnych adaptacyjnych zostaną uregulowane w odrębnym procesie legislacyjnym.
5 Ogólnopolski Związek Zawodowy Pracowników Inspekcji Weterynaryjnej		

1)	Związek podniósł, że w OSR projektu nie przewidziano nowych wydatków na wzmocnienie finansowe i kadrowe Inspekcji Weterynaryjnej, a bez takich wydatków nie jest możliwe dostosowanie się przez Polskę do wymagań rozporządzenia 2017/625 dotyczących zapewnienia przez państwa członkowskie zasobów finansowych pozwalających na zatrudnienie odpowiedniej liczby pracowników i wyposażenie właściwych organów przeprowadzających kontrole urzędowe i inne czynności urzędowe. Związek przywołał w tym kontekście treść motywu 65 preambuły rozporządzenia (UE) 2017/625.	Uwaga nieuwzględniona. Z uwagi na szeroki zakres regulacji i pilną potrzebę wejścia w życie projektowanej ustawy, daleko idące rozszerzanie tego zakresu regulacji nie jest celowe z uwagi na skutek takiego działania w postaci przedłużenia się prac nad projektowaną ustawą.
2)	Wyrażono wątpliwości dotyczące projektowanego art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, jako wprowadzającego nowe kategorie podmiotów uprawnionych do wykonywania czynności urzędowych, konkurencyjnych wobec lekarzy weterynarii. Podniesiono również, że obecnie brak jest jednolitego systemu edukacji i weryfikacji umiejętności dla personelu pełniącego funkcje pomocnicze, wobec występuje zagrożenie wykonywania czynności o charakterze pomocniczym przez osoby nieposiadające wystarczającej wiedzy i kwalifikacji. Według Związku zmiany w art. 16 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej mogą pozbawić wielu lekarzy weterynarii miejsc pracy.	Uwaga nieuwzględniona. Wspomniane w treści uwagi nowe kategorie podmiotów zostały wprowadzone w art. 18 rozporządzenia (UE) 2017/625. Wymagania dotyczące kwalifikacji tych osób określono z kolei w załączniku II w rozdziale II i III rozporządzenia (UE) 2019/624. Przepisy projektowanej ustawy jedynie dostosowują polskie prawo w związku z wprowadzeniem tych kategorii podmiotów w prawie unijnym.
3)	Wyrażono oburzenie w związku z dodawanymi w art. 16 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej ust. 2b, 2c, 5b i 5c. Uznano, że treść tych przepisów wskazuje na potraktowanie lekarzy weterynarii prywatnej praktyki, jako grupy zawodowej, jak potencjalnych przestępców, podczas gdy są oni przedstawicielami zawodu zaufania publicznego.	Uwaga nieuwzględniona. Dodanie w art. 16 ust. 2b, 2c, ust. 5 pkt 4a, ust. 5b i 5c ma na celu umożliwienie wywiązania się przez organy Inspekcji Weterynaryjnej z nałożonego na właściwe organy państw członkowskich, w art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2017/625, obowiązku zapewnienia, aby pracownicy przeprowadzający kontrole urzędowe i inne czynności urzędowe byli wolni od konfliktu interesów. Nie ulega wątpliwości, że kontrole urzędowe powinny być przeprowadzane przez pracowników wolnych od konfliktu interesów i nieznajdujących się w sytuacji, która

		bezpośrednio lub pośrednio mogłyby wpłynąć na ich zdolność bezstronnego wykonywania obowiązków służbowych w ramach kontroli urzędowej lub na postrzeganie tej zdolności przez inne osoby. Doświadczenie pokazuje, że nie występuje grupa społeczna lub zawodowa, której wszyscy członkowie przestrzegają porządku prawnego. Projektowane przepisy art. 16 ust. 2b, 2c, ust. 5b i 5c dotyczą wyłącznie lekarzy weterynarii z uwagi na ich kluczową rolę i możliwość pełnienia różnych funkcji w systemie ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt, co wiąże się ze znacznie wyższym prawdopodobieństwem wystąpienia konfliktu interesów niż w przypadku innych osób wyznaczonych do wykonywania czynności urzędowych.
4)	Zarzucono, że brak pochylenia się nad problemami Inspekcji Weterynaryjnej przejawia się na przykład w braku dostosowania polskiego porządku prawnego w związku z wejściem w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”), co skazuje Inspekcję na funkcjonowanie w chaosie prawnym.	Uwaga nieuwzględniona. Dostosowanie polskiego porządku prawnego w związku z wejściem w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 będzie przedmiotem odrębnych prac legislacyjnych. Połączenie tych prac przedłużyłoby prace nad regulacjami objętymi przedmiotowym projektem ustawy.
5)	Zarzucono brak reformy nadzoru weterynaryjnego, umożliwiającego zapewnienie bezpieczeństwa ludziom i zwierzętom oraz konkurencyjności polskiej żywności na rynkach zagranicznych.	Uwaga nieuwzględniona. Z uwagi na szeroki zakres regulacji i pilną potrzebę wejścia w życie projektowanej ustawy, daleko idące rozszerzanie tego zakresu regulacji nie jest celowe z uwagi na skutek takiego działania w postaci przedłużenia się prac nad projektowaną ustawą.
6 Polskie Stowarzyszenie Producentów i Importerów Leków Weterynaryjnych „POLPROWET”		

	Stowarzyszenie zgłosiło uwagi do projektowanych przepisów dotyczących wprowadzenia nowej kategorii produktów, określonych jako preparaty adaptacyjne weterynaryjne.	Uwaga uwzględniona. W związku z licznymi uwagami dotyczącymi Rozdziału 9b „Zasady wprowadzania do obrotu i używania preparatów adaptacyjnych stosowanych w medycynie weterynaryjnej” zgłaszanymi przez różne podmioty, regulacje dotyczące preparatów weterynaryjnych adaptacyjnych zostaną uregulowane w odrębnym procesie legislacyjnym.
7 Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych		
	Prezes Urzędu zgłosił uwagi do projektowanych przepisów dotyczących wprowadzenia nowej kategorii produktów, określonych jako preparaty adaptacyjne weterynaryjne.	Uwaga uwzględniona. W związku z licznymi uwagami dotyczącymi Rozdziału 9b „Zasady wprowadzania do obrotu i używania preparatów adaptacyjnych stosowanych w medycynie weterynaryjnej” zgłaszanymi przez różne podmioty, regulacje dotyczące preparatów weterynaryjnych adaptacyjnych zostaną uregulowane w odrębnym procesie legislacyjnym.
8 Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców		
1)	Rzecznik poddał pod rozwałę wprowadzenie do zmieniających ustaw każdorazowo ogólnej klauzuli, że do kontroli urzędowych ma zastosowanie rozdział 5. „Ograniczenia kontroli działalności gospodarczej” ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, w celu rozwiania ewentualnych wątpliwości w tym zakresie.	Po dokonaniu analizy regulacji w przedmiotowym zakresie uznano, że wprowadzenie przedmiotowej klauzuli nie jest konieczne, ponieważ nie budzi wątpliwości zastosowanie określonych przepisów rozdziału 5. ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców do kontroli przedsiębiorców przeprowadzanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej na podstawie przepisów ustaw wymienionych w art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. Dodatkowo, wymieniony art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców jest nowelizowany w art. 8 projektowanej ustawy w związku z przewidywanym w projektowanej ustawy uchyleniem dwóch z wymienionych w tym przepisie ustaw.

2)	Przypomniał o nieuwzględnionej w projekcie zasadzie, że identyfikacja przedsiębiorcy w urzędowych rejestrach następuje na podstawie numeru identyfikacji podatkowej (NIP), zgodnie z art. 20 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. Za nieuzasadnione uznał projektowane wprowadzanie wymogu podawania przez przedsiębiorców w poszczególnych rejestrach dodatkowo numeru PESEL albo numeru REGON.	Uwaga nieuwzględniona. W art. 4 pkt 17 lit. b projektu proponuje się zmianę, która ma na celu zobowiązanie podmiotów do wskazywania we wniosku o wpis do rejestru zakładów albo wniosku o zatwierdzenie zakładu i o wpis do rejestru zakładów numeru PESEL albo numeru identyfikacyjnego REGON, jeżeli numer taki został nadany. Jak wynika z dotychczasowych doświadczeń, sprawne wyszukiwanie w rejestrach prowadzonych przez powiatowych lekarzy weterynarii podmiotów, wykorzystując imię i nazwisko bądź nazwę podmiotu czy też adres, naraża na niekiedy trudności. Zamieszczenie w rejestrze podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną niepowtarzalnego numeru ewidencyjnego PESEL albo numeru identyfikacyjnego REGON znacznie usprawni identyfikację podmiotów nadzorowanych i pozwoli na skuteczne powiązanie danego podmiotu z działalnością prowadzoną na terenie całej Polski. Dodatkowo uzupełnienie informacji zawartych w rejestrze podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną o numer ewidencyjny PESEL i REGON usprawni typowanie gospodarstw do kontroli wymogów wzajemnej zgodności. Typowanie rolników do kontroli wymogów wymaga posiadania przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (ARiMR) oraz Inspekcję Weterynaryjną informacji umożliwiających identyfikację rolnika, który jest zarówno beneficjentem płatności bezpośrednich, jak i podlega nadzorowi. W związku z powyższym zaproponowano, aby numer ewidencyjny PESEL stanowił podstawę umożliwiającą właściwą identyfikację przez bazę danych ARiMR gospodarstwa, w którym przeprowadzona została przez Inspekcję Weterynaryjną kontrola wymogów.

3)	Zaproponował rozważenie pozostawienia art. 19 ust. 5 w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, ponieważ dane pozyskiwane podczas kontroli, w szczególności dotyczące stosowanej przez kontrolowanych przedsiębiorców, podlegają szczególnej ochronie. Zdaniem Rzecznika, ujawnianie i przekazywanie takich danych innym organom (zwłaszcza spoza Inspekcji Weterynaryjnej) musi być szczególnie uzasadnione, więc dotychczasowy przepis właściwie reguluje tą sprawę.	Uwaga nieuwzględniona. Sprawy uregulowane w art. 19 ust. 5 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, reguluje również art. 8 rozporządzenia (UE) 2017/625. Uchylenie wymienionego art. 19 ust. 5 ustawy pozwoli na usunięcie niezgodności polskiego prawa z prawem unijnym w przedmiotowym zakresie.

Projektu nie przekazano do opiniowania, konsultacji ani uzgodnień organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Warszawa, dnia 18 marca 2022 r.

Tabela zgodności

TYTUŁ PROJEKTU	Projekt ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (UC59)
TYTUŁ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	– rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.) – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 1) – art. 93–95, art. 97–101, art. 102 ust. 1 lit. e oraz f, art. 173 oraz art. 181–185 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty

		w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, z późn. zm.) – art. 57 ust. 1, art. 105 ust. 5 i 12 oraz art. 108 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylającego dyrektywę 2001/82/WE (Dz. Urz. UE L 4 z 07.01.2019, str. 43, z późn. zm.)			
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU		Projektodawca proponuje, by ustawa weszła w życie z dniem 1 czerwca 2022 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 17 lit. a oraz art. 2 pkt 29 i pkt 31 lit. a projektowanej ustawy, które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2024 r. Termin wejścia w życie ustawy został ustalony na dzień 1 czerwca z uwagi na regulacje mające znaczenia dla prowadzenia działalności gospodarczej, w szczególności dotyczące zmian rozdziału 4 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, dotyczącego opłat za czynności urzędowe wykonywane przez tę Inspekcję. Zmiany te mają na celu dostosowanie krajowych regulacji do zasad pobierania opłat uregulowanych przepisami tytułu II rozdziału VI rozporządzenia 2017/625. Proponowany termin wejścia w życie ustawy jest zgodny z uchwałą nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M. P. z 2014 r. poz. 205). Opóźnienie wejścia w życie wymienionego art. 1 pkt 17 lit. a projektowanej ustawy ma na celu przygotowanie nowego wzoru legitymacji służbowej pracownika Inspekcji Weterynaryjnej, z uwzględnieniem trybu określonego w ustawie z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1660, z późn. zm.). Opóźnienie wejścia w życie wymienionych art. 2 pkt 29 i pkt 31 lit. a projektowanej ustawy jest konieczne, aby zapewnić odpowiedni okres na wytworzenie i wdrożenie systemu teleinformatycznego, w którym będzie prowadzona elektroniczna książka leczenia zwierząt.			
JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU UE	KO-NIECZ-NOŚĆ WDRO-ŻENIA:	JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU / PRZEPISÓW PROJEKTU	UZASADNIENIE

		tak / nie*			
1) TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych)			
Art. 1 ust. 1		nie			
Art. 1	Artykuł 1. Przedmiot i zakres stosowania 1. (pominięty) 2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu weryfikacji zgodności z przepisami przyjętymi na szczeblu Unii lub przez państwa członkowskie w celu stosowania prawodawstwa Unii w obszarach: (...) 3. Niniejsze rozporządzenie ma również zastosowanie do kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu weryfikacji zgodności z wymogami określonymi w przepisach, o których	tak	Art. 4 pkt 7 projektu, art. 8 pkt 2 zmienia nej ustawy	7) art. 8 otrzymuje brzmienie: „Art. 8. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004, art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004, art. 144 lub art. 145 rozporządzenia 2017/625 wynika obowiązek podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwy organ, urzędowego lekarza weterynarii lub osoby niebędące urzędowymi lekarzami weterynarii określonych zadań lub czynności w zakresie higieny lub kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, określi, w drodze rozporządzenia: 1) (...)	

	mowa w ust. 2, mającymi zastosowanie do zwierząt i towarów wprowadzanych do Unii lub które mają być wywiezione z Unii. (...) 5. Art. 4, 5, 6, 8, art. 12 ust. 2 i 3, art. 15, art. 18–27, art. 31–34, art. 37–42 i art. 78, art. 86–108, art. 112 lit. b), art. 130 i art. 131–141 mają zastosowanie również do innych czynności urzędowych przeprowadzanych przez właściwe organy zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub z przepisami, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.		Art. 4 pkt 8 projektu, art. 8b pkt 2 zmienia nej ustawy	2) szczegółowe wymagania dotyczące higieny lub kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, w zakresie przekazanym do uregulowania przez Rzeczpospolitą Polską lub państwa członkowskie Unii Europejskiej – mając na względzie realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej w zakresie prawa żywnościowego, w tym zapewnienie bezpieczeństwa żywności oraz skutecznej kontroli tej żywności, a także zapobieżenie zagrożeniom dla zdrowia publicznego wynikającym z produkcji lub wprowadzania na rynek żywności oraz ograniczanie lub eliminowanie tych zagrożeń.”; 8) art. 8b otrzymuje brzmienie: „Art. 8b. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004, art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004 lub art. 144 lub art. 145 rozporządzenia 2017/625 wynika możliwość podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwy organ, urzędowego lekarza weterynarii lub osoby niebędące urzędowymi lekarzami weterynarii określonych zadań lub czynności w zakresie higieny lub kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, może określić, w drodze rozporządzenia: 1) (pominięty)	

				2) szczegółowe wymagania dotyczące higieny lub kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, w zakresie, w jakim dopuszcza się możliwość wprowadzenia regulacji przez państwo członkowskie Unii Europejskiej – mając na względzie realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej w zakresie prawa żywnościowego, w tym zapewnienie bezpieczeństwa żywności oraz skutecznej kontroli tej żywności, a także zapobieżenie zagrożeniom dla zdrowia publicznego wynikającym z produkcji lub wprowadzania na rynek żywności oraz ograniczanie lub eliminowanie tych zagrożeń.”	
Art. 2	Artykuł 2. Kontrole urzędowe i inne czynności urzędowe 1. Na użytek niniejszego rozporządzenia „kontrole urzędowe” oznaczają czynności przeprowadzane przez właściwe organy, jednostki upoważnione lub osoby fizyczne, którym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przekazano pewne zadania w ramach kontroli urzędowych, podejmowane w celu weryfikacji: a) przestrzegania przez podmioty niniejszego rozporządzenia oraz przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2; oraz b) czy zwierzęta lub towary spełniają wymogi określone przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, w tym wymogi określone do celu wydawania świadectw urzędowych lub poświadczeń urzędowych.	nie	Art. 2 pkt 3 lit. a projektu, art. 2 pkt 8a i 8b zmienia nej ustawy	3) w art. 2: a) po pkt 8 dodaje się pkt 8a i 8b w brzmieniu: „8a) kontrola – kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE)	

	2. Na użytek niniejszego rozporządzenia „inne czynności urzędowe” oznaczają czynności – inne niż kontrole urzędowe – podejmowane przez właściwe organy, jednostki upoważnione lub osoby fizyczne, którym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, przekazano pewne określone czynności urzędowe, w tym czynności mające na celu weryfikację występowania chorób zwierząt lub agrofagów roślin, zapobieganie lub kontrolę rozprzestrzeniania takich chorób zwierząt lub agrofagów roślin, lub ich eliminację, udzielanie zezwoleń lub zatwierdzanie oraz wydawanie świadectw urzędowych lub poświadczeń urzędowych.			nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”; 8b) inne czynności urzędowe – inne czynności urzędowe w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia 2017/625;”,	
Art. 3	Artykuł 3. Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje: (...) 27) „świadectwo urzędowe” oznacza dokument w formie papierowej lub elektronicznej podpisany przez urzędnika certyfikującego oraz stanowiący zapewnienie o zgodności z co najmniej jednym z wymogów określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2; 37) „przesyłka” oznacza pewną liczbę zwierząt lub ilość towarów objętych tym samym świadectwem urzędowym, poświadczeniem urzędowym lub innym dokumentem, przewożoną tym samym środkiem transportu i pochodzącą z tego samego terytorium lub państwa trzeciego, oraz – z wyjątkiem towarów podlegających przepisom, o	nie	Art. 1 pkt 3 projektu, art. 2 pkt 2 i 3 zmiennej ustawy	3) art. 2 otrzymuje brzmienie: „Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 1) (pominięty) 2) przesyłka – przesyłkę w rozumieniu art. 3 pkt 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy	

	których mowa w art. 1 ust. 2 lit. g) – należącą do tego samego rodzaju, tej samej klasy lub mającą taki sam opis; (...) 40) „wprowadzenie na terytorium Unii” lub „wprowadzenie do Unii” oznacza czynność sprowadzenia na jedno z terytoriów wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia zwierząt i towarów spoza tych terytoriów z wyjątkiem przypadków stosowania przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. g), na potrzeby których pojęcia te oznaczają sprowadzanie towarów na terytorium Unii zgodnie z definicją w art. 1 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2016/2031; (...) 44) „tranzyt” oznacza przemieszczanie pod dozorem celnym z jednego państwa trzeciego do innego państwa trzeciego przez jedno z terytoriów wymienionych w załączniku I lub z jednego z terytoriów wymienionych w załączniku I do innego terytorium wymienionego w załączniku I przez terytorium państwa trzeciego, z wyjątkiem przypadków stosowania przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. g), na potrzeby których oznacza ono: a) przemieszczenie z jednego państwa trzeciego do innego państwa trzeciego, zgodnie z definicją w art. 1 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2016/2031 pod dozorem celnym przez „terytorium Unii”, zgodnie z definicją w art. 1 ust. 3 akapit drugi tego rozporządzenia; lub b) przemieszczenie z terytorium Unii do innej części terytorium Unii, zgodnie z definicją w art. 1 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2016/2031			Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”; 3) przywóz – wprowadzenie na terytorium Unii lub wprowadzenie do Unii w rozumieniu art. 3 pkt 40 rozporządzenia 2017/625; 4) tranzyt – tranzyt w rozumieniu art. 3 pkt 44 rozporządzenia 2017/625.”;	
			Art. 2 pkt 3 lit. b–f projektu, art. 2 pkt 10a, 11, 12a, 16 i 19 zmienia nej ustawy	b) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu: „10a) przesyłka – przesyłkę w rozumieniu art. 3 pkt 37 rozporządzenia 2017/625;”, c) pkt 11 otrzymuje brzmienie: „11) przywóz – wprowadzanie na terytorium Unii lub wprowadzenie do Unii w rozumieniu art. 3 pkt 40 rozporządzenia 2017/625;”, d) po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu: „12a) tranzyt – tranzyt w rozumieniu art. 3 pkt 44 rozporządzenia 2017/625;”, e) pkt 16 otrzymuje brzmienie: „16) państwo trzecie – terytorium niewymienione w załączniku I do rozporządzenia 2017/625;”, f) pkt 19 otrzymuje brzmienie: „19) świadectwo zdrowia – świadectwo urzędowe w rozumieniu art. 3 pkt 27 rozporządzenia 2017/625	

	poprzez terytorium państwa trzeciego, zgodnie z definicją w art. 1 ust. 3 akapit pierwszy tego rozporządzenia;		Art. 2 pkt 9 projektu, art. 18a zmienia nej ustawy	poświadczające stan zdrowia zwierzęcia lub zwierząt, stan zdrowotny stada, z którego zwierzęta pochodzą, albo jakoś zdrowotną niejadalnego produktu pochodzenia zwierzęcego;”, 9) art. 18a otrzymuje brzmienie: „Art. 18a. Dopuszcza się tranzyt zwierząt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie z państw trzecich lub ich części, które znajdują się na listach ogłaszanych przez Komisję Europejską, jeżeli: 1) są spełnione wymagania zdrowotne dla zwierząt, określone przy tranzycie danego gatunku zwierząt; 2) przesyłka zwierząt jest zaopatrzona w oryginał świadectwa zdrowia.”;	
	Artykuł 3. Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje: (...) 32) „urzędowy lekarz weterynarii” oznacza lekarza weterynarii wyznaczonego przez właściwe organy, będącego ich pracownikiem lub nie, odpowiednio wykwalifikowanego do przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz stosownymi przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2; 49) „urzędowy pracownik pomocniczy” oznacza przedstawiciela właściwych organów wyszkolonego zgodnie z wymogami określonymi na mocy art. 18 i zatrudnionego w celu wykonywania pewnych zadań w ramach kontroli	tak	Art. 1 pkt 7 lit. a–c projektu, art. 5 ust. 2 pkt 1 i 3 oraz ust. 3 zmienia nej ustawy	7) w art. 5: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Zadania organów Inspekcji wykonują: 1) pracownicy Inspekcji oraz osoby wyznaczone do wykonywania określonych czynności będący: a) urzędowymi lekarzami weterynarii w rozumieniu art. 3 pkt 32 rozporządzenia 2017/625, b) urzędowymi pracownikami pomocniczymi w rozumieniu art. 3 pkt 49 rozporządzenia 2017/625, c) (pominięta); 2) pracownicy Inspekcji niebędący osobami, o których mowa w pkt 1; 3) osoby wyznaczone do wykonywania czynności o charakterze pomocniczym, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 6 pkt 1.”;	

	urzędowych lub pewnych zadań związanych z innymi czynnościami urzędowymi;		Art. 1 pkt 7 lit. a–c projektu, art. 5 ust. 2 pkt 1 i 3 oraz ust. 3 zmienia nej ustawy	b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Osoby, o których mowa w ust. 2, wyznaczone do wykonywania określonych czynności wykonują powierzone czynności pod nadzorem i w imieniu organów Inspekcji.”, c) uchyla się ust. 4 i 5;	
Art. 4	Artykuł 4. Wyznaczenie właściwych organów 1. Dla każdego z obszarów regulowanych przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ lub właściwe organy, na które nakładają obowiązek organizowania lub przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych. 2. W przypadku gdy w odniesieniu do tego samego obszaru państwo członkowskie nakłada obowiązek organizowania lub przeprowadzania kontroli urzędowych lub innych czynności urzędowych na więcej niż jeden właściwy organ na poziomie krajowym, regionalnym lub lokalnym lub w przypadku gdy właściwe organy wyznaczone zgodnie z ust. 1 mogą w ramach tego wyznaczenia	tak	Art. 1 pkt 2 lit. b projektu, art. 1 pkt 4 zmienia ej ustawy	2) w art. 1: a) (pominięta) b) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) zasady wykonywania zadań przez Inspekcję, w szczególności przeprowadzania kontroli, w tym kontroli urzędowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE)	

	przenosić konkretne obowiązki w zakresie kontroli urzędowych lub innych czynności urzędowych na inne organy publiczne, państwo członkowskie: a) zapewnia sprawną i skuteczną koordynację między wszystkimi zaangażowanymi organami oraz spójność i skuteczność kontroli urzędowych lub innych czynności urzędowych na jego terytorium; oraz b) wyznacza, zgodnie ze swoimi wymogami konstytucyjnymi, pojedynczy organ odpowiedzialny za koordynowanie współpracy i kontaktów z Komisją i innymi państwami członkowskimi w związku z kontrolami urzędowymi i innymi czynnościami urzędowymi przeprowadzanymi w każdym z obszarów regulowanych przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2. 3. (nie dotyczy) 4. Państwa członkowskie zapewniają, by Komisja była informowana o danych kontaktowych i każdej zmianie tych danych dotyczących: a) właściwych organów wyznaczonych zgodnie z ust. 1; b) pojedynczych organów wyznaczonych zgodnie z ust. 2 lit. b); c) (pominięto – nie dotyczy) d) (pominięto – nie dotyczy, z uwagi na brak takich jednostek). Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, państwa członkowskie podają również do		nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.¹⁾), zwanych dalej „kontrolami urzędowymi”, oraz wykonywania innych czynności w rozumieniu art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia, zwanych dalej „innymi czynnościami urzędowymi”.”;	
		Art. 1 pkt 4 projektu, art. 3 zmienia ej ustawy	4) w art. 3: a) w ust. 1 w pkt 2 w lit. b kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu: „c) przywożonych produktów złożonych określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 47 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2017/625.”, b) w ust. 2 w pkt 4: – lit. a otrzymuje brzmienie: „a) kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych,”, – uchyla się lit. b, c) w ust. 4 po wyrazie „oraz” skreśla się wyraz „jednostek”,	

¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114 oraz Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111.

	wiadomości publicznej, w tym za pomocą internetu.			d) w ust. 6 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) kontroli urzędowej, o której mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, dotyczącej środków transportu, w tym okrętów i statków powietrznych, wykorzystywanych do przewozu zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego lub produktów złożonych określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 47 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2017/625, na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz wojsk obcych; 2) kontroli urzędowej zakładów zaopatrujących lub ubiegających się o zaopatrywanie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w produkty pochodzenia zwierzęcego.”;	
			Art. 1 pkt 8 projektu, art. 5a zmiennej ustawy	Art. 5a. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej oraz udostępnia na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ten organ informacje określone w art. 4 ust. 4 lit. a i b rozporządzenia 2017/625 w odniesieniu do organów wykonujących zadania określone w ustawie.	
			Art. 1 pkt 9 projektu, art. 7a ust. 1 zmiennej ustawy	9) w art. 7a ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Organem doradczo-opiniodawczym Głównego Lekarza Weterynarii w zakresie funkcjonowania laboratoriów do celów kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych określonych w rozporządzeniu 2017/625, jest Rada do spraw Laboratoriów.”;	
			Art. 1 pkt 13 projektu, art. 14a ust. 1	Art. 14a. 1. W zakresie zadań Inspekcji powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli urzędowych i wykonywania innych czynności urzędowych wykonuje zadania właściwego organu określone w	

			zmieniającej ustawy	rozporządzeniu 2017/625 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia w zakresie kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej. 2. Główny Lekarz Weterynarii oraz wojewódzki, powiatowy i graniczny lekarz weterynarii wykonują zadania właściwego organu określone w art. 5 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia 2017/625 w odniesieniu do osób, o których mowa w art. 5 ust. 2.	
			Art. 1 pkt 12 lit. b projektu, art. 13 ust. 1c zmieniającej ustawy	1c. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania pojedynczego organu określone w art. 4 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2017/625 w obszarze określonym w art. 1 ust. 2: 1) lit. a rozporządzenia 2017/625 w zakresie dotyczącym żywności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, z wyjątkiem przepisów mających na celu zapewnienie uczciwych praktyk handlowych, ochrony interesów konsumentów i zapewnienia im prawa do informacji oraz przepisów dotyczących wytwarzania materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością; 2) lit. c–f rozporządzenia 2017/625.	
			Art. 1 pkt 14 projektu, art. 15b ust. 1 i 2 zmieniającej ustawy	Art. 15b. 1. Graniczny lekarz weterynarii jest właściwym organem do przeprowadzania kontroli urzędowych oraz wykonywania innych czynności urzędowych dotyczących: 1) zwierząt i towarów w punkcie kontroli granicznej niezależnie od tego czy te zwierzęta i towary podlegają kontroli, o której mowa w art. 47 ust. 1 lit. a, b, d-f rozporządzenia 2017/625; 2) środków transportu, o których mowa w art. 44 ust. 4 lit. a rozporządzenia 2017/625.	

				2. W przypadkach, o których mowa w art. 65 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, kontrolę urzędową zwierząt i towarów, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. a, b i d–f rozporządzenia 2017/625, oraz inne czynności urzędowe w odniesieniu do takich zwierząt i towarów, wykonuje: 1) graniczny lekarz weterynarii – w przypadku gdy zwierzęta lub towary znajdują się w miejscu objętym terytorialnym zakresem działania tego granicznego lekarza weterynarii; 2) powiatowy lekarz weterynarii – w przypadku gdy zwierzęta lub towary znajdują się w miejscu położonym poza terytorialnym zakresem działania granicznego lekarza weterynarii.	
			Art. 1 pkt 14 projektu, art. 15e ust. 3 zmieniającej ustawy	3. Nadzór nad stacją kwarantanny sprawuje graniczny lekarz weterynarii, a jeżeli stacja kwarantanny znajduje się poza obszarem właściwości tego lekarza – właściwy powiatowy lekarz weterynarii.	
			Art. 1 pkt 14 projektu, art. 15h zmieniającej ustawy	Art. 15h. Kontrole urzędowe mrożonego tuńczyka, który nie został odgłowiony lub wypatroszony i który został wyladowany bezpośrednio w portach Unii Europejskiej ze statku rybackiego pływającego pod banderą państwa trzeciego, przeprowadza w zakładzie przetwórczym powiatowy lekarz weterynarii zgodnie z przepisami rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2126 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących określonych kontroli	

				urzędowych odnoszących się do niektórych kategorii zwierząt i towarów, środków stosowanych po przeprowadzeniu tych kontroli oraz niektórych kategorii zwierząt i towarów zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 104, z późn. zm.).	
			Art. 2 pkt 4 projektu, art. 3b zmieniającej ustawy	Art. 3b. Powiatowy lekarz weterynarii wykonuje zadania właściwego organu określone w rozporządzeniu 2017/625 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie rozporządzenia 2017/625 w zakresie kontroli oraz innych czynności urzędowych, chyba że ustawa stanowi inaczej.	
			Art. 4 pkt 2 lit. a tiret pierwsze i trzecie, lit. b tiret pierwsze projektu, art. 1 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 pkt 1 zmieniającej ustawy	2) w art. 1: a) w ust. 1: – w pkt 1: – – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „właściwość organów w zakresie higieny produktów pochodzenia zwierzęcego, a także żywności zawierającej jednocześnie środki spożywcze pochodzenia niezwierzęcego i produkty pochodzenia zwierzęcego, znajdujące się w rolniczym handlu detalicznym, określonych w przepisach:”, – – (pominięte), – (pominięte) – (pominięte)	

				b) w ust. 2 – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) kontroli urzędowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.) zwanych dalej „kontrolami urzędowymi”, oraz innych czynności urzędowych w rozumieniu art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia, zwanych dalej „innymi czynnościami urzędowymi”, w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego, a także żywności zawierającej jednocześnie środki spożywcze pochodzenia	

				niezwierzęcego i produkty pochodzenia zwierzęcego, znajdujące się w rolniczym handlu detalicznym;”,	
			Art. 4 pkt 5 projektu, art. 6 ust. 1 i 2 zmieniającej ustawy	5) w art. 6: a) w ust. 1: – uchyla się pkt 1, – po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: „1a) rozporządzenia 2015/1375;”, – w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „art. 3 pkt 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG,	Wskazanie powiatowego lekarza weterynarii jako organu co do zasady właściwego w zakresie urzędowych kontroli i sprawowania nadzoru nad produktami pochodzenia zwierzęcego i żywności zawierającej jednocześnie środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego o i produkty pochodzenia zwierzęcego znajdujące się w rolniczym handlu detalicznym w zakresie bezpieczeństwa żywności

				96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”, w zakresie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych dotyczących:”, b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Powiatowy lekarz weterynarii, w zakresie określonym w ustawie i nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 852/2004, rozporządzenia nr 853/2004, rozporządzenia 2015/1375 i rozporządzenia 2017/625 oraz w przepisach wydanych w trybie tych rozporządzeń, wykonuje czynności związane ze sprawowaniem nadzoru nad bezpieczeństwem:”;	
			Art. 4 pkt 6 lit. a projektu, art. 7 ust. 1 zmieniającej ustawy	w art. 7: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Powiatowy lekarz weterynarii albo urzędowy lekarz weterynarii z upoważnienia powiatowego lekarza weterynarii wydają decyzje administracyjne lub wykonują czynności w celu realizacji zadań wynikających z przepisów rozporządzenia nr 999/2001, rozporządzenia nr 852/2004, rozporządzenia nr 853/2004, rozporządzenia 2015/1375, rozporządzenia 2017/625 lub z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie tych rozporządzeń.”,	Wskazanie powiatowego lekarza weterynarii i urzędowego lekarza weterynarii jako właściwych do wydawania decyzji administracyjnych lub wykonywania czynności w celu realizacji zadań wynikających

					między innymi z przepisów rozporządzenia 2017/625 lub z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia .
			Art. 4 pkt 7 projektu, art. 8 pkt 1 zmieniającej ustawy	7) art. 8 otrzymuje brzmienie: „Art. 8. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004, art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004, art. 144 lub art. 145 rozporządzenia 2017/625 wynika obowiązek podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwy organ, urzędowego lekarza weterynarii lub osoby niebędące urzędowymi lekarzami weterynarii określonych zadań lub czynności w zakresie higieny lub kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, określi, w drodze rozporządzenia: 1) rodzaje zadań lub czynności określonych w tych przepisach, wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, urzędowych lekarzy weterynarii lub osoby niebędące urzędowymi lekarzami weterynarii lub sposób wykonywania tych zadań lub czynności, lub (...)”;	Uwzględnienie w upoważnieniu ustawowym do wydania rozporządzenia ministra właściwego do spraw rolnictwa przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 144 lub art. 145 rozporządzenia 2017/625.
			Art. 4 pkt 8	8) w art. 8b otrzymuje brzmienie:	

			projektu, art. 8b pkt 1 zmieniającej ustawy	„Art. 8b. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004, art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004 lub art. 144 lub art. 145 rozporządzenia 2017/625 wynika możliwość podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwy organ, urzędowego lekarza weterynarii lub osoby niebędące urzędowymi lekarzami weterynarii określonych zadań lub czynności w zakresie higieny lub kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, może określić, w drodze rozporządzenia: 1) rodzaje zadań lub czynności określonych w tych przepisach, wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, urzędowych lekarzy weterynarii lub osoby niebędące urzędowymi lekarzami weterynarii, lub sposób wykonywania tych zadań lub czynności, lub (...);”;	
			Art. 5 pkt 5 projektu, art. 5 ust. 2 zmieniającej ustawy	Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 183/2005 lub art. 145 rozporządzenia 2017/625 wynika obowiązek podjęcia lub wykonania przez właściwy organ określonych zadań lub czynności w zakresie higieny lub urzędowej kontroli pasz, określa, w drodze rozporządzenia: 1) rodzaje zadań lub czynności wskazanych w tych przepisach, wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, i sposób ich wykonywania, lub (...)	
Art. 5 ust. 1		nie			

Art. 5 ust. 2 zdanie pierwsze		nie			
Art. 5 ust. 2 zdanie drugie	2. (...) Do wszystkich urzędowych lekarzy weterynarii mają zastosowanie wymogi nałożone na personel właściwych organów przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, w tym wymóg niewystępowania konfliktu interesów.	tak	Art. 1 pkt 15 lit. c-f i art. 12 projektu, art. 16 ust. 2b, 2c, 5 pkt 4a oraz ust. 5b i 5c zmienian ej ustawy	c) po ust. 2a dodaje się ust. 2b i 2c w brzmieniu: „2b. Po wyznaczeniu do wykonywania czynności, o którym mowa w ust. 1, wyznaczony lekarz weterynarii składa powiatowemu lekarzowi weterynarii oświadczenie, że nie zachodzą okoliczności powodujące wątpliwości co do bezstronnego wykonywania czynności objętych wyznaczeniem oraz że nie pozostaje w konflikcie interesów w związku z wykonywaniem tych czynności, a także: 1) o niewykonywaniu zajęć zarobkowych albo 2) o wykonywaniu zajęć zarobkowych, podając informacje dotyczące: a) czynności wykonywanych w ramach tych zajęć, b) podmiotu, na rzecz którego te zajęcia wykonuje, oraz, odpowiednio, miejsca lub obszaru ich wykonywania, c) okresu wykonywania tych zajęć. 2c. W przypadku zmiany danych zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 2b, wyznaczony lekarz weterynarii składa powiatowemu lekarzowi weterynarii oświadczenie o zmianie tych danych. Oświadczenie to zawiera aktualne dane i jest składane w terminie 7 dni od dnia zmiany tych danych.”, (...) e) w ust. 5 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:	

				„4a) gdy zachodzą okoliczności powodujące wątpliwości co do bezstronnego wykonywania czynności objętych wyznaczeniem lub osoba wyznaczona pozostaje w konflikcie interesów w związku z wykonywaniem tych czynności, lub nie złożyła oświadczenia, o którym mowa w ust. 2c;”, f) po ust. 5a dodaje się ust. 5b–5d w brzmieniu: „5b. Podmiot jest obowiązany do złożenia powiatowemu lekarzowi weterynarii, na wniosek tego organu, w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego wniosku, oświadczenia zawierającego dane określone w ust. 2b o zajęciach zarobkowych wykonywanych na rzecz tego podmiotu przez lekarza weterynarii, który złożył powiatowemu lekarzowi weterynarii oświadczenie, w przypadku o którym mowa w ust. 2c, lub jest wyznaczony przez ten organ do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1. 5c. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2b, 2c i 5b, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. (...)” Art. 12. 1. Lekarze weterynarii wyznaczeni do wykonywania czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, składają oświadczenie:	

				1) o którym mowa art. 16 ust. 2b ustawy zmienianej w art. 1, albo 2) że zachodzą okoliczności powodujące wątpliwości co do bezstronnego wykonywania czynności objętych wyznaczeniem lub że pozostają w konflikcie interesów w związku z wykonywaniem tych czynności – w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. 2. Do niezłożenia oświadczenia stosuje się przepis art. 16 ust. 5 pkt 4a ustawy zmienianej w art. 1.	
Art. 5 ust. 3		nie			
Art. 5 ust. 4 akapit pierwszy		nie			
Art. 5 ust. 4 akapit drugi		tak	Art. 1 pkt 13 projektu, art. 14a ust. 2 zmienianej ustawy	2. Główny Lekarz Weterynarii oraz wojewódzki, powiatowy i graniczny lekarz weterynarii wykonują zadania właściwego organu określone w art. 5 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia 2017/625 w odniesieniu do osób, o których mowa w art. 5 ust. 2.	
Art. 5 ust. 5		nie			
Art. 6		nie			
Art. 7	Prawo odwołania Decyzje podejmowane przez właściwe organy zgodnie z art. 55, art. 66 ust. 3 i 6, art. 67, art. 137 ust. 3 lit. b) i art. 138 ust. 1 i 2 dotyczące osób fizycznych lub prawnych mogą być przedmiotem odwołania wnoszonego przez takie osoby zgodnie z prawem krajowym.	nie	Art. 7 ust. 2 ustawy o produktach pochodzenia	2. Od decyzji w sprawie oceny mięsa przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy złożony na piśmie przed upływem 24 godzin od wydania tej decyzji, za pośrednictwem urzędowego lekarza weterynarii, do powiatowego lekarza weterynarii. Decyzja powiatowego lekarza weterynarii jest ostateczna.	

	Prawo odwołania nie ma wpływu na obowiązek podjęcia przez właściwe organy natychmiastowych działań w celu wyeliminowania lub ograniczenia ryzyka dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt, lub – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – również dla środowiska, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2.		zwierzęce go		
Art. 8		tak	Art. 1 pkt 17 lit. b projektu, art. 19 ust. 5 zmienianej ustawy	17) w art. 19: b) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Pracownicy Inspekcji, osoby, o których mowa w art. 16, art. 18 lub art. 20, a także osoby wykonujące pracę w krajowych laboratoriach referencyjnych w rozumieniu art. 100 rozporządzenia 2017/625 oraz laboratoriach urzędowych w rozumieniu art. 37 rozporządzenia 2017/625 chronią poufność informacji uzyskanych podczas wykonywania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych, o których mowa w art. 8 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2017/625.”,	
Art. 9 ust. 1-6		nie			
Art. 9 ust. 7	7. W zakresie ściśle niezbędnym do organizacji kontroli urzędowych państwa członkowskie przeznaczenia mogą wymagać od podmiotów, którym zostały dostarczone zwierzęta lub towary z innego państwa członkowskiego, zgłoszenia przybycia takich zwierząt lub towarów.	tak	Art. 2 pkt 14 projektu, art. 23a zmienianej ustawy	Art. 23a. Podmiot, któremu zostały dostarczone zwierzęta, produkty lub czynniki chorobotwórcze, zgłasza niezwłocznie dostarczenie tych zwierząt, produktów lub czynników chorobotwórczych powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce ich dostarczenia.	
			Art. 2 pkt 24 projektu, art. 23ga zmienianej ustawy	Art. 26ga. Do podmiotu będącego odbiorcą przesyłki produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, który został wskazany w świadectwie zdrowia lub innym dokumencie towarzyszącym przesyłce jako odbiorca tych produktów, stosuje się art. 23a.	

			Art. 2 pkt 25 projektu, art. 28a zmieniaj ustawy	Art. 28a. Do podmiotu będącego odbiorcą koniowatych przemieszczanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z innych państw członkowskich Unii Europejskiej, który został wskazany w świadectwie zdrowia towarzyszącym przesyłce takich zwierzątkoniowatych jako odbiorca tych koniowatych, stosuje się art. 23a.	
			Art. 2 pkt 26 projektu, art. 40b zmieniaj ustawy	Art. 40b. Do podmiotu będącego odbiorcą zwierząt akwakultury przemieszczanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z innych państw członkowskich Unii Europejskiej, który został wskazany w świadectwie zdrowia lub innym dokumencie towarzyszącym przesyłce zwierząt akwakultury jako odbiorca tych zwierząt, stosuje się art. 23a.	
			Art. 4 pkt 20 projektu, art. 21d zmieniaj ustawy	Art. 21d. 1. Podmiot prowadzący działalność w zakresie wyładunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub dokonujący pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa na co najmniej 24 godziny przed planowanym wyładunkiem lub planowaną pierwszą sprzedażą informuje informując powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia tych czynności o zamiarze ich przeprowadzenia. 2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera: 1) weterynaryjny numer identyfikacyjny podmiotu; 2) czas i miejsce planowanych czynności; 3) szacowaną wagę wyładowywanych lub sprzedawanych produktów rybołówstwa.	
			Art. 4 pkt 20 projektu, art. 21e ust. 3	3. Podmioty, o których mowa w ust. 1, informują powiatowego lekarza weterynarii, na jego żądanie, o dostarczeniu produktów pochodzących z innego państwa członkowskiego w zakresie, jaki jest niezbędny do przeprowadzania kontroli urzędowej.	

			zmienian ej ustawy		
Art. 10		nie			
Art. 11 ust. 1	1. Właściwe organy przeprowadzają kontrole urzędowe przy zachowaniu wysokiego poziomu przejrzystości i podają, co najmniej raz w roku, do wiadomości publicznej – w tym za pomocą internetu – odpowiednie informacje dotyczące organizacji i przeprowadzania kontroli urzędowych. Właściwe organy zapewniają również regularną i terminową publikację informacji dotyczących: a) rodzaju, liczby i wyników kontroli urzędowych; b) rodzaju i liczby stwierdzonych przypadków niezgodności; c) rodzaju i liczby przypadków, w których właściwe organy wprowadziły środki zgodnie z art. 138; oraz d) rodzaju i liczby przypadków nałożenia sankcji, o których mowa w art. 139. Informacje, o których mowa w akapicie drugim lit. a)–d) niniejszego ustępu, można podawać, w stosownych przypadkach, w ramach publikacji sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 113 ust. 1.	tak	Art. 1 pkt 23 projektu, art. 21a zmienian ej ustawy	Art. 21a. 1. Wojewódzki lekarz weterynarii podaje do publicznej wiadomości na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ten organ informacje określone w art. 11 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, w tym przekazuje, w terminie do ostatniego dnia lutego, informacje dotyczące kontroli urzędowych przeprowadzonych na obszarze województwa w poprzednim roku kalendarzowym. 2. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii, w terminie do dnia 31 stycznia, dane niezbędne do przygotowania informacji dotyczących kontroli urzędowych przeprowadzonych na obszarze województwa w poprzednim roku kalendarzowym, o których mowa w ust. 1.	
Art. 11 ust. 2 i 3		nie			
Art. 12		nie			
Art. 13		nie			
Art. 14		nie			

Art. 15 ust. 1–4, ust. 5 lit. a i ust. 6		nie			
Art. 15 ust. 5 lit. b	5. Na użytek art. 10 ust. 2 i z zastrzeżeniem art. 10 ust. 3, podmioty przekazują właściwym organom co najmniej następujące aktualne informacje: a) (pominięta) b) konkretną działalność, jaką prowadzą, w tym działania podejmowane za pomocą środków porozumiewania się na odległość, oraz miejsca pod ich kontrolą.	nie	Art. 5 pkt 8 lit. b projektu, art. 10 ust. 2 pkt 2 lit. a zmienian ej ustawy	8) w art. 10 w ust. 2: b) w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) rodzaju i zakresu działalności, która ma być wykonywana, w tym działań podejmowanych za pomocą środków porozumiewania się na odległość,”;	Uzupełniono art. 10 ust. 2 pkt 2 lit. a zmienianej ustawy poprzez wyrażne wskazanie, że wniosek powinien zawierać określenie działań podejmowanych za pomocą środków porozumiewania się na odległość, co służy stosowaniu art. 15 ust. 5 lit. b rozporządzenia 2017/625. Zmiana pozwoli uniknąć wątpliwości

					interpretacyjny ch w zakresie obowiązku rejestracji przedsiębiorst w oferujących pasze do sprzedaży przez internet. Przedsiębiorst wa prowadzące tego rodzaju działalność mieszczą się w zakresie definicji przedsiębiorst wa paszowego, a tym samym mają do nich zastosowanie odpowiednie wymogi prawa paszowego, w tym wymóg rejestracji.
Art. 16		nie			
Art. 17		nie			
Art. 18 ust. 1-8		nie			
Art. 18 ust. 9	9. Zapewniając zgodność z celami niniejszego rozporządzenia, a w szczególności z wymogami dotyczącymi bezpieczeństwa żywności, państwa	nie	Art. 4 pkt 12 projektu,	Art. 15a. 1. Główny Lekarz Weterynarii może opracować projekt pilotażowy, o którym mowa w	Uregulowanie kwestii dotyczących

	członkowskie mogą przyjmować krajowe środki służące wdrożeniu projektów pilotażowych o ograniczonym zakresie i czasie trwania, aby ocenić inne praktyczne rozwiązania w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowych odnoszących się do produkcji mięsa. O tych środkach krajowych powiadamia się zgodnie z procedurą określoną w art. 5 i 6 dyrektywy (UE) 2015/1535. Wyniki oceny przeprowadzonej za pomocą tych projektów pilotażowych przekazuje się Komisji, gdy tylko staną się dostępne.		art. 15a ustawy zmieniającej oraz Art. 4 pkt 24 lit. b tiret drugi projektu, art. 24 ust. 5 ustawy zmieniającej	art. 18 ust. 9 rozporządzenia 2017/625, zwany dalej „projektem pilotażowym”. 2. Projekt pilotażowy zawiera co najmniej wskazanie: 1) zakresu kontroli urzędowych odnoszących się do produkcji mięsa nim objętych projektem pilotażowym; 2) czasu jego trwania projektu pilotażowego; 3) praktycznych rozwiązań dotyczących przeprowadzania kontroli urzędowych odnoszących się do produkcji mięsa nim objętych projektem pilotażowym. 3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, projekt pilotażowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, mając na względzie zapewnienie realizacji celów rozporządzenia 2017/625, w tym bezpieczeństwo żywności. Art. 24. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest organem właściwym w sprawach: (...) 5) opracowania oceny rozwiązań przyjętych w projektach pilotażowych i przekazania wyników tej oceny Komisji Europejskiej zgodnie z art. 18 ust. 9 rozporządzenia 2017/625;	możliwości opracowania projektów pilotażowych, o których mowa w art. 18 ust. 9 rozporządzenia 2017/625. Jako organ uprawniony do opracowania projektów pilotażowych wskazano Głównego Lekarza Weterynarii. Wskazano także obligatoryjne elementy projektu pilotażowego, tj. zakres kontroli urzędowych odnoszących się do produkcji mięsa objętych projektem, czas jego trwania oraz

					wskazanie praktycznych rozwiązań dotyczących przeprowadzania kontroli urzędowych odnoszących się do produkcji mięsa objętych tym projektem. Proponuje się, by projekt pilotażowy był wprowadzany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części rozporządzeniem. W tym celu przewidziano fakultatywne upoważnienie ustawowe do wydania takiego aktu przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.
Art. 19		nie			

Art. 20		nie			
Art. 21		nie			
Art. 22		nie dotyczy			
Art. 23		nie			
Art. 24		nie dotyczy			
Art. 25		nie dotyczy			
Art. 26		nie dotyczy			
Art. 27		nie			
Art. 28		nie			
Art. 29		nie			
Art. 30		nie			
Art. 31		nie			
Art. 32		nie			
Art. 33		nie			
Art. 34		nie			
Art. 35		nie			
Art. 36		nie			
Art. 37	Artykuł 37. Wyznaczanie laboratoriów urzędowych 1. Właściwe organy wyznaczają laboratoria urzędowe do przeprowadzania analiz, badań i diagnostyki laboratoryjnej na próbkach pobranych w ramach kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w państwie członkowskim, na którego terytorium działają te właściwe organy, lub w innym państwie członkowskim, lub w państwie trzecim, które jest stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym.	tak	Art. 1 pkt 24 lit. b i pkt 25 projektu, art. 24 ust. 3 i 4 oraz art. 25 ust. 1–3 i ust. 6–7	24) w art. 24: b) ust. 2–4 otrzymują brzmienie: (...) 3. Kierownik zakładu higieny weterynaryjnej lub osoba przez niego upoważniona kontroluje, czy w pracowni badania mięsa na obecność włośni są spełniane wymagania w zakresie systemu zarządzania wskazanego w art. 37 ust. 4 lit. e rozporządzenia 2017/625. 4. Kierownik zakładu higieny weterynaryjnej o stwierdzeniu naruszenia wymagań w zakresie	

	2. Właściwe organy mogą wyznaczyć jako laboratorium urzędowe laboratorium znajdujące się w innym państwie członkowskim lub państwie trzecim, które jest stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków: a) wdrożono odpowiednie rozwiązania, na podstawie których właściwe organy mają prawo do przeprowadzania audytów i inspekcji określonych w art. 39 ust. 1 lub delegowania przeprowadzania takich audytów i inspekcji właściwym organom państwa członkowskiego lub państwa trzeciego będącego stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w którym znajduje się laboratorium; oraz b) laboratorium zostało już wyznaczone jako laboratorium urzędowe przez właściwe organy państwa członkowskiego, na którego terytorium jest ono zlokalizowane. 3. Wyznaczenie laboratorium urzędowego ma formę pisemną i zawiera szczegółowy opis: a) zadań, jakie wykonuje dane laboratorium jako laboratorium urzędowe; b) warunków, zgodnie z którymi wspomniane laboratorium wykonuje zadania, o których mowa w lit. a); oraz c) rozwiązań koniecznych do zapewnienia sprawnej i skutecznej koordynacji i współpracy między laboratorium a właściwymi organami.		zmienianej ustawy	systemu zarządzania wskazanego w art. 37 ust. 4 lit. e rozporządzenia 2017/625 w pracowni badania mięsa na obecność włośni przez: 1) osobę wyznaczoną na podstawie art. 16 lub art. 18, 2) pracownika Inspekcji – informuje powiatowego lekarza weterynarii i wojewódzkiego lekarza weterynarii.”; 25) w art. 25: a) w ust. 1 wyrazy „rozporządzeniu nr 882/2004,” zastępuje się wyrazami „rozporządzeniu 2017/625”, b) w ust 2: – w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „laboratoria urzędowe w rozumieniu art. 37 rozporządzenia 2017/625, obejmujące:”, – pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) krajowe laboratoria referencyjne w rozumieniu art. 100 rozporządzenia 2017/625.”, c) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Główny Lekarz Weterynarii jest właściwym organem w sprawach: 1) wyznaczenia laboratorium urzędowego w rozumieniu art. 37 rozporządzenia 2017/625, w odniesieniu do laboratoriów, o których mowa w ust. 2 pkt 1, i cofnięcia takiego wyznaczenia; 2) czasowego wyznaczenia laboratorium urzędowego w rozumieniu art. 42 rozporządzenia 2017/625 i cofnięcia takiego wyznaczenia;	

	4. Właściwe organy mogą wyznaczyć jako laboratorium urzędowe wyłącznie laboratorium, które: a) dysponuje wiedzą fachową, sprzętem oraz infrastrukturą wymaganymi do przeprowadzania analiz, badań lub diagnostyki laboratoryjnej na podstawie próbek; b) dysponuje wystarczającą liczbą odpowiednio wykwalifikowanych, wyszkolonych i doświadczonych pracowników; c) zapewnia, że powierzone mu zadania określone w ust. 1 są wykonywane w sposób niezależny i jest ono wolne od wszelkich konfliktów interesów w zakresie zadań tego laboratorium jako laboratorium urzędowego; d) jest w stanie dostarczyć w terminie wyniki analizy, badania lub diagnostyki próbek pobranych w ramach kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych; oraz e) funkcjonuje zgodnie z normą EN ISO/IEC 17025 oraz otrzymało akredytację krajowej jednostki akredytującej działającej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 765/2008. 5. Zakres akredytacji laboratorium urzędowego, o którym mowa w ust. 4 lit. e): a) obejmuje te metody laboratoryjnych analiz, badań lub diagnostyki, z których laboratorium musi korzystać w celu przeprowadzania analiz, badań lub diagnostyki, gdy funkcjonuje jako laboratorium urzędowe;		3) wyznaczenia laboratorium urzędowego zgodnie z art. 37 ust. 2 rozporządzenia 2017/625; 4) (pominięty).”, d) w ust. 6 wyrazy „krajowe albo wspólnotowe laboratorium referencyjne” zastępuje się wyrazami „krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej”, e) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. Jeżeli brak jest krajowego laboratorium referencyjnego i laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej, które można wyznaczyć do przeprowadzenia wymaganych badań laboratoryjnych na podstawie ust. 6, Główny Lekarz Weterynarii, po zasięgnięciu opinii Rady do spraw Laboratoriów, wyznacza do przeprowadzenia tych badań inne laboratorium urzędowe w rozumieniu art. 37 rozporządzenia 2017/625 znajdujące się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA.”, f) ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Laboratoria urzędowe są poddawane w zakresie stosowanych metod badawczych regularnym badaniom biegłości lub międzylaboratoryjnym badaniom porównawczym przeprowadzanym przez krajowe laboratorium referencyjne, a gdy brak jest takiej możliwości – przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA.”;	

	b) może obejmować jedną lub większą liczbę metod przeprowadzania laboratoryjnych analiz, badań lub diagnostyki lub grupy metod; c) może być określony w sposób elastyczny w celu umożliwienia objęcia zakresem akredytacji zmodyfikowanych wersji metod stosowanych przez laboratorium urzędowe, w czasie gdy udzielono akredytacji, lub nowych metod w uzupełnieniu do tych metod na podstawie własnych walidacji laboratorium bez przeprowadzania szczegółowej oceny przez krajową jednostkę akredytującą przed zastosowaniem tych zmienionych lub nowych metod. 6. W przypadku gdy żadne z laboratoriów urzędowych wyznaczonych w Unii lub w państwie trzecim będącym stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym zgodnie z ust. 1 nie dysponuje wiedzą fachową, sprzętem, infrastrukturą ani pracownikami niezbędnymi do przeprowadzania nowych lub szczególnie rzadkich analiz, badań lub diagnostyki laboratoryjnej próbek, właściwe organy mogą zwrócić się o przeprowadzenie takich analiz, badań lub diagnostyki do laboratorium lub ośrodka diagnostycznego, które nie spełnia jednego lub większej liczby wymogów określonych w ust. 3 i 4.		Art. 5 pkt 4 lit. a projektu, art. 4 pkt 14 zmienia ej ustawy	4) w art. 4: a) pkt 14 otrzymuje brzmienie: „14) laboratorium urzędowe – laboratorium określone w art. 37 rozporządzenia 2017/625;”,	
Art. 38 ust. 1 i 2		nie			
Art. 38 ust. 3 i 4	3. Laboratoria urzędowe, na wniosek właściwych organów, podają do wiadomości publicznej nazwy metod stosowanych podczas analiz, badań lub diagnostyki przeprowadzanych w związku z	tak	Art. 1 pkt 26 lit. c projektu,	3. Główny Lekarz Weterynarii jest właściwym organem w sprawach: 1–3) (pominięte);	

	kontrolami urzędowymi i innymi czynnościami urzędowymi. 4. Laboratoria urzędowe wskazują, na wniosek właściwych organów, metody wraz z wynikami, stosowane podczas każdej analizy, badania lub diagnostyki przeprowadzanych w związku z kontrolami urzędowymi i innymi czynnościami urzędowymi.		art. 25 ust. 3 pkt 4 zmieniającej ustawy	4) o których mowa w art. 38 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2017/625.	
Art. 39	1. Właściwe organy regularnie oraz w dowolnym momencie, w którym uznają to za konieczne, organizują audyty laboratoriów urzędowych wyznaczonych przez nie zgodnie z art. 37 ust. 1, chyba że stwierdzą, iż takie audyty są zbędne, zważywszy na ocenę akredytacyjną, o której mowa w art. 37 ust. 4 lit. e. 2. Właściwe organy niezwłocznie cofają wyznaczenie laboratorium urzędowego – całkowicie lub w odniesieniu do niektórych zadań – jeżeli takie laboratorium nie podejmuje w odpowiednim czasie stosownych działań naprawczych w następstwie wyników audytu przewidzianego w ust. 1, które wskazują, że: a) laboratorium przestaje spełniać warunki przewidziane w art. 37 ust. 4 i 5; b) laboratorium nie wypełnia obowiązków przewidzianych w art. 38; lub c) laboratorium osiąga słabe wyniki w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, o których mowa w art. 38 ust. 2.	tak	Art. 1 pkt 28 lit. c projektu, art. 25b ust. 2a zmieniającej ustawy Art. 1 pkt 26 lit. c i e projektu, art. 25 ust. 3 pkt 1 i 3	2a. Główny Lekarz Weterynarii we współpracy z krajowym laboratorium referencyjnym właściwym dla danego kierunku badań przeprowadza audyt laboratorium urzędowego, o którym mowa w art. 39 rozporządzenia 2017/625. Audyt przeprowadza się również na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii. 3. Główny Lekarz Weterynarii jest właściwym organem w sprawach: 1) wyznaczenia laboratorium urzędowego w rozumieniu art. 37 rozporządzenia 2017/625, w odniesieniu do laboratoriów, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a-c, i cofnięcia takiego wyznaczenia; 2) (pominięty) 3) wyznaczenia laboratorium urzędowego zgodnie z art. 37 ust. 2 rozporządzenia 2017/625;	
Art. 40		nie			
Art. 41		nie			
Art. 42	1. Na zasadzie odstępstwa od art. 37 ust. 5 lit. a) właściwe organy mogą czasowo wyznaczyć istniejące laboratorium urzędowe jako laboratorium	tak	Art. 1 pkt 26 projektu,	3. Główny Lekarz Weterynarii jest właściwym organem w sprawach: 1) (pominięty)	

	urzędowe zgodnie z art. 37 ust. 1 na użytek stosowania metody przeprowadzania laboratoryjnych analiz, badań lub diagnostyki, w odniesieniu do której to metody nie uzyskało ono akredytacji, o której mowa w art. 37 ust. 4 lit. e: a) jeżeli stosowanie tej metody jest nowym wymogiem zawartym w przepisach unijnych; b) jeżeli zmiany stosowanej metody wymagają nowej akredytacji lub rozszerzenia zakresu akredytacji posiadanej przez laboratorium urzędowe; lub c) w przypadkach, gdy konieczność stosowania metody wynika z sytuacji nadzwyczajnej lub pojawiającego się ryzyka dla zdrowia ludzi, zwierząt i roślin lub dobrostanu zwierząt, lub – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – również dla środowiska. 2. Czasowe wyznaczenie, o którym mowa w ust. 1, podlega następującym warunkom: a) laboratorium urzędowe zostało już akredytowane zgodnie z normą EN ISO/IEC 17025 w odniesieniu do stosowania metody podobnej do metody nieobjętej zakresem jego akredytacji; b) w laboratorium urzędowym wdrożono system zapewniania jakości w celu zagwarantowania rzetelnych i wiarygodnych wyników stosowania metody nieobjętej zakresem obowiązującej akredytacji; c) analizy, badania i diagnostykę w odniesieniu do tej metody przeprowadza się pod nadzorem właściwych organów lub krajowego laboratorium referencyjnego.		art. 25 ust. 3 pkt 2 zmienia ej ustawy	2) czasowego wyznaczenia laboratorium urzędowego w rozumieniu art. 42 rozporządzenia 2017/625 i cofnięcia takiego wyznaczenia; 3) (pominięto) 4) (pominięto).	

	3. Czasowe wyznaczenie przewidziane w ust. 1 obowiązuje przez okres nie dłuższy niż rok. Może ono zostać jednokrotnie przedłużone o kolejny okres jednego roku. 4. Laboratoria urzędowe wyznaczone zgodnie z ust. 1 są położone w państwach członkowskich, na których terytorium znajdują się właściwe organy, które je wyznaczyły.				
Art. 43		nie		14) w art. 46 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Wprowadzane na obszar celny Unii Europejskiej pasze lub pasze lecznicze podlegają kontroli urzędowej przeprowadzanej przez granicznego lekarza weterynarii, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale V rozporządzenia 2017/625 oraz ustawą.”;	Zmiana ta służy dostosowaniu przepisu do nomenklatury stosowanej w rozporządzeniu 2017/625 i polegają na zastąpieniu określenia „kontrola graniczna” określeniem „kontrola urzędowa”. Wprowadzono także zmianę dotyczącą zamieszczonego w przepisie odesłania, poprzez zastąpienie go odesłaniem do rozdziału V

					rozporządzenia 2017/625.
Art. 44 ust. 1	1. W celu zapewnienia zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, właściwe organy regularnie, w oparciu o ocenę ryzyka oraz z właściwą częstotliwością, przeprowadzają kontrole urzędowe zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii, do których nie mają zastosowania art. 47 i 48.	tak	Art. 1 pkt 13 projektu, Art. 14a ust. 1 zmieniającej ustawy	Art. 14a. 1. W zakresie zadań Inspekcji powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli urzędowych i wykonywania innych czynności urzędowych wykonuje zadania właściwego organu w rozumieniu art. 3 pkt 3 rozporządzenia 2017/625, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.	
			Art. 1 pkt 14 projektu, Art. 15b ust. 1 pkt 1 zmieniającej ustawy	Art. 15b. 1. Graniczny lekarz weterynarii jest właściwym organem do przeprowadzania kontroli urzędowych oraz wykonywania innych czynności urzędowych dotyczących: 1) zwierząt i towarów w punkcie kontroli granicznej niezależnie od tego czy te zwierzęta i towary podlegają kontroli, o której mowa w art. 47 ust. 1 lit. a, b, d–f rozporządzenia 2017/625;	
Art. 44 ust. 2 i 3		nie			
Art. 44 ust. 4 lit. a	4. Niezależnie od ust. 1 i 3 właściwe organy w punktach kontroli granicznej i innych punktach wprowadzenia na terytorium Unii przeprowadzają kontrole urzędowe w odniesieniu do poniższych elementów w każdym przypadku, gdy mają powody uważać, że ich wprowadzenie na terytorium Unii może wiązać się z ryzykiem dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt lub – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – również dla środowiska: a) środków transportu, również gdy są one puste; oraz	tak	Art. 1 pkt 14 projektu, Art. 15b ust. 1 pkt 2 zmieniającej ustawy	Art. 15b. 1. Graniczny lekarz weterynarii jest właściwym organem do przeprowadzania kontroli urzędowych oraz wykonywania innych czynności urzędowych dotyczących: 1) (pominięto); 2) środków transportu, o których mowa w art. 44 ust. 4 lit. a rozporządzenia 2017/625.	

Art. 45		nie			
Art. 46		nie			
art. 47 ust. 1	Artykuł 47 Zwierzęta i towary podlegające kontrolom urzędowym w punktach kontroli granicznej 1. W celu zapewnienia zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, właściwe organy przeprowadzają kontrole urzędowe w punkcie kontroli granicznej pierwszego przybycia do Unii w odniesieniu do każdej przesyłki należącej do następujących kategorii zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii: a) zwierzęta; b) produkty pochodzenia zwierzęcego, materiał biologiczny, produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, siano i słoma oraz środki spożywcze zawierające zarówno produkty pochodzenia roślinnego, jak i produkty przetworzone pochodzenia zwierzęcego („produkty złożone”); c) (nie dotyczy) d) towary z określonych państw trzecich, w odniesieniu do których Komisja w drodze aktów wykonawczych przewidzianych w ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu zdecydowała, że konieczny jest środek wymagający tymczasowego zwiększenia liczby kontroli urzędowych przy ich wprowadzaniu na terytorium Unii z powodu znanego lub pojawiającego się ryzyka lub ponieważ istnieją dowody na to, że mogą mieć miejsce powszechne poważne przypadki niezgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2;	tak	Art. 1 pkt 14 projektu, Art. 15b ust. 1 pkt 1 zmieniaj ej ustawy	Art. 15b. 1. Graniczny lekarz weterynarii jest właściwym organem do przeprowadzania kontroli urzędowych oraz wykonywania innych czynności urzędowych dotyczących:	
				1) zwierząt i towarów w punkcie kontroli granicznej niezależnie od tego czy te zwierzęta i towary podlegają kontroli, o której mowa w art. 47 ust. 1 lit. a, b, d–f rozporządzenia 2017/625;	

	e) zwierzęta i towary podlegające środkowi nadzwyczajnemu określone w aktach przyjętych zgodnie z art. 53 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, art. 249 rozporządzenia (UE) 2016/429 lub art. 28 ust. 1, art. 30 ust. 1, art. 40 ust. 3, art. 41 ust. 3, art. 49 ust. 1, art. 53 ust. 3 i art. 54 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/2031 wymagających, aby przesyłki takich zwierząt lub towarów, zidentyfikowane na podstawie ich kodów w nomenklaturze scalonej, podlegały kontrolom urzędowym przy ich wprowadzeniu na terytorium Unii; f) zwierzęta i towary, których wprowadzenie na terytorium Unii podlega warunkom lub środkom ustanowionym na podstawie aktów przyjętych zgodnie z odpowiednio art. 126 lub 128 lub przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, które to akty wymagają zapewnienia zgodności z takimi warunkami lub zachowania takich środków przy wprowadzaniu zwierząt lub towarów do Unii.				
art. 47 ust. 2–5		nie			
art. 48 lit. a i c–h		nie			
Art. 48 lit. b	Komisja przyjmuje zgodnie z art. 144, w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia, akty delegowane określające, w jakich przypadkach i na jakich warunkach wyłącza się z zakresu art. 47 następujące kategorie zwierząt i towarów, o ile wyłączenie takie jest uzasadnione: a) (pominięte);	tak	Art. 2 pkt 5 lit. d oraz e i pkt 6	5) w art. 13: a)–c) (pominięto); d) w ust. 7: – pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) określenie gatunku, rodzaju i liczby przywożonych zwierząt, przy czym w przypadku zwierząt określonych w przepisach wydanych w trybie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625, liczbę	

	b) zwierzęta i towary przeznaczone do celów naukowych;			przywożonych zwierząt określa się, jeżeli jest to możliwe;”, – pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) określenie przejścia granicznego, z wyłączeniem zwierząt określonych w przepisach wydanych w trybie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625;”, – dodaje się pkt 5–8 w brzmieniu: „5) określenie zamierzonego terminu wwozu zwierząt; 6) określenie zamierzonego sposobu wykorzystania zwierząt określonych w przepisach wydanych w trybie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625; 7) podanie miejsca przeznaczenia zwierząt określonych w przepisach wydanych w trybie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625; 8) wskazanie terminu przeprowadzenia działań związanych z celami naukowymi, w przypadku zwierząt określonych w przepisach wydanych w trybie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625.”, e) ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. W pozwoleniu określa się szczegółowe wymagania zdrowotne dla zwierząt będących przedmiotem przesyłki, a w przypadku zwierząt określonych w przepisach wydanych w trybie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625, dodatkowo określa się: 1) sposób postępowania z tymi zwierzętami, w szczególności ze zwierzętami wykorzystywanymi do celów naukowych i zwierzętami, które nie zostały wykorzystane do tych celów;	

				2) termin przeprowadzenia działań związanych z celami naukowymi.”; 6) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu: „Art. 13a. 1. Podmiot przywożący zwierzęta określone w przepisach wydanych w trybie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625, który uzyskał pozwolenie, o którym mowa w art. 13 ust. 4: 1) zgłasza powiatowemu lekarzowi weterynarii przywóz przesyłki w terminie do dnia następującego po dniu dostarczenia zwierząt objętych tą przesyłką; 2) informuje powiatowego lekarza weterynarii o przeprowadzeniu działań związanych z celami naukowymi. 2. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, lub po upływie terminu, o którym mowa w art. 13 ust. 9 pkt 2, przeprowadza kontrolę w celu sprawdzenia, czy sposób postępowania ze zwierzętami jest zgodny ze sposobem określonym w pozwoleniu, o którym mowa w art. 13 ust. 4.”	
Art. 49		nie			
Art. 50		nie			
Art. 51		nie			
Art. 52		nie			
Art. 51 ust. 1 lit. a–c i e		nie			
Art. 51 ust. 1 lit. d	Artykuł 51. Przepisy szczególne dotyczące kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej	tak	Art. 1 pkt 14 projektu, art. 15f ust. 1, 2 i 3 pkt 1	Art. 15f. 1. Właściwym organem do uznania składu, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2124 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów	

	1. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 144, w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia, akty delegowane dotyczące przepisów określających: d) w jakich przypadkach i na jakich warunkach można zezwolić na tranzyt przesyłek zwierząt i towarów należących do kategorii, o których mowa w art. 47 ust. 1, oraz jakie kontrole urzędowe takich przesyłek przeprowadza się w punktach kontroli granicznej, w tym przypadki i warunki przechowywania towarów w specjalnie zatwierdzonych składach celnych lub w wolnych obszarach celnych;		zmieniającej ustawy Art. 9 ust. 2 projektu	dotyczących kontroli urzędowych przesyłek zwierząt i towarów w tranzycie, przeładunku i w trakcie dalszego transportu przez terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenia Komisji (WE) nr 798/2008, (WE) nr 1251/2008, (WE) nr 119/2009, (UE) nr 206/2010, (UE) nr 605/2010, (UE) nr 142/2011, (UE) nr 28/2012, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/759 i decyzję Komisji 2007/777/WE (Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 73), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/2124”, wycofania uznania lub tymczasowego zawieszenia uznania jest graniczny lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce położenia tego składu albo powiatowy lekarz weterynarii. 2. Uznania, wycofania uznania lub tymczasowego zawieszenia uznania, o których mowa w ust. 1, dokonuje się w drodze decyzji. Uznania składu dokonuje się na wniosek podmiotu prowadzącego ten skład. 3. Główny Lekarz Weterynarii: 1) jest organem właściwym w zakresie realizacji zadań, o których mowa w art. 25 rozporządzenia 2019/2124; 2) (pominięto). Art. 9 1. (pominięto) 2. Składy celne i magazyny zatwierdzone decyzją, o której mowa w art. 24 ust. 4 ustawy uchylanej w art. 22 pkt 1, uważa się za składki uznane decyzją, o której mowa w art. 15f ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1.	

Art. 51 ust. 2		nie dotyczy			
Art. 52		nie			
Art. 53 ust. 1 lit. a i ust. 2		nie			Projekt ustawy nie przewiduje utworzenia innych punktów kontroli niż punkty kontroli granicznej.
Art. 53 ust. 1 lit. b–d		nie			
Art. 53 ust. 1 lit. e		nie dotyczy			
Art. 54		nie			
Art. 55 ust. 1 i 2	Artykuł 55. Decyzje dotyczące przesyłek 1. Po przeprowadzeniu kontroli urzędowych, w tym kontroli dokumentacji i, w razie potrzeby, kontroli identyfikacyjnej i kontroli bezpośredniej, właściwe organy podejmują decyzję w odniesieniu do każdej przesyłki zwierząt i towarów należących do kategorii, o których mowa w art. 47 ust. 1, wskazując w niej, czy przesyłka spełnia wymogi przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, i w odpowiednich przypadkach – stosownej procedury celnej. 2. Decyzje dotyczące przesyłek są podejmowane przez:	tak	Art. 1 pkt 14 projektu, Art. 15b ust. 1 pkt 1 zmienia ją ustawy	Art. 15b. 1. Graniczny lekarz weterynarii jest właściwym organem do przeprowadzania kontroli urzędowych oraz wykonywania innych czynności urzędowych dotyczących: 1) zwierząt i towarów w punkcie kontroli granicznej niezależnie od tego czy te zwierzęta i towary podlegają kontroli, o której mowa w art. 47 ust. 1 lit. a, b, d–f rozporządzenia 2017/625;	

	a) urzędowego lekarza weterynarii w przypadku gdy dotyczą zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego i produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego; lub b) urzędowego inspektora ds. zdrowia roślin w przypadku gdy dotyczą roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów.				
Art. 55 ust. 3	3. W drodze odstępstwa od ust. 2 lit. a) właściwe organy mogą zdecydować, że decyzje dotyczące przesyłek produktów rybołówstwa, żywych małży, żywych szkarłupni, żywych osłonic i żywych ślimaków morskich przeznaczonych do spożycia przez ludzi będą podejmowane przez odpowiednio przeszkolonych pracowników wyznaczonych w tym celu przez właściwe organy.	nie	Art. 1 pkt 7 projektu, art. 5 ust. 2 pkt 2 zmieniającej ustawy	„2. Zadania organów Inspekcji wykonują: 1) (pominięto) 2) pracownicy Inspekcji niebędący osobami, o których mowa w pkt 1;	
Art. 56	Artykuł 56. Stosowanie wspólnego zdrowotnego dokumentu wyjścia (dokumentu CHED) przez podmiot i właściwe organy 1. W odniesieniu do każdej przesyłki zwierząt i towarów należących do kategorii, o których mowa w art. 47 ust. 1, podmiot odpowiedzialny za przesyłkę wypełnia stosowną część dokumentu CHED, udzielając informacji niezbędnych do natychmiastowej i kompletnej identyfikacji przesyłki i jej przeznaczenia. 2. Zawarte w niniejszym rozporządzeniu odniesienia do dokumentu CHED obejmują ich wersje elektroniczne. 3. Dokument CHED jest stosowany: a) przez podmioty odpowiedzialne za przesyłki zwierząt i towarów należących do kategorii, o	tak	Art. 2 pkt 8 projektu, art. 16 pkt 2 zmieniającej ustawy	8) w art. 16 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) przesyłka tego materiału jest zaopatrzona w oryginał świadectwa zdrowia wystawionego przez urzędowego lekarza weterynarii państwa, z którego przywieziono ten materiał, albo kopię tego świadectwa potwierdzoną zgodnie z art. 50 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, a także we wspólny zdrowotny dokument wejścia wystawiony przez granicznego lekarza weterynarii.”;	

	których mowa w art. 47 ust. 1, w celu wcześniejszego powiadomienia właściwych organów w punkcie kontroli granicznej o przybyciu tych przesyłek; oraz b) przez właściwe organy w punkcie kontroli granicznej w celu: (i) udokumentowania wyniku przeprowadzonych kontroli urzędowych oraz wszelkich decyzji podjętych na ich podstawie, w tym decyzji o odrzuceniu przesyłki; (ii) przekazania informacji, o których mowa w ppkt (i), przez system IMSOC. 4. Podmioty odpowiedzialne za przesyłkę dokonują wcześniejszego powiadomienia zgodnie z ust. 3 lit. a) poprzez wypełnienie i przedłożenie odpowiedniej części dokumentu CHED do systemu IMSOC, w celu przekazania go właściwym organom w punkcie kontroli granicznej przed faktycznym przybyciem przesyłki do Unii. 5. Właściwe organy w punkcie kontroli granicznej ostatecznie wypełniają dokument CHED, gdy: a) przeprowadzono wszystkie kontrole urzędowe wymagane w art. 49 ust. 1; b) dostępne są wyniki kontroli bezpośrednich, jeżeli takie kontrole są wymagane; oraz c) podjęto decyzję dotyczącą przesyłki zgodnie z art. 55 i udokumentowano ją w dokumencie CHED.				
Art. 57		nie			
Art. 58		nie			
Art. 59 ust. 1	Artykuł 59 Wyznaczenie punktów kontroli granicznej 1. Państwa członkowskie wyznaczają punkty kontroli granicznej do celów przeprowadzania	tak	Art. 1 pkt 11 projektu,	11) w art. 11 w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:	

	kontroli urzędowych co najmniej jednej kategorii zwierząt i towarów, o których mowa w art. 47 ust. 1.		Art. 11 ust. 3 zdanie drugie zmieniającej ustawy Art. 1 pkt 14 projektu, Art. 15a ust. 1 zmieniającej ustawy Art. 9 ust. 1 projektu	„W ramach granicznego inspektoratu weterynarii funkcjonują punkty kontroli granicznej w rozumieniu art. 15a ust. 1.”; „Art. 15a. 1. Główny Lekarz Weterynarii jest organem właściwym w zakresie wyznaczenia punktów kontroli granicznej, o których mowa w art. 59 rozporządzenia 2017/625, w których przeprowadza się kontrolę zwierząt i towarów, zwanych dalej „punktami kontroli granicznej”, oraz wycofania, zawieszenia lub ponownego wyznaczenia punktów kontroli granicznej. Art. 9. 1. Graniczne posterunki kontroli w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy uchylanej w art. 22 pkt 1, zatwierdzone i funkcjonujące przed dniem wejścia w życie ustawy, stają się punktami kontroli granicznej, o których mowa w art. 59 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2017/625 (...), w których przeprowadza się kontrolę zwierząt i towarów, wyznaczonymi na podstawie art. 15a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.	W art. 9 ust. 1 uregulowano kwestię przekształcenia a granicznych posterunków kontroli w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej, funkcjonujących przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, w punkty kontroli granicznej, o których mowa w art. 59 ust. 1 rozporządzenia 2017/625.

Art. 59 ust. 2–5		nie			
Art. 60	Artykuł 60 Wykazy punktów kontroli granicznej 1. Każde państwo członkowskie udostępnia w internecie aktualne wykazy punktów kontroli granicznej na swoim terytorium, zawierające następujące informacje na temat każdego punktu kontroli granicznej: a) jego dane kontaktowe; b) godziny otwarcia; c) dokładną lokalizację, oraz czy jest to punkt wprowadzenia w porcie, porcie lotniczym bądź kolejowy lub drogowy punkt wprowadzenia; oraz d) kategorie zwierząt i towarów, o których mowa w art. 47 ust. 1, dla których został wyznaczony;	tak	Art. 1 pkt 14 projektu, Art. 15a ust. 2 i 3 zmienia ej ustawy	Art. 15a. 2. Główny Lekarz Weterynarii informuje Komisję Europejską o każdej zmianie dokonanej w infrastrukturze lub funkcjonowaniu punktu kontroli granicznej. 3. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi i udostępnia na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ten organ aktualny wykaz wyznaczonych punktów kontroli granicznej.	
Art. 61		nie			
Art. 62	Artykuł 62 Wycofanie wyznaczenia punktów kontroli granicznej 1. Gdy punkty kontroli granicznej przestają spełniać wymogi, o których mowa w art. 64, państwa członkowskie: a) wycofują wyznaczenie przewidziane w art. 59 ust. 1 dla wszystkich lub określonych kategorii zwierząt i towarów, w odniesieniu do których dokonano wyznaczenia; oraz b) usuwają te punkty kontroli granicznej z wykazów, o których mowa w art. 60 ust. 1, w odniesieniu do kategorii zwierząt i towarów, dla których wycofano wyznaczenie. 2. Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wycofaniu wyznaczenia punktu kontroli granicznej,	tak	Art. 1 pkt 14 projektu, Art. 15a ust. 1 i 2 zmienia ej ustawy	Art. 15a. 1. Główny Lekarz Weterynarii jest organem właściwym w zakresie wyznaczenia punktów kontroli granicznej, o których mowa w art. 59 rozporządzenia 2017/625, w których przeprowadza się kontrolę zwierząt i towarów, zwanych dalej „punktami kontroli granicznej”, oraz wycofania, zawieszenia lub ponownego wyznaczenia takich punktów. 2. Główny Lekarz Weterynarii informuje Komisję Europejską o wszelkich zmianach w infrastrukturze lub funkcjonowaniu punktu kontroli granicznej.	

	przewidzianym w ust. 1, a także o przyczynach tego wycofania. 3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 144, w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia, aktów delegowanych dotyczących kwestii, w jakich przypadkach i przy zastosowaniu jakich procedur punkty kontroli granicznej, których wyznaczenie wycofano zgodnie z ust. 1 lit a) niniejszego artykułu tylko częściowo, mogą zostać ponownie wyznaczone w drodze odstępstwa od przepisów art. 59. 4. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla kompetencji państw członkowskich w zakresie decydowania o wycofaniu wyznaczenia punktów kontroli granicznej z przyczyn innych niż określone w niniejszym rozporządzeniu.				
Art. 63	Artykuł 63 Zawieszenie wyznaczenia punktów kontroli granicznej 1. Państwo członkowskie zawiesza wyznaczenie punktu kontroli granicznej i nakazuje wstrzymanie jego działalności dla wszystkich lub określonych kategorii zwierząt i towarów, w odniesieniu do których dokonano wyznaczenia, w przypadkach, gdy taka działalność może wiązać się z ryzykiem dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt bądź – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – również dla środowiska. W przypadku poważnego ryzyka zawieszenie następuje ze skutkiem natychmiastowym. 2. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o zawieszeniu wyznaczenia punktu kontroli	tak	Art. 1 pkt 14 projektu, Art. 15a ust. 1 i 2 zmieniającej ustawy	Art. 15a. 1. Główny Lekarz Weterynarii jest organem właściwym w zakresie wyznaczenia punktów kontroli granicznej, o których mowa w art. 59 rozporządzenia 2017/625, w których przeprowadza się kontrolę zwierząt i towarów, zwanych dalej „punktami kontroli granicznej”, oraz wycofania, zawieszenia lub ponownego wyznaczenia takich punktów. 2. Główny Lekarz Weterynarii informuje Komisję Europejską o wszelkich zmianach w infrastrukturze lub funkcjonowaniu punktu kontroli granicznej.	

	granicznej, a także o przyczynach tego zawieszenia. 3. Państwa członkowskie sygnalizują zawieszenie wyznaczenia punktu kontroli granicznej w wykazach, o których mowa w art. 60 ust. 1. 4. Państwa członkowskie odwołują zawieszenie przewidziane w ust. 1 niezwłocznie po: a) stwierdzeniu przez właściwe organy, że nie istnieje już ryzyko, o którym mowa w ust. 1; oraz b) przekazaniu Komisji i pozostałym państwom członkowskim informacji, na podstawie których odwołuje się zawieszenie. 5. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla kompetencji państw członkowskich w zakresie decydowania o zawieszeniu wyznaczenia punktów kontroli granicznej z przyczyn innych niż te, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu.				
Art. 64 ust. 1–4		nie			
Art. 64 ust. 5		nie dotyczy			
Art. 65		nie			
Art. 66 ust. 1 i 2	1. Właściwe organy dokonują urzędowego zatrzymania przesyłki zwierząt lub towarów wprowadzanych na terytorium Unii, która jest niezgodna z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, i odmawiają wprowadzenia jej na terytorium Unii. W stosownych przypadkach właściwe organy odizolowują lub poddają kwarantannie takie przesyłki, a znajdujące się w nich zwierzęta są trzymane, doglądane lub poddawane zabiegom w odpowiednich warunkach do momentu podjęcia	tak	Art. 1 pkt 14 projektu, Art. 15e ust. 1–3 zmieniającej ustawy	Art. 15e. 1. Jeżeli przepisy obowiązujące na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej albo przepisy państwa miejsca przeznaczenia przewidują poddanie przesyłki zwierząt kwarantannie lub izolacji, to kwarantanna lub izolacja odbywa się:	
				1) w zatwierdzonej stacji kwarantanny znajdującej się: a) w państwie pochodzenia przesyłki zwierząt, b) na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej; 2) w gospodarstwie miejsca przeznaczenia przesyłki zwierząt.	

	dalszej decyzji. O ile to możliwe, właściwe organy uwzględniają także potrzebę szczególnego sposobu postępowania w przypadku niektórych rodzajów towarów. 2. Komisja w drodze aktów wykonawczych określa warunki izolacji i kwarantanny przewidziane w ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 145 ust. 2.			2. Jeżeli graniczny lekarz weterynarii nakaże, w drodze decyzji administracyjnej, kwarantannę lub izolację przesyłki zwierząt, to w zależności od stwierdzonego ryzyka odbywają się one w jednym z następujących miejsc: 1) w punkcie kontroli granicznej lub w jego pobliżu; 2) w gospodarstwie miejsca przeznaczenia przesyłki zwierząt; 3) w stacji kwarantanny znajdującej się w pobliżu gospodarstwa miejsca przeznaczenia przesyłki zwierząt. 3. Nadzór nad stacją kwarantanny sprawuje graniczny lekarz weterynarii, a jeżeli stacja kwarantanny znajduje się poza obszarem właściwości tego lekarza – właściwy powiatowy lekarz weterynarii.	
Art. 66 ust. 3 i 4					
Art. 66 ust. 5		tak	Art. 5 pkt 10 projektu, art. 13, ust. 1 pkt 5 zmienianej ustawy	10) w art. 13: a) w ust. 1: – uchyla się pkt 5 i (...),	Przepis art. 13 ust. 1 pkt 5 ustawy o paszach nakładał na Głównego Lekarza Weterynarii obowiązek powiadamiania Komisji Europejskiej i innych państw członkowskich

					Unii Europejskiej w zakresie, o którym mowa w art. 21 ust. 4 oraz art. 23 ust. 7 uchylonego rozporządzenia nr 882/2004. Przepisom tym odpowiadają obecnie art. 74 i art. 66 ust. 5 rozporządzenia 2017/625, dla których wykonania nie są konieczne dodatkowe regulacje w ustawie o paszach.
Art. 66 ust. 6 i 7					
Art. 67		nie			
Art. 68		nie			
Art. 69		nie			
Art. 70		nie			
Art. 71		nie			
Art. 72 ust. 1		nie			

Art. 72 ust. 2		nie dotyczy			
Art. 73		nie			
Art. 74 ust. 1 lit. a		tak	Art. 5 pkt 10 projektu, art. 13, ust. 1 pkt 5 zmienia- jącej ustawy	10) w art. 13: a) w ust. 1: – uchyla się pkt 5 i (...),	Przepis art. 13 ust. 1 pkt 5 ustawy o paszach nakładał na Głównego Lekarza Weterynarii obowiązek powiadamiania Komisji Europejskiej i innych państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie, o którym mowa w art. 21 ust. 4 oraz art. 23 ust. 7 uchylonego rozporządzenia nr 882/2004. Przepisom tym odpowiadają obecnie art. 74ust 1 lit. a i art. 66

					ust. 5 rozporządzenia 2017/625, dla których wykonania nie są konieczne dodatkowe regulacje w ustawie o paszach.
Art. 74 ust. 1 lit. b i ust. 2		nie			
Art. 75		nie			
Art. 76		nie			
Art. 77		nie			
Art. 78 ust. 1, art. 79 ust. 1 i 2 oraz art. 80	Artykuł 78. Przepisy ogólne 1. Państwa członkowskie zapewniają dostępność odpowiednich zasobów finansowych pozwalających na zatrudnienie pracowników oraz zapewnienie innych zasobów niezbędnych właściwym organom do realizacji kontroli urzędowych i zadań związanych z innymi czynnościami urzędowymi. 2. (pominięty). Artykuł 79. Obowiązkowe opłaty lub należności 1. Właściwe organy pobierają opłaty lub należności za kontrole urzędowe przeprowadzone w odniesieniu do czynności, o których mowa w załączniku IV rozdział II, i w odniesieniu do	tak	Art. 1 pkt 31 projektu, art. 30, art. 31, art. 33, art. 34 i art. 34c zmieniającej ustawy Art. 1 pkt 14 projektu, art. 15g	Art. 30. 1. Inspekcja pobiera opłaty za przeprowadzanie kontroli urzędowych w przypadkach, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. a, b oraz d–f i art. 65 ust. 2 rozporządzenia 625/2017, dotyczących przesyłek: 1) bydła (<i>Bos taurus</i>, <i>Bos indicus</i>, <i>Bison bison</i>, <i>Bison bonasus</i> i <i>Bubalus bubalis</i>), świń, owiec, kóz, królików i dzików, wolno żyjących (dzikich) przeżuwaczy, koniowatych w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, drobiu w rozumieniu art. 4 pkt 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”), zwanego dalej „rozporządzeniem	

zwierząt i towarów, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. a), b) i c), w punktach kontroli granicznej lub w punktach kontroli, o których mowa w art. 53 ust. 1 lit. a): a) na poziomie kosztów obliczonych zgodnie z art. 82 ust. 1; lub b) w wysokości przewidzianej w załączniku IV. 2. Właściwe organy pobierają opłaty lub należności w celu odzyskania kosztów, jakie ponoszą w związku z: a) kontrolami urzędowymi przeprowadzanymi w odniesieniu do zwierząt i towarów, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. d), e) i f); b) kontrolami urzędowymi przeprowadzanymi na wniosek podmiotu w celu uzyskania zatwierdzenia, o którym mowa w art. 10 rozporządzenia (WE) nr 183/2005; c) 63) kontrolami urzędowymi, które pierwotnie nie były zaplanowane; oraz: (i) które okazały się konieczne w wyniku wykrycia niezgodności podczas kontroli urzędowej przeprowadzanej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem u tego samego podmiotu; oraz (ii) przeprowadzonych w celu oceny stopnia i wpływu niezgodności lub sprawdzenia, czy niezgodność została usunięta. Artykuł 80. Opłaty lub należności Państwa członkowskie mogą pobierać opłaty lub należności w celu pokrycia kosztów kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych inne		zmieniającej ustawy	2016/429”, a także zajęczaków i ptaków nie będących ptakami bezgrzebieniowymi, zaliczanych do zwierząt łownych lub zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych w rozumieniu ust. 1.5 lub 1.6 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004 – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części I w lit. a; 2) zwierząt innych niż określone w pkt 1 – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części I w lit. b; 3) mięsa, z wyłączeniem mięsa, o którym mowa w pkt 5 – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części II; 4) produktów rybołówstwa w rozumieniu ust. 8.1 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004 – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części III; 5) produktów mięsnych w rozumieniu ust. 7.1 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004, mięsa pozyskanego z drobiu w rozumieniu ust. 1.3 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004, mięsa króliczego, mięsa pozyskanego ze zwierząt łownych w rozumieniu ust. 1.5 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004 i mięsa pozyskanego ze zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych w rozumieniu ust. 1.6 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004 – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części IV;	

	niż opłaty i należności, o których mowa w art. 79, o ile nie jest to zakazane przepisami mającymi zastosowanie w obszarach regulowanych przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2.		6) produktów pochodzenia zwierzęcego innych niż określone w pkt 3–5 – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części V; 7) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i pasz – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części VI; 8) zwierząt i produktów z państw trzecich w tranzycie lub przeladunku – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części VII. 2. Przeliczenia równowartości euro na złote dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym opłata jest pobierana. Art. 31. 1. Inspekcja pobiera opłaty w wysokości ustalonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 34 ust. 1, z tym że w przypadkach, w których mają zastosowanie podwyżki albo obniżki opłat przewidziane w ust. 4 i art. 32 ust. 1–5, po zastosowaniu takich podwyżek albo obniżek – za: 1) kontrolę zwierząt i produktów przeznaczonych do wywozu, handlu lub przemieszczania w celach niehandlowych albo umieszczenia na rynku krajowym, jeżeli przepisy odrębne wymagają zaopatrzenia ich w dokument wystawiony przez urzędowego lekarza weterynarii; 2) przeprowadzanie kontroli urzędowych i wykonywanie innych czynności urzędowych w	

				przypadkach, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. a, b oraz d–f i art. 65 ust. 2 rozporządzenia 625/2017, dotyczących przesyłek innych niż określone w art. 30 ust. 1, oraz w przypadku zwierząt określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 48 lit. b rozporządzenia 625/2017; 3) nadzór nad przeprowadzeniem uboju zwierząt gospodarskich kopytnych, drobiu, zajęczaków i zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, o których mowa w ust. 1.2–1.4 i 1.6 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004; 4) oględziny tusz zwierząt łownych, o których mowa w ust. 1.5 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004, wraz z ewentualnym badaniem narządów wewnętrznych i badaniem na obecność włośni; 5) badanie mięsa zwierząt łownych, o których mowa w ust. 1.5 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004; 6) nadzór nad: a) rozbiorem mięsa, b) produkcją mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych, mięsa oddzielonego mechanicznie oraz produktów mięsnych, c) porcjowaniem, pakowaniem i przepakowywaniem mięsa, mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych, mięsa oddzielonego mechanicznie i produktów mięsnych, d) punktami odbioru mleka oraz przetwórstwem mleka, e) przetwórstwem, pakowaniem i przepakowywaniem jaj konsumpcyjnych oraz przetwórstwem, pakowaniem lub przepakowywaniem produktów jajecznych,	

				f) pozyskiwaniem, obróbką lub przechowywaniem materiału biologicznego, jaj wylęgowych drobiu lub jaj i gamet przeznaczonych do celów hodowlanych, g) pozyskiwaniem, składowaniem lub przetwarzaniem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, h) obrotem, pośrednictwem w tym obrocie i przewozem zwierząt, miejscami gromadzenia, skupu lub sprzedaży zwierząt, punktami kontroli, targowiskami, a także wystawami, pokazami lub konkursami zwierząt, i) wylądowywaniem albo pierwszą sprzedażą produktów rybołówstwa ze statków rybackich, j) obróbką, przetwórstwem ryb, skorupiaków, mięczaków, żab lub produktów pochodzących z ryb, skorupiaków, mięczaków i żab oraz wylądowywaniem produktów rybołówstwa ze statków przetwórni, k) przechowywaniem mięsa, mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych, mięsa oddzielonego mechanicznie, produktów mięsnych, produktów mlecznych, jaj konsumpcyjnych, produktów jajecznych, ryb, skorupiaków, mięczaków, żab oraz produktów pochodzących z ryb, skorupiaków, mięczaków i żab, l) działalnością związaną ze sprzedażą bezpośrednią, m) wytwarzaniem, wprowadzaniem do obrotu i transportem pasz i pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu oraz warunkami przechowywania lub sprzedaży tych pasz, n) prowadzeniem działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej,	

			o) porcjowaniem, pakowaniem i przepakowywaniem miodu, p) produkcją żywności znajdującej się w rolniczym handlu detalicznym, q) obrotem hurtowym produktami leczniczymi weterynaryjnymi prowadzonym w hurtowniach farmaceutycznych tych produktów, r) obrotem detalicznym produktami leczniczymi weterynaryjnymi prowadzonym w zakładach leczniczych dla zwierząt i ilością produktów leczniczych weterynaryjnych stosowanych w tych zakładach, s) obrotem detalicznym produktami leczniczymi weterynaryjnymi wydawanymi bez przepisu lekarza sprawowanym u przedsiębiorców prowadzących działalność w tym zakresie po zgłoszeniu wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii, t) produkcją wysoko rafinowanego siarczanu chondroityny, kwasu hialuronowego, innych produktów z hydrolizowanych części, chitozanu, glukozaminy, podpuszczki, karunku i aminokwasów, u) produkcją żelatyny i kolagenu; 7) kontrolę statków rybackich, w tym statków chłodni, statków zamrażalni i statków przetwórci; 8) złożenie wniosku o: a) wydanie decyzji, o której mowa w art. 25a ust. 3, b) wydanie zatwierdzenia, o którym mowa w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 572), c) którym mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1753),	

			d) zatwierdzenie zakładu, o którym mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, e) nadanie zakładowi uprawnienia, o którym mowa w art. 21a ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, f) którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2021 r. poz. 278), g) wydanie pozwolenia weterynaryjnego na przywóz przesyłki zwierząt lub produktów, jeżeli przepisy odrębne przewidują obowiązek uzyskania takiego pozwolenia, h) wydanie świadectwa zatwierdzenia środka transportu przeznaczonego do długotrwałego transportu zwierząt; 9) wydanie decyzji, o której mowa w art. 35 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 1); 10) kontrolę urzędową, o której mowa w art. 79 ust. 2: a) lit. b rozporządzenia 2017/625; b) lit. c rozporządzenia 2017/625; 11) kontrolę oczyszczania lub odkażania środków transportu używanych do przewozu zwierząt gospodarskich, powracających na terytorium Unii Europejskiej z państw trzecich, nakazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;	

			12) kontrolę środków transportu, o których mowa w art. 44 ust. 4 lit. a rozporządzenia 2017/625; 13) badania próbek pobranych: a) w trakcie postępowania związanego z wykryciem substancji niedozwolonych, b) w ramach nadzoru, jeżeli wyniki badań tych próbek wykażą naruszenie przepisów lub są niezbędne do wydania świadectwa zdrowia albo wynikają ze szczególnych wymagań państwa, dla którego jest przeznaczony dany produkt, c) w związku z wykonywaniem czynności, o których mowa w pkt 1 i pkt 6 lit. i, d) w trakcie kontroli urzędowej, o której mowa w art. 79 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2017/625. 2. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3–5 i pkt 6 lit. a–k oraz m, obejmują także wystawianie wymaganych dokumentów. 3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 3–5, obejmują także nadzór nad warunkami przechowywania tusz i mięsa. 4. Opłatę, o której mowa w ust. 1 pkt 3, ponosi podmiot prowadzący rzeźnię – w przypadku gdy w tej rzeźni dokonano uśmiercenia zwierząt albo przeprowadzono badanie poubojowe. 5. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 7, związane z kontrolą statków rybackich, w tym statków chłodni, statków zamrażalni i statków przetwórci, przeprowadzaną za granicą podwyższa się o koszty przemieszczenia się na dany statek i powrotu z tego statku. Art. 33. Opłaty, o których mowa w art. 30 ust. 1 i art. 31 ust. 1, są uiszczane:	

			1) gotówką w miejscu i czasie wykonywania czynności będących przedmiotem opłaty, z wyłączeniem opłat określonych w art. 31 ust. 1 pkt 3 i pkt 6 lit. a, albo 2) przelewem na rachunek bankowy inspektoratu kierowanego przez organ Inspekcji, w imieniu którego czynności będące przedmiotem opłaty zostały wykonane, w terminie 14 dni od dnia wykonania tych czynności, a w przypadku opłat, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 3 i pkt 6 lit. a – za czynności wykonane w danym miesiącu kalendarzowym w terminie 14 dni od ostatniego dnia tego miesiąca. Art. 34.1. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia stawki opłat, o których mowa w art. 31 ust. 1, nie wyższe jednak niż 10 000 zł, mając na względzie zapewnienie, aby kwota pobieranej opłaty odpowiadała średnim kosztom ponoszonym przez Inspekcję na wykonanie czynności, za które jest pobierana dana opłata, a w przypadku opłat określonych w art. 31 ust. 1 pkt 6 lit. l, n oraz p – aby kwota pobieranej opłaty odpowiadała 25% średnich kosztów czynności wymienionych w tych przepisach, a także aby wysokość tych kwot nie była niższa niż 40 zł. 2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa: 1) uwzględnia jako koszty ponoszone przez Inspekcję koszty określone w art. 81 rozporządzenia 2017/625, a w odniesieniu do czynności innych niż kontrole urzędowe określone w tym przepisie –	

				koszty wykonywania takich czynności odpowiadające kategoriom kosztów określonym w art. 81 rozporządzenia 2017/625; 2) może zróżnicować wysokość stawek opłat w ramach poszczególnych rodzajów czynności określonych w art. 31 ust. 1, mając na względzie zapewnienie, aby kwota opłaty odpowiadała średnim kosztom ponoszonym przez Inspekcję na wykonanie czynności, za które jest pobierana dana opłata; 3) uwzględnia wpływ, jaki na koszty ponoszone przez Inspekcję mają rodzaj i rozmiar działalności oraz czynniki ryzyka, o których mowa w art. 82 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2017/625. Art. 34c. Opłaty, o których mowa w art. 30 ust. 1 i art. 31 ust. 1, oraz świadczenia pieniężne z tytułu sprzedaży usług zleconych, o których mowa w art. 34b, stanowią dochód budżetu państwa. Art. 15g. Koszty związane z dojazdem do miejsc dokonywania czynności wynikających z zastosowania środków, o których mowa w art. 66-69 i art. 71 rozporządzenia 2017/625, ponosi osoba odpowiedzialna za przesyłkę.	
Art. 78 ust. 2		nie dotyczy			Projekt ustawy nie przewiduje przekazywania zadań, o których mowa w art. 78 ust. 2 rozporządzenia 625/2017.

Art. 79 ust. 3 lit. a i b	3. Niezależnie od ust. 1 i 2 państwa członkowskie mogą, w odniesieniu do działań, o których mowa w załączniku IV rozdział II, w obiektywny i niedyskryminacyjny sposób zmniejszyć kwotę opłat lub należności, uwzględniając: a) interes podmiotów o małej wydajności; b) tradycyjne metody stosowane w produkcji, przetwarzaniu i dystrybucji;	nie	Art. 1 pkt 31 projektu, art. 32 zmieniającej ustawy	Art. 32. 1. Opłaty, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1, za kontrolę świń przeprowadzaną w gospodarstwie, w którym jest utrzymywane nie więcej niż 50 świń, pobiera się w wysokości obniżonej o 75%, jednak nie niższej niż 40 zł. 2. Opłaty za czynności, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 3 i 5, w przypadku gdy mięso pochodzące z uboju albo badane zostało pozyskane na użytek własny, pobiera się w wysokości obniżonej o 75%, jednak nie niższej niż 40 zł. 3. Opłaty za czynności, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 3–5, wykonywane w rzeźni, oraz opłaty ponoszone przez podmiot prowadzący rzeźnię zgodnie z art. 31 ust. 5, jeżeli w tej rzeźni w poprzednim roku kalendarzowym poddano ubojowi nie więcej niż: 1) 1 000 jednostek przeliczeniowych zwierząt gospodarskich kopytnych lub kopytnych zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, 2) 150 000 sztuk drobiu, 3) 100 sztuk ptaków bezgrzebieniowych – pobiera się w wysokości obniżonej o 75%, jednak nie niższej niż 40 zł. 4. Opłaty za nadzór, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 6 lit. a–c, wykonywany w zakładzie, w którym jest prowadzona wyłącznie działalność w zakresie produkcji mięsa bez kości, mięsa z kością, mięsa mielonego lub surowych wyrobów mięsnych, jeżeli w tym zakładzie w poprzednim roku kalendarzowym w tygodniu średnio wyprodukowano nie więcej niż 5 ton mięsa bez kości lub równoważną ilość mięsa z kością lub nie więcej niż 7,5 tony łącznie mięsa mielonego i surowych wyrobów mięsnych, pobiera	

			się w wysokości obniżonej o 75%, jednak nie niższej niż 40 zł. 5. Opłaty za nadzór, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 6 lit. a–e oraz j, wykonywany w zakładzie, w którym jest prowadzona produkcja wyłącznie gwarantowanych tradycyjnych specjalności wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 343 z 14.12.2012, str. 1, z późn. zm.) lub produktów tradycyjnych wpisanych na listę, o której mowa w art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 224), pobiera się w wysokości obniżonej o 75%, jednak nie niższej niż 40 zł. 6. Jednostka przeliczeniowa, o której mowa w ust. 1 pkt 1, oznacza: 1) sztukę bydła powyżej 3. miesiąca życia albo konia – stanowiącą 1 jednostkę przeliczeniową; 2) sztukę bydła do 3. miesiąca życia albo kopytnego zwierzęcia dzikiego utrzymywanego w warunkach fermowych – stanowiącą 0,5 jednostki przeliczeniowej; 3) świnie: a) powyżej 100 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,20 jednostki przeliczeniowej, b) od 15 do 100 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,15 jednostki przeliczeniowej, c) poniżej 15 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,05 jednostki przeliczeniowej;	

				4) owcę albo kozę powyżej 15 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,10 jednostki przeliczeniowej; 5) owcę albo kozę do 15 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,05 jednostki przeliczeniowej.	
Art. 79 ust. 3 lit. c i d oraz ust. 4		nie			
Art. 79 ust. 5		nie dotyczy			
Art. 80 – uwzględn iony powyżej, łącznie z art. 79 ust. 1 i 2					
Art. 81 i art. 82 ust. 1 i 3	Artykuł 81. Koszty Opłaty lub należności, które mają być pobierane zgodnie z art. 79 ust. 1 lit. a) i art. 79 ust. 2, określa się na podstawie następujących kosztów, w zakresie w jakim wynikają one z danych kontroli urzędowych: a) wynagrodzeń pracowników, w tym pracowników pomocniczych i administracyjnych, zaangażowanych w przeprowadzanie kontroli urzędowych, kosztów ich zabezpieczenia społecznego, emerytalnego i ubezpieczenia; b) kosztów pomieszczeń i wyposażenia, w tym kosztów konserwacji i ubezpieczenia oraz innych powiązanych kosztów;		Art. 1 pkt 32 projektu, art. 31 ust. 4 i art. 34 ust. 1 i 2 zmienia ej ustawy	Art. 31 4. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 7, związane z kontrolą statków rybackich, w tym statków chłodni, statków zamrażalni i statków przetwórnictwa, za granicą powiększa się o koszty przemieszczenia się na ten statek i powrotu z tego statku. Art. 34.1. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia stawki opłat, o których mowa w art. 31 ust. 1, nie wyższe niż 10 000 zł, mając na względzie zapewnienie, aby kwota pobieranej opłaty odpowiadała średnim kosztom ponoszonym przez Inspekcję na wykonanie czynności, za które jest	

	c) kosztów materiałów eksploatacyjnych i narzędzi; d) kosztów usług, którymi jednostki upoważnione obciążają właściwe organy w związku z kontrolami urzędowymi przekazanymi do wykonania jednostkom upoważnionym; e) kosztów szkolenia pracowników, o których mowa w lit. a), z wyłączeniem szkoleń koniecznych do uzyskania kwalifikacji niezbędnych, aby być zatrudnionym przez właściwe organy; f) kosztów podróży pracowników, o których mowa w lit. a), i związanych z nimi kosztów utrzymania; g) kosztów pobierania próbek oraz laboratoryjnych analiz, badań i diagnostyki naliczanych przez laboratoria urzędowe za wykonanie tych zadań. Artykuł 82. Obliczanie opłat lub należności 1. Opłaty lub należności pobierane zgodnie z art. 79 ust. 1 lit. a) i art. 79 ust. 2 określa się na podstawie jednej z następujących metod obliczania lub kombinacji tych metod: a) ustala się jako stawkę zryczałtowaną na podstawie całkowitych kosztów kontroli urzędowych poniesionych przez właściwe organy w danym okresie i stosuje wobec wszystkich podmiotów, niezależnie od tego, czy w okresie referencyjnym w odniesieniu do każdego obciążonego opłatą podmiotu jest przeprowadzana kontrola urzędowa; przy ustalaniu poziomu opłat nakładanych na każdy sektor, działalność i kategorię podmiotów właściwe organy uwzględniają wpływ danego rodzaju i rozmiaru			pobierana dana opłata, a w przypadku opłat określonych w art. 31 ust. 1 pkt 6 lit. l, n oraz p – aby kwota pobieranej opłaty odpowiadała 25% średnich kosztów czynności wymienionych w tych przepisach, a także aby wysokość tych kwot nie była niższa niż 40 zł. 2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa: 1) uwzględnia jako koszty ponoszone przez Inspekcję koszty określone w art. 81 rozporządzenia 2017/625, a w odniesieniu do czynności innych niż kontrole urzędowe określone w art. 81 rozporządzenia 2017/625 – koszty wykonywania takich czynności odpowiadające kategoriom kosztów określonym w art. 81 rozporządzenia 2017/625; 2) może zróżnicować wysokość opłat w ramach poszczególnych rodzajów czynności określonych w art. 31 ust. 1, mając na względzie zapewnienie, aby kwota opłaty odpowiadała średnim kosztom ponoszonym przez Inspekcję na wykonanie czynności, za które jest pobierana dana opłata; 3) uwzględnia wpływ, który na koszty ponoszone przez Inspekcję wywierają rodzaj i rozmiar działalności oraz czynniki ryzyka, o których mowa w art. 82 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2017/625.	

	działalności oraz odpowiednich czynników ryzyka na rozkład całkowitych kosztów takich kontroli urzędowych; lub b) oblicza się je na podstawie faktycznych kosztów poszczególnych kontroli urzędowych i stosuje się wobec podmiotów podlegających takiej kontroli urzędowej. 2. (pominięty). 3. Jeżeli opłaty lub należności oblicza się zgodnie z ust. 1 lit. a), opłaty lub należności pobierane przez właściwe organy nie przekraczają całkowitych kosztów poniesionych w związku z kontrolami urzędowymi przeprowadzanymi w okresie, o którym mowa w tym ustępie.				
Art. 82 ust. 2 i 4		nie			
Art. 83		nie			
Art. 84		nie			
Art. 85	Artykuł 85. Przejrzystość 1. Państwa członkowskie zapewniają wysoki poziom przejrzystości w odniesieniu do: a) opłat lub należności przewidzianych w art. 79 ust. 1 lit. a) i art. 79 ust. 2 oraz w art. 80, w szczególności w zakresie: (i) metody i danych wykorzystanych do ustalenia wysokości tych opłat lub należności; (ii) kwoty opłat lub należności stosowanych w odniesieniu do każdej kategorii podmiotów i do każdej kategorii kontroli urzędowych lub innych czynności urzędowych; (iii) zestawienia kosztów, o którym mowa w art. 81;	tak	Art. 1 pkt 32 projektu, art. 34a zmienian ej ustawy	Art. 34a. Główny Lekarz Weterynarii: 1) udostępnia na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ten organ w terminie do dnia 30 czerwca, za poprzedni rok, informacje, o których mowa w art. 85 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, dotyczące organów, o których mowa w art. 5 ust. 1; 2) przeprowadza konsultacje, o których mowa w art. 85 ust. 3 rozporządzenia 2017/625.	

	b) określenia organów lub jednostek odpowiedzialnych za pobieranie opłat lub należności. 2. Każdy właściwy organ podaje do wiadomości publicznej za każdy okres referencyjny informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz koszty ponoszone przez właściwy organ, za które wnoszone są opłaty lub należności zgodnie z art. 79 ust. 1 lit. a) i art. 79 ust. 2 oraz art. 80. 3. Państwa członkowskie konsultują się ze stosownymi zainteresowanymi stronami w kwestii ogólnych metod stosowanych do obliczania opłat lub należności przewidzianych w art. 79 ust. 1 lit. a) i art. 79 ust. 2 oraz art. 80.				
Art. 86– art. 91	Rozdział VII. Urzędowa certyfikacja Artykuł 86. Wymogi ogólne dotyczące urzędowej certyfikacji 1. Proces urzędowej certyfikacji prowadzi do wydania: a) świadectw urzędowych; lub b) poświadczeń urzędowych w przypadkach określonych, o których mowa w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2. 2. Jeżeli właściwe organy przekazują określone zadania związane z wydawaniem świadectw urzędowych lub poświadczeń urzędowych bądź z nadzorem urzędowym, o którym mowa w art. 91 ust. 1, takie przekazanie musi być zgodne z art. 28–33. Artykuł 87. Świadectwa urzędowe Art. 88, 89 i 90 stosuje się:	tak	Art. 1 pkt 2 lit. a projektu Art. 1 pkt 31 projektu Art. 2 pkt 11 i pkt 12 lit. b projektu	2) w art. 1: a) uchyla się pkt (...) i 3, 31) uchyla się rozdział 3; 11) w art. 20 uchyla się ust 2 12) w art. 22: b) uchyla się ust. 3	Obowiązek sporządzenia świadectwa zdrowia w języku państwa członkowskiego o wysyłającego zwierzęta oraz w języku państwa

	a) jeżeli przepisy, o których mowa w art. 1 ust. 2, wymagają wydania świadectwa urzędowego; oraz b) do świadectw urzędowych, które są konieczne do celów wywozu przesyłek zwierząt i towarów do państw trzecich lub których wymaga właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia od właściwego organu państwa członkowskiego wysyłki w odniesieniu do przesyłek zwierząt i towarów, które mają być wywiezione do państw trzecich. Artykuł 88. Podpisywanie i wydawanie świadectw urzędowych 1. Świadectwa urzędowe są wydawane przez właściwe organy. 2. Właściwe organy, wyznaczają urzędników certyfikujących, którzy są upoważnieni do podpisywania świadectw urzędowych i zapewniają, by ci urzędnicy: a) byli bezstronni i wolni od konfliktu interesów, a w szczególności nie znajdowali się w sytuacji, która bezpośrednio lub pośrednio mogłaby wpłynąć na ich zdolność bezstronnego wykonywania obowiązków służbowych w odniesieniu do przedmiotu certyfikacji; oraz b) odbyli odpowiednie szkolenie w zakresie przepisów, z którymi zgodność jest poświadczana świadectwem urzędowym oraz w zakresie technicznej oceny zgodności z tymi przepisami, jak również stosownych przepisów niniejszego rozporządzenia.				członkowskie o będącego miejscem przeznaczenia przesyłki wynika bezpośrednio z art. 89 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2017/625.

	3. Świadczenia urzędowe są podpisywane przez urzędnika certyfikującego i wydawane w oparciu o: a) bezpośrednią znajomość przez urzędnika certyfikującego aktualnych faktów i danych istotnych dla certyfikacji, uzyskanych w drodze: (i) kontroli urzędowej; lub (ii) uzyskania innego świadectwa urzędowego wydanego przez właściwe organy; b) fakty i dane istotne dla certyfikacji, potwierdzonych przez inną osobę upoważnioną do tego celu przez właściwe organy i działającą pod ich kontrolą, pod warunkiem że urzędnik certyfikujący może zweryfikować prawdziwość takich faktów i danych; lub c) fakty i dane istotne dla certyfikacji, które uzyskano za pośrednictwem systemów kontroli należących do podmiotów, uzupełnionych i potwierdzonych wynikami regularnych kontroli urzędowych, jeżeli urzędnik certyfikujący stwierdził, że spełnione zostały warunki wydania świadectwa urzędowego. 4. Świadczenia urzędowe są podpisywane przez urzędnika certyfikującego i wydawane wyłącznie na podstawie ust. 3 lit. a) niniejszego artykułu, jeżeli wymagają tego przepisy, o których mowa w art. 1 ust. 2. Artykuł 89. Gwarancje wiarygodności świadectw urzędowych 1. Świadczenia urzędowe: a) są opatrzone niepowtarzalnym kodem; b) nie są podpisywane przez urzędnika certyfikującego, jeżeli są puste lub niekompletne;				

	c) są sporządzane w co najmniej jednym z języków urzędowych instytucji Unii rozumianym przez urzędnika certyfikującego i w stosownych przypadkach w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego przeznaczenia; d) są zgodne z prawdą i rzetelne; e) umożliwiają identyfikację osoby, która je podpisała, i daty wydania; oraz f) umożliwiają łatwe zweryfikowanie powiązania między świadectwem, organem wydającym a przesyłką, partią lub pojedynczym zwierzęciem lub towarem objętym tym świadectwem. 2. Właściwe organy stosują wszelkie odpowiednie środki, aby zapobiegać wydawaniu niezgodnych z prawdą lub wprowadzających w błąd świadectw urzędowych lub nadużywaniu świadectw urzędowych. Artykuł 90. Uprawnienia wykonawcze związane ze świadectwami urzędowymi Komisja może w drodze aktów wykonawczych przyjąć przepisy dotyczące jednolitego stosowania art. 88 i 89 w odniesieniu do: a) wzorów certyfikatów urzędowych i zasad wydawania takich certyfikatów, jeśli wymogi nie zostały określone w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2; b) mechanizmów oraz rozwiązań technicznych w celu zapewnienia wydawania rzetelnych i wiarygodnych świadectw urzędowych oraz zapobiegania ryzyku oszustwa;				

	c) procedur postępowania w przypadkach wycofania świadectw urzędowych oraz wydawania świadectw zastępczych; d) zasad sporządzania poświadczonych kopii świadectw urzędowych; e) formatu dokumentów, które muszą towarzyszyć zwierzętom i towarom po przeprowadzeniu kontroli urzędowych; f) zasad wydawania świadectw elektronicznych i stosowania podpisów elektronicznych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 145 ust. 2. Artykuł 91. Poświadczenia urzędowe 1. Jeżeli niniejsze rozporządzenie lub przepisy, o których mowa w art. 1 ust. 2, wymagają wydania poświadczenia urzędowego przez podmioty będące pod oficjalnym nadzorem właściwych organów lub przez same właściwe organy, zastosowanie mają ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu. 2. Poświadczenia urzędowe: a) są zgodne z prawdą i rzetelne; b) są sporządzane w co najmniej jednym z języków urzędowych instytucji Unii i, w stosownych przypadkach, w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego przeznaczenia; oraz c) jeżeli odnoszą się do przesyłki lub partii, umożliwiają zweryfikowanie powiązania między poświadczeniem urzędowym a przesyłką lub partią. 3. Właściwe organy zapewniają, aby pracownicy przeprowadzający kontrole urzędowe w celu nadzorowania wydawania poświadczeń			

	urzędowych lub – jeżeli poświadczenia urzędowe są wydawane przez właściwe organy – pracownicy zaangażowani w wydawanie takich poświadczeń urzędowych: a) byli bezstronni i wolni od konfliktów interesów, a w szczególności nie znajdowali się w sytuacji, która bezpośrednio lub pośrednio mogłaby wpłynąć na ich zdolność bezstronnego wykonywania obowiązków służbowych w odniesieniu do przedmiotu certyfikacji w ramach poświadczeń urzędowych; oraz b) odbyli odpowiednie szkolenie w zakresie: (i) przepisów, z którymi zgodność potwierdzają poświadczenia urzędowe i w zakresie technicznej oceny zgodności z tymi przepisami; (ii) stosownych przepisów niniejszego rozporządzenia. 4. Właściwe organy przeprowadzają regularne kontrole urzędowe w celu zweryfikowania, czy: a) podmioty wydające poświadczenia spełniają warunki określone w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2; oraz b) poświadczenie jest wydawane na podstawie odpowiednich, prawidłowych i możliwych do sprawdzenia faktów i danych.				
Art. 92	Artykuł 92. Decyzja w sprawie utworzenia laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej 1. W obszarach regulowanych przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, tworzy się laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, jeżeli	tak	Art. 2 pkt 27 projektu, art. 43a ust. 4 zmieniającej ustawy	27) w art. 43a w ust. 4 wyrazy „wspólnotowe laboratorium referencyjne” zastępuje się wyrazami „laboratorium referencyjne Unii Europejskiej”,	

	skuteczność kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych zależy również od jakości, jednolitości i rzetelności: a) metod analizy, badania lub diagnostyki wykorzystywanych przez laboratoria urzędowe wyznaczone zgodnie z art. 37 ust. 1; oraz b) wyników analiz, badań i diagnostyki przeprowadzanych przez te laboratoria urzędowe. 2. Laboratorium referencyjne Unii Europejskiej tworzy się, jeżeli stwierdza się potrzebę promowania jednolitych praktyk w odniesieniu do rozwoju lub stosowania metod, o których mowa w ust. 1 lit. a). 3. Komisja regularnie przeprowadza przegląd mandatu i działania laboratoriów referencyjnych Unii Europejskiej 4. Komisja, w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia, przyjmuje decyzję o utworzeniu laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej w drodze aktu delegowanego zgodnie z art. 144.				
Art. 93		nie			
Art. 94		nie			
Art. 95		nie			
Art. 96		nie			
Art. 97		nie			
Art. 98		nie			
Art. 99		nie			
Art. 100 i art. 101	Artykuł 100 Wyznaczenie krajowych laboratoriów referencyjnych		Art. 1 pkt 27 projektu, art. 25b	27) w art. 25b: a) w ust. 1 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) określone w art. 101 ust. 1 rozporządzenia 2017/625 oraz w przepisach Unii Europejskiej	

	1. Państwa członkowskie wyznaczają co najmniej jedno krajowe laboratorium referencyjne dla każdego laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej wyznaczonego zgodnie z art. 93 ust. 1. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć krajowe laboratorium referencyjne również w przypadkach, gdy brak jest odpowiadającego mu laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej. Państwo członkowskie może wyznaczyć laboratorium znajdujące się w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim będącym stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Jedno laboratorium może zostać wyznaczone jako krajowe laboratorium referencyjne dla więcej niż jednego państwa członkowskiego. 2. Do krajowych laboratoriów referencyjnych mają zastosowanie wymogi przewidziane w art. 37 ust. 4 lit. e) i art. 37 ust. 5, art. 39, art. 42 ust. 1, art. 42 ust. 2 lit. a) i b) oraz art. 42 ust. 3. W drodze odstępstwa od art. 37 ust. 4 lit. e) w odniesieniu do obszarów regulowanych przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. g), właściwe organy mogą wyznaczyć laboratoria urzędowe, wyznaczone przez właściwe organy na podstawie odstępstwa przyjętego na mocy art. 41 jako krajowe laboratoria referencyjne, niezależnie od		zmieniającej ustawy	wydanych w trybie art. 101 ust. 2 rozporządzenia 2017/625;”, b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań sprawuje nadzór nad laboratoriami urzędowymi w zakresie prawidłowości wykonywania przez nie badań, przeprowadzając kontrolę, w szczególności sprzętu i odczynników stosowanych do tych badań, udziału w badaniach porównawczych oraz wyboru metod do akredytacji. Kontrolę przeprowadza się nie rzadziej niż raz na 3 lata, również na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii;”, c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Audyt laboratorium urzędowego, o którym mowa w art. 39 rozporządzenia 2017/625, przeprowadza: 1) Główny Lekarz Weterynarii we współpracy z krajowym laboratorium referencyjnym właściwym dla danego kierunku badań; 2) krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii.”, d) w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) określi, które laboratoria są krajowymi laboratoriami referencyjnymi, o których mowa w art. 100 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, a w przypadku gdy dla każdego z laboratoriów referencyjnych Unii Europejskiej zostanie określone więcej niż jedno krajowe laboratorium referencyjne – także sposób współpracy tych laboratoriów, mając na względzie wykonywane przez te laboratoria zadania, a także zapewnienie	

	tego, czy spełniają warunek określony w art. 37 ust. 4 lit. e). 3. Krajowe laboratoria referencyjne: a) są bezstronne i wolne od konfliktu interesów, a w szczególności nie znajdują się w sytuacji, która bezpośrednio lub pośrednio mogłaby wpłynąć na ich zdolność bezstronnego wykonywania obowiązków służbowych w zakresie wykonywania ich zadań jako krajowych laboratoriów referencyjnych; b) dysponują własnymi lub udostępnionymi na podstawie umowy właściwie wykwalifikowanymi pracownikami, odpowiednio przeszkolonymi w zakresie technik analitycznych, badawczych i diagnostycznych w dziedzinie ich kompetencji oraz – w stosownych przypadkach – pracownikami pomocniczymi; c) posiadają infrastrukturę, sprzęt i produkty niezbędne do wykonywania powierzonych im zadań lub mają do nich dostęp; d) zapewniają, by ich pracownicy i pracownicy udostępnieni im na podstawie umowy dysponowali dobrą znajomością międzynarodowych norm i praktyk oraz uwzględniali w swojej pracy najnowsze zmiany w zakresie badań na poziomie krajowym, Unii i międzynarodowym; e) są wyposażone tak, aby wykonywać swoje zadania w sytuacjach nadzwyczajnych lub mają dostęp do sprzętu niezbędnego w takich sytuacjach; oraz f) w odpowiednich przypadkach są wyposażone tak, aby spełniać stosowne normy w zakresie bioasekuracji.		Art. 5 pkt 13 projektu, art. 45 ust. 2–4 zmieniaj ej ustawy	efektywnej współpracy tych laboratoriów oraz koordynację ich zadań i współpracy z innymi krajowymi laboratoriami referencyjnymi i laboratoriami referencyjnymi Unii Europejskiej;”; 13) w art. 45 ust. 2–4 otrzymują brzmienie: „2. Zadania krajowych laboratoriów referencyjnych określone w art. 101 ust. 1 rozporządzenia 2017/625 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 101 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, wykonywane w ramach nadzoru sprawowanego przez Inspekcję Weterynaryjną nad wytwarzaniem i stosowaniem pasz, w tym pasz leczniczych oraz obrotem nimi, są finansowane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa. 3. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje informacje, o których mowa w art. 100 ust. 4 rozporządzenia 2017/625.” 4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, krajowe laboratoria referencyjne będące krajowymi laboratoriami referencyjnymi, o których mowa w art. 100 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, działające w zakresie innym niż określony w przepisach o Inspekcji Weterynaryjnej, a w przypadku gdy dla każdego laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej zostanie określone więcej niż jedno krajowe laboratorium referencyjne – także sposób współpracy tych laboratoriów, mając na względzie zadania określone w art. 101 ust. 1 rozporządzenia 2017/625 wykonywane przez te laboratoria, i spełnianie przez	

	4. Państwa członkowskie: a) przekazują Komisji, właściwemu laboratorium referencyjnemu Unii Europejskiej oraz pozostałym państwom członkowskim nazwę i adres każdego krajowego laboratorium referencyjnego; b) podają informacje, o których mowa w lit. a), do wiadomości publicznej; oraz c) w razie potrzeby aktualizują informacje, o których mowa w lit. a). 5. Państwa członkowskie posiadające więcej niż jedno krajowe laboratorium referencyjne dla laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej gwarantują ścisłą współpracę tych laboratoriów krajowych, tak aby zapewnić sprawną koordynację między nimi, z innymi krajowymi laboratoriami oraz z laboratorium referencyjnym Unii Europejskiej. 6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 144, w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia, aktów delegowanych określających wymogi dla krajowych laboratoriów referencyjnych w uzupełnieniu do wymogów określonych w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu. Takie akty delegowane mogą być przyjmowane jedynie w celu zapewnienia spójności z wszelkimi dodatkowymi wymogami przyjmowanymi zgodnie z art. 99 ust. 2. Artykuł 101. Obowiązki i zadania krajowych laboratoriów referencyjnych			te laboratoria wymagań określonych w art. 100 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2017/625, a także zapewnienie efektywnej współpracy tych laboratoriów oraz koordynację ich zadań i współpracy z innymi krajowymi laboratoriami referencyjnymi i laboratoriami referencyjnymi Unii Europejskiej.;	

	1. Krajowe laboratoria referencyjne w zakresie swoich kompetencji: a) współpracują z laboratoriami referencyjnymi Unii Europejskiej oraz uczestniczą w szkoleniach i międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych organizowanych przez te laboratoria; b) koordynują działania laboratoriów urzędowych wyznaczonych zgodnie z art. 37 ust. 1 w celu zharmonizowania i udoskonalenia metod analizy laboratoryjnej, badania lub diagnostyki oraz ich stosowania; c) w stosownych przypadkach organizują międzylaboratoryjne badania porównawcze lub badania biegłości między laboratoriami urzędowymi, zapewniają odpowiednie działania następcze w związku z takimi badaniami oraz informują właściwe organy o wynikach tych badań i działań następczych; d) zapewniają rozpowszechnianie wśród właściwych organów i laboratoriów urzędowych informacji przekazanych przez laboratorium referencyjne Unii Europejskiej; e) zapewniają właściwym organom – w zakresie swojej misji – pomoc naukową i techniczną przy realizacji wieloletnich krajowych planów kontroli, o których mowa w art. 109, i skoordynowanych programów kontroli przyjętych zgodnie z art. 112; f) w stosownych przypadkach walidują odczynniki i partie odczynników, tworzą i prowadzą aktualne wykazy dostępnych substancji referencyjnych i odczynników oraz producentów i dostawców takich substancji i odczynników;				

	g) w razie konieczności przeprowadzają szkolenia dla pracowników laboratoriów urzędowych wyznaczonych na podstawie art. 37 ust. 1; oraz h) aktywnie wspomagają państwo członkowskie, które je wyznaczyło, w diagnostyce ognisk chorób przenoszonych przez żywność, chorób odzwierzęcych, chorób zwierząt lub agrofagów roślin oraz – w przypadku niezgodności przesyłki – poprzez przeprowadzanie diagnostyki potwierdzającej, charakterystyki i dochodzeń epizootycznych lub taksonomicznych dotyczących izolatów patogenów lub okazów agrofagów. 2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 144, w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia, aktów delegowanych określających obowiązki i zadania krajowych laboratoriów referencyjnych w uzupełnieniu do tych przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu. Takie akty delegowane mogą być przyjmowane jedynie w celu zapewnienia spójności z wszelkimi dodatkowymi obowiązkami i zadaniami przyjmowanymi zgodnie z art. 99 ust. 2.				
Art. 102, art. 103 ust. 2, art. 104–107	Tytuł IV. POMOC I WSPÓŁPRACA ADMINISTRACYJNA Artykuł 102. Przepisy ogólne 1. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich zapewniają sobie wzajemnie pomoc administracyjną zgodnie z art. 104–107 w celu zagwarantowania właściwego stosowania przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, w przypadkach mających znaczenie dla więcej niż jednego państwa członkowskiego.	tak	Art. 1 pkt 2 lit. a projektu, art. 1 pkt 2 zmieniającej ustawy Art. 1 pkt 5 projektu,	2) w art. 1: a) uchyla się pkt 2 i (...), 5) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Organy Inspekcji, przy wykonywaniu swoich zadań, współpracują z właściwymi organami	W art. 4 ust. 1 zmienianej ustawy dodano

	2. Pomoc administracyjna obejmuje w stosownych przypadkach – i za porozumieniem zainteresowanych właściwych organów – udział właściwych organów państwa członkowskiego w kontrolach urzędowych na miejscu, które są przeprowadzane przez właściwe organy innego państwa członkowskiego. 3. Niniejszy tytuł nie narusza przepisów prawa krajowego: a) mających zastosowanie do upubliczniania dokumentów i informacji, które są przedmiotem dochodzeń sądowych i postępowań sądowych, w tym postępowań karnych; oraz b) mających na celu ochronę interesów handlowych osób fizycznych lub prawnych. 4. Państwa członkowskie przyjmują środki służące ułatwieniu przekazywania właściwym organom przez inne organy egzekwowania prawa, prokuratorów i organy wymiaru sprawiedliwości informacji na temat ewentualnej niezgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, który ma znaczenie dla stosowania niniejszego tytułu, a informacje te mogą stanowić: a) ryzyko dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt lub – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – również dla środowiska; lub b) ewentualne naruszenie przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, do których dochodzi za sprawą oszukańczych lub nieuczciwych praktyk. 5. Wszelka komunikacja między właściwymi organami zgodnie z art. 104–107 odbywa się w		art. 4 ust. 1 zmienia nej ustawy Art. 1 pkt 12 lit. c projektu, art. 13 ust. 2–8 zmienia nej ustawy Art. 5 pkt 10 projektu, art. 13, ust. 1 pkt 6 zmienia nej ustawy	prokuratury i administracji rządowej, jednostkami samorządu terytorialnego oraz organami samorządu lekarsko-weterynaryjnego.”; 12) w art. 13: c) uchyla się ust. 2–8, 10) w art. 13: a) w ust. 1: – uchyla się pkt (...) 6	obowiązek współpracy z właściwymi organami prokuratury. Obowiązujący art. 13 ust. 1 pkt 6 ustawy o paszach, wskazuje Głównego Lekarza Weterynarii jako organ właściwy w sprawach podejmowania współpracy z właściwymi organami innych państw członkowskich

	formie pisemnej – na papierze lub w formie elektronicznej. 6. W celu usprawnienia i uproszczenia wymiany informacji Komisja w drodze aktów wykonawczych określa standardowy wzór dla: a) wniosków o udzielenie pomocy przewidzianych w art. 104 ust. 1; oraz b) informacji o wspólnych i powtarzających się zgłoszeniach i odpowiedziach. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 145 ust. 2. Artykuł 103. Instytucje łącznikowe 1. (pominięty) 2. Wyznaczenie instytucji łącznikowych nie wyklucza bezpośrednich kontaktów, wymiany informacji lub współpracy pomiędzy pracownikami właściwych organów w różnych państwach członkowskich. (...) Artykuł 104. Pomoc udzielana na wniosek 1. W przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego uznają, że w celu przeprowadzenia kontroli urzędowych lub skutecznych działań następczych w związku z taką kontrolą na ich terytorium potrzebują one danych lub informacji od właściwych organów innego państwa członkowskiego, wystosowują do właściwych organów tego państwa członkowskiego				UE w przypadkach określonych w art. 37–39 rozporządzenia 882/2004. Obecnie obszar ten uregulowany jest przepisami art. 105–107 rozporządzenia 2017/625, dla których wykonania wystarczające są przepisy kompetencyjne, których wprowadzenie do ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej przewidziano w niniejszym projekcie.

	uzasadniony wniosek o udzielenie pomocy administracyjnej. Właściwe organy, do których kierowany jest wniosek: a) niezwłocznie potwierdzają otrzymanie wniosku; b) w przypadku gdy wystąpi o to właściwy organ wnioskujący, w terminie dziesięciu dni roboczych od daty otrzymania wniosku określają orientacyjny czas potrzebny na udzielenie kompetentnej odpowiedzi na wniosek; oraz c) przeprowadzają kontrole urzędowe lub badają przedmiotową kwestię w celu niezwłocznego przekazania właściwym organom wnioskującym wszystkich niezbędnych informacji i dokumentów, aby umożliwić im podjęcie świadomych decyzji i zweryfikowanie zgodności z przepisami Unii w zakresie ich właściwości. 2. Dokumenty mogą być przekazywane w oryginale lub w formie kopii. 3. W ramach porozumienia między właściwymi organami wnioskującymi i właściwymi organami, do których kierowany jest wniosek, pracownicy wyznaczeni przez właściwe organy wnioskujące mogą być obecni w trakcie kontroli urzędowych i badania, o których mowa w ust. 1 lit. c), przeprowadzanych przez właściwe organy, do których kierowany jest wniosek. W takich przypadkach pracownicy właściwych organów wnioskujących: a) w każdej chwili muszą być w stanie przedstawić pisemne upoważnienie określające ich tożsamość i funkcje urzędowe;				

	b) otrzymują od podmiotu dostęp – poprzez swoich pośredników i jedynie do celów przeprowadzanego administracyjnego postępowania wyjaśniającego – do tych samych obiektów i dokumentów, do których mają dostęp pracownicy właściwych organów, do których kierowany jest wniosek; oraz c) nie wykonują z własnej inicjatywy żadnych czynności w ramach postępowań wyjaśniających powierzonych urzędnikom właściwych organów, do których kierowany jest wniosek. Artykuł 105. Pomoc z własnej inicjatywy w przypadku niezgodności 1. Jeżeli właściwe organy danego państwa członkowskiego dowiedzą się o niezgodności oraz jeżeli taka niezgodność może mieć skutki dla innego państwa członkowskiego, organy te niezwłocznie zgłaszają właściwym organom tego innego państwa członkowskiego takie informacje bez potrzeby otrzymania wniosku w tej sprawie. 2. Właściwe organy powiadomione zgodnie z ust. 1: a) niezwłocznie potwierdzają otrzymanie zgłoszenia; b) w przypadku gdy wystąpi o to właściwy organ powiadamiający, w ciągu dziesięciu dni roboczych od daty otrzymania powiadomienia wskazują: (i) jakie zamierzają podjąć działania; lub				

	(ii) powody, dla których uważają, że podjęcie działań w tej sprawie nie jest konieczne; oraz c) w przypadkach gdy działania, o których mowa w lit. b), uznaje się za konieczne, podejmują działania i niezwłocznie powiadamiają zgłaszające właściwe organy o wynikach oraz – w stosownych przypadkach – o wszelkich zastosowanych środkach. Artykuł 106. Pomoc w przypadku niezgodności stwarzających ryzyko lub w przypadku powtarzającego się lub potencjalnie poważnego naruszenia 1. W przypadku gdy w trakcie kontroli urzędowej dotyczącej zwierząt lub towarów pochodzących z innego państwa członkowskiego właściwe organy ustalą, że te zwierzęta lub towary nie są zgodne z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, w taki sposób, że stwarzają ryzyko dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt lub – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – również dla środowiska, bądź stanowią potencjalnie poważne naruszenie tych przepisów, organy te niezwłocznie powiadamiają właściwe organy państwa członkowskiego miejsca wysyłki oraz wszelkich innych państw członkowskich, których to dotyczy, aby umożliwić tym właściwym organom odpowiednie zbadanie tej sprawy. 2. Powiadomione właściwe organy niezwłocznie: a) potwierdzają otrzymanie powiadomienia;				

	b) w przypadku gdy wystąpi o to właściwy organ powiadamiający, wskazują jakie działania zamierzają podjąć; oraz c) podejmują działania, przyjmują wszelkie niezbędne środki i zawiadamiają właściwe organy powiadamiające o charakterze podjętych działań i kontroli urzędowych, podjętych decyzjach oraz przyczynach tych decyzji. 3. Jeżeli właściwe organy powiadamiające mają powód sądzić, że działania podjęte przez powiadomione właściwe organy lub przyjęte przez nie środki nie są odpowiednie do stwierdzonej niezgodności, występują do powiadomionych właściwych organów o uzupełnienie przeprowadzonych kontroli urzędowych lub przyjętych środków. W takich przypadkach właściwe organy obydwu państw członkowskich: a) dążą do uzgodnienia właściwego postępowania w przypadku niezgodności, w tym za pomocą wspólnych kontroli urzędowych i postępowań wyjaśniających przeprowadzanych zgodnie z art. 104 ust. 3; oraz b) niezwłocznie powiadamiają Komisję, jeżeli nie są w stanie uzgodnić właściwych środków. 4. Gdy kontrole urzędowe dotyczące zwierząt lub towarów pochodzących z innego państwa członkowskiego wykazują powtarzające się przypadki niezgodności, o których mowa w ust. 1, właściwe organy państwa członkowskiego miejsca przeznaczenia niezwłocznie informują Komisję i właściwe organy innych państw członkowskich.				

	Artykuł 107. Pomoc na podstawie informacji przekazanych przez państwa trzecie 1. W przypadku uzyskania przez właściwe organy od państwa trzeciego informacji wskazujących na niezgodność z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub ryzyko dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt lub – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – również dla środowiska, organy te niezwłocznie: a) przekazują takie informacje właściwym organom w innych państwach członkowskich, których one dotyczą; oraz b) przekazują takie informacje Komisji, jeżeli są one lub mogą być przydatne na poziomie Unii. 2. Informacje uzyskane dzięki kontrolom urzędowym i działaniom przeprowadzonym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem mogą być przekazane państwu trzeciemu, o którym mowa w ust. 1, pod warunkiem że: a) właściwe organy, które dostarczyły te informacje, zgadzają się na takie przekazanie; b) państwo trzecie podjęło się udzielenia pomocy koniecznej do zebrania dowodów na temat praktyk, które są lub wydają się być niezgodne z przepisami Unii lub stanowią ryzyko dla ludzi, zwierząt, roślin lub dla środowiska; oraz c) zachowana jest zgodność z odpowiednimi przepisami Unii i przepisami krajowymi mającymi zastosowanie do przekazywania danych osobowych do państw trzecich.				

Art. 103 ust. 1 i 3	Artykuł 103. Instytucje łącznikowe 1. Każde państwo członkowskie wyznacza co najmniej jedną instytucję łącznikową pełniącą rolę punktu kontaktowego odpowiedzialną za ułatwienie wymiany informacji między właściwymi organami zgodnie z art. 104–107. 2. (pominięty) 3. Państwa członkowskie przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim dane kontaktowe swoich instytucji łącznikowych wyznaczonych zgodnie z ust. 1 oraz informują o wszelkich późniejszych zmianach tych danych.	tak	Art. 1 pkt 12 lit. a projektu, art. 13 ust. 1 pkt 11b zmienia ej ustawy	12) w art. 13: a) w ust. 1 po pkt 11 dodaje się pkt 11a i 11b w brzmieniu: „(...); 11b) jest instytucją łącznikową, o której mowa w art. 103 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, w zakresie zadań organów Inspekcji, oraz wykonuje w tym zakresie obowiązki państwa członkowskiego, o których mowa w art. 103 ust. 3 rozporządzenia 2017/625”;	
			Art. 5 pkt 9 projektu, art. 13 ust. 1 pkt 11 i ust. 2 zmienia ej ustawy	9) w art. 12 w ust. 1 uchyla się pkt 1; 10) w art. 13: a) w ust. 1: – (pominięte) – (pominięte) – (pominięte) – w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu: „11) przekazywania informacji, o których mowa w art. 10 rozporządzenia nr 178/2002 i art. 12 rozporządzenia nr 183/2005.”; b) uchyla się ust. 2;	Zmiana nr 9 i zmiana nr 10 lit. b, w zakresie dotyczącym art. 35 rozporządzenia nr 882/2004, jest związana z projektowanym art. 13 pkt 11b ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej ustanawiającym Głównego Lekarza Weterynarii instytucją łącznikową, o której mowa w art. 103

					ust. 1 rozporządzenia 2017/625 oraz organem wykonującym obowiązki państwa członkowskiego, o których mowa w art. 103 ust. 3 tego rozporządzenia .
Art. 108	1. Jeżeli właściwe organy państw członkowskich, których to dotyczy, nie są w stanie uzgodnić właściwego postępowania w przypadku niezgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, Komisja niezwłocznie przystępuje do koordynacji środków i czynności podjętych przez właściwe organy zgodnie z niniejszym tytułem, w przypadku gdy informacje dostępne Komisji wskazują, że: a) ma miejsce działalność, która jest lub wydaje się być niezgodna z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, oraz że działalność taka ma lub może mieć skutki w więcej niż jednym państwie członkowskim; lub b) ta sama lub podobna działalność, która jest lub wydaje się być niezgodna z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, może mieć miejsce w więcej niż jednym państwie członkowskim.		Art. 5 pkt 10 lit. a tiret drugie projektu, art. 13 ust. 1 pkt 7 zmienianej ustawy	w art. 13: a) w ust. 1: - (pominięte) - pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie: „7) informowania Komisji Europejskiej i współpracy z tą Komisją oraz innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej – w przypadku stwierdzenia działań sprzecznych z prawem paszowym, zgodnie z art. 108 rozporządzenia 2017/625;	

	2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, Komisja może: a) we współpracy z zainteresowanym państwem członkowskim wysłać zespół kontrolny w celu przeprowadzenia kontroli urzędowej na miejscu; b) zażądać, w drodze aktów wykonawczych, od właściwych organów państwa członkowskiego wysyłki oraz – w stosownych przypadkach – innych zainteresowanych państw członkowskich, by odpowiednio nasiliły kontrole urzędowe oraz przedstawiły jej sprawozdania dotyczące podjętych przez nie środków; c) wprowadzić wszelkie inne właściwe środki zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2. 3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 144, w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia, aktów delegowanych dotyczących szybkiej wymiany informacji w przypadkach, o których mowa w ust. 1.				
Art. 109 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają przeprowadzanie przez właściwe organy kontroli urzędowych regulowanych niniejszym rozporządzeniem na podstawie wieloletnich krajowych planów kontroli, których przygotowanie i wykonanie jest koordynowane na całym ich terytorium. 2. Państwa członkowskie wyznaczają jeden organ odpowiedzialny za: a) koordynację przygotowania wieloletniego krajowego planu kontroli przez wszystkie właściwe organy odpowiedzialne za kontrole urzędowe;	tak	Art. 5 pkt 12 projektu, art. 42 ust. 1 zmienianej ustawy	12) w art. 42 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Urzędową kontrolę pasz i pasz leczniczych przeprowadza się na podstawie zintegrowanego wieloletniego krajowego planu urzędowej kontroli, o którym mowa w art. 109 ust. 1 rozporządzenia 2017/625.”;	Regulacja dotycząca wieloletniego krajowego planu kontroli znajduje się również w art. 94 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności

	b) zapewnianie, by wieloletni krajowy plan kontroli był spójny; c) gromadzenie informacji na temat wdrażania wieloletniego krajowego planu kontroli z myślą o przedłożeniu rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 113, i jego przeglądu i aktualizacji w razie konieczności zgodnie z art. 111 ust. 2.				i żywienia (Dz. U. z 2020 r. poz. 2021). Projektowana ustawa ogranicza zmiany w ww. ustawie do koniecznego zakresu.
Art. 110		nie			
Art. 111		nie			
Art. 112		nie			
Art. 113 ust. 1	Artykuł 113. Sprawozdania roczne państw członkowskich 1. Co roku do dnia 31 sierpnia każde państwo członkowskie przedkłada Komisji sprawozdanie określające: a) zmiany dokonane w wieloletnim krajowym planie kontroli mające na celu uwzględnienie czynników, o których mowa w art. 111 ust. 2; b) wyniki kontroli urzędowych przeprowadzonych w poprzednim roku w ramach swojego wieloletniego krajowego planu kontroli; c) rodzaj i liczbę wykrytych w poprzednim roku przez właściwe organy przypadków niezgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, w odniesieniu do poszczególnych obszarów; d) środki podjęte w celu zapewnienia skutecznego funkcjonowania wieloletniego krajowego planu	tak	Art. 6 projektu, art. 94 zmienianej ustawy	Art. 94 1. Minister właściwy do spraw zdrowia, działając we współpracy z ministrem właściwym do spraw rolnictwa oraz ministrem właściwym do spraw rynków rolnych, koordynuje działania mające na celu opracowanie zintegrowanego wieloletniego krajowego planu urzędowych kontroli żywności i pasz, o którym mowa w art. 41 i art. 42 rozporządzenia nr 882/2004, oraz współpracuje w tym zakresie z państwami członkowskimi Unii Europejskiej i Komisją Europejską. 2. Główny Inspektor Sanitarny we współpracy z Głównym Lekarzem Weterynarii będącym koordynatorem zadań inspekcji, o których mowa w ust. 3, są organami właściwymi do zadań związanych z opracowaniem i realizacją wieloletniego krajowego planu, o którym mowa w ust. 1. 3. Główny Lekarz Weterynarii, w ramach współpracy, o której mowa w ust. 2, jest odpowiedzialny za koordynowanie:	Powołany art. 94 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. powinien zostać znowelizowany. Projektowana ustawa nie obejmuje jednak dostosowania ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r o bezpieczeństwie żywności i żywienia

	kontroli, łącznie z działaniami służącymi egzekwowaniu przepisów i wynikami zastosowania tych środków; oraz e) łącznie do strony internetowej właściwego organu zawierającej publicznie dostępne informacje na temat opłat lub należności, o których mowa w art. 85 ust. 2.			1) opracowania planów urzędowych kontroli w części dotyczącej kompetencji Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych; 2) realizacji planów urzędowych kontroli w zakresie, o którym mowa w pkt 1; 3) przygotowywania rocznych sprawozdań z realizacji planów w zakresie, o którym mowa w pkt 1.	w związku z wejściem w życie rozporządzenia 2017/625.
Art. 103 ust. 2		nie			
Art. 114		nie			
Art. 115 ust. 1	1. Na użytek stosowania ogólnego planu dotyczącego zarządzania kryzysowego przewidzianego w art. 55 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 państwa członkowskie opracowują plany awaryjne dotyczące żywności i pasz, w których określa się środki, jakie należy zastosować niezwłocznie w przypadku wykrycia, że żywność lub pasza stwarza poważne ryzyko dla zdrowia ludzi lub zwierząt bezpośrednio albo poprzez środowisko	tak	Art. 1 pkt 12 projektu, art. 13 ust. 1 pkt 11a zmieniającej ustawę Art. 6 projektu, art. 88 ust. 4 zmieniającej ustawy	1. Główny Lekarz Weterynarii: (...) 11a) opracowuje projekt planu awaryjnego, o którym mowa w art. 115 ust. 1 rozporządzenia wymienionego w art. 9 ust. 1, w zakresie żywności pochodzenia zwierzęcego, żywności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. b, oraz pasz i przedkłada go do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa; <u>Zmiana wynikowa:</u> Art. 6. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2020r . poz. 2021) w art. 88 w ust. 4 wyrazy „oraz minister właściwy do spraw rolnictwa, każdy w zakresie swoich kompetencji, opracowują plany awaryjne, o których”, zastępuje się wyrazami „w zakresie swoich kompetencji opracowuje plan awaryjny, o którym”.	

			Art. 5 pkt 11 projektu, art. 14 zmienia ej ustawy	11) uchyla się art. 14;	Uchylenie art. 14 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach wynika jest związane z dodaniem w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjne j pkt 11a stanowiącego wyłącznie podstawę prawną dla opracowania planu awaryjnego, o którym mowa w art. 115 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, dotyczącego zarówno żywności jak i pasz.
Art. 115 ust. 2–4		nie			

Art. 116, art. 119, art. 124	Art. 116 1. Eksperci Komisji przeprowadzają kontrole, obejmujące też audyty, w każdym państwie członkowskim w celu: a) zweryfikowania stosowania przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, oraz przepisów niniejszego rozporządzenia; b) zweryfikowania funkcjonowania krajowych systemów kontroli w obszarach regulowanych przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, i przepisami niniejszego rozporządzenia oraz funkcjonowania właściwych organów, które nimi kierują; c) badania i gromadzenia informacji na temat: (i) kontroli urzędowych i praktyk egzekwowania przestrzegania prawa w obszarach regulowanych przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, i przepisami niniejszego rozporządzenia; (ii) ważnych i powtarzających problemów w zakresie stosowania lub egzekwowania przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2; (iii) w odniesieniu do sytuacji nadzwyczajnych, pojawiających się problemów lub rozwoju sytuacji w państwach członkowskich w obszarach regulowanych przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, i przepisami niniejszego rozporządzenia. 2. Kontrole przewidziane w ust. 1 są organizowane we współpracy z właściwymi organami państw członkowskich i są regularnie przeprowadzane. 3. Kontrole przewidziane w ust. 1 mogą obejmować weryfikacje na miejscu. Eksperci Komisji mogą towarzyszyć pracownikom	tak	Art. 1 pkt 21 projektu, art. 20 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 zmieniaj ej ustawy Art. 5 pkt 10 lit. a tiret drugie projektu, art. 13 ust. 1 pkt 8 zmieniaj ej ustawy	21) art. 20 otrzymuje brzmienie: „Art. 20. 1. Uprawnienia, o których mowa w art. 19 ust. 3, przysługują: 1) ekspertom Komisji Europejskiej oraz innych państw członkowskich przeprowadzającym kontrole, o których mowa w art. 116 rozporządzenia 2017/625; 2) (pominięty). 2. Kontrole, o których mowa w art. 116 rozporządzenia 2017/625, przeprowadza się w obecności pracowników Inspekcji upoważnionych przez Głównego Lekarza Weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii, powiatowego lekarza weterynarii lub granicznego lekarza weterynarii. 10) w art. 13: a) w ust. 1: – (pominięte) – pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie: „(...) 8) podejmowania działań i współpracy w zakresie określonym w art. 116 i art. 119 rozporządzenia 2017/625 oraz informowania Komisji Europejskiej i współpracy z tą Komisją – w przypadku przeprowadzania kontroli, o której mowa w art. 124 rozporządzenia 2017/625, przez państwa trzecie;”,	

	właściwych organów w przeprowadzaniu kontroli urzędowych. 4. Eksperci z państw członkowskich mogą wspierać ekspertów Komisji. Eksperci krajowi towarzyszący ekspertom Komisji mają takie same uprawnienia w zakresie dostępu, jak eksperci Komisji. Art. 119 Państwa członkowskie: a) podejmują odpowiednie działania następcze w celu naprawy wszelkich indywidualnych lub systemowych nieprawidłowości stwierdzonych w wyniku kontroli przeprowadzonych przez ekspertów Komisji zgodnie z art. 116 ust. 1; b) udzielają niezbędnej pomocy technicznej oraz dostarczają dostępną dokumentację, w tym – na uzasadniony wniosek – wyniki audytów, o których mowa w art. 6, oraz inne wsparcie techniczne, jakiego wymagają eksperci Komisji, w celu umożliwienia im sprawnego i skutecznego przeprowadzenia kontroli; oraz c) udzielają pomocy niezbędnej do zapewnienia ekspertom Komisji dostępu do wszystkich obiektów lub ich części, zwierząt i towarów oraz do informacji, w tym systemów komputerowych, mających znaczenie dla wykonywania ich funkcji. Art. 124 1. Państwa członkowskie informują Komisję o planowanych kontrolach w obszarach regulowanych przepisami, o których mowa w art. 1				

	ust. 2, przeprowadzanych na ich terytorium przez właściwe organy państw trzecich. 2. W kontrolach, o których mowa w ust. 1, na wniosek właściwych organów państw członkowskich, w których są one przeprowadzane, mogą uczestniczyć eksperci Komisji. 3. Udział ekspertów Komisji w kontrolach, o których mowa w ust. 1, ma służyć w szczególności: a) przekazywaniu porad dotyczących przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2; b) przekazywaniu informacji oraz danych dostępnych na poziomie Unii, które mogą być przydatne podczas kontroli przeprowadzanej przez właściwe organy państwa trzeciego; c) zapewnieniu spójnego podejścia i jednolitości w zakresie kontroli przeprowadzanych przez właściwe organy państw trzecich w różnych państwach członkowskich.				
Art. 117		nie			
Art. 118		nie			
Art. 120		nie			
Art. 121		nie			
Art. 122		nie			
Art. 123		nie			
Art. 125		nie			
Art. 126		nie			
Art. 127		nie			
Art. 128		nie			
Art. 129		nie			
Art. 130		nie			
Art. 131		nie			
Art. 132		nie			

Art. 133		nie			
Art. 134		nie			
Art. 135		nie			
Art. 136		nie			
Art. 137 ust. 1, 2 i ust. 3 lit. a		nie			
Art. 137 ust. 3 lit. b	Artykuł 137. Obowiązki ogólne właściwych organów w odniesieniu do działań dotyczących egzekwowania 1. Działając zgodnie z niniejszym rozdziałem, właściwe organy nadają priorytet działaniom, które mają być podejmowane w celu wyeliminowania lub ograniczenia ryzyka dla zdrowia ludzi, zwierząt i roślin, dobrostanu zwierząt lub – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – również dla środowiska. 2. W przypadku podejrzenia niezgodności właściwe organy przeprowadzają postępowanie wyjaśniające w celu potwierdzenia lub wyeliminowania takiego podejrzenia. 3. W razie konieczności, działania podjęte zgodnie z ust. 2 obejmują: a) prowadzenie przez odpowiedni okres wzmożonych kontroli urzędowych w odniesieniu do zwierząt, towarów i podmiotów; b) w stosownych przypadkach urzędowe zatrzymanie zwierząt i towarów oraz wszelkich niedozwolonych substancji lub produktów.	tak	Art. 1 pkt 16 projektu, art. 18b zmieniającej ustawy	16) po art. 18a dodaje się art. 18b w brzmieniu: „Art. 18b. 1. Urzędowe zatrzymanie, o którym mowa w art. 137 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2017/625, następuje w drodze decyzji administracyjnej określającej sposób postępowania z zatrzymanymi zwierzętami lub towarami oraz termin, do którego te zwierzęta lub towary zostały zatrzymane. 2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu. 3. Stroną postępowania, o którym mowa w ust. 1, jest posiadacz zwierząt lub towarów podlegających urzędowemu zatrzymaniu.”;	
Art. 138	Artykuł 138 Działania w przypadku stwierdzenia niezgodności	nie	Art. 5 pkt 7 projektu,	7) w art. 7 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) urzędową kontrolą pasz i innymi zadaniami określonymi w rozporządzeniu 2017/625 oraz w	

	1. W przypadku stwierdzenia niezgodności właściwe organy: a) przeprowadzają wszelkie działania konieczne, aby określić przyczynę i zakres niezgodności oraz aby ustalić obowiązki podmiotu; oraz b) wprowadzają właściwe środki, aby zapewnić podjęcie przez dany podmiot działań naprawczych oraz zapobieżenie dalszym przypadkom występowania niezgodności. Przy podejmowaniu decyzji dotyczącej tego, jakie środki należy zastosować, właściwe organy uwzględniają rodzaj niezgodności i historię podmiotu w zakresie zgodności. 2. Działając zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, właściwe organy podejmują wszelkie środki, jakie uznają za odpowiednie, by zapewnić zgodność z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, obejmujące następujące działania, ale nieograniczające się do nich: a) nakaz leczenia zwierząt lub przeprowadzenie leczenia zwierząt; b) nakazują rozładunek, przemieszczenie do innego środka transportu, zatrzymanie i opiekę nad zwierzętami, okresy kwarantanny, odroczenie uboju zwierząt oraz, jeżeli jest to konieczne, wezwanie weterynarza; c) nakaz obróbki towarów, zmiany etykiet lub dostarczenia konsumentom informacji korygującej; d) ograniczenie lub zakaz wprowadzania do obrotu, przemieszczania, wprowadzania na terytorium Unii lub wywozu zwierząt i towarów; oraz zakaz ich powrotu do państwa członkowskiego wysyłki lub		art. 7 ust. 2 pkt 2 zmieniają ustawę	przepisach wydanych w trybie rozporządzenia 2017/625, w tym stosowaniem środków, o których mowa w art. 138 rozporządzenia 2017/625;”;	

	nakaz ich powrotu do państwa członkowskiego wysyłki; e) nakazanie podmiotowi zwiększenia częstotliwości własnych kontroli; f) nakazanie, aby określone elementy działalności danego podmiotu podlegały częstszym lub systematycznym kontrolom urzędowym; g) nakaz wycofania od użytkowników, wycofania z obrotu, usunięcia i zniszczenia towarów, pozwalający – w stosownych przypadkach – na wykorzystanie towarów do celów innych niż te, do których towary były pierwotnie przeznaczone; h) nakaz odizolowania lub zamknięcia na odpowiedni okres całości lub części działalności danego podmiotu lub jego zakładów, gospodarstw lub innych obiektów; i) nakaz zaprzestania na odpowiedni okres całości lub części działalności danego podmiotu oraz – w stosownych przypadkach – prowadzonych lub wykorzystywanych przez niego stron internetowych; j) nakaz zawieszenia lub wycofania rejestracji lub zatwierdzenia danego zakładu, obiektu, gospodarstwa lub środka transportu, zatwierdzenia przewoźnika lub świadectwa kwalifikacji kierowcy; k) nakaz uboju lub uśmiercenia zwierząt, pod warunkiem że jest to najwłaściwszy środek ochrony zdrowia ludzi oraz zdrowia i dobrostanu zwierząt. 3. Właściwe organy dostarczają danemu podmiotowi lub jego przedstawicielowi:				

	a) pisemne powiadomienie o swojej decyzji dotyczącej działania lub środka wprowadzanego zgodnie z ust. 1 i 2 wraz z uzasadnieniem takiej decyzji; oraz b) informacje dotyczące prawa do odwołania się od takich decyzji oraz stosownej procedury i terminów mających zastosowanie do takiego odwołania. 4. Wszelkie wydatki powstałe na podstawie niniejszego artykułu są ponoszone przez odpowiedzialne podmioty. 5. W przypadkach wydania fałszywych lub wprowadzających w błąd świadectw urzędowych lub nadużycia świadectw urzędowych właściwe organy podejmują odpowiednie środki, w tym: a) tymczasowe zawieszenie urzędnika certyfikującego w jego obowiązkach; b) wycofanie upoważnienia do podpisywania świadectw urzędowych; c) wszelkie inne środki mające na celu zapobiegnięcie powtórzeniu się naruszeń, o których mowa w art. 89 ust. 2.				
Art. 139	Artykuł 139 Sankcje 1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia i wprowadzają wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wdrożenia. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadamiają do dnia 14 grudnia 2019 r. o tych przepisach	tak	Art. 1 pkt 33 i 34	33) art. 37 otrzymuje brzmienie: „Art. 37. 2. Kto: 1) (pominięty) 2) będąc podmiotem odpowiedzialnym za przesyłkę zwierząt albo towarów, z wyłączeniem produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów złożonych i produktów uzyskanych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 7 rozporządzenia 2019/2122, oraz	

	Komisję oraz niezwłocznie powiadamiają ją o wszelkich ich późniejszych zmianach. 2. Państwa członkowskie zapewniają, aby kary finansowe w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia oraz przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, do których dochodzi za sprawą nieuczciwych lub oszukańczych praktyk, odzwierciedlały – w zgodzie z prawem krajowym – korzyść ekonomiczną odniesioną przez podmiot lub, w stosownych przypadkach, odsetek jego obrotów.		małych przesyłek tych produktów, o których mowa w art. 10 rozporządzenia 2019/2122: a) nie informuje o zamiarze przywozu lub tranzytu zwierząt albo towarów przez punkt kontroli granicznej, zgodnie z wymaganiami, o których mowa w art. 56 ust. 4 rozporządzenia 2017/625, b) nie udostępnia dokumentów i nie składa wyjaśnień związanych z przeprowadzaniem kontroli urzędowej lub wykonywaniem innych czynności urzędowych w punkcie kontroli granicznej zgodnie z art. 49 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, lub w uznanych składach zgodnie z przepisami sekcji 2 rozdziału IV rozporządzenia 2019/2124, c) nie wprowadza przesyłki zwierząt albo towarów do zadeklarowanego miejsca przeznaczenia wskazanego w dokumentach, o których mowa w art. 50 rozporządzenia 2017/625 – podlega karze grzywny. 3. Orzekanie w sprawach o czyny określone w ust. 1 i 2 następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”; 34) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu „Art. 37a. Kto, przywożąc lub dokonując tranzytu przesyłki zwierząt albo towarów nie przedstawia takiej przesyłki do kontroli urzędowej lub w celu wykonania innych czynności urzędowych w punkcie kontroli granicznej zgodnie z art. 47 ust. 5 rozporządzenia 2017/625 lub w uznanych składach zgodnie z art. 27 ust. 1 rozporządzenia 2019/2124, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”.	
		Art. 4 pkt 26	26) art. 26 otrzymuje brzmienie: „Art. 26. 1. Kto:	Przepisy wynikające z

			projektu, art. 26 ustawy zmieniającej	1) prowadzi produkcję w zakładzie bez uzyskania wpisu do rejestru zakładów, w trybie i na zasadach określonych w art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004 oraz art. 20 i art. 21, 2) prowadzi produkcję w zakładzie bez uzyskania zatwierdzenia albo warunkowego zatwierdzenia tego zakładu, w trybie i na zasadach określonych w art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004 lub art. 6 ust. 3 lit. c rozporządzenia nr 852/2004 oraz art. 20 i art. 21, 3) wprowadza na rynek żywność pochodzącą z zakładu, o którym mowa w pkt 1 i 2, bez uzyskania przez ten zakład wpisu do rejestru zakładów, zatwierdzenia albo warunkowego zatwierdzenia, 4) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego, które pochodzą z państwa trzeciego nieznajdującego się w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 126 i art. 127 rozporządzenia 2017/625, lub z zakładu nieznajdującego się w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 126 i art. 127 rozporządzenia 2017/625, lub które nie spełniają pozostałych wymagań określonych w art. 126 rozporządzenia 2017/625 lub dotyczących higieny w odniesieniu do takich produktów określonych w rozporządzeniu nr 852/2004 lub rozporządzeniu nr 853/2004, 5) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego, które nie spełniają wymagań określonych w rozporządzeniu nr 1760/2000 w zakresie obowiązkowego etykietowania wołowiny, 6) nie spełnia wymagań określonych w art. 18 rozporządzenia nr 178/2002,	wdrożenia przepisów rozporządzenia 2017/625, rozporządzenia 2019/627 i innych przepisów UE oraz regulacja krajowa mająca na celu określenie wysokości kar pieniężnych nakładanych przez powiatowych lekarzy weterynarii na podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze za naruszenia przepisów z zakresu bezpieczeństwa żywności.

			7) nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 3 lub art. 5, lub w załączniku I lub II rozporządzenia nr 852/2004, 8) nie spełnia wymagań określonych w art. 3 ust. 2 lub w załączniku II w sekcji II w ust. 2 i 3 lub w sekcji III, lub w załączniku III rozporządzenia nr 853/2004, 9) nie spełnia wymagań w zakresie znakowania produktów pochodzenia zwierzęcego znakiem jakości zdrowotnej albo znakiem identyfikacyjnym określonych w art. 5, lub w załączniku II w sekcji I rozporządzenia nr 853/2004, lub w art. 48 lub w załączniku II rozporządzenia 2019/627, 10) nie spełnia przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego wymagań określonych w art. 8 lub art. 9, lub w załączniku V, lub w załączniku VIII w rozdziale C rozporządzenia nr 999/2001, mających zastosowanie do: a) rzeźni, w której jest prowadzony ubój przeżuwaczy, lub zakładu, w którym jest prowadzony rozbiór mięsa przeżuwaczy, lub b) innych zakładów produkujących produkty pochodzenia zwierzęcego, 11) prowadząc przedsiębiorstwo spożywcze, skupuje surowe mleko lub siarę od podmiotów prowadzących gospodarstwo produkcji mleka, w odniesieniu do których została wydana przez powiatowego lekarza weterynarii decyzja administracyjna o zawieszeniu dostaw – w przypadku, o którym mowa w art. 50 ust. 2 rozporządzenia 2019/627, 12) wprowadza na rynek surowe mleko lub siarę z gospodarstwa produkcji mleka, w odniesieniu do którego została wydana przez powiatowego lekarza	

				weterynarii decyzja administracyjna o zawieszeniu dostaw – w przypadku, o którym mowa art. 50 ust. 2 rozporządzenia 2019/627, 13) uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, w zakresie bezpieczeństwa żywności, 14) (pominięty), 15) (pominięty) 16) nie spełnia wymagań higienicznych przy produkcji lub wprowadzaniu na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, lub dotyczących tych produktów lub żywności, określonych w krajowych środkach dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004, 17) nie spełnia wymagań higienicznych przy produkcji lub wprowadzaniu na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, lub dotyczących tych produktów lub żywności, produkowanych w ramach rolniczego handlu detalicznego, 18) nie dopełnia obowiązku określonego w art. 6 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 19 ust. 3 lub art. 21a ust. 6, 19) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego, wyprodukowane w zakładach zatwierdzonych z surowców niepochodzących z zakładów zatwierdzonych, z wyłączeniem produktów produkcji podstawowej, 20) (pominięty),	

			21) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane ze zwierząt lub od zwierząt, którym podawano produkty lecznicze, jeżeli te produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskano przed upływem okresu karencji określonego dla danego produktu leczniczego, 22) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego będące zwierzętami, którym podawano produkty lecznicze, jeżeli zwierzęta te wprowadzono na rynek przed upływem okresu karencji określonego dla podanego produktu leczniczego, 23) nie zapewnia spełnienia wymagań w zakresie konstrukcji, rozplanowania i wyposażenia zakładu w odniesieniu do zakładu zatwierdzonego, który korzysta z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, 24) nie spełnia wymagań dotyczących sposobu postępowania w przypadku stwierdzenia obecności substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego, 25) nie informuje o planowanym wyładunku produktów rybołówstwa lub planowanej pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa, o których mowa w art. 21d ust. 1, powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia tych czynności – podlega karze pieniężnej. 2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1: 1) pkt 1 i 5 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 200 zł do 5000 zł;	

				2) pkt 2 – wysokość kary pieniężnej wynosi: a) od 1000 zł do 10 000 zł, jeżeli naruszenie trwa do 30 dni, b) powyżej 10 000 zł do 33 000 zł, jeżeli naruszenie trwa powyżej 30 dni do 6 miesięcy, c) powyżej 33 000 zł do 66 000 zł, jeżeli naruszenie trwa powyżej 6 miesięcy; 3) pkt 3 – wysokość kary pieniężnej wynosi: a) od 200 zł do 1000 zł, jeżeli wprowadzona na rynek żywność pochodzi z zakładu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, który nie uzyskał wpisu do rejestru zakładów, b) od 1000 zł do 20 000 zł, jeżeli wprowadzona na rynek żywność pochodzi z zakładu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, który nie uzyskał zatwierdzenia albo warunkowego zatwierdzenia; 4) pkt 4 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 2000 zł do 66 000 zł; 5) pkt 6 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 200 zł do 20 000 zł; 6) pkt 7 – wysokość kary pieniężnej wynosi: a) od 500 zł do 10 000 zł, jeżeli nie zostały spełnione wymagania określone w rozporządzeniu nr 852/2004 w załączniku I lub załączniku II w rozdziale III, VIII lub XII, b) od 1000 zł do 33 000 zł, jeżeli nie zostały spełnione wymagania określone w art. 4 ust. 3 lub art. 5 rozporządzenia nr 852/2004, lub w rozporządzeniu nr 852/2004 w załączniku II w rozdziale I–II, IV–VII, IX–XI; 7) pkt 8 – wysokość kary pieniężnej wynosi: a) od 5000 zł do 33 000 zł, jeżeli nie zostały spełnione wymagania określone w rozporządzeniu nr	

				853/2004 w załączniku II w sekcji II w ust. 2 lub w sekcji III, b) od 500 zł do 1000 zł, jeżeli urzędowy lekarz weterynarii nie został powiadomiony o niespełnieniu wymagań dotyczących zwierząt wprowadzanych do pomieszczeń rzeźni, zgodnie z wymogiem określonym w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku II w sekcji II w ust. 3, c) od 500 zł do 10 000 zł, jeżeli nie zostały spełnione wymagania określone w art. 3 ust 2 rozporządzenia nr 853/2004 lub w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III, stanowiące zagrożenie dla zdrowia publicznego, d) od 10 000 zł do 66 000 zł, jeżeli nie zostały spełnione wymagania określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004 lub w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III stanowiące poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego; 8) pkt 9 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 1000 zł do 30 000 zł; 9) pkt 10 lit. a – wysokość kary pieniężnej wynosi: a) od 500 zł do 5000 zł, jeżeli liczba przeżuwaczy wynosi do 20 sztuk tygodniowo, b) powyżej 5000 zł do 20 000 zł, jeżeli liczba przeżuwaczy wynosi powyżej 20 do 100 sztuk tygodniowo, c) powyżej 20 000 zł do 66 000 zł, jeżeli liczba przeżuwaczy wynosi powyżej 100 sztuk tygodniowo; 10) pkt 10 lit. b – wysokość kary pieniężnej wynosi od 5000 zł do 66 000 zł; 11) pkt 11 i 12 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 500 zł do 13 000 zł;	

			12) pkt 13 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 2000 zł do 35 000 zł; 13) pkt 14 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 5000 zł do 35 000 zł; 14) pkt 15–17 i 23 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 200 zł do 15 000 zł; 15) pkt 18 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 200 zł do 2000 zł; 16) pkt 19 – wysokość kary pieniężnej wynosi: a) od 1000 zł do 5000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi do 1000 kg, b) powyżej 5000 zł do 15 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 1000 kg do 2500 kg, c) powyżej 15 000 zł do 30 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 2500 kg; 17) pkt 20 – wysokość kary pieniężnej wynosi: a) od 1000 zł do 5000 zł, jeżeli zostały wprowadzone na rynek mięso przeznaczone na użytek własny lub żywność zawierająca takie mięso, b) od 100 zł do 2000 zł, jeżeli nie zostały spełnione wymagania weterynaryjne przy produkcji mięsa na użytek własny; 18) pkt 21 – wysokość kary pieniężnej wynosi: a) od 1000 zł do 5000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi do 1000 kg, b) powyżej 5000 zł do 15 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 1000 kg do 2500 kg, c) powyżej 15 000 zł do 30 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 2500 kg; 19) pkt 22 – wysokość kary pieniężnej wynosi: a) od 1000 zł do 5000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi do 500 kg, b) powyżej 5000 zł do 15 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 500 kg do 1000 kg,	

			c) powyżej 15 000 zł do 30 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 1000 kg; 20) pkt 24 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 1000 zł do 30 000 zł; 21) pkt 25 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 500 zł do 30 000 zł. 27) w art. 27 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2. Wymierzając karę pieniężną, o której mowa w art. 26, powiatowy lekarz weterynarii bierze pod uwagę: 1) rodzaj, zakres lub stopień stwierdzonych naruszeń; 2) wielkość produkcji w zakładzie, którego dotyczy naruszenie oraz rodzaj produkowanych w tym zakładzie produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b; 3) stopień spowodowanego zagrożenia dla bezpieczeństwa żywności lub zdrowia publicznego; 4) dotychczasową działalność podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze, w tym liczbę wcześniej stwierdzonych naruszeń tego samego rodzaju, co naruszenie, w następstwie którego ma być wymierzona kara pieniężna; 5) stopień przyczynienia się podmiotu, na który jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia; 6) działania podjęte przez podmiot dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia.	

				3. Termin zapłaty kary pieniężnej upływa 14 dnia od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.”;	
				28) uchyla się art. 28;	
			Art. 5 pkt 16 projektu, art. 53 pkt 31 i 32 ustawy zmienia- nej	16) w art. 53 w ust.1 pkt 31 i 32 otrzymują brzmienie: „31) nie informuje właściwego granicznego lekarza weterynarii o przybyciu przesyłki pasz podlegającej wzmożonej kontroli urzędowej w sposób określony w art. 56 ust. 4 rozporządzenia 2017/625; 32) narusza zabezpieczenia przesyłki pasz podlegającej wzmożonej kontroli urzędowej przed uzyskaniem wyników kontroli bezpośredniej przesyłki, o której mowa w art. 65 rozporządzenia 2017/625, lub wprowadza do obrotu te pasze przed uzyskaniem pozytywnych wyników tej kontroli”.	
Art. 140		nie			
Art. 141		nie			
Art. 142		nie			
Art. 143		nie			
Art. 144		nie			
Art. 145		nie			
Art. 146	Artykuł 146. Przepisy uchylające 1. Rozporządzenia (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/ 496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE i decyzja 92/438/EWG tracą moc ze skutkiem od dnia 14 grudnia 2019 r.	nie	Art. 1 pkt 3 projektu, art. 2 pkt 1 zmienia- nej ustawy	3) art. 2 otrzymuje brzmienie: „Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 1) prawodawstwo weterynaryjne – przepisy Unii Europejskiej dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego w zakresie weterynarii, w tym przepisy o kontrolach urzędowych w zakresie weterynarii, a także przepisy wdrażające lub wykonujące te przepisy, w tym zwłaszcza przepisy o produktach pochodzenia zwierzęcego, ochronie	W związku z uchynieniem dyrektyw 89/662/EWG i 90/425/EWG, projekt przewiduje uchylenie

	2. Odesłania do aktów uchylonych traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelami korelacji zawartymi w załączniku V.			zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, a także o ochronie zwierząt; Art. 1 pkt 32 projektu, art. 36 ust. 1 pkt 2 ustawy zmieniającej Art. 2 pkt 5 lit. a tiret pierwsze, lit. b i c projektu, art. 13 ust. 1 pkt 2, ust. 3 pkt 2 i ust. 4 ustawy zmieniającej 32) w art. 36 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „weterynaryjnej kontroli granicznej” zastępuje się wyrazami „kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych wykonywanych w punkcie kontroli granicznej”; 5) w art. 13: a) w ust. 1: – (pominięte) – pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) przesyłka zwierząt jest zaopatrzona w oryginał świadectwa zdrowia;”, b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) być sporządzone co najmniej w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym jest przeprowadzana kontrola w punkcie kontroli granicznej lub miejscu innym niż punkt kontroli granicznej;”, c) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Zwierzęta inne niż określone w ust. 1 mogą być przywożone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jako państwa końcowego przeznaczenia, jeżeli na ten przywóz zostało wydane pozwolenie Głównego Lekarza	ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej oraz ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu. W związku z powyższym, w przepisach polskiego prawa należy usunąć odesłania do uchylanych przepisów.

			Art. 2 pkt 7 projektu, art. 15 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy zmienia- nej Art. 2 pkt 10 projektu, art. 19 ust. 1 ustawy zmienia- nej	Weterynarii, a przesyłka zwierząt jest zaopatrzona w oryginał świadectwa zdrowia wystawionego przez urzędowego lekarza weterynarii tego państwa trzeciego, z którego są wysyłane zwierzęta.”, 7) w art. 15: a) w ust. 1: – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Dopuszcza się przywóz niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego, jeżeli:”, – pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) przesyłka produktów jest zaopatrzona w oryginał świadectwa zdrowia.”, b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) być sporządzone co najmniej w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym jest przeprowadzana kontrola w punkcie kontroli granicznej lub miejscu innym niż punkt kontroli granicznej.”; 10) w art. 19 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Dopuszcza się handel zwierzętami, z wyłączeniem koniowatych i zwierząt akwakultury, jeżeli są spełnione wymagania zdrowotne dla zwierząt określone dla handlu danym gatunkiem zwierząt lub ze względu na ich przeznaczenie, w tym:”;	

			Art. 2 pkt 12 lit. a i pkt 13 projektu, art. 22 ust. 1 ustawy zmienia- nej	12) w art. 22: a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Dopuszcza się handel niejadalnymi produktami pochodzenia zwierzęcego, jeżeli:”, 13) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Szczegółowe wymagania weterynaryjne dla handlu czynnikami chorobotwórczymi, z wyłączeniem immunologicznych produktów leczniczych weterynaryjnych dopuszczonych do obrotu na podstawie przepisów prawa farmaceutycznego, określa prawodawstwo weterynaryjne.”;	
			Art. 3 pkt 2 projektu, art. 22 ust. 1 ustawy zmienia- nej	2) w art. 22 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Posiadacz zwierzęcia gospodarskiego, które jest przywożone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego i które pozostaje na terytorium Unii Europejskiej, jest obowiązany oznakować to zwierzę i fakt oznakowania oraz wwozu tego zwierzęcia zgłosić kierownikowi biura w terminie 7 dni od dnia przeprowadzenia kontroli urzędowej, o której mowa w tytule II w rozdziale V rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego	

			rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.), nie później jednak niż przed dniem opuszczenia przez to zwierzę gospodarstwa przeznaczenia, chyba że miejscem przeznaczenia jest rzeźnia, a uboju tego zwierzęcia dokona się w terminie:”.	
	tak	Art. 4 pkt 29 projektu, art. 36 pkt 2 ustawy zmieniającej	29) w art. 36 w pkt 2 wyrazy „853/2004 i rozporządzeniu nr 854/2004” zastępuje się wyrazami „852/2004 i rozporządzeniu nr 853/2004”.	W zakresie dotyczącym rozporządzenia 625/2017 ta zmiana polega na skreśleniu odesłaniu do uchylonego rozporządzenia 854/2004.
	nie	Art. 5 pkt 3 i 4 projektu, art. 2 pkt 1 i 2	3) w art. 2 uchyla się pkt 1 i 2; 4) w art. 4: a) (pominięta)	Usunięcie odesłań do uchylanych: ustawy z dnia 27 sierpnia

			oraz art. 4 pkt 19 ustawy zmienia- nej	b) uchyla się pkt 19;	2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej oraz ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu.
		tak	Art. 5 pkt 6 projektu	6) w art. 6 w ust. 3, w art. 7 w ust. 1, w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 3, w art. 19 oraz w art. 21 w ust. 5 wyrazy „nr 882/2004” zastępuje się wyrazami „2017/625”	Zmiana polega na zastąpieniu odesłania do uchylonego rozporządzenia 854/2004 odesłaniem do rozporządzenia 625/2017.
		tak	Art. 5 pkt 10 projektu art. 13 pkt 9 ustawy zmienia- nej	10) w art. 13: a) w ust. 1: – (pominięty) – (pominięty) – uchyla się pkt 9,	Z uwagi na brak w rozporządzeni- u 2017/625 przepisu odpowiadające- go art. 5 ust. 4 rozporządzenia nr 882/2004, art. 13 ust. 1 pkt 9 stał się bezzprzedmioto- wy i należało go uchylić

		nie	Art. 5 pkt 15 lit. b projektu art. 47 ust. 3 i art. 48 ust. 2 i 3 ustawy zmienia- nej	15) w art. 47: a) (pominięta) b) w ust. 3 oraz w art. 48 w ust. 2 i 3 wyrazy „kontrola graniczna” zastępuje się wyrazami „kontrola urzędowa”;	Określeniem kontrola graniczna wprowadziła ustawa z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej. W przypadku uchylenia tej ustawy, określenie to nie będzie stosowane.
		nie	Art. 8	Art. 8. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24) w art. 62 w ust. 2 uchyla się pkt 4 i 5.	Usunięcie odesłań do uchylanych: ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej oraz ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu.

		tak	Art. 19	Art. 19. Decyzje wydane na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 22 pkt 1 wygasają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.	W związku z uchycieniem dyrektywy Rady 97/78/WE przez rozporządzenie 2017/625, przy jednoczesnym braku podobnego obowiązku w przepisach tego rozporządzenia, niniejsze decyzje te stały się bezprzedmiotowe i należało je wyeliminować obrotu prawnego.
Art. 147		nie			
Art. 148	Artykuł 148 Związek z rozporządzeniami (WE) nr 852/2004 i (WE) nr 853/2004 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów przedsiębiorstwa spożywczego 1. Właściwe organy określają procedurę, zgodnie z którą podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze występują o zatwierdzenie zakładów	tak	Art. 4 pkt 15-17 projektu, art. 19-21 ustawy zmieniającej	15) w art. 19: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Podmiot zamierzający prowadzić działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego jest obowiązany, przed uzyskaniem pozwolenia na budowę zakładu lub przed zarejestrowaniem tego zakładu, sporządzić projekt	Procedury rejestracji i zatwierdzania zakładów

	zgodnie z rozporządzeniami (WE) nr 852/2004 i (WE) nr 853/2004.			technologiczny zakładu i przesłać go wraz z wnioskiem o zatwierdzenie tego projektu powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na planowane miejsce prowadzenia tej działalności.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Wniosek zawiera: 1) informacje o zakresie i wielkości produkcji oraz rodzaju produktów pochodzenia zwierzęcego, które mają być produkowane w zakładzie; 2) wskazanie, z których krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, zakład zamierza korzystać – w przypadku zakładów korzystających z tych krajowych środków dostosowujących.”, c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3. Do zmiany sposobu użytkowania zakładu lub jego części, w szczególności zakresu i wielkości produkcji lub wyposażenia części produkcyjnych zakładu, stosuje się przepisy ust. 1–2. 4. Przepisów ust. 1–2 nie stosuje się do statków rybackich, w tym statków przetwórci, statków chłodni i statków zamrażalni, gospodarstw, na terenie których dokonuje się uboju zwierząt w celu pozyskania mięsa na użytek własny, oraz podmiotów zamierzających prowadzić działalność w zakresie transportu lub produkcji podstawowej,	

				lub rolniczego handlu detalicznego produktami pochodzenia zwierzęcego lub żywnością, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, lub sprzedaży bezpośredniej, lub działalność marginalną, lokalną i ograniczoną, o której mowa w art. 1 ust. 5 lit. b (ii) rozporządzenia nr 853/2004.”; 16) w art. 20: a) w ust. 1: – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) prowadzi: a) rejestr zakładów obejmujący zakłady: – będące gospodarstwami, na terenie których dokonuje się uboju zwierząt pochodzących z innych gospodarstw w celu pozyskania mięsa na użytek własny, – prowadzące sprzedaż bezpośrednią produktów pochodzenia zwierzęcego, – które podlegają rejestracji zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004, w tym prowadzące rolniczy handel detaliczny produktami pochodzenia zwierzęcego lub żywnością, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, i zakłady prowadzące działalność marginalną, lokalną i ograniczoną, oraz zakłady, dla których zatwierdzenie jest wymagane zgodnie z art. 6 ust. 3 lit. c rozporządzenia nr 852/2004, i zakłady	

				zatwierdzone zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004, ze wskazaniem zakładów zatwierdzonych korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, b) wykaz podmiotów podlegających rejestracji, z wyłączeniem podmiotów prowadzących działalność w zakładach podlegających zatwierdzeniu w trybie i na zasadach określonych w art. 148 ust. 2–5 rozporządzenia 2017/625, c) wykaz zakładów zatwierdzonych w trybie i na zasadach określonych w art. 148 ust. 2–5 rozporządzenia 2017/625, ze wskazaniem zakładów zatwierdzonych korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, oraz zakładów korzystających z odstępstw, o których mowa w ust. 4.3 lit. a i c, załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001;”, – w pkt 2 lit. e otrzymuje brzmienie: „e) zawieszenia rejestracji lub zatwierdzenia,”, b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Decyzje administracyjne w sprawie zawieszenia rejestracji lub zatwierdzenia, cofnięcia zatwierdzenia i wykreślenia z rejestru podlegają natychmiastowemu wykonaniu.”,	

				c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Decyzje administracyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b–d, w sprawie zatwierdzenia zakładów korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, zawierają wskazanie, z których krajowych środków dostosowujących zakład korzysta.”; 17) w art. 21: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Wniosek o wpis do rejestru zakładów albo wniosek o zatwierdzenie zakładu i wpis do rejestru zakładów, składa się w formie pisemnej, w terminie co najmniej 30 dni przed dniem rozpoczęcia planowanej działalności.”, b) w ust. 2: – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) imię, nazwisko, numer PESEL, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy oraz numer identyfikacyjny REGON, jeżeli taki numer został nadany,”, – pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) wskazanie, czy i z jakich krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3	

				rozporządzenia nr 853/2004, zakład zamierza korzystać.”, c) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu: „3b. W przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lub 1a, podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze składa oświadczenie o zmianie tych danych, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia powstania zmiany. Oświadczenie zawierające aktualne dane stanowi podstawę dokonania zmian w rejestrze zakładów, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a, w wykazie podmiotów podlegających rejestracji, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz w wykazie zakładów zatwierdzonych, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. c. Przepis ust. 3a stosuje się.”;	
Art. 149– art. 166		nie			
Art. 167		nie	Art. 15	Art. 15. Do kontroli przeprowadzanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.	Stosowanie nowych przepisów jest uzasadnione datą, od której stosowanie jest rozporządzenie 2017/625 oraz zasadą pierwszeństwa przepisów Unii Europejskiej nad prawem krajowym.

2) TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/624 z dnia 8 lutego 2019 r. dotyczące szczególnych przepisów w dziedzinie przeprowadzenia kontroli urzędowych dotyczących produkcji mięsa oraz obszarów produkcyjnych i obszarów przejściowych w odniesieniu do żywych małży zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 1)			
Art. 7 ust. 1 lit. b	1. Badania poubojowe, o których mowa w art. 18 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/625, mogą być przeprowadzane przez urzędowego pracownika pomocniczego na odpowiedzialność urzędowego lekarza weterynarii, z zastrzeżeniem zgodności z rozdziałem II załącznika II do niniejszego rozporządzenia, jeżeli spełnione są następujące kryteria i warunki: a) ... b) właściwy organ może podwyższyć progi określone w lit. a), zapewniając stosowanie odstępstwa w przypadku najmniejszych rzeźni i zakładów obróbki dziczyzny spełniających wymogi definicji rzeźni o niskiej wydajności lub zakładu obróbki dziczyzny o niskiej wydajności, oraz pod warunkiem że łączna roczna produkcja tych zakładów nie przekracza 5 % całkowitej ilości świeżego mięsa wyprodukowanego w danym państwie członkowskim: (i) w odniesieniu do odnośnych gatunków; (ii) w odniesieniu do wszystkich zwierząt kopytnych łącznie; (iii) w odniesieniu do całego drobiu łącznie; lub (iv) w odniesieniu do wszystkich ptaków i zajęczaków łącznie; w takim przypadku właściwe organy notyfikują takie odstępstwo oraz przekazują dowody na poparcie tego odstępstwa zgodnie z procedurą określoną w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1535;	nie	Art. 4 pkt 6 lit. c projektu ustawy, art. 7 ust. 5 pkt 1 zmieniającej ustawę	c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, podwyższyć progi określone w: 1) art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/624 z dnia 8 lutego 2019 r. dotyczącego szczególnych przepisów w dziedzinie przeprowadzania kontroli urzędowych dotyczących produkcji mięsa oraz obszarów produkcyjnych i obszarów przejściowych w odniesieniu do żywych małży zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 1, z późn. zm.), mając na względzie konieczność spełnienia warunku, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia; (...)	Wprowadzenie fakultatywnej delegacji dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do wydania rozporządzenia w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2019/624 mającej na celu podwyższenie progów produkcyjnych .

Art. 10	Artykuł 10 Kryteria i warunki dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych, w tym działań audytowych w zakładach rozbioru mięsa Kontrole urzędowe, o których mowa w art. 18 ust. 2 lit. d), w tym działania audytowe, w zakładach rozbioru mięsa mogą być również przeprowadzane przez innych pracowników wyznaczonych przez właściwe organy, na zasadzie odstępstwa od wymogów określonych w art. 18 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) 2017/625, pod warunkiem że właściwe organy regularnie kontrolują pracę takich pracowników. Działania te są wykonywane zgodnie z rozdziałem III załącznika II do niniejszego rozporządzenia.	tak	Art. 1 pkt 7 lit. a projektu ustawy, art. 5 ust. 2 pkt 1 lit. c i ust. 3 zmieniającej ustawy	7) w art. 5: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Zadania organów Inspekcji wykonują: 1) pracownicy Inspekcji oraz osoby wyznaczone do wykonywania określonych czynności będący: a) (pominięta) b) (pominięta) c) pracownikami wyznaczonymi przez właściwe organy w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/624 z dnia 8 lutego 2019 r. dotyczącego szczególnych przepisów w dziedzinie przeprowadzania kontroli urzędowych dotyczących produkcji mięsa oraz obszarów produkcyjnych i obszarów przejściowych w odniesieniu do żywych małży zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/624”; 2) (pominięty) 3) (pominięty)”, b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2. (...). 3. Osoby, o których mowa w ust. 2, wyznaczone do wykonywania określonych czynności wykonują powierzone czynności pod nadzorem i w imieniu organów Inspekcji.”,+	
3) TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO			rozporządzenie delegowane Komisji UE nr 2019/625 z dnia 4 marca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do		

		wymogów dotyczących wprowadzania do Unii przesyłek niektórych zwierząt i towarów przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str.18)			
Art. 5 ust. 3	3. Komisja przekazuje państwom członkowskim wszelkie nowe i uaktualnione wykazy otrzymane od właściwych organów państwa trzeciego zgodnie z art. 127 ust. 3 lit. e) ppkt (iii) rozporządzenia (UE) 2017/625 oraz publikuje takie wykazy na swojej stronie internetowej.	tak	Art. 4 pkt 24 lit. b tiret pierwsze projektu ustawy, art. 24 ust. 2 pkt 2 zmienia ej ustawy	– pkt 2–4 otrzymują brzmienie: „2) przyjmowania notyfikacji dotyczących wykazów zakładów, o których mowa w art. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji UE nr 2019/625 z dnia 4 marca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do wymogów dotyczących wprowadzania do Unii przesyłek niektórych zwierząt i towarów przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 18, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/625”; (...)”	Wskazanie Głównego Lekarza Weterynarii jako organu właściwego do przyjmowania notyfikacji dotyczących wykazów zakładów, o których mowa w art. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji UE nr 2019/625

Art. 11 ust. 2	Art. 11 ust. 2 Statek może zostać umieszczony w wykazach zakładów, o których mowa w art. 127 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/625, na podstawie wspólnego komunikatu właściwych organów państwa trzeciego bandery oraz właściwych organów państwa członkowskiego, którym właściwe organy państwa trzeciego bandery przekazały odpowiedzialność za kontrolę tego statku, jeżeli spełnione są wszystkie następujące trzy wymogi: a) wszystkie produkty rybołówstwa z danego statku przeznaczone do wprowadzenia do obrotu w Unii wylądowane są bezpośrednio w tym drugim państwie członkowskim; b) właściwe organy tego drugiego państwa członkowskiego przeprowadziły kontrolę danego statku i stwierdziły, że spełnia on mające zastosowanie wymogi unijne; c) właściwe organy tego drugiego państwa członkowskiego oświadczyły, że będą przeprowadzały systematyczne kontrole statku w celu zapewnienia, aby statek nadal spełniał mające zastosowanie wymogi unijne.	tak	Art. 4 pkt 24 lit. b tiret pierwsze projektu ustawy, art. 24 ust. 2 pkt 3 zmienian ej ustawy	3) powiadamiania oraz składania oświadczeń, o których mowa w art. 11 ust. 2 rozporządzenia 2019/625;	
4) TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/627 z dnia 15 marca 2019 r. ustanawiające jednolite praktyczne rozwiązania dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 2074/2005 w odniesieniu do kontroli urzędowych (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 51)			
Art. 6	Artykuł 6 Państwa członkowskie informują Komisję i inne państwa członkowskie o postępie naukowym i	tak	Art. 4 pkt 24 lit. b	„5) dodaje się pkt 5–7 w brzmieniu: (pominięty)	Wskazanie Głównego Lekarza

	technologicznym, o którym mowa w art. 16 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/625, w celu rozważenia i podjęcia w razie potrzeby dalszych działań.		tiret drugie projektu ustawy, art. 24 ust. 2 pkt 6 zmienia nej ustawy	6) informowania Komisji Europejskiej i innych państw członkowskich o postępie naukowym i technologicznym zgodnie z art. 6 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/627 z dnia 15 marca 2019 r. ustanawiającego jednolite praktyczne rozwiązania dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 2074/2005 w odniesieniu do kontroli urzędowych (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 51), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/627”;	Weterynarii jako organu właściwego do informowania Komisji i innych państw członkowskich o postępie naukowym i technologicznym, o którym mowa w art. 16 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/625
Art. 13 ust. 1 lit. b	2. Właściwe organy mogą podwyższyć progi określone w ust. 1 lit. a) ppkt (i) i (ii) oraz zapewnić stosowanie odstępstwa w przypadku najmniejszych rzeźni i zakładów obróbki dziczyzny zgodnych z definicjami rzeźni o niskiej wydajności lub zakładu obróbki dziczyzny o niskiej wydajności, oraz pod warunkiem że łączna roczna produkcja tych zakładów nie przekracza 5 % całkowitej ilości świeżego mięsa wyprodukowanego w danym państwie członkowskim: a) w odniesieniu do przedmiotowych gatunków; b) w odniesieniu do wszystkich zwierząt kopytnych łącznie; c) w odniesieniu do całego drobiu łącznie; lub d) w odniesieniu do wszystkich ptaków i zajęczaków łącznie. W takim przypadku właściwe organy powiadamiają o takim odstępstwie oraz przekazują	Nie/fakultatywny przepis	Art. 4 pkt 6 lit. c projektu ustawy, art. 7 ust. 5 pkt 2 zmienia nej ustawy	c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, podwyższyć progi określone w: 1) (pominięty); 2) art. 13 ust. 1 lit. a rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/627 z dnia 15 marca 2019 r. ustanawiającego jednolite praktyczne rozwiązania dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 2074/2005 w odniesieniu do kontroli urzędowych (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 51), mając na względzie konieczność spełnienia warunku, o którym mowa w art. 3 ust. 2 tego rozporządzenia.”;	Wprowadzenie fakultatywnej delegacji dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do wydania rozporządzenia w związku z art. 13 ust. 1 lit. b) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/627 dotyczącego podwyższenia progów

	dowody na jego poparcie zgodnie z procedurą określoną w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1535 (10);				produkcyjnych (korzystanie z odstępstwa co do możliwości opóźnienia badania poubojowego)
Art. 39 ust. 6	6. Jeżeli zwierzęta były trzymane w gospodarstwie pochodzenia w innym państwie członkowskim, właściwe organy państwa członkowskiego, w którym zwierzęta zostały poddane ubojowi, przekazują odpowiednie wyniki badania przedubojowego i poubojowego właściwym organom w państwie członkowskim pochodzenia. Stosują one wzór dokumentu w załączniku I w językach urzędowych obu zaangażowanych państw członkowskich lub w języku uzgodnionym przez oba państwa członkowskie.	tak	Art. 4 pkt 24 lit. b tiret drugie projektu ustawy, art. 24 ust. 2 pkt 7 zmiennej ustawy	– dodaje się pkt 5–7 w brzmieniu: „5) (pominięty); 6) (pominięty); 7) uzgadniania z państwami członkowskimi Unii Europejskiej języka, w jakim będą uzupełniane dokumenty, o których mowa w art. 39 ust. 6 rozporządzenia 2019/627.”;	Wskazanie Głównego Lekarza Weterynarii jako organu właściwego do uzgadniania z państwami członkowskimi Unii Europejskiej języka, w jakim będą uzupełniane dokumenty, o których mowa w art. 39 ust. 6 rozporządzenia 2019/627.
art. 67 lit. a	Artykuł 67 Kontrole urzędowe w zakresie produkcji i wprowadzania do obrotu Kontrole urzędowe w zakresie produkcji i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa obejmują weryfikację zgodności z wymogami określonymi w sekcji VIII załącznika III do	tak	Art. 4 pkt 20 projektu ustawy, art. 21d zmiennej ustawy	20) po art. 21c dodaje się art. 21d i art. 21e w brzmieniu: „Art. 21d. 1. Podmiot prowadzący działalność w zakresie wyładunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub dokonujący pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa na co najmniej na 24 godziny przed planowanym wyładunkiem lub przed planowaną pierwszą sprzedażą informuje	

	rozporządzenia (WE) nr 853/2004, w szczególności: a) systematyczną kontrolę warunków higieny podczas wyładunku i pierwszej sprzedaży;			powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia tych czynności o zamiarze przeprowadzenia tych czynności. 2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera: 1) weterynaryjny numer identyfikacyjny podmiotu; 2) czas i miejsce planowanych czynności; 3) szacowaną wagę wyładowywanych lub sprzedawanych produktów rybołówstwa. (...)”	
5) TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2122 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do niektórych kategorii zwierząt i towarów zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej i w odniesieniu do określonych kontroli bagażu osobistego pasażerów i małych przesyłek towarów wysyłanych do osób fizycznych i nieprzeznaczonych do wprowadzenia do obrotu oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 (Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 45)			
Art. 3 ust. 1 lit. b	Artykuł 3. Zwierzęta przeznaczone do celów naukowych. 1. Bezkwotywnie przeznaczone do celów naukowych, takich jak badania naukowe, działalność edukacyjna lub badania związane z innowacją produktową, są zwolnione z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej innych niż kontrole przeprowadzane zgodnie z art. 15 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1143/2014, pod warunkiem że: a) (pominięta) b) właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia wcześniej zezwolił na wprowadzenie ich do Unii do tych celów;	tak	Art. 2 pkt 5 lit. a tiret pierwsze oraz lit. c projektu, art. 13 ust. 1 i 4 zmienia ej ustawy	5) w art. 13: a) w ust. 1: – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Dopuszcza się przywóz zwierząt kopytnych, ptaków, zwierząt akwakultury, małp (<i>Simiae</i> i <i>Prosimiae</i>), pszczoł (<i>Apis mellifera</i>), trzmieli, zającowatych, norek, lisów, psów, kotów, fretek i salamander wyłącznie z tych państw trzecich lub ich części, które znajdują się na listach ogłaszanych przez Komisję Europejską, jeżeli:” c) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Zwierzęta inne niż określone w ust. 1 mogą być przywożone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jako państwa końcowego przeznaczenia, jeżeli na ten	

				przywóz zostało wydane pozwolenie Głównego Lekarza Weterynarii, a przesyłka zwierząt jest zaopatrzona w oryginał świadectwa zdrowia wystawionego przez urzędowego lekarza weterynarii tego państwa trzeciego, z którego są wysyłane zwierzęta.”,	
Art. 6 ust. 2, art. 8 ust. 1 i 2, art. 9 ust. 1 i 3 oraz art. 10 ust. 2 i art. 12	Artykuł 6. Produkty pochodzenia zwierzęcego oraz produkty złożone, które znajdują się na pokładach międzynarodowych środków transportu i nie są rozładowywane oraz są przeznaczone do spożycia przez załogę i pasażerów. 1. (pominięty) 2. Bezpośrednie przemieszczenie towarów, o których mowa w ust. 1, rozładowanych w porcie z jednego międzynarodowego środka transportu na inny międzynarodowy środek transportu jest zwolnione z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej, pod warunkiem że: a) odbywa się za zgodą właściwego organu w punkcie kontroli granicznej; Artykuł 8. Informacje o towarach, które stanowią część bagażu osobistego pasażerów i są przeznaczone do osobistej konsumpcji lub do własnego użytku. 1. We wszystkich punktach wprowadzenia do Unii właściwy organ umieszcza informacje w formie jednego z plakatów określonych w załączniku II, w co najmniej jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego wprowadzenia do Unii, umieszczonych w miejscach łatwo widocznych dla pasażerów przybywających z państw trzecich.	tak	Art. 1 pkt 14 projektu, art. 15i ust. 1–3 ustawy zmieniającej	Art. 15i. 1. W zakresie produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów złożonych i produktów uzyskanych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 7, oraz zwierząt domowych, o których mowa w art. 11 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2122 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do niektórych kategorii zwierząt i towarów zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej i w odniesieniu do określonych kontroli bagażu osobistego pasażerów i małych przesyłek towarów wysyłanych do osób fizycznych i nieprzeznaczonych do wprowadzenia do obrotu oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 (Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 45), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/2122”, zadania właściwego organu określone w art. 8 i art. 12 rozporządzenia 2019/2122 wykonuje wojewoda. 2. Organ celny albo organ administracji rządowej upoważniony do wykonywania niektórych zadań organów celnych zgodnie z przepisami prawa celnego jest właściwym organem, o którym mowa w art. 9 i art. 10 rozporządzenia 2019/2122. 3. Zgody, o której mowa w art. 6 ust. 2 rozporządzenia 2019/2122, udziela powiatowy lekarz weterynarii.	

	2. Właściwy organ może uzupełnić informacje, o których mowa w ust. 1, o dodatkowe informacje, w tym: a) informacje określone w załączniku III; b) informacje właściwe dla warunków lokalnych. Artykuł 9. Określone kontrole urzędowe towarów, które stanowią część bagażu osobistego pasażerów. 1. W przypadku towarów stanowiących część bagażu osobistego pasażerów właściwe organy, organy celne lub inne odpowiedzialne organy publiczne, we współpracy z operatorami portów, operatorami portów lotniczych i operatorami kolejowymi oraz z operatorami odpowiedzialnymi za inne punkty wprowadzenia, organizują w miejscach wprowadzenia do Unii określone kontrole urzędowe. Te określone kontrole urzędowe muszą być oparte na analizie ryzyka i muszą być skuteczne. 3. Właściwe organy, organy celne lub inne odpowiedzialne organy publiczne, które przeprowadzają określone kontrole urzędowe: a) dążą do identyfikacji towarów, które nie są zgodne z przepisami określonymi w art. 7; b) zapewniają konfiskatę i zniszczenie zidentyfikowanych towarów niezgodnych z przepisami zgodnie z prawodawstwem krajowym oraz – w stosownych przypadkach – zgodnie z art. 197–199 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 12) ; c) co najmniej raz w roku oraz przed dniem 1 października dokonują przeglądu stosowanych			4. Produkty pochodzenia zwierzęcego, produkty złożone i produkty uzyskane z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 7 rozporządzenia 2019/2122, oraz małe przesyłki tych produktów, o których mowa w art. 10 rozporządzenia 2019/2122, niespełniające wymagań określonych w rozporządzeniu 2019/2122, przekazane przez podróżnych lub operatora świadczącego usługi pocztowe organom, o których mowa w ust. 2, do unieszkodliwienia, są przechowywane, transportowane i niszczone zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.)). 5. Koszty zniszczenia produktów i przesyłek określonych w ust. 4 ponosi organ celny albo organ administracji rządowej upoważniony do wykonywania niektórych zadań organów celnych zgodnie z przepisami prawa celnego.”	

	mechanizmów i działań, określają osiągnięty poziom zgodności oraz, na podstawie analizy ryzyka, w stosownych przypadkach dostosowują te mechanizmy i działania, by zrealizować cele określone w ust. 2 lit. a) i b). Artykuł 10. Małe przesyłki towarów wysyłane do osób fizycznych i nieprzeznaczone do wprowadzenia do obrotu. 2. Państwa członkowskie przeprowadzają określone kontrole urzędowe tych towarów zgodnie z art. 9. Artykuł 12. Informacje o zwierzętach domowych. 1. We wszystkich punktach wprowadzenia do Unii właściwy organ umieszcza informacje z plakatu określonego w załączniku IV, w co najmniej jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego wprowadzenia do Unii, w formie dobrze wyeksponowanych ogłoszeń umieszczonych w miejscach łatwo widocznych dla pasażerów przybywających z państw trzecich. 2. Operatorzy międzynarodowego przewozu osób, w tym operatorzy portów lotniczych, operatorzy portów i operatorzy kolejowi, zgadzają się na umieszczenie przez właściwy organ informacji, o których mowa w ust. 1, na terenie należących do nich obiektów w miejscach łatwo widocznych dla pasażerów przybywających z państw trzecich.				
6) TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO	rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2124 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625				

		w odniesieniu do przepisów dotyczących kontroli urzędowych przesyłek zwierząt i towarów w tranzycie, przeładunku i w trakcie dalszego transportu przez terytorium Unii oraz zmieniające rozporządzenia Komisji (WE) nr 798/2008, (WE) nr 1251/2008, (WE) nr 119/2009, (UE) nr 206/2010, (UE) nr 605/2010, (UE) nr 142/2011, (UE) nr 28/2012, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/759 i decyzję Komisji 2007/777/WE (Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 73)			
Art. 16 ust. 1 i 2	Artykuł 16. Powiadomienie przed upływem okresu przeładunku. 1. W przypadku przesyłek przeznaczonych do przeładunku w okresach, o których mowa w art. 13 ust. 1 i art. 15 ust. 1, podmiot odpowiedzialny za przesyłki powiadamia – za pośrednictwem systemu IMSOC lub innego systemu informacyjnego wyznaczonego w tym celu przez właściwe organy – właściwe organy w punkcie kontroli granicznej przeładunku przed przybyciem przesyłek, podając następujące informacje: a) informacje niezbędne do identyfikacji i lokalizacji przesyłki w porcie lotniczym lub porcie; b) dane identyfikacyjne środków transportu; c) przewidywany czas przybycia i wyjazdu przesyłki; d) miejsce przeznaczenia przesyłki. 2. Do celów powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, właściwe organy wyznaczają system informacyjny, który umożliwia właściwym organom w punkcie kontroli granicznej przeładunku: a) zapoznanie się z informacjami dostarczonymi przez podmioty;	tak	Art. 1 pkt 14 projektu, art. 15f ust. 3 pkt 2 zmienia ej ustawy	Art. 15f. 3. Główny Lekarz Weterynarii: 2) może wyznaczyć system informacyjny, inny niż system, o którym mowa w art. 131 rozporządzenia 2017/625, w celu powiadamiania o przesyłkach, o których mowa w art. 16 rozporządzenia 2019/2124, oraz innych przesyłkach, w przypadku gdy przepisy Unii Europejskiej tak stanowią.	

	b) sprawdzenie w odniesieniu do każdej przesyłki, czy okresy przeładunku przewidziane w art. 13 ust. 1 i art. 15 ust. 1 nie zostały przekroczone.				
Art. 23 ust. 1	Artykuł 23. Warunki uznania składów. 1. Właściwe organy uznają składy do składowania przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych, na których tranzyt zezwolono zgodnie z art. 19.		Art. 1 pkt 14 projektu, art. 15f ust. 1 i 2 zmienian ej ustawy	Art. 15f. 1. Właściwym organem do uznania składu, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2124 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących kontroli urzędowych przesyłek zwierząt i towarów w tranzycie, przeładunku i w trakcie dalszego transportu przez terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenia Komisji (WE) nr 798/2008, (WE) nr 1251/2008, (WE) nr 119/2009, (UE) nr 206/2010, (UE) nr 605/2010, (UE) nr 142/2011, (UE) nr 28/2012, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/759 i decyzję Komisji 2007/777/WE (Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 73, z późn. zm.)), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/2124”, wycofania tego uznania lub tymczasowego zawieszenia tego uznania jest graniczny lekarz weterynarii albo powiatowy lekarz weterynarii, właściwi ze względu na miejsce położenia tego składu. 2. Uznania, wycofania uznania lub tymczasowego zawieszenia uznania, o których mowa w ust. 1, dokonuje się w drodze decyzji administracyjnej. Uznania składu dokonuje się na wniosek podmiotu prowadzącego ten skład.	
Art. 25	Artykuł 25. Prowadzenie i aktualizowanie wykazu uznanych składów. Państwa członkowskie prowadzą i aktualizują w systemie IMSOC wykaz uznanych składów i podają następujące informacje:		Art. 1 pkt 14 projektu, art. 15f ust. 3	Art. 15f. 3. Główny Lekarz Weterynarii: 1) jest organem właściwym w zakresie realizacji zadań, o których mowa w art. 25 rozporządzenia 2019/2124	

	a) nazwę oraz adres każdego składu; b) kategorie towarów, w odniesieniu do których został on uznany.		pkt 1 zmienia ej ustawy		
Art. 27 ust. 1	Artykuł 27. Obowiązki podmiotów w składach. 1. Podmiot odpowiedzialny za przesyłkę informuje właściwe organy o przybyciu przesyłki towarów do uznanego składu.		Art. 1 pkt 35 projektu, art. 37a zmienia ej ustawy	35) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu „Art. 37a. Kto, przywożąc lub dokonując tranzytu przesyłki zwierząt albo towarów nie przedstawi takiej przesyłki do kontroli urzędowej lub w celu wykonania innych czynności urzędowych w punkcie kontroli granicznej, zgodnie z art. 47 ust. 5 rozporządzenia 2017/625, lub w uznanych składach, zgodnie z art. 27 ust. 1 rozporządzenia 2019/2124, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”.	

Art. 23–31		Art. 1 pkt 33 projektu, art. 37 ust. 2 lit. b i ust. 3 zmienian ej ustawy	33) art. 37 otrzymuje brzmienie: „Art. 37. 2. Kto: 2) będąc podmiotem odpowiedzialnym za przesyłkę zwierząt albo towarów, z wyłączeniem produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów złożonych i produktów uzyskanych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 7 rozporządzenia 2019/2122, oraz małych przesyłek tych produktów, o których mowa w art. 10 rozporządzenia 2019/2122: a) (pominięta) b) nie udostępnia dokumentów i nie składa wyjaśnień związanych z przeprowadzaniem kontroli urzędowej lub wykonywaniem innych czynności urzędowych w punkcie kontroli granicznej zgodnie z art. 49 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, lub w uznanych składach, zgodnie z przepisami sekcji 2 rozdziału IV rozporządzenia 2019/2124, c) (pominięta) – podlega karze grzywny. 3. Orzekanie w sprawach o czyny określone w ust. 1 i 2 następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.	
7) TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 998/2003		

Art. 1–4		nie			
Art. 5 ust. 1–3		nie			
Art. 5 ust. 4	4. W przypadku gdy maksymalna liczba zwierząt domowych, o których mowa w ust. 1, zostaje przekroczona, a warunki, o których mowa w ust. 2, nie są spełnione, te zwierzęta domowe muszą spełniać określone w dyrektywie 92/65/EWG wymogi dotyczące zdrowia zwierząt dla danych gatunków, a państwa członkowskie zapewniają, aby te zwierzęta zostały poddane kontroli weterynaryjnej przewidzianej odpowiednio w dyrektywach 90/425/EWG lub 91/496/EWG.	nie	Art. 2 pkt 17 lit. a projektu, art. 24b ust. 2 zmienia ej ustawy	2. Do przemieszczania w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, o których mowa w art. 5 ust. 4 rozporządzenia nr 576/2013, stosuje się przepisy o wymaganiach weterynaryjnych przy przywozie zwierząt, a to przemieszczanie podlega kontrolom przewidzianym w przepisach rozporządzenia 2017/625.	
Art. 5 ust. 5–6		nie			
Art. 6–8		nie			
Art. 9		nie			
Art. 10 ust. 1 i 2		nie			
Art. 10 ust. 3	3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 państwa członkowskie mogą zezwolić na przemieszczanie zarejestrowanych psów wojskowych lub psów poszukiwawczych i ratowniczych przez inny punkt wjazdu niż punkt wjazdu podróżnych, pod warunkiem że: a) właściciel lub osoba upoważniona złożyła z wyprzedzeniem wnioski o wydanie zezwolenia, a państwo członkowskie wydało takie zezwolenie; oraz b) psy sprawdzane są zgodnie z art. 34 ust. 2 w miejscu wyznaczonym do tego celu przez właściwy organ pod kątem zgodności z ustaleniami zawartymi w zezwoleniu, o którym mowa w lit. a) niniejszego ustępu.	nie	Art. 2 pkt 18 projektu, art. 24ba zmienia ej ustawy	18) po art. 24b dodaje się art. 24ba i art. 24bb w brzmieniu: „Art. 24ba. 1. Główny Lekarz Weterynarii może wydać zezwolenie na przemieszczenie zwierząt, o którym mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 576/2013. 2. Zezwolenie wydaje się w drodze decyzji. 3. W zezwoleniu określa się punkt wjazdu inny niż punkt wjazdu podróżnych przez który zwierzęta mogą być przemieszczane. 4. Wniosek o wydanie zezwolenia składa się nie później niż na 2 dni przed dniem zamierzonego przemieszczenia zwierząt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera:	

				1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres właściciela albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu przemieszczającego zwierzęta; 2) określenie liczby przemieszczanych zwierząt; 3) nazwę państwa pochodzenia przemieszczanych zwierząt; 4) określenie punktu wjazdu, o którym mowa w ust. 3, i zamierzonego terminu przemieszczenia zwierząt.	
Art. 11–13		nie			
Art. 14	Artykuł 14. Warunki mające zastosowanie do przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część B. 1. O ile Komisja nie przyjmie zgodnie z art. 19 ust. 1 aktu delegowanego w odniesieniu do zwierząt domowych należących do jednego z gatunków wymienionych w załączniku I część B, przemieszczanie o charakterze niehandlowym zwierząt domowych należących do tego gatunku do państwa członkowskiego z terytorium lub państwa trzeciego podlega warunkom określonym w ust. 2 niniejszego artykułu. 2. Zwierzęta domowe, o których mowa w ust. 1, mogą być przemieszczane do państwa członkowskiego z terytorium lub państwa trzeciego tylko, jeżeli spełniają następujące warunki: a) są oznakowane lub opisane zgodnie z wymogami przyjętymi zgodnie z art. 17 ust. 2; b) zastosowano wobec nich wszelkie profilaktyczne środki zdrowotne w zakresie chorób	nie	Art. 2 pkt 16 lit. a projektu, art. 24aa zmienianej ustawy	16) po art. 24a dodaje się art. 24aa w brzmieniu: „Art. 24aa. 1. Wymagania weterynaryjne dla , przemieszczanych z państwa trzeciego lub jego terytorium zwierząt domowych towarzyszących podróżnym z gatunków, o których mowa w załączniku I w części B rozporządzenia nr 576/2013, są określone w art. 14 rozporządzenia nr 576/2013; 2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania weterynaryjne dla , przemieszczanych z państwa trzeciego lub z jego terytorium zwierząt z gatunków, o których mowa w załączniku I w części B rozporządzenia nr 576/2013, w tym maksymalną liczbę tych zwierząt, jaka może towarzyszyć właścicielowi w rozumieniu art. 3 lit. c rozporządzenia nr 576/2013 lub osobie upoważnionej w rozumieniu art. 3 lit. d rozporządzenia nr 576/2013 podczas pojedynczego przemieszczenia o charakterze niehandlowym, oraz wzory świadectw zdrowia dla tych zwierząt, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia zwierząt oraz zdrowia publicznego.”;	

	lub zakażeń innych niż wścieklizna przyjęte zgodnie z art. 19 ust. 1; c) towarzyszy im dokument identyfikacyjny należycie wypełniony i wystawiony zgodnie z art. 31; d) wwieziono je przez punkt wjazdu podróżnych, o ile przemieszczenie nastąpiło z terytorium lub państwa trzeciego innego niż znajdujące się w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 15. 3. W oczekiwaniu na przyjęcie stosownych aktów delegowanych, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie mogą stosować przepisy krajowe do przemieszczania o charakterze niehandlowym na ich terytorium z terytorium lub państwa trzeciego zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część B, pod warunkiem że przepisy te: a) są stosowane proporcjonalnie do zagrożeń dla zdrowia publicznego lub dla zdrowia zwierząt związanych z przemieszczaniem o charakterze niehandlowym zwierząt domowych należących do tych gatunków; oraz b) nie są bardziej rygorystyczne niż przepisy stosowane do przywozu zwierząt należących do tych gatunków zgodnie z dyrektywami 92/65/EWG lub 2006/88/WE.				
Art. 15		nie			
Art. 16		nie dotyczy			
Art. 17		nie			
Art. 18	Artykuł 18. Kwalifikacje wymagane do wszczepiania transponderów zwierzętom domowym.	nie	Art. 2 pkt 21 lit. a	21) w art. 24f: a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:	

	W przypadku gdy państwo członkowskie zamierza zezwolić na wszczepianie transponderów osobom innym niż lekarze weterynarii, ustanawia przepisy dotyczące minimalnych kwalifikacji, jakich wymaga się od tych osób.		projektu, art. 24f zmieniającej ustawy	„Oznakowania, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 576/2013, dokonuje:”,	
Art. 19–21		nie			
Art. 22 ust. 1	Artykuł 22. Wystawianie i uzupełnianie dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 6 lit. d). 1. Dokument identyfikacyjny, o którym mowa w art. 6 lit. d), wystawia upoważniony lekarz weterynarii po: a) sprawdzeniu, czy zwierzę domowe oznakowano zgodnie z art. 17 ust. 1; b) należytym uzupełnieniu stosownych pozycji w dokumencie identyfikacyjnym informacjami, o których mowa w art. 21 ust. 1 lit. a)-d); oraz c) podpisaniu dokumentu identyfikacyjnego przez właściciela zwierzęcia.	tak	Art. 2 pkt 20 projektu, art. 24d zmieniającej ustawy	20) w art. 24d w ust. 1 i 2 oraz w ust. 7 w pkt 3 w lit. b i w art. 24e w ust. 2 i 3 wyrazy „rozporządzenia 998/2003” zastępuje się wyrazami „rozporządzenia nr 576/2013”;	
Art. 22 ust. 2–4		nie			
Art. 23 ust. 1	Artykuł 23. Wydawanie niewypełnionych dokumentów identyfikacyjnych. 1. Właściwe organy zapewniają, aby niewypełnione dokumenty identyfikacyjne były wydawane wyłącznie upoważnionym lekarzom weterynarii oraz aby ich imiona i nazwiska oraz dane kontaktowe zostały zachowane w dokumentacji wraz z adnotacją o numerze, o którym mowa w art. 21 ust. 3.	tak	Art. 2 pkt 20 projektu, art. 24e zmieniającej ustawy	20) w art. 24d w ust. 1 i 2 oraz w ust. 7 w pkt 3 w lit. b i w art. 24e w ust. 2 i 3 wyrazy „rozporządzenia 998/2003” zastępuje się wyrazami „rozporządzenia nr 576/2013”;	
Art. 23 ust. 2		nie			

Art. 24–31		nie			
Art. 32	Artykuł 32. Odstępstwo od warunków określonych w art. 6, 9, 10 i 14. 1. Na zasadzie odstępstwa od warunków przewidzianych w art. 6, 9, 10 i 14 państwa członkowskie mogą udzielać w wyjątkowych sytuacjach zezwoleń na przemieszczanie o charakterze niehandlowym na ich terytorium zwierząt domowych, które nie spełniają warunków określonych w tych artykułach, pod warunkiem że: a) właściciel złożył wcześniej wniosek o udzielenie pozwolenia, a państwo członkowskie przeznaczenia udzieliło takiego pozwolenia; b) dane zwierzęta domowe poddaje się izolacji pod nadzorem urzędowym przez czas konieczny do spełnienia tych warunków, jednak nie dłużej niż sześć miesięcy: (i) w miejscu zatwierdzonym przez właściwy organ; oraz (ii) zgodnie z ustaleniami określonymi w pozwoleniu. 2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1 lit. a), może obejmować udzielenie zezwolenia na tranzyt przez inne państwo członkowskie, pod warunkiem że państwo członkowskie tranzytu udzieliło wcześniejszej zgody państwu członkowskiemu przeznaczenia.	nie	Art. 2 pkt 18 projektu, art. 24bb zmienianej ustawy	18) po art. 24b dodaje się art. 24ba i art. 24bb w brzmieniu: „Art. 24ba. (pominięty). Art. 24bb. 1. Główny Lekarz Weterynarii może wydać zezwolenie na przemieszczenie zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, o którym mowa w art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 576/2013. 2. Zezwolenie wydaje się w drodze decyzji po uzgodnieniu z powiatowym lekarzem weterynarii właściwym dla miejsca przeznaczenia zwierząt miejsca oraz warunków kwarantanny zwierząt. 3. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 2, może odbywać się ustnie, telefonicznie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) lub innych środków łączności. 4. Do uzgodnienia, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się przepisów art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego. 5. Wniosek o wydanie zezwolenia składa się nie później niż na 14 dni przed dniem zamierzonego przemieszczenia zwierząt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 6. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera: 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres właściciela przemieszczanych zwierząt; 2) określenie gatunku i liczby przemieszczanych zwierząt;	

				3) nazwę państwa pochodzenia przemieszczanych zwierząt; 4) nazwy państw, przez które zwierzęta będą przemieszczane; 5) określenie punktu wjazdu podróżnych i zamierzonego terminu przemieszczenia zwierząt; 6) miejsce przeznaczenia przemieszczanych zwierząt. 7. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, dołącza się kopie dokumentów pozwalających na ustalenie statusu epizootycznego zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, które mają zostać przemieszczone, w tym zaświadczeń o wykonanych szczepieniach, wyników badań diagnostycznych w kierunku chorób zakaźnych zwierząt, książeczki zdrowia i zaświadczenia o stanie zdrowia wystawionego przez lekarza weterynarii w państwie trzecim. 8. Koszty działań określonych w zezwoleniu ponosi właściciel lub osoba upoważniona. 9. O przybyciu zwierzęcia na miejsce przeznaczenia właściciel lub osoba upoważniona niezwłocznie powiadamia powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeznaczenia zwierzęcia.”;	
Art. 33 ust. 1	Artykuł 33. Kontrole dokumentów i kontrole tożsamości przeprowadzane w przypadku przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych do państwa członkowskiego z innego państwa członkowskiego lub z terytorium lub państwa trzeciego wymienionego w wykazie. 1. Bez uszczerbku dla art. 16 oraz w celu sprawdzenia zgodności z rozdziałem II, państwa	tak	Art. 2 pkt 15 projektu, art. 24a ust. 1 zmieniającej ustawy	15) art. 24a otrzymuje brzmienie: „Art. 24a. 1. Powiatowy lekarz weterynarii przeprowadza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej kontrolę spełniania wymagań weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, które są określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z	

	członkowskie przeprowadzają w sposób niedyskryminujący kontrole dokumentów i kontrole tożsamości zwierząt domowych będących przedmiotem przemieszczania o charakterze niehandlowym na ich terytorium z innego państwa członkowskiego lub z terytorium lub państwa trzeciego wymienionego w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 13 ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, art. 15.			dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 576/2013”.	
Art. 33 ust. 2		nie			
Art. 34 ust. 1	Artykuł 34. Kontrole dokumentów i kontrole tożsamości, które mają być przeprowadzane w przypadku przemieszczania o charakterze niehandlowym z terytoriów lub państw trzecich innych niż te wymienione w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 13 ust. 1 lub art. 15. 1. W celu sprawdzenia zgodności z rozdziałem III, właściwy organ państwa członkowskiego przeprowadza kontrole dokumentów i tożsamości w punkcie wjazdu podróżnych w odniesieniu do zwierząt domowych będących przedmiotem przemieszczania o charakterze niehandlowym do tego państwa członkowskiego z terytorium lub państwa trzeciego innego niż wymienione w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 13 ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, art. 15.	tak	Art. 2 pkt 15 projektu, art. 24a ust. 1 zmieniającej ustawy Art. 2 pkt 17 lit. a projektu, art. 24b ust. 1 zmieniającej ustawy	15) art. 24a otrzymuje brzmienie: „Art. 24a. 1. Powiatowy lekarz weterynarii przeprowadza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej kontrolę spełniania wymagań weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, które są określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 576/2013”. 17) w art. 24b: a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Organy celne przeprowadzają kontrolę, o której mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia nr 576/2013, w punktach wjazdu podróżnych w rozumieniu art. 3 lit. k rozporządzenia nr 576/2013, zwanych dalej „punktami wjazdu podróżnych”.	

Art. 34 ust. 2		nie			
Art. 34 ust. 3	3. Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykaz punktów wjazdu podróŜnych.	tak	Art. 2 pkt 17 lit. h projektu, art. 24b ust. 10 zmienia- ej ustawy	17) w art. 24b: h) ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie: „9. (pominięty). 10. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz punktów wjazdu podróŜnych oraz warunki i sposób współpracy organów Inspekcji Weterynaryjnej z organami celnymi przy kontroli przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróŜnym, mając na względzie zapewnienie sprawnego przeprowadzania kontroli przez te organy oraz ochronę zdrowia zwierząt.”;	
Art. 34 ust. 4		nie			
Art. 35 ust. 1	Artykuł 35. Działania podejmowane w przypadku niezgodności z przepisami stwierdzonej w ramach kontroli przewidzianych w art. 33 i 34. 1. W przypadku gdy kontrole przewidziane w art. 33 i 34 ujawnią, Ŝe dane zwierzę domowe nie spełnia warunków ustanowionych w rozdziałach II lub III, po konsultacji z urzędowym lekarzem weterynarii oraz, w razie konieczności, z właścicielem lub osobą upowaŜnioną, właściwy organ podejmuje decyzję: a) o zawróceniu danego zwierzęcia domowego do jego państwa lub terytorium, z którego zainicjowano przemieszczenie;	nie	Art. 2 pkt 15 projektu, art. 24a ust. 2 zmienia- ej ustawy Art. 2 pkt 17 lit. c–f projektu, art. 24b ust. 4–5a	15) w art. 24a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. (pominięty) 2. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia niespełnienia wymagań określonych w rozporządzeniu nr 576/2013 wydaje decyzję o zastosowaniu środków przewidzianych w rozporządzeniu nr 576/2013 oraz nadzoruje jej wykonanie.”; 17) w art. 24b: c) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Organ celny w przypadku stwierdzenia niespełniania wymagań przy przemieszczaniu w	

	b) o poddaniu danego zwierzęcia domowego izolacji pod urzędową kontrolą przez czas niezbędny do spełnienia przez nie warunków ustanowionych w rozdziałach II lub III; lub c) w ostateczności, w przypadku gdy zawrócenie zwierzęcia nie jest możliwe lub jeżeli jego izolacja nie jest wykonalna, o uśpieniu danego zwierzęcia domowego zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi dotyczącymi ochrony zwierząt domowych podczas ich uśmiercania.		zmienianej ustawy	celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym z państwa trzeciego lub z jego terytorium niezwłocznie powiadamia o tym powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce położenia punktu wjazdu podróżnych.”, d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4e w brzmieniu: „4a. Organ celny w przypadku gdy kontrola: 1) dokumentacji, o której mowa w art. 34 rozporządzenia nr 576/2013, wykaże braki formalne lub 2) tożsamości wykaże niezgodności w zakresie oznakowania zwierzęcia, – po konsultacji z powiatowym lekarzem weterynarii właściwym ze względu na miejsce położenia punktu wjazdu podróżnych a jeżeli to konieczne – po wysłuchaniu właściciela lub osoby upoważnionej, wydaje decyzję o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 35 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 576/2013, i nadzoruje wykonanie tej decyzji. 4b. Do konsultacji nie stosuje się przepisów art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego. 4c. Konsultacja może odbywać się ustnie, telefonicznie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) lub innych środków łączności. 4d. Szczegółowy sposób przeprowadzania konsultacji określa porozumienie zawarte między wojewódzkim lekarzem weterynarii a naczelnikiem urzędu celno-	

				skarbowego, właściwymi terytorialnie dla danego punktu wjazdu podróżnych. 4e. Decyzji, o której mowa w ust. 4a, nie wydaje się, jeżeli właściciel albo osoba upoważniona odstąpi od przemieszczenia zwierzęcia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;”; e) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku, o którym mowa w ust. 4, z zastrzeżeniem ust. 4a i 4e: 1) bez zbędnej zwłoki udaje się do punktu wjazdu podróżnych; 2) wydaje decyzję o zastosowaniu środków przewidzianych w rozporządzeniu nr 576/2013 oraz nadzoruje jej wykonanie.”, f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu: „5a. Powiatowy lekarz weterynarii nie wydaje decyzji o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 35 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 576/2013, jeżeli organ celny już zastosował ten środek.”,	
Art. 35 ust. 2	2. W przypadku gdy właściwy organ nie wyrazi zgody na przemieszczenie o charakterze niehandlowym zwierząt domowych do Unii, zwierzęta te zostają odizolowane pod urzędową kontrolą do czasu: a) ich zawrócenia do państwa lub terytorium, z którego zainicjowano ich przemieszczenie; albo b) wydania jakiejkolwiek innej decyzji administracyjnej dotyczącej tych zwierząt domowych.	tak	Art. 2 pkt 17 lit. g projektu, art. 24b ust. 6 i 7 zmienia ej ustawy	17) w art. 24b: g) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie: „6. Zwierzęta domowe towarzyszące podróżnym w przypadku niespełniania wymagań, o których mowa w ust. 4, do czasu zastosowania środków, o których mowa w art. 35 ust. 1 rozporządzenia nr 576/2013, przetrzymuje się pod dozorem organów celnych. 7. Zarządzający punktem wjazdu podróżnych, w przypadku stwierdzenia niespełnienia wymagań przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, udostępnia	

				nieodpłatnie pomieszczenie przystosowane do przetrzymywania tych zwierząt.”,	
Art. 35 ust. 3	3. Środki, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się na koszt właściciela zwierzęcia bez możliwości uzyskania przez właściciela lub osobę upoważnioną jakiegokolwiek rekompensaty finansowej.	tak	Art. 2 pkt 19 projektu, art. 24c zmienian ej ustawy	Art. 24c. 1. Koszty działań podjętych w wyniku wydania decyzji, o których mowa w art. 24a ust. 2, art. 24b ust. 4a i ust. 5 pkt 2, w tym koszty przetrzymywania zwierząt i opieki nad tymi zwierzętami, ponosi właściciel lub osoba upoważniona. 2. Organ, który wydał decyzje wymienione w art. 24a ust. 2 i art. 24b ust. 4a i ust. 5 pkt 2, ustala, w drodze decyzji, wysokość kosztów, o których mowa w ust. 1. 3. Decyzjom, o których mowa w art. 24a ust. 2 i art. 24b ust. 4a i ust. 5 pkt 2, oraz decyzji w sprawie wysokości kosztów, o której mowa w ust. 2, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.	
Art. 36 ust. 1	Artykuł 36. Środki ochronne. 1. W przypadku wystąpienia lub rozprzestrzenienia się wścieklizny lub choroby czy zakażenia innych niż wścieklizna w państwie członkowskim, na terytorium lub w państwie trzecim, i gdy takie wystąpienie lub rozprzestrzenienie może stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt, Komisja, działając z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego może przyjąć w drodze aktu wykonawczego, niezwłocznie i w zależności od powagi sytuacji, jeden z następujących środków: a) wstrzymać przemieszczanie lub tranzyt o charakterze niehandlowym zwierząt domowych z całości lub części danego państwa członkowskiego lub danego terytorium lub państwa trzeciego; b) ustanowić szczególne warunki w odniesieniu do przemieszczania o charakterze niehandlowym	tak	Art. 2 pkt 22 projektu, art. 24h zmienian ej ustawy	22) art. 24h otrzymuje brzmienie: „Art. 24h. Minister właściwy do spraw rolnictwa, z własnej inicjatywy lub na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, może wystąpić do Komisji Europejskiej z wnioskiem, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 576/2013.”;	

	zwierząt domowych z całości lub części danego państwa członkowskiego lub danego terytorium lub państwa trzeciego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 41 ust. 2.				
Art. 36 ust. 2		nie			
Art. 37 ust. 1–3	Artykuł 37. Obowiązki w zakresie informowania. 1. Państwa członkowskie zapewniają ogółowi społeczeństwa jasne i łatwo dostępne informacje dotyczące mających zastosowanie do przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych wymogów dotyczących zdrowia zwierząt oraz ustanowionych niniejszym rozporządzeniem przepisów w zakresie kontroli zgodności z przepisami w odniesieniu do takich przemieszczeń. 2. Informacje, o których mowa w ust. 1, obejmują w szczególności: a) kwalifikacje wymagane od osób dokonujących wszczepiania transponderów przewidziane w art. 18; b) upoważnienie do zastosowania przewidzianych w art. 7 i 11 odstępstw od warunku szczepienia przeciwko wściekliźnie w odniesieniu do młodych zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część A; c) warunki mające zastosowanie do przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych na terytorium państw członkowskich:	tak	Art. 2 pkt 17 lit. b i h projektu, art. 24b ust. 9 pkt 1 zmieniającej ustawy	17) w art. 24b: (...) b) uchyla się ust. 3, (...) h) ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie: „9. Główny Lekarz Weterynarii: 1) umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii informacje, o których mowa w art. 37 rozporządzenia nr 576/2013, oraz przekazuje Komisji Europejskiej adres tej strony;	

	(i) które nie spełniają wymogów określonych w art. 6, 9, 10 lub 14; (ii) które przemieszcza się z niektórych państw i terytoriów na warunkach ustanowionych w ich przepisach krajowych, jak określono w art. 16; d) wykaz punktów wjazdu podróźnych sporządzony zgodnie z art. 34 ust. 3, w tym informacje na temat właściwego organu wyznaczonego do przeprowadzenia kontroli, o których mowa w art. 34 ust. 4; e) warunki mające zastosowanie do przemieszczania o charakterze niehandlowym na terytorium państw członkowskich zwierząt domowych należących do gatunków wymienionych w załączniku I część B, ustanowione w ich przepisach krajowych, jak określono w art. 9 ust. 3 i w art. 14 ust. 3; f) informacje na temat szczepionek przeciw wściekliznie, na których wprowadzanie do obrotu właściwe organy państw członkowskich udzieliły pozwolenia zgodnie z załącznikiem III pkt 1 lit. b), a w szczególności na temat stosownego protokołu szczepień. 3. Państwa członkowskie zakładają strony internetowe zawierające informacje, o których mowa w ust. 1, i podają adres tych stron Komisji.				
Art. 37 ust. 4		nie			
Art. 38–41		nie			
Art. 42	Artykuł 42. Sankcje. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w	tak	Art. 2 pkt 17 lit. h	17) w art. 24b: h) ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie:	

	przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich wdrażania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o tych przepisach i wszelkich późniejszych ich zmianach.		projektu, art. 24b ust. 9 pkt 2 zmieniającej ustawy Art. 2 pkt 31 lit. b projektu, art. 85 ust. 1a pkt 2 zmieniającej ustawy	„9. Główny Lekarz Weterynarii: 1) (pominięty); 2) przekazuje Komisji Europejskiej informacje, o których mowa w art. 42 rozporządzenia nr 576/2013. 31) w art. 85: b) ust. 1a otrzymuje brzmienie: „1a. Kto: 1) (pominięty) 2) dokonuje przemieszczenia w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym bez spełnienia warunków określonych w art. 6 lub art. 10 rozporządzenia nr 576/2013 – podlega karze grzywny.”;	
Art. 43–45		nie			
Załącznik IV	ZAŁĄCZNIK IV Wymogi dotyczące ważności w przypadku badania poziomu przeciwciał przeciwko wściekliźnie metodą miareczkowania 1. Pobranie próbki krwi niezbędnej do przeprowadzenia badania poziomu przeciwciał przeciwko wściekliźnie metodą miareczkowania musi zostać przeprowadzone i udokumentowane w odpowiedniej sekcji dokumentu identyfikacyjnego przez upoważnionego lekarza weterynarii.	tak	Art. 2 pkt 20 projektu, art. 24d ust. 1 i 2 zmieniającej ustawy	Art. 24d. 1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna prowadzi rejestr lekarzy weterynarii upoważnionych do wydawania paszportu oraz pobierania próbek w celu określenia miana przeciwciał w rozumieniu przepisów rozporządzenia nr 576/2013. 2. Lekarz weterynarii wpisany do rejestru, o którym mowa w ust. 1, jest upoważniony do wydawania paszportu oraz pobierania próbek w celu określenia miana przeciwciał w rozumieniu przepisów rozporządzenia nr 576/2013.	
8) TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”)			

art. 93–95, art. 97–101, art. 173 oraz art. 181–185	Artykuł 93 Obowiązki właściwego organu w odniesieniu do rejestracji Właściwy organ rejestruje: a) zakłady - w rejestrze przewidzianym w art. 101 ust. 1, jeżeli dany podmiot przekazał informacje wymagane zgodnie z art. 84 ust. 1; b) przewoźników - w rejestrze przewidzianym w art. 101 ust. 1, jeżeli dany przewoźnik przekazał informacje wymagane zgodnie z art. 87 ust. 1 i 3; c) podmioty zajmujące się gromadzeniem zwierząt niezależnie od zakładu - w rejestrze przewidzianym w art. 101 ust. 1, jeżeli dany podmiot przekazał informacje wymagane zgodnie z art. 90 ust. 1. Właściwy organ nadaje każdemu zakładowi, przewoźnikowi i podmiotowi, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a)-c) niepowtarzalny numer rejestracyjny. Sekcja 2 Zatwierdzanie niektórych rodzajów zakładów Artykuł 94 Zatwierdzanie niektórych zakładów oraz akty delegowane 1. Podmioty prowadzące następujące rodzaje zakładów występują do właściwego organu z wnioskiem o zatwierdzenie zgodnie z art. 96 ust. 1 i rozpoczynają działalność nie wcześniej niż po zatwierdzeniu zakładu zgodnie z art. 97 ust. 1: a) zakłady gromadzenia zwierząt kopytnych i drobiu, z których zwierzęta te są przemieszczane do innego państwa członkowskiego lub które	tak	Art. 1 pkt 13 projektu , art. 14c zmienia nej ustawy	13) po art. 14 dodaje się art. 14a–14c w brzmieniu: „ (...) Art. 14c. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w art. 93–95, art. 97–101, art. 173 oraz art. 181–185 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, z późn. zm.), oraz przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia.”	Dodanie art. 14c wynika z konieczności jak najszybszego umożliwieni a rejestracji zakładów lub podmiotów, a także zatwierdzeni a zakładów w związku z rozpoczęcie m stosowania przepisów rozporządzeni a 2016/429.

	przyjmują zwierzęta z innego państwa członkowskiego; b) zakłady zajmujące się materiałem biologicznym bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych, z których to zakładów materiał biologiczny tych zwierząt przemieszczany jest do innego państwa członkowskiego; c) wylęgarnie, z których jaja wylęgowe lub drób są przemieszczane do innego państwa członkowskiego; d) zakłady, w których utrzymywany jest drób, z których drób przeznaczony do innych celów niż ubój lub jaja wylęgowe przemieszczany jest do innego państwa członkowskiego; e) każdy inny rodzaj zakładu do utrzymywania zwierząt lądowych, który stwarza istotne ryzyko i który podlega zatwierdzeniu zgodnie z przepisami określonymi w aktach delegowanych przyjętych na podstawie ust. 3 lit. b). 2. Podmioty zaprzestają działalności w zakładzie, o którym mowa w ust. 1, gdy: a) właściwy organ cofnie lub zawiesi zatwierdzenie zgodnie z art. 100 ust. 2; lub b) w przypadku warunkowego zatwierdzenia, przyznanego zgodnie z art. 99 ust. 3, dany zakład nie spełnia pozostałych wymagań, o których mowa w art. 99 ust. 3, i nie uzyskał ostatecznego zatwierdzenia zgodnie z art. 97 ust. 1. 3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących: a) odstępstw od wymagania, zgodnie z którym podmioty prowadzące rodzaje zakładów, o których mowa w ust. 1 lit. a)-d), występują do właściwego				

	organu z wnioskiem o zatwierdzenie, gdy zakłady te stwarzają nieistotne ryzyko; b) rodzajów zakładów, które muszą zostać zatwierdzone zgodnie z ust. 1 lit. e); c) przepisów szczególnych dotyczących zaprzestania działalności przez zakłady zajmujące się materiałem biologicznym, o których mowa w ust. 1 lit. b). 4. Przyjmując akty delegowane przewidziane w ust. 3, Komisja opiera te akty na następujących kryteriach: a) gatunki i kategorie utrzymywanych zwierząt lądowych lub materiału biologicznego w zakładzie; b) liczba gatunków i liczba utrzymywanych zwierząt lądowych lub ilość materiału biologicznego w zakładzie; c) rodzaj zakładu i rodzaj produkcji; oraz d) przemieszczanie utrzymywanych zwierząt lądowych lub materiału biologicznego do lub z zakładów danego rodzaju. Artykuł 95 Zatwierdzanie statusu zakładu odizolowanego Podmioty prowadzące zakłady, które chcą uzyskać status zakładu odizolowanego: a) występują do właściwego organu o zatwierdzenie zgodnie z art. 96 ust. 1; b) przemieszczają zwierzęta utrzymywane do lub ze swojego zakładu zgodnie z wymaganiami ustanowionymi w art. 137 ust. 1 oraz aktach delegowanych przyjętych zgodnie z art. 137 ust. 2, nie wcześniej niż po zatwierdzeniu takiego statusu przez właściwy organ zgodnie z art. 97 i 99.				

	(...) Artykuł 97 Zatwierdzanie i warunki zatwierdzania zakładów oraz akty delegowane 1. Właściwe organy zatwierdzają zakłady, o których mowa w art. 94 ust. 1 i art. 95 lit. a), wyłącznie wtedy, gdy takie zakłady: a) spełniają, w stosownych przypadkach, następujące wymagania dotyczące: (i) kwarantanny, izolacji i innych środków bioasekuracji, z uwzględnieniem wymagań określonych w art. 10 ust. 1 lit. b) oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 10 ust. 2; (ii) nadzoru, określone w art. 24 oraz - stosownie do danego rodzaju zakładu i związanego z nim ryzyka - w art. 25; (iii) prowadzenia dokumentacji, określone w art. 102 i 103 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 106 i 107; b) posiadają obiekty i sprzęt: (i) odpowiednie do zmniejszenia do dopuszczalnego poziomu ryzyka wprowadzenia i rozprzestrzeniania się chorób, z uwzględnieniem rodzaju danego zakładu; (ii) o odpowiednim potencjale w stosunku do liczby utrzymywanych zwierząt lądowych lub do ilości danego materiału biologicznego; c) nie stwarzają niedopuszczalnego ryzyka rozprzestrzeniania się chorób, z uwzględnieniem wprowadzonych środków zmniejszających ryzyko; d) mają odpowiednio przeszkolony personel do prowadzenia działalności danego zakładu;				

	e) posiadają system, który umożliwia danemu podmiotowi wykazanie wobec właściwego organu zgodności z lit. a)-d). 2. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące: a) kwarantanny, izolacji i innych środków bioasekuracji, o których mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (i); b) nadzoru, o którym mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (ii); c) obiektów i sprzętu, o których mowa w ust. 1 lit. b); d) zadań, kompetencji i specjalistycznego szkolenia personelu i lekarzy weterynarii zgodnie z ust. 1 lit. d) do prowadzenia zakładu zajmującego się materiałem biologicznym i zakładów gromadzenia zwierząt kopytnych i drobiu; e) sprawowanego przez właściwy organ niezbędnego nadzoru nad zakładami zajmującymi się materiałem biologicznym oraz zakładów gromadzenia zwierząt kopytnych i drobiu. 3. Przy określaniu, jakie przepisy mają zostać ustanowione w aktach delegowanych, które zostaną przyjęte na podstawie ust. 2, Komisja opiera te przepisy na następujących kwestiach: a) ryzyko stwarzane przez poszczególne rodzaje zakładów; b) gatunki i kategorie utrzymywanych zwierząt lądowych istotne dla danego zatwierdzenia; c) rodzaj danej produkcji; d) typowa struktura przemieszczeń dla danego rodzaju zakładu oraz gatunków i kategorii zwierząt, które są utrzymywane w tych zakładach.				

	Artykuł 98 Zakres zatwierdzenia zakładów Właściwy organ, zatwierdzając zakład na podstawie art. 97 ust. 1 na wniosek złożony zgodnie z art. 94 ust. 1 lub art. 95 lit. a), wyraźnie wskazuje: a) rodzaje zakładów, o których mowa w art. 94 ust. 1, art. 95 i w przepisach przyjętych na podstawie art. 94 ust. 3 lit. b), będące przedmiotem zatwierdzenia; b) gatunki i kategorie utrzymywanych zwierząt lądowych lub materiał biologiczny tych gatunków, będące przedmiotem zatwierdzenia. Artykuł 99 Procedura zatwierdzania przez właściwy organ 1. Właściwy organ ustala procedurę, zgodnie z którą podmioty występują o zatwierdzenie zakładów zgodnie z art. 94 ust. 1, art. 95 lub art. 96 ust. 1. 2. Po otrzymaniu od podmiotu wniosku o zatwierdzenie zgodnie z art. 94 ust. 1 lub art. 95 lit. a) właściwy organ przeprowadza kontrolę na miejscu. 3. Właściwy organ dokonuje zatwierdzenia, pod warunkiem że spełnione zostały wymagania, o których mowa w art. 97 oraz w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu. 4. W przypadku gdy zakład nie spełnia wszystkich wymagań uzyskania zatwierdzenia, o którym mowa w art. 97, właściwy organ może dokonać warunkowego zatwierdzenia zakładu, jeżeli z wniosku danego podmiotu oraz przeprowadzonej następnie kontroli na miejscu, o której mowa w				

	ust. 2 niniejszego artykułu, wynika, że zakład spełnia wszystkie główne wymagania dające wystarczającą gwarancję, że zakład ten nie stwarza istotnego ryzyka. 5. Jeżeli właściwy organ warunkowo zatwierdził zakład zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu, dokonuje on pełnego zatwierdzenia wyłącznie wtedy, gdy z kolejnej kontroli na miejscu w zakładzie, przeprowadzonej w ciągu trzech miesięcy od warunkowego zatwierdzenia, lub z dokumentacji przedstawionej przez podmiot w ciągu trzech miesięcy od tej daty wynika, że zakład spełnia wszystkie wymagania zatwierdzenia określone w art. 97 ust. 1 i w przepisach przyjętych na podstawie art. 97 ust. 2. Jeżeli z kontroli na miejscu lub z dokumentacji, o której mowa akapicie pierwszym, wynika, że zakład poczynił wyraźne postępy, lecz nadal nie spełnia wszystkich tych wymagań, właściwy organ może przedłużyć okres obowiązywania warunkowego zatwierdzenia. Jednakże warunkowego zatwierdzenia nie można udzielić na okres przekraczający łącznie sześć miesięcy. Artykuł 100 Przegląd, zawieszenie i cofnięcie zatwierdzenia przez właściwy organ 1. Właściwy organ prowadzi przegląd dokonanych na podstawie art. 97 i 99 zatwierdzeń zakładów w odpowiednich odstępach czasu, dostosowanych do występujących zagrożeń. 2. W przypadku gdy właściwy organ stwierdzi w zakładzie poważne braki w zakresie zgodności z wymaganiami określonymi w art. 97 ust. 1 oraz w				

	przepisach przyjętych na podstawie art. 97 ust. 2, a podmiot prowadzący ten zakład nie jest w stanie przedstawić odpowiednich gwarancji, że braki te zostaną usunięte, właściwy organ wszczyna procedurę w celu cofnięcia zatwierdzenia zakładu. Jeżeli jednak podmiot może zagwarantować, że usunie te braki w rozsądnym terminie, właściwy organ może, zamiast cofnięcia, zawiesić zatwierdzenie zakładu. 3. Zatwierdzenie, które cofnięto lub zawieszono zgodnie z ust. 2, może zostać odpowiednio dokonane lub przywrócone wyłącznie wtedy, gdy właściwy organ uzna, że zakład w pełni spełnia wszystkie wymagania niniejszego rozporządzenia dotyczące tego rodzaju zakładu. Sekcja 3 Rejestry właściwego organu Artykuł 101 Rejestry prowadzone przez właściwy organ 1. Każdy właściwy organ ustanawia i prowadzi aktualizowane rejestry: a) wszystkich zakładów i podmiotów zarejestrowanych przez niego na podstawie art. 93; b) wszystkich zakładów zatwierdzonych przez niego zgodnie z art. 97 i 99. Rejestry, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), są udostępniane Komisji i właściwym organom innych państw członkowskich w zakresie, w jakim zawarte w nich informacje mają znaczenie z punktu widzenia przemieszczania między państwami członkowskimi				

	utrzymywanych zwierząt lądowych i materiału biologicznego. Rejestr zatwierdzonych zakładów, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), jest udostępniany publicznie w zakresie, w jakim zawarte w nim informacje mają znaczenie z punktu widzenia przemieszczania między państwami członkowskimi utrzymywanych zwierząt lądowych i materiału biologicznego. 2. W stosownych przypadkach właściwy organ może połączyć rejestrację, o której mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), oraz zatwierdzenie, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. b), z rejestracją do innych celów. 3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących szczegółowych informacji, które należy zamieścić w rejestrach, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i b), oraz publicznego dostępu do rejestru, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. b). (...) Artykuł 173 Obowiązki właściwego organu w zakresie rejestracji zakładów akwakultury Właściwy organ rejestruje: a) zakłady akwakultury w rejestrze zakładów akwakultury, o którym mowa w art. 185 ust. 1, jeżeli dany podmiot przekazał informacje wymagane zgodnie z art. 172 ust. 1; b) grupy zakładów akwakultury w tym rejestrze, o ile spełnione są kryteria określone w art. 172 ust. 4.				

	Właściwy organ nadaje każdemu zakładowi lub grupie zakładów, o których mowa w niniejszym artykule, niepowtarzalny numer rejestracyjny. (...) Artykuł 181 Zatwierdzanie, warunki zatwierdzenia oraz akty delegowane 1. Właściwy organ zatwierdza zakłady akwakultury, o których mowa w art. 176 ust. 1 i art. 178 lit. a), grupy zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177, oraz zakłady zajmujące się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179, wyłącznie wtedy, gdy takie zakłady: a) spełniają, w stosownych przypadkach, następujące wymagania dotyczące: (i) kwarantanny, izolacji i innych środków bioasekuracji, z uwzględnieniem wymagań określonych w art. 10 ust. 1 lit. b) oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 10 ust. 6; (ii) nadzoru, określone w art. 24 oraz - stosownie do rodzaju zakładu i związanego z nim ryzyka - w art. 25; (iii) prowadzenia dokumentacji, określone w art. 186-188 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 189 i 190; b) posiadają obiekty i sprzęt: (i) odpowiednie do zmniejszenia do dopuszczalnego poziomu ryzyka wprowadzenia i rozprzestrzeniania się chorób, z uwzględnieniem rodzaju danego zakładu;				

	(ii) o odpowiednim potencjale w stosunku do gatunków, kategorii i ilości (liczby, objętości lub wagi) danych zwierząt wodnych; c) nie stwarzają niedopuszczalnego ryzyka rozprzestrzeniania się chorób, z uwzględnieniem wprowadzonych środków zmniejszających ryzyko; d) posiadają system, który umożliwia danemu podmiotowi wykazanie wobec właściwego organu, że spełnione są wymagania określone w lit. a), b) i c). 2. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące: a) kwarantanny, izolacji i innych środków bioasekuracji, o których mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (i); b) nadzoru, o którym mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (ii); c) obiektów i sprzętu, o których mowa w ust. 1 lit. b). 3. Przy określaniu, jakie przepisy mają zostać ustanowione w aktach delegowanych, które zostaną przyjęte na podstawie ust. 2, Komisja opiera te przepisy na następujących kwestiach: a) ryzyka stwarzane przez poszczególne rodzaje zakładów; b) gatunki i kategorie zwierząt akwakultury lub zwierząt wodnych istotne dla danego zatwierdzenia; c) rodzaj danej produkcji; d) typowa struktura przemieszczeń dla danego rodzaju zakładu akwakultury oraz gatunków i kategorii zwierząt, które są utrzymywane w tych zakładach.				

	Artykuł 182 Zakres zatwierdzenia zakładów Właściwy organ, zatwierdzając na podstawie art. 181 ust. 1 zakład akwakultury lub zakład zajmujący się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, na wniosek złożony zgodnie z art. 176, art. 177, art. 178 lit. a) lub art. 179, wyraźnie wskazuje: a) objęte zatwierdzeniem rodzaje zakładów akwakultury, o których mowa w art. 176 ust. 1 i art. 178 lit. a), grupy zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177, oraz zakłady zajmujące się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179 i w przepisach przyjętych na podstawie art. 176 ust. 4 lit. b); b) objęte zatwierdzeniem gatunki i kategorie zwierząt akwakultury. Artykuł 183 Procedura zatwierdzania przez właściwy organ 1. Właściwy organ określa procedurę, zgodnie z którą podmioty występują o zatwierdzenie zakładów zgodnie z art. 176 ust. 1, art. 178 i art. 179. 2. Po otrzymaniu od podmiotu wniosku o zatwierdzenie zgodnie z art. 176 ust. 1, art. 178 lub art. 179 właściwy organ przeprowadza kontrolę na miejscu. 3. Właściwy organ dokonuje zatwierdzenia, pod warunkiem że spełnione zostały wymagania, o których mowa w art. 181. 4. W przypadku gdy zakład nie spełnia wszystkich wymagań uzyskania zatwierdzenia, o którym				

	mowa w art. 181, właściwy organ może dokonać warunkowego zatwierdzenia zakładu, jeżeli z wniosku danego podmiotu oraz przeprowadzonej następnie kontroli na miejscu, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, wynika, że zakład spełnia wszystkie główne wymagania dające wystarczającą gwarancję, że zakład ten nie stwarza istotnego ryzyka. 5. Jeżeli właściwy organ warunkowo zatwierdził zakład zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu, dokonuje on pełnego zatwierdzenia wyłącznie wtedy, gdy z kolejnej kontroli na miejscu w zakładzie, przeprowadzonej w ciągu trzech miesięcy od warunkowego zatwierdzenia, lub z dokumentacji przedstawionej przez podmiot w ciągu trzech miesięcy od tej daty wynika, że zakład spełnia wszystkie wymagania zatwierdzenia określone w art. 181 ust. 1 i w przepisach przyjętych na podstawie art. 181 ust. 2. Jeżeli z kontroli na miejscu lub z dokumentacji, o której mowa akapicie pierwszym wynika, że zakład poczynił wyraźne postępy, lecz nadal nie spełnia wszystkich tych wymagań, właściwy organ może przedłużyć okres obowiązywania warunkowego zatwierdzenia. Jednakże warunkowego zatwierdzenia nie można udzielić na okres przekraczający łącznie sześć miesięcy. Artykuł 184 Przegląd, zawieszenie i cofnięcie zatwierdzenia przez właściwy organ 1. Właściwy organ prowadzi przegląd dokonanych na podstawie art. 181 ust. 1 zatwierdzeń w				

	odpowiednich odstępach czasu, dostosowanych do występujących zagrożeń. 2. W przypadku gdy właściwy organ stwierdzi w zakładzie poważne braki w zakresie zgodności z wymaganiami określonymi w art. 181 ust. 1 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 181 ust. 2, a podmiot prowadzący zakład nie jest w stanie przedstawić odpowiednich gwarancji, że braki te zostaną usunięte, właściwy organ wszczyna procedury w celu cofnięcia zatwierdzenia zakładu. Jeżeli jednak podmiot może zagwarantować, że usunie braki w rozsądnym terminie, właściwy organ może, zamiast cofnięcia, zawiesić zatwierdzenie zakładu. 3. Zatwierdzenie, które cofnięto lub zawieszono zgodnie z ust. 2, może zostać odpowiednio udzielone lub przywrócone wyłącznie wtedy, gdy właściwy organ uzna, że zakład w pełni spełnia wszystkie wymagania niniejszego rozporządzenia dotyczące tego rodzaju zakładu. Sekcja 3 Rejestr zakładów akwakultury oraz zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób Artykuł 185 Rejestr zakładów akwakultury oraz zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób 1. Każdy właściwy organ ustanawia i prowadzi aktualizowany rejestr: a) wszystkich zakładów akwakultury zarejestrowanych zgodnie z art. 173;				

	b) wszystkich zakładów akwakultury zatwierdzonych zgodnie z art. 181 ust. 1; c) wszystkich zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, zatwierdzonych zgodnie z art. 181 ust. 1. 2. Rejestr zakładów akwakultury, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje: a) imię i nazwisko lub nazwę i adres podmiotu prowadzącego dany zakład oraz numer rejestracyjny tego zakładu; b) położenie danego zakładu akwakultury oraz, w stosownych przypadkach, danej grupy zakładów akwakultury; c) rodzaj produkcji prowadzonej w zakładzie; d) tam, gdzie jest to istotne, sposób dostarczania wody do zakładu i jej odprowadzania; e) gatunki zwierząt akwakultury, które są utrzymywane w zakładzie; f) aktualne informacje o statusie zdrowotnym zarejestrowanego zakładu akwakultury lub - w stosownych przypadkach - grupy zakładów, w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d). 3. Właściwy organ udostępnia publicznie, przy pomocy środków elektronicznych, co najmniej informacje, o których mowa w ust. 2 lit. a), c), e) i f) niniejszego artykułu, dotyczące zakładów zatwierdzonych zgodnie z art. 181 ust. 1, z zastrzeżeniem wymagań dotyczących ochrony danych. 4. W stosownych przypadkach i tam gdzie to istotne właściwy organ może połączyć rejestrację,				

	o której mowa w ust. 1, z rejestracją do innych celów. 5. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące: a) stosownych szczegółowych informacji, które należy zamieścić w rejestrze zakładów akwakultury, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu; b) publicznego dostępu do tego rejestru.				
Art. 102 ust. 1 lit. e oraz f w związku z art. 269 ust. 1 lit. d	Artykuł 102 Obowiązki w zakresie prowadzenia dokumentacji przez podmioty prowadzące zakłady inne niż zakłady zajmujące się materiałem biologicznym 1. Podmioty prowadzące zakłady podlegające rejestracji zgodnie z art. 93 lub zatwierdzeniu zgodnie z art. 97 ust. 1 prowadzą i przechowują dokumentację obejmującą co najmniej następujące informacje: (...) e) środki bioasekuracji, nadzór, leczenie, wyniki badań i inne istotne informacje stosownie do: (i) gatunków i kategorii utrzymywanych zwierząt lądowych w zakładzie; (ii) rodzaju produkcji; (iii) rodzaju i wielkości zakładu; f) wyniki kontroli stanu zdrowia zwierząt wymaganych zgodnie z art. 25 ust. 1. Dokumentację prowadzi się i przechowuje w formie papierowej lub elektronicznej. Artykuł 269 Dodatkowe lub bardziej rygorystyczne środki wprowadzane przez państwa członkowskie	nie	Art. 2 pkt 29 projektu , art. 53 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 2 i ust. 3–7 zmienia nej ustawy	29) art. 53 otrzymuje brzmienie: „Art. 53. 1. Posiadacze zwierząt, z których lub od których pozyskuje się żywność, prowadzą w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Głównego Lekarza Weterynarii dokumentację określoną: 1) (...) 2) w art. 102 ust. 1 lit. e oraz f rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, z późn. zm.), która zawiera: a) datę i godzinę wykonania czynności lekarsko-weterynaryjnych, b) rozpoznanie albo wstępne rozpoznanie choroby zwierząt, c) zabiegi lecznicze lub zalecenia lekarskie, d) zabiegi profilaktyczne, e) wyniki badań. 2. Wpisu w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 1, danych wymienionych: 1) (...) 2) w ust. 1 pkt 2:	Projektowany przepis wprowadza obowiązek dokumentowania w elektronicznej książce leczenia zwierząt prowadzonej w systemie teleinformatycznym udostępnianym przez Głównego Lekarza Weterynarii określonych informacji o leczeniu zwierząt i wynikach badań zwierząt,

	1. Oprócz tego, co wynika z innych przepisów niniejszego rozporządzenia, pozwalających państwom członkowskim na przyjmowanie środków krajowych, państwa członkowskie mogą stosować na swoich terytoriach dodatkowe lub bardziej rygorystyczne środki niż te, które są ustanowione w niniejszym rozporządzeniu, w odniesieniu do: (...) d) rejestracji, zatwierdzania, prowadzenia dokumentacji i rejestrów określonych w części IV tytuł I rozdział 1 (art. 84–107) i w części IV tytuł II rozdział 1 (art. 172–190); (...) 2. Środki krajowe, o których mowa w ust. 1, są zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia oraz: a) nie utrudniają przemieszczania zwierząt i produktów pomiędzy państwami członkowskimi; b) nie są niezgodne z przepisami, o których mowa w ust. 1.		a) lit. a–c – dokonuje lekarz weterynarii w dniu wykonania dokumentowanej czynności, a posiadacz zwierząt zatwierdza ten wpis, b) lit. d oraz e – dokonuje: – lekarz weterynarii w terminie 5 dni od dnia wykonania zabiegu profilaktycznego albo uzyskania przez niego wyniku badania, a posiadacz zwierząt zatwierdza ten wpis – w przypadku zabiegów profilaktycznych, które zostały wykonane przez lekarza weterynarii świadczącego usługi weterynaryjne w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt, oraz badań, które zostały zlecone przez takiego lekarza weterynarii, – posiadacz zwierząt w terminie 5 dni od dnia wykonania zabiegu profilaktycznego albo uzyskania przez niego wyniku badania – w przypadku innym niż określony w tiret pierwsze. 3. Główny Lekarz Weterynarii udostępnia nieodpłatnie system teleinformatyczny, o którym mowa w ust. 1: 1) posiadaczom zwierząt, z których lub od których pozyskuje się żywność; 2) lekarzom weterynarii posiadającym prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii w Rzeczypospolitej Polskiej lub w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym; 3) podmiotom prowadzącym zakłady lecznicze dla zwierząt. 4. Podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt wskazuje w systemie teleinformatycznym, o którym	o których mowa w art. 102 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/429, a także o wynikach kontroli stanu zdrowia zwierząt wymaganych zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2016/429. Przedmiotowa regulacja stanowi środek krajowy, o którym mowa w art. 269 ust. 1 lit. d rozporządzenia 2016/429.

			mowa w ust. 1, jacy lekarze weterynarii świadczą usługi w ramach tego zakładu leczniczego dla zwierząt. 5. Podmioty, o których mowa w ust. 3, uzyskują dostęp do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, po potwierdzeniu przez nich swojej tożsamości przy użyciu indywidualnych loginu i hasła. 6. Główny Lekarz Weterynarii nadaje każdemu z podmiotów, o których mowa w ust. 3, indywidualne login i hasło, o których mowa ust. 5. 7. Główny Lekarz Weterynarii: 1) obsługuje system teleinformatyczny, o którym mowa w ust. 1, pod względem technicznym i organizacyjnym oraz zapewnia funkcjonowanie tego systemu; 2) jest administratorem danych zgromadzonych w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 1, w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.)).”	
		Art. 2 pkt 31 lit. a projektu , art. 85 ust. 1 pkt 4 i 7 zmienia	31) w art. 85: a) w ust. 1: – pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) będąc lekarzem weterynarii świadczącym usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej wbrew obowiązкови nie dokonuje w terminie wpisu w dokumentacji określonej w art. 53 ust. 1 lub dokonuje wpisu w tej dokumentacji w sposób nieprawidłowy,”	

			nej ustawy	– pkt 7 otrzymuje brzmienie: „7) będąc posiadaczem zwierząt, z których lub od których pozyskuje się żywność, nie prowadzi dokumentacji określonej w art. 53 ust. 1 lub prowadzi tę dokumentację w sposób nieprawidłowy, lub wbrew obowiązкови nie dokonuje w terminie wpisu w tej dokumentacji, lub dokonuje wpisu w tej dokumentacji w sposób nieprawidłowy”;	
9) TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO			rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylające dyrektywę 2001/82/WE		
Art. 57 ust. 1	Artykuł 57. Gromadzenie danych dotyczących przeciwdrobnoustrojowych produktów leczniczych stosowanych u zwierząt 1. Państwa członkowskie gromadzą odpowiednie i porównywalne dane dotyczące wielkości sprzedaży i stosowania przeciwdrobnoustrojowych produktów leczniczych stosowanych u zwierząt, w celu umożliwienia bezpośredniej lub pośredniej oceny stosowania takich produktów u zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, na poziomie gospodarstw, zgodnie z niniejszym artykułem i w terminach określonych w ust. 5.	tak	Art. 2 pkt 29 projektu, art. 53 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 zmieniającej ustawy	29) art. 53 otrzymuje brzmienie „Art. 53. 1. Posiadacze zwierząt, z których lub od których pozyskuje się żywność, prowadzą w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Głównego Lekarza Weterynarii dokumentację określoną: 1) w art. 108 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylającego dyrektywę 2001/82/WE (Dz. Urz. UE L 4 z 07.01.2019, str. 43), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/6”, która oprócz danych wymienionych w art. 108 ust. 2 lit. a–d oraz f–i rozporządzenia 2019/6 zawiera: a) numer serii podanego zwierzętom produktu leczniczego, b) nazwy substancji czynnych podanego zwierzętom produktu leczniczego, c) w odniesieniu do podanych zwierzętom weterynaryjnych produktów leczniczych zaliczonych zgodnie z art. 34 rozporządzenia 2019/6 do produktów wydawanych na receptę weterynaryjną – dodatkowo: – postać farmaceutyczną i moc tego produktu,	Projektowany art. 53 zmienianej ustawy umożliwi pozyskiwanie przez organy Inspekcji Weterynaryjnej danych dotyczących stosowania produktów leczniczych u zwierząt z elektronicznej książki leczenia zwierząt prowadzonej w systemie teleinformatycznym udostępnianym

				– liczbę i wielkość opakowań tego produktu, – zastosowany schemat dawek tego produktu, – ostrzeżenia niezbędne do zapewnienia właściwego stosowania tego produktu, w tym – jeżeli to konieczne – niezbędne do prawidłowego stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych, – informację o zastosowaniu tego produktu zgodnie z art. 107 ust. 3 albo 4, art. 113 albo art. 114 rozporządzenia 2019/6 – w przypadku takiego zastosowania tego produktu, – potwierdzenie przez posiadacza zwierząt, że przepisane lub nabyte weterynaryjne produkty lecznicze zostaną zastosowane zgodnie z zaleceniami lekarza weterynarii; 2) (...) 2. Wpisu w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 1, danych wymienionych: 1) w art. 108 ust. 2 lit. a–d oraz f–i rozporządzenia 2019/6 i w ust. 1 pkt 1 – dokonuje: a) lekarz weterynarii w dniu podania zwierzętom produktu leczniczego, a posiadacz zwierząt zatwierdza ten wpis – w przypadku gdy weterynaryjny produkt leczniczy został podany przez lekarza weterynarii świadczącego usługi weterynaryjne w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt, b) posiadacz zwierząt w dniu podania zwierzętom produktu leczniczego – w przypadku innym niż określony w lit. a; (...)”	przez Głównego Lekarza Weterynarii.
Art. 105 ust. 5 i 12 Art. 108	Artykuł 105. Recepty weterynaryjne (...) 5. Recepta weterynaryjna musi zawierać co najmniej następujące elementy:	tak	Art. 2 pkt 29 projektu, art. 53 ust. 1	29) art. 53 otrzymuje brzmienie „Art. 53. 1. Posiadacze zwierząt, z których lub od których pozyskuje się żywność, prowadzą w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Głównego Lekarza Weterynarii dokumentację określoną:	Projektowany art. 53 zmienianej ustawy wprowadza

	a) identyfikację zwierzęcia lub grupy zwierząt, które mają zostać poddane leczeniu; b) pełne imię i nazwisko oraz dane kontaktowe właściciela lub posiadacza zwierzęcia; c) datę wydania; d) pełne imię i nazwisko oraz dane kontaktowe lekarza weterynarii, w tym numer prawa wykonywania zawodu, jeżeli jest dostępny; e) podpis lub równoważną formę identyfikacji elektronicznej lekarza weterynarii; f) nazwę przepisywanego produktu leczniczego, w tym substancji czynnych; g) postać farmaceutyczną i moc; h) przepisaną ilość lub liczbę opakowań, w tym wielkość opakowania; i) schemat dawek; j) w przypadku gatunków zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, okres karencji, nawet jeżeli jest to okres zerowy; k) wszelkie ostrzeżenia niezbędne do zapewnienia właściwego stosowania, w tym, w stosownych przypadkach, w celu zapewnienia rozsądnego stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych; l) odpowiednie oświadczenie, w przypadku gdy dany produkt leczniczy jest przepisywany zgodnie z art. 112, 113 i 114; m) odpowiednie oświadczenie, w przypadku gdy dany produkt leczniczy jest przepisywany zgodnie z art. 107 ust. 3 i 4. (...) 12. Niezależnie od art. 34 weterynaryjny produkt leczniczy sklasyfikowany na podstawie niniejszego artykułu jako produkt wydawany na receptę weterynaryjną może być podawany bez		pkt 1, ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3–7 zmieniającej ustawy	1) w art. 108 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylającego dyrektywę 2001/82/WE (Dz. Urz. UE L 4 z 07.01.2019, str. 43), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/6”, która oprócz danych wymienionych w art. 108 ust. 2 lit. a–d oraz f–i rozporządzenia 2019/6 zawiera: a) numer serii podanego zwierzętom produktu leczniczego, b) nazwy substancji czynnych podanego zwierzętom produktu leczniczego, c) w odniesieniu do podanych zwierzętom weterynaryjnych produktów leczniczych zaliczonych zgodnie z art. 34 rozporządzenia 2019/6 do produktów wydawanych na receptę weterynaryjną – dodatkowo: – postać farmaceutyczną i moc tego produktu, – liczbę i wielkość opakowań tego produktu, – zastosowany schemat dawek tego produktu, – ostrzeżenia niezbędne do zapewnienia właściwego stosowania tego produktu, w tym – jeżeli to konieczne – niezbędne do prawidłowego stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych, – informację o zastosowaniu tego produktu zgodnie z art. 107 ust. 3 albo 4, art. 113 albo art. 114 rozporządzenia 2019/6 – w przypadku takiego zastosowania tego produktu, – potwierdzenie przez posiadacza zwierząt, że przepisane lub nabyte weterynaryjne produkty lecznicze zostaną zastosowane zgodnie z zaleceniami lekarza weterynarii; 2) (...)	zwłaszcza obowiązek dokumentowania określonych informacji, o których mowa w art. 108 ust. 2 i art. 105 ust. 5 rozporządzenia 2019/6, w elektronicznej książce leczenia zwierząt prowadzonej w systemie teleinformatycznym udostępnianym przez Głównego Lekarza Weterynarii. Podstawę prawną do wprowadzenia regulacji krajowej w tym zakresie stanowią art. 5 ust. 12 rozporządzenia 2019/6 i art. 108 ust. 4

	recepty weterynaryjnej osobiście przez lekarza weterynarii, o ile mające zastosowanie prawo krajowe nie stanowi inaczej. Lekarz weterynarii prowadzi dokumentację takich przypadków osobistego podawania bez recepty weterynaryjnej zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym. (...) Artykuł 108. Prowadzenie dokumentacji przez właścicieli i posiadaczy zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność 1. Właściciele lub, jeśli zwierzęta nie są trzymane przez właścicieli, posiadacze zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, prowadzą dokumentację stosowanych przez nich produktów leczniczych i w stosownych przypadkach przechowują kopie recept weterynaryjnych. 2. Dokumentacja, o której mowa w ust. 1, obejmuje następujące dane: a) datę pierwszego podania produktu leczniczego zwierzętom; b) nazwę produktu leczniczego; c) ilość podanego produktu leczniczego; d) imię i nazwisko lub firmę oraz stały adres lub siedzibę statutową dostawcy; e) dowód nabycia stosowanych przez nich produktów leczniczych; f) identyfikację zwierzęcia lub grupy zwierząt poddawanych leczeniu;	nie	2. Wpisu w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 1, danych wymienionych: 1) w art. 108 ust. 2 lit. a–d oraz f–i rozporządzenia 2019/6 i w ust. 1 pkt 1 – dokonuje: a) lekarz weterynarii w dniu podania zwierzętom produktu leczniczego, a posiadacz zwierząt zatwierdza ten wpis – w przypadku gdy weterynaryjny produkt leczniczy został podany przez lekarza weterynarii świadczącego usługi weterynaryjne w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt, b) posiadacz zwierząt w dniu podania zwierzętom produktu leczniczego – w przypadku innym niż określony w lit. a; 2) (...) 3. Główny Lekarz Weterynarii udostępnia nieodpłatnie system teleinformatyczny, o którym mowa w ust. 1: 1) posiadaczom zwierząt, z których lub od których pozyskuje się żywność; 2) lekarzom weterynarii posiadającym prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii w Rzeczypospolitej Polskiej lub w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym; 3) podmiotom prowadzącym zakłady lecznicze dla zwierząt. 4. Podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt wskazuje w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 1, jacy lekarze weterynarii	tego rozporządzenia.

	g) w stosownych przypadkach imię i nazwisko oraz dane kontaktowe lekarza weterynarii wystawiającego receptę; h) okres karencji, nawet jeśli jest to okres zerowy; i) czas trwania leczenia. 3. Jeżeli informacje, które należy zawrzeć w dokumentacji zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, są już zawarte na kopii recepty weterynaryjnej, w dokumentacji prowadzonej w gospodarstwie lub, w przypadku zwierząt z rodziny koniowatych, w unikalnym dożywotnim dokumencie identyfikacyjnym, o którym mowa w art. 8 ust. 4, nie muszą być one dokumentowane oddzielnie. 4. Państwa członkowskie mogą określić dodatkowe wymogi dotyczące prowadzenia dokumentacji przez właścicieli i posiadaczy zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność. 5. Informacje zawarte w tej dokumentacji są dostępne do celów inspekcji prowadzonych przez właściwe organy zgodnie z art. 123 przez co najmniej pięć lat.		Art. 2 pkt 31 lit. a projektu, art. 85 ust. 1 pkt 4 i 7 zmienia- jącej ustawy	świadczą usługi w ramach tego zakładu leczniczego dla zwierząt. 5. Podmioty, o których mowa w ust. 3, uzyskują dostęp do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, po potwierdzeniu przez nich swojej tożsamości przy użyciu indywidualnych loginu i hasła. 6. Główny Lekarz Weterynarii nadaje każdemu z podmiotów, o których mowa w ust. 3, indywidualne login i hasło, o których mowa w ust. 5. 7. Główny Lekarz Weterynarii: 1) obsługuje system teleinformatyczny, o którym mowa w ust. 1, pod względem technicznym i organizacyjnym oraz zapewnia funkcjonowanie tego systemu; 2) jest administratorem danych zgromadzonych w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 1, w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.).” 31) w art. 85: a) w ust. 1: – pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) będąc lekarzem weterynarii świadczącym usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej wbrew obowiązkowi nie dokonuje w terminie wpisu w dokumentacji określonej w art. 53 ust. 1 lub	

				dokonyuje wpisu w tej dokumentacji w sposób nieprawidłowy,” – pkt 7 otrzymuje brzmienie: „7) będąc posiadaczem zwierząt, z których lub od których pozyskuje się żywność, nie prowadzi dokumentacji określonej w art. 53 ust. 1 lub prowadzi tę dokumentację w sposób nieprawidłowy, lub wbrew obowiązкови nie dokonuje w terminie wpisu w tej dokumentacji, lub dokonuje wpisu w tej dokumentacji w sposób nieprawidłowy”;	
10) TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/690 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające program na rzecz rynku wewnętrznego, konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym małych i średnich przedsiębiorstw, dziedziny roślin, zwierząt, żywności i paszy, oraz statystyk europejskich (Program na rzecz jednolitego rynku) oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 99/2013, (UE) nr 1287/2013, (UE) nr 254/2014 i (UE) nr 652/2014 (Dz. Urz. UE. L 153 z 03.05.2021, str. 1)			
ust. 2.1 akapit czwarty załącz- nika I	Komisja przekazuje państwom członkowskim co roku do dnia 30 listopada: a) wykaz programów krajowych, które zostały zatwierdzone pod względem technicznym i zaproponowane do współfinansowania; b) wstępną kwotę przydzieloną na każdy program; c) wstępny maksymalny poziom finansowego wkładu Unii dla każdego programu; oraz d) wszelkie wstępne warunki, jakim może podlegać wkład finansowy Unii.	tak	Art. 2 pkt 30 projektu, art. 57 ust. 7 zmienia- nej ustawy	7. Minister właściwy do spraw rolnictwa wprowadza program, o którym mowa w ust. 5, po jego zatwierdzeniu pod względem technicznym i zaproponowaniu do współfinansowania przez Komisję Europejską – zgodnie z ust. 2.1 akapit czwarty lit. a załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/690 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego program na rzecz rynku wewnętrznego, konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym małych i średnich przedsiębiorstw, dziedziny roślin, zwierząt, żywności i paszy, oraz statystyk europejskich (Program na rzecz jednolitego rynku) oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 99/2013, (UE) nr 1287/2013, (UE) nr 254/2014 i (UE) nr 652/2014 (Dz. Urz. UE. L 153 z 03.05.2021, str. 1) – w drodze rozporządzenia, na terytorium	

				Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, mając na względzie ochronę zdrowia publicznego, poprawę sytuacji epizootycznej państwa oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.	
			Art. 21 ust. 2 projektu	2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 57 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc i mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu.	
ust. 2.1 akapit piąty załącznika I	Komisja zatwierdza programy krajowe i powiązane finansowanie do dnia 31 stycznia każdego roku w formie umowy o udzieleniu dotacji w odniesieniu do wdrożonych środków i poniesionych kosztów.	tak	Art. 2 pkt 30 projektu, art. 57 ust. 8 zmieniającej ustawy	8. Główny Lekarz Weterynarii nadzoruje realizację programów, o których mowa w ust. 1, a w odniesieniu do programu współfinansowanego ze środków pochodzących z Unii Europejskiej: 1) zawiera z Komisją Europejską umowę o udzielenie dotacji, o której mowa w ust. 2.1 akapit piąty załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/690 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego program na rzecz rynku wewnętrznego, konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym małych i średnich przedsiębiorstw, dziedziny roślin, zwierząt, żywności i paszy, oraz statystyk europejskich (Program na rzecz jednolitego rynku) oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 99/2013, (UE) nr 1287/2013, (UE) nr 254/2014 i (UE) nr 652/2014; 2) (pominięty).	

Odwrócona tabela zgodności

TYTUŁ PROJEKTU		Projekt ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (UC59)
JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU / PRZEPISÓW PROJEKTU	UZASADNIENIE WPROWADZENIA PRZEPISU
Art. 1 pkt 6	6) uchyla się art. 4a;	Uchylenie regulacji krajowej, zawierającej upoważnienie do określenia, w drodze rozporządzenia, warunków i sposobu współpracy organów Inspekcji Weterynaryjnej z organami celnymi, w tym przy kontroli przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym. Uznano, że uchylenie wymienionej regulacji nie będzie miało negatywnego wpływu na współpracę organów Inspekcji Weterynaryjnej z organami celnymi, która może odbywać się na podstawie porozumień administracyjnych.
Art. 1 pkt 10	10) art. 8a otrzymuje brzmienie: „Art. 8a. Do postępowań w sprawach: 1) o których mowa w art. 15f ust. 1, art. 15i ust. 3 i art. 25a ust. 3, 2) dotyczących uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 15f ust. 1, art. 15i ust. 3 i art. 25a ust. 3 oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji – nie stosuje się przepisów art. 29 i art. 32 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24).”;	Zmiana dostosowująca, związana z projektowanym uchyleniem ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 260) oraz wprowadzeniem regulacji prawnej w zakresie tej ustawy, w tym art. 30a, do ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 306).
Art. 1 pkt 12	d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:	Przedłużenie terminu na złożenie sprawozdania z 30 kwietnia do

lit. d	„9. Główny Lekarz Weterynarii składa, do dnia 30 czerwca, ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa sprawozdanie z realizacji zadań Inspekcji w roku ubiegłym.”;	30 czerwca. Zmiana ta następuje w związku z dużym obciążeniem pracą niektórych pracowników Głównego Inspektoratu Weterynarii każdego roku w kwietniu, co w ostatnich latach uniemożliwiało składanie przedmiotowego sprawozdania w terminie.
Art. 1 pkt 13	Art. 14b. Powiatowy lekarz weterynarii wydaje zaświadczenia o spełnianiu: 1) minimalnych standardów co do higieny i warunków utrzymania zwierząt w gospodarstwie w zakresie niezbędnym do ubiegania się lub otrzymania pomocy finansowej albo dofinansowania ze środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOiGR); 2) warunków utrzymywania zwierząt gospodarskich w zakresie niezbędnym do ubiegania się lub otrzymania pomocy finansowej ze środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).	Zmiana polegająca na przeniesieniu przepisów dotychczas zawartych w art. 29a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej do nowej jednostki redakcyjnej, w związku z uchyceniem dotychczasowego rozdziału 3. tej ustawy.
Art. 1 pkt 14	Art. 15b. 3. Graniczny lekarz weterynarii przeprowadzający kontrole urzędowe i inne czynności urzędowe w portach morskich współpracuje z organami celnymi w zakresie tych kontroli i czynności, w szczególności informuje naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego dla portu morskiego o terminie, w tym o godzinie i miejscu planowanej kontroli. Graniczny lekarz weterynarii przeprowadza takie kontrole i wykonuje takie czynności w portach morskich w sposób pozwalający na zachowanie terminów, o których mowa w art. 60 ust. 2–5 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 422, z późn. zm.).	Zmiana dostosowująca, związana z projektowanym uchyceniem ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej oraz wprowadzeniem regulacji prawnej w zakresie tej ustawy, w tym art. 4a, do ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej.
Art. 1 pkt 14	Art. 15c. Zarządzający przejściami granicznymi są obowiązani do nieodpłatnego udostępnienia pomieszczeń biurowych, laboratoryjnych, socjalnych oraz powierzchni magazynowych dla zatrzymanych przesyłek, które spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt lub o ochronie zdrowia publicznego.	Regulacja krajowa mająca na celu wskazanie współpracy pomiędzy organami.
Art. 1 pkt 14	Art. 15j. Organy celne obejmują procedurą dopuszczenia do obrotu	Przepis ma na celu doprecyzowanie przepisów, zgodnie z którym

	przesyłkę objętą monitorowaniem z punktu kontroli granicznej przybycia do Unii Europejskiej, do zakładu w miejscu przeznaczenia, wyłącznie po przedstawieniu ostatecznie wypełnionego wspólnego zdrowotnego dokumentu wejścia potwierdzającego, że przesyłka dotarła do miejsca przeznaczenia i została objęta nadzorem właściwego powiatowego lekarza weterynarii.”;	objęcie procedurą dopuszczenia do obrotu następuje w momencie, kiedy przesyłka trafia do zakładu i właściwy powiatowy lekarz weterynarii przejmuje nadzór nad taką przesyłką. Obecna praktyka dowodzi bowiem, że są liczne przypadki, kiedy przesyłki zostają na granicy objęte procedurą tranzytu do zakładu przeznaczenia (który jest miejscem uznanym) i następnie zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu (np. z zastosowaniem procedury uproszczonej), a dokument CHED-P nie jest uzupełniony i podpisany przez właściwego powiatowego lekarza weterynarii.
Art. 1 pkt 15	15) w art. 16: a) w ust. 1: – w pkt 1: – – lit. d otrzymuje brzmienie: „d) sprawowania nadzoru nad ubojem zwierząt gospodarskich kopytnych, drobiu, zajęczaków i zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, o których mowa w ust. 1.2–1.4 i 1.6 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 853/2004”, w tym badania dobrostanu zwierząt po ich przybyciu do rzeźni, badania przedubojowego i poubojowego, oceny mięsa i nadzoru nad przestrzeganiem w czasie uboju przepisów o ochronie zwierząt,” – – lit. g–j otrzymują brzmienie: „g) sprawowania nadzoru nad punktami odbioru mleka, przetwórstwem mleka oraz przechowywaniem produktów mleczarskich i wystawiania wymaganych świadectw zdrowia, h) sprawowania nadzoru nad wyładowywaniem ze statków	Przepisy krajowe dotyczące wyznaczania lekarzy weterynarii oraz innych osób, w tym urzędowych pracowników pomocniczych w rozumieniu art. 3 pkt 49 rozporządzenia 2017/625 oraz pracowników wyznaczonych przez właściwe organy w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia 2019/624, do wykonywania czynności urzędowych.

	rybackich, w tym statków chłodni, statków zamrażalni i statków przetwórczych, produktów rybołówstwa, nad obróbką, przetwórstwem i przechowywaniem tych produktów oraz ślimaków i żab, a także wystawiania wymaganych świadectw zdrowia, i) sprawowania nadzoru nad przetwórstwem i przechowywaniem jaj konsumpcyjnych i produktów jajecznych oraz wystawiania wymaganych świadectw zdrowia, j) pobierania próbek do badań w zakresie: – bezpieczeństwa żywności, – innym niż określony w tirecie pierwsze,” – w po lit. m średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. n w brzmieniu: „n) kontroli pasz, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, przeznaczonych do wywozu, oraz wystawiania wymaganych świadectw zdrowia, – pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) wyznaczać osoby niebędące pracownikami Inspekcji, spełniające wymagania w zakresie kwalifikacji, do wykonywania: a) czynności określonych w art. 18 ust. 2 i 4 rozporządzenia 2017/625, jako urzędowi pracownicy pomocniczy w rozumieniu art. 3 pkt 49 rozporządzenia 2017/625, b) kontroli urzędowych, o których mowa w art. 18 ust. 7 lit. i rozporządzenia 2017/625, jako pracownicy wyznaczeni przez właściwe organy w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia 2019/624, c) czynności o charakterze pomocniczym określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 6 pkt 1. b) ust. 1c otrzymuje brzmienie: „1c. Do lekarzy weterynarii, o których mowa w ust. 1a, przepisy ust. 2, 3 i 4–5a stosuje się odpowiednio.”, (...)	

	d) po ust. 3a dodaje się ust. 3b i 3c w brzmieniu: „3b. Lekarzom weterynarii, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 1a, wyznaczonym przez powiatowego lekarza weterynarii, a także podmiotom prowadzącym zakład leczniczy dla zwierząt, z którymi zawarto umowę, o której mowa w ust. 3, powiatowy lekarz weterynarii zwraca koszty dojazdów na obszarze objętym terytorialnym zakresem działania tego organu, zrealizowanych samochodem osobowym, motocyklem lub motorowerem, do miejsc wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1: 1) lit. a–c, d – z wyłączeniem nadzoru nad przeprowadzeniem uboju zwierząt w rzeźni, w której ubój i obróbka poubojowa odbywają się przy użyciu automatycznego przesuwu taśmy, 2) lit. e, j, k oraz m, a także pkt 1a – na warunkach stosowanych przy podróżach służbowych pracowników zatrudnionych w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej i określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 775 § 2 Kodeksu pracy. 3c. Zwrot kosztów dojazdów, o którym mowa w ust. 3b, nie przysługuje w przypadku, gdy powiatowy lekarz weterynarii zapewnił środek transportu umożliwiający dojazd związany z wykonywaniem czynności.”, (...) f) w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) zakres czynności wykonywanych przez osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c, oraz kwalifikacje tych osób;”;	
Art. 1 pkt 17 lit. a	17) w art. 19: a) uchyla się po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej pracownika Inspekcji oraz rodzaje zabezpieczeń tej legitymacji przed przerobieniem lub podrobieniem, mając na względzie potrzebę zapewnienia identyfikacji pracowników Inspekcji uprawnionych do przeprowadzania kontroli	Przepis krajowy, którego celem jest zabezpieczenie legitymacji służbowych pracowników Inspekcji Weterynaryjnej przed ich podrobieniem lub przerobieniem.

	w imieniu Inspekcji, a także zastosowanie takich zabezpieczeń tej legitymacji, które uniemożliwią jej przerobienie lub podrobienie.”;	
Art. 1 pkt 17 lit. b i pkt 18–21	17) w art. 19: a) (...) b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu: „8. Wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 3, może odbywać się także w obecności pracowników wojewódzkiego inspektoratu weterynarii lub Głównego Inspektoratu Weterynarii.”; 18) w art. 19b: a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) okresowe – na podstawie planów kontroli sporządzanych przez powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii lub Głównego Lekarza Weterynarii;”, b) uchyla się ust. 2 i 3; 19) w art. 19c ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Kontrolę przeprowadza się w obecności podmiotu kontrolowanego albo osoby przez niego upoważnionej, a w razie ich nieobecności – w obecności innego pracownika podmiotu kontrolowanego.”; 20) w art. 19d w ust. 1 w pkt 5 po wyrazach „ich zakresu” skreśla się wyrazy „i skutków”; 21) art. 20 otrzymuje brzmienie: „Art. 20. 1. Uprawnienia, o których mowa w art. 19 ust. 3, przysługują: 1) ekspertom Komisji Europejskiej oraz innych państw członkowskich przeprowadzającym kontrole, o których mowa w art. 116 rozporządzenia 2017/625; 2) pracownikom Inspekcji upoważnionym przez Głównego Lekarza Weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii, powiatowego lekarza weterynarii lub granicznego lekarza weterynarii,	Przepisy proceduralne dotyczące przeprowadzania kontroli i audytów.

	przeprowadzającym audyty, o których mowa art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, lub dokonującym ustaleń, o których mowa w art. 27 ust. 2, art. 31 i art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 224). 2. Kontrole, o których mowa w art. 116 rozporządzenia 2017/625, przeprowadza się w obecności pracowników Inspekcji upoważnionych przez Głównego Lekarza Weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii, powiatowego lekarza weterynarii lub granicznego lekarza weterynarii. 3. Audyty, o których mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, i dokonywanie ustaleń, o których mowa w art. 27 ust. 2, art. 31 i art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej, przeprowadza się w obecności pracowników upoważnionych przez podmiot kontrolowany.”;	
Art. 1 pkt 22	22) w art. 21 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. W rzeźniach korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, za pomieszczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1, uznaje się także wydzielone i odpowiednio wyposażone miejsce lub miejsca.”;	Przepis ma na celu obniżenie wymagań dla niewielkich rzeźni, wykorzystujących tradycyjne metody produkcji, w zakresie zapewnienia miejsca osobom wykonujących w takich rzeźniach czynności urzędowe.
Art. 1 pkt 26	26) w art. 25a: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Kierownik laboratorium, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. d, ubiegającego się o status laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych w zakresie określonych kierunków i metod dla celów kontroli urzędowych, składa do Głównego Lekarza Weterynarii wnioski w tym zakresie wnioski, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej.”; b) w ust. 2: – pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:	Regulacja krajowa dotycząca laboratoriów ubiegającego się o status laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych w danym kierunku dla celów kontroli urzędowych. Po uzyskaniu zatwierdzenia, o którym mowa w art. 25a ust. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, laboratoria te nie stanowią laboratoriów urzędowych w rozumieniu art. 37 rozporządzenia 625/2017.

	„2) opinię w sprawie spełniania przez laboratorium wymagań określonych w art. 37 ust. 4 lit. a–e rozporządzenia 2017/625, wydaną nie wcześniej niż w roku poprzedzającym rok złożenia tego wniosku, do której dołącza się raport krajowego laboratorium referencyjnego właściwego dla danego kierunku badań, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA; 3) kopię raportu z badań biegłości lub międzylaboratoryjnych badań porównawczych przeprowadzonych w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej.”, c) ust. 3–6 otrzymują brzmienie: „3. Główny Lekarz Weterynarii zatwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, laboratorium ubiegające się o status laboratorium zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych, w zakresie określonych kierunków i metod wskazanych we wniosku. 4. Laboratorium, które uzyskało status laboratorium, o którym mowa w ust. 1: 1) bierze udział w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, o których mowa w art. 38 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, przeprowadzanych przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, w terminach określonych w harmonogramie opracowanym przez krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego laboratorium referencyjnego – nie rzadziej niż raz na 4 lata w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych przeprowadzanych przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub	

	państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej; 2) poddaje się kontroli właściwego dla danego kierunku badań krajowego laboratorium referencyjnego, w tym kontroli niezapowiedzianej. 5. Laboratorium, które uzyskało status laboratorium, o którym mowa w ust. 1, w terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, o których mowa w ust. 4 pkt 1, wyniku niezgodnego z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziło te badania, lub wyniku wątpliwego podlega ponownemu badaniu, będącemu badaniem biegłości lub międzylaboratoryjnym badaniem porównawczym, przeprowadzanemu przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej. 6. Główny Lekarz Weterynarii, w drodze decyzji administracyjnej, cofa laboratorium zatwierdzenie do przeprowadzania badań laboratoryjnych w zakresie określonych kierunków i metod, jeżeli: 1) krajowa jednostka akredytująca, o której mowa w art. 37 ust. 4 lit. e rozporządzenia 2017/625, cofnęła lub zawiesiła posiadaną przez laboratorium akredytację lub 2) laboratorium: a) dwukrotnie w kolejnych badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych nie uzyskało wyników zgodnych z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziło te badania, lub nie poddało się badaniu biegłości lub międzylaboratoryjnemu badaniu porównawczemu, o których mowa w ust. 4 pkt 1, lub ponownemu badaniu, o którym mowa w ust. 5, lub b) uchyla się od poddania się kontroli, o której mowa w ust. 4 pkt	

	2, albo w wyniku takiej kontroli stwierdzono, że laboratorium nie spełnia warunków niezbędnych do przeprowadzania badań, lub c) używa do diagnostyki in vitro wyrobów stosowanych w medycynie weterynaryjnej, które nie znajdują się w wykazie wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 76a ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, lub d) nie przekazało niezwłocznie wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 25d ust. 1, lub e) nie przekazało powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na lokalizację laboratorium oraz powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce pobrania próbki informacji, o których mowa w art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, lub 3) nie zostały podjęte działania naprawcze, o których mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia 2017/625.”, d) dodaje się ust. 10 i 11 w brzmieniu: „10. Wniosek o ponowne zatwierdzenie laboratorium do przeprowadzania badań laboratoryjnych w zakresie określonych kierunków i metod, w stosunku do którego została wydana decyzja, o której mowa w ust. 6, składa się zgodnie z ust. 1 i 2 nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy od dnia, w którym ta decyzja stała się ostateczna. 11. Do wniosku o zmianę w zakresie metody badań określonej w decyzji, o której mowa w ust. 3, stosuje się przepis ust. 2.”;	
Art. 1 pkt 28	28) w art. 25f: a) użyte: – w ust. 4 pkt 2 oraz ust. 6 i 7 wyrazy „wspólnotowe laboratorium referencyjne” zastępuje się wyrazami „laboratorium referencyjne Unii Europejskiej”,	Regulacja krajowa dotycząca laboratoriów wpisanych do rejestru prowadzonego przez Głównego Lekarza Weterynarii, wykonujących badania laboratoryjne przeprowadzane w celu zapewnienia ochrony zdrowia zwierząt, bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów ubocznych

	– w ust. 5 i 7 wyrazy „krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne” zastępuje się wyrazami „krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej”, b) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu: „7a. Laboratorium wpisane do rejestru poddaje się kontroli właściwego dla danego kierunku badań krajowego laboratorium referencyjnego, w tym kontroli niezapowiedzianej przeprowadzanej również na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, w zakresie prawidłowości wykonywania badań, obejmującej w szczególności kontrolę stosowanego sprzętu i odczynników oraz udziału w badaniach porównawczych.”, c) w ust. 8 w pkt 2: – lit. a i b otrzymują brzmienie: „a) nie poddało się badaniom, o których mowa w ust. 6 lub 7, lub dwukrotnie w kolejnych badaniach biegłości nie uzyskało wyników zgodnych z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziło te badania, lub b) nie przekazało powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na lokalizację laboratorium oraz powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce pobrania próbki informacji, o których mowa w art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, lub”, – dodaje się lit. c w brzmieniu: „c) nie poddało się kontroli, o której mowa w ust. 7a, albo w wyniku takiej kontroli stwierdzono, że laboratorium nie spełnia warunków niezbędnych do przeprowadzenia badań.”;	pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub pasz przez podmioty prowadzące działalność określoną w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, o produktach pochodzenia zwierzęcego lub o paszach, w przypadku gdy wyniki tych badań są wykorzystywane dla celów kontroli urzędowej.
Art. 1 pkt 29	29) w art. 25g: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Koszty udziału laboratorium w badaniach biegłości i międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych oraz koszty audytów laboratorium, o których mowa w art. 39 rozporządzenia 2017/625 i kontroli przeprowadzanych przez krajowe laboratorium	Przepisy krajowe dotyczące przychodów z działalności krajowych laboratoriów referencyjnych.

	referencyjne właściwe dla danego kierunku badań ponosi podmiot prowadzący laboratorium.”, b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Wpływy z tytułu organizowania badań biegłości, międzylaboratoryjnych badań porównawczych, audytów i kontroli przeprowadzanych przez krajowe laboratoria referencyjne stanowią dochód budżetu państwa.”;	
Art. 1 pkt 31	Art. 34b. Wojewódzkie inspektoraty weterynarii mogą pozyskiwać środki finansowe z tytułu sprzedaży usług zleconych, zwłaszcza w zakresie badań laboratoryjnych przeprowadzanych w celu zapewnienia ochrony zdrowia publicznego. (...) Art. 34d. Do należności pieniężnych z tytułu opłat, o których mowa w art. 30 ust. 1 i art. 31 ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.	Przepisy krajowe dotyczące: 1) sprzedaży usług zleconych przez wojewódzkie inspektoraty weterynarii; 2) stosowania przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji do należności pieniężnych z tytułu opłat.
Art. 2 pkt 2	2) użyte w art. 1 pkt 3 lit. c, art. 42 ust. 1 pkt 4 i ust. 6 pkt 1a, art. 44 ust. 1 pkt 8, 9 i 12 oraz ust. 1a pkt 3 i 5, art. 45 ust. 1 pkt 7, art. 46 ust. 3 pkt 7, art. 52 ust. 2, art. 52c ust. 1 pkt 1 oraz art. 85 ust. 1 pkt 5, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „środki żywienia zwierząt” zastępuje się użytym w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazem „pasze”;	Zmiana dostosowująca do przepisów o paszach, w których nie używa się dawniej stosowanego określenia „środki żywienia zwierząt”.
Art. 2 pkt 5 lit. d oraz e	5) w art. 13: d) w ust. 7: – pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) określenie gatunku, rodzaju i liczby przywożonych zwierząt, przy czym w przypadku zwierząt, o których mowa w art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625, liczbę przywożonych zwierząt określa się, jeżeli jest to możliwe;”; – pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) określenie przejścia granicznego, z wyłączeniem zwierząt, o których mowa w art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625;”; – dodaje się pkt 5–8 w brzmieniu: „5) określenie zamierzonego terminu wwozu zwierząt; 6) określenie zamierzonego sposobu wykorzystania zwierząt,	Regulacja krajowa określająca procedurę wydania pozwolenia na wprowadzenie zwierząt przeznaczonych do celów naukowych, o których mowa w art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

	o których mowa w art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625; 7) podanie miejsca przeznaczenia zwierząt, o których mowa w art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625; 8) wskazanie terminu przeprowadzenia działań związanych z celami naukowymi – w przypadku zwierząt, o których mowa w art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625.”, e) ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. W pozwoleniu określa się szczegółowe wymagania zdrowotne dla zwierząt będących przedmiotem przesyłki, a w przypadku zwierząt, o których mowa w art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625, dodatkowo określa się: 1) sposób postępowania z tymi zwierzętami, w szczególności ze zwierzętami wykorzystywanymi do celów naukowych i zwierzętami, które nie zostały wykorzystane do tych celów; 2) termin przeprowadzenia działań związanych z celami naukowymi.	
Art. 2 pkt 6	Art. 13a. 1. Podmiot przywożący zwierzęta, o których mowa w art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625, który uzyskał pozwolenie, o którym mowa w art. 13 ust. 4: 1) zgłasza powiatowemu lekarzowi weterynarii przywóz przesyłki w terminie do dnia następującego po dniu dostarczenia zwierząt objętych tą przesyłką; 2) informuje powiatowego lekarza weterynarii o przeprowadzeniu działań związanych z celami naukowymi. 2. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, lub po upływie terminu, o którym mowa w art. 13 ust. 9 pkt 2, przeprowadza kontrolę w celu sprawdzenia, czy sposób postępowania ze zwierzętami określonego w pozwoleniu, o którym mowa w art. 13 ust. 4.	Regulacja krajowa określająca organ właściwy do przeprowadzenia kontroli urzędowej zwierząt, o których mowa w art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625 w miejscu przeznaczenia przesyłki, obowiązki informacyjne podmiotu przywożącego zwierzęta oraz sposób przeprowadzenia tej kontroli.
Art. 2 pkt 28	w art. 46 ust. 3a i 3b otrzymują brzmienie: „3a. Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazów, o których mowa w ust. 3 pkt 8b, 8c, pkt 8d lit. c, pkt 8e i 9, przysługuje ze środków budżetu państwa zwrot kosztów faktycznie	Proponowana zmiana art. 46 ust. 3a polega na dodaniu w tym przepisie odesłania do ust. 3 pkt 8c, tj. rozszerzeniu katalogu czynności, za realizację których, w przypadku gdy taki obowiązek zostanie nałożony rozporządzeniem wojewody,

	poniesionych w związku z realizacją tych nakazów. 3b. W przypadku wydania nakazów, o których mowa w ust. 3 pkt 8, 8h i 8j–8l, , właściciele lub posiadacze gruntów, których dotyczą te nakazy, oraz osoby trzecie są obowiązani do powstrzymania się od podejmowania czynności utrudniających lub uniemożliwiających realizację tych nakazów.”;	przysługiwać będzie zwrot faktycznie poniesionych kosztów, o wykładanie mat dezynfekcyjnych, a także ich utrzymywanie po wyłożeniu w stanie zapewniającym skuteczne działanie środka dezynfekcyjnego. Obecnie, zwrot kosztów za realizacji ww. czynności przysługuje w przypadku, gdy obowiązek ten wynika z rozporządzenia powiatowego lekarza weterynarii. Proponowana zmiana ma zapewnić spójność w tym zakresie i zapewniać zwrot faktycznie poniesionych kosztów tej samej czynności, niezależnie czy obowiązek został przewidziany w rozporządzeniu - akcie prawa miejscowego powiatowego lekarza weterynarii czy wojewody. Zmiana art. 46 ust. 3b ma na celu zastąpienie zawartego w nim błędnego odesłania do ust. 1, odesłaniem do ust. 3.
Art. 2 pkt 32 i 33	32) w art. 85aa: a) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu: „2b. Kto, wbrew nakazowi określone w art. 13a ust. 1, nie przekazuje powiatowemu lekarzowi weterynarii zgłoszenia lub informacji, o których mowa w tym przepisie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do dwukrotności kwoty przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.” b) w ust. 3 wyrazy „1–2a” zastępuje się wyrazami „1–2b”; 33) w art. 85ca wyrazy „1–2a” zastępuje się wyrazami „1–2b”.	Przepis krajowy ustanawiający podstawę do nałożenia kary pieniężnej na podmiot, w przypadku niedopełnienia obowiązku przekazania odpowiednich informacji powiatowemu lekarzowi weterynarii w przypadku przybycia przesyłki zwierząt, o których mowa w art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625 lub przeprowadzenia działań na tych zwierzętach, związanych z celami naukowymi.
Art. 3 pkt 1	1) w art. 17 w ust. 3a pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) uboju na terenie gospodarstwa bydła do dwunastego miesiąca życia, świń, owiec i kóz, w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny zgodnie z przepisami o produktach pochodzenia zwierzęcego □ zniszczenia kolczyka lub duplikatu kolczyka oraz kolczyka lub duplikatu kolczyka zawierającego elektroniczny identyfikator dokonuje posiadacz tych zwierząt.”;	Zmiana brzmienia art. 17 ust. 3a pkt 3 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt jest konsekwencją zmiany art. 17 ust. 1a ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, polegającej na dopuszczeniu do uboju na użytek własny bydła do dwunastego miesiąca życia (dotychczas możliwy był ubój cieląt do szóstego miesiąca życia).
Art. 4 pkt 4 lit. a	w art. 5: a) pkt 1a otrzymuje brzmienie: „1a) produkcja mięsa przeznaczonego na użytek własny –	Regulacja krajowa mająca na celu doprecyzowanie przepisów dotyczących produkcji mięsa na użytek własny poprzez wskazanie, że pozyskiwanie przez rolników mięsa na własny

	pozyskiwanie poza rzeźnią mięsa utrzymywanych w gospodarstwie, cieląt do dwunastego miesiąca życia, świń, owiec, kóz, drobiu, zajęczaków oraz zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych albo pozyskiwanie w wyniku odstrzału mięsa zwierząt łownych, przeznaczonego na własne potrzeby;”,	użytek z utrzymywanych przez nich w gospodarstwie zwierząt dotyczy sytuacji, kiedy ubój zwierzęcia ma miejsce w gospodarstwie, czyli odbywa się poza rzeźnią.
Art. 4 pkt 6 lit. b	W art. 7: (...) b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3. Decyzje administracyjne, o których mowa w ust. 1: 1) wydaje się z urzędu, chyba że prawodawstwo weterynaryjne lub przepisy dotyczące bezpieczeństwa żywności stanowią inaczej; 2) określają termin usunięcia niezgodności – w przypadku ich stwierdzenia. 4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sprawy rozstrzygane w drodze decyzji administracyjnych przez powiatowego lekarza weterynarii albo urzędowego lekarza weterynarii z upoważnienia powiatowego lekarza weterynarii, wskazując, które z tych decyzji są wydawane na wniosek, w tym treść tych wniosków, mając na względzie zapewnienie przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, w jednolity sposób na obszarze całego kraju oraz realizację celów określonych w przepisach, o których mowa w ust. 1.”,	Regulacja krajowa mająca na celu wprowadzenie możliwości wskazywania w rozstrzygnięciu decyzji administracyjnej wydawanej przez powiatowego lekarza weterynarii terminu usunięcia uchybień, co jest istotne ze względu na możliwość egzekwowania przez organy Inspekcji Weterynaryjnej odpowiednich wymagań przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego.
Art. 4 pkt 9	9) w art. 11a dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw rolnictwa może określić maksymalną liczbę zwierząt poddawanych ubojowi w roku kalendarzowym, w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny w odniesieniu do każdego posiadacza tych zwierząt oraz zakres i sposób dokumentowania liczby tych zwierząt, biorąc pod uwagę ochronę zdrowia publicznego.”;	Regulacja krajowa mająca na celu doprecyzowanie przepisów dotyczących produkcji mięsa na użytek własny poprzez wprowadzenie delegacji fakultatywnej dla ministra właściwego do spraw rolnictwa, która umożliwi, jeżeli zajdzie taka konieczność, określenie w rozporządzeniu maksymalnej liczby zwierząt poddawanych ubojowi w ciągu roku kalendarzowego w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny (oraz zakres i sposób dokumentowania tej liczby).
Art. 4 pkt 10	10) po art. 11a dodaje się art. 11b w brzmieniu: „Art. 11b. Niedopuszczalne jest wprowadzanie na rynek mięsa	Regulacja krajowa mająca na celu doprecyzowanie przepisów dotyczących produkcji mięsa na użytek własny poprzez

	przeznaczonego na użytek własny i żywności zawierającej takie mięso.”;	wprowadzenie przepisu, w którym zostanie jasno wskazane, że wprowadzanie na rynek mięsa pozyskanego na użytek własny i żywności zawierającej takie mięso jest niezgodne z obowiązującym prawem.
Art. 4 pkt 11	11) art. 15 otrzymuje brzmienie: „Art. 15. 1. Przepisy rozporządzenia 2017/625 w zakresie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia oraz przepisy Unii Europejskiej wydane w trybie rozporządzenia 2017/625 stosuje się odpowiednio do kontroli wymagań, o których mowa w art. 11–14. 2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w zakresie nieuregulowanym w przepisach, o których mowa w ust. 1, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje czynności wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, urzędowych lekarzy weterynarii lub osoby niebędące urzędowymi lekarzami weterynarii w ramach kontroli urzędowych lub innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, i sposób przeprowadzania kontroli urzędowych lub wykonywania innych czynności urzędowych, w tym prowadzenia dokumentacji związanej z kontrolami urzędowymi lub innymi czynnościami urzędowymi, mając na względzie zapewnienie właściwego wykonywania tych czynności.”;	Regulacja krajowa odsyłająca do przepisów rozporządzenia 2017/625 w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowych dotyczących wymagań wprowadzonych w określonych polskich przepisach krajowych, których nie obejmuje art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 2017/625.
Art. 4 pkt 13	13) w art. 17 ust. 1a otrzymuje brzmienie: „1a. Dopuszcza się ubój na terenie gospodarstwa bydła do dwunastego miesiąca życia, świń, owiec, kóz, drobiu, zajęczaków oraz zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, w celu produkcji mięsa na użytek własny.”;	Regulacja krajowa mająca na celu doprecyzowanie przepisów dotyczących produkcji mięsa na użytek własny poprzez dopuszczenie do uboju w gospodarstwie, w ramach produkcji mięsa na użytek własny, bydła w wieku do 12. miesiąca życia (aktualnie dopuszcza się do uboju, w przypadku bydła, jedynie cielęta w wieku do 6 miesięcy).
Art. 4 pkt 15	w art. 19: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Podmiot zamierzający prowadzić działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego jest obowiązany przed uzyskaniem pozwolenia na budowę zakładu lub zarejestrowaniem tego zakładu sporządzić projekt technologiczny	Regulacja krajowa mająca na celu doprecyzowanie przepisów w celu wyeliminowania wątpliwości podmiotów zamierzających rozpocząć działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego co do ich obowiązków w zakresie projektu technologicznego zakładu i powiadamiania powiatowego lekarza weterynarii.

	zakładu i przesłać go wraz z wnioskiem o zatwierdzenie tego projektu powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na planowane miejsce prowadzenia tej działalności.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Wniosek zawiera: 1) informacje o zakresie i wielkości produkcji oraz rodzaju produktów pochodzenia zwierzęcego, które mają być produkowane w zakładzie; 2) wskazanie, z których krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, zakład zamierza korzystać – w przypadku zakładów korzystających z tych krajowych środków dostosowujących.”, c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3. Do zmiany sposobu użytkowania zakładu lub jego części, w szczególności zakresu i wielkości produkcji lub wyposażenia części produkcyjnych zakładu, stosuje się przepisy ust. 1–2. 4. Przepisów ust. 1–2 nie stosuje się do statków rybackich, w tym statków przetwórci, statków chłodni i statków zamrażalni, gospodarstw, na terenie których dokonuje się uboju zwierząt w celu pozyskania mięsa na użytek własny, oraz podmiotów zamierzających prowadzić działalność w zakresie transportu lub produkcji podstawowej, lub rolniczego handlu detalicznego produktami pochodzenia zwierzęcego lub żywnością, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, lub sprzedaży bezpośredniej, lub działalność marginalną, lokalną i ograniczoną, o której mowa w art. 1 ust. 5 lit. b (ii) rozporządzenia nr 853/2004.”;	
Art. 4 pkt 16 lit. a tiret drugie	W art. 20: a) w ust. 1 – w pkt 2 lit. e otrzymuje brzmienie: „e) zawieszenia rejestracji lub zatwierdzenia,”	Regulacja krajowa mająca na celu rozszerzenie katalogu decyzji administracyjnych wydawanych przez powiatowego lekarza weterynarii odnoszących się do kwestii związanych z nadzorem nad zakładami będącymi w zakresie jego właściwości.
Art. 4 pkt 16 lit. b	b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Decyzje administracyjne w sprawie zawieszenia rejestracji lub zatwierdzenia, cofnięcia zatwierdzenia i wykreślenia z rejestru	Regulacja krajowa mająca na celu rozszerzenie katalogu decyzji administracyjnych wydawanych przez powiatowego lekarza weterynarii co do których ma zastosowanie tryb

	podlegają natychmiastowemu wykonaniu.”,	natychmiastowego wykonania decyzji.
Art. 4 pkt 16 lit. c	c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Decyzje administracyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b–d, w sprawie zatwierdzenia zakładów korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, zawierają wskazanie, z których krajowych środków dostosowujących zakład korzysta.”;	Regulacja krajowa mająca na celu doprecyzowanie kwestii związanych z wydawaniem przez powiatowego lekarza weterynarii decyzji administracyjnej dotyczącej zatwierdzenia zakładów korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004.
Art. 4 pkt 17 lit. a	17) w art. 21: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Wniosek o wpis do rejestru zakładów albo wniosek o zatwierdzenie zakładu i wpis do rejestru zakładów, składa się w formie pisemnej, w terminie co najmniej 30 dni przed dniem rozpoczęcia planowanej działalności.”,	Regulacja krajowa mająca na celu doprecyzowanie kwestii związanych ze składaniem przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze do właściwego powiatowego lekarza weterynarii wniosku o wpis do rejestru zakładów albo wniosku o zatwierdzenie zakładu i o wpis do rejestru zakładów.
Art. 4 pkt 17 lit. b	b) w ust. 2: – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) imię, nazwisko, numer PESEL, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy oraz numer identyfikacyjny REGON, jeżeli taki numer został nadany,”,	Regulacja krajowa mająca na celu zobowiązanie podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa spożywcze do wskazywania we wniosku o wpis do rejestru zakładów albo wniosku o zatwierdzenie zakładu i o wpis do rejestru zakładów numeru PESEL albo numeru identyfikacyjnego REGON, jeżeli numer taki został nadany.
	– pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) wskazanie, czy i z jakich krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, zakład zamierza korzystać.”,	Regulacja krajowa mająca na celu zobowiązanie podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa spożywcze do wskazywania we wniosku o wpis do rejestru zakładów albo wniosku o zatwierdzenie zakładu informacji dotyczących zamiaru korzystania z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004.
Art. 4 pkt 17 lit. c	c) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu: „3b. W przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lub 1a, podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze składa oświadczenie o zmianie tych danych, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia powstania zmiany. Oświadczenie zawierające aktualne dane stanowi podstawę dokonania zmian w rejestrze zakładów, o którym mowa w art. 20	Regulacja krajowa mająca na celu zobowiązanie podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze do złożenia oświadczenia o zmianie danych, które znajdują się w rejestrze prowadzonym przez właściwego powiatowego lekarza weterynarii, w związku z koniecznością dysponowania przez organy Inspekcji Weterynaryjnej aktualnymi danymi o podmiotach nadzorowanych.

	ust. 1 pkt 1 lit. a, w wykazie podmiotów podlegających rejestracji, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz w wykazie zakładów zatwierdzonych, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. c. Przepis ust. 3a stosuje się.”;	
Art. 4 pkt 18	18) w art. 21a: a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, nadaje się na wniosek podmiotu prowadzącego zakład złożony w formie pisemnej, po przeprowadzeniu kontroli i stwierdzeniu, że zakład spełnia wymagania wskazane i określone przez dane państwo trzecie przewidziane dla danego rodzaju produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego.”, b) w ust. 3 wyraz „uzyskanie” zastępuje się wyrazem „nadanie”, c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu: „3a. W przypadku kontroli przeprowadzanej przez właściwy organ państwa trzeciego, o której mowa w ust. 3, podmiot, który złożył wniosek, o którym mowa w ust. 1a, lub podmiot, któremu nadano uprawnienie do produkcji na rynek danego państwa trzeciego, udostępnia pomieszczenia zakładu do kontroli, chyba że ten podmiot przekazał powiatowemu lekarzowi weterynarii, w formie pisemnej, informację o nieudostępnieniu pomieszczeń zakładu do kontroli. 3b. Organy Inspekcji Weterynaryjnej mogą przeprowadzać kontrole poprzedzające kontrole właściwych organów państwa trzeciego w zakresie spełniania przez zakłady, o których mowa w ust. 3a, wymagań określonych przez dane państwo trzecie lub przeprowadzać takie kontrole na wniosek danego państwa trzeciego.”, d) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie: „4. Koszty kontroli, o których mowa w ust. 3, oraz kontroli przeprowadzanych przez właściwy organ państwa trzeciego mających na celu utrzymanie uprawnienia zakładu do produkcji na rynek danego państwa trzeciego, ponosi podmiot prowadzący zakład:	Regulacja krajowe mające na celu uszczegółowienie przepisów dotyczących produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych na rynki państw trzecich; Przepis krajowy mający na celu ograniczenie występowania sytuacji, kiedy to podmioty nagle rezygnują z ubiegania się o nadanie lub utrzymanie uprawnień do eksportu produktów do państw trzecich, o których nadanie same wcześniej wnioskowały, co stawia stronę polską w niekorzystnym świetle, daje obraz lekceważącego traktowania partnera handlowego oraz zmusza zakłady, które poddały się kontroli zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami do ponoszenia zwiększonych wydatków związanych z podziałem kosztów stałych związanych z kontrolą na mniejszą liczbę podmiotów. Doprecyzowanie kwestii wydawania decyzji przez powiatowego lekarza weterynarii o nadaniu zakładowi uprawnień do produkcji na rynek państwa trzeciego. Sprecyzowano procedurę i przesłanki do wydania decyzji o nadaniu uprawnień do produkcji na rynek państwa trzeciego.

	1) który złożył wniosek do powiatowego lekarza weterynarii o nadanie uprawnienia do produkcji na rynek państwa trzeciego, 2) któremu nadano uprawnienie do produkcji na rynek danego państwa trzeciego – chyba że te koszty są ponoszone przez państwo trzecie lub ten podmiot przekazał informację, o której mowa w ust. 3a, przed upływem 14 dni przed planowaną datą rozpoczęcia kontroli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 5. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się w terminie: 1) 30 dni od dnia złożenia przez podmiot wniosku o nadanie uprawnienia, po przeprowadzeniu kontroli w zakładzie; w uzasadnionych przypadkach ten termin może być wydłużony; 2) 14 dni od dnia uzyskania przez powiatowego lekarza weterynarii informacji o uzyskaniu przez zakład zatwierdzenia przez właściwy organ państwa trzeciego, w przypadku, o którym mowa w ust. 3.”;	
Art. 4 pkt 19	19) w art. 21b wyraz „pierwotnej” zastępuje się wyrazem „podstawowej”;	Regulacja krajowa mająca na celu ujednolicenie terminologii zastosowanej w tym przepisie do przepisów unijnych tj. rozporządzenia nr 178/2002 oraz rozporządzenia (WE) nr 852/2004 w odniesieniu do pojęcia „produkcja pierwotna” oraz „surowiec”.
Art. 4 pkt 20	20) po art. 21c dodaje się art. 21d i art. 21e w brzmieniu: „(...) Art. 21e. 1. W odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego, które pochodzą z państw członkowskich Unii Europejskiej i są wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze, któremu te produkty zostały dostarczone, prowadzi listę dostaw tych produktów. Lista dostaw zawiera co najmniej datę i rodzaj dostarczonych produktów pochodzenia zwierzęcego oraz nazwę i adres podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze, który dostarczył te produkty. 2. Listę, o której mowa w ust. 1, przechowuje się przez rok,	Regulacja krajowa mająca na celu wskazanie, że w przypadku produktów pochodzenia zwierzęcego, które pochodzą z państw członkowskich UE i są wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze, któremu te produkty zostały dostarczone, prowadzi listę dostaw tych produktów zawierającą co najmniej określone informacje. Ponadto w zaproponowano okres w jakim podmiot jest zobowiązany do przechowywania ww. listy dostaw. Dodatkowo proponuje się wskazać, że podmiot informuje powiatowego lekarza weterynarii, na jego żądanie, o przybyciu produktów pochodzących z innego państwa członkowskiego w takim zakresie, jaki jest niezbędny do

	licząc od końca roku kalendarzowego, za który została sporządzona. 3. Podmioty, o których mowa w ust. 1, informują powiatowego lekarza weterynarii, na jego żądanie, o dostarczeniu produktów pochodzących z innego państwa członkowskiego w zakresie, jaki jest niezbędny do przeprowadzania kontroli urzędowej, w tym przedstawiają listę, o której mowa w ust. 1.”;	przeprowadzania kontroli urzędowej.
Art. 4 pkt 21 lit. a	21) w art. 22: a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) przekazuje wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii i Głównemu Lekarzowi Weterynarii informacje zawarte w rejestrze i wykazach, o których mowa w art. 20 ust. 1, w tym informacje o każdej zmianie stanu faktycznego lub prawnego ujawnionego w tym rejestrze albo w tych wykazach;”;	Regulacja krajowa mająca na celu doprecyzowanie kwestii przekazywania przez powiatowego lekarza weterynarii do właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii i Głównego Lekarza Weterynarii informacji zawartych w rejestrze i wykazach prowadzonych przez niego, w tym informacji o każdej zmianie stanu faktycznego lub prawnego ujawnionego w tym rejestrze albo wykazach.
Art. 4 pkt 21 lit. b	b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) wykaz zatwierdzonych zakładów, ze wskazaniem zakładów zatwierdzonych korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, oraz zakładów korzystających z odstępstw, o których mowa w ust. 4.3 lit. a oraz c załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001;”;	Regulacja krajowa mająca na celu uzupełnienie w rejestrach i wykazach prowadzonych przez Inspekcję Weterynaryjną informacji o zakłady korzystające z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 oraz ust. 4.3 lit. a i c załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001.
Art. 4 pkt 21 lit. c	c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Główny Lekarz Weterynarii udostępnia na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Weterynarii uaktualnione wykazy, o których mowa w ust. 2.”;	Regulacja krajowa mająca na celu wskazanie, że Główny Lekarz Weterynarii udostępnia na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Weterynarii uaktualnione wykazy prowadzone przez Inspekcję Weterynaryjną w zakresie podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa spożywcze.
Art. 4 pkt 22 lit. a	22) w art. 23: a) użyty w ust. 1 i 2, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyraz „uchybiecie” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „niezgodność”,	Regulacja krajowa mająca na celu wprowadzenie w przedmiotowym przepisie określenia stosowanego w rozporządzeniu 2017/625 – w celu ujednolicenia stosowanych określeń.
Art. 4 pkt 22 lit. b	b) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu: „6. Powiatowy lekarz weterynarii cofa, w drodze decyzji, uprawnienia do produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego na	Regulacja krajowa mająca na celu uszczegółowienie przepisów dotyczących produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych na rynki państw trzecich.

	rynek państwa trzeciego, jeżeli właściwy organ państwa trzeciego wycofa zatwierdzenie, o którym mowa w art. 21a ust. 3, lub podmiot nie udostępnił pomieszczeń zakładu do kontroli, o której mowa w art. 21a ust. 3a. 7. Decyzja, o której mowa w ust. 6, podlega natychmiastowemu wykonaniu.”;	Decyzje dotyczące wycofania uprawnień do produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego na rynek państwa trzeciego, w przypadku niespełnienia określonych wymagań, będą podlegać natychmiastowemu wykonaniu.
Art. 4 pkt 23	23) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu: „Art. 23a. 1. Dopuszcza się przywóz produktów pochodzenia zwierzęcego, w odniesieniu do których w przepisach rozporządzenia 2017/625 nie zostały ustanowione weterynaryjne wymagania przywozowe, pod warunkiem, że dla tych produktów zostały ustalone krajowe warunki tego przywozu. 2. Główny Lekarz Weterynarii przedstawia ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa propozycję wprowadzenia krajowych warunków przywozu, o których mowa w ust. 1, w zakresie: 1) rodzaju produktu pochodzenia zwierzęcego, w odniesieniu do którego mają zostać ustalone krajowe warunki przywozu, 2) wykazów państw oraz części państw trzecich lub zakładów, z których produkt, o którym mowa w pkt 1, może być przywożony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, 3) wzoru świadectwa zdrowia dla produktu, o którym mowa w pkt 1, 4) wymagań, jakie ma spełnić dany produkt, o którym mowa w pkt 1, lub wymagań, jakie mają być spełnione przy produkcji tego produktu – z podaniem przyczyn, ze względu na które jest konieczne ustalenie krajowych warunków przywozu oraz ich wpływu na handel tymi produktami i przywóz tych produktów. 3. Produkty pochodzenia zwierzęcego, w odniesieniu do których zostaną ustalone krajowe warunki przywozu, o których mowa w ust. 1, mogą być wprowadzane na rynek wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, krajowe	Regulacja krajowa mająca na celu uregulowanie kwestii przywozu z państw trzecich niezharmonizowanych produktów pochodzenia zwierzęcego. KE w celu wyjaśnienia zasad przywozu niezharmonizowanych produktów pochodzenia zwierzęcego na terytorium UE opracowała przewodnik (Key questions related to import requirements and the new rules on food hygiene and official food controls – ostatnia wersja SANCO/1446/2005 Rev.2014), który jest dostępny na stronach internetowych KE. W związku z powyższym w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego, dla których warunki przywozu nie zostały określone w przepisach UE, państwa członkowskie UE mogą ustanowić i stosować krajowe warunki przywozowe. W związku z powyższym zaproponowano wprowadzenie przepisu, w którym wskazane zostały kompetencje dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określania w drodze rozporządzenia weterynaryjnych wymagań przywozowych dla produktów pochodzenia zwierzęcego, jeżeli nie zostały one ustanowione w przepisach UE. Jednocześnie proponuje się, aby to Główny Lekarz Weterynarii przedstawiał ministrowi propozycję takich weterynaryjnych wymagań przywozowych. Należy mieć na uwadze, że produkty pochodzenia zwierzęcego, dla których zostaną ustalone krajowe przepisy przywozowe będą mogły być wprowadzane na rynek wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

	warunki przywozu, o których mowa w ust. 1, mając na względzie zapobieżenie zagrożeniom dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt wynikającym z wprowadzania na rynek określonych produktów pochodzenia zwierzęcego.”;	
Art. 4 pkt 27	27) w art. 27 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2. Wymierzając karę pieniężną, o której mowa w art. 26, powiatowy lekarz weterynarii bierze pod uwagę: 1) rodzaj, zakres lub stopień stwierdzonych naruszeń; 2) wielkość produkcji w zakładzie, którego dotyczy naruszenie oraz rodzaj produkowanych w tym zakładzie produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b; 3) stopień spowodowanego zagrożenia dla bezpieczeństwa żywności lub zdrowia publicznego; 4) dotychczasową działalność podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze, w tym liczbę wcześniej stwierdzonych naruszeń tego samego rodzaju, co naruszenie, w następstwie którego ma być wymierzona kara pieniężna; 5) stopień przyczynienia się podmiotu, na który jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia; 6) działania podjęte przez podmiot dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia. 3. Termin zapłaty kary pieniężnej upływa 14 dnia od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.”;	Regulacja krajowa mająca na celu określenie przesłanek do wymierzania przez powiatowych lekarzy weterynarii administracyjnych kar pieniężnych podmiotom prowadzącym przedsiębiorstwa spożywcze za naruszenia przepisów prawa żywnościowego.
Art. 5 pkt 8 lit. a	8) w art. 10 w ust. 2: a) pkt 1b otrzymuje brzmienie: „1b) numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer PESEL – w przypadku gdy wnioskodawca nie posiada numeru identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer identyfikacji podatkowej nadany w kraju pochodzenia wnioskodawcy – w przypadku gdy wnioskodawca nie posiada obywatelstwa polskiego;”;	Zmiana art. 10 ust. 2 pkt 1b podyktowana jest związana z koniecznością jego dostosowania tego przepisu do przepisów regulujących zasady ewidencji oraz identyfikacji podatkowej, zgodnie z którymi osoby fizyczne, nieprowadzące działalności gospodarczej oraz niebędące płatnikiem składek ubezpieczeniowych i zarejestrowanym podatnikiem podatku VAT zostały zwolnione z posiadania numeru identyfikacji podatkowej (NIP). W takich przypadkach identyfikatorem podatkowym jest numer PESEL.

Art. 5 pkt 15 lit. a	15) w art. 47: a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Graniczny lekarz weterynarii albo powiatowy lekarz weterynarii po przeprowadzeniu kontroli urzędowej pasz innych niż wymienione w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2017/625:”;	Regulacja krajowa dotycząca wystawiania dokumentu potwierdzającego przeprowadzenie kontroli przesyłki i innych obowiązków właściwych organów w związku z przeprowadzeniem kontroli urzędowej pasz innych niż wymienione w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, w zakresie nie uregulowanym w przepisach tego rozporządzenia.
Art. 7	Art. 7. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1923 oraz z 2022 r. poz. 91 i 655) w załączniku do ustawy w części III w ust. 44 w kolumnie czwartej dodaje się pkt 15 i 16 w brzmieniu: „15) zezwolenie, o którym mowa w art. 24ba ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421 oraz z 2022 r. poz.) 16) zezwolenie, o którym mowa w art. 24bb ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt”.	Regulacja krajowa dotycząca zwolnień z obowiązku ponoszenia opłaty skarbowej.
Art. 20	Art. 20. Rejestr, o którym mowa w art. 29 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 21 pkt 2, przechowuje się przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.	Regulacja krajowa służąca zabezpieczeniu przechowywania rejestrów dostaw z innych państw członkowskich Unii Europejskiej prowadzonych na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu. Zgodnie z art. 21 ust. 2 tejże ustawy dokumenty dotyczące dostaw należy przechowywać przez okres jednego roku od dnia dokonania dostawy. Przepis ten znajduje odpowiednie zastosowanie także do rejestrów, o których mowa w art. 29 ust. 1. Brak przepisu przejściowego skutkowałby zniesieniem obowiązku przechowywania rejestrów z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy i utratą mocy przez ustawę z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie określenia spraw rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych przez
powiatowego lekarza weterynarii albo urzędowego lekarza weterynarii z upoważnienia
powiatowego lekarza weterynarii**

Na podstawie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1753 oraz) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powiatowy lekarz weterynarii, w celu realizacji zadań wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.²⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 853/2004”, wydaje decyzje administracyjne w sprawie udzielenia zgody na:

- 1) wykorzystanie surowego mleka niespełniającego kryteriów ustanowionych w załączniku III w sekcji IX rozporządzenia nr 853/2004 dotyczących liczby drobnoustrojów lub liczby komórek somatycznych przy wytwarzaniu serów o okresie dojrzewania wynoszącym co najmniej 60 dni oraz produktów mleczarskich uzyskanych w związku z wytwarzaniem takich serów – w przypadku, o którym mowa w art. 10 ust. 8 lit. b rozporządzenia nr 853/2004;
- 2) przyjmowanie zwierząt do rzeźni – w przypadku, o którym mowa w załączniku II w sekcji III w ust. 7 rozporządzenia nr 853/2004;

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 1950).

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 27 i 83, Dz. Urz. UE L 320 z 18.11.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 281 z 25.10.2007, str. 8, Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 8, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 178 z 09.07.2009, str. 25, Dz. Urz. UE L 314 z 01.12.2009, str. 8, Dz. Urz. UE L 159 z 25.06.2010, str. 18, Dz. Urz. UE L 46 z 19.02.2011, str. 14, Dz. Urz. UE L 327 z 09.12.2011, str. 39, Dz. Urz. UE L 8 z 12.01.2012, str. 29, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 160 z 12.06.2013, str. 15, Dz. Urz. UE L 220 z 17.08.2013, str. 14, Dz. Urz. UE L 69 z 08.03.2014, str. 95, Dz. Urz. UE L 175 z 14.06.2014, str. 6, Dz. Urz. UE L 307 z 28.10.2014, str. 28, Dz. Urz. UE L 67 z 12.03.2016, str. 22, Dz. Urz. UE L 29 z 02.02.2017, str. 21, Dz. Urz. UE L 144 z 07.06.2017, str. 37, Dz. Urz. UE L 285 z 31.10.2017, str. 3 i 10, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241 oraz Dz. Urz. UE L 434 z 23.12.2020, str. 10.

- 3) transport do rzeźni zwierząt, o których mowa w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004:
 - a) w sekcji I w rozdziale I w ust. 2,
 - b) w sekcji II w rozdziale I w ust. 2;
- 4) zwolnienie przedsiębiorstwa spożywczego z obowiązku, o którym mowa w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004 w sekcji I w rozdziale II w ust. 1b;
- 5) dokonanie, w tych samych pomieszczeniach, lecz w innym czasie, czynności, o których mowa w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004:
 - a) w sekcji I w rozdziale II w ust. 2 w lit. b,
 - b) w sekcji II w rozdziale II w ust. 2 w lit. b;
- 6) zwolnienie przedsiębiorstwa spożywczego z obowiązku, o którym mowa w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004:
 - a) w sekcji I w rozdziale II w ust. 6,
 - b) w sekcji II w rozdziale II w ust. 6 w lit. b;
- 7) postępowanie, po przeprowadzeniu badania poubojowego, w sposób inny niż określony w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004:
 - a) w sekcji I w rozdziale IV w ust. 16 w lit. d,
 - b) w sekcji II w rozdziale IV w ust. 7 w lit. c;
- 8) transport w widoczny sposób czystych:
 - a) głów niezawierających materiału szczególnego ryzyka, o którym mowa w art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289, z późn. zm.³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 999/2001”,

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. WE L 173 z 27.06.2001, str. 12, Dz. Urz. WE L 177 z 30.06.2001, str. 60, Dz. Urz. WE L 45 z 15.02.2002, str. 4, Dz. Urz. WE L 225 z 22.08.2002, str. 3, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2003, str. 7, Dz. Urz. UE L 95 z 11.04.2003, str. 15, Dz. Urz. UE L 152 z 20.06.2003, str. 8, Dz. Urz. UE L 160 z 28.06.2003, str. 1 i 22, Dz. Urz. UE L 173 z 11.07.2003, str. 6, Dz. Urz. UE L 265 z 16.10.2003, str. 10, Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2003, str. 29, Dz. Urz. UE L 333 z 20.12.2003, str. 28, Dz. Urz. UE L 162 z 30.04.2004, str. 52, Dz. Urz. UE L 271 z 19.08.2004, str. 24, Dz. Urz. UE L 274 z 24.08.2004, str. 3, Dz. Urz. UE L 344 z 20.11.2004, str. 12, Dz. Urz. UE L 10 z 13.01.2005, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 10.02.2005, str. 9, Dz. Urz. UE L 46 z 17.02.2005, str. 31, Dz. Urz. UE L 163 z 23.06.2005, str. 1, Dz. Urz. UE L 205 z 06.08.2005, str. 3, Dz. Urz. UE L 317 z 03.12.2005, str. 4, Dz. Urz. UE L 44 z 15.02.2006, str. 9, Dz. Urz. UE L 55 z 25.02.2006, str. 5, Dz. Urz. UE L 116 z 29.04.2006, str. 9, Dz. Urz. UE L 120 z 05.05.2006, str. 10, Dz. Urz. UE L 187 z 08.07.2006, str. 10, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 404 z 30.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 164 z 26.06.2007, str. 7, Dz. Urz. UE L 165 z 27.06.2007, str. 8, Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2007, str. 8, Dz. Urz. UE L 317 z 05.12.2007, str. 61, Dz. Urz. UE L 9 z

- b) kończyn poniżej stawu nadgarstkowego i skokowego,
– niepoddanych oskórowaniu lub sparzeniu i usunięciu sierści do zakładu zatwierdzonego zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004, dokonującego dalszej obróbki w celu przetworzenia w żywność – w przypadku, o którym mowa w załączniku III rozporządzenia nr 853/2004 do w sekcji I w rozdziale IV w ust. 18 w lit. c;
- 9) ubój w gospodarstwie pochodzenia bydła domowego, z wyjątkiem bizonów, świń lub zwierząt gospodarskich nieparzystokopytnych – w przypadku, o którym mowa w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004 w sekcji I w rozdziale VIa;
- 10) transport mięsa bez zachowania temperatury określonej w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004 w sekcji I w rozdziale VII w ust. 1 w lit. a – w przypadku, o którym mowa w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004 w sekcji I w rozdziale VII w ust. 3;
- 11) ubój zwierząt w rzeźni – w przypadku, o którym mowa w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004 w sekcji II w rozdziale IV w ust. 10;
- 12) stosowanie przepisów określonych w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004 w sekcji I do produkcji i wprowadzania na rynek mięsa ptaków bezgrzebieniowych – w przypadku, o którym mowa w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004 w sekcji III w ust. 2;
- 13) ubój w gospodarstwie drobiu określonego w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004 w sekcji II w rozdziale IV w ust. 1 w lit. b pkt i – w przypadku, o którym mowa w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004 w sekcji II w rozdziale VI;
- 14) ubój w miejscu pochodzenia zwierząt określonych w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004 w sekcji III w ust. 3;

12.01.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 94 z 05.04.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 111 z 23.04.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 158 z 18.06.2008, str. 5, Dz. Urz. UE L 161 z 20.06.2008, str. 4, Dz. Urz. UE L 202 z 31.07.2008, str. 11, Dz. Urz. UE L 260 z 30.09.2008, str. 8, Dz. Urz. UE L 34 z 04.02.2009, str. 11, Dz. Urz. UE L 55 z 27.02.2009, str. 11 i 17, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 155, Dz. Urz. UE L 279 z 23.10.2010, str. 10, Dz. Urz. UE L 53 z 26.02.2011, str. 56, Dz. Urz. UE L 314 z 14.11.2012, str. 13, Dz. Urz. UE L 21 z 24.01.2013, str. 3, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 179 z 29.06.2013, str. 60, Dz. Urz. UE L 308 z 29.10.2014, str. 66, Dz. Urz. UE L 116 z 07.05.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 188 z 16.07.2015, str. 3, Dz. Urz. UE L 9 z 14.01.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 225 z 19.8.2016, str. 76, Dz. Urz. UE L 18 z 24.01.2017, str. 42, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 110 z 27.04.2017, str. 2, Dz. Urz. UE L 138 z 25.05.2017, str. 92, Dz. Urz. UE L 138 z 25.5.2017, str. 117, Dz. Urz. UE L 281 z 31.10.2017, str. 14, Dz. Urz. UE L 43 z 16.02.2018, str. 6, Dz. Urz. UE L 174 z 10.07.2018, str. 12, Dz. Urz. UE L 61 z 28.02.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 173 z 27.06.2019, str. 42, Dz. Urz. UE L 184 z 12.06.2020, str. 43, Dz. Urz. UE L 360 z 30.10.2020, str. 13 oraz Dz. Urz. UE L 256 z 19.07.2021, str. 56.

- 15) poświadczanie, w drodze oświadczenia, przez podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze, o którym mowa w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004 w sekcji III w ust. 3, że ubój i wykrwawianie zwierząt wymienionych w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004 w sekcji III w ust. 3 zostały przeprowadzone prawidłowo, z podaniem daty i czasu przeprowadzenia tego uboju – w przypadku, o którym mowa w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004 w sekcji III w ust. 3a;
- 16) ubój w gospodarstwie zwierząt określonych w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004 w sekcji III w ust. 4;
- 17) dostarczanie głów zwierząt łownych z gatunku wrażliwego na włóśnicę pozyskanych podczas polowania do przedsiębiorstwa lub zakładu zatwierdzonego zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.⁴⁾) w celu wytworzenia trofeów myśliwskich – w przypadku, o którym mowa w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004 w sekcji IV w rozdziale II w ust. 4 lit. a;
- 18) postępowanie w sposób inny niż określony w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004 w sekcji IV w rozdziale III w ust. 5;
- 19) odstępstwo od wymogu określonego w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004 w sekcji V w rozdziale III w ust. 2 w lit. a;
- 20) odstępstwo od wymogów dotyczących dokumentu rejestracyjnego – w przypadku, o którym mowa w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004 w sekcji VII w rozdziale I w ust. 7;
- 21) zanurzenie żywych małży w wodzie morskiej w strefie sanitarnej na okres krótszy niż określony w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004 w sekcji VII w rozdziale II w części C w ust. 2 w lit. c;
- 22) odstępstwo od wymogu przeprowadzania obróbki – w przypadku, o którym mowa w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004 w sekcji VIII w rozdziale III w części D w ust. 3 lit. c;

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 276 z 20.10.2010, str. 33, Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 86, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 1.

- 23) odstępowanie od wymogów dotyczących transportu mrożonych produktów rybołówstwa – w przypadku, o którym mowa w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004 w sekcji VIII w rozdziale VIII w ust. 2;
- 24) używanie mleka surowego pochodzącego od zwierząt określonych w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004 w sekcji IX w rozdziale I w części I w ust. 2 – w przypadku, o którym mowa w ust. 3 tej części;
- 25) stosowanie wyższej temperatury dla mleka surowego niż określona w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004:
 - a) w sekcji IX w rozdziale I w części II B w ust. 2 i 3 – w przypadku, o którym mowa w ust. 4 w lit. b tej części,
 - b) w sekcji IX w rozdziale II w części I w ust. 1 – w przypadku, o którym mowa w ust. 2 w lit. b tej części;
- 26) dostarczanie przez punkty skupu i garbarnie surowca do produkcji:
 - a) żelatyny przeznaczonej do spożycia przez ludzi – w przypadku, o którym mowa w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004 w sekcji XIV w rozdziale I w ust. 5,
 - b) kolagenu przeznaczonego do spożycia przez ludzi – w przypadku, o którym mowa w załączniku III rozporządzenia nr 853/2004 w sekcji XV w rozdziale I w ust. 5.

§ 2. Powiatowy lekarz weterynarii, w celu realizacji zadań wynikających z przepisów rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/624 z dnia 8 lutego 2019 r. dotyczącego szczególnych przepisów w dziedzinie przeprowadzania kontroli urzędowych dotyczących produkcji mięsa oraz obszarów produkcyjnych i obszarów przejściowych w odniesieniu do żywych małży zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 (Dz. Urz. UE L 131 z 17.5.2019, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/624”, wydaje decyzje administracyjne w sprawie udzielenia zgody na:

- 1) przeprowadzenie badania przedubojowego zwierząt przeznaczonych do uboju w gospodarstwie pochodzenia - w przypadku, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2019/624;
- 2) ubój zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych w terminie 28 dni od dnia wydania świadectwa zdrowia, w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 5 rozporządzenia 2019/624, przy czym za małe ilości mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, o których mowa w art. 6 ust. 5 lit. a rozporządzenia 2019/624, uważa się ilości świeżego mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych lub produkowanych z tego mięsa surowych

wyrobów mięsnych lub mięsa mielonego wprowadzane na rynek w ramach rolniczego handlu detalicznego.

§ 3. Powiatowy lekarz weterynarii, w celu realizacji zadań wynikających z przepisów rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/627 z dnia 15 marca 2019 r. ustanawiającego jednolite praktyczne rozwiązania dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 2074/2005 w odniesieniu do kontroli urzędowych (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 51, z późn. zm.⁵⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/627”, wydaje decyzje administracyjne w sprawie:

- 1) udzielenia zgody na opóźnienie przeprowadzenia badania poubojowego – w przypadku, o którym mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia 2019/627;
- 2) udzielenia zgody na badanie poubojowe jedynie reprezentatywnej próbki drobiu lub zajęczaków z każdego stada – w przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 2 lub art. 26 rozporządzenia 2019/627;
- 3) określenia warunków uboju zwierząt – w przypadku, o którym mowa w art. 43 ust. 6 rozporządzenia 2019/627;
- 4) zawieszenia dostaw mleka surowego z gospodarstwa lub określenia wymagań dotyczących obróbki mleka i jego wykorzystania – w przypadku, o którym mowa w art. 50 ust. 2 rozporządzenia 2019/627;
- 5) wydania jednorazowej zgody na odłów żywych małży oraz określenia warunków takiego odłowu – w przypadku, o którym mowa w art. 62 ust. 2 i 4 rozporządzenia 2019/627.

§ 4. 1. Powiatowy lekarz weterynarii, w celu realizacji zadań wynikających z przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 2073/2005 z dnia 15 listopada 2005 r. w sprawie kryteriów mikrobiologicznych dotyczących środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 1, z późn. zm.⁶⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2073/2005”, wydaje decyzje administracyjne w sprawie:

- 1) zmniejszenia liczby próbek wymaganych do pobrania w celu przeprowadzenia badań mikrobiologicznych przewidzianych w planach pobierania próbek określonych

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 325 z 16.12.2019, str. 183 oraz Dz. Urz. UE L 427 z 17.12.2020, str. 1

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 322 z 7.12.2007, str. 12, Dz. Urz. UE L 107 z 29.04.2010, str. 9, Dz. Urz. UE L 281 z 28.10.2011, str. 7, Dz. Urz. UE L 68 z 12.03.2013, str. 19,

- w załączniku I do rozporządzenia nr 2073/2005 – w przypadku, o którym mowa w art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 2073/2005;
- 2) stosowania procedur pobierania i badania próbek innych niż określone w załączniku I do rozporządzenia nr 2073/2005 – w przypadku, o którym mowa w art. 5 ust. 5 akapit pierwszy – piąty rozporządzenia nr 2073/2005;
 - 3) stosowania w badaniach próbek metod analitycznych innych niż metody zwalidowane lub certyfikowane – w przypadku, o którym mowa w art. 5 ust. 5 akapit szósty rozporządzenia nr 2073/2005;
 - 4) wykorzystania partii produkcyjnej niespełniającej kryteriów bezpieczeństwa żywności określonych w załączniku I do rozporządzenia nr 2073/2005 w rozdziale I, wprowadzonej na rynek, ale nieznajdującej się w sprzedaży detalicznej, po ponownym przetworzeniu, do celów innych niż przewidziane zgodnie z jej pierwotnym przeznaczeniem – w przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 2073/2005;
 - 5) zmniejszenia, określonej w załączniku I do rozporządzenia nr 2073/2005 w rozdziale 3 w ust. 2, częstotliwości pobierania próbek do badań mikrobiologicznych w przypadkach, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia nr 2073/2005 w rozdziale 3 w ust. 2:
 - a) w rzeźniach o małej zdolności produkcyjnej, w tym położonych na terenie gospodarstw, za które uważa się rzeźnie, gdzie tygodniowo:
 - poddaje się ubojowi nie więcej niż 3000 sztuk zwierząt – w przypadku rzeźni drobiu i zajęczaków,
 - poddaje się ubojowi zwierzęta, które stanowią nie więcej niż 20 jednostek przeliczeniowych przy maksymalnej ilości 1000 jednostek przeliczeniowych zwierząt w roku – w przypadku rzeźni, w której dokonuje się uboju bydła, świń, owiec, kóz, domowych zwierząt jednokopytnych i zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych,
 - b) w zakładach produkujących mięso mielone lub surowe wyroby mięsne, w których tygodniowo produkuje się łącznie nie więcej niż 7,5 tony mięsa mielonego lub surowych wyrobów mięsnych,

- c) w zakładach rozbioru mięsa drobiowego, w których tygodniowo produkuje się nie więcej niż 5 ton mięsa drobiowego bez kości lub ilość mięsa z kością równoważną tej ilości.
2. Jednostka przeliczeniowa, o której mowa w ust. 1 pkt 5 lit. a tiret drugie, oznacza:
- 1) sztukę bydła powyżej 3. miesiąca życia albo konia – stanowiącą 1 jednostkę przeliczeniową;
 - 2) sztukę bydła do 3. miesiąca życia – stanowiącą 0,5 jednostki przeliczeniowej;
 - 3) świnie:
 - a) powyżej 100 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,20 jednostki przeliczeniowej,
 - b) od 15 do 100 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,15 jednostki przeliczeniowej,
 - c) poniżej 15 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,05 jednostki przeliczeniowej;
 - 4) owcę albo kozę powyżej 15 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,10 jednostki przeliczeniowej;
 - 5) owcę albo kozę do 15 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,05 jednostki przeliczeniowej.

§ 5. Powiatowy lekarz weterynarii w celu realizacji zadań wynikających z przepisów rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1375 z dnia 10 sierpnia 2015 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośni (*Trichinella*) w mięsie (Dz. Urz. UE L 212 z 11.08.2015, str. 7⁷⁾) wydaje decyzje administracyjne w sprawie:

- 1) udzielenia zgody na podział tusz, lub w przypadku tusz świń domowych ich rozbiór na więcej części, w zakładzie rozbioru mięsa zgodnie z warunkami określonymi w art. 3 ust. 5 tego rozporządzenia przed otrzymaniem wyników badania na obecność włośni;
- 2) przeprowadzenia badań na występowanie włośni w ubocznych produktach pochodzenia zwierzęcego lub przetworzenia ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego – w przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 2 tego rozporządzenia;
- 3) zatwierdzenia procedury, o której mowa w art. 4 ust. 3 tego rozporządzenia;
- 4) uznania za gospodarstwo stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich – w przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 1 tego rozporządzenia;

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 338 z 15.10.2020, str. 7 oraz Dz. Urz. UE L 104 z 25.03.2021, str. 36

- 5) cofnięcia uznania za gospodarstwo stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich – w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 1 i ust. 2 lit. a tego rozporządzenia;
- 6) ponownego uznania za gospodarstwo stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich – w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 3 tego rozporządzenia.

§ 6. Powiatowy lekarz weterynarii w celu realizacji zadań wynikających z przepisów rozporządzenia nr 999/2001 wydaje decyzje administracyjne w sprawie udzielania zgody na:

- 1) usuwanie rdzenia kręgowego – w przypadku owiec i kóz poddanych ubojowi w wieku powyżej 12. miesiąca życia lub mających stały siekacz wyrżnięty z dźwasty, w zakładzie rozbioru mięsa, w drodze odstępstwa od przepisu ust. 4.1 załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001,
 - 2) oddzielania mięsa od głowy u bydła, poddanego ubojowi w wieku powyżej dwunastego miesiąca życia, w zakładzie rozbioru mięsa, w drodze odstępstwa od przepisu ust. 8 załącznika V do rozporządzenia 999/2001 – w przypadku gdy są spełnione dodatkowe wymagania określone w ust. 9 załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001
- pod warunkiem, że nie spowoduje to zagrożenia skażenia mięsa tkanką ośrodkowego układu nerwowego.

§ 7. Urzędowy lekarz weterynarii, w celu realizacji zadań wynikających z przepisów rozporządzenia nr 853/2004, wydaje decyzje administracyjne w sprawie udzielenia zgody na:

- 1) poddanie zwierząt ubojowi w rzeźni – w przypadku, o którym mowa w załączniku II do rozporządzenia nr 853/2004 w sekcji III w ust. 6;
- 2) uznania partii masy jajecznej, o której mowa w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004 w sekcji X w rozdziale II w części III w ust. 5, za nienadającą się do spożycia przez ludzi.

§ 8. Urzędowy lekarz weterynarii, w celu realizacji zadań wynikających z przepisów rozporządzenia 2019/627, wydaje decyzje administracyjne w sprawie:

- 1) udzielenia zgody na dokonanie uboju w innej rzeźni – w przypadku, o którym mowa w art. 43 ust. 6 rozporządzenia 2019/627;
- 2) zakazu transportu zwierząt z gospodarstwa do rzeźni – w przypadku, o którym mowa w art. 43 ust. 6 rozporządzenia 2019/627;

- 3) sposobu postępowania ze świeżym mięsem pochodzącym od zwierząt, o których mowa w art. 47 rozporządzenia 2019/627;
- 4) uznania mięsa za nienadające się do spożycia przez ludzi – w tym w przypadku, o którym mowa w art. 28 ust. 6, art. 30 ust. 2, art. 31 ust. 2, art. 32 ust. 3, art. 33 ust. 2, art. 34 ust. 2, art. 40 ust. 3, art. 41 ust. 2, art. 43 ust. 1 i 3 oraz art. 45 rozporządzenia 2019/627,
- 5) uznania produktów rybołówstwa za nienadające się do spożycia przez ludzi – w tym w przypadku, o którym mowa w art. 71 i w rozdziale II w części A w pkt 1 załącznika VI do rozporządzenia 2019/627.

§ 9. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w celu realizacji zadań wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.⁸⁾) wydaje decyzje administracyjne w sprawie:

- 1) zastosowania środków, o których mowa w art. 138 ust. 1 lit. b oraz w ust. 2 tego rozporządzenia,
- 2) cofnięcia środków, o których mowa w art. 138 ust. 1 lit. b oraz w ust. 2 tego rozporządzenia.

2. Urzędowy lekarz weterynarii w celu realizacji zadań wynikających z przepisów rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1 wydaje decyzje administracyjne w sprawie zastosowania środków, o których mowa w art. 138 ust. 1 lit. b. oraz ust. 2 lit b, c, d, i oraz k rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1.

⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 82 z 25.3.2019, str. 4 oraz Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111

§ 10. 1. Decyzję administracyjną, o której mowa w § 3 pkt 4, wydaje się po upływie trzech miesięcy od pierwszego zgłoszenia powiatowemu lekarzowi weterynarii przez podmiot skupujący mleko, że mleko pochodzące z danego gospodarstwa nie spełnia kryteriów dotyczących liczby drobnoustrojów lub liczby komórek somatycznych, chyba że w tym okresie powiatowy lekarz weterynarii otrzyma od podmiotu skupującego mleko informację potwierdzającą, że mleko dostarczane przez podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze spełnia kryteria dotyczące liczby drobnoustrojów i liczby komórek somatycznych.

2. Informację, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy mleko jest wprowadzane na rynek bez pośrednictwa podmiotu skupującego, przekazuje powiatowemu lekarzowi weterynarii podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze.

§ 11. 1. Decyzje administracyjne, o których mowa w § 1 pkt 1, 2, 4–10, 13–16 i 18–26, § 2, § 3 pkt 1, 2 i 5, § 4, § 5 pkt 1, 3, 4 i 6, § 6 oraz § 8 pkt 1, wydaje się na wniosek podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze.

2. Do wniosku o wydanie decyzji administracyjnej, o której mowa w § 1 pkt 9, dołącza się kopię umowy zawartej z podmiotem prowadzącym rzeźnię dotyczącej uboju zwierząt w gospodarstwie ich pochodzenia przy użyciu mobilnej jednostki stanowiącej część tej rzeźni.

3. Decyzja administracyjna, o której mowa w § 1 pkt 15, może zostać wydana w przypadku gdy przedsiębiorstwo spożywcze uzyskało zgodę powiatowego lekarza weterynarii, o której mowa w § 1 pkt 14.

4. Decyzję administracyjną, o której mowa w § 1 pkt 17, wydaje się na wniosek koła łowieckiego albo ośrodka hodowli zwierzyny będącego odpowiednio dzierżawcą albo zarządcą obwodu łowieckiego zgodnie z przepisami prawa łowieckiego.

5. Decyzję administracyjną, o której mowa w § 2 pkt 2, wydaje się na wniosek podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze, z którego pochodzą zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych, o których mowa w art. 6 ust. 5 rozporządzenia 2019/624.

6. Kopia decyzji administracyjnej, o której mowa w § 2 pkt 2, towarzyszy zwierzętom w drodze do rzeźni lub jest wysyłana do rzeźni z wyprzedzeniem w dowolnej formie, w przypadku gdy do tych zwierząt ma zastosowanie odstępstwo, o którym mowa w art. 6 ust. 5 rozporządzenia 2019/624.

7. Składany do powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności wniosek, o którym mowa w ust. 1 i 4, zawiera:

1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;

2) weterynaryjny numer identyfikacyjny, jeżeli został nadany.

8. Do wniosku o wydanie decyzji administracyjnej, o której mowa w § 1 pkt 6, dołącza się kopię umowy zawartej między przedsiębiorstwem spożywczym a podmiotem świadczącym usługi w zakresie czyszczenia, mycia i dezynfekcji środków transportu zwierząt przeznaczonych do uboju, która określa zakres i miejsce wykonywania tych czynności oraz z której wynika, że miejsca i urządzenia przeznaczone do czyszczenia, mycia i dezynfekcji środków transportu zwierząt przeznaczonych do uboju są przystosowane do wykonywania tego typu czynności.

9. Do wniosku o wydanie decyzji administracyjnej, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 2, dołącza się dokumenty potwierdzające, że alternatywna metoda analityczna spełnia warunki określone w art. 5 ust. 5 akapit trzeci–piąty rozporządzenia nr 2073/2005.

10. Do wniosku o wydanie decyzji administracyjnej, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 3, dołącza się dokumenty potwierdzające, że metoda analityczna została zwalidowana zgodnie z protokołami uznanymi w skali międzynarodowej.

11. Koła łowieckie albo ośrodki hodowli zwierzyny, które odpowiednio dzierżawią obwody łowieckie albo zarządzają obwodami łowieckimi, położonymi na terenie więcej niż jednego powiatu, składają wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w § 1 pkt 17, do powiatowego lekarza weterynarii, na obszarze właściwości którego znajduje się największa część obwodu łowieckiego.

§ 12. Urzędowy lekarz weterynarii niebędący pracownikiem Inspekcji Weterynaryjnej przesyła powiatowemu lekarzowi weterynarii kopie decyzji administracyjnych wydanych w sprawach, o których mowa w § 7, 8 i § 9 ust. 2, nie później niż następnego dnia roboczego po dniu ich wydania.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2022 r.⁹⁾

**MINISTER
ROLNICTWA I ROZWOJU WSI**

⁹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 października 2006 r. w sprawie określenia spraw rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych przez powiatowego lekarza weterynarii albo urzędowego lekarza weterynarii z upoważnienia powiatowego lekarza weterynarii (Dz. U. z 2016 r. poz. 874), które traci moc z dniem 1 czerwca 2022 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. ...).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie określenia spraw rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych przez powiatowego lekarza weterynarii albo urzędowego lekarza weterynarii z upoważnienia powiatowego lekarza weterynarii stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. z 2020 r. poz. 1753, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia określa, jakie sprawy są rozstrzygane w drodze decyzji administracyjnej przez powiatowego lekarza weterynarii albo urzędowego lekarza weterynarii z upoważnienia powiatowego lekarza weterynarii. Wskazanie tych spraw ma na celu wykonanie przepisów:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289);
- 2) rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14);
- 3) rozporządzenia Komisji (WE) nr 2073/2005 z dnia 15 listopada 2005 r. w sprawie kryteriów mikrobiologicznych dotyczących środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 1);
- 4) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1375 z dnia 10 sierpnia 2015 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośni (*Trichinella*) w mięsie (Dz. Urz. UE L 212 z 11.08.2015, str. 7);
- 5) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu

Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.)

- 6) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/624 z dnia 8 lutego 2019 r. dotyczącego szczególnych przepisów w dziedzinie przeprowadzania kontroli urzędowych dotyczących produkcji mięsa oraz obszarów produkcyjnych i obszarów przejściowych w odniesieniu do żywych małży zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 (Dz. Urz. UE L 131 z 17.5.2019, str. 1) oraz
- 7) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/627 z dnia 15 marca 2019 r. ustanawiającego jednolite praktyczne rozwiązania dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 2074/2005 w odniesieniu do kontroli urzędowych (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 51).

Konieczność wydania przedmiotowego rozporządzenia wynika ze zmian wprowadzonych w art. 7 ust. 4 ww. ustawy, które mają na celu wdrożenie do polskiego porządku przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu

Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”. Należy zauważyć, że rozporządzenie 2017/625, jak również inne akty UE wydane w trybie rozporządzenia 2017/625, uchyliły bądź zastąpiły szereg przepisów UE, między innymi:

- 1) rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200)
- 2) rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 206, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 75)
- 3) część przepisów rozporządzenia Komisji WE nr 2074/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiającego środki wykonawcze w odniesieniu do niektórych produktów objętych rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 i do organizacji urzędowych kontroli na mocy rozporządzeń (WE) nr 854/2004 oraz (WE) nr 882/2004, ustanawiającego odstępstwa od rozporządzenia (WE) nr 852/2004 i zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 853/2004 oraz (WE) nr 854/2004 (Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 27) oraz
- 4) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2076/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiającego środki przejściowe do celów wdrożenia rozporządzeń (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004 oraz (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 853/2004 oraz (WE) nr 854/2004 (Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 83).

Zmiany art. 7 ust. 4 zostały wprowadzone ustawą z dnia r. o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U.). W związku

z powyższym konieczne jest uchylene obecnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 października 2006 r. w sprawie określenia spraw rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych przez powiatowego lekarza weterynarii albo urzędowego lekarza weterynarii z upoważnienia powiatowego lekarza weterynarii (Dz. U. z 2016 r. poz. 874) oraz zastąpienie projektowanym rozporządzeniem, które uwzględnia kwestie zmiany przepisów UE wynikające z wejścia w życie rozporządzenia 2017/625.

Należy zauważyć, że przepisy § 1, 4, 5 i 7 projektowanego rozporządzenia pozostają co do zasady bez zmian w porównaniu z przepisami ww. uchylanego rozporządzenia. Wprowadzane w tych przepisach zmiany mają charakter porządkowy lub doprecyzowują obecnie obowiązujące przepisy w związku z wejściem w życie innych przepisów prawa, np. przepisów dotyczących możliwości funkcjonowania tzw. rzeźni rolniczych lub przepisów rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1478 z dnia 14 października 2020 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1375 w odniesieniu do pobierania próbek, metody referencyjnej służącej do wykrywania i warunków przywozu związanych z kontrolą włośnia (*Trichinella*) (Dz. Urz. UE L 338 z 15.10.2020, str. 7). Dodatkowo w § 1:

1) pkt 4 proponuje się doprecyzowanie, że decyzje administracyjne wydawane przez powiatowego lekarza weterynarii dotyczą załącznika III w sekcji I w rozdziale II w ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 853/2004, jak również proponuje się, żeby decyzje te były wydawane na wniosek podmiotu, a nie jak dotąd z urzędu;

2) pkt 8 dodano możliwość transportu do innego zakładu głów niezawierających materiału szczególnego ryzyka, których niepoddano oskórowaniu lub sparzeniu i usunięciu sierści,

3) pkt 9 wskazano możliwość uboju w gospodarstwie pochodzenia bydła domowego, z wyjątkiem bizonów, świń lub zwierząt gospodarskich nieparzystokopytnych – w przypadku o którym mowa w załączniku III w sekcji I w rozdziale VIa rozporządzenia nr 853/2004.

Decyzje wskazane w pkt 8 i 9 w § 1 projektu rozporządzenia dotyczą przypadków określonych w ostatniej nowelizacji rozporządzenia nr 853/2004, tj. w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2021/1374 z dnia 12 kwietnia 2021 r. zmieniającym załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady

ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 297 z 20.08.2021, str. 1).

Przepisy § 2 i 3 projektu rozporządzenia to przepisy nowe wskazujące decyzje administracyjne wydawane przez powiatowego lekarza weterynarii w celu realizacji zadań wynikających z przepisów rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/624 oraz rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/627. Przepisy § 2 i 3 uchylanego rozporządzenia nie mają dłużej zastosowania w związku z uchyceniem wskazanych tam przepisów rozporządzenia nr 854/2004 oraz rozporządzenia nr 882/2004.

W § 6 proponuje się wprowadzenie przepisów zezwalających na stosowanie w Polsce odstępstwa przewidzianego w przepisach rozporządzenia nr 999/2001 dotyczącego:

- 1) usuwania w zakładach rozbioru mięsa rdzenia kręgowego w przypadku owiec i kóz poddanych ubojowi w wieku powyżej 12. miesiąca życia lub mających stały siekacz wyrżnięty z działą;
- 2) oddzielania w zakładach rozbioru mięsa mięsa od głowy u bydła poddanego ubojowi w wieku powyżej 12. miesiąca życia.

Zgodnie z przepisami określonymi w pkt 8 załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001, co do zasady, oddzielanie mięsa od głowy u bydła w wieku powyżej 12. miesiąca życia powinno odbywać się w rzeźni. Jednakże zgodnie z pkt 4.3 lit. c załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję zezwalającą na oddzielanie mięsa od głowy u bydła w zakładach rozbioru mięsa wyznaczonych specjalnie do tego celu zgodnie z przepisami ustanowionymi w pkt 9 tego załącznika.

Podobnie odnośnie do usuwania rdzenia kręgowego w przypadku owiec i kóz, zgodnie z przepisami pkt 4 załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001, co do zasady, taka czynność powinna odbywać się w rzeźni. Jednakże zgodnie z pkt 4.3 lit. a załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001, państwa członkowskie UE mogą podjąć decyzję zezwalającą na usuwanie rdzenia kręgowego w przypadku owiec i kóz w zakładach rozbioru mięsa wyznaczonych specjalnie do tego celu.

W projekcie przewiduje się, że powiatowy lekarz weterynarii, na wniosek podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze, będzie mógł wydać decyzję administracyjną zezwalającą na usuwanie rdzenia kręgowego w przypadku owiec i kóz poddanych ubojowi w wieku powyżej 12. miesiąca życia lub mających stały

siekacz wyrżnięty z dżasła, w zakładach rozbioru mięsa, a także na oddzielania mięsa od głowy u bydła poddanego ubojowi w wieku powyżej 12. miesiąca życia w zakładach rozbioru mięsa, pod warunkiem, że nie spowoduje to zagrożenia skażenia mięsa tkanką ośrodkowego układu nerwowego, a w tym drugim przypadku – że zostaną spełnione dodatkowe wymagania określone w ust. 9 załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001.

Przepisy § 8 projektu wskazują decyzje administracyjne wydawane przez urzędowego lekarza weterynarii w celu realizacji zadań wynikających z przepisów rozporządzenia 2019/627. Nowelizacja tego przepisu wynika z uchylecia rozporządzenia nr 854/2004.

Natomiast brzmienie § 9 wynika z uchylecia rozporządzenia nr 882/2004 i zastąpienia go rozporządzeniem 2017/625.

Mając na uwadze zmiany art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego wprowadzone ustawą z dnia r. o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U.), w § 11 ust. 1 i 4 projektu zostały wskazane wyłącznie decyzje administracyjne wydawane na wniosek podmiotów, natomiast decyzje administracyjne niewymienione w tym przepisie są wydawane z urzędu przez powiatowego lub urzędowego lekarza weterynarii.

Ponieważ zaplanowano, że projekt ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2022 r., ten sam termin wejścia w życie określono w odniesieniu do projektowanego rozporządzenia.

Przedmiot projektowanej regulacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji, o której mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces

Legislacyjny zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt rozporządzenia będzie podlegał zamieszczeniu w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie określenia spraw rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych przez powiatowego lekarza weterynarii albo urzędowego lekarza weterynarii z upoważnienia powiatowego lekarza weterynarii Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Sekretarz Stanu - Lech Kołakowski Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Barbara Olszewska, Departament Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, tel. 22 623 25 29, adres e-mail: barbara.olszewska@minrol.gov.pl	Data sporządzenia 06.12.2021 r. Źródło art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1753, z późn. zm.) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi -

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozwiązywanym problemem jest zagrożenie braku przepisów umożliwiających powiatowym lekarzom weterynarii oraz urzędowym lekarzom weterynarii z upoważnienia powiatowego lekarza weterynarii wydawanie decyzji administracyjnych mających na celu wykonanie przepisów Unii Europejskiej (UE) w zakresie bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego.

Zmiany wprowadzone w ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego ustawą z dnia r. o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U.) wdrażającą do polskiego porządku przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625¹⁾ skutkują uchynieniem obecnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 października 2006 r. w sprawie określenia spraw rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych przez powiatowego lekarza weterynarii albo urzędowego lekarza weterynarii z upoważnienia powiatowego lekarza weterynarii (Dz.U. z 2016 r. poz. 874).

Należy umożliwić organom Inspekcji Weterynaryjnej dalsze stosowanie przepisów prawa żywnościowego po ich zmianie w związku z wejściem w życie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625, w zakresie wydawania decyzji administracyjnych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomenduje się rozwiązanie legislacyjne – przyjęcie nowego rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie określenia spraw rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych przez powiatowego lekarza weterynarii albo urzędowego lekarza weterynarii z upoważnienia powiatowego lekarza weterynarii.

Nie jest możliwe osiągnięcie celów projektu za pomocą innych środków.

Projektowane rozporządzenie ma na celu kontynuowanie funkcjonowania w polskim porządku prawnym licznych przepisów obecnie obowiązującego rozporządzenia MRiRW, a także wprowadzenie nowych przepisów mających na celu wykonywanie przepisów:

1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. UE L 147 z 31.5.2001, str. 1, z późn. zm.– Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289)

2) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2021/1374 z dnia 12 kwietnia 2021 r. zmieniającego załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące

¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.).

higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 297 z 20.8.2021, str. 1), w zakresie

- oddzielania w zakładach rozbioru mięsa od głowy u bydła lub usuwanie rdzenia kręgowego w przypadku owiec i kóz.
- transportu do innego zakładu głów niezawierających materiału szczególnego ryzyka, które nie poddano oskórowaniu lub sparzeniu i usunięciu sierści,
- uboju w gospodarstwie pochodzenia bydła domowego, z wyjątkiem bizonów, świń lub zwierząt gospodarskich nieparzystokopytnych

Efektom wprowadzonych zmian będzie dalsza możliwość wydawania decyzji przez organy Inspekcji Weterynaryjnej mających na celu wykonanie przepisów UE w zakresie bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak informacji na ten temat.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty zajmujące się produkcją produktów pochodzenia zwierzęcego	145 867 przedsiębiorstw produkujących produkty pochodzenia zwierzęcego	Sprawozdanie z realizacji zadań Inspekcji Weterynaryjnej (IW) w 2020 r.	Możliwość złożenia wniosku do organu IW w celu zastosowania odpowiednich przepisów (odstępstw) dotyczących bezpieczeństwa żywności wskazanych w przepisach UE w odniesieniu do spraw rozstrzyganych na wniosek. Konieczność dostosowania się do rozstrzygnięć wskazanych w decyzjach wydawanych z urzędu.
IW – powiatowi lekarze weterynarii	305 organów	Sprawozdanie z realizacji zadań I W w 2020 r.	Wydawanie decyzji administracyjnych na wniosek podmiotów lub z urzędu.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348).

W ramach konsultacji publicznych projekt zostanie przesłany do organizacji społecznych, w tym do: Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Związku Zawodowego Rolnictwa „SAMOOBRONA”, Krajowego Związku Rolników Kółek i Organizacji Rolniczych, Związku Zawodowego Rolników „OJCZYŻNA”, Związku Zawodowego Rolników Rzeczypospolitej „SOLIDARNI”, Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa w RP, Związku Zawodowego Centrum Narodowe Młodych Rolników, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Federacji Branżowych Związków Producentów Rolnych, Krajowej Rady Spółdzielczej, Krajowej Rady Izb Rolniczych, Federacji Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Krajowego Związku Rewizyjnego Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Związku Zawodowego Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”, Związku Zawodowego Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”, Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Krajowej Rady Federacji Konsumentów, Stowarzyszenia Konsumentów Polskich, Europejskiego Centrum Konsumentckiego, Forum Związków Zawodowych, Konfederacji LEWIATAN, Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej, Związku Rzemiosła Polskiego oraz Business Centre Club.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanej regulacji nie spowoduje skutków finansowych dla sektora finansów publicznych.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0				
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0				
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0				
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Możliwość rozszerzenia dotychczasowej działalności przedsiębiorstw już istniejących w zakresie prowadzenia rozbioru mięsa (oddzielanie w zakładach rozbioru mięsa od głowy u bydła lub usuwanie rdzenia kręgowego w przypadku owiec i kóz). Możliwość transportu do innego zakładu, pod pewnymi warunkami, głów niezawierających materiału szczególnego ryzyka, które nie poddano oskórowaniu lub sparzeniu i usunięciu sierści. Możliwość uboju w gospodarstwie pochodzenia bydła domowego, z wyjątkiem bizonów, świń lub zwierząt gospodarskich nieparzystokopytnych.										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Możliwość rozszerzenia dotychczasowej działalności przedsiębiorstw już istniejących w zakresie prowadzenia rozbioru mięsa (oddzielanie w zakładach rozbioru mięsa od głowy u bydła lub usuwanie rdzenia kręgowego w przypadku owiec i kóz). Możliwość transportu do innego zakładu, pod pewnymi warunkami, głów niezawierających materiału szczególnego ryzyka, które nie poddano oskórowaniu lub sparzeniu i usunięciu sierści. Możliwość uboju w gospodarstwie pochodzenia bydła domowego, z wyjątkiem bizonów, świń lub zwierząt gospodarskich nieparzystokopytnych.										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu										
Niemierzalne	brak	Brak wpływu										

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektu rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowana regulacja nie ma wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☒ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na wzmocnienie nadzoru organów Inspekcji Weterynaryjnej nad podmiotami zajmującymi się produkcją produktów pochodzenia zwierzęcego zlokalizowanych na terenie Polski.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie przepisów projektowanego rozporządzenia, tj. wydawanie przez organy IW decyzji administracyjnych, będzie możliwe po dniu 1 czerwca 2022 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu będzie możliwa do przeprowadzenia po 12 miesiącach od wejścia w życie przedmiotowych przepisów.		
Miernikiem efektów będzie liczba decyzji administracyjnych wydanych przez organy IW w odniesieniu do nowych przepisów, w stosunku do przepisów obecnie obowiązującego rozporządzenia MRiRW, tj. w odniesieniu do możliwości: - oddzielania w zakładach rozbioru mięsa od głowy u bydła lub usuwanie rdzenia kręgowego w przypadku owiec i kóz. - transportu do innego zakładu głów niezawierających materiału szczególnego ryzyka, które nie poddano oskórowaniu lub sparzeniu i usunięciu sierści, - uboju w gospodarstwie pochodzenia bydła domowego, z wyjątkiem bizonów, świń lub zwierząt gospodarskich nieparzystokopytnych		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie wzoru dokumentu potwierdzającego przeprowadzenie kontroli urzędowej
przesyłki pasz oraz sposobu jego wystawiania i wypełniania**

Na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2021 r. poz. 278 oraz z 2022 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór dokumentu potwierdzającego przeprowadzenie kontroli urzędowej przesyłki pasz oraz sposób jego wystawiania i wypełniania, stanowiące załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2022 r.²⁾

MINISTER

ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej - rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 1950).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 czerwca 2007 r. wzoru dokumentu potwierdzającego przeprowadzenie kontroli urzędowej przesyłki pasz oraz sposób jego wystawiania i wypełniania (Dz. U. poz. 836), które traci moc z dniem 1 czerwca 2022 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

A	1. Nadawca/Eksporter		Dokument potwierdzający przeprowadzenie kontroli urzędowej przesyłki pasz wprowadzanych na obszar celný Unii Europejskiej*	
			2. Numer dokumentu	
	3. Odbiorca		4. Numer dokumentu celnego	
			5. Dokument towarzyszący	
	6. Składający deklarację lub przedstawiciel		7. Pochodzenie 7.1. Numer zatwierdzenia lub rejestracji zakładu (jeżeli dotyczy):	
Informacja dotycząca partii paszy	8. Opis paszy ☐ 8.1. ☐ 8.2. ☐ 8.3. ☐ 8.4. ☐ 8.5.		9. Kod CN	11. Masa brutto (kg)
			10. Liczba paczek	12. Masa netto (kg)
B	13. Kontrole określone w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach			
Przeprowadzone kontrole	13.1. Kontrola dokumentów 1. ☐ tak 2. ☐ nie		13.2. Kontrola identyfikacyjna 1. ☐ tak 2. ☐ nie	
	14. Kontrole określone w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach			
	14.1. Kontrola bezpośrednia 1. ☐ tak 2. ☐ nie			
	14.2. Przeprowadzono badania laboratoryjne 1. ☐ tak 2. ☐ nie		Rodzaj analizy: (jeżeli dotyczy, należy dołączyć kopię wyników badań)	
	14.3. Przeprowadzono badania laboratoryjne pod kontrolą 1. ☐ tak 2. ☐ nie		Rodzaj analizy:	
C	15. Oznaczenie organu Inspekcji Weterynaryjnej		16. Graniczny Lekarz Weterynarii/Powiatowy Lekarz Weterynarii	
Potwierdzenie			 (miejscowość i data) (podpis) (imię i nazwisko - drukowanymi literami)	
D	17. Uwagi (wypełnia właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej miejsca przeznaczenia przesyłki)			
Dodatkowe uwagi				

* Przed wypełnieniem dokumentu należy zapoznać się ze sposobem jego wystawiania i wypełniania.

** Przed wypełnieniem dokumentu należy zapoznać się ze sposobem jego wystawiania i wypełniania.*

SPOSÓB WYSTAWIANIA I WYPEŁNIANIA DOKUMENTU POTWIERDZAJĄCEGO PRZEPROWADZENIE KONTROLI URZĘDOWEJ PRZESYŁKI PASZ

A. Informacje dotyczące partii paszy (wypełnia podmiot odpowiedzialny za przesyłkę z wyłączeniem pola 2 i 4, które wypełnia właściwy organ).

1. Nadawca/Eksporter
Wpisać imię, nazwisko i adres osoby fizycznej lub nazwę i adres podmiotu będącego nadawcą lub eksporterem przesyłki.
2. Numer dokumentu
Wpisać kolejny numer nadany dokumentowi przez organ Inspekcji Weterynaryjnej (powiatowego lekarza weterynarii/granicznego lekarza weterynarii).
3. Odbiorca
Wpisać imię, nazwisko i adres osoby fizycznej lub nazwę i adres podmiotu, do którego przesyłka ma być dostarczona.
4. Numer dokumentu celnego
Wpisać numer dokumentu celnego.
5. Dokument towarzyszący
Wpisać nazwę dokumentu towarzyszącego przesyłce.
6. Składający deklarację lub przedstawiciel
Wpisać imię, nazwisko, adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu odpowiedzialnego za przesyłkę, która informuje właściwy organ Inspekcji Weterynaryjnej o przewidywanym czasie przywozu, ilości i rodzaju przesyłki.
7. Pochodzenie
Wpisać nazwę i adres podmiotu w państwie trzecim wytwarzającego, magazynującego lub wprowadzającego do obrotu pasze, a w przypadku gdy dane te nie są tożsame z miejscem pochodzenia przesyłki, wpisać także adres miejsca pochodzenia przesyłki.
7.1. Wpisać numer zatwierdzenia lub rejestracji podmiotu w państwie trzecim, wytwarzającego, magazynującego lub wprowadzającego do obrotu pasze (jeżeli dotyczy).
8. Opis paszy
Wpisać znak „+” w odpowiedniej rubryce:
„[] 8.1.” — dla dodatków paszowych lub premiksów
„[] 8.2.” — dla materiałów paszowych
„[] 8.3.” — dla mieszanek paszowych
„[] 8.4.” — dla pasz dietetycznych
„[] 8.5.” — dla innych pasz wraz z podaniem ich nazwy.
9. Kod CN
Wpisać kod CN paszy.
10. Liczba paczek
Wpisać liczbę paczek, a w przypadku pasz nieopakowanych — wyraz „luzem”.
11. Masa brutto (kg)
Wpisać masę brutto wyrażoną w kilogramach.
12. Masa netto (kg)
Wpisać masę netto wyrażoną w kilogramach.

B. Przeprowadzone kontrole (wypełnia właściwy organ Inspekcji Weterynaryjnej)

13. Kontrole określone w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach.
 - 13.1. Wpisać znak „+” w odpowiedniej rubryce.
 - 13.2. Wpisać znak „+” w odpowiedniej rubryce.
14. Kontrole określone w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach.
 - 14.1. Wpisać znak „+” w odpowiedniej rubryce.
 - 14.2. Wpisać znak „+” w odpowiedniej rubryce.
Jeżeli badania laboratoryjne zostały przeprowadzone i wyniki są dostępne, należy dołączyć do dokumentu kopię wyników badań laboratoryjnych i wskazać rodzaj przeprowadzonej analizy.
 - 14.3. Wpisać znak „+” w odpowiedniej rubryce.
Jeżeli próbki do badań laboratoryjnych zostały pobrane, a wyniki nie są jeszcze dostępne, należy wskazać rodzaj analizy.

C. Potwierdzenie (wypełnia właściwy organ Inspekcji Weterynaryjnej)

15. Oznaczenie organu Inspekcji Weterynaryjnej
Podać nazwę i adres organu. Odcisk pieczęci organu powinien być w kolorze innym niż kolor pozostałych wpisów w dokumencie.
16. Powiatowy Lekarz Weterynarii/Graniczny Lekarz Weterynarii
Podać miejscowość, datę oraz imię i nazwisko podpisującego dokument.

D. Dodatkowe uwagi (wypełnia właściwy organ Inspekcji Weterynaryjnej)

17. Uwagi
Organ przeprowadzający kontrolę może wpisać ewentualne uwagi.

Objaśnienia:

1. Dokument potwierdzający przeprowadzenie kontroli urzędowej przesyłki pasz jest:
 - 1) wystawiany w języku polskim lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej będącego miejscem przeznaczenia przesyłki;
 - 2) jednostronnicowy.
2. Organ Inspekcji Weterynaryjnej, w przypadku gdy pasza jest dopuszczona do obrotu na obszarze celnym Unii Europejskiej, przechowuje dokument przez co najmniej 18 miesięcy:
 - 1) dokument potwierdzający przeprowadzenie kontroli urzędowej przesyłki pasz;
 - 2) kopie wyników badań laboratoryjnych.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2021 r. poz. 278 oraz z 2022 r. poz.).

Z dniem wejścia w życie ustawy z dnia o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie wzoru dokumentu potwierdzającego przeprowadzenie kontroli granicznej przesyłki pasz oraz sposobu jego wystawiania i wypełniania (Dz. U. poz. 836).

Z uwagi na zmianę art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach pośrednio zmianie uległo upoważnienie ustawowe do wydania przedmiotowego rozporządzenia, zawarte w art. 48 ust. 1 ustawy.

Opracowany wzór dokumentu potwierdzającego przeprowadzenie kontroli urzędowej przesyłki pasz, stanowiący załącznik do projektu niniejszego rozporządzenia, jest sporządzany w przypadku kontroli urzędowej pasz innych niż wymienione w art. 47 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1).

Dokument będzie sporządzany wyłącznie w przypadku kontroli pasz importowanych do Polski i na obszar celny Unii Europejskiej niewymienionych w art. 47 ust. 1 ww. rozporządzenia, które nie są objęte europejskim systemem TRACES. Dokument stanowiący załącznik do niniejszego rozporządzenia umożliwi, granicznym lekarzom weterynarii na przejściach granicznych oraz powiatowym lekarzom weterynarii w miejscach przeznaczenia przesyłki pasz, wystawianie dokumentu potwierdzającego przeprowadzenie kontroli urzędowej

przesyłki pasz, a tym samym spełnienie wymagania, o którym mowa w art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach.

Ponadto z uwagi na zastąpienie w ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach określenia „kontrola graniczna” określeniem „kontrola urzędowa”, proponuje się analogiczne zmiany w projektowanym rozporządzeniu.

Cel projektu rozporządzenia może zostać osiągnięty jedynie przez środki o charakterze legislacyjnym. Projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji, o której mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia zostanie ujęty w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wzoru dokumentu potwierdzającego przeprowadzenie kontroli urzędowej przesyłki pasz oraz sposobu jego wystawiania i wypełniania Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Lech Kołakowski - Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Krystian Popławski - Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii tel.: 22 623-18-43 adres e-mail: krystian.poplawski@minrol.gov.pl Joanna Gołębiowska Naczelnik Wydziału Pasz i Kontroli Departament Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii tel.: 22 623-23-91 adres e-mail: joanna.golebiowska@minrol.gov.pl	Data sporządzenia czerwiec 2021 r. Źródło Art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2021 r. poz. 278, z późn. zm.) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W związku ze zmianami wprowadzonymi w art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach, które mają na celu wdrożenie do polskiego porządku przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2regula008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”, pośrednio zmianie uległo upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia zawarte w art. 48 ust. 1 ww. ustawy.

W związku z powyższym, z dniem wejścia w życie ustawy z dnia ... 2022 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) utraciło moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie wzoru dokumentu potwierdzającego przeprowadzenie kontroli granicznej przesyłki pasz oraz sposobu jego wystawiania i wypełniania (Dz. U. poz. 836).

Projektowane rozporządzenie zastąpi ww. rozporządzenie.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Opracowany projekt rozporządzenia zastępuje wzór dokumentu potwierdzającego przeprowadzenie kontroli granicznej przesyłki pasz, wzorem dokumentu potwierdzającego przeprowadzenie urzędowej kontroli przesyłki pasz stanowiącym załącznik do projektu niniejszego rozporządzenia. Dokument ten jest sporządzany w przypadku kontroli urzędowej pasz innych niż wymienione w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2017/625.

W celu dostosowania dokumentu, potwierdzającego przeprowadzenie kontroli urzędowej przesyłki pasz, do obecnie obowiązującego porządku prawnego i dyrektywy Komisji 98/68/WE z dnia 10 września 1998 r. ustanawiającej dokument wzorcowy określony w art. 9 ust. 1 dyrektywy Rady 95/53/WE i niektóre reguły kontroli przy wprowadzaniu do Wspólnoty pasz z państw trzecich (Dz. Urz. WE L 261 z 24.09.1998, str. 32 - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 24, str. 3) proponuje się następujące zmiany względem załącznika do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie wzoru dokumentu potwierdzającego przeprowadzenie kontroli granicznej przesyłki pasz oraz sposobu jego wystawiania i wypełniania (Dz. U. poz. 836). Usunięcie ze wzoru

stanowiącego załącznik do projektowanego rozporządzenia, punktu 5.1, zmianę numeracji z uwagi na usunięcie punktu 8.4 oraz odwołań do uchylonych i zmienionych przepisów ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach, gdyż powyższe kwestie regulowane są obecnie rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wprowadzania na rynek i stosowania pasz, zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady i uchylającym dyrektywę Rady 79/373/EWG, dyrektywę Komisji 80/511/EWG, dyrektywy Rady 82/471/EWG, 83/228/EWG, 93/74/EWG, 93/113/WE i 96/25/WE oraz decyzję Komisji 2004/217/WE (Dz. Urz. UE L 229 z 01.09.2009, str. 1, z późn. zm.) oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 152/2009 z dnia 27 stycznia 2009 r. ustanawiającym metody pobierania próbek i dokonywania analiz do celów urzędowej kontroli pasz (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2009, str. 1). Usunięcie punktu 8.4 oraz związana z tym zmiana numeracji nie spowoduje trudności dla organów innych państw członkowskich z uwagi, iż przedmiotowy dokument sporządzany będzie jedynie w przypadku kontroli pasz nie wymienionych w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2017/625 i nieobjętych europejskim systemem TRACES, importowanych do Polski. Ponadto z uwagi na zastąpienie w ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach określenia „kontrola graniczna” określeniem „kontrola urzędowa” w celu ujednolicenia nomenklatury ze stosowaną w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, proponuje się analogiczne zmiany w projektowanym rozporządzeniu. W celu spójności z ww. zmianami oraz dyrektywą Komisji 98/68/WE proponuje się również zmianę w pkt 15 i 16 wzoru dokumentu z „granicznego lekarza weterynarii” na „urzędowego lekarza weterynarii”.

Efektom opracowania przedmiotowego rozporządzenia ma być możliwość dalszego stosowania przepisów po ich zmianie w związku z wejściem w życie przepisów rozporządzenia 2017/625, w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowej pasz innych niż wymienione w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2017/625.

Cel projektu rozporządzenia może zostać osiągnięty jedynie przez środki o charakterze legislacyjnym.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Z uwagi na charakter i zakres projektowanej regulacji brak konieczności badania tego problemu.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Inspekcja Weterynaryjna	8 granicznych inspektoratów weterynarii	Inspekcja Weterynaryjna	Bezpośrednie. Ułatwienie przeprowadzania kontroli na skutek dostosowania do aktualnego stanu prawnego.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Ze względu na techniczny charakter projektowanego rozporządzenia oraz brak wpływu niniejszej regulacji na społeczeństwo, projekt nie będzie poddany konsultacjom społecznym.

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

budżet państwa		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sektor finansów publicznych. Regulacja ta nie wiąże się ze zwiększeniem wydatków lub zmniejszeniem dochodów budżetu państwa.												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-					
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-					
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-					
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Bez wpływu											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Bez wpływu											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Bez wpływu											
Niemierzalne													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie mikro-, małych i średnich przedsiębiorców oraz sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.												
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu													
X nie dotyczy													
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).						☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy							
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:						☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:							
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.						☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy							
Komentarz:													

9. Wpływ na rynek pracy

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planuje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 czerwca 2022 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Z uwagi na charakter i zakres projektowanej regulacji nie istnieje konieczność dokonywania ewaluacji efektów projektu.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Nie dotyczy

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych właściwych do prowadzenia badań
pasz**

Na podstawie art. 45 ust. 4 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U z 2021 r. poz. 278 oraz z 2022 r. poz....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa krajowe laboratoria referencyjne będące krajowymi laboratoriami referencyjnymi, o których mowa w art. 100 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.²⁾), działające w zakresie innym niż określony w przepisach o Inspekcji Weterynaryjnej.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 1950).

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27.

§ 2. Krajowe laboratoria referencyjne, o których mowa w § 1, właściwe dla poszczególnych rodzajów i kierunków badań pasz są określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2022 r.³⁾

MINISTER

ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 czerwca 2008 r. w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych właściwych do prowadzenia badań pasz (Dz. U. poz. 758), które traci moc z dniem 1 czerwca 2022 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 2022 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia
(poz.)

**KRAJOWE LABORATORIA REFERENCYJNE BĘDĄCE KRAJOWYMI
LABORATORIAMI REFERENCYJNYMI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 100 UST. 1
ROZPORZĄDZENIA 2017/625, DZIAŁAJĄCE W ZAKRESIE INNYM NIŻ
OKREŚLONY W PRZEPISACH O INSPEKCJI WETERYNARYJNEJ, WŁAŚCIWE
DLA POSZCZEGÓLNYCH RODZAJÓW I KIERUNKÓW BADAŃ PASZ.**

Lp.	Nazwa Laboratorium	Adres	Przedmiot badań	Kierunek badań
1	2	3	4	5
1	Instytut Zootechniki – Państwowy Instytut Badawczy Krajowe Laboratorium Pasz	ul. Chmielna 2 20-079 Lublin	Pasze	1. Podstawowe składniki pokarmowe, w tym: 1) białko surowe metodą Kjeldahla; 2) białko surowe rozpuszczalne w pepsynie i kwasie chlorowodorowym; 3) wilgotność; 4) wilgotność olejów i tłuszczów; 5) popiół surowy; 6) popiół nierozpuszczalny w kwasie chlorowodorowym; 7) włókno surowe (włókno aNDF, ADF i ADL); 8) surowy olej i tłuszcz (skład kwasów tłuszczowych i inne parametry oceny jakości tłuszczu); 9) skrobia metodą polarymetryczną; 10) cukry; 11) laktoza;

				12) wartość energetyczna pasz. 2. Składniki mineralne, w tym: 1) wapń; 2) sód; 3) potas; 4) chlorki; 5) magnez; 6) całkowita zawartość fosforu; 7) węglany. 3. Dodatki paszowe należące do kategorii: 1) dietetycznych z grup: a) aminokwasy, ich sole i pochodne, w tym skład aminokwasowy, b) mocznik i jego pochodne, c) związki pierwiastków śladowych, d) witaminy, prowitaminy i chemicznie dobrze zdefiniowane substancje o podobnym działaniu; 2) technologicznych, z wyłączeniem substancji służących do kontroli zanieczyszczeń radionuklidami, konserwantów i dodatków do kiszonki; 3) zootechnicznych z grup: a) substancji polepszających strawność, b) substancji wpływających korzystnie na środowisko; 4) sensorycznych z grup: a) barwników, b) substancji aromatyzujących. 4. Obecność żywych szkodników w paszach. 5. Badanie pasz genetycznie zmodyfikowanych zawierających soję, kukurydzę, burak cukrowy, ziemniak lub organizmy genetycznie zmodyfikowane

				niewymienione w przepisach wydanych na podstawie art. 25b ust 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (~~Dz. U.~~).(Dz. U. z 2021 r. poz. 306 oraz z 2022 r. poz....) 6. Materiały paszowe z grupy białka uzyskanego z mikroorganizmów. 7. Substancje niepożądane, w tym zanieczyszczenia botaniczne, fluor, azotyny. 8. Homogeniczność pasz. 9. Niepożądane zanieczyszczenia fizyczne, w tym pozostałości opakowań.
2	Instytut Ochrony Roślin Laboratorium Zakładu Badania Pozostałości Środków Ochrony Roślin	ul. Władys- ława Węgorka 20, 60-318 Poznań	Pasze	Pozostałości pestycydów

UZASADNIENIE

W związku z wejściem w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”, zaistniała potrzeba dostosowania przepisów rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 czerwca 2008 r. w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych właściwych do prowadzenia badań pasz (Dz. U. poz. 758) do obowiązującego prawodawstwa Unii Europejskiej.

Jednocześnie zmiana upoważnienia ustawowego zawarta w art. 5 pkt 13 ustawy z dnia 2022 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) spowodowała utratę mocy przez ww. rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 czerwca 2008 r. w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych właściwych do prowadzenia badań pasz oraz pociągnęła za sobą konieczność wydania niniejszego rozporządzenia.

W projektowanym rozporządzeniu w stosunku do rozporządzenia obecnie obowiązującego wprowadzono następujące zmiany.

W § 1 projektu rozporządzenia oraz w tytule tabeli zamieszczonej w załączniku do rozporządzenia odesłanie do art. 33 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych

przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. U. L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne rozdz. 3, t. 45, str. 200), zastąpiono regulującym analogiczne obszary odesłaniem do art. 100 ust. 1 rozporządzenia 2017/625.

W załączniku do rozporządzenia w Lp. 1 w kolumnie 5:

W ust. 1 w pkt 1 i w pkt 2 w związku ze zmianą przepisów i nomenklatury zastąpiono określenie „białko ogólne” określeniem „białko surowe”. W aktualnym rozporządzeniu Komisji (WE) nr 152/2009 z dnia 27 stycznia 2009 r. ustanawiającym metody pobierania próbek i dokonywania analiz do celów urzędowej kontroli pasz (Dz. Urz. UE L 54 z 26.2.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 152/2009”, stosowane jest określenie „białko surowe”. Również w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wprowadzania na rynek i stosowania pasz, zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady i uchylającym dyrektywę Rady 79/373/EWG, dyrektywę Komisji 80/511/EWG, dyrektywy Rady 82/471/EWG, 83/228/EWG, 93/74/EWG, 93/113/WE i 96/25/WE oraz decyzję Komisji 2004/217/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 229 z 01.09.2009, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 767/2009”, oraz w przepisach wykonawczych do rozporządzenia nr 767/2009, np. w rozporządzeniu Komisji (UE) 2017/2279 z dnia 11 grudnia 2017 r. zmieniającym załączniki II, IV, VI, VII i VIII do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2009 w sprawie wprowadzania na rynek i stosowania pasz (Dz. Urz. UE L 328 z 12.12.2017, str. 3), zwanym dalej „rozporządzeniem 2017/2279”, stosowane jest proponowane określenie, tj. „białko surowe”. Celowe jest zatem doprowadzenie do zgodności nazewnictwa w przepisach.

W związku ze zmianą przepisów w ust. 1 pkt 3 usunięto kierunek badań „aktywność pepsyny”. W 2008 r., w którym wydano rozporządzenie z dnia 13 czerwca 2008 r. w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych właściwych do prowadzenia badań pasz, obowiązywały oficjalne metodyki postępowania analitycznego wymienione w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 27 czerwca 2007 r. w sprawie metodyki postępowania analitycznego w zakresie określania zawartości składników pokarmowych i dodatków paszowych w materiałach paszowych, premiksach, mieszankach paszowych i paszach leczniczych (Dz. U. poz. 1086), w którym metoda badania białka rozpuszczalnego w pepsynie i kwasie chlorowodorowym składała się z dwóch części: metodyki oznaczania białka (załącznik

do rozporządzenia rozdział 2 pkt 2.2) i metodyki oznaczania aktywności pepsyny (załącznik do rozporządzenia rozdział 2 pkt 2.2.1). W aktualnie obowiązującym rozporządzeniu nr 152/2009 dotyczącym oficjalnych metod badania pasz usunięto obie części metodyki oznaczania białka rozpuszczalnego. Zgodnie z rozporządzeniem 2017/625 oznaczanie białka rozpuszczalnego może być prowadzone zgodnie z normą PN-ISO 6655:2000 (zasada kaskady).

Kierunek badań „włókno surowe (frakcje)” otrzymał nowe brzmienie „włókno surowe (włókno aNDF, ADF i ADL)”. Włókno obojętnodetergentowe aNDF, kwaśnodetergentowe ADF i lignina (ADL) nie są frakcjami włókna surowego w świetle aktualnej nomenklatury, lecz są odrębnymi składnikami paszy wykorzystywanymi w ocenie pasz. Celowe jest zatem doprecyzowanie brzmienia przepisu zawartego w nawiasie.

Kierunek badań „Surowy olej i tłuszcz” uzupełniono o brzmienie „(skład kwasów tłuszczowych i inne parametry oceny jakości tłuszczu)”. Skład kwasów tłuszczowych jest istotnym elementem oceny jakości tłuszczu surowego, podobnie jak liczba kwasowa (liczba nadtlenkowa). Wymagania w zakresie kwasów tłuszczowych podaje aktualne rozporządzenie Komisji (UE) 2020/354 z 4 marca 2020 r. ustanawiające wykaz planowanych zastosowań pasz przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych i uchylające dyrektywę 2008/38/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L67 z 05.03.2020, str. 1).

W ust. 1 dodano kierunek badań „wartość energetyczna pasz”. Wartość energetyczna pasz jest wymieniana w przepisach jako parametr oceny jakości pasz. Przykładem jest rozporządzenie nr 152/2009, rozporządzenie nr 767/2009 oraz przepisy wykonawcze do tego rozporządzenia, np. rozporządzenie nr 2017/2279. Wartość energetyczna pasz (energia metaboliczna mieszanek paszowych dla drobiu) jest monitorowana aktualnie w ramach planu urzędowej kontroli pasz PUKP. Dodanie proponowanego punktu doprowadziłoby do zgodności z wymaganiami w tym zakresie w ww. przepisach.

Ust. 5 otrzymał nowe brzmienie: „Badanie pasz genetycznie zmodyfikowanych zawierających soję, kukurydzę, burak cukrowy, ziemniak lub organizmy genetycznie zmodyfikowane niewymienione w przepisach wydanych na podstawie art. 25b ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 306 oraz z 2022 r. poz....)”. W obowiązującym rozporządzeniu są wymienione tylko soja i burak cukrowy, a kukurydzę i ziemniak przypisywano do kierunków badań niewymienionych w przepisach wydanych na podstawie art. 25b ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej. W celu uproszczenia rozporządzenia celowe jest jednoznaczne zapisanie

aktualnego zakresu kierunków badań dotyczących pasz genetycznie zmodyfikowanych z pozostawieniem brzmienia „lub organizmy genetycznie zmodyfikowane niewymienione w przepisach wydanych na podstawie art. 25b ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej.

W ust. 7 wykreślono wyrazy „pochodzenia roślinnego”, ponieważ wymienione substancje niepożądane takie jak fluor czy azotyny mają różne pochodzenie, a nie tylko roślinne, np. głównym źródłem zanieczyszczenia fluorem są pasze mineralne.

Dodano ust. 9 „Niepożądane zanieczyszczenia fizyczne, w tym pozostałości opakowań”. Rozporządzenie nr 767/2009 wymienia pozostałości opakowań jako produkty zabronione w żywieniu zwierząt. Badanie pozostałości opakowań jest zalecane w przypadku żywności nie nadającej się do konsumpcji, z przeznaczeniem na cele paszowe. Są to materiały paszowe wymienione w Katalogu Materiałów paszowych EU jak produkty przemysłu piekarniczego i zakładów wytwarzających makarony (nr 13.1.1), produkty przemysłu ciastkarskiego (nr 13.1.2) i inne (rozporządzenie Komisji (UE) nr 68/2013 z dnia 16 stycznia 2013 r. w sprawie katalogu materiałów paszowych (Dz. Urz. UE L 29 z 30.01.2013, str. 1, z późn. zm.)). Niepożądane zanieczyszczenia fizyczne i pozostałości opakowań są monitorowane w ramach planu urzędowej kontroli pasz. W celu doprowadzenia zgodności z wymaganiami wskazane jest uzupełnienie kierunku badań o te parametry.

Proponowane zmiany mają na celu uporządkowanie zakresu działania Instytutu Zootechniki – Państwowego Instytutu Badawczego, Krajowego Laboratorium Pasz jako krajowego laboratorium referencyjnego i doprowadzenia do zgodności z aktualnymi przepisami.

W załączniku do rozporządzenia w Lp. 2 w kolumnie 3 uaktualniono podany tam adres.

Projektowane zmiany mają jedynie charakter porządkowy oraz dostosowawczy w zakresie prawodawstwa unijnego.

Wprowadzenie projektowanych przepisów nie będzie miało wpływu na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia nie będzie podlegał procedurze notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia zostanie zgłoszony do Wykazu prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych właściwych do prowadzenia badań pasz Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Lech Kołakowski – Sekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Krystian Popławski – Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii MRiRW, tel. 22-623-18-43	Data sporządzenia listopad 2021 r. Źródło Art. 45 ust. 3 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2021 r. poz. 278, z późn. zm.) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.....

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Dostosowanie przepisów rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 czerwca 2008 r. w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych właściwych do prowadzenia badań pasz (Dz. U. poz. 758) do obowiązującego prawodawstwa Unii Europejskiej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W związku z wejściem w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EEG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625” zaistniała potrzeba uaktualnienia upoważnienia ustawowego i odesłań do przepisów w dotychczas obowiązującym rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 czerwca 2008 r. w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych właściwych do prowadzenia badań pasz. W załączniku do rozporządzenia dostosowano nomenklaturę w ramach kierunków badawczych do aktualnie obowiązującej oraz doprecyzowano zakres kierunków badawczych zgodnie z aktualnym zapotrzebowaniem.

Zmiana upoważnienia ustawowego zawarta w art. 5 pkt 13 ustawy z dnia ...o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.....), spowodowała utratę mocy przez rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 czerwca 2008 r. w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych właściwych do prowadzenia badań pasz oraz konieczność wydania nowego rozporządzenia zgodnie z aktualną podstawą prawną.

Cel projektu rozporządzenia może zostać osiągnięty jedynie za pomocą środków o charakterze legislacyjnym.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Inne Państwa członkowskie podobnie jak Polska, dostosowują prawodawstwo krajowe do przepisów

rozporządzenia 2017/625.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Krajowe laboratoria referencyjne	2	Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 czerwca 2008 r. w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych właściwych do prowadzenia badań pasz	Zmiany mające charakter porządkowy oraz wdrażający rozporządzenie 2017/625 w zakresie krajowych laboratoriów referencyjnych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Ze względu na materię objętą regulacją, projekt nie będzie wymagał konsultacji publicznych. Projekt oddziałuje jedynie na krajowe laboratoria referencyjne. W związku z powyższym zostanie przekazany do zaopiniowania: Głównemu Lekarzowi Weterynarii, Instytutowi Zootechniki - Państwowemu Instytutowi Badawczemu w Krakowie oraz Instytutowi Ochrony Roślin – Państwowemu Instytutowi Badawczemu w Poznaniu.

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny w celu zgłaszania w trakcie trwania prac legislacyjnych zainteresowania w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania		Regulacja nie wpłynie na dodatkowe obciążenie finansów publicznych, z uwagi na kontynuowanie finansowania działalności krajowych laboratoriów referencyjnych na dotychczasowym poziomie.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Finansowanie zadań krajowych laboratoriów referencyjnych będzie odbywać się w ramach limitu środków ujętych w części 32 – Rolnictwo.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa								-				
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								-				
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								-				
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na duże przedsiębiorstwa.											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Bez wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.											
Niemierzalne													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Nie dotyczy											
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu													
☒ nie dotyczy													

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie spraw ☒ nie dotyczy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☒ nie dotyczy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz: brak		
9. Wpływ na rynek pracy		
Brak wpływu regulacji na rynek pracy		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 czerwca 2022 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Z uwagi na zakres wprowadzanych zmian nie istnieje konieczność dokonywania ewaluacji efektów projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia.....

w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych

Na podstawie art. 25b ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 306 oraz z 2022 r. poz.....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa krajowe laboratoria będące krajowymi laboratoriami referencyjnymi, o których mowa w art. 100 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.²⁾).

§ 2. Krajowe laboratoria referencyjne, o których mowa w § 1, właściwe dla badań:

- 1) prowadzonych w kierunku rozpoznawania chorób zakaźnych zwierząt oraz chorób odzwierzęcych są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia;

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 1950).

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27.

- 2) produktów pochodzenia zwierzęcego lub pasz są określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2022 r.³⁾

MINISTER

ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 kwietnia 2012 r. w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 256 i 1692, z 2016 r. poz. 1107, z 2018 r. poz. 456, z 2019 r. poz. 1695 oraz z 2020 r. poz. 2462), które traci moc z dniem 1 czerwca 2022 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 2022 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.).

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia
(poz.)

Załącznik nr 1

KRAJOWE LABORATORIA REFERENCYJNE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 100
UST.1 ROZPORZĄDZENIA 2017/625, WŁAŚCIWE DLA BADAŃ
PROWADZONYCH W KIERUNKU ROZPOZNAWANIA CHOROÓB ZAKAŹNYCH
ZWIERZĄT ORAZ CHOROÓB ODZWIERZĘCYCH

Lp.	Nazwa laboratorium	Adres	Kierunek badań
1	2	3	4
1	Laboratorium w Zakładzie Pryszczycy Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego	98-220 Zduńska Wola, ul. Wodna 7	1. Pryszczycza. 2. Choroba pęcherzykowa świń. 3. Pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej.*) 4. Księgosusz.*) 5. Pomór małych przeżuwaczy. 6. Krwotoczna choroba królików.
2	Laboratorium w Zakładzie Chorób Świń Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego	24-100 Puławy, al. Partyzantów 57	1. Klasyczny pomór świń. 2. Afrykański pomór świń. 3. Choroba Aujeszkego u świń. 4. Zespół rozrodczo-oddechowy świń. 5. Leptospiroza.
3	Laboratorium w Zakładzie Anatomii Patologicznej Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego	24-100 Puławy, al. Partyzantów 57	1. Przenośna gąbczasta encefalopatia bydła. 2. Trzęsawka owiec i kóz. 3. Zapalenie mózgu i rdzenia świń wywołane przez wirus choroby cieszyńskiej.

			4. Gruczołakowatość płuc owiec i kóz.
4	Laboratorium w Zakładzie Wirusologii Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego	24-100 Puławy, al. Partyzantów 57	1. Wścieklizna. 2. Trzęsawka owiec i kóz. 3. Przenośne gąbczaste encefalopatie przeżuwaczy. 4. Niedokrwistość zakaźna koni. 5. Wirusowe zapalenie tętnic koni. 6. Zakaźne zapalenie nosa i tchawicy/otręt bydła. 7. Choroba guzowatej skóry bydła.*) 8. Gorączka doliny Rift.*) 9. Choroba niebieskiego języka. 10. Ospa owiec i ospa kóz.*) 11. Afrykański pomór koni.*) 12. Wirusowa biegunka bydła i choroba błon śluzowych (BVD-MD).
5	Laboratorium w Zakładzie Biochemii Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego	24-100 Puławy, al. Partyzantów 57	1. Enzootyczna białaczka bydła. 2. Choroba maedi-visna. 3. Wirusowe zapalenie stawów i mózgu kóz.
6	Laboratorium w Zakładzie Mikrobiologii Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego	24-100 Puławy, al. Partyzantów 57	1. Brucelloza u bydła, kóz, owiec i świń. 2. Listerioza. 3. Wąglik. 4. Gruźlica bydła. 5. Paratuberkuloza. 6. Nosacizna. 7. Zakaźne zapalenie macicy u kłaczy.

			8. Tularemia. 9. Salmonelloza (w aspekcie chorób odzwierzęcych). 10. Antybiotykooporność: 1) Salmonella spp.; 2) Escherichia coli wskaźnikowa.
7	Laboratorium w Zakładzie Wirusologii Żywności i Środowiska Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego	24-100 Puławy, al. Partyzantów 57	1. Wirusy przenoszone przez żywność pochodzenia zwierzęcego. 2. Myksomatoza.
8	Laboratorium w Zakładzie Chorób Bydła i Owiec Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego	24-100 Puławy, al. Partyzantów 57	1. Choroba mętnikowa bydła. 2. Chlamydioza. 3. Gorączka Q. 4. Zaraza płucna bydła. 5. Zakaźna bezmleczność owiec i kóz. 6. Borelioza.
9	Laboratorium w Zakładzie Chorób Drobiu Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego	24-100 Puławy, al. Partyzantów 57	1. Grypa ptaków. 2. Rzekomy pomór drobiu 3. Mykoplazmozy drobiu. 4. Choroba Mareka. 5. Choroba Derzsy'ego 6. Wirus Zachodniego Nilu^{*)}.
10	Laboratorium w Zakładzie Chorób Ryb Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego	24-100 Puławy, al. Partyzantów 57	1. Wiosenna wiremia karpia. 2. Wirusowa posocznica krwotoczna. 3. Zakaźna martwica układu krwiotwórczego ryb łososiowatych. 4. Zakażenie herpeswirusem koi. 5. Zakaźna anemia łososi. 6. Bakteryjna choroba nerek.

			7. Jersinioza. 8. Wrzodzienica. 9. Epizootyczna martwica układu krwiotwórczego. 10. Zakaźny zespół owrzodzenia. 11. Marteilioza (<i>Marteilia refringens</i>). 12. Bonamioza (<i>Bonamia ostreae</i>). 13. Bonamioza (<i>Bonamia exitiosa</i>)^{*)}. 14. Perkinsoza^{*)}. 15. Mikrocytoza^{*)}. 16. Zespół Taura^{*)}. 17. Choroba żółtej głowy^{*)}. 18. Zespół WSS^{*)}. 19. Zakaźna martwica trzustki.
11	Laboratorium w Zakładzie Parazytologii i Chorób Inwazyjnych Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego	24-100 Puławy, al. Partyzantów 57	1. Zaraza stadnicza. 2. Echinokokoza. 3. Toksoplazmoza. 4. Włośnica. 5. Anisakioza.
12	Laboratorium w Zakładzie Chorób Pszczół Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego	24-100 Puławy, al. Partyzantów 57	1. Zgnilec amerykański pszczoł. 2. Zgnilec europejski. 3. Warroza.

^{*)} W przypadku podejrzenia wystąpienia wyżej wymienionych chorób pobrane próbki zostaną przesłane do właściwego w tym zakresie laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej.

Załącznik nr 2

**KRAJOWE LABORATORIA REFERENCYJNE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 100
UST.1 ROZPORZĄDZENIA 2017/625, WŁAŚCIWE DLA BADAŃ PRODUKTÓW
POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO LUB PASZ**

Lp.	Nazwa laboratorium	Adres	Kierunki badań
1	2	3	4
1	Laboratorium w Zakładzie Higieny Żywności Pochodzenia Zwierzęcego Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego	24-100 Puławy, al. Partyzantów 57	1. <i>Listeria monocytogenes</i> . 2. <i>Escherichia coli</i> , w tym werocytotoksyczne E.coli. 3. <i>Campylobacter</i> spp. 4. <i>Salmonella</i> spp. 5. Antybiotykooporność: 1) <i>Campylobacter</i> spp.; 2) <i>Staphylococcus</i> spp.; 3) <i>Enterococcus</i> spp. 6. Czynniki bakteryjne u małży blaszkoskrzelnych. 7. Gronkowce koagulazododatnie, w tym: 1) <i>Staphylococcus aureus</i> ; 2) Enterotoksyny gronkowcowe. 8. Higiena mleka surowego: 1) ogólna liczba drobnoustrojów; 2) komórki somatyczne. 9. Obróbka cieplna mleka i produktów mleczarskich, w tym fosfataza alkaliczna. 10. Biotoksyny w małżach blaszkoskrzelnych. 11. Pozostałości substancji przeciwbakteryjnych (B1).

			12. Histamina w rybach i produktach rybnych. 13. Oznaczanie liczby bakterii tlenowych. 14. Oznaczanie liczby bakterii z rodziny Enterobacteriaceae.
2	Laboratorium w Zakładzie Higieny Pasz Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego	24-100 Puławy, al. Partyzantów 57	1. Wykrywanie i oznaczanie przetworzonego białka zwierzęcego w paszach. 2. Zanieczyszczenia mikrobiologiczne pasz. 3. Niedozwolone antybiotykowe stymulatory wzrostu. 4. Zanieczyszczenia stałe w tłuszczach paszowych. 5. Badanie pasz genetycznie zmodyfikowanych, zawierających rzepak, bawełnę i mikroorganizmy. 6. Dodatki paszowe zaliczone do kategorii: 1) technologicznych należących do grup: a) konserwantów, b) dodatków do kiszonki; 2) zootechnicznych należących do grup: a) stabilizatorów flory jelitowej, b) innych dodatków zootechnicznych. 7. Homogeniczność pasz leczniczych. 8. Oznaczanie substancji czynnych w paszach leczniczych. 9. Substancje przeciwbakteryjne, w tym antybiotyki, sulfonamidy, chinolony w paszach. 10. Oznaczanie markerów: GTH (trójhaptenu glicerolu) i wapna

			nawozowego w przetworzonych produktach pochodzenia zwierzęcego. 11. Toksyny roślinne (alkaloidy pirolizydynowe, alkaloidy tropanowe) 12. Alkaloidy sporyszu.
3	Laboratorium w Zakładzie Farmakologii i Toksykologii Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego	24-100 Puławy, al. Partyzantów 57	1. Grupa A – substancje wykazujące działanie anaboliczne oraz substancje, których stosowanie u zwierząt jest niedozwolone: 1) stilbeny, pochodne stilbenów oraz ich sole i estry; 2) substancje tyreostatyczne; 3) sterydy; 4) laktony kwasu rezorcyłowego, w tym zeranol; 5) beta-agoniści; 6) substancje farmakologicznie czynne, dla których nie mogą być ustalone maksymalne limity pozostałości (substancje zakazane), określone w tabeli 2 w załączniku do rozporządzenia Komisji (UE) nr 37/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 15 z 20.01.2010, str. 1, z późn. zm.). 2. Grupa B – produkty lecznicze, w tym substancje niedozwolone, które mogą być użyte do celów weterynaryjnych,

			zanieczyszczenia chemiczne oraz inne zanieczyszczenia w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i paszach: 1) substancje przeciwbakteryjne, w tym antybiotyki, sulfonamidy, chinolony; 2) inne produkty lecznicze: a) leki przeciwwrobacze, b) kokcydiostatyki i nitroimidazole, c) karbaminiany i pyretroidy, d) neuroleptyki, e) niesterydowe leki przeciwzapalne, f) inne substancje farmakologicznie czynne; 3) zanieczyszczenia chemiczne i inne zanieczyszczenia: a) pestycydy chloroorganiczne (z wyłączeniem pasz) i polichlorowane bifenyle (PCB), b) pestycydy fosforoorganiczne (z wyłączeniem pasz), c) pierwiastki: ołów, kadm, rtęć, arsen, d) mikotoksyny, e) barwniki; 4) dodatki paszowe zaliczane do kategorii kokcydiostatyków i histomonostatyków; 5) wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne.
4	Laboratorium w Zakładzie	24-100 Puławy, al. Partyzantów	1. Trwałe zanieczyszczenia organiczne: dioksyny (PCDD), furany (PCDF),

Radiobiologii Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego	57	dioksynopodobne polichlorowane bifenyle (dl-PCB), bromowane niepalniacze (BFRs) w zakresie polibromowanych difenyloeterów (PBDE). 2. Skażenia promieniotwórcze. 3. Lotne N-nitrozoaminy.

UZASADNIENIE

W związku z wejściem w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”, zaistniała potrzeba dostosowania przepisów rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 kwietnia 2012 r. w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 256, z późn. zm.) do obowiązującego prawodawstwa Unii Europejskiej.

Jednocześnie zmiana upoważnienia ustawowego zawarta w art 1 pkt 27 lit d ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U.) spowodowała utratę mocy przez ww. rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 kwietnia 2012 r. w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych oraz pociągnęła za sobą konieczność wydania projektowanego rozporządzenia.

W projektowanym rozporządzeniu w stosunku do rozporządzenia obecnie obowiązującego wprowadzono następujące zmiany:

W § 1 projektu rozporządzenia oraz w tytułach tabel zamieszczonych w załącznikach nr 1 i 2 do rozporządzenia odesłanie do art. 33 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. U. L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE L Polskie wydanie specjalne rozdz. 3, t. 45, str. 200), zastąpiono regulującym analogiczne obszary odesłaniem do art. 100 ust. 1 rozporządzenia 2017/625.

W odnośniku do tabeli zamieszczonej w załączniku nr 1 do projektowanego rozporządzenia, wprowadzono zmianę brzmienia: „wspólnotowego laboratorium referencyjnego” na „laboratorium referencyjne Unii Europejskiej” zgodnie z nazewnictwem stosowanym w rozporządzeniu 2017/625.

W załączniku nr 2 w Lp. 2 w kolumnie 4 zmieniono brzmienie ust. 11 przez doprecyzowanie w nawiasie zakresu badanych związków w ramach kierunku – toksyny roślinne.

Projektowane zmiany mają jedynie charakter porządkowy oraz dostosowawczy w zakresie prawodawstwa unijnego.

Wprowadzenie projektowanych przepisów nie będzie miało wpływu na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia nie będzie podlegał procedurze notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia zostanie zgłoszony do Wykazu prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych	Data sporządzenia wrzesień 2021 r.		
Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	Źródło Art. 25b ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 306, z późn. zm.)		
Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Lech Kołakowski – Sekretarz Stanu	Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi		
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Krystian Popławski– Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi MRiRW, tel. 22-623-18-43			
OCENA SKUTKÓW REGULACJI			
1. Jaki problem jest rozwiązywany?			
Dostosowanie przepisów rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 kwietnia 2012 r. w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 256, z późn. zm.) do obowiązującego prawodawstwa Unii Europejskiej.			
2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt			
W związku z wejściem w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”, zaistniała potrzeba uaktualnienia upoważnienia ustawowego, nazewnictwa i odesłań do przepisów w dotychczas obowiązującym rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 kwietnia 2012 r. w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych. Doprecyzowano także zakres badanych związków w ramach kierunku toksyny roślinne. Z uwagi na zmianę upoważnienia ustawowego zawartego w art. 1 pkt 27 lit d ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.....), utraciło moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 kwietnia 2012 r. w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych oraz konieczne stało się wydanie nowego rozporządzenia zgodnie z aktualną podstawą prawną. Cel projektu rozporządzenia może zostać osiągnięty jedynie za pomocą środków o charakterze legislacyjnym.			
3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?			
Inne państwa członkowskie podobnie jak Polska, dostosowują prawodawstwo krajowe do przepisów rozporządzenia 2017/625.			
4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Krajowe laboratoria referencyjne	16	Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 kwietnia 2012 r. w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych.	Zmiany mające charakter porządkowy oraz wdrażający rozporządzenie 2017/625 w zakresie krajowych laboratoriów referencyjnych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Ze względu na materię objętą regulacją, projekt nie będzie wymagał konsultacji publicznych. Projekt oddziałuje jedynie na krajowe laboratoria referencyjne. W związku z powyższym zostanie przekazany do zaopiniowania jedynie: Głównemu Lekarzowi Weterynarii oraz Państwowemu Instytutowi Weterynaryjnemu – Państwowemu Instytutowi Badawczemu w Puławach.

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny w celu zgłaszania w trakcie trwania prac legislacyjnych zainteresowania w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania		Regulacja nie wpłynie na dodatkowe obciążenie finansów publicznych, z uwagi na kontynuowanie finansowania działalności krajowych laboratoriów referencyjnych na dotychczasowym poziomie.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Finansowanie zadań krajowych laboratoriów referencyjnych będzie odbywać się w ramach limitu środków ujętych w części 32 – Rolnictwo											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
		Skutki											
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							-					
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							-					
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							-					

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na duże przedsiębiorstwa.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Bez wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie spraw ☒ nie dotyczy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☒ nie dotyczy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz: Brak		
9. Wpływ na rynek pracy		
Brak wpływu regulacji na rynek pracy		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 czerwca 2022 r.		

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Z uwagi na zakres wprowadzanych zmian nie istnieje konieczność dokonywania ewaluacji efektów projektu.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Brak

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie zakresu czynności o charakterze pomocniczym wykonywanych przez osoby
niebędące pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej oraz kwalifikacji tych osób**

Na podstawie art. 16 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 306 oraz z 2022 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres czynności wykonywanych przez osoby, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, zwanej dalej „ustawą”, oraz kwalifikacje tych osób.

§ 2. 1. Osoby, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy, mogą wykonywać czynności o charakterze pomocniczym:

- 1) przy wykonywaniu przez lekarza weterynarii:
 - a) badań klinicznych zwierząt,
 - b) ochronnych szczepień i badań rozpoznawczych,
 - c) pobierania próbek do badań,
 - d) sekcji zwłok zwierzęcych;
- 2) mające na celu poskramianie świń wykonywane w ramach programu zwalczania choroby Aujeszkyego u świń ustanowionego na podstawie art. 57 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421 oraz z 2022 r. poz.).

2. Do wykonywania czynności pomocniczych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, powiatowy lekarz weterynarii może wyznaczyć lekarzy weterynarii posiadających prawo wykonywania zawodu oraz osoby mające tytuł technika weterynarii i roczny staż pracy w zakładzie leczniczym dla zwierząt.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 1950).

3. Do wykonywania czynności pomocniczych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, powiatowy lekarz weterynarii może wyznaczyć osoby mające doświadczenie w zakresie poskramiania zwierząt gospodarskich oraz osoby, które zostaną przyuczone przez lekarza weterynarii do wykonywania tych czynności.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2022 r.²⁾

MINISTER

ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii (Dz. U. poz. 860 oraz z 2008 r. poz. 1034), które traciło moc z dniem 1 czerwca 2022 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 2022 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 16 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 306 oraz z 2022 r. poz. ...). Potrzeba wydania rozporządzenia wynika ze zmian treści art. 16 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, w tym upoważnienia ustawowego zawartego w ust. 6 pkt 1 tego artykułu, wprowadzonych na mocy ustawy z dnia o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U.).

Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii (Dz. U. poz. 860, z późn. zm.).

W porównaniu z ww. rozporządzeniem w projektowanym rozporządzeniu wprowadzono zmiany dostosowujące jego treść do zmian w art. 16 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, w związku z ograniczeniem zakresu upoważnienia ustawowego pod względem podmiotowym i przedmiotowym. W szczególności nie wprowadzono zmian dotyczących wymagań w zakresie kwalifikacji osób, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji i aktów normatywnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie zakresu czynności o charakterze pomocniczym wykonywanych przez osoby niebędące pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej oraz kwalifikacji tych osób Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Lech Kołakowski – Sekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Krystian Popławski – Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii MRiRW, tel. 22 623 18 43, adres e-mail: sekretariat.dhz@minrol.gov.pl	Data sporządzenia 20.10.2021 r. Źródło Art. 16 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 306, z późn. zm.) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi -

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Określenie zakresu czynności wykonywanych przez osoby, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, zwanej dalej „ustawą”, oraz kwalifikacji tych osób, w związku ze zmianami wprowadzonymi w art. 16 ustawy, w tym zmianą upoważnienia ustawowego zawartego w tym artykule w ust. 6 pkt 1, wprowadzonymi na mocy ustawy z dnia 2022 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2022 r. poz.).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii (Dz. U. z 2004 r. poz. 860 oraz z 2008 r. poz. 1034).

W porównaniu z wymienionym rozporządzeniem, w projektowanym rozporządzeniu wprowadzono zmiany dostosowujące jego treść w związku ze zmianami w art. 16 ustawy, a w szczególności w związku z ograniczeniem zakresu upoważnienia ustawowego pod względem podmiotowym i przedmiotowym.

W szczególności nie wprowadzono zmian dotyczących wymagań w zakresie kwalifikacji osób, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy, w porównaniu z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu poprzedzającym.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak informacji na ten temat.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Osoby wykonujące czynności pomocnicze na podstawie dotychczasowych przepisów	ok. 1000 osób	Dane uzyskane z Głównego Inspektoratu Weterynarii.	Umożliwienie uzyskania wyznaczenia przez do wykonywania czynności o charakterze pomocniczym
Inspekcja Weterynaryjna – powiatowi lekarze weterynarii	305 organów	Sprawozdanie z realizacji zadań Inspekcji Weterynaryjnej w 2019 r.	Umożliwienie wyznaczania wykwalifikowanych osób do wykonywania czynności o charakterze pomocniczym i wypłacania wynagrodzeń osobom wyznaczonym.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 52

[illegible]

Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanej regulacji nie spowoduje skutków finansowych dla sektora finansów publicznych.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak wpływu						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu						
Niemierzalne	brak	Brak wpływu						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektu rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowana regulacja nie ma wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 czerwca 2022 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na przedmiot i zakres regulacji rozporządzenia nie przewiduje się ewaluacji efektów oraz stosowania mierników.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

w sprawie wysokości opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną

Na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 306 oraz z 2022 r. poz....) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wysokość opłat za wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną:

- 1) czynności – jest określona w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) badania próbek, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej – jest określona w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

2. W przypadku przeprowadzania badań laboratoryjnych niewymienionych w załączniku nr 2 do rozporządzenia opłaty pobiera się w wysokości opłat za badania zbliżone pod względem zużycia odczynników i pracochłonności.

§ 2. W przypadku gdy w tym samym zakładzie prowadzono nadzór, o którym mowa w poz. 7, 8 lub 9 załącznika nr 1 do rozporządzenia, minimalną opłatę w wysokości 112,80 zł pobiera się raz, wtedy gdy suma należnych opłat za ten nadzór jest niższa od tej kwoty.

§ 3. Wysokość opłaty ustaloną zgodnie z § 1 i 2, w przypadku gdy czynności będące podstawą naliczenia tej opłaty są wykonywane:

- 1) między godzinami 22.00 a 6.00 – podwyższa się o 15%;
- 2) w dni ustawowo wolne od pracy i soboty – podwyższa się o 20%.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2022 r.²⁾

MINISTER
ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 1950).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie sposobu ustalania i wysokości opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną, sposobu i miejsc pobierania tych opłat oraz sposobu przekazywania informacji w tym zakresie Komisji Europejskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 388), które tracił moc z dniem 1 czerwca 2022 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 2022 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.).

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia
(poz.)

Załącznik nr 1

**OPLATY ZA CZYNNOSCI WYKONYWANE PRZEZ INSPEKCJĘ
WETERYNARYJNĄ**

Poz.	Rodzaj czynności	Oplata w zł
1	2	3
1	Przeprowadzenie kontroli zwierząt przeznaczonych do wywozu, handlu lub przemieszczania w celach niehandlowych albo umieszczenia na rynku krajowym:	
	1) trwającej nie dłużej niż godzinę	112,80
	2) trwającej dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę	112,80
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny	14,10
2	Przeprowadzenie kontroli produktów, przeznaczonych do wywozu, handlu albo umieszczenia na rynku krajowym:	
	1) trwającej nie dłużej niż godzinę	112,80
	2) trwającej dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę	112,80
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny	14,10
3	Przeprowadzenie kontroli urzędowych i wykonywanie innych czynności urzędowych w przypadkach, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. a, b oraz d–f i art. 65 ust. 2 rozporządzenia 625/2017 – za przesyłkę:	
	1) materiału biologicznego	56,40
	2) słomy i siana	169,20
	3) produktów złożonych:	
	a) o wadze do 6 ton	143,41

	b) o wadze powyżej 6 ton	369,98
	4) pasz i pasz leczniczych niezawierających materiałów pochodzących z tkanek zwierząt	169,20
4	Nadzór nad przeprowadzeniem uboju zwierząt – za zwierzę:	
	1) sztukę bydła i konia	16,6991
	2) świnię	4,5645
	3) owcę lub kozę	8
	4) sztukę drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe	0,0430
	5) ptaka brzeźbieniowego	13,2144
	6) królika i nutię	0,1086
	7) dzikie zwierzę kopytne utrzymywane w warunkach fermowych	57,4861
	8) sztukę dzikiego ptactwa utrzymywanego w warunkach fermowych, z wyłączeniem ptaków bezgrzebieniowych	0,0369
	z tym że minimalna opłata nie może być niższa niż	112,80
5	Oględziny tusz zwierząt łownych, o których mowa w ust. 1.5 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004, wraz z ewentualnym badaniem narządów wewnętrznych i badaniem na obecność włośni:	
	1) trwające nie dłużej niż godzinę:	112,80
	2) trwające dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę	112,80
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny	14,10
6	Badania mięsa zwierząt łownych, o których mowa w ust. 1.5 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004:	
	1) trwające nie dłużej niż godzinę:	112,80
	2) trwające dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę	112,80
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny	14,10
7	Nadzór nad rozbiorem mięsa – za każdą tonę mięsa wprowadzanego do zakładu	6
	z tym że minimalna opłata nie może być niższa niż	112,80

8	Nadzór nad produkcją mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych, mięsa oddzielonego mechanicznie oraz produktów mięsnych – za tonę	6
	z tym że minimalna opłata nie może być niższa niż	112,80
9	Nadzór nad porcjowaniem, pakowaniem i przepakowywaniem mięsa, mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych, mięsa oddzielonego mechanicznie oraz produktów mięsnych – za tonę mięsa	6
	z tym że minimalna opłata nie może być niższa niż	112,80
10	Nadzór nad:	
	1) punktami odbioru mleka:	
	a) trwający nie dłużej niż godzinę	112,80
	b) trwający dłużej niż godzinę:	
	– za pierwszą godzinę	112,80
	– za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny	14,10
	2) przetwórstwem mleka – za tonę produktów wprowadzonych do zakładu	0,0033
	z tym że minimalna opłata nie może być niższa niż	112,80
11	Nadzór nad przetwórstwem, pakowaniem i przepakowywaniem jaj konsumpcyjnych oraz przetwórstwem, pakowaniem lub przepakowywaniem produktów jajecznych – za tonę jaj konsumpcyjnych i produktów jajecznych wprowadzonych do zakładu	0,0520
	z tym że minimalna opłata nie może być niższa niż	112,80
12	Nadzór nad pozyskiwaniem, obróbką lub przechowywaniem materiału biologicznego, jaj wylęgowych drobiu lub jaj i gamet przeznaczonych do celów hodowlanych – za godzinę nadzoru	112,80
13	Nadzór na pozyskiwaniem, składowaniem lub przetwarzaniem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych	
	1) trwający nie dłużej niż godzinę	112,80
	2) trwający dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę	112,80
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny	14,10
14	Nadzór nad obrotem, pośrednictwem w tym obrocie i przewozem zwierząt, miejscami gromadzenia, skupu lub sprzedaży zwierząt, punktami	

	kontroli, targowiskami, a także wystawami, pokazami lub konkursami zwierząt	
	1) trwający nie dłużej niż godzinę	112,80
	2) trwający dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę	112,80
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny	14,10
15	Nadzór nad wyładowywaniem ze statków rybackich albo pierwszą sprzedażą produktów rybołówstwa:	
	1) do 50 ton – za każdą tonę	3,86
	2) powyżej 50 ton – za każdą następną tonę	1,93
	z tym że minimalna opłata nie może być niższa niż	112,80
16	Nadzór nad obróbką, przetwórstwem ryb, skorupiaków, mięczaków, żab lub ich produktów oraz wyładowywaniem ze statku przetwórni produktów rybołówstwa – za każdą tonę produktów wprowadzanych do zakładu lub wyładowywanych ze statku przetwórni	3,86
	z tym że minimalna opłata nie może być niższa niż	112,80
17	Nadzór nad przechowywaniem mięsa, mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych, mięsa oddzielonego mechanicznie, produktów mięsnych, produktów mlecznych, jaj konsumpcyjnych, produktów jajecznych, ryb, skorupiaków, mięczaków, żab lub produktów pochodzących z ryb, skorupiaków, mięczaków i żab	
	1) trwający nie dłużej niż godzinę:	112,80
	2) trwający dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę	112,80
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny	14,10
18	Nadzór nad działalnością związaną ze sprzedażą bezpośrednią	
	1) trwający nie dłużej niż godzinę	11,28
	2) trwający dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę	11,28
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny	1,41

19	Nadzór nad wytwarzaniem, wprowadzaniem do obrotu i transportem pasz i pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu oraz warunkami ich przechowywania lub sprzedaży	112,80
	1) trwający nie dłużej niż godzinę	112,80
	2) trwający dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę	112,80
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny	14,10
20	Nadzór nad prowadzeniem działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej	
	1) trwający nie dłużej niż godzinę	11,28
	2) trwający dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę	11,28
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny	1,41
21	Nadzór nad porcjowaniem, pakowaniem i przepakowywaniem miodu	
	1) trwający nie dłużej niż godzinę	112,80
	2) trwający dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę	112,80
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny	14,10
22	Nadzór nad produkcją żywności znajdującej się w rolniczym handlu detalicznym	
	1) trwający nie dłużej niż godzinę	11,28
	2) trwający dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę	11,28
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny	1,410
23	Nadzór nad obrotem hurtowym produktami leczniczymi weterynaryjnymi prowadzonym w hurtowniach farmaceutycznych produktów leczniczych weterynaryjnych	
	1) trwający nie dłużej niż godzinę	112,80
	2) trwający dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę	112,80

	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny	14,10
24	Nadzór nad obrotem detalicznym produktami leczniczymi weterynaryjnymi prowadzonym w zakładach leczniczych dla zwierząt i ilością stosowanych w tych zakładach produktów leczniczych weterynaryjnych	
	1) trwający nie dłużej niż godzinę	112,80
	2) trwający dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę	112,80
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny	14,10
25	Nadzór nad obrotem detalicznym produktami leczniczymi weterynaryjnymi wydawanymi bez przepisu lekarza sprawowanym u przedsiębiorców prowadzących działalność w tym zakresie po zgłoszeniu wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii	
	1) trwający nie dłużej niż godzinę	112,80
	2) trwający dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę	112,80
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny	14,10
26	Nadzór nad produkcją wysoko rafinowanego siarczanu chondroityny, kwasu hialuronowego, innych produktów z hydrolizowanych cząstek, chitozanu, glukozaminy, podpuszczki, karuku i aminokwasów	
	1) trwający nie dłużej niż godzinę	112,80
	2) trwający dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę	112,80
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny	14,10
27	Nadzór nad produkcją żelatyny i kolagenu – za tonę surowca do produkcji	2,2715
	z tym że minimalna opłata za kontrolę nie może być niższa niż	112,80
28	Złożenie wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w art. 25a ust. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej	195,14
29	Złożenie wniosku o wydanie zatwierdzenia, o którym mowa w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 572)	63,82

30	Złożenie wniosku, o którym mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1753), o zatwierdzenie projektu technologicznego:	
	1) zakładu przetwórstwa mleka, w którym maksymalna tygodniowa zdolność produkcyjna ma wynosić nie więcej niż pięć ton	129,48
	2) zakładu pakowania, o którym mowa w ust. 5.4 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004, w którym maksymalna tygodniowa zdolność produkcyjna ma wynosić nie więcej niż pięć ton	129,48
	3) punktu skupu mleka	129,48
	4) innego zakładu, niż określone w pkt 1–3	587,95
31	Złożenie wniosku, o którym mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, o zatwierdzenie:	
	1) rzeźni, w której maksymalna tygodniowa zdolność produkcyjna ma wynosić powyżej: a) 20 jednostek przeliczeniowych, o których mowa w art. 32 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r., zwierząt gospodarskich kopytnych lub kopytnych zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, b) 3000 sztuk drobiu, c) 100 sztuk ptaków bezgrzebieniowych, d) 3000 sztuk zajęczaków, nutrii, dzikiego ptactwa utrzymywanego w warunkach fermowych, z wyjątkiem ptaków bezgrzebieniowych;	1 088,82
	2) zakładu rozbioru mięsa, zakładu obróbki dziczyzny, zakładu mielenia mięsa, zakładu produkującego surowe wyroby mięsne, zakładu mechanicznego odkostnienia mięsa, a także zakładu przetwórstwa mięsa – w którym maksymalna tygodniowa zdolność produkcyjna ma wynosić powyżej pięciu ton mięsa bez kości lub równoważną ilość mięsa z kością	1 088,82
	3) zakładu zajmującego się świeżymi rybami, zakładu przetwórstwa produktów rybołówstwa, zakładu mechanicznego odkostniania produktów rybołówstwa oraz zakładu wysyłkowego i zakładu oczyszczania żywych mięczaków dwuskorupowych – w którym maksymalna tygodniowa zdolność produkcyjna ma wynosić powyżej pięciu ton	1 088,82

	4) zakładu przetwarzającego żelatynę i kolagen	1 088,82
	5) innego zakładu, niż określone w pkt 1–4	366,66
32	Złożenie wniosku o nadanie zakładowi uprawnienia, o którym mowa w art. 21a ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego	365,66
33	Złożenie wniosku, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2021 r. poz. 278)	169,20
34	Złożenie wniosku o wydanie pozwolenia weterynaryjnego na przywóz przesyłki:	
	a) zwierząt zawierającej:	
	– do 100 gatunków zwierząt	173,90
	– od 101 do 300 gatunków zwierząt	408,90
	– powyżej 300 gatunków zwierząt	761,40
	b) próbek badawczych i diagnostycznych zawierającej uboczne produkty pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne	544,71
35	Złożenie wniosku o wydanie świadectwa zatwierdzenia środka transportu przeznaczonego do długotrwałego transportu zwierząt	300
36	Wydanie decyzji, o której mowa w art. 35 ust. 1 lit. a, b i c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 998/2003	112,8
37	Kontrola urzędowa, o której mowa w art. 79 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2017/625	436,16
38	Kontrola urzędowa, o której mowa w art. 79 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2017/625:	
	1) przeprowadzona w rzeźni, 2) przeprowadzona w zakładzie rozbioru, zakładzie obróbki dziczyzny, zakładzie mielenia mięsa, zakładzie produkującym surowe wyroby mięsne, zakładzie mechanicznego odkostniania mięsa, zakładzie przetwórstwa mięsa, 3) przeprowadzona w zakładzie zajmującym się świeżymi rybami, zakładzie przetwórstwa produktów rybołówstwa, zakładzie mechanicznego odkostniania produktów rybołówstwa oraz w zakładzie	351,88

	wysyłkowy i zakładzie oczyszczania żywych mięczaków dwuskorupowych, 4) przeprowadzona w zakładzie przetwórstwa mleka, 5) przeprowadzona w zakładzie pakowania jaj, 6) przeprowadzona w zakładzie produkcji jaj płynnych, zakładzie przetwórstwa jaj, 7) przeprowadzona w innym zakładzie zatwierdzonym, 8) przeprowadzona w zakładzie, który podlega rejestracji zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 852/2004, z wyłączeniem ferm jaj konsumpcyjnych, podmiocie prowadzącym rolniczy handel detaliczny, podmiocie prowadzącym sprzedaż bezpośrednią.	
	9) zakładu prowadzącego działalność w zakresie pasz	154,54
	10) zakładu prowadzącego działalność w zakresie ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych	165,15
	11) działalności polegającej na obrocie, pośrednictwie w tym obrocie lub skupie zwierząt, działalności polegającej na przewozie zwierząt, miejsca gromadzenia zwierząt, punktu kontroli, targowiska	178,15
	12) centrum pozyskiwania i przechowywania nasienia, zespołu pozyskiwania i wytwarzania zarodków, punktu kopulacyjnego	167,57
	13) zakładu drobiu	348,14
	14) schroniska dla zwierząt	169,50
	15) miejsca chowu lub hodowli zwierząt akwakultury	188,13
	16) miejsca chowu lub hodowli zwierząt dzikich utrzymywanych jak zwierzęta gospodarskie, w tym jeleniowate	200,28
	17) gospodarstwa utrzymującego zwierzęta gospodarskie w celu wprowadzania na rynek tych zwierząt lub produktów z tych zwierząt lub od tych zwierząt, w przypadku gospodarstwa utrzymującego:	
	a) drób	221,05
	b) bydło	205,83
	c) świnie	172,87
	d) pozostałe zwierzęta	212,71
	18) obrotu produktami leczniczymi weterynaryjnymi lub ilości stosowanych produktów leczniczych weterynaryjnych	645,44

	19) wytwarzania lub wprowadzania do obrotu pasz leczniczych lub produktów pośrednich lub dystrybucji pasz leczniczych	645,44
39	Kontrola oczyszczania lub odkażania środków transportu używanych do przewozu zwierząt gospodarskich powracających na terytorium Unii Europejskiej z państw trzecich nakazanego w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421)	57,14
40	Kontrola środków transportu, o których mowa w art. 44 ust. 4 lit. a rozporządzenia 2017/625	57,14

Załącznik nr 2

Oplaty za badania laboratoryjne wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną

Poz.	Rodzaj badania	Opłata w zł
1	2	3
I	Badania żywności	
1	Badanie mikrobiologiczne produktów pochodzenia zwierzęcego	149,60
2	Badanie chemiczne żywności pochodzenia zwierzęcego	434,28
II	Badania zwierząt:	
1	Badanie histopatologiczne	145,78
2	Badanie sekcyjne zwierzęcia	
	- ryby, ptaki, małe ssaki itp.	46,53
	- psy i inne duże ssaki	248,16
3	Oznaczanie antybiotykooporności szczepu bakteryjnego	62,04
4	Badanie mikrobiologiczne materiału klinicznego pochodzącego od zwierząt (bez antybiogramu)	77,55
5	Badanie parazytologiczne	63,32
6	Badanie techniką PCR (badanie puli)	93,06
7	Badanie metodą hodowli komórkowej	308,58
8	Badanie metodą immunodyszuzji	62,04
9	Badanie metodą ELISA	18,61
10	Badanie metodą OWD	104,73
III	Badania pasz, ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych	
1	Liczba Enterobacteriaceae	91,27
2	Obecność pałeczek <i>Salmonella spp.</i>	92,57
3	Obecność przetworzonego białka zwierzęcego	217,33
4	Ogólna liczba drobnoustrojów tlenowych	76,12
5	Wilgotność i zawartość innych substancji lotnych	147,99

6	Zawartość azotu – zawartość białka ogólnego z obliczeń	227,14
7	Zawartość popiołu surowego	158,29
8	Zawartość tłuszczu surowego	198,06
9	Liczba <i>Clostridium perfringens</i>	55,20
10	Kokcydiostatyki – monenzyna, salinomycyna, narazyna	157,23
11	Obecność substancji przeciwbakteryjnych	155,10
12	Obecność DNA modyfikacji genetycznych	60,63
13	Ekstrakcja DNA roślinnego	305,37
14	Ocena homogeniczności (jednorodności) mieszanek paszowych na podstawie badania stopnia wymieszania wybranego składnika	496,32
15	Oznaczanie zawartości włókna surowego	310,20
16	Makroelementy: zawartość wapnia (Ca), potasu (K), magnezu (Mg) i sodu (Na)	341,22
17	Zawartość fosforu (P).	328,01
18	Zawartość pierwiastków – mikroelementy: mangan (Mn), miedź (Cu), żelazo (Fe) lub cynk (Zn)	288,49
19	Zawartość pierwiastków - metale toksyczne:	
	- rtęć (Hg)	162,03
	- kadm (Cd), ołów (Pb)	236,34
	- arsen (As)	473,93
20	Kobalt (Co)	232,10
21	Molibden (Mo)	232,10
22	Selen (Se)	486,57
23	Zawartość azotynów	178,03
24	FIPRONIL	168,14
25	Oznaczanie pestycydów – Pyretroidy i Pestycydy	1 239,77
26	Zawartość mykotoksyn	398,62
27	Zawartość mocznika	272,98
28	Niedozwolone antybiotykowe stymulatory wzrostu	162,37
29	Beztlenowe laseczki przetrwalnikujące w 0.0001 g [N]	100,07

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 306, z późn. zm.

Projekt rozporządzenia został opracowany zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 625/2017, na podstawie danych dotyczących funkcjonowania Inspekcji Weterynaryjnej w 2019 r.

W projektowanym rozporządzeniu zaproponowano pobieranie opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną na podstawie czasu pracy niezbędnego do wykonania danej czynności lub na podstawie wielkości produkcji (od tony produktów lub liczby zwierząt). Ustalono również wysokość opłaty minimalnej (1 godzina pracy plus czas niezbędny na dojazd), która wynosi 112,80 zł. Stawka ta uwzględnia przeciętny koszt podróży zgodnie z art. 82 ust. 2 rozporządzenia 625/2017, obliczony w sposób niedyskryminujący podmiotów ze względu na odległość ich obiektów od siedziby właściwych organów.

Stawki opłat za przeprowadzenie badań laboratoryjnych wraz z aktualizacją nomenklatury zostały opracowane w Głównym Inspektoracie Weterynarii i także wynikają z przeciętnego czasu pracy niezbędnego do wykonania danego badania.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji i aktów normatywnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wysokości opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Lech Kołakowski – Sekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Krystian Popławski – Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii MRiRW, tel. 22 623 18 43, adres e-mail: sekretariat.dhz@minrol.gov.pl	Data sporządzenia 8.12.2021 r. Źródło Art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 306, z późn. zm.) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.) określa m. in.:

- 1) zakres obowiązkowych opłat i należności, w tym zasady zmniejszania takich opłat i należności,
- 2) zasady określania wysokości opłat i należności, w tym kosztów, które powinny być uwzględnione przy ustalaniu opłat,
- 3) zasady wprowadzania opłat i należności innych niż wskazane jako obowiązkowe,
- 4) zasady pobierania opłat,
- 5) zasady dotyczące przejrzystości systemu opłat.

W przepisach ustawy z dnia 2022 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.) dostosowano regulacje ustawowe w powyższym zakresie w związku z wejściem w życie wymienionego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625. Ustalenie wysokości stawek opłat za wykonanie poszczególnych czynności pozostawiono do uregulowania w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W projektowanym rozporządzeniu zostanie ustalona wysokość stawek opłat za przeprowadzane kontrole urzędowe i inne czynności urzędowe wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną, obliczona zgodnie z wytycznymi przewidzianymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 oraz przepisami ustawy z dnia 2022 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw.

Proponowane stawki opłat obliczono na podstawie danych dotyczących roku 2019, przekazanych przez powiatowych, granicznych i wojewódzkich lekarzy weterynarii oraz będących w dyspozycji Głównego Inspektoratu Weterynarii.

Pobrane opłaty będą stanowiły w całości dochód budżetu państwa. Szacuje się, że z tego tytułu do budżetu państwa corocznie odprowadzanych będzie ponad 150 mln zł dochodów więcej, przy założeniu utrzymania liczby podmiotów oraz kontroli na poziomie zbliżonym do 2019 r.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Inspekcja Weterynaryjna	322	Przepisy o Inspekcji Weterynaryjnej	Bezpośrednie
Podmioty prowadzące działalność w zakresie hodowli zwierząt, produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, pasz, farmacji weterynaryjnej lub ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego, w tym podmioty zainteresowane uprawnieniami eksportowymi oraz właściciele zwierząt towarzyszących.	892 969	Rejestr Podmiotów Paszowych, Farmaceutycznych, Utylizacyjnych i Żywnościowych, Sprawozdania RRW, Sprawozdanie z działalności Inspekcji Weterynaryjnej	Ponoszenie opłat wskazanych w rozporządzeniu
Importerzy wwożący przez polskie punkty kontroli granicznej na teren UE zwierzęta lub produkty podlegające weterynaryjnej kontroli granicznej	5500	System Traces	Ponoszenie opłat wskazanych w rozporządzeniu

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do konsultacji publicznych z samorządem lekarsko-weterynaryjnym, organizacjami społecznymi zrzeszającymi lekarzy weterynarii i techników weterynarii, samorządem rolniczym oraz innymi organizacjami społecznymi rolników, organizacjami pracodawców, organizacjami zrzeszającymi przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie hodowli zwierząt lub wytwarzania produktów pochodzenia zwierzęcego, prowadzących działalność w zakresie pasz oraz ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego oraz ze związkami zawodowymi.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

Źródła finansowania	Rozporządzenie nie spowoduje wydatków z budżetu państwa. Natomiast z tytułu planowanego pobierania projektowanych stawek opłat przewiduje się zwiększenie rocznych szacunkowych dochodów budżetu państwa o ok. 150 mln. zł. Dane zostały uzyskane z Głównego Inspektoratu Weterynarii.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Do obliczenia stawek opłat przyjęto następujące założenia przekazane przez Główny Inspektorat Weterynarii, a mianowicie: 1. Do analiz wykorzystano dane dotyczące roku 2019. 2. Wysokość opłat ustalono na podstawie: 1) przeciętnego czasu pracy poświęconego na wykonywanie czynności objętej opłatą, uwzględniającego także czas pracy pracowników pomocniczych i administracyjnych oraz 2) przeciętnego kosztu 1 godziny pracy, który uwzględnia: • czas pracy pracowników inspektoratów – wynik mnożenia przeciętnego zatrudnienia w roku 2019, w przeliczeniu na pełnozatrudnionych (zgodnie ze sprawozdaniem Rb-70 za 2019 r.) oraz 2008 godzin (liczba godzin roboczych 1 etatu w 2019 r.) • zakładany czas pracy osób wyznaczonych, • koszty kontroli i czynności urzędowych określone zgodnie z art. 81 rozporządzenia 625/2017, ustalone na podstawie sprawozdania Rb-28 (wydatki i zobowiązania w odniesieniu do osób wyznaczonych, składek oraz kosztów pozostałych powiatowych inspektoratów weterynarii i wojewódzkich inspektoratów weterynarii) oraz informacji z Głównego Inspektoratu Weterynarii dotyczących Głównego Lekarza Weterynarii, granicznych lekarzy weterynarii, powiatowych i wojewódzkich lekarzy weterynarii, obejmujące: - koszty personelu (pracowników i osób wyznaczonych) wskazane w rozporządzeniu 625/2017 art. 81 lit. a (wynagrodzenia pracowników, w tym pracowników pomocniczych i administracyjnych, zaangażowanych w przeprowadzanie kontroli urzędowych, kosztów ich zabezpieczenia społecznego, emerytalnego i ubezpieczenia), - koszty pozostałe wskazane w rozporządzeniu 625/2017 art. 81 lit. b–g (b) koszty pomieszczeń i wyposażenia, w tym koszty konserwacji i ubezpieczenia oraz innych powiązanych kosztów, c) koszty materiałów eksploatacyjnych i narzędzi, d) kosztów usług, którymi jednostki upoważnione obciążają właściwe organy w związku z kontrolami urzędowymi przekazanymi do wykonania jednostkom upoważnionym, e) kosztów szkolenia pracowników, o których mowa w lit. a), z wyłączeniem szkoleń koniecznych do uzyskania kwalifikacji niezbędnych, aby być zatrudnionym przez właściwe organy, f) kosztów podróży pracowników, o których mowa w lit. a), i związanych z nimi kosztów utrzymania, g) kosztów pobierania próbek oraz laboratoryjnych analiz, badań i diagnostyki naliczanych przez laboratoria urzędowe za wykonanie tych zadań). W kosztach kontroli i czynności urzędowych nie uwzględniono wydatków i zobowiązań powiatowych inspektoratów weterynarii i wojewódzkich inspektoratów weterynarii, związanych ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt, tj.: - utylizacji zwierząt, produktów, ściółki, pasz, sprzętu, odpadów laboratoryjnych, - dezynfekcji (gospodarstwa, wyposażenia, maty), - odszkodowań, nagród i zapomóg,

	- aktywnego poszukiwania dzików padłych, - bezpiecznego usuwania zwłok dzików padłych (w tym dojazdu na miejsce znalezienia, załadunku, transportu do wskazanego miejsca i unieszkodliwienia zwłok), - polowania i odstrzału sanitarnego dzików, - odstrzału lisów i dostarczania ich przez myśliwych do badań, - zakupu szczepionki przeciwko wściekliźnie lisów wolno żyjącym, - rozrzutu i wyłożenia ręcznego szczepionki, - innych drobnych kosztów np. odłowni żywołownych do odłowu dzików i obsługi odłowni, czy wydruków ulotek. Zgodnie z przyjętą metodologią oraz dostępnymi danymi obliczono przeciętny koszt 1 godziny pracy w Inspekcji Weterynaryjnej, który wynosi 56,40 zł. 3. W przyjętych rozwiązaniach podstawowa stawka minimalnej opłaty wynosi 112,80 zł, na co składa się czas niezbędny do przeprowadzenia czynności urzędowej wraz z czasem na dojazd do miejsca jej wykonania.	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł)	duże przedsiębiorstwa	-87,598	-150,168	-150,168	-150,168	-150,168	-150,168	-963,578
	sektor żywnościowy	-11,023	-18,897	-18,897	-18,897	-18,897	-18,897	-199,991
	sektor zwierząt	-62,647	-107,395	-107,395	-107,395	-107,395	-107,395	-1 136,597
	sektor materiału biologicznego	-0,041	-0,071	-0,071	-0,071	-0,071	-0,071	-0,748
	sektor upzp i pp	-0,112	-0,191	-0,191	-0,191	-0,191	-0,191	-2,024
	sektor paszowy	-0,169	-0,290	-0,290	-0,290	-0,290	-0,290	-3,072
	sektor produktów leczniczych weterynaryjnych	-0,904	-1,550	-1,550	-1,550	-1,550	-1,550	-16,408
	importerzy	-0,302	-0,517	-0,517	-0,517	-0,517	-0,517	-5,472
	różne sektory (opłaty wspólne, w tym za badania lab.)	-12,400	-21,257	-21,257	-21,257	-21,257	-21,257	-224,967
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-0,444	-0,761	-0,761	-0,761	-0,761	-0,761	-8,050
	sprzedaż bezpośrednia	0,066	0,114	0,114	0,114	0,114	0,114	1,203
	działalność marginalna, lokalna i ograniczona	-0,336	-0,576	-0,576	-0,576	-0,576	-0,576	-6,097
	produkcja żywności znajdującej się w rolniczym handlu detalicznym	-0,174	-0,298	-0,298	-0,298	-0,298	-0,298	-3,155
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0,354	0,606	0,606	0,606	0,606	0,606	6,414
	właściciele przemieszczający zwierzęta towarzyszące oraz których zwierzęta poddawano obserwacji w kierunku wścieklizny	-0,073	-0,125	-0,125	-0,125	-0,125	-0,125	-1,323
osoby pozyskujące mięso na użytek własny (z uboju w gospodarstwie lub odstrzału zwierząt łownych)	0,426	0,731	0,731	0,731	0,731	0,731	7,737	
W ujęci	duże przedsiębiorstwa	Brak						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak						

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak
Niemierzalne	Konsumenci	Zwiększenie bezpieczeństwa żywności
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Planowany termin wejścia w życie rozporządzenia to dzień 1 czerwca 2022 r. Skutki finansowe w roku 0 obejmują 7 miesięcy 2022 r. (czerwiec–grudzień). W porównaniu do obecnie obowiązującego systemu pobierania opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną najważniejsze zmiany dotyczą: a) zmiany obciążeń w rzeźniach, wynikających ze zmiany stawek oraz rezygnacji z dodatkowej opłaty za pobranie próbek do badania w kierunku przenośnych gąbczastych encefalopatii przeżuwaczy (ok. 16 tys. zł). Spadek obciążeń dotyczy przede wszystkim rzeźni drobiu oraz większości kategorii wagowych świń, a wzrost (z pewnymi wyjątkami wagowymi i czasowymi): rzeźni bydła, zwierząt jednokopytnych, owiec i kóz, dzikich zwierząt kopytnych utrzymywanych w warunkach fermowych i strusi; b) rezygnacji z dodatkowej opłaty za monitorowanie występowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych oraz skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt oraz w paszach (ok. 13 766 tys. zł łącznie od wszystkich podmiotów objętych opłatą); c) zmiany sposobu rozliczania oględzin tusz zwierząt łownych oraz badania mięsa takich zwierząt (wzrost obciążeń z 1264 tys. zł do 2017 tys. zł); d) zmiany sposobu rozliczania nadzoru nad punktami odbioru mleka (zwiększenie stawki za pierwszą godzinę oraz zmniejszenie stawki za kolejne godziny) oraz przetwórstwem mleka (wprowadzenie stawki za tonę oraz opłaty minimalnej); powyższe zmiany powodują wzrost obciążeń dla podmiotów (z 2905 tys. zł opłat do ok. 4736 tys. zł); e) zmiany sposobu rozliczania nadzoru nad przetwórstwem jaj konsumpcyjnych (wprowadzenie stawki za tonę oraz opłaty minimalnej) oraz rozszerzeniem zakresu nadzoru o pakowanie i przepakowywanie jaj oraz przetwórstwo, pakowanie i przepakowywanie produktów jajecznych (wzrost opłat z 107 tys. zł do 681 tys. zł); f) wprowadzenia stawki minimalnej za nadzór nad rozbiorem mięsa, nadzór nad wyładowywaniem ze statków rybackich albo pierwszą sprzedażą produktów rybołówstwa, nadzór nad obróbką, przetwórstwem ryb, skorupiaków, mięczaków, żab lub ich produktów oraz wyładowywaniem ze statku przetwórci produktów rybołówstwa; g) zwiększenia stawki za pierwszą godzinę nadzoru nad przechowywaniem produktów pochodzenia zwierzęcego (wzrost obciążeń z 2355 tys. zł do 3714 tys. zł); h) wprowadzenia nowej opłaty za nadzór nad porcjowaniem, pakowaniem i przepakowywaniem miodu, nadzór nad produkcją wysoko rafinowanego siarczanu chondroityny, kwasu hialuronowego, innych produktów z hydrolizowanych części, chitozanu, glukozaminy, podpuszczki, karuku i aminokwasów oraz nadzór nad produkcją żelatyny i kolagenu (ok. 31 tys. zł łącznie); i) wprowadzenia nowej opłaty za nadzór nad produkcją mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych, mięsa oddzielonego mechanicznie oraz produktów mięsnych oraz nadzór nad porcjowaniem, pakowaniem i przepakowywaniem mięsa, mięsa	

	mielonego, surowych wyrobów mięsnych, mięsa oddzielonego mechanicznie oraz produktów mięsnych (ok. 16 900 tys. zł rocznie); j) wprowadzenia nowej opłaty za złożenie wniosku o zatwierdzenie zakładu (ok. 545 tys. zł) oraz za zatwierdzenie projektu technologicznego (ok. 609 tys. zł); k) zmiany stawek za badania laboratoryjne; l) wprowadzenia stawek określonych w rozdziale I załącznika IV rozporządzenia 625/2017 w odniesieniu do kontroli urzędowych przesyłek produktów i zwierząt wprowadzanych do UE, zmniejszenia stawki opłaty za kontrole przesyłek materiału biologicznego (spadek z ok. 20 tys. zł do 5 tys. zł rocznie) oraz łącznej sumy opłat za przesyłki słomy i siana oraz pasz i pasz leczniczych niezawierających materiałów pochodzących z tkanek zwierząt (stawka wzrosła dla najmniejszych przesyłek) oraz wprowadzenia nowych opłat za przesyłki produktów złożonych (ok. 15 tys. zł oraz kontrole środków transportu powracających na terytorium UE (171 tys. zł); m) zmiany sposobu naliczania opłat za przeprowadzanie kontroli zwierząt przeznaczonych do wywozu, handlu albo umieszczenia na rynku krajowym – z opłaty za zwierzę na opłatę za godzinę kontroli (wzrost łącznych opłat z ok. 40 mln. do ok. 144 mln.); n) podniesienia stawki za pierwszą godzinne kontroli i obniżenia stawki za dalsze godziny w przypadku nadzoru dotyczącego materiału biologicznego, jaj wylęgowych drobiu, jaj i gamet przeznaczonych do celów hodowlanych, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych; o) rozszerzenia katalogu podmiotów objętych opłatą oraz podniesienia stawek za godzinę nadzoru nad obrotem, pośrednictwem w tym obrocie i przewozem zwierząt, miejscami gromadzenia, skupu lub sprzedaży zwierząt, punktami kontroli, targowiskami, a także wystawami, pokazami lub konkursami zwierząt; p) rozszerzenia katalogu czynności objętych opłatą oraz podniesienia stawek za godzinę nadzoru nad wytwarzaniem, wprowadzaniem do obrotu i transportem pasz i pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu oraz warunkami ich przechowywania lub sprzedaży; q) wprowadzenia opłaty za wydanie świadectwa zatwierdzenia środka transportu przeznaczonego do długotrwałego transportu zwierząt; r) wprowadzenia oddzielnej opłaty za przeprowadzanie kontroli produktów przeznaczonych do wywozu, handlu albo umieszczenia na rynku krajowym (ok. 10 956 tys. zł łącznie); s) wprowadzenia opłaty za zatwierdzenie, o którym mowa w art. 79 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2017/625 (ok. 26 tys. zł łącznie) oraz za kontrole, o których mowa w art. 79 ust. 2 lit. c ww. rozporządzenia t) wprowadzenia opłat związanych z obrotem produktami leczniczymi weterynaryjnymi (ok. 1520 tys. zł); u) wprowadzenia opłat za czynności w miejsce opłat skarbowych (10 zł) i związany z powyższym wzrost stawek w odniesieniu do: - wydania decyzji, o której mowa w art. 25a ust. 3 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej (wzrost stawki do ok. 195 zł), - wydania zatwierdzenia, o którym mowa w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (wzrost stawki do ok. 64 zł); - złożenia wniosku, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (wzrost stawki do ok. 169 zł); v) zmiany wysokości opłaty za pozwolenie weterynaryjne na przywóz przesyłki zwierząt oraz jej uzależnienie od liczby gatunków objętych wnioskiem; w) wprowadzenia opłaty za pozwolenie weterynaryjne na przywóz próbek badawczych i diagnostycznych;

- x) wprowadzenia opłaty za wniosek o nadanie zakładowi uprawnień, o którym mowa w art. 21a ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego;
- y) różnicowania stawek w zależności od pory dnia, w której wykonywane są czynności (stawki za czynności w godzinach 22-6 +15%, stawki za czynności w soboty, niedziele i święta +20%);

Wpływ na funkcjonowanie małych i średnich przedsiębiorstw uwzględnia wpływ na podmioty działające w obszarach rolniczego handlu detalicznego (ok. 298 tys. zł), sprzedaży bezpośredniej (spadek obciążeń z ok. 184 tys. zł do ok. 70 tys. zł) oraz działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej (ok. 576 tys. zł).

Tabela: Zestawienie wysokości opłat pobranych w 2019 r. przez Inspekcję Weterynaryjną oraz opłat, które byłyby pobrane przy zastosowaniu nowego systemu.

dane za 2019 r. w tys. zł		
opłata pobierana za /od	należności powiatowego inspektoratu weterynarii (PIW) lub wojewódzkiego inspektoratu weterynarii (WIW) (wg deklaracji)	opłaty, które byłyby pobrane przy nowym systemie
	345 777	496 100
WIW i PIW łącznie	329 764	479 549
badania (z wyłączeniem PCR wg nowego systemu)	4003	19 045
żywność, w tym	260 673	280 551
sprzedaż bezpośrednia	184	70
działalność marginalna, lokalna i ograniczona	0	576
produkcja żywności znajdującej się w rolniczym handlu detalicznym	0	298
ubój zwierząt - uśmiercenie lub badanie poubojowe w rzeźni	208 469	202 561
ogłędziny i badanie mięsa zwierząt łownych	1264	2017
punkty skupu mleka i przetwórstwo mleka	2905	4736
jaja konsumpcyjne i produkty jajeczne - przetwórstwo, pakowanie i przepakowywanie	107	681
statki i produkty rybołówstwa	2701	2845
przechowywanie	2355	3714
miód, kwas hialuronowy	0	31
zatwierdzenie zakładu	0	563
zatwierdzenie projektu technologicznego	0	609
rozbiór mięsa	42 688	44 957
produkcja, pakowanie, przepakowywanie mięsa	0	16 894
zwierzęta, w tym	44 775	152 366
przemieszczenia niehandlowe zwierząt towarzyszących	0	24

	obserwacje w kierunku wścieklizny			
	wydanie decyzji w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych	0	101	
	materiał biologiczny, w tym	167	238	
	podmioty objęte dotychczasowymi opłatami z poz. 16 i 17	167	0	
	podmioty nieobjęte dotychczasowymi opłatami z poz. 16 i 18 - podmioty obrabiających i przechowujące jaja wylęgowe oraz jaja i gamety, (jeżeli są to inne podmioty niż pozyskujące ww. materiał)	0	0	
	kontrola zwierząt - przemieszczenia, w tym	40 537	143 643	
	transport, skup zwierząt,	4071	7972	
	podmioty objęte dotychczasowymi opłatami z poz. 22	4071	0	
	podmioty nieobjęte dotychczasowymi opłatami z poz. 22 - podmioty działające w obszarze obrotu, pośrednictwa w obrocie, przewozu zwierząt oraz prowadzących punkty kontroli	0	0	
	wydanie świadectwa zatwierdzenia środka transportu przeznaczonego do długotrwałego transportu zwierząt	0	388	
	pasze, uppz, pp	1 635	2 117	
	uppz i pp	687	878	
	pasze i pasze lecznicze, w tym zatwierdzenie o którym mowa w art. 79 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2017/625	948	1 238	
	wspólne	0	20 170	
	kontrola produktów - handel, wywóz, rynek krajowy	0	11 175	
	kontrola nie wynikająca z planu (79 ust. 2 lit. c)	0	8 673	
	nadanie uprawnienia do eksportu do państwa trzeciego	0	322	
	produkty lecznicze weterynaryjne (WIW)	0	1550	
	kontrole w granicznych inspektoratach weterynarii (zał. IV, zmiana: mat. biol. oraz pasze i pasze lecznicze niezawierające mat. zwierzęcych, nowe: produkty złożone oraz kontrole dezynfekcji)	15 990,00	16 446,00	
	załącznik IV (bez tranzytu)	11 581	12 247	
	słoma i siano oraz pasze i pasze lecznicze pochodzenia niezwierzęcego	4131	3644	
	materiał biologiczny	20	5	
	produkty złożone	0	15	
	kontrole środków transportu	0	171	
	tranzyt	258	364	
	Główny Inspektorat Weterynarii	23,38	105,00	

	dotychczasowe opłaty skarbowe (lab., pasze, scenariusze)	1	22	
	pozwolenie na przywóz zwierząt	22	62	
	pozwolenie na przywóz próbek badawczych i diagnostycznych	0	21	
	Oplaty, z których zrezygnowano	18 678	3750	
	ubój z konieczności	205	0	
	mięsa na użytek własny - gospodarstwo i odstrzał	4481	3750	
	pobranie próbek do badania w kierunku przenośnych gąbczastych encefalopatii przeżuwaczy (TSE) testem diagnostycznym - za 1 próbkę - poz. 34	16	0	
	monitorowanie występowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych oraz skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt oraz w paszach - poz. 30	13 766	0	
	pozostałe	210	0	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

☐ tak
☐ nie
☐ nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów
☐ zmniejszenie liczby procedur
☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne:

☐ zwiększenie liczby dokumentów
☐ zwiększenie liczby procedur
☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.

☐ tak
☐ nie
☐ nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy

Nie wpływa.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne
☐ sytuacja i rozwój regionalny
☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe

☐ demografia
☐ mienie państwowe
☐ inne:

☐ informatyzacja
☐ zdrowie

Omówienie wpływu

Nie wpływa.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie w sprawie wykazu punktów wjazdu podróżnych, w których organy celne
przeprowadzają kontrole przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt
domowych towarzyszących podróżnym, oraz współpracy organów celnych z organami
Inspekcji Weterynaryjnej przy przeprowadzaniu tej kontroli**

Na podstawie art. 24b ust. 10 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421 oraz z 2022 r. poz....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wykaz punktów wjazdu podróżnych, w których organy celne przeprowadzają kontrolę przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Współpraca organów celnych z organami Inspekcji Weterynaryjnej przy kontroli przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym polega w szczególności na:

- 1) udzielaniu wzajemnej pomocy przy wykonywaniu czynności kontrolnych;
- 2) wymianie informacji dotyczących przeprowadzanej kontroli;
- 3) wzajemnym udostępnianiu przez organy celne i powiatowych lekarzy weterynarii dokumentacji dotyczącej przeprowadzonej kontroli.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2022 r.²⁾

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 1950).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 1 lutego 2016 r. sprawie wykazu przejść granicznych, na których organy celne przeprowadzają kontrolę przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym (Dz. U. poz. 190) oraz rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 marca 2007 r. w sprawie warunków i sposobu współpracy organów Inspekcji Weterynaryjnej z organami celnymi (Dz. U. poz. 519, które tracą moc z dniem 1 czerwca 2022 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. ...).

MINISTER

ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia
(poz.)

WYKAZ PUNKTÓW WJAZDU PODRÓŻNYCH, NA KTÓRYCH ORGANY CELNE
PRZEPROWADZAJĄ KONTROLĘ PRZEMIESZCZANYCH W CELACH NIEHANDLOWYCH
ZWIERZĄT DOMOWYCH TOWARZYSZĄCYCH PODRÓŻNYM

1. Na północno-wschodnim i wschodnim odcinku granicy państwowej z:

1) Federacją Rosyjską:

- a) Bezledy – Bagrationowsk – drogowe,
- b) Braniewo – Mamonowo – kolejowe,
- c) Gołdap – Gusiew – drogowe,
- d) Gronowo – Mamonowo – drogowe,
- e) Grzechotki – Mamonowo II – drogowe;

2) Republiką Białorusi:

- a) Bobrowniki – Bierestowica – drogowe,
- b) Kukuryki – Kozłowiczy – drogowe,
- c) Kuźnica Białostocka – Bruzgi – drogowe,
- d) Kuźnica Białostocka – Grodno – kolejowe,
- e) Połowce – Pieszczatka – drogowe,
- f) Sławatycze – Domaczewo – drogowe,
- g) Terespol – Brześć – drogowe,
- h) Terespol – Brześć – kolejowe;

3) Ukrainą:

- a) Budomierz – Hruszew – drogowe,
- b) Dołhobyczów – Uhrynów – drogowe,
- c) Dorohusk – Jagodzin – drogowe,
- d) Dorohusk – Jagodzin – kolejowe,
- e) Hrebenne – Rawa Ruska – drogowe,
- f) Hrebenne – Rawa Ruska – kolejowe,
- g) Hrubieszów – Włodzimierz Wołyński – kolejowe,
- h) Korczowa – Krakowiec – drogowe,
- i) Krościenko – Smolnica – drogowe,
- j) Krościenko – Chyrów – kolejowe,
- k) Medyka – Szeginie – drogowe,
- l) Przemyśl – Mościska – kolejowe,
- m) Zosin – Ustiług – drogowe.

2. Morskie przejścia graniczne:

- 1) Darłowo;
 - 2) Elbląg;
 - 3) Frombork;
 - 4) Gdańsk-Port;
 - 5) Gdynia;
 - 6) Kołobrzeg;
 - 7) Szczecin;
 - 8) Świnoujście;
 - 9) Ustka;
 - 10) Władysławowo.
3. Stałe lotnicze przejścia graniczne:
- 1) Bydgoszcz;
 - 2) Gdańsk-Rębiechowo;
 - 3) Katowice-Pyrzowice;
 - 4) Kraków-Balice;
 - 5) Łódź-Lublinek;
 - 6) Poznań-Ławica;
 - 7) Rzeszów-Jasionka;
 - 8) Szczecin-Goleniów;
 - 9) Świdnik k/Lublina;
 - 10) Warszawa/Modlin;
 - 11) Warszawa-Okęcie;
 - 12) Wrocław-Strachowice.

UZASADNIENIE

Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia zawartego w art. 24b ust. 10 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421, z późn. zm.).

Dotychczas obszar regulacji przedmiotowego projektu objęty był przepisami poniższych aktów prawnych:

- rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 marca 2007 r. w sprawie warunków i sposobu współpracy organów Inspekcji Weterynaryjnej z organami celnymi (Dz. U. poz. 519), wydanego na podstawie art. 4a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 306), oraz
- rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi dnia 1 lutego 2016 r. w sprawie wykazu przejść granicznych, na których organy celne przeprowadzają kontrolę przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym (Dz. U. poz. 190), wydanego na podstawie art. 24b ust. 10 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

W związku z tym, iż w ustawie z dnia o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw zakres merytoryczny upoważnienia zawartego w art. 24b ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt został rozszerzony, konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (EU) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz.

UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem 2017/625”, reguluje zasady współpracy organów podczas kontroli przesyłek przywożonych z państw trzecich.

Wobec powyższego zbędne było utrzymanie w mocy przepisów rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 marca 2007 r. w sprawie warunków i sposobu współpracy organów Inspekcji Weterynaryjnej z organami celnymi w zakresie dotyczącym kontroli przesyłek w punkcie kontroli granicznej.

Rozporządzenie 2017/625 nie reguluje natomiast zasad przeprowadzania kontroli przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, w związku z tym przepisy dotyczące współpracy organów celnych z organami Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie takich kontroli zostały zawarte w projektowanym rozporządzeniu.

Projekt rozporządzenia wykonuje również postanowienia art. 34 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 1), który dotyczy obowiązku sporządzenia przez państwa członkowskie wykazu punktów wjazdu podróżnych.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie wdraża przepisy Unii Europejskiej, w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Wprowadzenie przepisów nie będzie miało wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie w sprawie wykazu punktów wjazdu podróŜnych, w których organy celne przeprowadzają kontrole przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróŜnym, oraz współpracy organów celnych z organami Inspekcji Weterynaryjnej przy przeprowadzaniu tej kontroli Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Lech Kołakowski – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Anita Błońska-Wlazłowska – Naczelnik Wydziału Ochrony Zdrowia Zwierząt w Departamencie Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, tel. 22 623 10 70, adres e-mail: anita.blonska-wlazlowska@minrol.gov.pl	Data sporządzenia 28.12.2020 r. Źródło Art. 24b ust. 10 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421, z późn. zm.) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W związku ze zmianami ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej oraz ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, spowodowanymi potrzebą dostosowania przedmiotowych przepisów do rozporządzenia 2017/625, uchylona została podstawa prawna do wydania rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 marca 2007 r. w sprawie warunków i sposobu współpracy organów Inspekcji Weterynaryjnej z organami celnymi oraz zmienić się zakres merytoryczny upoważnienia do wydania rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi dnia 1 lutego 2016 r. w sprawie wykazu przejść granicznych, na których organy celne przeprowadzają kontrolę przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróŜnym.

Dodatkowo art. 34 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 1), nakłada na państwa członkowskie obowiązek sporządzenia wykazu punktów wjazdu podróŜnych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Należy wydać nowe rozporządzenie obejmujące swym zakresem materię nieuregulowaną przez rozporządzenie 2017/625, dotyczącą współpracy organów celnych i organów Inspekcji Weterynaryjnej podczas kontroli przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróŜnym oraz zawierające wykaz punktów wjazdu podróŜnych, w których będzie przeprowadzana kontrola tych zwierząt.

Osiągnięcie celu projektowanego rozporządzenia jest możliwe tylko przez podjęcie działań legislacyjnych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Państwa członkowskie są zobowiązane do sporządzenia wykazu punktów wjazdu podróŜnych na mocy art. 34 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 998/2003.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Powiatowi lekarze weterynarii	35 powiatowych lekarzy weterynarii właściwych terytorialnie ze względu na lokalizację punktów wjazdu podróŜnych do	Inspekcja Weterynaryjna	Wydanie decyzji administracyjnej, w przypadku, gdy organ celny stwierdzi niezgodność z warunkami określonymi w

	wydawania decyzji na podstawie przepisów rozporządzenia nr 576/2013		przepisach, a zakres tych nieprawidłowości będzie wykraczał poza kompetencje organu celnego do wydania takiej decyzji
Urzędy celno-skarbowe	13 urzędów celno-skarbowych	Inspekcja Weterynaryjna	Wykonywanie kontroli dokumentów i kontroli identyfikacyjnych przemieszczanych zwierząt Wydanie decyzji administracyjnej o zastosowaniu środka określonego w art. 35 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 576/2013, gdy organ stwierdzi niezgodność z warunkami określonymi w przepisach, w przypadkach określonych ustawą o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt
Osoby fizyczne przekraczające granicę, którym towarzyszą zwierzęta domowe przemieszczane w celach niehandlowych.	Trudne do oszacowania		Obowiązek poddania do kontroli zwierząt domowych towarzyszących przemieszczanych w celach niehandlowych

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zostanie przesłany do konsultacji wraz z projektem ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw na okres

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

pozostałe jednostki (oddzielnie)	0											
Źródła finansowania	Projektowane rozporządzenie nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszenia dochodów tych jednostek.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, a także osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu regulacji na duże przedsiębiorstwa, sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, rodzinę, obywateli oraz gospodarstwa domowe.										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Brak wpływu regulacji na osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze.										
Niemierzalne												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu												
X nie dotyczy												
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).												☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz:	
9. Wpływ na rynek pracy	
Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	~~Brak wpływu.~~
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 czerwca 2022 r.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Nie dotyczy.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie wykazu przejść granicznych, na których może być dokonywana kontrola
urzędowa pasz i pasz leczniczych**

Na podstawie art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2021 r. poz. 278 oraz z 2022 r. poz....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wykaz przejść granicznych, na których może być dokonywana kontrola urzędowa pasz i pasz leczniczych, oraz rodzaje pasz i pasz leczniczych, które mogą być poddawane kontroli urzędowej na poszczególnych przejściach granicznych, który jest określony w załączniku do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2022 r.²⁾

MINISTER
ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 1950).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 7 listopada 2014 r. w sprawie wykazu przejść granicznych, na których może być dokonywana kontrola graniczna pasz i pasz leczniczych (Dz. U. poz. 1656 z 2017 r. poz. 2382), które traci moc z dniem 1 czerwca 2022 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia
(poz.)

**WYKAZ PRZEJŚĆ GRANICZNYCH, NA KTÓRYCH MOŻE BYĆ DOKONYWANA KONTROLA
URZĘDOWA PASZ I PASZ LECZNICZYCH, ORAZ RODZAJE PASZ I PASZ LECZNICZYCH,
KTÓRE MOGĄ BYĆ PODDAWANE KONTROLI URZĘDOWEJ NA POSZCZEGÓLNYCH
PRZEJŚCIACH GRANICZNYCH**

Lp.	Przejście graniczne	Rodzaj przejścia granicznego ¹⁾	Rodzaj kontrolowanych pasz i pasz leczniczych
1	2	3	4
Województwo lubelskie			
1	Dorohusk – Jagodzin	F	pasze i pasze lecznicze, niezawierające materiałów pochodzących z tkanek zwierząt
2	Dorohusk – Jagodzin	R	wszystkie pasze i pasze lecznicze
3	Terespol – Brześć	F	wszystkie pasze i pasze lecznicze
4	Kukuryki – Kozłowiczy	R	wszystkie pasze i pasze lecznicze
5	Hrebenne – Rawa Ruska	R	wszystkie pasze i pasze lecznicze
6	Hrubieszów – Włodzimierz Wołyński	F	pasze i pasze lecznicze, niezawierające materiałów pochodzących z tkanek zwierząt
Województwo mazowieckie			
7	Warszawa – Okęcie	A	wszystkie pasze i pasze lecznicze
Województwo podkarpackie			
8	Korczowa – Krakowiec	R	wszystkie pasze i pasze lecznicze
9	Przemyśl – Mościska	F	pasze i pasze lecznicze, niezawierające materiałów pochodzących z tkanek zwierząt
Województwo podlaskie			
10	Kuźnica Białostocka – Bruzgi	R	wszystkie pasze i pasze lecznicze
11	Kuźnica Białostocka – Grodno	F	pasze niezawierające materiałów pochodzących z tkanek zwierząt
12	Siemianówka – Świsłocz	F	pasze niezawierające materiałów pochodzących z tkanek zwierząt
Województwo pomorskie			
13	Gdynia	P	wszystkie pasze i pasze lecznicze
14	Gdańsk – Port	P	wszystkie pasze i pasze lecznicze
Województwo warmińsko-mazurskie			
15	Bezledy – Bagrationowsk	R	wszystkie pasze i pasze lecznicze
16	Elbląg	P	pasze niezawierające materiałów pochodzących z tkanek zwierząt
Województwo zachodniopomorskie			
17	Szczecin	P	wszystkie pasze i pasze lecznicze
18	Świnoujście	P	pasze i pasze lecznicze, niezawierające materiałów pochodzących z tkanek zwierząt
19	Kołobrzeg	P	pasze i pasze lecznicze, niezawierające materiałów pochodzących z tkanek zwierząt

Objaśnienie:

¹⁾ litery w kolumnie oznaczają:

A – przejście graniczne lotnicze,
F – przejście graniczne kolejowe,
P – przejście graniczne morskie,
R – przejście graniczne drogowe.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2021 r. poz. 278 oraz z ...).

Z dniem wejścia w życie ustawy z dnia ... 2022 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) oraz zmianą upoważnienia ustawowego, utraciło moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia z dnia 7 listopada 2014 r. w sprawie wykazu przejść granicznych, na których może być dokonywana kontrola graniczna pasz i pasz leczniczych (Dz. U. poz. 1656), które wymaga zastąpienia nowym aktem wykonawczym.

W związku z powyższym należy wydać nowe rozporządzenie w sprawie wykazu przejść granicznych, na których może być dokonywana kontrola urzędowa pasz i pasz leczniczych. Opracowany projekt rozporządzenia zawiera w załączniku wykaz i rodzaj przejść granicznych z podziałem na województwa, na których może być dokonywana kontrola urzędowa pasz i pasz leczniczych. Przepisy projektowanego rozporządzenia pozostają bez zmian w stosunku do przepisów dotychczasowego rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, ponieważ wprowadzane zmiany mają charakter porządkowy i dostosowawczy do obecnie obowiązujących przepisów. Ponadto, projektowane rozporządzenie dostosowuje i ujednolica dotychczasową terminologię do nomenklatury zastosowanej w ustawie o Inspekcji Weterynaryjnej i ustawie o paszach, tj. zastępując pojęcie "kontrola graniczna pasz" pojęciem "kontrola urzędowa pasz".

Projekt nie podlega notyfikacji, o której mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 z późn. zm.).

Projektowany akt prawny nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Opracowany projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia zostanie ujęty w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wykazu przejść granicznych, na których może być dokonywana kontrola urzędowa pasz i pasz leczniczych Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Lech Kołakowski – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Krystian Popławski – Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii tel.: 22 623-18-43 adres e-mail: krystian.poplawski@minrol.gov.pl Joanna Gołębiowska – Naczelnik Wydziału Pasz i Kontroli Departament Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii tel.: 22 623-23-91, adres e-mail: joanna.golebiowska@minrol.gov.pl	Data sporządzenia styczeń 2022 r. Źródło Art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2021 r. poz. 278 oraz z ...) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi -

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W związku ze zmianą w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach, która ma na celu wdrożenie do polskiego porządku przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EEG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.), traci moc dotychczasowe rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 7 listopada 2014 r. w sprawie wykazu przejść granicznych, na których może być dokonywana kontrola graniczna pasz i pasz leczniczych (Dz. U. poz. 1656)

Projektowane rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wykazu przejść granicznych, na których może być przeprowadzana kontrola urzędowa pasz i pasz leczniczych zastąpi ww. rozporządzenie.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W związku z wejściem w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) zmieniającej upoważnienie ustawowe zawarte w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2021 r. poz. 278, z późn. zm.) utraciło moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 7 listopada 2014 r. w sprawie wykazu przejść granicznych, na których może być dokonywana kontrola graniczna pasz i pasz leczniczych. W związku z powyższym konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia.

Opracowany projekt rozporządzenia zawiera w załączniku wykaz i rodzaj przejść granicznych z podziałem na województwa, na których może być dokonywana kontrola urzędowa pasz i pasz leczniczych. Przepisy projektowanego rozporządzenia pozostają bez zmian w porównaniu z przepisami dotychczasowego rozporządzenia, ponieważ wprowadzane zmiany mają charakter porządkowy i dostosowawczy do obecnie obowiązujących przepisów. Ponadto projektowane rozporządzenie dostosowuje i ujednolica dotychczasową terminologię do nomenklatury zastosowanej w ustawie o z dnia 29 stycznia 2004 r. Inspekcji Weterynaryjnej oraz ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach, zastępując pojęcie „kontrola graniczna pasz” pojęciem „kontrola urzędowa pasz”.

Efektom opracowania przedmiotowego rozporządzenia ma być możliwość dalszego stosowania przepisów po ich zmianie w związku z wejściem w życie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625, w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowej pasz i pasz leczniczych na wyznaczonych przejściach granicznych.

Cel projektu rozporządzenia może zostać osiągnięty jedynie przez środki o charakterze legislacyjnym.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Z uwagi na charakter i zakres projektowanej regulacji brak konieczności badania tego problemu.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Inspekcja Weterynaryjna	8 granicznych inspektoratów weterynarii	Inspekcja Weterynaryjna	Bezpośrednie. Utrzymanie możliwości przeprowadzania kontroli urzędowej pasz i pasz leczniczych na wyznaczonych przejściach granicznych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Ze względu na techniczny charakter projektowanego rozporządzenia oraz brak wpływu niniejszej regulacji na społeczeństwo, projekt nie będzie poddany konsultacjom społecznym.

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
		Brak wpływu
Niemierzalne		Brak wpływu
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie mikro-, małych i średnich przedsiębiorców oraz sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planuje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 czerwca 2022 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Z uwagi na charakter i zakres projektowanej regulacji nie istnieje konieczność dokonywania ewaluacji efektów projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Nie dotyczy		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia ...

**w sprawie określenia spraw rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych przez
powiatowego lekarza weterynarii**

Na podstawie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2021 r. poz. 278 oraz z 2022 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powiatowy lekarz weterynarii, w celu realizacji zadań wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiającego wymagania dotyczące higieny pasz (Dz. Urz. UE L 35 z 08.02.2005, str. 1, z późn. zm.²⁾), wydaje decyzje administracyjne w sprawie:

- 1) zatwierdzenia zakładów, które podlegają zatwierdzeniu zgodnie z art. 13,
 - 2) dokonania zmian w zatwierdzeniu zakładów – w przypadku, o którym mowa w art. 16,
 - 3) cofnięcia zatwierdzenia zakładów – w przypadku, o którym mowa w art. 15 lit. a,
 - 4) cofnięcia zatwierdzenia zakładów – w przypadku, o którym mowa w art. 15 lit. b i c,
 - 5) warunkowego zatwierdzenia zakładów albo przedłużenia warunkowego zatwierdzenia zakładów – w przypadku, o którym mowa w art. 13 ust. 2,
 - 6) zawieszenia zatwierdzenia zakładów – w przypadku, o którym mowa w art. 14,
 - 7) odmowy rejestracji zakładów, które podlegają rejestracji zgodnie z art. 9,
 - 8) odmowy dokonania zmian w rejestracji zakładów – w przypadku, o którym mowa w art. 16,
 - 9) zawieszenia rejestracji zakładów – w przypadku, o którym mowa w art. 14,
 - 10) cofnięcia rejestracji zakładów – w przypadku, o którym mowa w art. 15 lit. a,
 - 11) cofnięcia rejestracji zakładów – w przypadku, o którym mowa w art. 15 lit. b i c
- tego rozporządzenia.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej - rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 1950).

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 77 z 16.03.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 278 z 23.10.2015, str. 5, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241 oraz Dz. Urz. UE L 264 z 17.10.2019, str. 45.

§ 2. Powiatowy lekarz weterynarii, w celu realizacji zadań wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.³⁾), wydaje decyzje administracyjne w sprawie:

- 1) zastosowania środków, o których mowa w art. 66, art. 67 i art. 138 ust. 2 lit. c–j,
 - 2) cofnięcia środków, o których mowa w art. 66, art. 67 i art. 138 ust. 2 lit. c–j
- tego rozporządzenia.

§ 3. Powiatowy lekarz weterynarii w celu realizacji zadań wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. UE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.⁴⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289) wydaje decyzje administracyjne w sprawie:

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. WE L 173 z 27.06.2001, str. 12, Dz. Urz. WE L 177 z 30.06.2001, str. 60, Dz. Urz. WE L 45 z 15.02.2002, str. 4, Dz. Urz. WE L 225 z 22.08.2002, str. 3, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2003, str. 7, Dz. Urz. UE L 95 z 11.04.2003, str. 15, Dz. Urz. UE L 152 z 20.06.2003, str. 8, Dz. Urz. UE L 160 z 28.06.2003, str. 1 i 22, Dz. Urz. UE L 173 z 11.07.2003, str. 6, Dz. Urz. UE L 265 z 16.10.2003, str. 10, Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2003, str. 29, Dz. Urz. UE L 333 z 20.12.2003, str. 28, Dz. Urz. UE L 162 z 30.04.2004, str. 52, Dz. Urz. UE L 271 z 19.08.2004, str. 24, Dz. Urz. UE L 274 z 24.08.2004, str. 3, Dz. Urz. UE L 344 z 20.11.2004, str. 12, Dz. Urz. UE L 10 z 13.01.2005, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 10.02.2005, str. 9, Dz. Urz. UE L 46 z 17.02.2005, str. 31, Dz. Urz. UE L 163 z 23.06.2005, str. 1, Dz. Urz. UE L 205 z 06.08.2005, str. 3, Dz. Urz. UE L 317 z 03.12.2005, str. 4, Dz. Urz. UE L 44 z 15.02.2006, str. 9, Dz. Urz. UE L 55 z 25.02.2006, str. 5, Dz. Urz. UE L 116 z 29.04.2006, str. 9, Dz. Urz. UE L 120 z 05.05.2006, str. 10, Dz. Urz. UE L 187 z 08.07.2006, str. 10, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 404 z 30.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 164 z 26.06.2007, str. 7, Dz. Urz. UE L 165 z 27.06.2007, str. 8, Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2007, str. 8, Dz. Urz. UE L 317 z 05.12.2007, str. 61, Dz. Urz. UE L 9 z 12.01.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 94 z 05.04.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 111 z 23.04.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 158 z 18.06.2008, str. 5, Dz. Urz. UE L 161 z 20.06.2008, str. 4, Dz. Urz. UE L 202 z 31.07.2008, str. 11, Dz. Urz. UE L 260 z 30.09.2008, str. 8, Dz. Urz. UE L 34 z 04.02.2009, str. 11, Dz. Urz. UE L 55 z 27.02.2009,

- 1) zatwierdzenia zakładów, o których mowa w załączniku IV:
 - a) w rozdziale III w sekcji B w pkt 1 i 2,
 - b) w rozdziale IV:
 - w sekcji D w lit. d,
 - w sekcji E w lit. c,
- 2) udzielenia zgody na odstępstwo od stosowania przepisów, o których mowa w załączniku IV w rozdziale III w sekcji D w pkt 2,
- 3) cofnięcia zatwierdzenia zakładów, o których mowa w załączniku IV:
 - a) w rozdziale III w sekcji B w pkt 1 i 2,
 - b) w rozdziale IV:
 - w sekcji D w lit. d,
 - w sekcji E w lit. c

– tego rozporządzenia.

§ 4. Decyzje administracyjne, o których mowa w § 1 pkt 4–9 i 11, § 2 i § 3 pkt 3, wydaje się z urzędu.

§ 5. 1. Decyzje administracyjne, o których mowa w § 1 pkt 1–3 i 10, § 3 pkt 1 i 2, wydaje się na wniosek podmiotu działającego na rynku pasz.

2. Składany do powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce położenia zakładu wniosek, oprócz informacji określonych w art. 10 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach, zawiera w przypadku decyzji administracyjnej, o której mowa:

- 1) w § 1 pkt 1 – planowaną datę rozpoczęcia działalności;
- 2) w § 1 pkt 2:
 - a) datę pierwszego zatwierdzenia zakładu,
 - b) numer identyfikacyjny zakładu, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w § 1,
 - c) rodzaj i zakres dokonywanych zmian,

str. 11 i 17, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 155, Dz. Urz. UE L 279 z 23.10.2010, str. 10, Dz. Urz. UE L 53 z 26.02.2011, str. 56, Dz. Urz. UE L 314 z 14.11.2012, str. 13, Dz. Urz. UE L 21 z 24.01.2013, str. 3, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 179 z 29.06.2013, str. 60, Dz. Urz. UE L 308 z 29.10.2014, str. 66, Dz. Urz. UE L 116 z 07.05.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 188 z 16.07.2015, str. 3, Dz. Urz. UE L 9 z 14.01.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 225 z 19.8.2016, str. 76, Dz. Urz. UE L 18 z 24.1.2017, str. 42, Dz. Urz. UE L 95 z 7.4.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 110 z 27.4.2017, str. 2, Dz. Urz. UE L 138 z 25.5.2017, str. 92, Dz. Urz. UE L 138 z 25.5.2017, str. 117, Dz. Urz. UE L 281 z 31.10.2017, str. 14, Dz. Urz. UE L 43 z 16.2.2018, str. 6, Dz. Urz. UE L 174 z 10.7.2018, str. 12, Dz. Urz. UE L 61 z 28.2.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 173 z 27.6.2019, str. 42, Dz. Urz. UE L 184 z 12.6.2020, str. 43, Dz. Urz. UE L 360 z 30.10.2020, str. 13, Dz. Urz. UE L 256 z 19.7.2021, str. 56 oraz Dz. Urz. UE L 295 z 18.8.2021, str. 1.

d) datę rozpoczęcia działalności w zakresie dokonanym zmianą.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie określenia spraw rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych przez powiatowego lekarza weterynarii (Dz. U. z 2013 r. poz. 1286).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2022 r.

MINISTER

ROLNICTWAI ROZWOJU WSI

UZASADNIENIE

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie określenia spraw rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych przez powiatowego lekarza weterynarii, stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2021 r. poz. 278, z późn. zm.).

Rozporządzenie określa, jakie sprawy są rozstrzygane w drodze decyzji administracyjnej przez powiatowego lekarza weterynarii, wskazując, jakie decyzje są wydawane z urzędu, a jakie na wniosek, w tym treść tych wniosków, mając na względzie realizację celów określonych w przepisach:

- 1) rozporządzenia (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiającego wymagania dotyczące higieny pasz (Dz. Urz. UE L 35 08.02.2005, str. 1, z późn. zm.);
- 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. UE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289);
- 3) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”.

Rozporządzenie 2017/625 uchyliło albo zastąpiło przepisy Unii Europejskiej (UE), w tym rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności

z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200).

Konieczne jest uchylenie obecnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie określenia spraw rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych przez powiatowego lekarza weterynarii (Dz.U. z 2013 r. poz. 1286) oraz zastąpienie projektowanym rozporządzeniem, które uwzględni kwestie zmiany przepisów UE wynikające z wejścia w życie rozporządzenia 2017/625.

Należy zauważyć, że przepisy projektowanego rozporządzenia pozostają co do zasady bez zmian w porównaniu z przepisami uchylanego rozporządzenia, ponieważ wprowadzane zmiany mają charakter porządkowy i dostosowawczy do obecnie obowiązujących przepisów rozporządzenia 2017/625 w związku z uchyleniem przepisów ww. rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady.

Przedmiot projektowanej regulacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji, o której mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom UE, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie określenia spraw rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych przez powiatowego lekarza weterynarii Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Lech Kołakowski – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Krystian Popławski – Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, tel.: 22 623-18-43, adres e-mail: krystian.poplawski@minriol.gov.pl Joanna Gołębiowska – Naczelnik Wydziału Pasz i Kontroli Departament Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, tel.: 22 623-23-91, adres e-mail: joanna.golebiowska@minrol.gov.pl	Data sporządzenia luty 2022 r. Źródło Art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2021 r. poz. 278, z późn. zm.) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozwiązywanym problemem jest uniknięcie zagrożenia wynikającego z braku przepisów umożliwiających powiatowym lekarzom weterynarii wydawanie decyzji administracyjnych mających na celu wykonanie przepisów Unii Europejskiej (UE) w zakresie bezpieczeństwa pasz.

W związku ze zmianami wprowadzonymi ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach, które mają na celu wdrożenie do polskiego porządku przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EEG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.), powinno utracić moc obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie określenia spraw rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych przez powiatowego lekarza weterynarii (Dz. U. z 2013 r. poz. 1286) oraz zostać zastąpione projektowanym rozporządzeniem, które uwzględni zmiany przepisów UE wynikające z wejścia w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 polegające na uchyleniu albo zastąpieniu przepisów UE, w tym rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie określa, jakie sprawy są rozstrzygane w drodze decyzji administracyjnej przez powiatowego lekarza weterynarii, wskazując, jakie decyzje są wydawane z urzędu, a jakie na wniosek, w tym treść tych wniosków, mając na względzie realizację celów określonych w przepisach:

- 1) rozporządzenia (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiającego wymagania dotyczące higieny pasz (Dz. Urz. UE L 35 08.02.2005, str. 1, z późn. zm.);
- 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. UE L 147 z 31.5.2001, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289);

3) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzje Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych).

Efektom wprowadzonych zmian ma być przede wszystkim możliwość dalszego stosowania przepisów po ich zmianie w związku z wejściem w życie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625, w zakresie wydawania decyzji administracyjnych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak informacji na ten temat.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty paszowe prowadzące działalność polegającą na wytwarzaniu pasz lub wprowadzaniu ich do obrotu.	194 888 podmiotów sektora paszowego wytwarzających lub wprowadzających do obrotu pasze, zatwierdzonych lub zarejestrowanych zgodnie z rozporządzeniem 183/2005.	Inspekcja Weterynaryjna (Główny Lekarz Weterynarii) -stan na dzień 3 marca 2021 r.	Możliwość złożenia wniosku do organu Inspekcji Weterynaryjnej w odniesieniu do spraw rozstrzyganych na wniosek podmiotu. Konieczność dostosowania rozstrzygnięć wskazanych w decyzjach wydawanych z urzędu.
Inspekcja Weterynaryjna – powiatowi lekarze weterynarii	305 organów.	Sprawozdanie z realizacji zadań Inspekcji Weterynaryjnej w 2019 r.	Wydawanie decyzji administracyjnych na wniosek podmiotów lub z urzędu.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2022 r. poz. 348).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania		Wejście w życie projektowanej regulacji nie spowoduje skutków finansowych dla sektora finansów publicznych.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0	0				
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0	0				
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0	0				
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak wpływu											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu											
Niemierzalne	brak	Brak wpływu											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie projektu rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.											
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu													
☒ nie dotyczy													
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).						☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy							
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:						☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:							
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.						☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy							
Komentarz: brak													

9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowana regulacja nie ma wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☒ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na utrzymanie nadzoru organów Inspekcji Weterynaryjnej nad podmiotami sektora paszowego zajmującymi się produkcją pasz oraz ich obrotem na terenie Polski.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie przepisów projektowanego rozporządzenia będzie możliwe z dniem 1 czerwca 2022 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu będzie możliwa do przeprowadzenia po 12 miesiącach od wejścia w życie przedmiotowych przepisów. Miernikiem efektów będzie liczba decyzji administracyjnych wydanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej w odniesieniu do nowych przepisów, w stosunku do przepisów obecnie obowiązującego rozporządzenia.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez
lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii**

Na podstawie art. 16 ust. 6 pkt 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 306 oraz z 2022 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Lekarzom weterynarii i innym osobom niebędącym pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej, wyznaczonym przez powiatowego lekarza weterynarii do wykonywania czynności, o których mowa w art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, zwanej dalej „ustawą”, lekarzom weterynarii niebędącym pracownikami kierowanego przez powiatowego lekarza weterynarii powiatowego inspektoratu weterynarii oraz lekarzom weterynarii niebędącym pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej, wyznaczonym przez powiatowego lekarza weterynarii, a także podmiotom prowadzącym zakład leczniczy dla zwierząt, z którymi została zawarta umowa, o której mowa w art. 16 ust. 3 ustawy, za wykonywanie czynności określonych w art. 16 ust. 1 ustawy przysługuje wynagrodzenie w wysokości ustalonej według stawek określonych w załączniku do rozporządzenia, a w przypadku wynagrodzenia za czynności niewymienione w tym załączniku – w wysokości 68 zł za pierwszą rozpoczętą godzinę pracy oraz 17 zł za każde kolejne rozpoczęte 15 minut pracy, z tym że w przypadku gdy czynności niewymienione w tym załączniku są wykonywane:

- 1) między godzinami 22.00 a 6.00 – wysokość wynagrodzenia ustala się według stawek podwyższonych o 15%;
- 2) w dni ustawowo wolne od pracy i soboty – wysokość wynagrodzenia ustala się według stawek podwyższonych o 20%.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 1950).

2. Lekarzom weterynarii i innym osobom, o których mowa w ust. 1, przysługuje zwrot udokumentowanych kosztów użytych produktów leczniczych weterynaryjnych i wyrobów medycznych w związku z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 lit. a–c oraz j ustawy, oraz uśmiercaniem zwierząt.

3. Lekarzom weterynarii wyznaczonym do wykonywania czynności, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy, przysługuje wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, oraz zwrot udokumentowanych kosztów, o którym mowa w ust. 2.

4. Zwrot udokumentowanych kosztów, o którym mowa w ust. 2, nie przysługuje, jeżeli powiatowy lekarz weterynarii zapewnił produkty lecznicze weterynaryjne lub wyroby medyczne niezbędne do wykonania czynności.

5. W przypadku wstrzymania uboju zwierząt z uwagi na zagrożenie zdrowia publicznego lub zdrowia lub dobrostanu zwierząt lub z przyczyn technicznych lub organizacyjnych leżących po stronie podmiotu prowadzącego rzeźnię, wynagrodzenie za wykonywanie czynności, o których mowa w poz. 8 załącznika do rozporządzenia, jest powiększane o kwotę stanowiącą iloczyn 68 zł i łącznej liczby godzin, w których ubój został wstrzymany.

§ 2. 1. Osobom, które powiatowy lekarz weterynarii wyznaczył jako urzędowych pracowników pomocniczych w rozumieniu art. 3 pkt 49 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.²⁾), pracowników wyznaczonych przez właściwe organy

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27.

w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/624 z dnia 8 lutego 2019 r. dotyczącego szczególnych przepisów w dziedzinie przeprowadzenia kontroli urzędowych dotyczących produkcji mięsa oraz obszarów produkcyjnych i obszarów przejściowych w odniesieniu do żywych małży zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 1) oraz do wykonywania czynności o charakterze pomocniczym określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 6 pkt 1 ustawy, przysługuje wynagrodzenie w wysokości 30 zł za pierwszą rozpoczętą godzinę pracy oraz 7,50 zł za każde kolejne rozpoczęte 15 minut pracy, z tym że w przypadku gdy te czynności są wykonywane:

- 1) między godzinami 22.00 a 6.00 – w wysokości 34,50 zł za pierwszą rozpoczętą godzinę pracy oraz 8,63 zł za każde kolejne rozpoczęte 15 minut pracy;
- 2) w dni ustawowo wolne od pracy i soboty – w wysokości 36 zł za pierwszą rozpoczętą godzinę pracy oraz 9 zł za każde kolejne rozpoczęte 15 minut pracy.

2. Osobom wykonującym czynności, o których mowa w ust. 1, w zakresie poskramiania zwierząt i prowadzenia dokumentacji za każdą godzinę pracy przysługuje wynagrodzenie w wysokości minimalnej stawki godzinowej ustalonej na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

§ 3. Wyплаты wynagrodzeń, o których mowa w § 1 ust. 1 i § 2 oraz zwrotu udokumentowanych kosztów, o którym mowa w § 1 ust. 2, dokonuje się po uprzednim zatwierdzeniu rachunków przez organ Inspekcji Weterynaryjnej, który wyznaczył osobę do wykonywania czynności.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2022 r. ³⁾

MINISTER

ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i rozwoju Wsi z dnia 15 stycznia 2018 r. w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii (Dz. U. z 2018 r. poz. 129 oraz z 2019 r. poz. 2340), które traci moc z dniem 1 czerwca 2022 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia
(poz.)

**WYSOKOŚĆ STAWEK WYNAGRODZENIA ZA CZYNNOŚCI WYKONYWANE
PRZEZ LEKARZY WETERYNARII I INNE OSOBY WYZNACZONE PRZEZ
POWIATOWEGO LEKARZA WETERYNARII**

Poz.	Rodzaj czynności	Stawka w zł
1	2	3
1	Przeprowadzenie sekcji zwłok zwierzęcych z ewentualnym pobraniem prób do badań laboratoryjnych – od zwierzęcia:	
	1) konia, bydła i innego dużego zwierzęcia (wolno żyjącego)	200
	2) świni, owcy, kozy, cielęcia, źrebięcia, psa średniej i dużej wielkości, płodów tych zwierząt oraz strusia dorosłego	80
	3) prosięcia, jagnięcia, psa małej wielkości, kota, mięsożernego zwierzęcia futerkowego, płodów tych zwierząt oraz strusia młodego	50
	4) małego zwierzęcia futerkowego, zwierzęcia laboratoryjnego	29,28
	5) drobiu do dwóch tygodni życia	5
	6) drobiu powyżej dwóch tygodni życia	10
	7) ryby:	
	a) o wadze jednostkowej do 100 g	5
	b) o wadze jednostkowej od 100 g do 250 g	7
	c) o wadze jednostkowej od 250 g	10
	z tym że wynagrodzenie nie może być niższe niż	34
2	Obserwacja zwierzęcia podejrzanego o wściekliznę – czterokrotne badanie wraz z wydaniem zaświadczeń – od zwierzęcia:	
	1) przebywającego w zakładzie leczniczym dla zwierząt – obejmująca pełne utrzymanie tego zwierzęcia	400
	2) doprowadzanego na badania do zakładu leczniczego dla zwierząt	200
	3) poza zakładem leczniczym dla zwierząt	300
3	Uśmiercenie ssaków – za zwierzę lub miot	50
4	Badanie mięsa na obecność włośni, jeżeli jest prowadzone poza rzeźnią lub zakładem obróbki dziczyzny, nie częściej niż 2 razy na tydzień	127,5
5	Badanie alergiczne:	
	1) ssaka (tuberkulinizacja, maleinizacja):	
	a) za pierwszą sztukę w stadzie	23,4

	b) od 2 do 5 sztuk – za każde zwierzę	11,7
	c) powyżej 5 sztuk – za każde następne zwierzę	9,36
	2) ptaka – od zwierzęcia	2,064
	z tym że wynagrodzenie nie może być niższe niż	34
6	Pobieranie próbek do badań laboratoryjnych od zwierzęcia – bez względu na liczbę kierunków badań, w jakich będą one przeprowadzone:	
	1) ssaka:	
	a) krwi lub mleka:	
	– za pierwszą sztukę w stadzie	23,4
	– od 2 do 5 sztuk – za każde zwierzę	7,02
	– powyżej 5 sztuk – za każde następne zwierzę	5,304
	b) wymazu	2,112
	c) wypłuczyn z worka napletkowego	23,412
	2) ptaka:	
	a) krwi	0,852
	b) wymazu	1,008
	z tym że wynagrodzenie nie może być niższe niż	34
7	Pobranie krwi od ptaka wraz z badaniem metodą płytkową – od ptaka	1,224
	z tym że wynagrodzenie nie może być niższe niż	34
8	Nadzór nad ubojem zwierząt w rzeźniach, w których ubój i obróbka poubojowa odbywają się przy użyciu automatycznego przesuwu taśmy, w tym badanie przedubojowe i poubojowe, ocena mięsa i nadzór nad przestrzeganiem w czasie uboju przepisów o ochronie zwierząt – od zwierzęcia:	
	1) bydła:	
	a) młodego (do 30. miesiąca życia)	8,80
	b) dorosłego (powyżej 30. miesiąca życia)	12,10
	2) jednokopytnych	12,00
	3) świń o ciężarze:	
	a) poniżej 25 kg	2,20
	b) od 25 kg	4,48
	4) owiec i kóz o ciężarze:	
	a) poniżej 12 kg	0,70
	b) od 12 kg do 18 kg	1,40
	c) powyżej 18 kg	2,00
	5) drobiu o ciężarze:	
	a) poniżej 2 kg	0,0442
	b) od 2 kg do poniżej 5 kg	0,0500
	c) od 5 kg	0,0979
	6) królików o ciężarze:	
	a) poniżej 2 kg	0,0402
	b) od 2 kg do poniżej 5 kg	0,0455

c) od 5 kg	0,0890
7) jelenia i daniela, utrzymywanych w warunkach fermowych	11,00
8) strusia utrzymywanego w warunkach fermowych	9,00
9) dzikiego ptactwa utrzymywanego w warunkach fermowych, z wyłączeniem strusia	0,0665
10) nutrii	1,00
z tym że wynagrodzenie nie może być niższe niż	68

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 16 ust. 6 pkt 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 306, z późn. zm.).

W projekcie przyjęto rozwiązanie polegające na ustalaniu należnych stawek wynagrodzenia za czynności wykonywanych na podstawie wyznaczenia powiatowego lekarza na podstawie czasu pracy. Podstawę systemu wynagradzania osób wyznaczonych do czynności innych niż pomocnicze będzie stanowić stawka za godzinę pracy w wysokości 68 zł (stawka podstawowa), podobnie jak obecnie ma to miejsce w przypadku osób wyznaczonych do czynności pomocniczych (stawka podstawowa 30 zł za godzinę pracy nie ulega zmianie).

Od tej zasady określono wyjątki, ustanawiając w załączniku do rozporządzenia inne sposoby obliczania wysokości wynagrodzenia za wykonywanie następujących czynności:

- przeprowadzenie sekcji zwłok zwierzęcych z ewentualnym pobraniem próbek do badań laboratoryjnych,
- obserwację zwierzęcia podejrzanego o wściekliznę,
- uśmiercenie ssaków,
- badanie mięsa na obecność włośni, jeżeli jest prowadzone poza rzeźnią lub zakładem obróbki dziczyzny,
- pobranie od zwierzęcia próbek do badań laboratoryjnych,
- nadzór nad ubojem zwierząt rzeźnych w rzeźniach, w których ubój i obróbka poubojowa odbywają się przy użyciu automatycznego przesuwu taśmy.

W związku z przyjętymi założeniami przewiduje się:

- uproszczenie systemu wynagradzania za wykonaną pracę przez rozliczanie czasu pracy jako podstawy, niezależnie od wykonywanych czynności (maksymalne ograniczenie różnych podstaw do ustalenia wynagrodzenia i prowadzenia w związku z powyższym różnych rejestrów),
- uelastycznienie systemu wyznaczania i stworzenie narzędzia dostosowanego do rzeczywistych potrzeb konkretnego powiatowego lekarza weterynarii,
- eliminację czynności, do których trudno jest wyznaczyć osoby ze względu na nieopłacalność ustalonych stawek wynagrodzenia lub brak możliwości zwrotu kosztów dojazdu.

Wynagrodzenie lekarzy weterynarii obliczane będzie na podstawie stawki godzinowej w wysokości 68 zł za pierwszą rozpoczętą godzinę pracy oraz 17 zł za każde kolejne rozpoczęte 15 minut pracy, z wyjątkiem czynności, o których mowa w załączniku do rozporządzenia. W przypadku gdy czynności objęte wymienioną stawką godzinową będą wykonywane:

- 1) między godzinami 22.00 a 6.00 – wysokość wynagrodzenia będzie ustalana według stawek podwyższonych o 15%;
- 2) w dni ustawowo wolne od pracy i soboty – wysokość wynagrodzenia będzie ustalana według stawek podwyższonych o 20%.

Natomiast osobom wyznaczonym jako urzędowi pracownicy pomocniczy w rozumieniu art. 3 pkt 49 rozporządzenia (UE) 2017/625, pracownicy wyznaczeni przez właściwe organy w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia (UE) 2019/624 oraz do wykonywania czynności o charakterze pomocniczym określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 6 pkt 1 ustawy, przysługiwać będzie wynagrodzenie w wysokości 30 zł za pierwszą rozpoczętą godzinę pracy oraz 7,50 zł za każde kolejne rozpoczęte 15 minut pracy, z tym że w przypadku gdy te czynności będą wykonywane:

- 1) między godzinami 18.00 a 6.00 – w wysokości 34,50 zł za pierwszą rozpoczętą godzinę pracy oraz 8,63 zł za każde kolejne rozpoczęte 15 minut pracy;
- 2) w dni ustawowo wolne od pracy i soboty – w wysokości 36 zł za pierwszą rozpoczętą godzinę pracy oraz 9 zł za każde kolejne rozpoczęte 15 minut pracy.

Osobom wykonującym czynności w zakresie poskramiania zwierząt i prowadzenia dokumentacji za każdą godzinę pracy przysługiwać będzie wynagrodzenie w wysokości minimalnej stawki godzinowej ustalonej na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

Załącznik zawiera nową pozycję, jaką jest wynagrodzenie za badanie w kierunku włośni, które nie jest wykonywane w rzeźni lub zakładzie obróbki dziczyzny, gdzie wynagrodzenie za takie badanie będzie wypłacane według stawki w wysokości 127,50 zł.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r.

w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji i aktów normatywnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Lech Kołakowski – Sekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Krystian Popławski – Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, , tel. 22 623 18 43, adres e-mail: sekretariat.dhz@minrol.gov.pl	Data sporządzenia 7.12.2021 r. Źródło Art. 16 ust. 6 pkt 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2021 r. poz.306 z późn. zm.) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustalenie wysokości stawek wynagrodzeń za czynności wykonywane przez lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii. Jeżeli powiatowy lekarz weterynarii z przyczyn finansowych lub organizacyjnych nie jest w stanie wykonać ustawowych zadań Inspekcji Weterynaryjnej, może wyznaczać na czas określony lekarzy weterynarii oraz inne osoby niebędące pracownikami tej Inspekcji do wykonywania określonych czynności. Projektowane przepisy dostosowano do przepisów w zakresie przeprowadzanych kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych wykonywanych przez Inspekcję Weterynaryjną.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W odniesieniu do czynności wykonywanych na podstawie wyznaczenia powiatowego lekarza jako podstawowy sposób rozliczania proponuje się ustalenie stawki wynagrodzenia na podstawie czasu pracy osób wyznaczonych. Wyjątki od ww. zasady określono w załączniku do rozporządzenia, ustanawiając inne sposoby ich rozliczania:

- przeprowadzenie sekcji zwłok zwierzęcych z ewentualnym pobraniem prób do badań laboratoryjnych,
- obserwacja zwierzęcia podejrzanego o wściekliznę,
- uśmiercenie ssaków,
- badanie mięsa na obecność włośni, jeżeli jest prowadzone poza rzeźnią lub zakładem obróbki dziczyzny,
- pobranie od zwierzęcia próbek do badań laboratoryjnych,
- nadzór nad ubojem zwierząt rzeźnych w rzeźniach, w których ubój i obróbka poubojowa odbywają się przy użyciu automatycznego przesuwu taśmy.

System wynagradzania osób wyznaczonych do czynności innych niż pomocnicze przyjmuje do obliczeń stawkę za godzinę pracy w wysokości 68 zł (stawka podstawowa), podobnie jak obecnie ma to miejsce w przypadku osób wyznaczonych do czynności pomocniczych (stawka podstawowa 30 zł za godzinę pracy nie ulega zmianie).

Ponadto proponuje się rozszerzyć katalog czynności, których wykonywanie wiąże się z obowiązkiem zapewnienia przez powiatowego lekarza weterynarii środka transportu, produktów leczniczych weterynaryjnych lub wyrobów medycznych niezbędnych do wykonania czynności.

W związku z przyjętymi założeniami przewiduje się:

- uproszczenie systemu wynagradzania za wykonaną pracę przez rozliczanie czasu pracy jako podstawy, niezależnie od wykonywanych czynności (maksymalne ograniczenie różnych podstaw do ustalenia wynagrodzenia i prowadzenia w związku z powyższym różnych rejestrów);
- uelastycznienie systemu wyznaczania i stworzenie narzędzia dostosowanego do rzeczywistych potrzeb konkretnego powiatowego lekarza weterynarii,
- eliminację czynności, do których trudno jest wyznaczyć osoby ze względu na nieopłacalność ustalonych stawek wynagrodzenia lub brak możliwości zwrotu kosztów dojazdu.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Inspekcja Weterynaryjna szczebla powiatowego	305 jednostek	Przepisy o Inspekcji Weterynaryjnej	Bezpośrednie
Lekarze weterynarii wyznaczani do czynności innych niż pomocnicze	ok. 4700	Inspekcja Weterynaryjna (stan na dzień 30.06.2021 r.)	Bezpośrednie

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do konsultacji publicznych z samorządem lekarsko-weterynaryjnym, organizacjami społecznymi zrzeszającymi lekarzy weterynarii i techników weterynarii, samorządem rolniczym oraz innymi organizacjami społecznymi rolników, organizacjami pracodawców, organizacjami zrzeszającymi przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie hodowli zwierząt lub wytwarzania produktów pochodzenia zwierzęcego, prowadzących działalność w zakresie pasz oraz ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego oraz ze związkami zawodowymi.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

Zródła finansowania	Rozporządzenie nie spowoduje skutków finansowych dla sektora finansów publicznych.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

1. Czynności rozliczane według stawki godzinowej
Do wyliczenia stawki godzinowej (68 zł za godzinę) przyjęto sprawozdania budżetowe powiatowych inspektoratów weterynarii za 2019 r. (sprawozdanie Rb-70), tj.:
- przeciętne zatrudnienie w przeliczeniu na pełnozatrudnionych, w korpusie służby cywilnej, które wyniosło 3323,5 etatów;
 - wynagrodzenia (w złotych), które wyniosły 227 052 592,91 zł (uposażenie i dodatkowe wynagrodzenie roczne), co oznacza, że przeciętne wynagrodzenie za godzinę pracy (przy 2008 godzinach roboczych w 2019 r.) wyniosło ok. 34 zł.

Ze względu na fakt, iż osoby wyznaczone wykonują prace zlecone i w związku z tym nie przysługują im uprawnienia chorobowe i rodzicielskie, proponuje się dwukrotność przeciętnej stawki godzinowej w korpusie służby cywilnej w powiatowych inspektoratach weterynarii, czyli 68 zł. W przyjętych rozwiązaniach określono stawki, które posłużą do obliczenia wynagrodzenia w zależności od czasu wykonania danej czynności z dokładnością do 15 minut.

2. Czynności rozliczane zgodnie z załącznikiem
Wyliczenia stawek wskazanych w załączniku do rozporządzenia dokonano na podstawie:
- udostępnionej przez Krajową Izbę Lekarsko-Weterynaryjną ekspertyzie „Wycena kosztu godziny pracy lekarza weterynarii w Polsce wykonującego czynności lekarsko-weterynaryjne w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt” (Katedra

	Rachunkowości Menedżerskiej – Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie, Szkoła Główna Handlowa, 2014), zgodnie z którą średni koszt godziny pracy wyniósł 150,90 zł; – w przypadku czynności określonych w poz. 1–4 tego załącznika (sekcja, obserwacja, uśmiercanie, badanie na włośnię); analizach Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, zgodnie z którymi stawki wynagrodzenia powinny zostać zwiększone; – w przypadku czynności określonych w poz. 5–7 tego załącznika (badanie alergiczne i pobieranie próbek do badań) zaproponowano zwiększenie dotychczasowych wynagrodzeń według mnożnika 1,2.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2020 r.)	duże przedsiębiorstwa	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		1. Sprawozdania budżetowe powiatowych inspektoratów weterynarii za 2019 r. (sprawozdanie Rb-70). 2. Sprawozdanie Szefa Służby Cywilnej za 2019 r. 3. Dane Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej oraz ekspertyza „Wycena kosztu godziny pracy lekarza weterynarii w Polsce wykonującego czynności lekarsko-weterynaryjne w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt” (Katedra Rachunkowości Menedżerskiej – Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie, Szkoła Główna Handlowa, 2014). 4. Dane Inspekcji Weterynaryjnej.						

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy

10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne: ☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Nie wpływa.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie wymagań weterynaryjnych, jakie powinien spełniać drób przeznaczony do
odtworzenia zasobów ptactwa łownego w handlu²⁾**

Na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421 oraz z 2022 r. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa środki:

- 1) bezpieczeństwa biologicznego podejmowane w gospodarstwach utrzymujących drób przeznaczony do odtworzenia zasobów ptactwa łownego, za które uważa się dzikie ptaki łowione w celu spożycia przez ludzi, zwanych dalej „gospodarstwami”;
- 2) nadzoru nad drobiem produkcyjnym, za który uważa się drób mający co najmniej 72 godziny, hodowany w celu produkcji mięsa lub jaj do konsumpcji lub odtworzenia zasobów ptactwa łownego, wysyłany do innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw trzecich.

§ 2. 1. Drób produkcyjny może być wysłany do innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw trzecich w celu odtworzenia zasobów ptactwa łownego, jeżeli gospodarstwo wysyłki:

- 1) spełnia wytyczne, o których mowa w art. 3 decyzji Komisji 2006/605/WE z dnia 6 września 2006 r. w sprawie niektórych środków ochronnych w odniesieniu do handlu wewnątrzwspólnotowego drobiem przeznaczonym do odnowy populacji zwierzyny łownej (Dz. Urz. UE L 246 z 08.09.2006, str. 12), co zostało potwierdzone przez urzędowego lekarza weterynarii;
- 2) w okresie dwóch miesięcy przed dniem wysyłki drobiu:

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 1950).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia decyzji Komisji 2006/605/WE z dnia 6 września 2006 r. w sprawie niektórych środków ochronnych w odniesieniu do handlu wewnątrzwspólnotowego drobiem przeznaczonym do odnowy populacji zwierzyny łownej (Dz. Urz. UE L 246 z 08.09.2006, str. 12).

- a) było objęte programem, który dotyczy grypy ptaków, ustanowionym zgodnie z art. 57 ust. 7 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt lub
- b) uzyskało negatywny wynik badania serologicznego na obecność wirusa grypy ptaków podtypów H5 i H7, przeprowadzanego na próbkach pobranych losowo ze stada pochodzenia od:
 - 50 sztuk kaczek lub gęsi lub
 - 20 sztuk innego drobiu.

2. Jeżeli drób, o którym mowa w ust. 1, ma nie więcej niż miesiąc, badanie określone w ust. 1 pkt 2 lit. b jest przeprowadzane na 7 dni przed dniem wysyłki.

§ 3. Organem właściwym do opracowania wytycznych, o których mowa w art. 3 decyzji Komisji 2006/605/WE z dnia 6 września 2006 r. w sprawie niektórych środków ochronnych w odniesieniu do handlu wewnątrzwspólnotowego drobiem przeznaczonym do odnowy populacji zwierzyny łownej, jest Główny Lekarz Weterynarii.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

MINISTER
ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych, jakie powinien spełniać drób przeznaczony do odtworzenia zasobów ptactwa łownego w handlu (Dz. U. poz. 835), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 2022 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.).

UZASADNIENIE

Rozporządzenie w sprawie wymagań weterynaryjnych, jakie powinien spełniać drób przeznaczony do odtworzenia zasobów ptactwa łownego w handlu stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. 2020 r. poz. 1421, z późn. zm.).

Wyżej wymienione rozporządzenie wdraża do polskiego porządku prawnego decyzję Komisji 2006/605/WE z dnia 6 września 2006 r. w sprawie niektórych środków ochronnych w odniesieniu do handlu wewnątrzwspólnotowego drobiem przeznaczonym do odnowy populacji zwierzyny łownej (Dz. Urz. UE L 246 z 08.09.2006, str. 12).

Rozporządzenie określa środki, jakie w obliczu zagrożenia grypą ptaków, powinny zostać zastosowane w gospodarstwach oraz w odniesieniu do drobiu utrzymywanego w celu odtworzenia zasobów ptactwa łownego, wysyłanego do innych państw członkowskich Unii Europejskiej i państw trzecich.

Rozporządzenie określa środki:

- bezpieczeństwa biologicznego podejmowane w gospodarstwach trzymających drób przeznaczony do odtworzenia zasobów ptactwa łownego;
- nadzoru dla drobiu produkcyjnego przeznaczonego do odtworzenia zasobów ptactwa łownego wysyłanego do innych państw członkowskich lub do państw trzecich.

Projekt zastępuje dotychczasowe rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych, jakie powinien spełniać drób przeznaczony do odtworzenia zasobów ptactwa łownego w handlu (Dz. U. poz. 835).

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz.348) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt rozporządzenia nie będzie podlegał procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie

funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), ponieważ rozporządzenie wdraża przepisy Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wymagań weterynaryjnych, jakie powinien spełniać drób przeznaczony do odtworzenia zasobów ptactwa łownego w handlu Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Lech Antoni Kołakowski – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu	Data sporządzenia 07.03.2022 r. Źródło Art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421, z późn. zm.) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia wdraża do polskiego porządku prawnego decyzję Komisji 2006/605/WE z dnia 6 września 2006 r. w sprawie niektórych środków ochronnych w odniesieniu do handlu wewnątrzwspólnotowego drobiem przeznaczonym do odnowy populacji zwierzyny łownej (Dz. Urz. UE L 246 z 08.09.2006, str. 12), zwaną dalej „decyzją 2006/605”.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W projekcie rozporządzenia należy określić środki bezpieczeństwa biologicznego podejmowane w gospodarstwach, w których utrzymywany jest drób przeznaczony do odtworzenia zasobów ptactwa łownego, oraz środki nadzoru dla drobiu produkcyjnego przeznaczonego do odtworzenia zasobów ptactwa łownego wysyłanego do innych państw członkowskich lub do państw trzecich, zgodnie z przepisami obowiązującymi na poziomie Unii Europejskiej (UE).
Celu tego rozporządzenia nie można osiągnąć środkami pozalegisłacyjnymi.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie badano rozwiązań stosowanych w innych państwach członkowskich, jednak, mając na uwadze fakt, że decyzja 2006/605 jest skierowana do wszystkich państw członkowskich, należy spodziewać się, że powinna ona zostać wdrożona do krajowych porządków prawnych pozostałych państw UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty utrzymujące drób przeznaczony do odtworzenia zasobów ptactwa łownego	162	Sprawozdanie z realizacji zadań Inspekcji Weterynaryjnej w 2020 r.	Udostępnianie stad do badania klinicznego i pobierania prób do badań laboratoryjnych.
Organy Inspekcji Weterynaryjnej	Główny Lekarz Weterynarii, 16 wojewódzkich lekarzy weterynarii, 305 powiatowych lekarzy weterynarii.	Dane własne Inspekcji Weterynaryjnej	Bezpośrednia odpowiedzialność za realizację badań.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Ze względu na konieczność zapewnienia podstawy do wykonywania badań zwierząt w celu przemieszczania ich do innych państw członkowskich przedmiotowy projekt nie będzie podlegał konsultacjom społecznym. Projekt zastępuje dotychczasowe przepisy prawa, a mianowicie rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych, jakie powinien spełniać drób przeznaczony do odtworzenia zasobów ptactwa łownego w handlu (Dz. U. poz. 835).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa. Nadzór nad przestrzeganiem wymagań weterynaryjnych określonych w rozporządzeniu będzie sprawowany przez Inspekcję Weterynaryjną w ramach środków przewidzianych ustawą budżetową.												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia zapewni bezpieczeństwo epizootyczne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a co za tym idzie zwiększy konkurencyjność producentów rolnych na rynku Unii Europejskiej. Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.											
Niemierzalne													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz: –		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☒ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia zapewni bezpieczeństwo epizootyczne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie wzoru legitymacji służbowej pracownika Inspekcji Weterynaryjnej oraz
rodzajów zabezpieczeń tej legitymacji przed przerobieniem lub podrobieniem**

Na podstawie art. 19 ust. 2a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 306 oraz z 2022 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wzór legitymacji służbowej pracownika Inspekcji Weterynaryjnej oraz rodzaje zabezpieczeń tej legitymacji przed przerobieniem lub podrobieniem.

§ 2. 1. Legitymacja służbowa pracownika Inspekcji Weterynaryjnej, zwana dalej „legitymacją”, ma postać laminowanego dokumentu papierowego.

2. Wzór legitymacji jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

3. Rodzaje zabezpieczeń legitymacji przed przerobieniem lub podrobieniem są określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.

MINISTER
ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 1950).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia
(poz.)

Załącznik nr 1

WZÓR LEGITYMACJI

Strona zewnętrzna

	RZECZPOSPOLITA POLSKA LEGITYMACJA SŁUŻBOWA INSPEKCJA WETERYNARYJNA

Strona wewnętrzna

Zdjęcie 45 mm x 35 mm (okrągła pieczęć organu wydającego) (nazwisko i imię pracownika) (stanowisko służbowe pracownika)	INSPEKCJA WETERYNARYJNA LEGITYMACJA NR...../..... (data wystawienia) (termin ważności) (organ wydający)

Opis:

Legitymacja służbowa ma formę 4-stronicowego laminowanego dokumentu o wymiarach 105 x 74 mm, z tektury o gramaturze 200; ma kolor biały.

Strona zewnętrzna zawiera:

1. napis „RZECZPOSPOLITA POLSKA” pisany wielkimi literami, czcionką 14,
2. wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej,
3. napis „LEGITYMACJA SŁUŻBOWA” pisany wielkimi literami, czcionką 11,
4. napis „INSPEKCJA WETERYNARYJNA” pisany wielkimi literami, czcionką 12.

Strona wewnętrzna zawiera:

1. miejsce na zdjęcie posiadacza legitymacji o wymiarach 45 mm x 35 mm,
2. napis „(okrągła pieczęć organu wydającego)” pisany małymi literami, czcionką 9,
3. napis „(nazwisko i imię pracownika)” pisany małymi literami, czcionką 9,
4. napis „(stanowisko służbowe pracownika)” pisany małymi literami, czcionką 9,
5. napis „INSPEKCJA WETERYNARYJNA” pisany wielkimi literami, czcionką 11,
6. napis „LEGITYMACJA NR/.....” pisany wielkimi literami, czcionką 11,
7. napis „(data wystawienia)” pisany małymi literami, czcionką 9,
8. napis „(termin ważności)” pisany małymi literami, czcionką 9,
9. napis „(organ wydający)” pisany małymi literami, czcionką 9.

Załącznik nr 2

**RODZAJE ZABEZPIECZEŃ LEGITYMACJI
PRZED PRZEROBIE NIEM LUB PODROBIENIEM**

Lp.	1	2
1	Zabezpieczenia w papierze	1. Papier niewykazujący luminescencji w promieniowaniu ultrafioletowym. 2. Nitka zabezpieczająca.
2	Zabezpieczenia w druku	1. Technika druku: offset. 2. Mikrodruki. 3. Tło giloszowe. 4. Zastosowanie farby aktywnej w promieniowaniu ultrafioletowym.
3	Folia laminująca	W sposób trwały zintegrowana z podłożem.
4	Oznaczenie indywidualne	Naniesione w sposób trwały.
5	Personalizacja	Fotografia i dane personalne lub identyfikacyjne w sposób trwały zintegrowane z podłożem ¹⁾ .

¹⁾ Integracja fotografii z podłożem oznacza, że fotografia jest scalona z materiałem, z którego jest wykonana strona zawierająca dane personalne, za pomocą jednej z następujących technik druku:

- 1) termosublimacyjnego,
- 2) atramentowego,
- 3) technik fotograficznych,
- 4) grawerowania laserowego, które skutecznie penetruje warstwy karty przy zachowaniu cech bezpieczeństwa,
- 5) laserowego – w przypadku zastosowania laminacji strony personalizacyjnej,
- 6) termotransferowego – w przypadku zastosowania laminacji strony personalizacyjnej.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 19 ust. 2a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 306 oraz z 2022 r. poz. ...). Wymienione upoważnienie ustawowe zostało wprowadzone z dniem 1 stycznia 2024 r. na mocy ustawy z dnia 2022 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.).

Dotychczas wzór legitymacji służbowej pracownika Inspekcji Weterynaryjnej nie był określony w przepisach powszechnie obowiązujących.

Legitymacja służbowa pracownika Inspekcji Weterynaryjnej została uznana za dokument publiczny kategorii trzeciej w trybie art. 78 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1660, z późn. zm.). Działając na podstawie art. 12 ust. 4 ww. ustawy, Komisja do spraw Dokumentów Publicznych dnia zatwierdziła rekomendację do opracowania projektu wzoru ww. legitymacji służbowej.

W projektowanym rozporządzeniu przewidziano rodzaje zabezpieczeń ww. legitymacji służbowej przed przerobieniem lub podrobieniem zgodne z przepisami wydanymi na podstawie art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych oraz ww. rekomendacją do opracowania projektu wzoru legitymacji służbowej.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji i aktów normatywnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie w sprawie wzoru legitymacji służbowej pracownika Inspekcji Weterynaryjnej oraz rodzajów zabezpieczeń tej legitymacji przed przerobieniem lub podrobieniem Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Lech Kołakowski – Sekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Krystian Popławski – Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, , tel. 22 623 18 43, adres e-mail: sekretariat.dhz@minrol.gov.pl	Data sporządzenia 08.03.2022 r. Źródło Art. 19 ust. 2a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 306, z późn. zm.) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Na mocy ustawy z dnia 2022 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.) w art. 19 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej dodano ust. 2a zawierający upoważnienie ustawowe do określenia, w drodze rozporządzenia, wzoru legitymacji służbowej pracownika Inspekcji oraz rodzajów zabezpieczeń tej legitymacji przed przerobieniem lub podrobieniem. Wymieniony przepis wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2024 r. Dotychczas wzór legitymacji służbowej nie był określony w przepisach powszechnie obowiązujących.

Legitymacja służbowa pracownika Inspekcji Weterynaryjnej została uznana za dokument publiczny kategorii trzeciej w trybie art. 78 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1660, z późn. zm.). Działając na podstawie art. 12 ust. 4 ww. ustawy, Komisja do spraw Dokumentów Publicznych dnia zatwierdziła rekomendację do opracowania projektu wzoru legitymacji służbowej pracownika Inspekcji Weterynaryjnej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Konieczne jest wykonanie wymienionego upoważnienia ustawowego, z uwzględnieniem rodzajów zabezpieczeń ww. legitymacji służbowej przed przerobieniem lub podrobieniem zgodnych z przepisami wydanymi na podstawie art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych oraz ww. rekomendacją do opracowania projektu wzoru legitymacji służbowej. Projektowane rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak informacji na ten temat.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Pracownicy Inspekcji Weterynaryjnej	ok. 5820 osób	Sprawozdanie statystyczne RRW 3 za 2020 r. sporządzone przez Głównego Lekarza Weterynarii	Posiadanie legitymacji służbowej zgodnej z nowym wzorem
Inspekcja Weterynaryjna –	322 organy	Przepisy o Inspekcji Weterynaryjnej	Wydawanie legitymacji służbowych wg. nowego

powiatowi lekarze weterynarii, wojewódzcy lekarze weterynarii, graniczni lekarze weterynarii i Główny Lekarz Weterynarii			wzoru pracownikom urzędów kierowanych przez wymienione organy

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2022 r. poz.348).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0,011	0,0006	0,0006	0,0006	0,0006	0,0006	0,0006	0,0006	0,0006	0,0006	0,0006	0,017
budżet państwa	0,011	0,0006	0,0006	0,0006	0,0006	0,0006	0,0006	0,0006	0,0006	0,0006	0,0006	0,017
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0,050	0,0029	0,0029	0,0029	0,0029	0,0029	0,0029	0,0029	0,0029	0,0029	0,0029	0,079
budżet państwa	0,050	0,0029	0,0029	0,0029	0,0029	0,0029	0,0029	0,0029	0,0029	0,0029	0,0029	0,079
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	- 0,039	- 0,0023	- 0,0023	- 0,0023	- 0,0023	- 0,0023	- 0,0023	- 0,0023	- 0,0023	- 0,0023	- 0,0023	- 0,062
budżet państwa	- 0,039	- 0,0023	- 0,0023	- 0,0023	- 0,0023	- 0,0023	- 0,0023	- 0,0023	- 0,0023	- 0,0023	- 0,0023	- 0,062
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Budżet państwa.											
Dodatkowe informacje, w tym	Projektowana regulacja ma wpływ na wysokość <u>wydatków</u> z budżetu państwa. Skutki w tym zakresie będą spowodowane kosztami wydawania legitymacji służbowych pracownika Inspekcji Weterynaryjnej. W Inspekcji Weterynaryjnej jest zatrudnionych ok. 5820 pracowników. Koszt jednego blankietu											

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	<i>Łącznie (0-10)</i>
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak wpływu						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu						
Niemierzalne	brak	Brak wpływu						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, obywateli i gospodarstw domowych, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na przedmiot i zakres regulacji rozporządzenia nie przewiduje się ewaluacji efektów oraz stosowania mierników.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak		

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

MINISTER DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ

Konrad Szymański

Sygn. DPUE.920.2337.2021.MW(25)

dot.: RM-0610-26-22 (tekst ostateczny)

Pan Łukasz Schreiber
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Konrad Szymański
Minister do Spraw Unii Europejskiej
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:

Pan Henryk Kowalczyk
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi